

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 227 E

fyrtiofemte årgången

24 september 2002

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

.....

II Förberedande rättsakter

Kommissionen

2002/C 227 E/01	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3922/91 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart (KOM(2002) 30 slutlig – 2000/0069(COD)) ⁽¹⁾	1
2002/C 227 E/02	Förslag till rådets beslut om att godkänna kommissionens förordning om tillämpningen av Euratoms kärnämneskontroll (KOM(2002) 99 slutlig)	224
2002/C 227 E/03	Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indonesien och om avslutande av antisubventionsförfarandet när det gäller import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indien (KOM(2002) 245 slutlig)	292
2002/C 227 E/04	Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indonesien och om avslutande av antidumpningsförfarandet när det gäller import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indien (KOM(2002) 246 slutlig)	309
2002/C 227 E/05	Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av aktiverat kol i pulverform med ursprung i Folkrepubliken Kina (KOM(2002) 251 slutlig)	325
2002/C 227 E/06	Förslag till rådets förordning om införande av en nödgärd från gemenskapen för skrotning av fiskefartyg (KOM(2002) 190 slutlig – 2002/0115(CNS))	333

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2002/C 227 E/07	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG, 83/349/EEG och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag och försäkringsföretag (KOM(2002) 259/2 slutlig – 2002/0112(COD)) ⁽¹⁾	336
2002/C 227 E/08	Förslag till rådets förordning om rättelse av förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller startdatum för övergångsperioden för erkännande av producentorganisationer (KOM(2002) 252 slutlig – 2002/0111(CNS)).....	342
2002/C 227 E/09	Förslag till rådets förordning om vissa restriktiva åtgärder med avseende på Liberia (KOM(2002) 269 slutlig)	343
2002/C 227 E/10	Förslag till rådets förordning om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater (KOM(2002) 285 slutlig – 2002/0121(ACC))	347
2002/C 227 E/11	Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av inspelningsbara cd-skivor med ursprung i Taiwan (KOM(2002) 282 slutlig).....	362
2002/C 227 E/12	Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 98/566/EG av den 20 juli 1998 om ingående av ett avtal om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Kanada (KOM(2002) 270 slutlig – 2002/0120(ACC))	374
2002/C 227 E/13	Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 98/508/EG av den 18 juni 1998 om ingående av ett avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse, intyg och märkning mellan Europeiska gemenskapen och Australien (KOM(2002) 271 slutlig – 2002/0117(ACC))	375
2002/C 227 E/14	Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 98/509/EG av den 18 juni 1998 om ingående av ett avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland (KOM(2002) 272 slutlig – 2002/0087(ACC))	376
2002/C 227 E/15	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 68/151/EEG om krav på offentlighet i vissa typer av bolag (KOM(2002) 279 slutlig – 2002/0122(COD)).....	377
2002/C 227 E/16	Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 2001/747/EG av den 27 september 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Japan om ömsesidigt erkännande (KOM(2002) 273 slutlig – 2002/0118(ACC))	381
2002/C 227 E/17	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om vidareutnyttjande och kommersialisering av handlingar från den offentliga sektorn (KOM(2002) 207 slutlig – 2002/0123(COD)).....	382
2002/C 227 E/18	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG, 90/232/EEG och direktiv 2000/26/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon (KOM(2002) 244 slutlig – 2002/0124(COD)) ⁽¹⁾	387

2002/C 227 E/19	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 96/92/EG och 98/30/EG om gemensamma regler för de inre marknaderna för el och naturgas (KOM(2002) 304 slutlig – 2001/0077(COD)) ⁽¹⁾	393
2002/C 227 E/20	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel (KOM(2002) 304 slutlig – 2001/0078(COD)) ⁽¹⁾	440
2002/C 227 E/21	Ändrat förslag till rådets förordning om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater (KOM(2002) 316 slutlig – 2002/0095(ACC))	456
2002/C 227 E/22	Förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 92/2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland (KOM(2002) 294 slutlig)	472
2002/C 227 E/23	Förslag till rådets förordning om fastställande av medgivanden i form av gemenskaps-tullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångs-åtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Ungern (KOM(2002) 299 slutlig – 2002/0126(ACC))	474
2002/C 227 E/24	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättandet av en fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja i europeiska vatten och om därmed förbundna åtgärder (KOM(2002) 313 slutlig – 2000/0326(COD))	487
2002/C 227 E/25	Förslag till rådets förordning om fastställande av de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 januari 2002 på löner till tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna som tjänstgör i tredje land (KOM(2002) 298 slutlig)	497
2002/C 227 E/26	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om översyn av bilaga I till beslut nr 1336/97/EG om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät (KOM(2002) 317 slutlig – 2001/0296(COD))	502
2002/C 227 E/27	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gödselmedel (KOM(2002) 318 slutlig – 2001/0212(COD))	503
2002/C 227 E/28	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om att fastställa kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler (KOM(2002) 319 slutlig – 2002/0128(COD))	505
2002/C 227 E/29	Förslag till rådets förordning om ordningar för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS-staterna) (KOM(2002) 335 slutlig – 2002/0129(ACC))	522

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2002/C 227 E/30	Förslag till rådets förordning om en produktspecifik övergångsskyddsordning för import med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av rådets förordning (EG) nr 519/94 angående gemenskapsregler för import från vissa tredje länder (KOM(2002) 342 slutlig – 2002/0133(ACC)) 555	555
2002/C 227 E/31	Förslag till rådets beslut om att inrätta ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning (KOM(2002) 341 slutlig – 2002/0136(CNS)) 565	565
2002/C 227 E/32	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/6/EEG om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen (KOM(2002) 351 slutlig – 2001/0135(COD)) (!) 567	567
2002/C 227 E/33	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (KOM(2002) 307 slutlig – 2002/0135(CNS)) 570	570
2002/C 227 E/34	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förebyggande av penningtvätt genom tullsamarbete (KOM(2002) 328 slutlig – 2002/0132(COD))..... 574	574

(!) Text av betydelse för EES

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3922/91 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart ⁽¹⁾

(2002/C 227 E/01)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 30 slutlig — 2000/0069(COD)

(Framlagt av kommissionen den 4 februari 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 311 E, 31.10.2000, s. 13.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av den Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EEG) nr 3922/91 ⁽¹⁾ föreskrivs gemensamma säkerhetsnormer med avseende på konstruktion, tillverkning, drift och underhåll av luftfartyg, samt personal och organisationer som sysslar med dessa uppgifter enligt regler som förtecknas i bilaga II till den förordningen. Dessa harmoniserade säkerhetsnormer gäller samtliga luftfartyg som drivs av gemenskapens operatörer, vare sig de är registrerade i en medlemsstat eller i tredje land. Vad avser områden som inte finns förtecknade i bilaga II skall rådet enligt artikel 4.1 i förordningen anta gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden på grundval av artikel 80.2 i fördraget.
- (2) I artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag ⁽²⁾ fastställs att det alltid skall vara ett villkor för utfärdandet av en operativ licens och för dess giltighet att det berörda företaget har ett gällande drifttillstånd att utöva trafikerättigheter som täcker den verksamhet som den operativa licensen omfattar och som uppfyller kraven i den relevanta rådsförordningen. Det är lämpligt att nu fastställa sådana kriterier.

⁽¹⁾ EGT L 373, 31.12.1991, s. 4, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2871/2000 (EGT L 333, 29.12.2000, s. 47).

⁽²⁾ EGT L 240, 24.8.1992, s. 1.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (3) De gemensamma luftfartsmyndigheterna, JAA (Joint Aviation Authorities), har antagit ett antal harmoniserade bestämmelser för kommersiell luftfart med flygplan, JAR-OPS 1. I JAR-OPS 1 (ändring 1 av den 1 mars 1998) fastställs den säkerhetsnivå som skall gälla för den här typen av verksamhet, och den är därför ett lämpligt underlag för gemenskapslagstiftning om drift av flygplan. Ändringar av texten måste dock göras så att den blir förenlig med gemenskapens lagstiftning och politik, med hänsyn till dess betydelse för den ekonomiska och sociala sektorn. Den ändrade texten skulle skilja sig från texten i JAR-OPS 1, och kan därför inte införlivas i gemenskapslagstiftningen genom en hänvisning till dess titel i bilaga II till förordning (EEG) nr 3922/91. Således måste en ny bilaga III, med de nödvändiga kraven, tillfogas den förordningen.
- (4) Villkoren för lufttransportföretag bör vara tillräckligt flexibla så att de kan hantera oförutsedda operationella omständigheter, vare sig det gäller operationella behov under en begränsad period eller möjlighet att visa att de kan uppnå motsvarande säkerhetsnivå genom andra åtgärder än tillämpning av de gemensamma bestämmelserna i bilaga III. En sådan flexibilitet är också nödvändig vid tillämpningen av övriga gemensamma tekniska krav (Joint Aviation Requirements, JAR) som upptas i bilaga II till förordning (EEG) nr 3922/91. Medlemsstaterna bör därför ha rätt att bevilja undantag från de gemensamma tekniska kraven och administrativa förfarandena. Eftersom sådana undantag i vissa fall kan urholka de gemensamma säkerhetskraven eller skapa en snedvridning av marknaden bör deras tillämpningsområde snävt begränsas och gemenskapen på lämpligt sätt kontrollera beviljandet av dem. Därför bör kommissionen ges befogenhet att besluta om skyddsåtgärder.
- (5) Bestämmelserna om kommittéförfarande i förordning (EEG) nr 3922/91 kommittéförfarandet bör anpassas för att ta hänsyn till rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

(6) Förordning (EEG) nr 3922/91 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) De gemensamma luftfartsmyndigheterna, JAA (Joint Aviation Authorities), har antagit ett antal harmoniserade bestämmelser för kommersiell luftfart med flygplan, JAR-OPS 1. I JAR-OPS 1 (ändring 2 av den 1 juli 2000) fastställs den säkerhetsnivå som skall gälla för den här typen av verksamhet, och den är därför ett lämpligt underlag för gemenskapslagstiftning om drift av flygplan. Ändringar av texten måste dock göras så att den blir förenlig med gemenskapens lagstiftning och politik, med hänsyn till dess betydelse för den ekonomiska och sociala sektorn. Den ändrade texten skulle skilja sig från texten i JAR-OPS 1, och kan därför inte införlivas i gemenskapslagstiftningen genom en hänvisning till dess titel i bilaga II till förordning (EEG) nr 3922/91. Således måste en ny bilaga III, med de nödvändiga kraven, tillfogas den förordningen.

Oförändrat

- (5) Bestämmelserna om kommittéförfarande i förordning (EEG) nr 3922/91 bör anpassas för att ta hänsyn till rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3922/91 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 skall ersättas med följande:

"1. Denna förordning gäller harmoniseringen av tekniska krav och administrativa förfaranden inom den civila luftfarten såsom anges i bilaga II och bilaga III och särskilt med avseende på

- a) konstruktion, tillverkning, drift och underhåll av luftfartyg,
- b) personal och organisationer som sysslar med dessa uppgifter."

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 skall de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som är tillämpliga inom gemenskapen på de områden som är förtecknade i bilaga 2 vara de relevanta regler som anges i den bilagan och som gäller den 1 januari 1992.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 skall de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som är tillämpliga inom gemenskapen vad gäller kommersiella transporter med flygplan vara de som anges i bilaga III."

3. Artikel 4.1 skall ersättas med följande:

"1. Vad avser områden som inte omfattas av bilaga II eller bilaga III skall rådet anta gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden på grundval av artikel 80.2 i fördraget. Kommissionen skall när det är lämpligt och så snart som möjligt överlämna lämpliga förslag inom dessa områden."

4. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Bestämmelserna i artiklarna 3–7 skall inte hindra en medlemsstat från att omedelbart reagera på ett säkerhetsproblem som berör en produkt, en person eller ett organ som omfattas av bestämmelserna i denna förordning. I sådana fall skall medlemsstaten underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om de åtgärder som vidtagits och skälen till detta.

1. Bestämmelserna i artiklarna 3–7 skall inte hindra en medlemsstat från att omedelbart reagera på ett säkerhetsproblem som berör en produkt, en person eller ett organ som omfattas av bestämmelserna i denna förordning.

Om säkerhetsproblemet beror på att otillräcklig säkerhetsnivå garanteras av de gemensamma tekniska bestämmelserna och administrativa förfarandena eller på brister i de gemensamma tekniska bestämmelserna och administrativa förfarandena, skall medlemsstaten genast informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits och skälen till detta.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2 fatta beslut om huruvida en otillräcklig säkerhetsnivå eller brister i de gemensamma tekniska kraven och administrativa förfarandena berättigar att de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 1 i denna artikel, skall få fortsatt giltighet. Kommissionen skall i så fall vidta nödvändiga åtgärder för att ändra de berörda gemensamma tekniska kraven och administrativa förfarandena i enlighet med artikel 4 eller artikel 11. Om det visar sig att medlemsstatens åtgärder inte är berättigade skall medlemsstaten upphöra med åtgärderna i fråga.

3. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de tekniska krav och administrativa förfaranden som anges i denna förordning i fall av oförutsedda och akuta operationella omständigheter eller operationella behov under en begränsad period. Kommissionen och övriga medlemsstater skall så snart som möjligt informeras om de beviljade undantagen.

4. Kommissionen besluta om skyddsåtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12a.2 att undantag som har beviljats i enlighet med punkt 3 inte överensstämmer med de allmänna säkerhetsmålen i den här förordningen eller med andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen.

Medlemsstaten skall i det fallet upphäva undantaget.

5. Om det är möjligt att med andra metoder uppnå en säkerhetsnivå som motsvarar den nivå som uppnås genom tillämpning av de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som ingår i bilagorna I, II och III till denna förordning, får medlemsstaterna, utan diskriminering på grund av den sökandes nationalitet och med beaktande av kravet att konkurrensen inte får snedvridas, godkänna avvikelser från dessa bestämmelser.

Den berörda medlemsstaten skall i sådana fall underrätta kommissionen innan avvikelserna godkänns och motivera varför det finns behov av att avvika från de gemensamma tekniska kraven och administrativa förfarandena ange på vilka villkor en motsvarande säkerhetsnivå skall kunna uppnås.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2 fatta beslut om huruvida en otillräcklig säkerhetsnivå eller brister i de gemensamma tekniska kraven och administrativa förfarandena berättigar att de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 1 i denna artikel, skall få fortsatt giltighet. Kommissionen skall i så fall vidta nödvändiga åtgärder för att ändra de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som berörs i enlighet med artikel 4 eller artikel 11. Om det visar sig att medlemsstatens åtgärder inte är berättigade skall medlemsstaten upphöra med åtgärderna i fråga.

3. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de tekniska krav och administrativa förfaranden som anges i denna förordning i fall av oförutsedda och akuta operationella omständigheter eller operationella behov under en begränsad period.

Kommissionen och övriga medlemsstater skall informeras om de beviljade undantagen om dessa upprepas eller beviljas för längre perioder än två månader.

4. Om de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna i enlighet med punkt 3 i denna artikel är mindre stränga än de gemensamma tekniska bestämmelserna och administrativa förfarandena, skall kommissionen undersöka huruvida undantagen är förenliga med säkerhetsmålen i denna förordning eller andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen.

Om kommissionen finner att de beviljade undantagen inte är förenliga med säkerhetsmålen i denna förordning eller andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen, skall kommissionen besluta om skyddsåtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12a.

Oförändrat

5. Där det är möjligt att med andra metoder uppnå en säkerhetsnivå som motsvarar den nivå som uppnås genom tillämpning av de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som ingår i bilagorna I, II och III till denna förordning, får medlemsstaterna, utan diskriminering på grund av den sökandes nationalitet och med beaktande av kravet att konkurrensen inte får snedvridas, godkänna avvikelser från dessa bestämmelser.

Den berörda medlemsstaten skall i sådana fall underrätta kommissionen om sin avsikt att godkänna en sådan avvikelse och ange på vilka villkor en motsvarande säkerhetsnivå skall kunna uppnås.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

6. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2 besluta huruvida ett godkännande i enlighet med punkt 5 innebär en motsvarande säkerhetsnivå och således kan beviljas.

I det fallet skall kommissionen meddela samtliga medlemsstater sitt beslut, vilka också skall ha rätt att tillämpa åtgärden. Tillämpliga bestämmelser i bilaga II och bilaga III får också ändras för att återspegla en sådan åtgärd.

Bestämmelserna i artiklarna 6.1 och 7 skall tillämpas på åtgärden i fråga.”

5. Artikel 11.1 skall ersättas med följande:

”1. Enligt det förfarande som avses i artikel 12.2 skall kommissionen göra de ändringar som blivit nödvändiga på grund av vetenskapliga och tekniska framsteg i de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som anges i bilagorna.”

6. Artikel 12.2 och artikel 12.3 skall ersättas med följande:

”2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG (*) tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.”

7. Följande artikel 12a skall införas:

”Artikel 12a

6. Inom tre månader efter det att en medlemsstat lämnat in en underrättelse i enlighet med bestämmelserna i punkt 5 skall kommissionen inleda det förfarande som avses i artikel 12.2 i syfte att besluta huruvida det föreslagna godkännandet överensstämmer med de villkor som fastställs i punkt 5 och således kan beviljas.

I det fallet skall kommissionen meddela samtliga medlemsstater sitt beslut, vilka då också skall ha rätt att tillämpa åtgärden. Tillämpliga bestämmelser i bilaga II och bilaga III får också ändras för att återspegla en sådan åtgärd.

Oförändrat

När hänvisning sker till denna punkt skall förfarandet i fråga om skyddsåtgärder i artikel 6 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Innan kommissionen antar sitt beslut skall den rådfråga den kommitté som inrättats genom artikel 12.1.

Den tid som avses i artikel 6 b i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

Om en medlemsstat hänskjuter ett beslut som fattats av kommissionen till rådet, får rådet med kvalificerad majoritet inom tre månader fatta ett annat beslut.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

8. Texten i bilagan till den här förordningen skall läggas till som bilaga III.

Oförändrat

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 11 i förordning (EEG) nr 3922/91 i dess ändrade lydelse skall bilaga III tillämpas med verkan från och med [sex månader efter det att denna förordning träder i kraft].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Oförändrat

BILAGA

"BILAGA III

GEMENSAMMA TEKNISKA BESTÄMMELSER OCH ADMINISTRATIVA FÖRFARANEN GÄLLANDE FÖR KOMMERSIELLA FLYGTRANSPORTER**OPS 1: Kommersiella flygtransporter (Flygplan)**

Oförändrat

Innehållsförteckning (Allmän översikt)

- KAPITEL A — Tillämplighet
- KAPITEL B — Allmänt
- KAPITEL C — Certifiering och tillsyn av operatörer
- KAPITEL D — Operativa förfaranden och procedurer
- KAPITEL E — Allvädersverksamhet
- KAPITEL F — Prestanda allmänt
- KAPITEL G — Prestandaklass A
- KAPITEL H — Prestandaklass B
- KAPITEL I — Prestandaklass C
- KAPITEL J — Massa och balans
- KAPITEL K — Instrument och utrustning
- KAPITEL L — Kommunikations- och navigeringsutrustning
- KAPITEL M — Flygplansunderhåll
- KAPITEL N — Flygbesättning
- KAPITEL O — Kabinbesättning
- KAPITEL P — Handböcker, loggböcker och journaler
- KAPITEL R — Transport av farligt gods med flyg
- KAPITEL S — Luftfartsskydd

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL A

TILLÄMPLIGHET

OPS 1.001

Tillämplighet

(Se tillägg 1 till OPS 1.001)

- a) OPS del 1 innehåller bestämmelser som skall tillämpas för sådana kommersiella flygtransporter med civila flygplan, som utförs av en operatör vars huvudkontor och, i förekommande fall, säte är beläget i en medlemsstat, härafter kallad operatör. OPS 1 är inte tillämplig för flygplan när de används i militär-, tull- och polistjänst.
- b) Bestämmelserna i OPS 1 skall tillämpas
1. av operatörer vars flygplans maximala startmassa överstiger 10 ton eller vars godkända kabinfiguration är inrättad för befordran av 20 eller fler passagerare eller av operatörer som brukar en blandad flotta av flygplan med fler och färre passagerarsäten än detta gränstal, senast den . . . om inte annat anges,
 2. av operatörer av alla andra flygplan senast den . . . om inte annat anges.

OPS del 1 innehåller bestämmelser som skall tillämpas för sådana kommersiella flygtransporter med civila flygplan, som utförs av en operatör vars huvudkontor och, i förekommande fall, säte är beläget i en medlemsstat, härafter kallad operatör. OPS 1 är inte tillämplig för flygplan när de används i militär-, tull- och polistjänst.

Utgår

Tillägg 1 till OPS 1.001

Oförändrat

Senare tillämpningsdatum i OPS 1

Vissa av bestämmelserna i OPS 1 har tillämpningsdatum som är senare än ikraftträdandedatum för OPS 1. Sådana bestämmelser med tillhörande senarelagda tillämpningsdatum är följande:

- OPS 1.470 f . . .
- OPS 1.652 Anmärkningar . . .
- OPS 1.652 m . . .
- OPS 1.665 a.2 . . .
- OPS 1.668 a.1 . . .
- OPS 1.668 a.2 . . .
- OPS 1.670 a.3 . . .
- OPS 1.685 . . .
- OPS 1.705 a . . .
- OPS 1.725 a . . .
- OPS 1.780 a . . .
- OPS 1.805 a.2 . . .
- OPS 1.805 c.2 . . .

Utgår

— OPS 1.668 2 1.1.2005

Utgår

— OPS 1.685 1.4.2002

Utgår

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL B

Oförändrat

ALLMÄNT

OPS 1.005

Allmänt

- a) En operatör får inte utföra kommersiella flygtransporter med flygplan på annat sätt än i enlighet med OPS 1.
- b) Operatören skall uppfylla luftvärdighetsbestämmelser som är tillämpliga för flygplan som används för kommersiella flygtransporter.
- c) Varje flygplan skall brukas i enlighet med villkoren i luftvärdighetsbeviset och inom godkända begränsningar i flyghandboken.

OPS 1.010

Dispenser

Med beaktande av det tillämpliga allmänna granskningsförfarandet kan myndigheten i undantagsfall lämna en tillfällig dispens från bestämmelserna i OPS 1 om myndigheten bedömer att det finns ett behov och under förutsättning att varje tilläggskrav uppfylls som myndigheten i varje särskilt fall bedömer nödvändigt för att säkerställa en godtagbar säkerhetsnivå.

OPS 1.015

Operativa direktiv

- a) Under beaktande av det tillämpliga granskningsförfarandet kan myndigheten genom ett operativt direktiv föreskriva att en operativ verksamhet av säkerhetsskäl förbjuds, begränsas eller bedrivs enligt vissa villkor.
- b) Operativa direktiv innehåller
 - 1. anledningen till utgivningen,
 - 2. tillämpning och varaktighet samt
 - 3. åtgärder som krävs av operatören (operatörerna).
- c) Operativa direktiv utgör tillägg till bestämmelserna i OPS 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.020

Lagar, bestämmelser och förfaranden – operatörens ansvar

En operatör skall säkerställa att

1. alla anställda görs medvetna om att de skall iaktta de lagar, bestämmelser och förfaranden som gäller i de stater där verksamhet bedrivs och som är tillämpliga på den tjänst de utför, och
2. alla besättningsmedlemmar känner till de lagar, bestämmelser och förfaranden som är tillämpliga på den tjänst de utför.

OPS 1.025

Gemensamt språk

- a) En operatör skall säkerställa att alla besättningsmedlemmar kan kommunicera på ett gemensamt språk.
- b) En operatör skall säkerställa att all operativ personal kan förstå det språk som används i de delar av drifhandboken som gäller för deras tjänst och ansvar.

OPS 1.030

Minimiutrustningslista – operatörens ansvar

- a) En operatör skall för varje flygplan upprätta en minimiutrustningslista (Minimum Equipment List, MEL) som skall vara godkänd av myndigheten. Den skall baseras på den relevanta grundläggande minimiutrustningslistan (Master Minimum Equipment List, MMEL), som godtagits av myndigheten (om sådan MMEL finns), men den får inte vara mindre restriktiv än denna.
- b) En operatör får inte utan myndighetens tillstånd bedriva verksamhet med flygplan annat än i enlighet med MEL. Ett sådant tillstånd medger under inga omständigheter att verksamhet bedrivs utanför begränsningarna i MMEL.

OPS 1.035

Kvalitetssystem

- a) En operatör skall upprätta endast ett kvalitetssystem och utse endast en kvalitetschef, för att övervaka uppfyllelsen av, och lämpligheten hos, de förfaranden som krävs för att säkerställa säkra operativa förfaranden och luftvärda flygplan. Övervakningen skall innefatta ett system för återrapportering till den verksamhetsansvarige chefen (Se även OPS 1.175 h) för att säkerställa att erforderliga korrigerande åtgärder vidtas.
- b) Kvalitetssystemet skall innefatta ett program för kvalitetssäkring som innehåller förfaranden som kan verifiera att all verksamhet bedrivs enligt alla tillämpliga bestämmelser, standarder och förfaranden.
- c) Kvalitetssystemet och kvalitetschefen skall vara godtagbara för myndigheten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- d) Kvalitetssystemet skall vara beskrivet i tillämplig dokumentation.
- e) Oavsett vad som föreskrivs i punkt a ovan kan myndigheten godta utnämningen av två kvalitetschefer, en för drift och en för underhåll, under förutsättning att operatören har inrättat en kvalitetsenhet för att säkerställa att kvalitetssystemet tillämpas enhetligt genom hela verksamheten.

OPS 1.037

Haveriförebyggande flygsäkerhetsprogram

En operatör skall upprätta ett haveriförebyggande flygsäkerhetsprogram som får integreras med kvalitetssystemet och som innefattar

1. ett program för att uppnå och bibehålla riskmedvetenhet hos alla personer som är involverade i verksamheten, och
2. utvärdering av relevant information angående haverier och tillbud och utfärdande av tillhörande information.

OPS 1.040

Extra besättningsmedlemmar

En operatör skall säkerställa att besättningsmedlemmar, som inte krävs som flyg- eller kabinbesättningsmedlemmar, har utbildats för de uppgifter de tilldelats och att de är kompetenta att utföra dessa.

OPS 1.050

Information om flygräddningstjänst

En operatör skall säkerställa att sådan information om flygräddningstjänst som är väsentlig för den avsedda flygningen är lätt tillgänglig i cockpit.

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.040

Besättningsmedlemmar

- a) En operatör skall säkerställa att samtliga tjänstgörande flyg- och kabinbesättningsmedlemmar har utbildats för de uppgifter de tilldelats och att de är kompetenta att utföra dessa.
- b) När det finns besättningsmedlemmar, andra än kabinbesättningsmedlemmar, som utför sina uppgifter i ett flygplans passagerarutrymme skall operatören säkerställa att de
1. inte av passagerarna förväxlas med kabinbesättningsmedlemmar,
 2. inte tar kabinbesättningens arbetspositioner i besittning,
 3. inte hindrar kabinbesättningen i deras tjänsteutövning.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.055

Information om nöd- och överlevnadsutrustning ombord

En operatör skall säkerställa att det finns förteckningar tillgängliga med information om den nöd- och överlevnadsutrustning som medförs ombord på operatörens alla flygplan. Förteckningarna skall omedelbart kunna delges räddningscentraler. Informationen skall i tillämpliga delar innefatta antal, färg och typ av livbåtar och pyroteknisk utrustning, utförlig beskrivning av medicinskt nödförråd, vattenförråd samt typ av bärbar nödradioutrustning och dess frekvens.

OPS 1.060

Nödlandning på vatten

En operatör får inte bruka ett flygplan, vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av 30 eller fler passagerare, för flygning över hav på ett avstånd från landområde lämpligt för nödlandning, som är större än vad som motsvaras av 120 minuters flygning med marschfart eller 400 NM, varvid det minsta av dessa två avstånd skall gälla, såvida inte flygplanet uppfyller kraven för nödlandning på vatten enligt tillämpliga luftvärdighetsbestämmelser.

OPS 1.065

Transport av krigsmateriel

- a) En operatör får inte transportera krigsmateriel med flyg, om inte tillstånd till detta har lämnats av alla berörda stater.
- b) En operatör skall säkerställa att krigsmaterielen är
1. stuvad i flygplanet på en plats som är oåtkomlig för passagerarna under flygning, och
 2. i fråga om skjutvapen, oladdade
- såvida inte, innan flygningen påbörjas, tillstånd har lämnats av alla berörda stater att sådan krigsmateriel får transporteras under omständigheter som helt eller delvis skiljer sig från dem som anges i denna punkt.
- c) En operatör skall säkerställa att befälhavaren, innan en flygning påbörjas, är underrättad om detaljerna kring och placeringen av den krigsmateriel som är avsedd att transporteras ombord på flygplanet.

OPS 1.070

Transport av sportvapen och ammunition

- a) En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att han erhåller information om alla sportvapen som är avsedda att transporteras med flyg rapporteras till operatören.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) En operatör som godtar att transportera sportvapen skall säkerställa att de är
1. stuvade i flygplanet på en plats som är oåtkomlig för passagerarna under flygning, om inte myndigheten har bedömt att detta är ogenomförbart och har godtagit att andra förfaranden får tillämpas och
 2. i fråga om skjutvapen eller andra vapen som kan förses med ammunition, att dessa är oladdade.
- c) Ammunition för sportvapen får medföras i passagerarnas incheckade bagage, dock med vissa begränsningar (se OPS 1.1160 b.5) i enlighet med ICAO Technical Instructions, som är definierade i OPS 1.1150 a.14.

OPS 1.075

Personbefordran

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen under flygning vistas i någon del av ett flygplan, som inte är utformad för personbefordran, såvida inte befälhavaren beviljat tillfälligt tillträde till en del av flygplanet

1. där det är nödvändigt att vidta åtgärder för flygplanets säkerhet eller för säkerheten för personer, djur eller gods ombord eller
2. där gods eller förnödenheter transporteras och som är utformad så att en person skall kunna ha tillträde till den under flygning.

OPS 1.080

Flygtransport av farligt gods

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen överlämnar eller tar emot farligt gods för flygtransport, om han inte har utbildats för detta och godset är klassificerat, dokumenterat, försett med intyg, beskrivet, förpackat, märkt, försett med etikett och i skick för transport i enlighet med ICAO Technical Instructions.

OPS 1.085

Besättningens ansvar

- a) En besättningsmedlem ansvarar för att han korrekt utför sina arbetsuppgifter som
1. är relaterade till flygplanets och de ombordvarandes säkerhet och som
 2. är fastställda i drifhandbokens instruktioner och förfaranden.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) En besättningsmedlem skall

1. till befälhavaren rapportera varje tillbud som har medfört fara eller skulle kunna ha medfört fara och skall
2. använda operatörens rapporteringssystem för tillbud i enlighet med JAR-OPS 1.420. Vid alla sådana tillfällen skall en kopia av rapporten (rapporterna) delges berörd befälhavare.

c) En besättningsmedlem får inte tjänstgöra i ett flygplan

1. under påverkan av någon drog som kan inverka menligt på hans förmåga att utföra tjänsten på ett säkert sätt,
2. efter djuphavsdykning om inte rimlig tid har förflutit,
3. efter blodgivning om inte rimlig tid har förflutit,
4. om han tvivlar på sin förmåga att utföra de uppgifter som tilldelats honom eller
5. om han lider eller tror sig lida av trötthet eller på annat sätt känner sig opasslig i sådan utsträckning att flygningen kan ut sättas för fara.

d) En besättningsmedlem får inte

1. förtära alkohol mindre än 8 timmar innan han skall inställa sig till flygtjänst eller påbörja beredskapstjänst,
2. påbörja en flygtjänstperiod med en alkoholhalt i blodet som överstiger 0,2 promille,
3. förtära alkohol under flygtjänstperioden eller under beredskap.

e) Befälhavaren skall

1. ansvara för att flygplanet handhas på ett säkert sätt samt för de ombordvarandes säkerhet under flygtid,
2. ha bemyndigande att ge de order som han bedömer vara nödvändiga för flygplanets, de ombordvarandes och medförd egendoms säkerhet,
3. ha bemyndigande att sätta i land personer eller gods, som enligt hans mening kan utgöra en risk för flygplanets eller de ombordvarandes säkerhet,

1. under påverkan av någon drog som myndigheten anser kan inverka menligt på hans förmåga att utföra tjänsten på ett säkert sätt,

Oförändrat

4. om tillämpliga medicinska krav inte uppfylls eller om han tvivlar på sin förmåga att utföra de uppgifter som tilldelats honom eller

Oförändrat

- d) En besättningsmedlem skall underkastas lämpliga bestämmelser om alkoholkonsumtion som skall utfärdas av operatören och vara godtagbara för myndigheten och vilka inte får vara mindre restriktiva än följande:

1. Ingen alkohol får förtäras mindre än 8 timmar innan inställelse till flygtjänst eller påbörjande av beredskapstjänst.
2. Alkoholhalten i blodet får inte överstiga 0,2 promille när flygtjänstperioden påbörjas.
3. Ingen alkohol får förtäras under flygtjänstperioden eller under beredskap.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. inte tillåta att en person medföljer som verkar vara påverkad av alkohol eller droger i sådan utsträckning att flygplanet eller de ombordvarande kan antas utsättas för fara,
 5. ha rätt att vägra transportera avvisade passagerare och personer som utvisas eller som är tagna i förvar, om transporten av dessa kan innebära någon risk för flygplanets eller de ombordvarandes säkerhet,
 6. säkerställa att passagerarna har informerats om placeringen av nödutgångar samt placeringen och användningen av aktuell säkerhets- och nödutrustning,
 7. säkerställa att alla operativa procedurer och checklistor iakttas i enlighet med drifthandboken,
 8. inte tillåta att någon besättningsmedlem utför några andra uppgifter under start, första delen av stigningen, slutlig inflygning och landning än sådana som behövs, för att genomföra flygningen på ett säkert sätt,
 9. inte tillåta
 - i) att en färdregistrator görs obrukbar, stängs av eller raderas under flygning eller att registrerad information raderas efter flygning i händelse av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera,
 - ii) att en ljudregistrator görs obrukbar eller stängs av under flygning såvida han inte anser att den registrerade informationen, som annars skulle raderas automatiskt, bör bevaras för haveri- eller tillbudsutredning, ej heller tillåta att registrerad information manuellt raderas under eller efter flygning i händelse av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera,
 10. besluta om att godta eller inte godta ett flygplan med felfunktioner som tillåts i enlighet med listan över konfigurationsavvikelser (Configuration Deviation List, CDL) eller enligt minimiutrustningslistan (MEL), samt
 11. förvissa sig om att tillsyn före flygning har utförts.
- f) Befälhavaren skall i en nödsituation som kräver omedelbart beslut och åtgärd, vidta alla åtgärder han bedömer vara nödvändiga med hänsyn till omständigheterna. Vid sådana tillfällen får han av säkerhetsskäl göra avsteg från regler, operativa förfaranden och metoder.

OPS 1.090

Befälhavarens myndighet

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att alla som medföljer flygplanet lyder de lagenliga order som befälhavaren ger för att trygga säkerheten för flygplanet och för personer och egendom ombord.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.100

Tillträde till cockpit

- a) En operatör skall säkerställa att ingen annan än en flygbesättningsmedlem som är beordrad att tjänstgöra under en flygning, ges tillträde till eller medföljer i cockpit såvida inte personen
1. är en tjänstgörande besättningsmedlem,
 2. är en representant för den myndighet som är ansvarig för certifiering, certifikatutfärdande eller inspektion, om detta krävs för att han skall kunna fullfölja sitt tjänsteuppdrag, eller
 3. tillåts vistelse och transport i enlighet med instruktioner i drift-handboken.
- b) Befälhavaren skall säkerställa att
1. av säkerhetsskäl, tillträde till cockpit inte orsakar störningar och/eller hinder att genomföra flygningen och att
 2. alla personer som medföljer i cockpit informeras om aktuella säkerhetsprocedurer.
- c) Det slutliga beslutet om tillträde till cockpit skall vara befälhavarens ansvar.

OPS 1.105

Obehörig transport

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen gömmer sig eller gömmer gods ombord på ett flygplan.

OPS 1.110

Bärbar elektronisk utrustning

En operatör får inte tillåta att någon använder bärbar elektronisk utrustning ombord på ett flygplan och operatören skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen använder sådan utrustning ombord, om den på ett negativt sätt kan påverka funktionen hos flygplanets system och utrustning.

OPS 1.115

Alkohol och droger

En operatör får inte tillåta att någon går ombord eller vistas i ett flygplan och operatören skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen går ombord eller vistas i ett flygplan om han är påverkad av alkohol eller droger i sådan omfattning att det är sannolikt att flygplanet eller de ombordvarandes säkerhet kan äventyras.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.120

Fara för säkerheten

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen handlar hänsynslöst eller vårdslöst eller underlåter att handla

1. så att ett flygplan eller en person ombord utsätts för fara,
2. så att ett flygplan utgör eller tillåts utgöra en fara för någon person eller egendom.

OPS 1.125

Handlingar som skall medföras

a) En operatör skall säkerställa att följande handlingar eller kopior av dessa medförs på varje flygning:

1. Nationalitets- och registreringsbevis.
2. Luftvärdighetsbevis.
3. Miljövårdighetsbevis (om tillämpligt).
4. Drifttillstånd (Air Operator Certificate, AOC).
5. Radiotillstånd.
6. Bevis om ansvarsförsäkring(ar) till skydd för tredje man.

b) Varje flygbesättningsmedlem skall på varje flygning medföra gällande certifikat för flygbesättningsmedlem med erforderlig(a) behörighet(er) för den avsedda flygningen.

c) Varje tjänstgörande kabinbesättningsmedlem skall på varje flygning medföra ett bevis på yrkesmässig kompetens som visar datum och beskriver genomgången utbildning tillämplig för den flygplanstyp eller flygplansvariant där tjänstgöringen sker.

OPS 1.130

Oförändrat

Handböcker som skall medföras

En operatör skall säkerställa att

1. gällande delar av drifhandboken, som är relevanta för besättningens arbetsuppgifter medförs på varje flygning,
2. de delar av drifhandboken, som behövs för att utföra en flygning är lätt åtkomliga för besättningen ombord på flygplanet, samt
3. den gällande flyghandboken för flygplanet medförs i flygplanet såvida inte myndigheten har godtagit att drifhandboken enligt OPS 1.1045, tillägg 1, del B, innehåller relevant information om flygplanet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.135

Tilläggsinformation och formulär som skall medföras

a) En operatör skall säkerställa att förutom de handlingar och handböcker som föreskrivs i OPS 1.125 och OPS 1.130, följande information och formulär, som är relevanta för flygningens art och det geografiska verksamhetsområdet, medförs på varje flygning:

1. Driftfärdplan som innehåller minst den information som krävs enligt OPS 1.1060.
2. Teknisk journal för flygplan som innehåller minst den information som krävs enligt OPS 1.915 a.
3. Uppgifter om den inlämnade ATS-färdplanen.
4. Erforderlig NOTAM/AIS-dokumentation.
5. Erforderlig meteorologisk information.
6. Massa- och balansdokumentation enligt vad som anges i kapitel J.
7. Underrättelse om speciella kategorier av passagerare såsom säkerhetspersonal som inte betraktas som besättning, handikappade, avvisade passagerare, utvisade och sådana personer som är tagna i förvar.
8. Underrättelse om speciell last, inklusive farligt gods, som innefattar sådan skriftlig information till befälhavaren som föreskrivs i OPS 1.1215 d.
9. Gällande kartor med tillhörande dokument enligt OPS 1.290 b.7.
10. All annan dokumentation som kan krävas av stater som berörs av flygningen, såsom lastspecifikation, passagerarlista etc.
11. Formulär för att uppfylla myndighetens och operatörens rapporteringskrav.

b) Myndigheten kan medge att den information som specificeras i punkt a ovan eller delar av den presenteras på annat sätt än i tryckt form. Godtagbar tillgänglighet, användbarhet och tillförlitlighet skall säkerställas.

OPS 1.140

Information som skall behållas på marken

a) En operatör skall säkerställa att

minst så länge varje flygning eller serie av flygningar pågår

- i) information som är relevant för flygningen och arten av verksamhet bevaras på marken, och

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- ii) informationen behålls, tills den har kopierats, på den plats där den kommer att förvaras i enlighet med OPS 1.1065 eller, om detta inte är genomförbart,
 - iii) samma information medförs i flygplanet i en brandsäker behållare.
- b) Den information som avses i punkt a ovan innefattar:
1. En kopia av driftfärdplanen där så är tillämpligt.
 2. Kopior av relevanta delar av flygplanets tekniska journal.
 3. Sträckanpassad NOTAM-dokumentation om särskild sådan är utgiven av operatören.
 4. Massa- och balansdokumentation om sådant krävs (se OPS 1.625).
 5. Underrättelse om last av särskilt slag.

OPS 1.145

Rätt att inspektera

En operatör skall säkerställa att varje, av myndigheten utsedd person, när som helst tillåts att gå ombord på och flyga med varje flygplan, som brukas i enlighet med ett, av samma myndighet utfärdat drifttillstånd, samt att gå in i och vistas i cockpit med förbehåll för att befälhavaren får vägra tillträde till cockpit om flygplanets säkerhet enligt hans uppfattning därigenom skulle äventyras.

OPS 1.150

Uppvisande av dokumentation

- a) En operatör skall
1. ge varje person, som är utsedd av myndigheten tillgång till all dokumentation som rör flygoperativa eller underhållstekniska verksamheter, och
 2. på begäran av myndigheten visa upp all sådan dokumentation inom rimlig tid.
- b) Befälhavaren skall, på begäran av någon som är utsedd av myndigheten, inom rimlig tid visa upp den dokumentation, som skall medföras ombord för denne.

OPS 1.155

Bevarande av dokument

En operatör skall säkerställa att

1. all dokumentation, i original eller kopia, som det krävs att han skall bevara, bevaras under föreskriven arkiveringsperiod, även om han upphör att vara flygplanets brukare,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. om en besättningsmedlem, för vilken operatören har förvarat handlingar om flygtjänstgöring, tjänstgöring och viloperioder, blir besättningsmedlem hos en annan operatör, de handlingar görs tillgängliga för den nya operatören.

OPS 1.160

Bevarande, uppvisande och användning av registreringar från färd- och ljudregistratora) *Bevarande av registreringar*

1. I händelse av ett haveri skall brukaren av ett flygplan, som är utrustat med färd- och ljudregistrator, så långt möjligt bevara registrerade data i original som hör till haveriet, så som de finns i registratorn, under en period av 60 dagar, såvida inte den utredande myndigheten beslutat annat.
2. Om inte förhandsmedgivande har lämnats av myndigheten skall brukaren av ett flygplan, som är utrustat med färd- och ljudregistrator, efter ett tillbud som det är krav på att rapportera, så långt möjligt bevara registrerade data som hör till tillbudet i original, så som det finns i registratorn, under en period av 60 dagar, såvida inte den utredande myndigheten beslutat annat.
3. Därutöver, om myndigheten så beslutar, skall brukaren av ett flygplan som är utrustat med färd- och ljudregistrator bevara registrerade data i original under en period av 60 dagar, såvida inte den utredande myndigheten beslutat annat.
4. När det krävs att ett flygplan skall vara utrustat med färdregistrator skall brukaren av flygplanet
 - i) spara registreringarna under den tid som krävs enligt OPS 1.715, 1.720 och 1.725 med undantag för provning och underhåll av färdregistratorn då upp till en timme av det äldsta registrerade materialet vid tiden för provningen får raderas, samt
 - ii) ha ett dokument som innehåller den information som är nödvändig för att ta fram och omvandla lagrad data till tekniska enheter.

b) *Uppvisande av registreringar*

Brukaren av ett flygplan som är utrustat med färd- och ljudregistrator, skall på begäran av myndigheten inom rimlig tid visa upp varje registrering som gjorts av färd- och ljudregistrator och som finns tillgänglig eller har bevarats.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) *Användning av registreringar*

1. Registreringar från ljudregistratorn får inte utan samtliga berörda besättningsmedlemmars samtycke användas för andra ändamål än för utredning av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera.
2. Registreringar från färdregistratorn får inte användas för andra ändamål än för utredning av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera, förutom när sådana registreringar
 - i) används av operatören för luftvärdighets- eller underhållsändamål eller
 - ii) är avidentifierade eller
 - iii) görs tillgängliga på ett betryggande sätt.

Brukaren av ett flygplan som är utrustat med färd- och ljudregistrator får inte

1. använda registreringar från ljudregistratorn utan samtliga berörda besättningsmedlemmars samtycke för andra ändamål än för utredning av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera, eller
2. använda registreringar från färdregistratorn för andra ändamål än för utredning av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera, förutom när sådana registreringar
 - i) används av operatören för luftvärdighets- eller underhållsändamål eller
 - ii) är avidentifierade eller
 - iii) görs tillgängliga på ett betryggande sätt.

OPS 1.165

Oförändrat

In- och uthyrninga) *Terminologi*

Begrepp som används i detta stycke har följande betydelse:

1. In- och uthyrning utan besättning (dry lease) – Flygplanet brukas i enlighet med inhyrarens drifttillstånd.
2. In- och uthyrning med besättning (wet lease) – Flygplanet brukas i enlighet med uthyrarens drifttillstånd.

b) *In- och uthyrning av flygplan mellan operatörer*

1. Uthyrning med besättning (wet lease-out) En operatör, som tillhandahåller ett flygplan och komplett besättning till en annan operatör och som behåller alla funktioner och allt ansvar enligt kapitel C, skall förbli flygplanets brukare.
2. All in- och uthyrning utom uthyrning med besättning
 - i) Utom i det fall som nämns i punkt b.1 ovan, skall en operatör, som använder ett flygplan från eller som tillhandahåller ett flygplan till en annan operatör, först inhämta godkännande från den berörda myndigheten. Alla villkor som ingår i godkännandet skall tas med i leasingavtalet.
 - ii) De delar av ett leasingavtal som är godkända av myndigheten, med undantag av leasingavtal som omfattar flygplan och komplett besättning och där ingen överföring av funktioner och ansvar är avsedd, skall med avseende på det hyrda flygplanet betraktas som ändringar av det drifttillstånd enligt vilket flygningarna sker.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) *In- och uthyrning av flygplan mellan en operatör och någon annan än en operatör*

1. Inhyrning utan besättning (dry lease-in)

- i) En operatör får inte utan myndighetens godkännande hyra in ett flygplan utan besättning från någon annan än en operatör. Alla villkor som ingår i godkännandet skall tas med i leasingavtalet.
- ii) I fråga om flygplan som är inhyrda utan besättning skall operatören säkerställa att alla eventuella avvikelser från föreskrifterna i kapitel K, L och/eller från tillämpliga luftvärdighetskrav är anmälda till och godtagbara för myndigheten.

2. Inhyrning med besättning (wet lease-in)

- i) En operatör får inte utan myndighetens godkännande hyra in ett flygplan med besättning från någon annan än en operatör.
- ii) En operatör skall säkerställa att i fråga om flygplan som är inhyrda med besättning
 - A) uthyrarens säkerhetsstandard med avseende på underhåll och drift är likvärdig med den som finns i JAR,
 - B) uthyraren är en operatör som har ett drifttillstånd utfärdat av en stat som har undertecknat Chicagokonventionen,
 - C) flygplanet har ett normalt luftvärdighetsbevis utfärdat i enlighet med ICAO Annex 8, samt
 - D) alla krav är uppfyllda som gjorts tillämpliga av inhyrarens myndighet.

3. Uthyrning utan besättning (dry lease-out)

En operatör får hyra ut ett flygplan utan besättning för kommersiella flygtransporter till en operatör i en stat som har undertecknat Chicagokonventionen under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- A) Myndigheten har lämnat operatören dispens från berörda krav i OPS 1 och tagit bort flygplanet från operatörens drifttillstånd efter det att den främmande myndigheten skriftligt har accepterat ansvaret för tillsyn av flygplanets underhåll och drift.
- B) Flygplanet underhålls i enlighet med ett godkänt underhållsprogram.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Uthyrning med besättning (wet lease-out)

En operatör, som tillhandahåller ett flygplan och komplett besättning åt någon annan och som behåller alla funktioner och allt ansvar enligt kapitel C, skall förbli flygplanets brukare.

KAPITEL C

CERTIFIERING OCH TILLSYN AV OPERATÖRER

OPS 1.175

Allmänna regler för certifiering av operatörer

Anm. 1: Tillägg 1 till denna paragraf anger innehållet i och villkoren för ett drifttillstånd.

Anm. 2: Tillägg 2 till denna paragraf anger kraven på ledning och organisation.

- a) En operatör får inte bedriva verksamhet med flygplan som innebär kommersiella flygtransporter annat än inom ramen för och i enlighet med villkoren i ett drifttillstånd (Air Operator Certificate, AOC).
- b) En sökande till ett drifttillstånd eller till en ändring av ett drifttillstånd skall medge att myndigheten undersöker alla säkerhetsaspekter på den avsedda verksamheten.
- c) En sökande till ett drifttillstånd
1. får inte inneha ett drifttillstånd som är utfärdat av en annan myndighet såvida inte de berörda myndigheterna särskilt har godkänt detta,
 2. skall ha sitt huvudkontor och i förekommande fall sitt säte i den stat som är ansvarig för att utfärda drifttillståndet,
 3. skall visa myndigheten att han kan bedriva en säker verksamhet.
- d) Om en operatör har flygplan registrerade i olika medlemsstater, skall lämpliga arrangemang vidtas för att säkerställa att säkerhetsöversyn utförs centralt av den myndighet som utfärdat drifttillståndet.
- e) Operatören skall ge myndigheten tillträde till sin organisation och sina flygplan och skall när det gäller underhåll, säkerställa att alla anlitade JAR-145-underhållsorganisationer ges tillträde, så att myndigheten kan konstatera att OPS fortlöpande efterlevs.
- e) Operatören skall ge myndigheten tillträde till sin organisation och sina flygplan och skall när det gäller underhåll, säkerställa att alla anlitade JAR-145-underhållsorganisationer ges tillträde, så att myndigheten kan konstatera att OPS 1 fortlöpande efterlevs.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- f) Ett drifttillstånd ändras, försätts ur kraft eller återkallas om myndigheten inte längre är förvissad om att operatören kan upprätthålla en säker verksamhet.
- g) Operatören skall ha en ledningsorganisation som är kompetent att operativt leda och övervaka alla flygningar som sker enligt villkoren i drifttillståndet.
- h) Operatören skall ha utsett en verksamhetsansvarig chef som är godtagbar för myndigheten och som har befogenheter inom företaget att säkerställa att all operativ och underhållsteknisk verksamhet kan finansieras och utföras i enlighet med den standard som myndigheten kräver.
- i) Operatören skall ha utsett befattningshavare som är godtagbara för myndigheten och som ansvarar för,
1. flygverksamhet,
 2. underhållssystem,
 3. utbildning av besättningar, samt
 4. markbunden verksamhet.
- j) Operatören skall säkerställa att varje flygning utförs i enlighet med bestämmelserna i drifhandboken.
- k) Operatören skall ställa i ordning lämpliga inrättningar för den markbundna verksamheten för att säkerställa att flygningarna hanteras på ett säkert sätt.
- l) Operatören skall säkerställa att flygplanen är utrustade och att besättningarna har den kompetens som krävs med hänsyn till det geografiska verksamhetsområdet och verksamhetens art.
- m) Operatören skall uppfylla underhållsbestämmelserna i kapitel M för alla flygplan som brukas i enlighet med villkoren i drifttillståndet.
- n) Operatören skall förse myndigheten med ett exemplar av den drift-handbok som föreskrivs i kapitel P, liksom alla ändringar eller revisioner till denna.
- o) Som stöd för den operativa verksamheten skall operatören vid huvudbasen ha resurser som är anpassade till det geografiska verksamhetsområdet och verksamhetens art.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.180

Utfärdande, ändring och fortsatt giltighet av ett drifttillstånd

a) En operatör beviljas inte ett drifttillstånd eller en ändring av ett drifttillstånd och drifttillståndet förblir inte gällande, såvida inte:

1. De flygplan som brukas har ett normalt luftvärdighetsbevis som är utfärdat i enlighet med ICAO Annex 8 av en medlemsstat.

2. Underhållssystemet har godkänts av myndigheten i enlighet med kapitel M.

3. Han har visat myndigheten att han har förmåga att,

i) upprätta och vidmakthålla en fullgod organisation,

ii) upprätta och vidmakthålla ett kvalitetssystem i enlighet med OPS 1.035,

iii) genomföra erforderliga utbildningsprogram,

iv) uppfylla underhållskrav som överensstämmer med karaktären och omfattningen av den beskrivna verksamheten inklusive tillämpliga delar av vad som föreskrivs i OPS 1.175 g till o och

v) uppfylla kraven enligt OPS 1.175.

b) Oaktat bestämmelserna i OPS 1.185 f skall operatören så snart som möjligt meddela myndigheten alla ändringar av de uppgifter som lämnats i enlighet med punkt a ovan.

c) Om myndigheten inte är förvissad om att bestämmelserna i punkt a ovan har uppfyllts, kan myndigheten kräva att en eller flera demonstrationsflygningar genomförs, som om de vore kommersiella transportflygningar.

1. De flygplan som brukas har certifierats i enlighet med gällande bestämmelser.

Oförändrat

b) Oaktat bestämmelserna i OPS 1.185 f skall operatören så snart som möjligt meddela myndigheten alla ändringar av de uppgifter som lämnats i enlighet med OPS 1.185 a nedan.

Oförändrat

OPS 1.185

Administrativa krav

a) En operatör skall säkerställa att följande uppgifter ingår i den första ansökan om ett drifttillstånd och när det är tillämpligt i varje ansökan om ändring eller förnyelse:

1. Sökandens namn, adress och postadress.

2. En beskrivning av den avsedda verksamheten.

3. En beskrivning av ledningsorganisationen.

4. Namnet på den verksamhetsansvarige chefen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Namnen på de viktigaste befattningshavarna, inklusive de ansvariga för den flygoperativa verksamheten, underhållssystemet, besättningsutbildningen och för den markbundna verksamheten samt deras kvalifikationer och erfarenhet.
6. Drifthandboken.
- b) När det enbart gäller operatörens underhållssystem skall följande uppgifter ingå i den första ansökan om ett drifttillstånd och när det är tillämpligt, i varje ansökan om ändring eller förnyelse samt för varje flygplanstyp som skall brukas:
1. manual för styrning av underhåll.
 2. Operatörens underhållsprogram för flygplan.
 3. Den tekniska journalen för flygplan.
 4. I tillämpliga fall, de tekniska specifikationerna i underhållsavtalet/-en mellan operatören och varje underhållsorganisation som är godkänd enligt JAR-145.
 5. Antalet flygplan.
- c) Ansökan om ett första utfärdande av ett drifttillstånd skall inlämnas senast 90 dagar innan den avsedda verksamheten påbörjas, förutom att drifthandboken får ha inkommit senare, dock inte senare än 60 dagar innan den avsedda verksamheten påbörjas.
- d) Ansökan om ändring av ett drifttillstånd skall inges senast 30 dagar innan den avsedda verksamheten påbörjas, om inte annat särskilt medgivits.
- e) Ansökan om förnyelse av ett drifttillstånd skall ha inkommit senast 30 dagar före giltighetstidens utgång, om inte annat särskilt medgivits.
- f) Om det inte finns särskilda skäl, skall myndigheten underrättas senast 10 dagar innan en föreslagen ändring genomförs som rör en utsedd befattningshavare.

*Tillägg 1 till OPS 1.175****Innehåll och villkor i ett drifttillstånd (AOC)***

Ett drifttillstånd skall innehålla:

- a) Operatörens namn och baseringsort (huvudkontor).
- b) Datum för utfärdande samt giltighetstid.
- c) Beskrivning av godkända verksamhetsformer.

1. Operatörens manual för styrning av underhåll.

Oförändrat

- a) Operatörens namn och baseringsort (huvudkontor).

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- d) Flygplanstyp(er) godkänd(a) för användning.
- e) Registreringsbeteckningar för godkända flygplan, förutom att operatörer kan erhålla ett godkännande av ett system, som ger information till myndigheten om registreringsbeteckningar för flygplan som brukas inom ramen för drifttillståndet.
- f) Godkända geografiska verksamhetsområden.
- g) Särskilda begränsningar.
- h) Särskilda auktorisationer/godkännanden till exempel:
- KAT II/KAT III (inklusive godkända minima).
 - (MNPS) Specifikationer för minimala navigeringsprestanda (Minimum Navigation Performance Specifications).
 - (ETOPS) Långdistansflygning med tvåmotoriga flygplan (Extended Range Operation Twin Engine Aeroplanes).
 - (RNAV) Områdesnavigering (Area Navigation).
 - (RVSM) Reducerade vertikala separationsminima.
 - Transport av farligt gods.

Tillägg 2 till OPS 1.175

Ledning och organisation för innehavare av drifttillstånda) *Allmänt*

1. En operatör skall ha en god och effektiv ledningsorganisation för att säkerställa att flygverksamheten bedrivs på ett säkert sätt. Utsedda befattningshavare skall ha styrkt kompetens inom civil luftfart.
2. I detta sammanhang avses med kompetens att en person i tillämplig omfattning har tekniska kvalifikationer och ledarerfarenhet som är godtagbara för myndigheten.

b) *Utsedda befattningshavare*

1. Drifthandboken skall innehålla en beskrivning av de utsedda befattningshavarnas uppgifter och ansvar, inklusive namn, och myndigheten skall underrättas skriftligt om varje avsedd eller faktisk förändring av befattningar eller uppgifter.
2. Operatören skall vidta åtgärder för att säkerställa kontinuitet i ledningen i utsedd befattningshavares frånvaro.
3. Operatören skall visa myndigheten att ledningsorganisationen är lämplig och rätt anpassad till det geografiska verksamhetsområdet och verksamhetens omfattning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. En person som utsetts till befattningshavare av drifttillståndsinnehavaren får inte utses till befattningshavare av en annan drifttillståndsinnehavare såvida detta inte har godtagits av myndigheten. Utsedda befattningshavare skall genom avtal ha förbundit sig att arbeta tillräckligt antal timmar, så att var och en kan fullgöra de ledningsuppgifter som är förenade med storleken och omfattningen av operatörens affärsverksamhet.
5. En person får utses till innehavare av mer än en befattning, om detta är godtagbart för myndigheten.

Anm.: De krav som gäller för utnämningen av den befattningshavare som ansvarar för underhållssystemet enligt OPS 1.175 i.2 anges i OPS 1.895.

c) *Personalresurser och personalledning*

1. Besättningsmedlemmar

Operatören skall anställa ett tillräckligt antal flyg- och kabinbesättningsmedlemmar för den planerade verksamheten, som skall vara utbildade och utcheckade i enlighet med kapitel N och kapitel O i tillämpliga avsnitt.

2. Markpersonal

i) Markpersonalens storlek är beroende av arten och omfattningen av verksamheten. I synnerhet avdelningarna för operativ verksamhet och marktjänster skall vara bemannade med utbildad personal som har mycket god förståelse för sitt ansvar inom organisationen.

ii) En operatör som ingår avtal med andra organisationer om att ombesörja vissa tjänster bibehåller ansvaret för att en tillfredsställande standard upprätthålles. I sådana fall skall en utsedd befattningshavare få uppgiften att säkerställa att varje anlitad leverantör uppfyller den standard som krävs.

3. Arbetsledning

i) Antalet arbetsledare som skall utses beror på organisationens struktur och antalet anställda personer. Arbetsuppgifter och ansvar för dessa arbetsledare skall beskrivas och förekommande flygtjänst skall anordnas så att de kan fullgöra sitt ledningsansvar.

ii) Arbetsledningen av alla besättningsmedlemmar skall utövas av personer som har tillräcklig erfarenhet och lämpliga personliga egenskaper för att säkerställa att den standard som anges i drifhandboken uppnås.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

d) Lokaler och utrustning

1. En operatör skall säkerställa att tillräckliga arbetsutrymmen finns tillgängliga vid varje verksamhetsplats för personal vars arbete har anknytning till säkerheten för den operativa verksamheten. Hänsyn skall tas till markpersonalens behov och till dem som är engagerade i ledning och övervakning av flygverksamheten samt till förvaring och presentation av viktiga uppgifter och besättningsarnas färdplanering.
2. Kontorstjänsten skall utan dröjsmål kunna distribuera operativa instruktioner och annan information till alla berörda.

e) Dokumentation

Operatören skall ordna för framtagning av handböcker, ändringar och annan dokumentation.

KAPITEL D

OPERATIVA FÖRFARANDEN OCH PROCEDURER

OPS 1.195

Operativ kontroll och övervakning

En operatör skall utföra operativ kontroll samt upprätta och vidmakthålla en metod för övervakning av flygverksamhet som är godkänd av myndigheten.

OPS 1.200

Drifthandbok

En operatör skall upprätta en drifthandbok enligt kapitel P för att användas av och vägleda den operativa personalen.

OPS 1.205

Den operativa personalens kompetens

En operatör skall säkerställa att all personal som utses till, eller är direkt engagerad i, mark- och flygverksamhet har givits ordentliga instruktioner, visat sin duglighet för sina särskilda uppgifter och är medveten om sitt ansvar och sambandet mellan sådana uppgifter och den operativa verksamheten i sin helhet.

OPS 1.210

Upprättande av förfaranden och procedurer

- a) En operatör skall upprätta förfaranden och instruktioner för varje flygplanstyp, som omfattar markpersonalens och besättningsmedlemmarnas arbetsuppgifter inom alla verksamhetsområden på marken och i luften.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) En operatör skall upprätta ett system av checklistor som i tillämpliga delar skall användas av besättningsmedlemmar under normala och onormala förhållanden samt i nödsituationer, för att säkerställa att de operativa procedurerna i drifhandboken iakttas.
- c) En operatör får inte kräva att en besättningsmedlem utför några andra arbetsuppgifter under en flygnings kritiska faser än de som krävs för säker flygning.

OPS 1.215

Användning av flygtrafikledning

En operatör skall säkerställa att flygtrafikledning används vid alla flygningar när tjänsten finns tillgänglig.

OPS 1.220

Operatörens godtagande av flygplatser

En operatör får endast tillåta användning av flygplatser som är lämpliga för aktuell(a) flygplanstyp(er) och verksamhet(er).

OPS 1.225

Operativa minimivärden vid flygplats

a) En operatör skall specificera operativa minimikrav vid flygplats, fastställda i enlighet med OPS 1.430 för varje start-, destinations- eller alternativflygplats som godtagits för användning i enlighet med OPS 1.220.

b) Dessa minimikrav måste ta hänsyn till varje ökning av de angivna värdena som myndigheten fastställt.

c) Minimikraven för en viss typ av inflygnings- och landningsprocedur betraktas som tillämpliga om

1. den erforderliga markutrustningen, som visas på respektive karta/kort, för avsedd procedur, är i funktion,
2. de flygplanssystem som krävs för typen av inflygningsprocedur är i funktion,
3. de flygplansprestanda som krävs är uppfyllda och
4. besättningen är vederbörligen kvalificerad.

b) Varje ökning som fastställts av myndigheten skall läggas till de minimikrav som specificerats i enlighet med punkt a ovan.

Oförändrat

OPS 1.230

Instrumentprocedurer för start- och inflygning

a) En operatör skall säkerställa att de instrumentprocedurer för start och inflygning som fastställts av den stat i vilken flygplatsen är belägen används.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Oaktat punkt a ovan får en befälhavare acceptera att ett färdtillstånd avviker från en publicerad flygväg för avgående eller ankommande trafik, under förutsättning att kraven på hinderfrihet iaktas och att fullständig hänsyn tas till de operativa förhållandena. Den slutliga inflygningen skall ske visuellt eller i enlighet med den fastställda proceduren för instrumentinflygning.
- c) Andra procedurer än de som skall användas i enlighet med punkt a ovan, får användas av en operatör endast under förutsättning att de, om så krävs, har godkänts av den stat i vilken flygplatsen är belägen samt att de har godtagits av myndigheten.

OPS 1.235

Bullerminskande procedurer

- a) En operatör skall upprätta operativa procedurer för bullerminskning under instrumentflygning enligt ICAO PANS OPS Del 1 (Doc 8168-OPS/611).
- b) Start-stigprocedurer för bullerminskning som specificerats av en operatör för en viss flygplanstyp skall vara de samma för alla flygplatser.

OPS 1.240

Flygvägar och geografiska verksamhetsområden

- a) En operatör skall säkerställa att flygning utförs endast längs sådana flygvägar eller inom sådana områden, för vilka
1. hjälpmedel och tjänster på marken, inklusive meteorologisk tjänst, tillhandahålls i tillräcklig omfattning för den planerade verksamheten,
 2. prestanda för det flygplan som avses användas är tillräcklig för att uppfylla bestämmelserna om minimiflyghöjd,
 3. utrustningen på det flygplan som avses användas uppfyller minimikraven för den planerade verksamheten,
 4. lämpliga kartor finns tillgängliga (se OPS 1.135 a.9),
 5. användbara flygplatser finns tillgängliga inom de tids-/distansbegränsningar som föreskrivs i OPS 1.245, i de fall då tvåmotoriga flygplan används,
 6. områden finns tillgängliga som medger att en säker nödlandning kan utföras, i de fall då enmotoriga flygplan används.
- b) En operatör skall säkerställa att verksamheterna utövas i överensstämmelse med eventuella restriktioner för flygvägarna eller geografiska verksamhetsområden som fastställts av myndigheten.

OPS 1.241

Flygning i luftrum med reducerade vertikala separationsminima (RVSM)

En operatör får inte bruka ett flygplan i definierade delar av luftrummet där, grundat på regionala överenskommelser för flygtrafiken, ett vertikalt separationsminima på 300 m (1 000 ft) tillämpas, om inte operatören är godkänd för detta av myndigheten (RVSM-godkännande). (Se även OPS 1.872).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.243

Flygning inom områden med särskilda krav på navigeringsnoggrannhet

En operatör får inte bruka ett flygplan inom definierade områden eller inom en definierad del av ett specificerat luftrum där, grundat på regionala överenskommelser för flygtrafiken, minimikrav för navigeringsnoggrannhet är föreskrivna, om inte operatören är godkänd för detta av myndigheten (MNPS/RNP/RNAV-godkännande). (Se även OPS 1.865 c.2 och OPS 1.870).

OPS 1.245

Maximalt avstånd från en användbar flygplats för tvåmotoriga flygplan som inte har ett ETOPS-godkännande

a) Om myndigheten inte givit ett särskilt godkännande enligt JAR-OPS 1.246 a (ETOPS-godkännande) får en operatör inte bruka ett tvåmotorigt flygplan på en flygväg som har en punkt vars avstånd till en användbar flygplats är större än nedan angivna värden, när det gäller följande flygplanstyper:

1. Flygplan som tillhör prestandaklass A, som antingen

i) har en godkänd kabinfiguration som är inrättad för befordran av 20 eller fler passagerare, eller

ii) en maximal startmassa av 45 360 kg eller mer,

den distans som motsvarar 60 minuters flygning med marschfart för flygning med en motor ur funktion, som är bestämd i enlighet med punkt b nedan.

2. Flygplan som tillhör prestandaklass B eller C

i) den distans som motsvarar 120 minuters flygning med marschfart för flygning med en motor ur funktion bestämd i enlighet med punkt b nedan eller

ii) 300 NM,

varvid den lägsta av dessa två flygnivåer skall gälla.

b) En operatör skall fastställa en hastighet för beräkningen av den maximala distansen till en användbar flygplats för samtliga tvåmotoriga flygplanstyper eller varianter därav som brukas. Denna hastighet får inte överstiga V_{MO} , baserad på den verkliga fart som flygplanet kan bibehålla med en motor ur funktion under följande förhållanden:

1. Standardatmosfär (ISA).

2. Planflykt:

i) För jetflygplan på

A) FL 170, eller

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- B) den maximala flygnivå till vilken flygplanet med en motor ur funktion kan stiga med den verkliga stighastighet som anges i flyghandboken (AFM) och bibehålla denna flygnivå,

varvid den lägsta av dessa två flygnivåer skall gälla.

- ii) För propellerflygplan på

- A) FL 80, eller

- B) den maximala flygnivå till vilken flygplanet med en motor ur funktion kan stiga med den verkliga stighastighet som anges i flyghandboken (AFM) och bibehålla denna flygnivå,

varvid den lägsta av dessa två flygnivåer skall gälla.

3. Maximal kontinuerlig dragkraft eller effekt på den motor som är i funktion.

4. En flygplansmassa som inte är mindre än den som blir resultatet av

- i) start vid havsnivå med maximal startmassa och

- ii) stigning med alla motorerna i funktion till den optimala marschhöjden för långdistansflygning och

- iii) planflykt i marschfart för långdistansflygning på denna höjd med alla motorer i funktion,

till dess den tid som förflutit är lika med tillämpligt tröskelvärde som föreskrivs i punkt a ovan.

- c) En operatör skall säkerställa att följande data, specifika för varje flygplanstyp eller variant därav, ingår i drifhandboken:

1. Marschfart med en motor ur funktion bestämd i enlighet med punkt b ovan.

2. Den maximala distansen från en användbar flygplats bestämd i enlighet med punkterna a och b ovan.

Ann.: De farter och höjder (flygnivåer) som är angivna ovan är endast avsedda att användas för fastställande av den maximala distansen från en användbar flygplats.

OPS 1.246

Långdistansflygning med tvåmotoriga flygplan (ETOPS)

- a) En operatör får inte bedriva verksamhet bortom den tröskeldistans som bestämts i enlighet med OPS 1.245 om detta inte är godkänt av myndigheten (ETOPS-godkännande).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Innan en ETOPS-flygning utförs skall en operatör säkerställa att ett lämpligt sträckalternativ för ETOPS är tillgängligt, antingen inom godkänd diversionstid eller diversionstid baserad på flygplanets funktionsstatus grundat på minimiutrustningslistan (MEL), varvid den kortaste av dessa tider skall gälla. (Se även OPS 1.297 d).

OPS 1.250

Fastställande av minimiflyghöjder

- a) En operatör skall, för alla segment av flygvägen som avses nyttjas, fastställa minimiflyghöjder och metoder för att beräkna dessa höjder, vilka skall ge föreskriven hinderfrihet varvid bestämmelserna i kapitel F till I skall beaktas.

- b) Metoden för att fastställa minimiflyghöjder skall vara godkänd av myndigheten.

- c) När minimiflyghöjder fastställda av en stat som överflygs är högre än de som fastställts av operatören skall de högre värdena gälla.

- d) En operatör skall ta hänsyn till följande faktorer när minimiflyghöjder fastställs:

1. Den noggrannhet med vilken flygplanets position kan bestämmas.
2. De sannolika felindikeringarna hos de höjdmätare som används.
3. Terrängförhållandena (t.ex. plötsliga höjdförändringar) längs flygvägarna eller inom de områden där verksamhet kommer att utövas.
4. Sannolikheten för att möta ogynnsamma väderförhållanden (t.ex. svår turbulens och nersvep).
5. Möjliga felaktigheter i flygkartorna.

- e) När bestämmelserna i punkt d ovan skall uppfyllas skall vederbörlig hänsyn tas till

1. korrekationer för temperatur- och tryckvariationer från standardvärden,
2. ATC-krav och
3. samtliga händelser längs den planerade flygvägen.

- b) Varje metod för att fastställa minimiflyghöjder skall vara godkänd av myndigheten.

Oförändrat

3. samtliga händelser som kan förutses längs den planerade flygvägen.

OPS 1.255

Bränsleregler

- a) En operatör skall fastställa bränsleregler för flygplanering och för omplanering under flygning, för att säkerställa att det vid varje flygning medförs tillräcklig mängd bränsle för den planerade flygningen och reserver för avvikelser från den planerade flygningen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) En operatör skall säkerställa att planeringen av flygningar enbart grundas på följande:
1. Procedurer och uppgifter som ingår i eller härrör från drifhandboken eller från aktuellt underlag som är specifikt för flygplanet.
 2. De operativa förhållanden under vilka flygningen utförs inklusive
 - i) realistiska bränsleförbrukningsuppgifter för flygplanet,
 - ii) förutsedda värden för massa,
 - iii) förväntade väderförhållanden och
 - iv) flygtrafiktjänstens procedurer och restriktioner.
- c) En operatör skall säkerställa att beräkningen före flygning av den erforderliga, användbara bränslemängden för en flygning innefattar följande:
1. Taxningsbränsle.
 2. Bränsle till destinationen.
 3. Reservbränsle bestående av
 - i) bränsle för oförutsedda händelser,
 - ii) bränsle till alternativ destination om alternativ för destinationen krävs, (detta utesluter inte att startflygplatsen väljs som alternativ för destinationen),
 - iii) slutlig bränslereserv (final reserve fuel) och
 - iv) ytterligare bränsle om detta krävs med hänsyn till art av verksamhet (t.ex. ETOPS).
 4. Extra bränsle om detta begärs av befälhavaren.
- d) En operatör skall säkerställa att procedurer för beräkning av den mängd användbart bränsle som behövs för omplanering i luften, när en flygning måste fortsätta längs en flygväg eller till en destination som är en annan än den ursprungligen planerade, innefattar följande:
1. Bränsle för återstoden av flygningen.
 2. Reservbränsle bestående av
 - i) bränsle för oförutsedda händelser,
 - ii) bränsle till alternativ destination om alternativ för destinationen krävs, (detta utesluter inte att startflygplatsen väljs som alternativ för destinationen),
 - iii) slutlig bränslereserv (final reserve fuel) och
 - iv) ytterligare bränsle om detta krävs med hänsyn till art av verksamhet (t.ex. ETOPS).
 3. Extra bränsle om detta begärs av befälhavaren.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.260

Transport av personer med nedsatt rörelseförmåga

- a) En operatör skall fastställa förfaranden för transport av personer med nedsatt rörelseförmåga.
- b) En operatör skall säkerställa att personer med nedsatt rörelseförmåga inte tilldelas eller tar plats i ett säte där de kan
 - 1. hindra besättningen i dess tjänstgöring,
 - 2. blockera tillträde till nödutrustning eller
 - 3. hindra nödevakueringen av flygplanet.
- c) Befälhavaren skall underrättas när personer med nedsatt rörelseförmåga skall transporteras.

OPS 1.265

Transport av avvisade passagerare samt av personer som är utvisade eller som är tagna i förvar

En operatör skall fastställa förfaranden för transport av avvisade passagerare samt av personer som är utvisade eller som är tagna i förvar för att trygga flygplanets och de ombordvarandes säkerhet. Befälhavaren skall underrättas när de ovan nämnda personerna skall transporteras.

OPS 1.270

Stuvning av bagage och gods

(Se tillägg 1 till OPS 1.270)

- a) En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att endast sådant handbagage som kan stuvas på ett lämpligt och säkert sätt medförs i passagerarutrymmet.
- b) En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att allt bagage och gods ombord som, om det förskjuts, kan förorsaka kroppsskada eller annan skada eller blockera gångar och utgångar, placeras i stuvningsutrymmen som är konstruerade för att förhindra förflyttning.

OPS 1.280

Placering av passagerare

En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att passagerare placeras där de, i händelse av en nödutrymning, på bästa möjliga sätt kan bistå vid evakuering av flygplanet och inte hindra denna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.285

Information till passagerarna

En operatör skall säkerställa att:

a) *Allmänt*

1. Passagerare informeras muntligt om säkerhetsdetaljer. Hela eller delar av informationen får ske genom audiovisuell presentation.
2. Passagerare är försedda med en s.k. nödbroschyr på vilken instruktioner i bild visar hanteringen av nödutrustning och nödutgångar som kan komma att användas av passagerare.

b) *Före start*

1. Passagerare skall i tillämplig omfattning informeras om följande:

- i) Regler för rökning.
- ii) Stolsryggen skall vara i upprätt läge och serveringsbordet stuvat.
- iii) Placering av nödutgångar.
- iv) Placering och användning av markeringar för evakueringsväg längs golvet.
- v) Stuvning av handbagage.
- vi) Restriktioner för användning av bärbar elektronisk utrustning.
- vii) Nödbroschyrens placering och innehåll.

och

2. Passagerare skall ges en demonstration av följande:

- i) Användningen av säkerhetsbälten och/eller axelremmar inklusive hur man spänner på och av sig dessa.
- ii) Placeringen och användningen av syrgasutrustning om sådan krävs (se OPS 1.770 och OPS 1.775). Passagerare skall också instrueras om att släcka alla rökvaror när syrgas används.
- iii) Placeringen och användningen av flytvästar, om sådana krävs (se OPS 1.825).

c) *Efter start*

Passagerare skall i tillämplig omfattning påminnas om följande:

- i) Regler för rökning.
- ii) Användning av säkerhetsbälten och/eller axelremmar.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

d) *Före landning*

Passagerare skall i tillämplig omfattning påminnas om följande:

- i) Regler för rökning.
- ii) Användning av säkerhetsbälten och/eller axelremmar.
- iii) Stolsryggen skall vara i upprätt läge och serveringsbordet stuvat.
- iv) Omstuvning av handbagage.
- v) Restriktioner rörande användning av bärbar elektronisk utrustning.

e) *Efter landning*

Passagerare skall påminnas om följande:

- i) Regler för rökning.
- ii) Användning av säkerhetsbälten och/eller axelremmar.

f) I en nödsituation under flygning skall passagerare instrueras om de nödgärder som föranleds av omständigheterna.

OPS 1.290

Flygförberedelser

- a) En operatör skall säkerställa att en driftfärdplan utarbetas för varje tilltänkt flygning.
- b) Befälhavaren får inte påbörja en flygning om han inte är förvissad om att
 1. flygplanet är luftvärdigt,
 2. flygplanets konfiguration är i överensstämmelse med listan över konfigurationsavvikelser (CDL),
 3. instrument och utrustning finns tillgängliga som krävs för att flygningen skall kunna utföras i enlighet med kapitel K och L,
 4. instrument och utrustning är i funktionsdugligt skick med undantag av vad som medges i minimiutrustningslistan (MEL),
 5. de delar av drifhandboken finns tillgängliga som krävs för att flygningen skall kunna utföras,
 6. dokument, ytterligare information och formulär som skall finnas tillgängliga enligt OPS 1.125 och OPS 1.135 finns ombord,
 7. aktuellt kartunderlag och tillhörande dokumentation eller motsvarande uppgifter finns tillgängliga och omfattar den planerade flygningen inklusive varje omplanering av färdvägen som rimligen kan förväntas,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

8. hjälpmedel på marken och tjänster som krävs för den planerade flygningen finns tillgängliga och är tillräckliga,
9. bestämmelserna i drifthandboken om bränsle, olja och syrgas, minimiflyghöjder, operativa minimikrav vid flygplats samt tillgängligheten för alternativflygplatser, om sådana krävs, kan uppfyllas för den planerade flygningen,
10. lasten är fördelad på rätt sätt och säkert fixerad,
11. flygplanets massa vid påbörjad rullning för start kommer att vara sådan att flygningen i tillämplig omfattning kan utföras i enlighet med kapitel F till I och att
12. alla operativa begränsningar, utöver de som innefattas av punkterna 9 och 11 ovan, kan uppfyllas.

OPS 1.295

Val av flygplatser

- a) En operatör skall fastställa förfaranden för val av destination och/eller alternativflygplatser enligt OPS 1.220 vid planering av en flygning.
- b) En operatör skall välja ut och i driftfärdplanen specificera ett startalternativ om det inte skulle vara möjligt att återvända till startflygplatsen av meteorologiska- eller prestandaskäl. Startalternativet skall vara beläget inom följande område:
 1. För tvåmotoriga flygplan, antingen
 - i) en timmes flygtid med marschfart för flygning med en motor ur funktion enligt flyghandboken, i vindstilla under normalförhållanden och baserad på verklig startmassa eller
 - ii) två timmars flygtid eller den godkända diversionstiden enligt ETOPS varav den kortaste av dessa två tider skall gälla, med marschfart för flygning med en motor ur funktion enligt flyghandboken, i vindstilla under normalförhållanden och med flygplan och besättningar som är behöriga för ETOPS.
 2. Två timmars flygtid med marschfart med en motor ur funktion enligt flyghandboken, i vindstilla under normalförhållanden och baserad på verklig startmassa för tre- och fyrmotoriga flygplan.
 3. I de fall flyghandboken inte innehåller marschfart för flygning med en motor ur funktion, skall den fart användas som erhålls med kvarvarande motor(er) gående med maximal kontinuerlig effekt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) En operatör skall välja minst ett alternativ för destinationen vid varje IFR-flygning såvida inte

1. både

i) den planerade flygningen från start till landning inte överskrider 6 timmar och

ii) två separata banor finns tillgängliga på destinationen samt de rådande meteorologiska förhållandena är sådana att, under perioden från en timme före till en timme efter förväntad ankomsttid till destinationen, inflygningen från den relevanta lägsta sektorhöjden och landningen kan utföras i VMC,

eller

2. destinationen är isolerat belägen och det inte finns något användbart alternativ för destinationen.

d) En operatör skall välja två alternativa destinationer när tillämpliga väderrapporter och prognoser för destinationen eller för varje kombination därav visar att

1. under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid, väderförhållandena kommer att vara sämre än tillämpliga planeringsminima eller

2. när ingen meteorologisk information finns tillgänglig.

e) En operatör skall i driftfärdplanen specificera varje alternativ som krävs.

OPS 1.297

Planeringsminima för IFR-flygningar

a) *Planeringsminima för startalternativ*

En operatör får inte välja en flygplats som startalternativ såvida inte tillämpliga väderrapporter eller prognoser eller varje kombination därav visar att, under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid till flygplatsen, väderförhållandena kommer att vara lika med eller bättre än tillämpliga minimikrav för landning specificerade i enlighet med OPS 1.225. Molntäckeshöjden skall beaktas när de enda tillgängliga inflygningsförfarandena är icke-precisions- och/eller cirklingförfaranden. Varje begränsning avseende flygning med en motor ur funktion skall beaktas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) *Planeringsminima för destination och alternativ för destinationen*

En operatör får endast välja destination och/eller alternativ för destinationen när tillämpliga väderrapporter eller prognoser eller varje kombination därav visar att, under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid till flygplatsen, väderförhållandena kommer att vara lika med eller bättre än tillämpliga planeringsminima enligt följande:

1. Planeringsminima för en destination:

- i) Bansynvidd (RVR)/sikt specificerad i enlighet med OPS 1.225.
- ii) För en icke-precisionsinflygning eller ett cirklingförfarande, med molntäckeshöjden lika med eller högre än minimihöjd för inflygning (MDH).

2. Planeringsminima för destinationsalternativ:

Tabell 1

Planeringsminima – Sträckalternativ och alternativ för destination

Typ av inflygning	Planeringsminima
Kat II och III	Kat I (Anm. 1)
Kat I	Icke-precision (Anm. 1 och 2)
Icke-precision	Icke-precision (Anm. 1 och 2) plus 200 ft/1 000 m
Circling	Circling

Anm. 1: Bansynvidd (RVR).

Anm. 2: Molntäckeshöjden skall vara lika med eller högre än minimihöjd för inflygning (MDH).

c) *Planeringsminima för ett sträckalternativ*

En operatör får inte välja en flygplats som ett sträckalternativ såvida inte tillämpliga väderrapporter eller prognoser eller varje kombination därav visar att, under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid till flygplatsen, väderförhållandena kommer att vara lika med eller bättre än planeringsminima enligt tabell 1 ovan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

d) Planeringsminima för ett ETOPS-sträckalternativ

En operatör får inte välja en flygplats som ett ETOPS-sträckalternativ såvida inte tillämpliga väderrapporter eller prognoser eller varje kombination därav visar att, under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid till flygplatsen, väderförhållandena kommer att vara lika med eller bättre än de planeringsminima som föreskrivs i tabell 2 nedan och är i enhetlighet med operatörens ETOPS-godkännande.

Tabell 2
Planeringsminima – ETOPS

Typ av inflygning	Planeringsminima	
(Bansynvidd (RVR)/sikt krävs och molntäckeshöjd om tillämpligt)		
	Flygplats med	
	minst 2 separata inflygningsförfaranden baserade på 2 separata hjälpmedel som är till för 2 separata banor (se IEM OPS 1.295 c.i och ii)	minst 2 separata inflygningsförfaranden baserade på 2 separata hjälpmedel som är till för 1 bana eller minst 1 inflygningsförfarande baserat på 1 hjälpmedel som är till för 1 bana
Precisionsinflygning Kat II, III (ILS, MLS)	Precisionsinflygning Kat I-minimum	Minimum för icke-precisionsinflygning
Precisionsinflygning Kat I (ILS, MLS)	Minimum för icke-precisionsinflygning	Cirklingsminimum eller om inte tillgängligt minimum för icke-precisionsinflygning plus 200 ft/1 000 m
Icke-precisionsinflygning	Det lägsta av minimum för icke-precisionsinflygning plus 200 ft/1 000 m eller cirklingsminimum	Det högsta av cirklingsminimum eller minimum för icke-precisionsinflygning plus 200 ft/1 000 m
Cirkling	Cirklingsminimum	

Tabell 2
Planeringsminima – ETOPS

Typ av inflygning	Planeringsminima	
(Bansynvidd (RVR)/sikt krävs och molntäckeshöjd om tillämpligt)		
	Flygplats med	
	minst 2 separata inflygningsförfaranden baserade på 2 separata hjälpmedel som är till för 2 separata banor	minst 2 separata inflygningsförfaranden baserade på 2 separata hjälpmedel som är till för 1 bana eller minst 1 inflygningsförfarande baserat på 1 hjälpmedel som är till för 1 bana
Precisionsinflygning Kat II, III (ILS, MLS)	Precisionsinflygning Kat I-minimum	Minimum för icke-precisionsinflygning
Precisionsinflygning Kat I (ILS, MLS)	Minimum för icke-precisionsinflygning	Cirklingsminimum eller om inte tillgängligt minimum för icke-precisionsinflygning plus 200 ft/1 000 m
Icke-precisionsinflygning	Det lägsta av minimum för icke-precisionsinflygning plus 200 ft/1 000 m eller cirklingsminimum	Det högsta av cirklingsminimum eller minimum för icke-precisionsinflygning plus 200 ft/1 000 m
Cirkling	Cirklingsminimum	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.300

Oförändrat

Inlämning av ATS-färdplan

En operatör skall säkerställa att en flygning inte påbörjas såvida inte en ATS-färdplan har inlämnats eller tillräckliga uppgifter har lämnats i förvar för att vid behov medge att alarmeringstjänsten aktiveras.

OPS 1.305

Tankning medan passagerare går ombord, är ombord eller lämnar flygplanet

(Se tillägg 1 till OPS 1.305)

En operatör skall säkerställa, då passagerare går ombord, är ombord eller lämnar flygplanet, att inget flygplan tankas med eller töms på flygbensin (Avgas) eller med blandbränsle (wide cut type fuel, t.ex. Jet-B eller likvärdigt) eller då en blandning av dessa bränsletyper kan förekomma. I alla andra fall skall nödvändiga försiktighetsåtgärder vidtas och flygplanet skall vara riktigt bemannat med kvalificerad personal som är beredd att initiera och leda en evakuering av flygplanet på det mest praktiska och skyndsamma sätt som är möjligt.

OPS 1.307

Tankning med blandbränsle (wide cut fuel)

En operatör skall fastställa förfaranden för tankning med och tömning av blandbränsle (t.ex. Jet-B eller likvärdigt) om detta är aktuellt.

OPS 1.310

Besättningsmedlemmars uppehållsplatser**a) Flygbesättningsmedlemmar**

1. Under start och landning skall varje flygbesättningsmedlem som skall tjänstgöra i cockpit sitta på avsedd plats.
2. Under alla andra faser av flygningen skall varje flygbesättningsmedlem, som skall tjänstgöra i cockpit, stanna kvar på avsedd plats såvida det inte är nödvändigt att han på annan plats utför arbetsuppgifter med anknytning till flygningen eller uträttar fysiologiska behov, dock under förutsättning att minst en behörig pilot hela tiden finns kvar vid flygplanets manöverorgan.

b) Kabinbesättningsmedlemmar

På varje våningsplan i ett flygplan där passagerare uppehåller sig skall det antal kabinbesättningsmedlemmar som krävs, inta sina platser under start och landning samt när befälhavaren av säkerhetsskäl bedömer det nödvändigt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.315

Hjälpmiddel för nödevakuering

En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att hjälpmedel för nödevakuering som utlöses automatiskt, armeras före taxning, start och landning när det är säkert och praktiskt att göra detta.

OPS 1.320

Säten, säkerhetsbälten och axelremmara) *Besättningsmedlemmar*

1. Under start och landning samt när befälhavaren av säkerhetsskäl bedömer det nödvändigt, skall varje besättningsmedlem vara ordentligt fastspänd med befintliga säkerhetsbälten och axelremmar.
2. Under övriga faser av flygningen skall varje flygbesättningsmedlem i cockpit behålla säkerhetsbältet fastspänt när han befinner sig på sin plats.

b) *Passagerare*

1. Före start och landning och under taxning och när det av säkerhetsskäl bedöms som nödvändigt skall befälhavaren säkerställa att varje passagerare ombord intar en sitt- eller sovplats med säkerhetsbälten eller axelremmar, om sådana finns, ordentligt fastspända.
2. En operatör skall vidta åtgärder för och befälhavaren skall säkerställa, att samtidig användning av flygplanssäte endast tillåts i särskilt angivna säten och att det inte används annat än av en vuxen och ett småbarn, som är säkert fastspänt med ett extra bälte eller med annan kvarhållande anordning.

OPS 1.325

Säkring av passagerarutrymme och pentry(n)

- a) En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att före taxning, start och landning inga utgångar och evakueringsvägar är blockerade.
- b) Befälhavaren skall säkerställa före start och landning och när han av säkerhetsskäl bedömer det nödvändigt, att all utrustning och allt bagage är ordentligt fixerat.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.330

Nödutrustningens tillgänglighet

Befälhavaren skall säkerställa att relevant nödutrustning förblir lätt tillgänglig för omedelbar användning.

OPS 1.335

Rökning ombord

- a) Befälhavaren skall säkerställa att ingen ombord tillåts röka
1. närhelst det bedöms nödvändigt av säkerhetsskäl,
 2. medan flygplanet är på marken, såvida inte rökning uttryckligen är tillåten i enlighet med förfaranden angivna i drifhandboken,
 3. utanför markerade rökrområden, i mittgång(ar) eller på toalett(er),
 4. i lastutrymmen och/eller i andra utrymmen där last transporteras som inte är förvarad i brandsäkra behållare eller täckt med brandsäker packduk och
 5. i de delar av kabinen där syrgas ges.

OPS 1.340

Väderförhållanden

- a) Vid en IFR-flygning får befälhavaren inte
1. påbörja start och inte heller
 2. fortsätta bortom den punkt från vilken en reviderad färdplan gäller i händelse av omplanering i luften,
- om inte information finns tillgänglig som visar att förväntade väderförhållanden vid destinationen och/eller erforderlig(a) alternativflygplats(er) som föreskrivs i OPS 1.295, är lika med eller bättre än de planeringsminima som föreskrivs i OPS 1.297.
- b) Vid en IFR-flygning får befälhavaren inte fortsätta längre än till
1. beslutspunkten när proceduren för beslutspunkt används, eller
 2. den förutbestämda punkten (PDP) när proceduren för förutbestämd punkt används,
- om inte information finns tillgänglig som visar att de förväntade väderförhållandena vid destinationen och/eller erforderlig(a) alternativflygplats(er) som föreskrivs i OPS 1.295 är lika med eller bättre än tillämpliga operativa minimikrav för flygplats som föreskrivs i OPS 1.225.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) Vid en IFR-flygning får befälhavaren inte fortsätta mot den planerade destinationsflygplatsen om inte senast tillgänglig information visar att väderförhållandena, vid destinationen eller minst en alternativflygplats vid beräknad ankomsttid, är lika med eller över de planeringsminima som är tillämpliga för flygplatsen.
- d) Vid en VFR-flygning får befälhavaren inte påbörja start om inte aktuella väderrapporter eller en kombination av aktuella rapporter och prognoser visar att väderförhållandena längs färdvägen eller den del av färdvägen som skall flygas enligt VFR, vid aktuell tidpunkt är sådana att det är möjligt att uppfylla dessa regler.

OPS 1.345

Is och andra beläggningar

- a) En operatör skall fastställa förfaranden som skall följas, när det är nödvändigt att avisa och förhindra isbildning på flygplanet (flygplanen) på marken samt när tillhörande inspektioner av flygplanet (flygplanen) ska utföras.
- b) En befälhavare får inte påbörja en start om inte flygplanets utsida är fri från varje beläggning som negativt kan påverka flygplanets prestanda och/eller manöverbarhet såvida det inte är tillåtet enligt flyghandboken.
- c) En befälhavare får inte påbörja en flygning under kända eller förutsedda isbildningsförhållanden om inte flygplanet är certifierat och utrustat för att klara sådana förhållanden.

OPS 1.350

Bränsle och oljeförråd

En befälhavare får inte påbörja en flygning om han inte är förvissad om att flygplanet medför minst den planerade mängd bränsle och olja som är tillräcklig för att flygningen skall kunna slutföras säkert med hänsyn taget till förväntade operativa förhållanden.

OPS 1.355

Startförhållanden

Innan start påbörjas skall befälhavaren förvissa sig om, att vädret vid flygplatsen och förhållandena på den bana som avses användas, inte kommer att förhindra en säker start och utflygning, enligt den information som är tillgänglig för honom.

OPS 1.360

Tillämpning av minimikrav för start

Innan start påbörjas skall befälhavaren förvissa sig om att bansynvidd (RVR) eller sikt i flygplanets startriktning är lika med eller bättre än tillämpliga minimikrav.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.365

Minimiflyghöjder

Befälhavaren eller den pilot till vilken ansvaret för flygningen har delegerats får inte underskrida angivna minimiflyghöjder förutom då det är nödvändigt för start och landning.

OPS 1.370

Simulering av onormala situationer under flygning

En operatör skall fastställa förfaranden för att säkerställa att onormala situationer eller nödsituationer, som helt eller delvis kräver att procedurer för onormala situationer eller nödsituationer tillämpas, inte simuleras under kommersiella transportflygningar, liksom ej heller att instrumentväderförhållanden (IMC) simuleras på konstgjord väg.

OPS 1.375

Bränslehantering under flygning

(Se tillägg 1 till OPS 1.375)

- a) En operatör skall fastställa ett förfarande för att säkerställa att systematisk kontroll och hantering av bränsle sker under flygning.
- b) En befälhavare skall säkerställa att kvarvarande mängd användbart bränsle under flygning inte är mindre än det bränsle som fordras för att fortsätta till en flygplats där en säker landning kan utföras med slutlig bränslereserv kvar.
- c) Befälhavaren skall deklarerat att en nödsituation föreligger om aktuellt användbart bränsle ombord är mindre än slutlig bränslereserv.

OPS 1.385

Användning av extra syrgas

En befälhavare skall säkerställa att flygbesättningsmedlemmar som utför tjänster som är väsentliga för flygplanets säkerhet under flygning, fortlöpande använder extra syrgas när kabinhöjden överstiger 10 000 ft under en period som överstiger 30 minuter och alltid när kabinhöjden överstiger 13 000 ft.

OPS 1.390

Kosmisk strålning**a) Aktiv övervakning**

1. En operatör får inte bruka ett flygplan över 15 000 m (49 000 ft) såvida inte den utrustning som specificeras i OPS 1.680 är i funktion, och
2. befälhavaren eller den pilot till vilken ansvaret för flygningen har delegerats skall påbörja en nedgång så snart det är praktiskt möjligt, när de gränsvärden som specificeras i drifhandboken överskrids.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) *Passiv övervakning*

Utgår

Operatören skall ta hänsyn till den exponering av kosmisk strålning som dennes flygbesättning och kabinbesättning utsätts för under flygning och skall vidta följande åtgärder för de besättningsmedlemmar som kan utsättas för en exponering på mer än 1 mSv per år:

1. Fastställa deras exponering.
2. I tillämpliga fall planera deras arbetsschema så att exponeringen är lägre än 6 mSv per år.
3. Informera de berörda om de hälsorisker som är kopplade till den troliga exponeringen.
4. För kvinnliga besättningsmedlemmar som meddelat operatören att de är gravida, säkerställa att arbetsplanen gör att den ekvivalenta dosen för fostret hålls så låg rimligtvis är möjligt och att i varje fall säkerställa att dosen inte överstiger 1 mSv för den återstående graviditetstiden.
5. När exponeringen tros kunna bli större än 6 mSv per år, säkerställa att handlingar upprättas för varje berörd flyg- och kabinbesättningsmedlem och att erforderliga medicinska undersökningar utförs.

OPS 1.395

Oförändrat

Terrängvarning

När för litet avstånd till terrängen upptäcks av någon flygbesättningsmedlem eller av ett terrängvarningssystem skall befälhavaren eller den pilot till vilken ansvaret för flygningen har delegerats säkerställa att korrigerande åtgärd omedelbart initieras för att återupprätta säkra flygförhållanden.

OPS 1.400

Förutsättningar för inflygning och landning

Innan en inflygning för landning påbörjas skall befälhavaren förvissa sig om att, enligt den information som är tillgänglig för honom, vädret vid flygplatsen och förhållandena på banan, som avses användas, inte kommer att förhindra en säker inflygning och landning eller avbruten inflygning, med beaktande av prestandauppgifterna i drifhandboken.

OPS 1.405

Inledning och fortsättning av inflygning

- a) Befälhavaren eller den pilot till vilken ansvaret för flygningen har delegerats får påbörja en instrumentinflygning utan hänsynstagande till rapporterad bansynvidd/sikt men inflygningen får inte fortsätta efter ytterfyren eller motsvarande punkt om rapporterad bansynvidd/sikt är lägre än tillämpliga minima.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- b) Där bansynvidd inte är tillgänglig kan den ansvarige piloten beräkna ett värde för bansynvidd genom att omvandla den rapporterade sikten i enlighet med tillägg 1 till OPS 1.430 h.
- c) Om rapporterad bansynvidd/sikt, efter passage av ytterfyren eller motsvarande punkt i enlighet med a ovan, går ner under tillämpliga minima får den ansvarige piloten fortsätta inflygningen till beslutshöjd (DA/H) eller minimihöjd för nedgång (MDA/H).
- d) Då ingen ytterfyr eller motsvarande punkt finns, skall den ansvarige piloten besluta om inflygningen skall fortsätta eller avbrytas före nedgång under 1 000 ft över flygplatsen i segmentet för slutlig inflygning.
- e) En pilot får fortsätta inflygningen under beslutshöjd (DA/H) eller minimihöjd för nedgång (MDA/H) och landningen får avslutas under förutsättning att erforderlig visuell referens har upprättats vid DA/H eller MDA/H och kan bibehållas.

OPS 1.410

Flygoperativa procedurer – Höjd över tröskeln

En operatör skall fastställa operativa procedurer utformade för att säkerställa att ett flygplan som används för att utföra precisionsinflygningar passerar tröskeln med säker marginal och med flygplanet i konfiguration och attityd för landning.

OPS 1.415

Resedagbok

En befälhavare skall säkerställa att resedagboken fylls i.

OPS 1.420

Rapportering av händelser

- a) *Tillbud under flygning*
1. Ett flygplans operatör eller befälhavare skall avge rapport till myndigheten om varje tillbud som har eller kan ha utsatt en flygning för fara.
 2. Rapporter skall avges inom 72 timmar efter händelsen om inte särskilda omständigheter förhindrar detta.
- b) *Tekniska felaktigheter och överskridande av tekniska begränsningar*

En befälhavare skall säkerställa att alla tekniska felaktigheter och överskridanden av tekniska begränsningar som inträffar medan han är ansvarig för flygningen införs i flygplanets tekniska journal.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Där bansynvidd inte är tillgänglig kan ett värde för bansynvidd beräknas genom att omvandla den rapporterade sikten i enlighet med tillägg 1 till OPS 1.430 h.
- c) Om rapporterad bansynvidd/sikt, efter passage av ytterfyren eller motsvarande punkt i enlighet med a ovan, går ner under tillämpliga minima får inflygningen fortsätta till beslutshöjd (DA/H) eller minimihöjd för nedgång (MDA/H).
- d) Då ingen ytterfyr eller motsvarande punkt finns, skall befälhavaren eller den pilot till vilken ansvaret för flygningen har delegerats besluta om inflygningen skall fortsätta eller avbrytas före nedgång under 1 000 ft över flygplatsen i segmentet för slutlig inflygning.
- e) Inflygningen får fortsätta under beslutshöjd (DA/H) eller minimihöjd för nedgång (MDA/H) och landningen får avslutas under förutsättning att erforderlig visuell referens har upprättats vid DA/H eller MDA/H och kan bibehållas.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) *Luftrafikstillbud*

En befälhavare skall avge rapport över ett luftrafikstillbud (ATIR) i enlighet med ICAO PANS RAC när ett flygplan under flygning har utsatts för

1. ett kollisionstillbud med annat flygande föremål eller
2. felaktiga flygtrafikledningsprocedurer eller bristande iakttagande av tillämpliga procedurer av flygtrafikledningstjänsten eller av flygbesättningen eller
3. ett fel hos ATS-hjälpmedel.

d) *Fågelfara och fågelkollisioner*

1. En befälhavare skall omedelbart informera lämplig markstation när en potentiell fågelfara iakttas.
2. En befälhavare skall avge en skriftlig fågelkollisionsrapport efter landning när ett flygplan som han ansvarar för har utsatts för en fågelkollision.

e) *Nödsituationer under flygning med farligt gods ombord*

Om en nödsituation inträffar under flygning och omständigheterna tillåter det, skall befälhavaren underrätta berörd flygtrafikledningstjänst om farligt gods som finns ombord.

f) *Brottslig handling*

Efter en brottslig handling ombord på ett flygplan skall en befälhavare så snart som möjligt avge en rapport till den lokala myndigheten och/eller till den egna myndigheten.

g) *Driftstörningar i anordningar på marken och i navigationshjälpmedel samt riskfyllda förhållanden*

En befälhavare skall så snart som möjligt meddela berörd markstation om ett potentiellt riskfyllt förhållande, såsom

1. en driftstörning i en anordning på marken eller i ett navigationshjälpmedel eller
2. ett väderfenomen eller
3. ett moln av vulkanisk aska eller
4. en hög strålningsnivå,

inträffat under flygning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.425

Rapportering av haveri

- a) En operatör skall fastställa förfaranden för att säkerställa att närmaste berörda myndighet på snabbast möjliga sätt underrättas om varje haveri som inträffar med flygplanet och som resulterar i att någon person allvarligt skadas (se definition i ICAO Annex 13) eller avlider eller som resulterar i betydande skada på flygplanet eller på egendom.
- b) En befälhavare skall avge en rapport till myndigheten om varje olyckshändelse ombord som inträffar medan han är ansvarig för flygningen och som resulterar i att någon person ombord allvarligt skadas eller avlider.

Tillägg 1 till OPS 1.270

Stuvning av bagage och gods

Förfaranden som fastställs av en operatör för att säkerställa att handbagage och gods är lämpligt och säkert stuvat skall ta hänsyn till följande:

1. Varje föremål som medförs i ett passagerarutrymme skall stivas endast på en plats där föremålet kan fasthållas.
2. Massabegränsningar som skyltats på eller intill stuvningsutrymmen får inte överskridas.
3. Stuvningsutrymme under ett säte får inte användas om inte sätet är försett med en kvarhållande anordning och bagaget är av sådan storlek att det på ett fullgott sätt kan kvarhållas av anordningen.
4. Föremål får inte stivas på toaletter eller mot väggar som inte kan förhindra att föremålen rör sig framåt, i sidled eller uppåt om inte väggarna är försedda med en skylt som anger den största massa som får placeras där.
5. Bagage och gods som placerats i skåp får inte vara av sådan storlek att de förhindrar låsbara dörrar från att stängas ordentligt.
6. Bagage och gods får inte placeras där det kan hindra åtkomst av nödutrustning.
7. Kontroller skall i lämplig omfattning med avseende på flygfas göras före start, före landning och när den ansvarige piloten tänder skyltarna för fastsättning av säkerhetsbälten (eller på annat sätt beordrar detta) för att säkerställa att bagage är stuvat där det inte kan hindra evakuering från flygplanet eller kan förorsaka skada genom att falla (eller annan rörelse).

7. Kontroller skall i lämplig omfattning med avseende på flygfas göras före start, före landning och när skyltarna för fastsättning av säkerhetsbälten är tända eller detta har beordrats på annat sätt för att säkerställa att bagage är stuvat där det inte kan hindra evakuering från flygplanet eller kan förorsaka skada genom att falla (eller annan rörelse).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tillägg 1 till OPS 1.305

Oförändrat

Tankning medan passagerare går ombord, är ombord eller lämnar flygplanet

En operatör skall fastställa operativa procedurer för tankning och tömning av tankar då passagerare går ombord, är ombord eller lämnar flygplanet för att säkerställa att följande försiktighetsåtgärder är vidtagna:

1. En kvalificerad person skall finnas på en fastställd plats under tankning som sker med passagerare ombord. Denne kvalificerade person skall kunna leda nödförfaranden när det handlar om skydd mot eld och bekämpning av eld, att handha kommunikationer och initiera och leda en evakuering.
2. Besättning, personal och passagerare skall uppmärksammas på att tankning/tömning äger rum.
3. Skylten 'Fasten Seat Belts' skall vara släckt.
4. Skylten 'No Smoking' skall vara tänd, tillsammans med inre belysning så att nödutgångar kan identifieras.
5. Passagerare skall instrueras att ta av sina säkerhetsbälten och att inte röka.
6. Kvalificerad personal skall i tillräcklig omfattning finnas ombord och vara beredda på en omedelbar nödevakuering.
7. Om förekomst av bränsleångor upptäcks inne i flygplanet eller om någon annan fara uppstår under tankning/tömning skall tankningen omedelbart avbrytas.
8. Markytan nedanför utgångarna avsedda för nödevakuering och områden för att veckla ut nödrutschbanor skall hållas fria.
9. Förberedelser skall ha gjorts för en säker och snabb evakuering.

Tillägg 1 till OPS 1.375

Bränslehantering under flygning

a) Bränslekontroller under flygning

1. En befälhavare skall säkerställa att bränslekontroller med jämna mellanrum utförs under flygning. Kvarvarande bränslemängd skall noteras och utvärderas för att
 - i) jämföra verklig förbrukning med planerad förbrukning,
 - ii) kontrollera att kvarvarande bränslemängd är tillräcklig för att slutföra flygningen, och
 - iii) beräkna förväntad kvarvarande bränslemängd vid ankomst till destinationen.
2. De relevanta bränsleuppgifterna skall registreras.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Bränslehantering under flygning

Om en bränslekontroll under flygning visar att förväntad kvarvarande bränslemängd vid ankomst till destinationen är mindre än erforderligt bränsle till alternativet plus slutlig bränslereserv, skall befälhavaren ta hänsyn till trafiken och de operativa förhållanden som råder vid destinationen, längs den ändrade färdvägen till en alternativflygplats och vid alternativet för destinationen, när han beslutar att fortsätta till destinationen eller att avbryta flygningen, så att landning inte sker med mindre bränsle än slutlig bränslereserv.

c) Om en bränslekontroll under flygning till en isolerad destination visar att förväntad kvarvarande bränslemängd vid punkten för senast möjliga avbrytande av flygningen är mindre än summan av

1. bränsle för att avbryta och flyga till ett sträckalternativ valt i enlighet med OPS 1.297 c,
2. bränsle för oförutsedda händelser och
3. slutlig bränslereserv,

skall befälhavaren antingen

- i) avbryta flygningen eller
- ii) fortsätta till destinationen, förutsatt att två separata banor är tillgängliga vid destinationen och de förväntade väderförhållandena vid destinationen uppfyller vad som gäller för planering enligt OPS 1.297 b.1.

KAPITEL E

ALLVÄDERSVERKSAMHET

OPS 1.430

Operativa minimikrav vid flygplats – allmänt

(Se tillägg 1 till OPS 1.430)

- a) En operatör skall för varje flygplats som avses användas fastställa operativa minimivärden som inte är lägre än de värden som anges i tillägg 1. Metoden för bestämning av sådana minimivärden skall vara godtagbar för myndigheten. Dessa minimivärden får inte vara lägre än de som kan ha fastställts för sådana flygplatser av den stat i vilken flygplatsen är belägen, såvida inte staten särskilt godkänt detta.

Anm.: Ovanstående punkt förhindrar inte beräkning av minima under flygning för en alternativflygplats som inte planerats, om beräkningarna sker i enlighet med en godtagen metod.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Då operativa minima för flygplats fastställs, som avses gälla för en viss verksamhet, skall operatören i full utsträckning ta följande i beaktande:

1. Flygplanets typ, prestanda och flygegenskaper.
 2. Flygbesättningens sammansättning, kompetens och erfarenhet.
 3. Dimensioner och egenskaper hos de banor som kan komma att väljas för användning.
 4. Tillgängliga visuella och icke-visuella markhjälpmedels användbarhet och prestanda.
 5. Tillgänglig utrustning i flygplanet för navigering och/eller för kontroll av flygbanan i tillämplig omfattning, under start, inflygning, utflytning, landning, utrullning och avbruten inflygning.
 6. Hinder i de områden för inflygning, avbruten inflygning och utflygning som krävs för att utföra alternativa procedurer och för att erhålla nödvändig hinderfrihet.
 7. Lägsta höjd för hinderfrihet (OCA/H) för instrumentinflygningarna.
 8. Medlen för att bestämma och rapportera väderförhållanden.
- c) Flygplanskategorierna som avses i detta kapitel skall bestämmas enligt den metod som anges i tillägg 2 till OPS 1.430 c.

OPS 1.435

Terminologi

Begrepp som används i detta kapitel och som inte är definierade i JAR-1 har följande innebörd:

1. Cirkling. Den visuella delen av en instrumentinflygning, som är avsedd att föra ett luftfartyg i läge för landning på en bana som inte är lämpligt belägen för en direktinflygning.
2. Procedurer vid låga siktvärden (LVP). Procedurer som tillämpas vid en flygplats för att säkerställa säker verksamhet under Kategori II- och III- inflygningar och vid starter vid låga siktvärden.
3. Start vid låga siktvärden (LVTO). En start under vilken bansynvidden (RVR) är lägre än 400 m.
4. Styrssystem. Ett system som inkluderar ett automatiskt landningssystem och/eller ett hybridssystem för landning.
5. Felpassivt (Fail-Passive) styrssystem. Ett styrssystem är felpassivt om, i händelse av en felfunktion, det inte finns någon betydande feltrimning eller avvikelse från flygbana eller attityd men landningen inte fullföljs automatiskt. I ett felpassivt automatiskt styrssystem (flygdirektor) återtar piloten kontrollen av flygplanet efter en felfunktion.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. Feloperativt (Fail-Operational) styrsystem. Ett styrsystem är feloperativt om, i händelse av en felfunktion under varningshöjden, inflygningen, utflygningen och landningen, kan fullföljas automatiskt. I händelse av en felfunktion kommer det automatiska landningssystemet att fungera som ett felpassivt system.
7. Feloperativt hybridsystem för landning (Fail-operational hybrid landing system). Ett system som består av ett primärt felpassivt automatiskt landningssystem och ett sekundärt oberoende vägledningssystem som gör det möjligt för piloten att fullfölja en landning manuellt efter felfunktion i det primära systemet.

Anm.: Ett typiskt sekundärt vägledningssystem består av en övervakad siktlinjesindikator (Head-up Display) som ger vägledning vilken normalt utgörs av styrkommandon men som alternativt kan vara läges- eller avvikelsetinformation.

8. Visuell inflygning. En inflygning då antingen del av eller hela instrumentinflygningsförfarandet inte fullföljs och inflygningen utförs med marksikt.

OPS 1.440

Verksamhet vid låga siktvärden – Allmänna operativa bestämmelser

(Se tillägg 1 till OPS 1 440)

(Se tillägg 1 till OPS 1.440)

- a) En operatör får inte utföra Kategori II- eller III-verksamhet om inte
1. varje berört flygplan är certifierat för verksamhet med beslutshöjder under 200 ft, eller utan beslutshöjd och är utrustat i enlighet med JAR-AWO eller likvärdiga föreskrifter godtagna av myndigheten,
 2. ett lämpligt system för registrering av lyckade och misslyckade inflygningar och/eller automatiska landningar har upprättats och vidmakthålls för att övervaka den totala säkerheten i verksamheten,
 3. verksamheterna är godkända av myndigheten,
 4. flygbesättningen består av minst 2 piloter och
 5. beslutshöjd bestäms med hjälp av en radiohöjdmätare.
- b) En operatör får inte utföra starter vid låga siktvärden (LVTO) vid RVR som är lägre än 150 m (Kategori A-, B- och C-flygplan) eller 200 m (Kategori D-flygplan) om detta inte är godkänt av myndigheten.

Oförändrat

OPS 1.445

Verksamhet vid låga siktvärden (LVP) – Flygplatsbedömningar

- a) En operatör får inte använda en flygplats för Kategori II- eller III-verksamhet om inte flygplatsen är godkänd för sådan verksamhet av den stat i vilken flygplatsen är belägen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Operatören skall kontrollera att procedurer vid låga siktvärden (LVP) har fastställts och kommer att upprätthållas vid de flygplatser där verksamhet i låga siktvärden kommer att utföras.

OPS 1.450

Verksamhet vid låga siktvärden – Utbildning och kvalifikationer

(Se tillägg 1 till OPS 1.450)

En operatör skall, innan start vid låga siktvärden (LVTO) och Kategori II- och III-verksamheter utförs, säkerställa följande:

1. Att varje flygbesättningsmedlem
 - i) fullgör de krav på utbildning och kontroll som föreskrivs i tillägg 1, innefattande simulatorflygning ner till de gränsvärden för RVR- och beslutshöjd (DH) som är tillämpliga enligt operatörens Kategori II/III-godkännande och
 - ii) är kvalificerad i enlighet med tillägg 1.
2. Att utbildningen och kontrollen har utförts i enlighet med en detaljerad kursplan som har godkänts av myndigheten och är intagen i drifhandboken. Denna utbildning utgör komplement till vad som föreskrivs i kapitel N.
3. Att flygbesättningens kvalifikationer är specifika för verksamheten och flygplanstypen.

OPS 1.455

Verksamhet vid låga siktvärden – Operativa procedurer

(Se tillägg 1 till OPS 1.455)

- a) En operatör skall fastställa procedurer och instruktioner för att användas vid start vid låga siktvärden (LVTO) och vid Kategori II- och III-verksamheter. Dessa procedurer skall ingå i drifhandboken och innehålla flygbesättningsmedlemmarnas uppgifter under taxning, start, inflygning, utflytning, landning, utrullning och avbruten inflygning, i tillämplig omfattning.
- b) Befälhavaren skall förvissa sig om att
 1. de visuella och icke-visuella hjälpmedlens status är tillräcklig innan en start vid låga siktvärden (LVTO) eller en Kategori II- eller III-inflygning påbörjas,
 2. procedurer vid låga siktvärden (LVP), enligt information från flygtrafikledningen, är i användning innan en start vid låga siktvärden (LVTO) eller en Kategori II- eller III-inflygning påbörjas och
 3. flygbesättningsmedlemmarna är vederbörligen kvalificerade innan en start vid låga siktvärden med ett RVR lägre än 150 m (Kategori A-, B- och C-flygplan) eller 200 m (Kategori D-flygplan) eller en Kategori II- eller III-inflygning påbörjas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.460

Verksamhet vid låga siktvärden – Minimiutrustning

- a) En operatör skall i drifhandboken ange den minimiutrustning som enligt flyghandboken (AFM) eller annan godkänd handling skall vara funktionsduglig vid påbörjandet av en start vid låga siktvärden (LVTO) eller en Kategori II- eller III-inflygning.
- b) Befälhavaren skall övertyga sig om att flygplanets status och relevanta flygburna system är tillräcklig för den särskilda verksamhet som skall utövas.

OPS 1.465

Operativa minimivärden för VFR

(Se tillägg 1 till OPS 1.465)

En operatör skall säkerställa att:

1. VFR-flygning utförs i enlighet med visuellflygreglerna och i enlighet med tabellen i tillägg 1 till OPS 1.465.
2. Speciell VFR-flygning inte påbörjas när sikten är lägre än 3 km och i övrigt inte utförs när sikten är lägre än 1,5 km.

Tillägg 1 till OPS 1.430

Operativa minimivärden vid flygplatsa) *Minimivärden för start*

1. Allmänt

- i) Minimivärden för start fastställda av operatören skall uttryckas som sikt- eller RVR-begränsningar med hänsyn tagen till alla faktorer som rör varje flygplats som avses användas samt till flygplanets egenskaper. Där det finns ett särskilt behov av att upptäcka och undvika hinder vid start och/eller för en nödlandning, skall ytterligare villkor (t.ex. molntäckeshöjd) anges.
- ii) Befälhavaren får inte påbörja start om inte väderförhållandena vid startflygplatsen är lika med eller bättre än tillämpliga minimivärden för landning vid denna flygplats såvida inte en lämplig flygplats finns tillgänglig som startalternativ.
- iii) När rapporterad meteorologisk sikt är lägre än vad som krävs för start och RVR inte är rapporterad får en start påbörjas endast om befälhavaren kan fastställa att RVR/sikt längs startbanan är lika med eller bättre än de minimivärden som krävs.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- iv) När ingen rapporterad meteorologisk sikt eller RVR finns tillgänglig får start påbörjas endast om befälhavaren kan fastställa att RVR/sikt längs startbanan är lika med eller bättre än de minimivärden som krävs.

2. Visuell referens

Minimivärden för start skall väljas för att säkerställa tillräckliga referenser för flygplanets manövrering både i händelse av en avbruten start under ogynnsamma omständigheter och i händelse av en fortsatt start efter bortfall av den kritiska motorn.

3. Erforderlig RVR/sikt

- i) För flermotoriga flygplan, vars prestanda är sådana att i händelse av bortfall av kritisk motor under någon del av starten, flygplanet kan antingen stanna eller fortsätta starten till en höjd av 1 500 ft över flygplatsen under det att hinder passerar med föreskriven marginal, skall de startminima som fastställs av en operatör uttryckas i RVR/sikt-värden som inte är lägre än de som anges i tabell 1 nedan med undantag av vad som framgår av punkt 4 nedan:

Tabell 1
RVR/sikt vid start

Start-RVR/sikt	
Hjälpmedel	RVR/sikt (Anm. 3)
Inga (endast dager)	500 m
Bankantljus och/eller centrumlinjemarkering	250/300 m (Anm. 1 & 2)
Bankant- och centrumlinjeljus	200/250 m (Anm. 1)
Bankant- och centrumlinjeljus samt RVR-information från flera mätpunkter	150/200 m (Anm. 1 & 4)

Anm. 1: De högre värdena gäller för kategori D-flygplan.

Anm. 2: För flygning under mörker krävs minst bankants- och banändsljus.

Anm. 3: Det rapporterade RVR/sikt-värdet för den första delen av startsträckan får ersättas av pilotens bedömning.

Anm. 4: Det RVR-värde som krävs skall erhållas för alla relevanta RVR-rapportpunkter med det undantag som anges i anm. 3 ovan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- ii) För flermotoriga flygplan, vars prestanda är sådana att de inte kan uppfylla prestandakraven i punkt a.3 i ovan i händelse av bortfall av kritisk motor, kan det finnas ett behov av att åter landa omedelbart liksom att se och undvika hinder i startområdet. Sådana flygplan får flygas med följande minimivärden för start under förutsättning att de kan uppfylla tillämpliga hinderfrihetskrav i händelse av motorbortfall vid den specificerade höjden. De minimivärden för start som fastställs av en operatör skall grundas på den höjd från vilken nettostigbanan med en motor ur funktion kan konstrueras. De minimivärden för RVR som används får inte vara lägre än något av de värden som anges i tabell 1 ovan eller tabell 2 nedan.

Tabell 2

Antagen höjd över banan i förhållande till RVR/sikt vid motorbortfall

Start-RVR/sikt – stigbana	
Antagen höjd över startbanan vid motorbortfall	RVR/sikt (Anm. 2)
Mindre än 50 ft	200 m
51–100 ft	300 m
101–150 ft	400 m
151–200 ft	500 m
201–300 ft	1 000 m
Mer än 300 ft	1 500 m (Anm. 1)

Anm. 1: 1 500 m gäller även i de fall ingen positiv startstigbana kan konstrueras.

Anm. 2: Det rapporterade RVR/sikt-värdet för den första delen av startrullsträckan får ersättas av pilotens bedömning.

- iii) När rapporterad RVR eller meteorologisk sikt inte finns tillgänglig, får befälhavaren inte påbörja start om han inte kan fastställa att de faktiska förhållandena uppfyller tillämpliga minimivärden för start.

4. Undantag från punkt a. 3 i ovan:

- i) Under förutsättning av myndighetens godkännande och förutsatt att kraven i punkt A) till E) nedan har uppfyllts, får en operatör reducera startminima till 125 m RVR (Kategori A-, B- och C-flygplan) eller 150 m (Kategori D-flygplan) när

A) procedurer vid låga siktvärden (LVP) tillämpas,

B) högintensiva centrumlinjeljus i banan med ett inbördes avstånd av 15 m eller mindre och högintensiva bankantljus med ett inbördes avstånd av 60 m eller mindre används,

C) flygbesättningsmedlemmar har tillfredsställande genomfört utbildning i en simulator som är godkänd för denna procedur,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

D) ett synligt segment på 90 m är tillgängligt från cockpit då rullning för start påbörjas och

E) det erforderliga RVR-värdet har erhållits för alla relevanta RVR-rapportpunkter.

- ii) Under förutsättning av myndighetens godkännande får en operatör som använder ett flygplan utrustat med ett godkänt system som ger vägledning i sidled under starten, reducera minimivärdet för start till ett RVR som är mindre än 125 m (kategori A-, B- och C-flygplan) eller 150 m (kategori D-flygplan) men inte lägre än 75 m förutsatt att banans skydd och hjälpmedel är likvärdiga med de som krävs för Kategori III-landningar och är tillgängliga.

b) *Icke-precisionsinflygning*

1. Minimivärden för system

En operatör skall säkerställa att minimivärden för system för procedurer för icke-precisionsinflygningar, som är baserade på användning av ILS utan glidbana (enbart LLZ), VOR, NDB, SRA och VDF inte är lägre än de MDH-värden som anges i tabell 3 nedan.

Tabell 3

Minimivärden för system för hjälpmedel vid icke-precisionsinflygning

Minimivärden för system	
Hjälpmedel	Lägsta MDH
ILS (ingen glidbana – LLZ)	250 ft
SRA (avslutad vid 0,5 NM)	250 ft
SRA (avslutad vid 1 NM)	300 ft
SRA (avslutad vid 2 NM)	350 ft
VOR	300 ft
VOR/DME	250 ft
NDB	300 ft
VDF (QDM och QGH)	300 ft

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Lägsta plané höjd (MDH)

En operatör skall säkerställa att den lägsta planéhöjden för en icke-precisionsinflygning inte är lägre än antingen

- i) OCH/OCL för flygplanskategorin eller
- ii) minimivärdet för systemet.

3. Visuell referens

En pilot får inte fortsätta en inflygning under MDA/MDH om inte minst en av följande visuella referenser till avsedd bana är tydligt synbar och identifierbar för piloten:

- i) Delar av inflygningsljussystemet.
- ii) Tröskeln.
- iii) Tröskelmarkeringarna.
- iv) Tröskelljusen.
- v) Tröskelidentifieringsljusen.
- vi) Den visuella glidbaneindikeringen.
- vii) Sättningszonen eller sättningszonsmarkeringarna.
- viii) Sättningszonsljusen.
- ix) Bankantsljusen.
- x) Andra visuella referenser godtagna av myndigheten.

4. Erforderligt RVR

De lägsta minimivärden som får användas av en operatör för icke-precisionsinflygningar är:

Tabell 4a

RVR för icke-precisionsinflygning – fullständiga hjälpmedel

Icke-precisionsinflygning – fullständiga hjälpmedel (Anm. 1, 5, 6 och 7)

MDH	RVR/Flygplanskategori			
	A	B	C	D
250–299 ft	800 m	800 m	800 m	1 200 m
300–449 ft	900 m	1 000 m	1 000 m	1 400 m
450–649 ft	1 000 m	1 200 m	1 200 m	1 600 m
650 ft och däröver	1 200 m	1 400 m	1 400 m	1 800 m

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tabell 4b

RVR för icke-precisionsinflygning – hjälpmedel av mellanklass

Icke-precisionsinflygning – hjälpmedel av mellanklass (Anm. 2, 5, 6 och 7)

MDH	RVR/Flygplanskategori			
	A	B	C	D
250–299 ft	1 000 m	1 100 m	1 200 m	1 400 m
300–449 ft	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
450–649 ft	1 400 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
650 ft och däröver	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m

Tabell 4c

RVR för icke-precisionsinflygning – enkla hjälpmedel

Icke-precisionsinflygning – enkla hjälpmedel (Anm. 3, 5, 6 och 7)

MDH	RVR/Flygplanskategori			
	A	B	C	D
250–299 ft	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
300–449 ft	1 300 m	1 400 m	1 600 m	1 800 m
450–649 ft	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
650 ft och däröver	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

Tabell 4d

RVR för icke-precisionsinflygning – inga inflygningsljus

Icke-precisionsinflygning – inga inflygningsljus (Anm. 4, 5, 6 och 7)

MDH	RVR/Flygplanskategori			
	A	B	C	D
250–299 ft	1 000 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
300–449 ft	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
450–649 ft	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m
650 ft och däröver	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Anm. 1: Fullständiga hjälpmedel omfattar banmarkeringar, 720 m eller mer HI/MI inflygningsljus, bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 2: Hjälpmedel av mellanklass omfattar banmarkeringar, 420–719 m HI/MI inflygningsljus, bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 3: Enkla hjälpmedel omfattar banmarkeringar, mindre än 420 m HI/MI inflygningsljus, av LI inflygningsljus (oavsett längd), bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 4: Inga inflygningsljus omfattar banmarkeringar, bankantsljus, tröskelljus, banändsljus eller inga ljus alls.

Anm. 5: Tabellerna är tillämpliga endast på konventionella inflygningar med en nominell glidbanevinkel som inte överstiger 4 grader. Större glidbanevinklar kräver vanligen även att visuell glidbaneindikering (t.ex. PAPI) är synlig på minimihöjden (MDH).

Anm. 6: Ovanstående värden är antingen rapporterad RVR eller meteorologisk sikt omvandlad till RVR enligt punkt h nedan.

Anm. 7: MDH omnämnt i tabell 4a, 4b, 4c, och 4d avser den inledande beräkningen av MDH. Vid val av tillhörande RVR behöver man inte ta hänsyn till avrundning till närmaste tio-tal fot, vilket kan ske av operativa skäl, t.ex. vid omvandling till MDA.

5. Flygning under mörker

För flygning under mörker skall minst bankants-, tröskel- och banändsljus vara tända.

c) Precisionsinflygning – Kategori I-verksamhet

1. Allmänt

Ett Kategori I-förfarande är en precisionsinflygning och landning med användning av ILS, MLS eller PAR med en beslutshöjd som inte är lägre än 200 ft och en bansynvidd som inte är lägre än 550 m.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Beslutshöjd

En operatör skall säkerställa att den beslutshöjd som skall användas vid en precisionsinflygning enligt Kategori I inte är lägre än

- i) beslutshöjden angiven i flyghandboken (AFM), om sådan angivits,
- ii) den lägsta höjd till vilken precisionsinflygningshjälpmedlet kan användas utan den visuella referens som krävs,
- iii) OCH/OCL för flygplanskategorin eller
- iv) 200 ft.

3. Visuell referens

En pilot får inte fortsätta under beslutshöjden för Kategori I, bestämd i enlighet med punkt c.2 ovan, om inte minst en av följande visuella referenser till avsedd bana är tydligt synbar och identifierbar för piloten:

- i) Delar av inflygningsljussystemet.
- ii) Tröskeln.
- iii) Tröskelmarkeringarna.
- iv) Tröskelljusen.
- v) Tröskelidentifieringsljusen.
- vi) Den visuella glidbaneindikeringen.
- vii) Sättningszonen eller sättningszonsmarkeringarna.
- viii) Sättningszonljusen.
- ix) Bankantljusen.

4. Erforderligt RVR

De lägsta minimivärde som får användas av en operatör för Kategori I-förfaranden är:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Tabell 5

RVR för Kategori I-inflygningar i förhållande till hjälpmedel och DH

DH (Anm. 7)	Kategori I-minima			
	Hjälpmedel/RVR (Anm. 5)			
	Fullständiga (Anm. 1 & 6)	Mellanklass (Anm. 2 & 6)	Enkla (Anm. 2 & 6)	Inga (Anm. 2 & 6)
200 ft	550 m	700 m	800 m	1 000 m
201–50 ft	600 m	700 m	800 m	1 000 m
251–300 ft	650 m	800 m	900 m	1 200 m
301 ft och däröver	800 m	900 m	1 000 m	1 200 m

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tabell 5

RVR för Kategori I-inflygningar i förhållande till hjälpmedel och DH

DH (Anm. 7)	Kategori I-minima			
	Hjälpmedel/RVR (Anm. 5)			
	Fullständiga (Anm. 1 & 6)	Mellanklass (Anm. 2 & 6)	Enkla (Anm. 2 & 6)	Inga (Anm. 2 & 6)
200 ft	550 m	700 m	800 m	1 000 m
201–250 ft	600 m	700 m	800 m	1 000 m
251–300 ft	650 m	800 m	900 m	1 200 m
301 ft och däröver	800 m	900 m	1 000 m	1 200 m

Anm. 1: Fullständiga hjälpmedel omfattar banmarkeringar, 720 m eller mer HI/MI inflygningsljus, bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 2: Hjälpmedel av mellanklass omfattar banmarkeringar, 420–719 m HI/MI inflygningsljus, bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 3: Enkla hjälpmedel omfattar banmarkeringar, mindre än 420 m HI/MI inflygningsljus, av LI inflygningsljus (oavsett längd), bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 4: Inga inflygningsljus omfattar banmarkeringar, bankantsljus, tröskelljus, banändsljus eller inga ljus alls.

Anm. 5: Ovanstående värden är antingen rapporterad RVR eller meteorologisk sikt omvandlad till RVR i enlighet med punkt h.

Anm. 6: Tabellen är tillämplig på konventionella inflygningar med en glidbanevinkel till och med 4° grader.

Anm. 7: DH omnämnt i tabell 5 avser den inledande beräkningen av DH. Vid val av tillhörande RVR behöver man inte ta hänsyn till avrundning till närmaste tio-tal fot, vilket kan ske av operativa skäl (t.ex. vid omvandling till DA).

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Enpilotsverksamhet

För enpilotsverksamhet skall en operatör beräkna lägsta RVR för alla slag av inflygningar i enlighet med OPS 1.430 och detta tillägg. Ett RVR lägre än 800 m är inte tillåtet utom vid användning av lämplig autopilot kopplad till ILS eller MLS, då normala minimivärden gäller. Den beslutshöjd som används får inte vara lägre än 1,25 multiplicerat med autopilotens lägsta användningshöjd.

6. Flygning under mörker

För flygning under mörker skall minst bankants-, tröskel- och banändsljus vara tända.

d) *Precisionsinflygning – Kategori II-förfaranden*

1. Allmänt

Kategori II-förfaranden är precisionsinflygning och landning med användning av ILS eller MLS med

- i) en beslutshöjd lägre än 200 ft men inte lägre än 100 ft och
- ii) en bansynvidd som inte är mindre än 300 m.

2. Beslutshöjd

En operatör skall säkerställa att beslutshöjden för Kategori II-förfarande inte är lägre än

- i) beslutshöjden som är angiven i AFM, om sådan finns angiven,
- ii) den lägsta höjd till vilken precisionsinflygningshjälpmedlet kan användas utan den visuella referens som krävs,
- iii) OCH/OCL för flygplanskategorin,
- iv) den beslutshöjd till vilken flygbesättningen har godkänts att operera eller
- v) 100 ft.

3. Visuell referens

En pilot får inte fortsätta en inflygning under beslutshöjden för Kategori II som bestämts i enlighet med punkt d.2 ovan såvida inte visuell referens kan uppnås och bibehållas till ett segment bestående av minst 3 på varandra följande ljus, som utgör inflygningsljusens centrumlinje eller sättningszonsljus eller banans centrumlinjeljus eller bankantsljus eller en kombination av dessa. Denna visuella referens skall innefatta en tvärgående del av belysningsystemet på marken t.ex. ett tvärstycke (crossbar) i inflygningsljuset eller landningströskeln eller en brett i sättningszonljuset.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Erforderligt RVR

De lägsta minimivärden som får användas av en operatör för Kategori II-verksamhet är:

Tabell 6

RVR för Kategori II-inflygning i förhållande till DH

Minimivärden för Kategori II		
Beslutshöjd	Autokopplad till en höjd under DH (Se anm. 1)	
	RVR/flygplanskategori A, B och C	RVR/Flygplanskategori D
100 ft–120 ft	300 m	300 m (Anm. 2)/350 m
121 ft–140 ft	400 m	400 m
141 ft och däröver	450 m	450 m

Anm. 1: Hänvisningen i denna tabell till 'autokopplad till en höjd under DH' avser fortsatt användning av flygdirektorn ner till en höjd som inte är större än 80 % av tillämplig DH. Följaktligen kan luftvärdighetskrav rörande lägsta höjd med inkopplad flygdirektor påverka den DH som skall gälla.

Anm. 2: 300 m får användas för ett Kategori D-flygplan som utför automatisk landning.

e) *Precisionsinflygning – Kategori III-förfarande*

1. Allmänt

Kategori III-förfaranden är indelade enligt följande:

i) Kategori III A-förfaranden. En precisionsinflygning och landning med användning av ILS eller MLS med

A) en beslutshöjd som är lägre än 100 ft och

B) ett RVR som inte är mindre än 200 m.

ii) Kategori III B-förfaranden. En precisionsinflygning och landning med användning av ILS eller MLS med

A) en beslutshöjd som är lägre än 50 ft eller ingen beslutshöjd och

B) ett RVR som är mindre än 200 m men inte lägre än 75 m.

Anm.: När beslutshöjden (DH) och bansynvidden (RVR) inte faller inom samma kategori bestämmer RVR inom vilken kategori verksamheten skall utföras.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Beslutshöjd

För verksamhet vid vilken en beslutshöjd används skall en operatör säkerställa att beslutshöjden inte är lägre än

- i) beslutshöjden som är angiven i AFM, om sådan finns angiven,
- ii) den lägsta höjd till vilken precisionsinflygningshjälpmedlet kan användas utan den visuella referens som krävs, eller
- iii) den beslutshöjd till vilken flygbesättningen har godkänts att operera.

3. Verksamhet utan beslutshöjd

Verksamhet utan beslutshöjd får utföras endast om

- i) verksamheten utan beslutshöjd är godkänd i AFM,
- ii) inflygningshjälpmedlet och flygplatsens utrustning är i stand att säkerställa verksamhet som sker utan beslutshöjd,

och

- iii) operatören innehar godkännande för Kategori III-förfaranden utan beslutshöjd.

Anm.: I fråga om en Kategori III-bana får det antas att verksamhet utan beslutshöjd kan utföras såvida detta inte särskilt begränsats genom publicering i AIP eller NOTAM.

4. Visuellt referens

- i) Vid Kategori III A-verksamhet får en pilot inte fortsätta en inflygning under den beslutshöjd som bestämts i enlighet med punkt e.2 ovan, om inte visuell referens uppnås och kan bibehållas till ett segment bestående av minst 3 på varandra följande ljus, som utgör inflygningsljusens centrumlinje eller sättningszonljus eller banans centrumlinjeljus eller bankantljus eller en kombination av dessa.
- ii) Vid Kategori III B-verksamhet som utförs med beslutshöjd får en pilot inte fortsätta en inflygning under den beslutshöjd som bestämts i enlighet med punkt e.2 ovan, om inte visuell referens till minst ett centrumlinjeljus uppnås och kan bibehållas
- iii) Vid Kategori III-förfaranden som utförs utan beslutshöjd finns inget krav på visuell kontakt med banan före sättningszon.

Oförändrat

- ii) inflygningshjälpmedlet och flygplatsens utrustning är i stand att säkerställa verksamhet som sker utan beslutshöjd, och

Oförändrat

- i) Vid Kategori III A-verksamhet och vid Kategori III B-verksamhet med felpassiva styrsystem får en pilot inte fortsätta en inflygning under den beslutshöjd som bestämts i enlighet med punkt e.2 ovan, om inte visuell referens uppnås och kan bibehållas till ett segment bestående av minst 3 på varandra följande ljus, som utgör inflygningsljusens centrumlinje eller sättningszonljus eller banans centrumlinjeljus eller bankantljus eller en kombination av dessa.
- ii) Vid Kategori III B-verksamhet med feloperativa styrsystem som använder en beslutshöjd får en pilot inte fortsätta en inflygning under den beslutshöjd som bestämts i enlighet med punkt e.2 ovan, om inte visuell referens till minst ett centrumlinjeljus uppnås och kan bibehållas

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

5. Erforderligt RVR

De lägsta minimivärden som får användas av en operatör för Kategori III-förfaranden är:

Tabell 7

RVR för Kategori III-inflygningar i förhållande till styrsystem och DH

Minimivärden för Kategori III					
Inflygningskategori	Beslutshöjd (ft)	Styrsystem/RVR (meter)			
		Felpassiv	Feloperativt		
			Utan utrullningssystem	Med system för vägledning eller styrning av utrullning	Feloperativt
		Felpassiv	Feloperativt	Feloperativt	Feloperativt
III A	Mindre än 100 ft	200 m (Anm 1)	200 m	200 m	200 m
III B	Mindre än 50 ft	Inte tillåtet	Inte tillåtet	125 m	75 m
III B	Utan DH	Inte tillåtet	Inte tillåtet	Inte tillåtet	75 m

Anm. 1: För verksamhet med verkliga RVR-värden som är mindre än 300 m, förutsätts att ett pådrag sker i händelse av ett autopilotfel på eller under DH.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tabell 7

RVR för Kategori III-inflygning i förhållande till DH och system för styrning av utrullning/vägledning

Minimivärden för Kategori III			
Inflygningskategori	Beslutshöjd (ft) (Anm. 2)	System för utrullningsstyrning/vägledning	RVR (m)
III A	Mindre än 100 ft	Krävs ej	200 m
III B	Mindre än 100 ft	Felpassivt	150 m (Anm. 1)
III B	Mindre än 50 ft	Felpassivt	125 m
III B	Mindre än 50 ft eller ingen beslutshöjd	Feloperativt	75 m

Anm. 1: För flygplan som certifierats i enlighet med JAR-AWO 321b.3 eller motsvarande.

Anm. 2: Styrsystemets redundans bestäms enligt JAR-AWO av den minimala certifierade beslutshöjden.

f) Cirkling

- De lägsta minimivärden som får användas av en operatör för cirkling är:

Tabell 8

Sikt och MDH för cirkling i förhållande till flygplanskategori

	Flygplanskategori			
	A	B	C	D
MDH	400 ft	500 ft	600 ft	700 ft
Minsta meteorologiska sikt	1 500 m	1 600 m	2 400 m	3 600 m

- Cirkling med föreskrivna flygvägar är en godtagen procedur inom ramen för denna paragraf.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

g) Visuell inflygning

En operatör får inte använda ett RVR som är lägre än 800 m för en visuell inflygning.

h) Omvandling av rapporterad meteorologisk sikt till RVR

1. En operatör skall säkerställa att omvandling av meteorologisk sikt till RVR inte används för beräkning av minimivärden för start, minimivärden för Kategori II eller III eller används när rapporterad RVR finns tillgänglig.
2. Vid omvandling av meteorologisk sikt till RVR under alla andra förhållanden än de som omnämns i punkt h.1 ovan, skall en operatör säkerställa att följande tabell används:

Tabell 9
Omvandling av sikt till RVR

Belysningsanordningar i användning	RVR = Rapporterad meteorologisk sikt multiplicerad med	
	Dag	Natt
HI inflygnings- och banbelysning	1,5	2,0
Vilken typ av belysning som helst förutom ovanstående	1,0	1,5
Ingen belysning	1,0	Inte tillämpligt

Tillägg 2 till OPS 1.430 c

Flygplanskategorier – Allvädersverksamhet

a) Klassificering av flygplan

Det kriterium som tas i beaktande för klassificering av flygplan i kategorier är den indikerade farten vid tröskeln (V_{AT}), som motsvarar stallfarten (V_{SO}) multiplicerad med 1,3 eller V_{SIG} multiplicerad med 1,23 i landningskonfiguration vid maximal certifierad landningsmassa. Om både V_{SO} och V_{SIG} finns tillgängliga, skall det värde användas som ger högsta V_{AT} . Flygplanskategorierna och motsvarande V_{AT} -värden återfinns i tabellen nedan:

Flygplanskategori	V_{AT}
A	Lägre än 91 kt
B	Från 91 till 120 kt
C	Från 121 till 140 kt
D	Från 141 till 165 kt
E	Från 166 till 210 kt

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Den landningskonfiguration till vilken hänsyn skall tas skall definieras av operatören eller av flygplanstillverkaren.

b) *Permanent ändring av kategori (maximal landningsmassa)*

1. En operatör får begagna sig av en permanent, lägre landningsmassa och använda denna massa för att bestämma V_{AT} om detta är godkänt av myndigheten.
2. Den kategori som är definierad för ett visst flygplan skall alltid gälla och således vara oberoende av varierande förhållanden i den dagliga verksamheten.

Tillägg 1 till OPS 1.440

Verksamhet vid låga siktvärden – Allmänna operativa bestämmelser

a) *Allmänt*

Följande förfaranden gäller vid introduktion och godkännande av verksamheter vid låga siktvärden.

b) *Operativ demonstration av flygburna system*

En operatör skall iaktta föreskrifterna som anges i punkt c nedan när en flygplanstyp som är ny för medlemsstaterna introduceras i Kategori II- eller III-verksamhet.

Anm.: För flygplanstyper som redan används i Kategori II- eller III-verksamhet i en annan medlemsstat, gäller i stället det program för att påvisa driftsäkerhet som finns intaget i punkt f.

1. Operativ tillförlitlighet

Frekvensen av lyckade Kategori II- och III-inflygningar får inte vara lägre än den som krävs i JAR-AWO.

2. Kriterier för en lyckad inflygning

En inflygning anses vara lyckad om

- i) kriterierna är desamma som specificeras i JAR-AWO eller i motsvarande bestämmelser,
- ii) inget relevant fel uppstår i flygplanets system.

c) *Datainsamling under demonstration av flygburet system – Allmänt*

1. En operatör skall upprätta ett rapporteringssystem för att kunna genomföra kontroller och periodiska granskningar under den operativa utvärderingsperioden innan operatören godkänts att utföra Kategori II- eller III-verksamhet. Rapporteringssystemet skall omfatta alla lyckade och misslyckade inflygningar, inklusive anledning till de senare, och skall innehålla en förteckning över komponentfel i systemen. Rapporteringssystemet skall baseras på rapporter från flygbesättningen och på automatiska registreringar på sätt som föreskrivs i punkt d och e nedan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Registreringarna av inflygningar får göras under normala produktionsflygningar eller under andra flygningar som utförs av operatören.
- d) *Datainsamling under demonstration av flygburet system – Verksamheter med DH som inte är lägre än 50 ft*
1. För verksamhet med DH som inte är lägre än 50 ft, skall data insamlas och utvärderas av operatören samt vid behov utvärderas av myndigheten.
 2. Det är tillräckligt om följande data registreras av flygbesättningen:
 - i) Flygplats och använd bana.
 - ii) Väderförhållanden.
 - iii) Tidpunkt.
 - iv) Anledning till fel som förorsakar en avbruten inflygning.
 - v) Uppgift om att tillfredsställande fartkontroll uppnåtts.
 - vi) Trimläge vid tidpunkten för urkoppling av flygdirektorn.
 - vii) Överensstämmelse mellan flygdirektorn och rådata.
 - viii) En angivelse av flygplanets läge i förhållande till instrumentlandningssystemets (ILS) centrumlinje vid nedgång genom 30 m (100 ft).
 - ix) Sättningspunkt.
 3. Antalet inflygningar som, enligt myndighetens godkännande, utförs under den inledande utvärderingen, skall vara tillräckligt för att visa att systemets funktion i verklig flygverksamhet resulterar i ett 90 %-ig konfidensintervall och 95 % lyckade inflygningar.
- e) *Datainsamling under demonstration av flygburet system – Verksamheter med DH som är lägre än 50 ft eller som utförs utan DH*
1. För verksamheter med DH lägre än 50 ft eller utan DH skall en färdregistrator eller annan utrustning som ger lämplig information användas utöver flygbesättningens rapporter, för att bekräfta att systemet fungerar som avsett i verklig flygtjänst. Följande uppgifter krävs:
 - i) Fördelning av ILS-avvikelser vid passage av 30 m (100 ft), vid sättningspunkt och i tillämpliga fall vid urkoppling av styrsystemet för utrullning samt de maximala värdena för avvikelserna mellan dessa punkter.
 - ii) Sjunkhastighet vid sättningspunkt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Varje avvikelse vid landning skall utredas fullständigt med användning av all tillgänglig data för att fastställa anledningen.

f) *Demonstration av driftsäkerhet*

Anm.: En operatör som uppfyller kraven i punkt b ovan anses ha tillgodosett kraven att kunna påvisa driftsäkerhet som finns intagna i denna paragraf.

1. Systemet skall visa driftsäkerhet och funktion under produktionsflygning som sker under normala operativa förhållanden. Ett tillräckligt antal lyckade landningar, som bestämts av myndigheten, skall utföras under dessa produktionsflygningar, inkluderande skolflygningar, då de system för automatisk landning och utrullning som finns installerade i respektive flygplanstyp används.
2. Demonstrationen skall utföras med användning av Kategori II- eller III-ILS. Operatören får dock välja att utföra demonstrationen på andra ILS-er om tillräcklig mängd data registreras för att fastställa anledningen till otillfredsställande funktion.
3. Om en operatör använder samma grundläggande styr- och presentationssystem på olika varianter av samma flygplanstyp eller använder olika grundläggande styr- och presentationssystem på samma flygplanstyp, skall operatören visa att varianterna uppfyller de grundläggande kriterierna för systemfunktion, men operatören behöver inte utföra full operativ demonstration för varje variant.
4. För en operatör som introducerar en flygplanstyp som redan har godkänts av en myndighet i en medlemsstat för Kategori II- eller III-verksamhet, kan ett reducerat demonstrationsprogram godkännas.

g) *Fortlöpande övervakning*

1. Efter att ha erhållit det första godkännandet skall verksamheten fortlöpande övervakas av operatören för att upptäcka icke önskvärda trender innan de utgör en fara. Rapporter från flygbesättningarna får användas för att uppnå detta.
2. Följande uppgifter skall förvaras under en period av 12 månader:

- i) Det totala antalet inflygningar per flygplanstyp, där den flygburna Kategori II- eller III-utrustningen användes för att utföra godtagbara, verkliga eller övade inflygningar till tillämpliga minimikrav för Kategori II eller III.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

ii) Rapporter över icke godtagbara inflygningar och/eller automatiska landningar, per flygplats och flygplansindivid, i följande kategorier:

A) Fel på den flygburna utrustningen.

B) Svårigheter med markhjälpmedlen.

C) Avbrutna inflygningar på grund av instruktioner från ATC.

D) Andra orsaker.

3. En operatör skall fastställa en procedur för att övervaka funktionen hos varje flygplans automatiska landningssystem.

h) *Övergångsperioder*

1. *Operatörer utan tidigare Kategori II- eller III-erfarenhet*

i) En operatör utan tidigare operativ erfarenhet av Kategori II eller Kategori III kan godkännas för Kategori II- eller III A-verksamhet efter att ha erhållit minst 6 månaders erfarenhet av Kategori I-verksamhet på flygplanstypen.

ii) Efter att ha avslutat 6 månaders Kategori II- eller III A-verksamhet på flygplanstypen kan operatören godkännas för Kategori III B-verksamhet. Vid utfärdande av ett sådant godkännande kan myndigheten kräva högre minimivärden än de lägsta tillämpbara under en tilläggsperiod. Ökningen av minimivärden avser normalt endast RVR och/eller en begränsning av möjligheten att utöva verksamhet som sker utan beslutshöjd och skall väljas så att de inte kräver någon ändring av de operativa procedurerna.

2. *Operatörer med tidigare Kategori II- eller III-erfarenhet.* En operatör med tidigare erfarenhet av Kategori II eller III kan efter ansökan till myndigheten få en reducerad övergångsperiod godkänd.

i) Underhåll av Kategori II-, Kategori III- och LVTO-utrustning. Underhållsinstruktioner för flygburna vägledningssystem skall fastställas av operatören i samarbete med tillverkaren och skall tas in i företagets program för flygplansunderhåll föreskrivet i OPS 1.910, vilket skall godkännas av myndigheten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tillägg 1 till OPS 1.450

Verksamhet vid låga siktvärden – Utbildning och kvalifikationera) *Allmänt*

En operatör skall säkerställa att utbildningsprogram för flygbesättningsmedlemmar beträffande verksamhet vid låga siktvärden innehåller schemalagda kurser för mark-, simulator- och/eller flygträning. Operatören får förkorta kursinnehållet som föreskrivs i punkt 2 och 3 nedan förutsatt att den förkortade kursens innehåll är godtagbart för myndigheten.

1. Flygbesättningsmedlemmar utan Kategori II- eller Kategori III-erfarenhet skall genomföra hela det utbildningsprogram som föreskrivs i punkt b, c och d nedan.
2. Flygbesättningsmedlemmar med Kategori II- eller Kategori III-erfarenhet från en annan operatör får genomgå en förkortad kurs vad gäller markbunden utbildning.
3. Flygbesättningsmedlemmar med Kategori II- eller Kategori III-erfarenhet hos operatören får genomgå en förkortad kurs i såväl markbunden utbildning som simulator- och/eller flygträning. Den förkortade kursen skall innehålla minst kraven i punkt d.1, i tillämplig omfattning d.2 i eller d.2 ii samt d.3 i.

b) *Markbunden utbildning*

En operatör skall säkerställa att den grundläggande markbundna utbildningen för verksamhet vid låga siktvärden omfattar minst följande:

1. Egenskaper och begränsningar hos ILS och/eller MLS.
2. De visuella hjälpmedlens egenskaper.
3. Dimmas egenskaper och kännetecken.
4. De aktuella flygburna systemens operativa förmåga och begränsningar.
5. Effekterna av nederbörd, isbeläggning, vindskjuvning på låg höjd och turbulens.
6. Inverkan av speciella felfunktioner hos flygplanet.
7. Användningen av och begränsningarna hos system för att bestämma RVR.
8. Principerna för hinderfrihetskrav.
9. Igenkännande av och åtgärder att vidta i händelse av fel på markutrustning.
10. Procedurer och försiktighetsåtgärder som ska följas med avseende på markrörelse vid utövande av verksamhet då RVR är 400 m eller lägre samt de ytterligare procedurer som krävs för start då RVR är mindre än 150 m (200 m för Kategori D-flygplan).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

11. Betydelsen av beslutshöjder baserade på radiohöjdmätare och effekten av terrängprofilen i inflygningsområdet på radiohöjdmätaravläsningar och på de automatiska systemen för inflygning/landning.
 12. Vikten och innebörden av varningshöjd (alert height) om sådan är tillämplig samt åtgärder i händelse av fel över eller under varningshöjden.
 13. Kvalifikationskraven för pilot för att erhålla och vidmakthålla godkännande att utföra starter vid låga siktvärden och Kategori II- eller III-verksamhet.
 14. Vikten av rätt sittställning och ögonläge.
- c) *Simulatorträning och/eller flygträning*
1. En operatör skall säkerställa att simulator- och/eller flygträning för verksamhet vid låga siktvärden innefattar följande:
 - i) Kontroller av utrustningens funktionsduglighet på marken och under flygning.
 - ii) Påverkan på minimivärden orsakad av ändringar i markanordningarnas status.
 - iii) Övervakning av indikeringsanordningar för flygdirektorn och system för automatisk landning med betoning på de åtgärder som krävs i händelse av felfunktion på sådana system.
 - iv) Åtgärder som krävs i händelse av felfunktion såsom till exempel hos motorer, elektriska system, hydraulik eller styrsystem.
 - v) Inverkan av kända felfunktioner och användning av miniutrustningslistor.
 - vi) Operativa begränsningar som följer av luftvärdighetscertifiering.
 - vii) Orientering om de visuella referenser som krävs på beslutshöjden jämte uppgift om maximalt tillåten avvikelse från glidbana eller kurssändarens grundlinje.
 - viii) Vikten och betydelsen av varningshöjd, om sådan är tillämplig, samt åtgärder i händelse av felfunktioner över eller under varningshöjden.
 2. Operatören skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem är utbildad att utföra sina uppgifter och är instruerad om den samordning som krävs med andra besättningsmedlemmar. Maximal användning av lämpligt utrustade flygsimulatorer bör ske med detta syfte.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Träning skall indelas i faser som omfattar normal verksamhet utan felfunktioner i flygplan eller utrustning men som skall innehålla alla de väderförhållanden som kan påträffas samt detaljerade scenarier vid felfunktioner hos flygplan och utrustning som kan påverka Kategori II- eller III-verksamhet. Om flygplanssystemet innefattar användning av hybridssystem eller andra särskilda system (sådana som siktlinjesindikator (Head-up Display) eller utrustning för förstärkt seende (Enhanced Vision)) skall flygbesättningsmedlemmarna träna användningen av dessa system vid normala och onormala funktioner under utbildningens simulatorfas.
4. Procedurer för inkapacitet som är tillämpliga på starter i nedsatt sikt och på Kategori II- och III-verksamhet skall tränas.
5. För flygplan som saknar tyvbunden simulator skall operatörer säkerställa att flygträningsfasen som är specifik för de visuella scenarierna vid Kategori II-verksamhet utförs i en simulator som är godkänd av myndigheten för det ändamålet. Sådan träning skall innefatta minst 4 inflygningar. Den träning och de procedurer som är tyvbundna skall genomföras i flygplanet.
6. Den första Kategori II- och III-träningen skall innehålla minst följande övningar:
 - i) Inflygning med användning av lämpliga väglednings-, autopilot- och styrsystem, installerade i flygplanet, ner till den tillämpliga beslutshöjden och övergång till visuell flygning och landning.
 - ii) Inflygning med alla motorer i funktion med användning av lämpliga väglednings-, autopilot- och styrsystem installerade i flygplanet, ner till den tillämpliga beslutshöjden, följd av avbruten inflygning, allt utan yttre visuell referens.
 - iii) I tillämplig omfattning inflygningar med användning av automatiska system för utflytning, landning och utrullning.
 - iv) Normal användning av tillämpliga system med och utan erhållande av visuella referenser på beslutshöjden.
7. Efterföljande faser av träningen skall innehålla minst följande:
 - i) Inflygningar med motorbortfall i olika skeden av inflygningen.
 - ii) Inflygningar med kritiska utrustningsfel (t.ex. elektriska system, system för automatisk flygning, markbundna och/eller flygburna ILS/MLS-system och enheter för statusövervakning).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

iii) Inflygningar där fel på utrustning för automatisk flygning på låg höjd kräver antingen,

A) övergång till manuell flygning för att genomföra utflytning, landning och utrullning eller avbruten inflygning, eller

B) övergång till manuell flygning eller till en nedsatt funktionsnivå hos automatiken för att genomföra avbrutna inflygningar före, på eller under beslutshöjden inklusive de inflygningar som kan resultera i en sättning på banan.

iv) Systemfelfunktioner som resulterar i onormalt stora avvikelser från grundlinjen och/eller glidbanan, såväl över som under beslutshöjden och i de lägsta visuella förhållanden som godkänts för verksamheten. Dessutom skall fortsättning till en manuell landning övas om siktlinjesindikatorn (Head-up Display) utgör en nedsatt funktionsnivå hos det automatiska systemet eller siktlinjesindikatorn utgör den enda funktionen för utflytning.

v) Fel och procedurer som är specifika för flygplanstypen eller varianten.

8. Den praktiska utbildningen skall ge övning i felhantering, som kräver övergång till högre minimivärden.

9. Programmet för praktisk utbildningen skall innehålla hantering av flygplanet när, under en felpassiv Kategori III-inflygning, felet förorsakar urkoppling av autopiloten på eller under beslutshöjden och senast rapporterad RVR är 300 m eller lägre.

10. I de fall start utförs i RVR som är 400 m och lägre skall praktisk utbildning i systemfelshantering och motorbortfall som resulterar i så väl fortsatt som avbruten start genomföras.

d) *Krav på övergångsutbildning för att utföra start vid låga siktvärden och Kategori II- och III-verksamhet*

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomför följande praktiska utbildning i procedurer tillämpliga vid låga siktvärden (LVP) om övergång sker till en ny flygplanstyp eller –variant, i vilken start vid låga siktvärden och Kategori II- och III-verksamhet kommer att utföras. Erfarenhetskrav på flygbesättningsmedlemmar för att dessa skall få genomgå en förkortad kurs finns föreskrivna i punkt a.2 och a.3 ovan:

1. Markbunden utbildning

Tillämpliga krav föreskrivna i punkt b ovan, med hänsynstagande till flygbesättningsmedlemmarnas Kategori II- och III-träning och erfarenhet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Simulator- och/eller flygträning

- i) Minst 8 inflygningar och/eller landningar i en simulator godkänd för ändamålet.
- ii) I de fall ingen typanpassad simulator finns tillgänglig krävs minst 3 inflygningar i flygplanet, innefattande minst ett pådrag.
- iii) Lämplig ytterligare träning om speciell utrustning krävs, såsom siktlinjesindikatorer (Head-up Display) eller utrustning för förstärkt seende (Enhanced Vision).

3. Flygbesättningens kvalifikationer

Kvalifikationskraven för flygbesättningen är specifika med avseende på operatören och den typ av flygplan som brukas.

- i) Operatören skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår en kontroll innan Kategori II- eller III-verksamhet utförs.
- ii) Kontrollen föreskriven i punkt i ovan får ersättas av simulator- och/eller flygträning föreskriven i punkt d.2 ovan som genomförts med godkänt resultat.

4. Produktionsflygning under övervakning

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår följande produktionsflygning under övervakning:

- i) För Kategori II, då manuell landning krävs, minst 3 landningar från urkoppling av autopiloten.
- ii) För kategori III, minst 3 automatiska landningar med undantaget att endast 1 automatisk landning krävs när den träning som föreskrivs i punkt d.2 ovan har genomförts i en flygsimulator användbar för flygträning utan flygning i luftfartyg (Zero Flight Time).

e) Typ- och befälhavarefarenhet

Innan Kategori II- eller Kategori III-verksamhet påbörjas gäller följande tilläggföreskrifter för befälhavare eller piloter till vilken ledningen av flygningen har delegerats, om dessa är nya på flygplanstypen:

1. 50 timmar eller 20 flygningar på typen inkluderande produktionsflygning under övervakning och
2. 100 m skall läggas till tillämpliga minimikrav för RVR för Kategori II- eller Kategori III, såvida inte piloten tidigare har varit kvalificerad för Kategori II- eller III-flygning hos en operatör, till dess 100 timmar eller 40 flygningar, inkluderande produktionsflygning under övervakning, har erhållits på typen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Myndigheten kan medge att ovan nämnda krav på befälhavarefarenhet reduceras för flygbesättningsmedlemmar som har befälhavarefarenhet av Kategori II- eller Kategori III-flygning.
- f) *Start vid låga siktvärden (LVTO) med RVR lägre än 150/200 m*
1. En operatör skall säkerställa att följande utbildning genomförs innan godkännande ges att utföra starter i RVR mindre än 150 m (mindre än 200 m för Kategori D-flygplan):
 - i) Normal start med lägsta godkända minimivärde för RVR.
 - ii) Start med lägsta godkända minimivärde för RVR med ett motorbortfall mellan V_1 och V_2 eller så snart som säkerheten tillåter.
 - iii) Start med lägsta godkända minimivärde för RVR med ett motorbortfall före V_1 som resulterar i en avbruten start.
 2. En operatör skall säkerställa att den utbildning som krävs i punkt 1 ovan utförs i en godkänd simulator. Denna träning skall innefatta användning av varje särskild procedur och utrustning. I de fall ingen godkänd simulator finns kan myndigheten godkänna att sådan träning utförs i ett flygplan, utan kravet på lägsta minimivärde för RVR.
 3. En operatör skall säkerställa att en flygbesättningsmedlem i tillämpliga fall har genomgått en kontroll innan starter vid låga siktvärden utförs med RVR lägre än 150 m (lägre än 200 m för Kategori D-flygplan). Kontrollen får endast ersättas av en med godkänt resultat genomförd simulator- eller flygträning föreskriven i punkt f.1 vid den första övergången till en flygplans-typ.
- g) *Repetitionsutbildning och kontroll – Verksamhet vid låga siktvärden (LVO)*
1. En operatör skall säkerställa att, i samband med den normala repetitionsutbildningen och operatörens kompetenskontroll, en pilots kunskap och förmåga att utföra de arbetsuppgifter som är förenade med de särskilda verksamhetskategorierna för vilka han är godkänd, kontrolleras. Erforderligt antal inflygningar som skall utföras inom giltighetstiden för operatörens kompetenskontroll (föreskriven i OPS 1.965 b) skall vara minst tre, av vilka en får ersättas av en inflygning och landning i flygplanet med användning av godkända Kategori II- eller Kategori III-procedurer. En avbruten inflygning skall utföras under operatörens kompetenskontroll. Om operatören är godkänd att utföra start med RVR mindre än 150/200 m, skall minst en start vid låga siktvärden (LVTO) med lägsta tillämpliga minimivärde utföras under operatörens kompetenskontroll.
 2. För Kategori III-verksamhet skall en operatör använda en simulator som är godkänd för Kategori III-utbildning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Operatören skall säkerställa att, för Kategori III-flygningar med flygplan utrustade med ett felpassivt styrsystem, en avbruten inflygning till följd av ett autopilotfel på eller under beslutshöjden när senast rapporterad RVR var 300 m eller mindre genomförs, minst en gång under en period av tre på varandra följande av operatörens kompetenskontroller.
4. Myndigheten kan godkänna repetitionsutbildning och kontroll för Kategori II- och LVTO-verksamhet i en flygplanstyp för vilken ingen godkänd simulator finns tillgänglig.

Anm.: Aktuell flygerfarenhet för LVTO och Kategori II/III grundat på automatiska inflygningar och/eller automatiska landningar (autolands) upprätthålls genom den repetitionsutbildning och kontroll som föreskrivs i denna paragraf.

*Tillägg 1 till OPS 1.455***Verksamhet vid låga siktvärden (LVO) – Operativa procedurer**a) *Allmänt*

Verksamhet vid låga siktvärden innefattar

1. manuell start (med eller utan elektroniska vägledningssystem),
2. autokopplad inflygning ner till en höjd under DH med manuell utflytning, landning och utrullning,
3. autokopplad inflygning följd av automatisk utflytning, automatisk landning och manuell utrullning och
4. autokopplad inflygning följd av automatisk utflytning, automatisk landning och automatisk utrullning,

när tillämpligt RVR är lägre än 400 m.

Anm. 1: Ett hybridsystem får användas med vilken som helst av dessa metoder.

Anm. 2: Andra slag av vägledningssystem och displayer kan certifieras och godkännas.

b) *Procedurer och operativa instruktioner*

1. Den exakta utformningen och omfattningen av utgivna procedurer och instruktioner beror på den flygburna utrustning som används och de flygoperativa procedurer i cockpit som tillämpas. En operatör skall klart definiera flygbesättningsmedlemmarnas uppgifter under start, inflygning, utflytning, utrullning och avbruten inflygning i drifhandboken. Särskild vikt skall läggas vid flygbesättningens ansvar under övergång från icke-visuella till visuella förhållanden och på procedurer som skall användas i sikt som försämras eller när fel inträffar. Särskild uppmärksamhet skall ägnas arbetsfördelningen i cockpit för att säkerställa att arbetsbelastningen på den pilot som fattar beslutet att landa eller att utföra en avbruten landning, gör det möjligt för honom att ägna sig åt övervakning och åt beslutsprocessen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. En operatör skall ange de detaljerade operativa procedurerna och instruktionerna i drifhandboken. Instruktionerna skall vara i överensstämmelse med begränsningarna och de obligatoriska procedurerna i flyghandboken (AFM) och omfatta särskilt följande punkter:
- i) Kontroller av flygplansutrustningens funktionsduglighet före start och under flygning.
 - ii) Påverkan på minimivärden orsakat av ändringar i markanordningarnas och den flygburna utrustningens status.
 - iii) Procedurer för start, inflygning, utflytning, landning, uttrullning och avbruten inflygning.
 - iv) Procedurer som skall följas i händelse av fel, varningar och andra onormala situationer.
 - v) Minsta visuella referens som krävs.
 - vi) Vikten av rätt sittställning och ögonläge.
 - vii) Åtgärder som kan bli nödvändiga vid en försämring av den visuella referensen.
 - viii) Fördelning av besättningsuppgifter vid utförandet av procedurerna enligt punkt i till iv och vi ovan, för att göra det möjligt för befälhavaren att huvudsakligen ägna sig åt övervakning och beslutsfattande.
 - ix) Kravet att alla höjdtrop under 200 ft skall baseras på radiorhöjdmätaren och att en pilot skall fortsätta att övervaka flygplanets instrument till dess landningen är avslutad.
 - x) Kravet att det känsliga området för ILS-ens kurssändare skall skyddas.
 - xi) Användningen av information angående vindhastighet, vindskjuvning, turbulens, kontamination på banan och användning av RVR-mätningar från flera mätpunkter.
 - xii) Procedurer att användas för att öva inflygning och landning på banor där fullständiga flygplatsprocedurer för Kategori II eller Kategori III inte är i användning.
 - xiii) Operativa begränsningar som följer av luftvärdighetscertifiering.
 - xiv) Uppgifter om maximalt tillåten avvikelser från ILS-glidbana och/eller kurssändare.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tillägg 1 till OPS 1.465

Minimivärden för sikt för VFR-verksamhet

Luftrumsklass	B	C D E	F G
			Den högsta höjden av följande: över 900 m (3 000 ft) AMSL eller över 300 m (1 000 ft) över terrängen
			Den högsta höjden av följande: på och under 900 m (3 000 ft) AMSL eller 300 m (1 000 ft) över terrängen
Avstånd från moln	Fritt från moln	1 500 m horisontellt 300 m (1 000 ft) vertikalt	Fritt från moln och med sikt till marken/vattnet
Flygsikt	8 km på eller över 3 050 m (10 000 ft) AMSL (Anm. 1) 5 km under 3 050 m (10 000 ft) AMSL		5 km (Anm. 2)

Anm. 1: När genomgångshöjden är lägre än 3 050 m (10 000 ft) AMSL bör FL 100 användas i stället för 10 000 ft.

Anm. 2: Kategori A- och B-flygplan får flygas i flygsikt ner till 3 000 m, om vederbörande ATS-myndighet tillåter användning av flygsikt lägre än 5 km och förhållandena är sådana att sannolikheten att möta annan trafik är låg samt att IAS är 140 kt eller lägre.

KAPITEL F

PRESTANDA ALLMÄNT

OPS 1.470

Tillämplighet

- a) En operatör skall säkerställa att flermotoriga flygplan som är försedda med turbopropmotorer och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller vars maximala startmassa överstiger 5 700 kg samt att alla flermotoriga flygplan som är försedda med jetmotorer brukas i enlighet med kapitel G (prestandaklass A).
- b) En operatör skall säkerställa att propellerflygplan vars kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare och vars maximala startmassa inte överstiger 5 700 kg brukas i enlighet med kapitel H (prestandaklass B).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) En operatör skall säkerställa att flygplan som är försedda med kolvmotorer och vars kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller vars maximala startmassa överstiger 5 700 kg brukas i enlighet med kapitel I (prestandaklass C).
- d) I de fall kraven i tillämpliga kapitel inte kan uppfyllas på grund av särskilda konstruktionsegenskaper (t.ex. överljudsflygplan eller sjöflygplan), skall operatören tillämpa godkända prestandakrav som säkerställer en säkerhetsnivå som är likvärdig med nivån i tillämpligt kapitel.
- e) Flermotoriga flygplan som är försedda med turbopropmotorer och vars kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare och med en maximal startmassa av högst 5 700 kg kan av myndigheten medges verksamhet under alternativa operativa begränsningar till de som gäller för prestandaklass A, vilka inte får vara mindre restriktiva än relevanta krav i kapitel H.
- f) Bestämmelserna i punkt e ovan upphör att gälla den 1 april 2000.

OPS 1.475

Allmänt

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets massa
1. vid påbörjandet av starten,
eller i händelse av en omplanering under flygning,
 2. vid den punkt från vilken den reviderade driftfärdplanen gäller,
- inte är större än den massa vid vilken bestämmelserna i tillämpligt kapitel kan uppfyllas för den flygning som skall utföras, med hänsyn tagen till förväntad minskning av massan under flygningens gång och till sådan dumpning av bränsle som medges enligt den berörda bestämmelsen.
- b) En operatör skall säkerställa att det godkända prestandaunderlag som ingår i flyghandboken (AFM) används för att fastställa att bestämmelserna i tillämpligt kapitel uppfylls, vid behov kompletterat med annat underlag godtagbart för myndigheten på sätt som är föreskrivet i relevant kapitel. Vid tillämpning av de föreskrivna faktorerna i tillämpligt kapitel får de operativa faktorer tas med i beräkning, som redan ingår i flyghandbokens prestandaunderlag så att dubbel tillämpning av faktorerna undviks.
- c) Vid uppfyllandet av bestämmelserna i tillämpligt kapitel skall vederbörlig hänsyn tas till flygplanets konfiguration, omgivande förhållanden och användningen av system som har en ogynnsam inverkan på prestandan.
- d) För prestandaändamål får en fuktig bana betraktas som torr om banan inte är en gräs bana.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.480

Terminologi

a) Begrepp som används i kapitel F, G, H, I och J och som inte är definierade i JAR-1 har följande innebörd:

1. Tillgänglig start-stoppträcka (Accelerate-stop distance available, ASDA). Längden av tillgänglig startrullsträcka plus utrullningsområdets längd, om sådant utrullningsområde har förklarats tillgängligt av berörd myndighet och kan bära flygplanets massa under rådande operativa förhållanden.

2. Kontaminerad bana (Contaminated runway).

En bana betraktas som kontaminerad när mer än 25 % av banans yta (oavsett om det är i avgränsade områden eller ej) inom den längd och bredd som krävs och används, är täckt av följande:

i) Ytvatten som är mer än 3 mm (0,125 tum) djupt eller snöslask eller lös snö motsvarande mer än 3 mm (0,125 tum) vatten.

ii) Snö som har pressats samman till en fast massa som inte kan pressas samman ytterligare och som håller samman eller bryts i bitar om de lyfts upp (packad snö).

iii) Is, inkluderande våt is.

3. Fuktig bana (Damp runway). En bana betraktas som fuktig när ytan inte är torr, dock utan att fukten på den ger den ett blankt utseende.

4. Torr bana (Dry runway). En torr bana är varken våt eller kontaminerad och den inkluderar de belagda banor som har blivit speciellt preparerade med räfflor eller med porös beläggning och är underhållna för att behålla en 'i praktiken torr' bromsverkan även när det är fuktigt.

5. Tillgänglig landningssträcka (Landing distance available, LDA). Den banlängd som är förklarad tillgänglig av berörd myndighet och som är lämplig för ett landande flygplans rullning på marken.

6. Godkänd kabinkonfiguration. Det maximala antalet passagerarsäten i ett enskilt flygplan vilket används av operatören och som är godkänt av myndigheten och angivet i drifhandboken. Undantagna är, i tillämpliga fall, pilotsäten eller andra säten i cockpit och kabinbesättningssäten.

7. Tillgänglig startsträcka (Take-off distance available, TODA). Längden av tillgänglig startrullsträcka plus längden av tillgängligt hinderfritt stigområde.

8. Startmassa. Flygplanets startmassa skall förstås som dess massa inklusive allt och alla som medförs då rullningen för start påbörjas.

9. Tillgänglig startrullsträcka (Take-off run available, TORA). Den banlängd som är förklarad tillgänglig av berörd myndighet och som är lämplig för ett startande flygplans rullning på marken.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

10. Våt bana (Wet runway). En bana betraktas som våt när banans yta är täckt med vatten eller motsvarande, dock mindre än vad som specificeras i punkt a.2 ovan, eller när det finns tillräckligt med fukt på banans yta för att få den att uppfattas som reflekterande men utan att det förekommer betydande områden med stående vatten.
- b) Begreppen 'start-stoppräck', 'startsträck', 'startsträck', 'nettosigbana', 'nettoflygbana på sträck med en motor ur funktion' (one engine inoperative en-route net flight path) och 'nettoflygbana på sträck med två motorer ur funktion' (two engines inoperative en-route net flight path) med avseende på flygplanet är definierade i de luftvärdighetsbestämmelser enligt vilka flygplanet certifierades eller som är angivna av myndigheten om denna finner att sådan definition är otillräcklig för att visa att de operativa prestandabegränsningarna uppfylls.

KAPITEL G

PRESTANDAKLASS A

OPS 1.485

Allmänt

- a) En operatör skall, för att kunna fastställa överensstämmelse med kraven i detta kapitel, säkerställa att det godkända prestandaunderlaget i flyghandboken (AFM) i erforderlig omfattning kompletteras med annat underlag som är godtagbart för myndigheten, om det godkända prestandaunderlaget i flyghandboken är otillräckligt i fråga om punkter som:
1. Hänsynstagande till ogynnsamma verksamhetsförhållanden, som rimligen kan förväntas, såsom start och landning på kontaminerade banor.
 2. Beaktande av risken för motorbortfall i alla flygfaser.
- b) Operatören skall säkerställa, i fråga om våt och kontaminerad bana, att prestandaunderlag som är fastställt i enlighet med JAR 25 × 1591 eller likvärdiga krav som är godtagbara för myndigheten används.

OPS 1.490

Start

- a) En operatör skall säkerställa att startmassan inte överskrider den maximala startmassan som anges i flyghandboken för tryckhöjden och den omgivande lufttemperaturen vid den flygplats där start skall ske.
- b) Operatören skall uppfylla följande krav vid fastställande av den maximalt tillåtna startmassan:
1. Start-stoppräckan får inte överstiga den tillgängliga start-stoppräckan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Startsträckan får inte överstiga den tillgängliga startsträckan där längden av det hinderfria stigområdet inte överstiger hälften av den tillgängliga startrullsträckan.
 3. Startrullsträckan får inte överstiga den tillgängliga startrullsträckan.
 4. För att uppfylla kraven i denna paragraf skall samma värde på V_1 användas för avbruten och fullföljd start.
 5. På en våt eller kontaminerad bana får startmassan inte överstiga den som är tillåten för start på en torr bana under samma förhållanden.
- c) Vid uppfyllandet av kraven i punkt b ovan skall operatören ta hänsyn till följande:
1. Tryckhöjden vid flygplatsen.
 2. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.
 3. Banbeskaffenheten och typ av banbeläggning.
 4. Banlutningen i startriktningen.
 5. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.
 6. Eventuell förlust av banlängd på grund av upplinjerig av flygplanet före start.

OPS 1.495

Hinderfrihet vid start

- a) En operatör skall säkerställa att nettostigbanan går fri från alla hinder med en vertikal marginal av minst 35 ft eller med en horisontell marginal av minst 90 m plus $0,125 \times D$, där D är den horisontella sträcka som flygplanet har tillryggalagt från slutet av den tillgängliga startsträckan eller från slutet av startsträckan om en sväng är planerad före slutet av den tillgängliga startsträckan. För flygplan med mindre än 60 m spännvidd får en horisontell hinderfrihet av halva flygplanets spännvidd plus 60 m plus $0,125 \times D$ användas.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan skall operatören beakta följande:
1. Flygplanets massa då rullningen för start påbörjas.
 2. Tryckhöjden vid flygplatsen.
 3. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.
- c) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan:
1. Förändringar av färdlinje får inte tillåtas upp till den punkt där nettostigbanan har nått en höjd som motsvarar halva spännvidden, dock inte lägre än 50 ft över den tillgängliga startrullsträckans slut. Därefter förutsätts upp till en höjd av 400 ft, att flygplanet inte bankas mer än 15°. Över 400 ft kan större bankningsvinklar än 15° planeras, dock inte större än 25°.
 2. Varje del av nettostigbanan där flygplanet bankas mer än 15° skall gå fri från alla hinder inom den horisontella marginal som specificeras i punkt a, d och e i denna paragraf med en vertikal marginal av minst 50 ft.
 3. Operatören skall använda särskilda procedurer, som skall godkännas av myndigheten, för att få öka bankningsvinklarna till högst 20° mellan 200 ft och 400 ft eller högst 30° över 400 ft (Se tillägg 1 till OPS 1.495 c.3).
 4. Adekvat hänsyn skall tas till bankningsvinkelns påverkan på flygfarter och flygbana inklusive de distansökningar som blir följden av ökade flygfarter.
- d) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan behöver operatören, i de fall den planerade flygbanan inte kräver färdlinjesändringar som är större än 15°, inte ta hänsyn till de hinder som har en marginal i sidled som är större än
1. 300 m, om piloten kan bibehålla föreskriven navigeringsnoggrannhet genom det område inom vilket hänsyn skall tas till hinder, eller
 2. 600 m, för flygningar under alla andra förhållanden.
- e) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan behöver operatören, i de fall den planerade flygbanan kräver färdlinjesändringar som är större än 15°, inte ta hänsyn till de hinder som har en marginal i sidled som är större än,
1. 600 m, om piloten kan bibehålla föreskriven navigeringsnoggrannhet genom det område inom vilket hänsyn skall tas till hinder, eller
 2. 900 m, för flygningar under alla andra förhållanden.
- f) Operatören skall fastställa procedurer för oförutsedda händelser för att uppfylla kraven i OPS 1.495 och åstadkomma en säker färdväg där hinder undviks och för att göra det möjligt för flygplanen att antingen uppfylla sträckkraven enligt OPS 1.500 eller landa på startflygplatsen eller på alternativet för startflygplatsen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.500

På sträcka – en motor ur funktion

- a) En operatör skall säkerställa att underlaget för nettoflygbanan gällande för sträcka med en motor ur funktion, som finns i flyghandboken och som är tillämpligt för de meteorologiska förhållanden som förväntas under flygningen, uppfyller kraven antingen i punkt b eller i punkt c längs hela sträckan. Nettoflygbanan skall ha en positiv gradient på 1 500 ft över den flygplats där landningen antas utföras efter motorbortfall. Under meteorologiska förhållanden som kräver användning av system för skydd mot is, skall hänsyn tas till deras påverkan på nettoflygbanan.
- b) Nettoflygbanans gradient skall vara positiv på minst 1 000 ft över terrängen och över hinder längs sträckan inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor av planerad färdlinje.
- c) Nettoflygbanan skall medge att flygplanet fortsätter flygningen från marschhöjden till en flygplats där landning kan utföras i enlighet med kraven i OPS 1.515 eller i tillämpliga fall 1.520, varvid nettoflygbanan med minst 2 000 ft vertikal marginal skall gå fri från terrängen och från hinder längs sträckan inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor av den planerade färdvägen i enlighet med punkt 1 till 4 nedan:
1. Motorbortfallet skall antas ske vid den mest kritiska punkten längs sträckan.
 2. Hänsyn skall tas till vindarnas påverkan på flygbanan.
 3. Dumpning av bränsle är tillåtet i den omfattning som behövs för att nå flygplatsen med föreskrivna bränslereserver, om ett säkert dumpningsförfarande används.
 4. Flygplatsen där flygplanet antas landa efter motorbortfall skall uppfylla följande kriterier:
 - i) Prestandakraven vid förväntad landningsmassa skall vara uppfyllda.
 - ii) Väderrapporter och prognoser eller varje kombination därav och rapporter om fältförhållanden skall visa att en säker landning kan utföras vid den beräknade tiden för landning.
- d) Vid uppfyllandet av OPS 1.500, skall operatören öka sidomarginalerna i punkt b och c ovan till 18,5 km (10 NM) om navigeringsnoggrannheten inte uppfyller 95 % täckningsgrad.

OPS 1.505

På sträcka – flygplan med tre eller fler motorer, två motorer ur funktion

- a) En operatör skall säkerställa att ett flygplan, som har tre eller fler motorer, inte vid någon punkt längs den planerade färdvägen med marschfart för långdistansflygning med alla motorerna i funktion, vid normal temperatur och vindstilla, är mer än 90 minuter från en flygplats vid vilken prestandakraven tillämpliga vid förväntad landningsmassa uppfylls, såvida flygplanet inte uppfyller kraven i punkt b till f nedan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Nettoflygbanan för sträcka med två motorer ur funktion skall medge att flygplanet fortsätter flygningen, i förväntade meteorologiska förhållanden, från den punkt där två motorer antas sluta fungera samtidigt, till en flygplats vid vilken det är möjligt att landa till fullt stopp genom att använda föreskrivna förfaranden för landning med två motorer ur funktion. Nettoflygbanan skall med minst 2 000 ft vertikalt gå fri från terrängen och alla hinder längs sträckan inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor av den avsedda flygvägen. På flyghöjder och i meteorologiska förhållanden som kräver användning av fungerande system för skydd mot is, skall hänsyn tas till deras påverkan på nettoflygbanan. Om navigeringsnoggrannheten inte uppfyller 95 % täckningsgrad, skall operatören öka den sidomarginal som anges ovan till 18,5 km (10 NM).
- c) De två motorerna antas sluta att fungera vid den mest kritiska punkten av den del av sträckan där flygplanet med marschfart för långdistansflygning med alla motorerna i funktion vid normal temperatur och vindstill, är mer än 90 minuter från en flygplats vid vilken prestandakraven tillämpliga vid den förväntade landningsmassan uppfylls.
- d) Nettoflygbanan skall ha en positiv gradient på 1 500 ft över den flygplats där landning antas ske efter det att två motorer slutat fungera.
- e) Dumpning av bränsle är tillåtet i den omfattning som behövs för att nå flygplatsen med föreskrivna bränslereserver, om ett säkert dumpningsförfarande används.
- f) Den förväntade flygplansmassan vid den punkt där de två motorerna antas sluta att fungera får inte vara mindre än den massa som skulle innehålla tillräcklig mängd bränsle dels för att fortsätta till en flygplats där landning kan antas ske och dels för att anlända dit på minst 1 500 ft över landningsområdet och därefter flyga i planflykt i 15 minuter.

OPS 1.510

Landning – Destinations- och alternativflygplatser

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, inte överstiger den maximala landningsmassa som är specificerad för den höjd och omgivande lufttemperatur som förväntas vid destinationsflygplatsen och alternativflygplatsen vid den beräknade tiden för landning.
- b) För instrumentinflygningar med beslutshöjder under 200 ft skall operatören kontrollera att flygplanets massa vid inflygning, med hänsyn tagen till startmassan och det bränsle som förväntas åtgå under flygning, tillåter en stiggradient för avbruten inflygning, med den kritiska motorn ur funktion och med farten och konfigurationen för pådrag, som är minst 2,5 % eller den publicerade gradienten, varvid den största av de två gradienterna skall gälla. Användning av en alternativ metod skall vara godkänd av myndigheten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.515

Landning – torra banor

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, för den beräknade landningstiden på destinationsflygplatsen eller på varje alternativflygplats tillåter landning till fullt stopp från 50 ft höjd över tröskeln enligt följande:
1. För flygplan försedda med jetmotorer inom 60 % av den tillgängliga landningssträckan.
 2. För flygplan försedda med turbopropmotorer inom 70 % av tillgänglig landningssträcka.
 3. För procedurer för brant inflygning kan myndigheten i tillämpliga fall godkänna användning av underlag för landningssträcka beräknad i enlighet med punkt a.1 och a.2 ovan och grundad på en passagehöjd över tröskeln som är mindre än 50 ft men inte mindre än 35 ft. (Se tillägg 1 till OPS 1.515 a.3.)
 4. Vid uppfyllandet av kraven i punkt a.1 och a.2 ovan, kan myndigheten i undantagsfall, när den bedömer att det finns ett behov (se tillägg 1), godkänna användningen av kortlandning (Short Landing Operations) enligt tillägg 1 och 2 jämte varje annat tilläggsvillkor som myndigheten bedömer nödvändigt för att säkerställa en godtagbar säkerhetsnivå i varje särskilt fall.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan skall operatören beakta följande:
1. Höjden vid flygplatsen.
 2. Högst 50 % av motvindskomponenten eller minst 150 % av medvindskomponenten.
 3. Banlutningen i landningsriktningen om den är större än ± 2 %.
- c) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan skall det förutsättas att,
1. flygplanet kommer att landa på den gynnsammaste banan, i vindstilla, och
 2. flygplanet kommer att landa på den bana som det mest troligt blir anvisat med beaktande av sannolik vindhastighet och vindriktning och flygplanets manövreringsegenskaper på marken, och med beaktande av andra förhållanden såsom landningshjälpmedel och terräng.
- d) Om operatören inte kan uppfylla kraven i punkt c.1 ovan för en destinationsflygplats som har endast en bana och där en landning är beroende av en specificerad vindkomponent, får ett flygplan avgå om två alternativflygplatser är angivna som medger att kraven i punkt a, b och c helt kan uppfyllas. Innan en inflygning för landning påbörjas vid destinationsflygplatsen skall befälhavaren övertyga sig om att en landning kan utföras helt i enlighet med OPS 1.510 och med punkt a och b ovan.
- e) Om operatören inte kan uppfylla kraven i punkt c.2 ovan för destinationsflygplatsen, får ett flygplan avgå om en alternativflygplats är angiven som medger att kraven i punkt a, b och c ovan helt kan uppfyllas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.520

Landning – våta och kontaminerade banor

- a) En operatör skall, när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara våt, säkerställa att den tillgängliga landningssträckan är minst 115 % av den erforderliga landningssträckan, bestämd i enlighet med OPS 1.515.
- b) Operatören skall, när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara kontaminerad, säkerställa att den tillgängliga landningssträckan är minst den landningssträcka som bestämts enligt punkt a ovan eller minst 115 % av den landningssträcka som bestämts i enlighet med godkänt underlag för landningssträcka på kontaminerad bana eller enligt likvärdigt underlag godtaget av myndigheten, varvid den längsta sträckan skall gälla.
- c) En landningssträcka på en våt bana som är kortare än den som krävs i punkt a ovan men som inte är kortare än den som krävs i OPS 1.515 a får användas om flyghandboken innehåller särskild tilläggsinformation om landningssträckor på våta banor.
- d) En landningssträcka på en särskilt preparerad kontaminerad bana som är kortare än den som krävs i punkt b ovan, men som inte är kortare än den som krävs i OPS 1.515 a får användas om flyghandboken innehåller särskild tilläggsinformation om landningssträckor på kontaminerade banor.
- e) Vid uppfyllande av kraven i punkt b, c och d ovan skall kriterierna enligt OPS 1.515 tillämpas med undantaget att OPS 1.515 a.1 och a.2 inte skall tillämpas på punkt b ovan.

*Tillägg 1 till OPS 1.495 c.3***Godkännande av ökad bankningsvinkel**

För användning av ökade bankningsvinklar som kräver särskilt godkännande, skall följande kriterier vara uppfyllda:

1. Flyghandboken skall innehålla godkänt underlag för den erforderliga ökningen av flygfart och underlag som medger konstruktion av flygbanan med beaktande av de ökade bankningsvinklarna och farterna.
2. Visuellt vägledning skall finnas tillgänglig för noggrann navigering. Väderminima och vindbegränsningar skall vara angivna för varje bana och vara godkända av myndigheten.
3. Utbildning skall ske i enlighet med OPS 1.975.

*Tillägg 1 till OPS 1.515 a.3***Procedurer för brant inflygning**

Myndigheten kan godkänna tillämpning av procedurer för brant inflygning med glidbanevinklar som är 4,5° eller större och med passagehöjder över tröskeln som är lägre än 50 ft men inte lägre än 35 ft, under förutsättning att följande kriterier är uppfyllda:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Flyghandboken skall för den branta inflygningen ange den maximalt godkända glidbanevinkeln, varje annan begränsning, normala och onormala procedurer eller nödförfaranden liksom ändringar till data för banlängd när kriterier för brant inflygning används.
2. Ett lämpligt system för glidbanereferens skall finnas tillgängligt som åtminstone innehåller ett system för visuell glidbaneindikering vid varje flygplats där procedurer för brant inflygning kommer att utföras.
3. Väderminima skall vara angivna och godkända för varje bana som avses användas med brant inflygning. Hänsyn skall tas till följande:
 - i) Hindersituationen.
 - ii) Typen av glidbanereferens och banvägledning såsom visuella hjälpmedel, MLS, 3D-NAV, ILS, LLZ, VOR, NDB.
 - iii) Den minsta visuella referensen som krävs på DH och MDA.
 - iv) Tillgänglig flygburen utrustning.
 - v) Kvalifikationer för pilot och särskild flygplatskännedom som piloten har.
 - vi) Begränsningar och procedurer i flyghandboken.
 - vii) Kriterier för avbruten inflygning.

*Tillägg 1 till OPS 1.515 a.4***Kortlandningar**

För tillämpning av OPS 1.515 a.4 gäller att distansen som används för beräkning av den tillåtna landningsmassan får bestå av användbar längd hos det deklarerade säkerhetsområdet plus den deklarerade tillgängliga landningssträckan. Myndigheten kan godkänna sådan verksamhet i enlighet med följande kriterier:

1. Bevis för behovet av kortlandningar. Det måste finnas ett otvetydigt allmänt intresse och operativa behov för verksamheten, beroende antingen på flygplatsens avlägsna läge eller fysiska begränsningar avseende förlängning av banan.
2. Flygplanskriterier och operativa kriterier.
 - i) Kortlandningar kommer endast att godkännas för flygplan där det vertikala avståndet mellan banan för pilotens ögon och banan för den understa delen på hjulen inte överstiger 3 m, med flygplanet i normal glidbana.
 - ii) När operativa minima för flygplats fastställs får sikten/bansynvidden inte vara mindre än 1,5 km. Dessutom skall vindbegränsningar vara angivna i drifhandboken.
 - iii) Förarens lägsta erfarenhetsnivå, utbildningskrav och särskild flygplatskännedom skall anges för sådan verksamhet i drifhandboken.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Det förutsätts att passagehöjden över början av det deklarerade säkerhetsområdets användbara längd är 50 ft.
4. Tilläggsriterier. Myndigheten kan föreskriva sådana ytterligare villkor som bedöms nödvändiga för en säker verksamhet med hänsyn tagen till flygplantypens egenskaper, orografiska egenskaper för inflygningsområdet, tillgängliga inflygningshjälpmedel och överväganden beträffande avbruten inflygning/avbruten landning. Sådana ytterligare villkor kan t.ex. vara krav på visuell glidbaneindikering av VASI/PAPI-typ.

Tillägg 2 till OPS 1.515 a.4

Flygplatskriterier för kortlandningar

Flygplatskriterier

1. Användningen av säkerhetsområdet skall vara godkänd av flygplatsmyndigheten.
2. Den användbara längden av det deklarerade säkerhetsområdet får, inom ramen för bestämmelserna i 1.515 a.4 och detta tillägg, inte överskrida 90 meter.
3. Det deklarerade säkerhetsområdets bredd får inte vara mindre än två gånger banbredden eller två gånger spännvidden, varav det största värdet skall gälla, och bredden skall vara centrerad på banans förlängda centrumlinje.
4. Det deklarerade säkerhetsområdet skall vara fritt från hinder eller fördjupningar som skulle kunna utsätta ett flygplan som minuslandar för fara och inget rörligt föremål får tillåtas på det deklarerade säkerhetsområdet när banan används för kortlandningar.
5. Det deklarerade säkerhetsområdets får inte ha en positiv lutning som överstiger 5 % och inte en negativ lutning som överstiger 2 % i landningsriktningen.
6. För denna verksamhet gäller att bärighetskraven i OPS 1.480 a.5 inte behöver tillämpas på det deklarerade säkerhetsområdet.

KAPITEL H

PRESTANDAKLASS B

OPS 1.525

Allmänt

- a) En operatör får inte bruka ett enmotorigt flygplan
 1. under mörker eller
 2. under instrumentväderförhållanden (IMC) med undantag för speciell VFR-flygning.

Anm. Begränsningar för verksamhet med enmotoriga flygplan ingår i OPS 1.240 a.6.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Operatören skall behandla tvåmotoriga flygplan som inte uppfyller stigkraven i tillägg 1 till OPS 1.525 b såsom enmotoriga flygplan.

OPS 1.530

Start

- a) En operatör skall säkerställa att startmassan inte överskrider den maximala startmassan som anges i flyghandboken för tryckhöjden och den omgivande lufttemperaturen vid den flygplats där start skall ske.
- b) Operatören skall säkerställa att den nominella startsträcka som anges i flyghandboken inte överstiger
1. när den multiplicerats med faktorn 1,25, den tillgängliga start-rullsträckan eller
 2. när utrullningsområde och/eller hinderfritt stigområde finns tillgängligt, följande,
 - i) den tillgängliga start-rullsträckan,
 - ii) när den multiplicerats med faktorn 1,15, den tillgängliga startsträckan och
 - iii) när den multiplicerats med faktorn 1,3, den tillgängliga start-stoppräckan.
- c) Vid uppfyllandet av kraven i punkt b ovan skall operatören ta hänsyn till följande:
1. Flygplanets massa då rullningen för start påbörjas.
 2. Tryckhöjden vid flygplatsen.
 3. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.
 4. Banbeskaffenheten och typ av banbeläggning.
 5. Banlutningen i startriktningen.
 6. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.

OPS 1.535

Hinderfrihet vid start – flermotoriga flygplan

- a) En operatör skall säkerställa att startstigbanan för flygplan med två eller flera motorer, bestämd i enlighet med detta stycke, går fri från alla hinder med en vertikal marginal av minst 50 ft eller med en horisontell marginal av minst 90 m plus $0,125 \times D$, där D är den horisontella sträcka flygplanet har tillryggalagt från slutet av den tillgängliga startsträckan eller från slutet av startsträckan om en sväng är planerad före slutet av den tillgängliga startsträckan med undantag för vad som anges i punkt b och c nedan. Vid uppfyllandet av kraven i detta stycke skall det förutsättas att,
- a) En operatör skall säkerställa att startstigbanan för flygplan med två eller flera motorer, bestämd i enlighet med detta stycke, går fri från alla hinder med en vertikal marginal av minst 50 ft eller med en horisontell marginal av minst 90 m plus $0,125 \times D$, där D är den horisontella sträcka flygplanet har tillryggalagt från slutet av den tillgängliga startsträckan eller från slutet av startsträckan om en sväng är planerad före slutet av den tillgängliga startsträckan med undantag för vad som anges i punkt b och c nedan. För flygplan med mindre än 60 m spännvidd får en horisontell hinderfrihet av halva flygplanets spännvidd plus 60 m plus $0,125 \times D$ användas. Vid uppfyllandet av kraven i detta stycke skall det förutsättas att,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. stigbanan börjar på en höjd av 50 ft över markytan vid slutet av den startsträcka som föreskrivs i OPS 1.530 b och slutar på en höjd av 1 500 ft över markytan,
 2. flygplanet inte bankas innan flygplanet har nått en höjd av 50 ft över markytan och att bankningsvinkeln därefter inte överstiger 15°,
 3. motorbortfall på den kritiska motorn inträffar i den punkt på stigbanan med alla motorerna i funktion, där visuell referens för att undgå hinder förväntas gå förlorad,
 4. stigbanans gradient från 50 ft till den höjd där motorbortfall antas inträffa är lika stor som medelgradienten för stigning med alla motorer i funktion och övergång till planflyktskonfigurationen multiplicerad med faktorn 0,77 och
 5. stigbanans gradient från den höjd som nås enligt punkt 4 ovan till slutet av stigbanan är lika stor som stiggradienten på sträcka med en motor ur funktion, angiven i flyghandboken.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan behöver operatören, i de fall den planerade flygbanan inte kräver färdlinjesändringar som är större än 15°, inte ta hänsyn till de hinder som har en marginal i sidled som är större än
1. 300 m, om flygningen utförs under förhållanden som medger navigation baserad på visuella referenser eller om navigeringshjälpmedel finns tillgängliga som gör det möjligt för piloten att bibehålla den planerade flygbanan med samma noggrannhet (se tillägg 1 till OPS 1.535 b.1 och c.1), eller
 2. 600 m, för flygningar under alla andra förhållanden.
- c) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan behöver operatören, i de fall den planerade flygbanan kräver färdlinjesändringar större än 15°, inte ta hänsyn till de hinder som har en marginal i sidled som är större än
1. 600 m för flygningar under förhållanden som medger navigation baserad på visuella referenser (se tillägg 1 till OPS 1.535 b.1 och c.1),
 2. 900 m, för flygningar under alla andra förhållanden.
- d) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a, b och c ovan skall operatören ta hänsyn till följande:
1. Flygplanets massa då rullningen för start påbörjas.
 2. Tryckhöjden vid flygplatsen.
 3. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.
 4. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.540

På sträcka – flermotoriga flygplan

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanet, under de meteorologiska förhållanden som förväntas för flygningen och i händelse av motorbortfall på en motor med återstående motorer i funktion inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt, kan fortsätta flygningen på eller över tillämpliga minimiflyghöjder för säker flygning angivna i drifhandboken, till en punkt 1 000 ft över en flygplats vid vilken prestandakraven kan uppfyllas.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan:
1. Flygplanet får inte förutsättas flyga på en höjd som överstiger den på vilken stighastigheten motsvarar 300 ft per minut med alla motorer i funktion inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt.
 2. Den antagna sträckgradienten med en motor ur funktion skall vara den verkliga sjunk- eller stiggradienten enligt vad som är tillämpligt, ökad respektive minskad med en gradient av 0,5 %.

OPS 1.542

På sträcka – enmotoriga flygplan

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanet, under de meteorologiska förhållanden som förväntas för flygningen och i händelse av motorbortfall, kan nå en plats vid vilken en säker nödlandning kan utföras. För landflygplan krävs en plats på land, om inte annat är godkänt av myndigheten.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan:
1. Flygplanet får inte antas flyga, med motorn i funktion inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt, på en höjd som överstiger den på vilken stighastigheten motsvarar 300 ft per minut.
 2. Den antagna sträckgradienten skall vara den verkliga sjunkgradienten ökad med en gradient av 0,5 %.

OPS 1.545

Landning – Destinations- och alternativflygplatser

En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, inte överstiger den maximala landningsmassa som är specificerad för den höjd och omgivande lufttemperatur som förväntas vid destinationsflygplatsen och alternativflygplatsen vid den beräknade tiden för landning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.550

Landning – torr bana

a) En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, för den beräknade landningstiden tillåter en landning till fullt stopp från 50 ft höjd över tröskeln inom 70 % av den tillgängliga landningssträckan på destinationsflygplatsen och på varje alternativflygplats.

1. Myndigheten kan godkänna användning av data för landningssträcka beräknad i enlighet med denna paragraf, grundad på procedurer för brant inflygning med användande av en passagehöjd över tröskeln som är mindre än 50 ft men inte mindre än 35 ft. (Se tillägg 1 till OPS 1.550 a)

2. Myndigheten kan godkänna kortlandningar (Short Landing Operations) i enlighet med kriterier i tillägg 2 till OPS 1.550 a.

b) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan skall operatören ta hänsyn till följande:

1. Höjden vid flygplatsen.

2. Högst 50 % av motvindskomponenten eller minst 150 % av medvindskomponenten.

3. Banbeskaffenheten och typ av banbeläggning.

4. Banlutningen i landningsriktningen.

c) För att ett flygplan ska få avgå i enlighet med punkt a ovan skall antas att

1. flygplanet kommer att landa på den gynnsammaste banan, i vindstilla, och

2. flygplanet kommer att landa på den bana som det mest troligt blir anvisat med beaktande av sannolik vindhastighet och vindriktning och flygplanets manövreringsegenskaper på marken, och med beaktande av andra förhållanden såsom landningshjälpmedel och terräng.

d) Om operatören inte kan uppfylla kraven i punkt c.2 ovan för destinationsflygplatsen, får ett flygplan avgå om en alternativflygplats är angiven som medger att kraven i punkt a, b och c ovan helt kan uppfyllas.

OPS 1.555

Landning – våta och kontaminerade banor

a) En operatör skall när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara våt, säkerställa att den tillgängliga landningssträckan är lika lång eller längre än den erforderliga landningssträckan, bestämd i enlighet med OPS 1.550, multiplicerad med faktorn 1,15.

b) Operatören skall, när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara kontaminerad, säkerställa att landningssträckan, bestämd genom att använda data som är godtagbara för myndigheten för dessa förhållanden, inte överstiger den tillgängliga landningssträckan.

1. Myndigheten kan godkänna användning av data för landningssträcka beräknad i enlighet med denna paragraf, grundad på en passagehöjd över tröskeln som är mindre än 50 ft men inte mindre än 35 ft. (Se tillägg 1 till OPS 1.550 a)

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) En landningssträcka på en våt bana som är kortare än den som krävs i punkt a ovan men som inte är kortare än den som krävs i OPS 1.515 a får användas om flyghandboken innehåller särskild tilläggsinformation om landningssträckor på våta banor.

Tillägg 1 till OPS 1.525 b

Allmänt – stigning vid start och landning

Bestämmelserna i detta tillägg baseras på JAR-23.63 c.1 och JAR-23.63 c.2, gällande från den 11 mars 1994.

a) *Stigning vid start*

1. Alla motorerna i funktion

Den stabiliserade stiggradienten (steady gradient of climb) efter start skall vara minst 4 % med

- A) starteffekt på varje motor,
- B) landningsstället utfällt, med undantaget att landningsstället får antas vara infällt om det kan fällas in på mindre än 7 sekunder,
- C) vingklaffarna i startläge(n), och
- D) en stighastighet som inte är mindre än den största av $1,1 V_{MC}$ och $1,2 V_{S1}$.

2. En motor ur funktion

i) Den stabiliserade stiggradienten på en höjd av 400 ft över startytan skall vara mätbart positiv med

- A) den kritiska motorn ur funktion och dess propeller i läge för minsta motstånd,
- B) den återstående motorn med starteffekt,
- C) landningsstället infällt,
- D) vingklaffarna i startläge(n), och
- E) en stighastighet som är lika med den som erhålls på 50 ft.

ii) Den stabiliserade stiggradienten får inte vara mindre än 0,75 % på en höjd av 1 500 ft över startytan med

- A) den kritiska motorn ur funktion och dess propeller i läge för minsta motstånd,
- B) den återstående motorn med en effekt som inte är högre än maximal kontinuerlig effekt,
- C) landningsstället infällt,
- D) vingklaffarna infällda och
- E) en stighastighet som inte är mindre än $1,2 V_{S1}$.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Stigning vid landning

1. Alla motorerna i funktion

Den stabiliserade stiggradienten skall vara minst 2,5 % med

A) högst den effekt eller dragkraft som är tillgänglig 8 sekunder efter påbörjande av manövrering av motorreglagen från det lägsta flytomgångsläget,

B) landningsstället utfällt,

C) vingklaffarna i landningsläget och

D) en stighastighet som är lika med V_{REF} .

2. En motor ur funktion

Den stabiliserade stiggradienten får inte vara mindre än 0,75 % på en höjd av 1 500 ft över landningsytan med

A) den kritiska motorn ur funktion och dess propeller i läge för minsta motstånd,

B) den återstående motorn med en effekt som inte är högre än maximal kontinuerlig effekt,

C) landningsstället infällt,

D) vingklaffarna infällda och

E) en stighastighet som inte är mindre än $1,2 V_{SI}$.

*Tillägg 1 till OPS 1.535 b.1 och c.1***Startstigbana – navigation baserad på visuella referenser**

För att tillåta navigation baserad på visuella referenser skall en operatör säkerställa att rådande väderförhållanden vid tiden för verksamhet, inklusive molntäckeshöjd och sikt, är sådana att hinder och/eller markreferenser kan ses och identifieras. Drifthandboken skall för de berörda flygplatserna specificera de sämsta väderförhållanden som gör det möjligt för flygbesättningen att kontinuerligt bestämma och bibehålla den korrekta flygbanan med avseende på markreferenser, för att ge en säker marginal med avseende på hinder och terräng enligt följande:

- a) Proceduren skall vara klart definierad med avseende på markreferenser så att den färdväg som skall flygas kan analyseras i förhållande till hinderfrihetskrav.
- b) Proceduren skall ligga väl inom ramen för flygplanets kapacitet med avseende på fart framåt, bankningsvinkel och vindpåverkan.
- c) En skriftlig och/eller illustrerad beskrivning av proceduren skall tillhandahållas för besättningens bruk.
- d) De begränsande miljöförhållandena skall specificeras (t.ex. vind, moln, sikt, dager/mörker, omgivande ljus, hinderljus).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tillägg 1 till OPS 1.550 a

Procedurer för brant inflygning

Myndigheten kan godkänna tillämpning av procedurer för brant inflygning med glidbanevinklar som är 4,5° eller mer och med passagehöjder över tröskeln som är lägre än 50 ft men inte lägre än 35 ft, under förutsättning att följande kriterier uppfylls:

1. Flyghandboken skall för den branta inflygningen ange den maximalt godkända glidbanevinkeln, varje annan begränsning, normala och onormala procedurer eller nödförfaranden liksom ändringar till data för banlängd när kriterier för brant inflygning används.
2. Ett lämpligt system för glidbanereferens skall finnas tillgängligt som åtminstone innehåller ett system för visuell glidbaneindikering vid varje flygplats där procedurer för brant inflygning kommer att utföras.
3. Väderminima skall vara angivna och godkända för varje bana som avses användas med brant inflygning. Hänsyn skall tas till följande:
 - i) Hindersituationen.
 - ii) Typen av glidbanereferens och banvägledning såsom visuella hjälpmedel, MLS, 3D-NAV, ILS, LLZ, VOR, NDB.
 - iii) Den minsta visuella referensen som krävs på DH och MDA.
 - iv) Tillgänglig flygburen utrustning.
 - v) Kvalifikationer för pilot och särskild flygplatskännedom som piloten har.
 - vi) Begränsningar och procedurer i flyghandboken.
 - vii) Kriterier för avbruten inflygning.

Tillägg 2 till OPS 1.550 a

Kortlandningar

För tillämpning av OPS 1.550 a.2 gäller att distansen som används för beräkning av den tillåtna landningsmassan får bestå av användbar längd hos det deklarerade säkerhetsområdet plus den deklarerade tillgängliga landningssträckan. Myndigheten kan godkänna sådan verksamhet i enlighet med följande kriterier:

1. Användningen av det deklarerade säkerhetsområdet skall vara godkänd av flygplatsmyndigheten.
2. Det deklarerade säkerhetsområdet skall vara fritt från hinder eller fördjupningar som skulle kunna utsätta ett flygplan som minuslandar för fara och inget rörligt föremål får tillåtas på det deklarerade säkerhetsområdet när banan används för kortlandningar.
3. Det deklarerade säkerhetsområdets lutning får inte ha en positiv lutning som överstiger 5 % och inte en negativ lutning som överstiger 2 % i landningsriktningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Den användbara längden av det deklarerade säkerhetsområdet får, inom ramen för bestämmelserna i detta tillägg, inte överskrida 90 meter.
5. Det deklarerade säkerhetsområdets bredd får inte vara mindre än två gånger banbredden och området skall vara centrerat på banans förlängda centrumlinje.
6. Det förutsätts att passagehöjden över början av det deklarerade säkerhetsområdets användbara längd inte är mindre än 50 ft.
7. För denna verksamhet gäller att bärighetskraven i OPS 1.480 a.5 inte behöver tillämpas på det deklarerade säkerhetsområdet.
8. Väderminima skall vara specificerade och godkända för varje bana som skall användas och de får inte vara lägre än de högsta av VFR-minima eller minima för icke-precisionsinflygning.
9. Krav på piloten skall specificeras (se OPS 1.975 a).
10. Myndigheten kan föreskriva sådana ytterligare villkor som bedöms nödvändiga för en säker verksamhet med hänsyn tagen till flygplantypens egenskaper, inflygningshjälpmedel och överväganden beträffande avbruten inflygning/avbruten landning.

KAPITEL I

PRESTANDAKLASS C

OPS 1.560

Allmänt

För att kunna fastställa överensstämmelse med kraven i detta kapitel skall en operatör säkerställa att det godkända prestandaunderlaget i flyghandboken (AFM) i erforderlig omfattning kompletteras med annat underlag som är godtagbart för myndigheten, om det godkända prestandaunderlaget i flyghandboken är otillräckligt.

OPS 1.565

Start

- a) En operatör skall säkerställa att startmassan inte överskrider den maximala startmassan som anges i flyghandboken för tryckhöjden och den omgivande lufttemperaturen vid den flygplats där start skall ske.
- b) Operatören skall, beträffande flygplan vars flyghandbok innehåller banlängdsunderlag för start som inte tar hänsyn till motorbortfall, säkerställa att den sträcka från påbörjandet av rullning för start som flygplanet kräver för att nå en höjd av 50 ft över markytan med alla motorer i funktion inom specificerade värden för maximal starteffekt, när den multipliceras med en faktor av antingen
 1. 1,33 för flygplan försedda med två motorer eller
 2. 1,25 för flygplan försedda med tre motorer eller
 3. 1,18 för flygplan försedda med fyra motorer,

inte överstiger den tillgängliga startrullsträckan vid den flygplats där start skall ske.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) Operatören skall beträffande flygplan vars flyghandbok innehåller banlängdsunderlag för start som tar hänsyn till motorbortfall, säkerställa att följande krav uppfylls i enlighet med specifikationerna i flyghandboken:

1. Start-stoppträckan får inte överstiga den tillgängliga start-stoppträckan.
2. Startsträckan får inte överstiga den tillgängliga startsträckan där längden av det hinderfria stigrådet inte överstiger hälften av den tillgängliga startrullsträckan.
3. Startrullsträckan får inte överstiga den tillgängliga startrullsträckan.
4. För att uppfylla kraven i denna paragraf skall samma värde på V_1 användas för avbruten och fullföljd start.
5. På en våt eller kontaminerad bana får startmassan inte överskrida den som är tillåten för start på en torr bana under samma förhållanden.

d) För att uppfylla kraven i punkt b och c ovan skall operatören ta hänsyn till följande:

1. Tryckhöjden vid flygplatsen.
2. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.
3. Banbeskaffenheten och typ av banbeläggning.
4. Banlutningen i startriktningen.
5. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.
6. Eventuell förlust av banlängd på grund av upplinjerig av flygplanet före start.

OPS 1.570

Hinderfrihet vid start

a) En operatör skall säkerställa att startstigbanan med en motor ur funktion går fri från alla hinder med en vertikal marginal av minst 50 ft plus $0,01 \times D$ eller med en horisontell marginal av minst 90 m plus $0,125 \times D$, där D är den horisontella sträcka ett flygplan har tillryggalagt från slutet av den tillgängliga startsträckan. För flygplan med mindre än 60 m spännvidd får en horisontell hinderfrihet av halva flygplanets spännvidd plus 60 m plus $0,125 \times D$ användas.

b) Startstigbanan skall börja på en höjd 50 ft över markytan vid slutet av den startsträcka som krävs i OPS 1.565 b eller om tillämpligt c och sluta på en höjd av 1 500 ft över markytan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a skall operatören beakta följande:
1. Flygplanets massa då rullningen för start påbörjas.
 2. Tryckhöjden vid flygplatsen.
 3. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.
 4. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.
- d) För att uppfylla kraven i punkt a ovan får inte färdlinjeändringar tillåtas upp till den punkt där stigbanan har nått en höjd av 50 ft över markytan. Därefter förutsätts upp till en höjd av 400 ft, att flygplanet inte bankas mer än 15°. Över 400 ft får större bankningsvinkel än 15° planeras, dock inte större än 25°. Adekvat hänsyn skall tas till bankningsvinkelns påverkan på flygfarter och flygbana inklusive de distansökningar som blir följden av ökade flygfarter.
- e) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan behöver operatören inte, i de fall den planerade flygbanan inte kräver färdlinjeändringar större än 15°, ta hänsyn till de hinder på ett avstånd i sida som är större än
1. 300 m, om piloten kan bibehålla föreskriven navigeringsnogrannhet genom det område inom vilket hänsyn skall tas till hinder, eller
 2. 600 m, för flygningar under alla andra förhållanden.
- f) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan behöver operatören inte, i de fall den planerade flygbanan kräver färdlinjeändringar större än 15°, ta hänsyn till de hinder på ett avstånd i sida som är större än
1. 600 m, om piloten kan bibehålla föreskriven navigeringsnogrannhet genom det område inom vilket hänsyn skall tas till hinder, eller
 2. 900 m, för flygningar under alla andra förhållanden.
- g) Operatören skall fastställa procedurer för oförutsedda händelser för att uppfylla kraven i OPS 1.570 och åstadkomma en säker färdväg där hinder undviks och för att göra det möjligt för flygplanen att antingen uppfylla sträckkraven enligt OPS 1.580 eller landa på startflygplatsen eller på alternativet för startflygplatsen.

OPS 1.575

På sträcka – alla motorer i funktion

En operatör skall säkerställa att flygplanet, under de meteorologiska förhållanden som förväntas för flygningen, vid varje punkt längs dess sträcka eller vid varje planerad avvikelse därifrån kan hålla en stighastighet av minst 300 ft/minut med alla motorer i funktion och gående inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt på

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. de minimiflyghöjder för säker flygning som gäller för varje delsträcka som skall flygas eller för varje planerad avvikelse därifrån, vilka är specificerade i eller beräknade med hjälp av information i drifthandboken avseende flygplanet och
2. de minimiflyghöjder som är nödvändiga för att uppfylla de villkor som föreskrivs i OPS 1.580 och i tillämpliga fall i 1.585.

OPS 1.580

På sträcka – en motor ur funktion

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanet, under de meteorologiska förhållanden som förväntas för flygningen, i händelse av att någon motor faller ur vid någon punkt på sträckan eller under varje planerad avvikelse därifrån och med den andra motorn eller de andra motorerna gående inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt, skall kunna fortsätta flygningen från marschhöjden till en flygplats där en landning kan utföras i enlighet med OPS 1.595 eller i tillämpliga fall OPS 1.600, fritt från hinder inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor av den avsedda färdvägen med en vertikal marginal av minst
 1. 1 000 ft om stighastigheten är noll eller större eller
 2. 2 000 ft om stighastigheten är mindre än noll.
- b) Flygbanan skall ha en positiv lutning på en höjd av 450 m (1 500 ft) över den flygplats där landningen antas ske efter bortfall av en motor.
- c) Vid tillämpning av detta stycke skall flygplanets tillgängliga stighastighet antas vara 150 ft per minut mindre än den specificerade verkliga stighastigheten.
- d) För att uppfylla kraven i detta stycke, skall en operatör öka sidomarginalerna i punkt a ovan till 18,5 km (10 NM) om navigeringsnoggrannheten inte uppfyller 95 % täckningsgrad.
- e) Dumpning av bränsle är tillåtet i den omfattning som behövs för att nå flygplatsen med föreskrivna bränslereserver, om ett säkert dumpningsförfarande används.

OPS 1.585

På sträcka – flygplan med tre eller fler motorer, två motorer ur funktion

- a) En operatör skall säkerställa att ett flygplan som är utrustat med tre eller fler motorer inte, vid någon punkt längs den planerade färdvägen, med marschfart för bästa räckvidd och med alla motorerna i funktion vid normal temperatur och vindstilla, befinner sig mer än 90 minuter från en flygplats vid vilken de tillämpliga prestandakraven med den förväntade landningsmassan uppfylls såvida flygplanet inte uppfyller kraven i punkterna b till och med e nedan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Den flygbana som anges för två motorer ur funktion skall tillåta flygplanet att fortsätta flygningen, under förväntade meteorologiska förhållanden, fritt från alla hinder inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor om den planerade färdvägen med en vertikal marginal av minst 2 000 ft, till en flygplats vid vilken tillämpliga prestandakrav uppfylls med den förväntade landningsmassan.
- c) De två motorerna antas sluta att fungera vid den mest kritiska punkten av den del av sträckan där flygplanet med marschfart för långdistansflygning med alla motorerna i funktion vid normal temperatur och vindstilla, är mer än 90 minuter från en flygplats vid vilken prestandakraven tillämpliga vid den förväntade landningsmassan uppfylls.
- d) Flygplanets förväntade massa i den punkt där de två motorerna antas gå ur funktion får inte vara mindre än den massa som skulle innehålla tillräcklig mängd bränsle för att fortsätta till en flygplats där landning kan antas ske och för att anlända dit på minst 450 m (1 500 ft) över landningsområdet och för att därefter flyga i planflykt i 15 minuter.
- e) Vid tillämpning av detta stycke skall flygplanets tillgängliga stighastighet antas vara 150 ft per minut mindre än den specificerade.
- f) För att uppfylla kraven i detta stycke, skall en operatör öka sidomarginalerna i punkt a ovan till 18,5 km (10 NM) om navigeringsnoggrannheten inte uppfyller 95 % täckningsgrad.
- g) Dumpning av bränsle är tillåtet i den omfattning som behövs för att nå flygplatsen med föreskrivna bränslereserver, om ett säkert dumpningsförfarande används.

OPS 1.590

Landning – Destinations- och alternativflygplatser

En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, inte överstiger den maximala landningsmassa som är specificerad i flyghandboken för höjden och, om hänsyn till detta har tagits i flyghandboken, för den omgivande lufttemperatur som förväntas vid destinationen och alternativflygplatsen vid den beräknade tiden för landning.

OPS 1.595

Landning – torra banor

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa bestämd i enlighet med OPS 1.475 a vid den beräknade landningstiden tillåter en landning till fullt stopp från 50 ft höjd över tröskeln inom 70 % av den tillgängliga landningssträckan på destinationsflygplatsen och på varje alternativflygplats.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Vid uppfyllandet av kraven i punkt a ovan skall operatören beakta följande:

1. Höjden vid flygplatsen.
2. Högst 50 % av motvindskomponenten eller minst 150 % av medvindskomponenten.
3. Typ av banyta.
4. Banlutningen i landningsriktningen.

c) För att flygplanet skall få avgå i enlighet med punkt a ovan skall det antas att

1. flygplanet kommer att landa på den gynnsammaste banan i vindstilla och
2. flygplanet kommer att landa på den bana som det mest troligt blir anvisat med beaktande av sannolik vindhastighet och vindriktning och flygplanets manövreringsegenskaper på marken, och med beaktande av andra förhållanden såsom landningshjälpmedel och terräng.

d) Om operatören inte kan uppfylla kraven i punkt b.2 ovan för destinationsflygplatsen, får flygplanet avgå om en alternativflygplats är angiven som medger att kraven i punkt a, b och c ovan helt kan uppfyllas.

d) Om operatören inte kan uppfylla kraven i punkt c.2 ovan för destinationsflygplatsen, får flygplanet avgå om en alternativflygplats är angiven som medger att kraven i punkt a, b och c ovan helt kan uppfyllas.

OPS 1.600

Oförändrat

Landning – våta och kontaminerade banor

- a) En operatör skall när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara våt, säkerställa att den tillgängliga landningssträckan är lika lång eller längre än den erforderliga landningssträckan, bestämd i enlighet med OPS 1.595, multiplicerad med faktorn 1,15.
- b) Operatören skall när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara kontaminerad, säkerställa att landningssträckan bestämd genom användning av data godtagbara för myndigheten för dessa förhållanden, inte överstiger den tillgängliga landningssträckan.

KAPITEL J

MASSA OCH BALANS

OPS 1.605

Allmänt

(Se tillägg 1 till OPS 1.605)

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets lastning, massa och tyngdpunkt under varje verksamhetsfas uppfyller de begränsningar som är specificerade i den godkända flyghandboken (AFM) eller i drifthandboken om denna är mer restriktiv.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Operatören skall fastställa varje flygplans massa och tyngdpunkt genom verklig vägning innan det för första gången tas i bruk och därefter med fyra års intervall om individuell flygplansmassa används och med nio års intervall om massa för flygplansflotta används. Den samlade verkan på massa och balans beroende på modifieringar och reparationer skall beaktas och vederbörligen dokumenteras. Vidare skall omvägning av flygplanen ske, om modifieringarnas inverkan på massa och balans inte är väl känd.
- c) Operatören skall bestämma massan av all driftutrustning och av besättningsmedlemmar som innefattas i flygplanets grundtommassa genom vägning eller genom att använda värden för standardmassa. Inverkan av utrustningens och besättningsmedlemmarnas placering på flygplanets tyngdpunkt skall bestämmas.
- d) Operatören skall fastställa nyttolastens massa, inklusive barlast, genom verklig vägning eller genom att bestämma nyttolastens massa i enlighet med de värden för standardmassor för passagerare och bagage som är specificerade i OPS 1.620.
- e) Operatören skall bestämma bränslelastens massa med användande av den verkliga tätheten eller, om denna inte är känd, tätheten beräknad i enlighet med en metod specificerad i drifhandboken.

OPS 1.607

Terminologia) *Grundtommassa (Dry Operating Mass)*

Flygplanets totala massa med flygplanet färdigt för en angiven art av verksamhet, exklusive allt utnyttbart bränsle och all nyttolast. Denna massa inkluderar sådana objekt som

1. besättning och besättningsbagage,
2. catering och flyttbar utrustning för passagerarservice och
3. dricksvatten och toalettkemikalier.

b) *Maximal massa utan bränsle (Maximum Zero Fuel Mass)*

Maximalt tillåten flygplansmassa utan användbart bränsle. Den bränslemassa som finns i särskilda tankar skall inkluderas i 'massan utan bränsle' när den är uttryckligen nämnd i begränsningarna i flyghandboken (AFM).

c) *Maximal strukturell landningsmassa (Maximum Structural Landing Mass)*

Flygplanets maximalt tillåtna totala massa vid landning under normala förhållanden.

d) *Maximal strukturell startmassa (Maximum Structural Take Off Mass)*

Flygplanets maximalt tillåtna totala massa vid påbörjande av rullning för start.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

e) *Klassificering av passagerare*

1. Vuxna, män och kvinnor, definieras som personer som är 12 år eller däröver.
2. Barn definieras som personer som är två år och däröver men som är under 12 år.
3. Småbarn definieras som personer som är under två år.

f) *Nyttolast (Traffic Load)*

Den totala massan av passagerare, bagage och gods, inklusive all icke-kommersiell last.

OPS 1.610

Lastning, massa och balans

En operatör skall i drifthandboken specificera de principer och metoder som gäller för lastningen och det massa- och balanssystem som uppfyller bestämmelserna i OPS 1.605. Detta system skall omfatta alla slag av tilltänkta verksamheter.

OPS 1.615

Massa för besättningen

- a) En operatör skall använda följande värden för massa för att bestämma grundtommassan,
 1. verkliga värden för massa inklusive allt besättningsbagage, eller
 2. standardvärden för massa, inklusive handbagage, som är 85 kg för flygbesättningsmedlemmar och 75 kg för kabinbesättningsmedlemmar, eller
 3. andra standardvärden för massa som är godtagbara för myndigheten.
- b) Operatören skall korrigera grundtommassan med hänsyn till extra bagage. Hänsyn skall tas till läget för detta extra bagage när flygplanets tyngdpunktsläge fastställs.

OPS 1.620

Massa för passagerare och bagage

- a) En operatör skall beräkna passagerarnas och det incheckade bagages massa genom att antingen använda verklig vägd massa för varje person och verklig vägd massa för bagage eller värden för standardmassa specificerade i tabell 1 till 3 nedan, utom då antalet tillgängliga passagerarsäten är mindre än 10. I sådana fall får passagerarmassan fastställas genom muntlig uppgift lämnad av eller för varje passagerare och genom att lägga till en förutbestämd konstant för att ta hänsyn till handbagage och kläder. (Den procedur som specificerar när verkliga respektive standardvärden för massa skall väljas och förfarandet som skall följas när muntliga uppgifter används skall vara intagna i drifthandboken.)

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Om verklig massa fastställs genom vägning skall operatören säkerställa att passagerarnas personliga tillhörigheter och handbagage inkluderas. Sådan vägning skall utföras omedelbart före påstigning och på en närbelägen plats.
- c) Om passagerarnas massa fastställs genom att använda standardvärden för massa, skall standardvärden i tabell 1 och 2 nedan användas. Värderna för standardmassa inkluderar handbagage och massan för varje småbarn under 2 år som medförs av en vuxen i ett passagerarsäte. Småbarn som upptar särskilda passagerarsäten skall betraktas som barn vid tillämpning av detta stycke.
- d) *Massavärden för passagerare – 20 passagerarsäten eller fler*
1. Då det totala antalet tillgängliga passagerarsäten i ett flygplan är 20 eller fler gäller värdena för standardmassa för manliga och kvinnliga passagerare enligt tabell 1. Som ett alternativ gäller massavärdena för 'Alla vuxna' i tabell 1 om det totala antalet tillgängliga passagerarsäten är 30 eller fler.

2. Vid tillämpning av tabell 1, avser semestercharter en charterflygning som uteslutande är avsedd som en del av en paketresa. Massavärdena för semestercharter gäller under förutsättning att inte mer än 5 % av de passagerarsäten, som är installerade i flygplanet används för icke-kommersiell transport av vissa kategorier av passagerare.

Tabell 1

Passagerarsäten	20 och fler		30 och fler Alla vuxna
	Män	Kvinnor	
Alla flygningar förutom semestercharter	88 kg	70 kg	84 kg
Semestercharter	83 kg	69 kg	76 kg
Barn	35 kg	35 kg	35 kg

- e) *Massavärden för passagerare – 19 passagerarsäten eller färre*

1. Då ett flygplans totala antal tillgängliga passagerarsäten är 19 eller färre gäller värdena för standardmassa enligt tabell 2.
2. På flygningar där inget handbagage medförs i kabinen eller där handbagage beräknas separat, får 6 kg dras av från ovanstående värden för manlig och kvinnlig massa. Artiklar såsom en överrock, ett paraply, en liten väska eller handväska, litteratur eller en liten kamera betraktas inte som handbagage vid tillämpning av detta stycke.

Tabell 2

Passagerarsäten	1-5	6-9	10-19
Män	104 kg	96 kg	92 kg
Kvinnor	86 kg	78 kg	74 kg
Barn	35 kg	35 kg	35 kg

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

f) Massavärden för bagage

1. Då flygplanets totala antal tillgängliga passagerarsäten är 20 eller fler gäller de standardvärden för massa som anges i tabell 3 för varje kולי incheckat bagage. För flygplan med 19 passagerarsäten eller färre skall det incheckade bagagets verkliga massa, bestämd genom vägning, användas.
2. Vid tillämpning av tabell 3:
 - i) Inrikesflygning betyder en flygning med avgångs- och destinationsflygplats inom en och samma stats gränser.
 - ii) Flygningar inom europaområdet avser andra flygningar än inrikesflygningar, vilkas avgångs- och destinationsflygplatser ligger inom det område som definieras i tillägg 1 till OPS 1.620 f.
 - iii) Interkontinental flygning avser andra flygningar än flygningar inom europaområdet, vilkas avgångs- och destinationsflygplatser ligger på olika kontinenter.

Tabell 3
20 eller fler säten

Art av flygning	Standardmassa för bagage
Inrikes	11 kg
Inom europaområdet	13 kg
Interkontinentalt	15 kg
Alla andra flygningar	13 kg

- g) Om operatören önskar använda andra värden för standardmassa än de som omfattas av tabell 1 till 3 ovan, skall operatören meddela myndigheten sina skäl för detta och i förväg erhålla dess godkännande. Operatören skall också för godkännande inkomma med en detaljerad plan för en vägningsundersökning och tillämpa den statistiska analysmetod som anges i tillägg 1 till OPS 1.620 g. Efter att myndigheten har kontrollerat och godkänt resultatet av vägningsundersökningen, är de reviderade värdena för standardmassa tillämpbara endast för den operatören. De reviderade värdena för standardmassa får användas endast under förhållanden som överensstämmer med de som gällde då undersökningen genomfördes. Då värden för reviderad standardmassa överstiger de i tabell 1–3 skall sådana högre värden användas.
- h) Vid varje flygning som visar sig ha ett betydande antal passagerare vars massa, inklusive handbagage, antas överskrida standardmassan för passagerare, skall operatören bestämma den verkliga massan för sådana passagerare genom vägning eller genom en lämplig ökning av massan.
- i) Om värden för standardmassa används för incheckat bagage och ett betydande antal av passagerarnas incheckade bagage antas överskrida standardmassan för bagage, skall operatören bestämma den verkliga massan för sådant bagage genom vägning eller genom en lämplig ökning av massan.
- j) Operatören skall säkerställa att befälhavaren underrättas när lastens massa har bestämts genom användning av en metod som inte är standard och att denna metod är angiven i dokumentationen av massa och balans.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.625

Dokumentation av massa och balans

(Se tillägg 1 till OPS 1.625)

- a) En operatör skall före varje flygning upprätta dokumentation av massa och balans som specificerar lasten och dess fördelning. Dokumentationen skall göra det möjligt för befälhavaren att fastställa att lasten och dess fördelning är sådan att flygplanets begränsningar för massa och balans inte överskrids. Den person som färdigställt dokumentationen för massa och balans skall vara namngiven på dokumentet. Den person som övervakar lastningen av flygplanet skall med sin namnteckning bekräfta att lasten och dess fördelning överensstämmer med dokumentationen av massa och balans. Detta dokument skall vara godtagbart för befälhavaren, vilket skall anges genom kontrastsignering eller motsvarande. (Se även OPS 1.1055 a.12)
- b) Operatören skall specificera förfaranden för sena förändringar (Last Minute Changes) av lasten.
- c) Operatören får, med myndighetens godkännande, använda ett alternativ till de förfaranden som krävs i paragraferna a och b ovan.

Tillägg 1 till OPS 1.605

Massa och balans – Allmänt

Se OPS 1.605

- a) *Fastställande av ett flygplans grundtommassa*

1. Vägning av ett flygplan

- i) Nya flygplan är normalt vägda vid fabriken och kan tas i drift utan omvägning om underlaget för massa och balans har justerats för ändringar eller modifieringar av flygplanet. Flygplan överförda från en operatör med ett godkänt program för kontroll av massa till en annan operatör med ett godkänt program behöver inte vägas före användning av den mottagande operatören om inte mer än 4 år har förflutit sedan den senaste vägningen.
- ii) Varje flygplans individuella massa och tyngdpunktsläge skall periodiskt kontrolleras och på nytt fastställas. Längsta intervall mellan två vägningar skall definieras av operatören och uppfylla kraven i OPS 1.605 b. Dessutom gäller att varje flygplans massa och tyngdpunkt på nytt skall fastställas antingen genom

A) vägning eller

B) beräkning, om operatören kan visa upp underlag som i tillräcklig omfattning styrker tillförlitligheten av den beräkningsmetod som valts,

närhelst de sammanlagda förändringarna av grundtommassan överskrider $\pm 0,5\%$ av den maximala landningsmassan eller den sammanlagda förändringen av tyngdpunktsläget överskrider $0,5\%$ av den aerodynamiska medelkordan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Massa och tyngdpunktsläge för flygplansflotta

i) För en flotta eller grupp av flygplan av samma modell och konfiguration får ett medelvärde för grundtommassa och tyngdpunktsläge användas under förutsättning att värdena för grundtommassa och tyngdpunktslägen för de individuella flygplanen uppfyller de toleranskrav som specificeras i punkt ii nedan. Vidare gäller de kriterier som är specificerade i punkt iii, iv och a.3 nedan.

ii) Toleranser

A) Om grundtommassan för något vägt flygplan eller den beräknade grundtommassan för något flygplan i en flotta varierar med mer än $\pm 0,5\%$ av den maximala strukturella landningsmassan från den fastställda grundtommassan för flottan eller om tyngdpunktsläget varierar med mer än $\pm 0,5\%$ av den aerodynamiska medelkordan från tyngdpunktsläget för flottan, skall flygplanet tas ur flottan. Separata flottor får upprättas, var och en med olika medelmassa för flottan.

B) I de fall flygplanets massa är inom toleransen för flottans grundtommassa men dess tyngdpunktsläge faller utanför tillåten tolerans för flottan, får flygplanet fortfarande brukas med tillämplig grundtommassa för flottan men med ett individuellt tyngdpunktsvärde.

C) Om ett individuellt flygplan jämfört med andra flygplan i flottan har en fysisk, helt klar skillnad (t.ex. pentry eller säteskonfiguration), som förorsakar överskridande av toleranserna för flottan, får detta flygplan bibehållas i flottan under förutsättning att lämpliga korrekationer läggs till massan och/eller tyngdpunktsläget för det flygplanet.

D) Flygplan, för vilka ingen aerodynamisk medelkorda har publicerats, skall brukas med sina individuella värden för massa och tyngdpunktsläge eller bli föremål för en särskild studie och ett särskilt godkännande.

iii) Användning av värden för en flotta

A) Efter vägningen av ett flygplan, eller om någon ändring inträffar i flygplanets utrustning eller konfiguration, skall operatören kontrollera att flygplanet ligger inom toleranserna som är specificerade i punkt 2 ii ovan.

B) Flygplan, som inte har blivit vägda sedan den senaste bedömningen av flottans massa, kan bibehållas i flottan och brukas med de värden som gäller för flottan, under förutsättning att de individuella värdena är reviderade genom beräkning och förblir inom de toleranser som anges i punkt 2 ii ovan. Om dessa individuella värden inte längre faller inom de tillåtna toleranserna skall operatören antingen bestämma nya värden för flottan som uppfyller villkoren i punkt 2 i och 2 ii ovan eller bruka de flygplan, som inte faller inom gränsvärdena, med deras individuella värden.

C) För att tillföra ett flygplan till en flotta som brukas med värden för flottan, skall operatören genom vägning eller beräkning verifiera att dess verkliga värden faller inom de toleranser som specificeras i punkt 2 ii ovan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- iv) För att uppfylla punkt 2 i ovan skall värden för flottan uppdateras åtminstone i slutet av varje utvärdering av flottans massa.

3. Antal flygplan som skall vägas för att erhålla värden för flotta

- i) Om n är antalet flygplan i flottan som använder värden för flotta skall operatören, i perioden mellan två utvärderingar av flottmassan, väga minst det antal flygplan som anges i tabellen nedan:

Antal flygplan i flottan	Minsta antalet vägningar
2 eller 3	n
4 till 9	$(n + 3)/2$
10 eller fler	$(n + 51)/10$

- ii) Vid val av flygplan som skall vägas, skall de flygplan i flottan väljas ut för vilka det var längst tid sedan de vägdes.

- iii) Intervallet mellan 2 utvärderingar av flottans massa får inte överstiga 48 månader.

4. Vägningförfarande

- i) Vägningen skall utföras antingen av tillverkaren eller av en godkänd underhållsorganisation.

- ii) Normal försiktighet skall iakttas enligt god praxis såsom,

A) kontroll av att flygplanet och dess utrustning är komplett,

B) fastställande av att vätskor är beräknade på rätt sätt,

C) säkerställande av att flygplanet är rent och

D) säkerställande av att vägningen sker i en tillsluten byggnad.

- iii) All utrustning som används för vägning skall vara rätt kalibrerad, nollställd och använd i enlighet med tillverkarens anvisningar. Varje våg skall vara kalibrerad antingen av tillverkaren, av en statlig institution för vikter och mått eller av en vederbörligen auktoriserad organisation, inom 2 år eller inom en tidsperiod fastställd av vägningsutrustningens tillverkare varav den kortaste av de två tiderna skall gälla. Utrustningen skall noggrant kunna fastställa flygplanets massa (se tillägg 1 till OPS 1.605, punkt a.4 iii).

- iii) All utrustning som används för vägning skall vara rätt kalibrerad, nollställd och använd i enlighet med tillverkarens anvisningar. Varje våg skall vara kalibrerad antingen av tillverkaren, av en statlig institution för vikter och mått eller av en vederbörligen auktoriserad organisation, inom 2 år eller inom en tidsperiod fastställd av vägningsutrustningens tillverkare varav den kortaste av de två tiderna skall gälla. Utrustningen skall noggrant kunna fastställa flygplanets massa.

b) Särskild standardmassa för nyttolasten

Förutom standardmassa för passagerare och incheckat bagage kan operatören, för myndighetens godkännande, föreslå värden för standardmassa för andra slag av last.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) Lastning av flygplan

1. En operatör skall säkerställa att lastningen av operatörens flygplan utförs under övervakning av kvalificerad personal.
2. Operatören skall säkerställa att lastningen av frakten sker i överensstämmelse med det underlag som använts för beräkning av flygplanets massa och balans.
3. Operatören skall iaktta ytterligare förekommande strukturella begränsningar såsom begränsningar av golvhållfasthet, maximal last per löpmeter, maximal massa per lastutrymme och/eller begränsningar av maximalt antal säten.

d) Tyngdpunktsbegränsningar

1. Operativ tyngdpunktsenvelop

Om inte fördelning av säten tillämpas och inverkan av antalet passagerare per sätesrad samt av last i varje enskilt lastutrymme och av bränsle i varje enskild tank inte noggrant har beaktats i balansberäkningen, skall operativa marginaler läggas till i den certifierade tyngdpunktsenvelopen. Vid bestämning av tyngdpunktsmarginaler skall hänsyn tas till tänkbara avvikelser från den förutsatta lastfördelningen. Om fri passagerarplacering tillämpas skall operatören införa procedurer som säkerställer att flyg- eller kabinbesättningen vidtar korrigerande åtgärder om det förekommer extrema val av säten i flygplanets längdled. Tyngdpunktsmarginalerna och åtföljande operativa procedurer, inklusive antaganden beträffande passagerarplacering, skall vara godtagbara för myndigheten.

2. Tyngdpunktsläge under flygning

Utöver vad som krävs i punkt d.1 ovan skall operatören visa att procedurerna tar full hänsyn till de större tyngdpunktsförflyttningar som under flygning orsakas av passagerarnas/besättningens rörelser och av förbrukning/förflyttning av bränsle.

Tillägg 1 till OPS 1.620 f

Definition av området för flygningar inom europaregionen

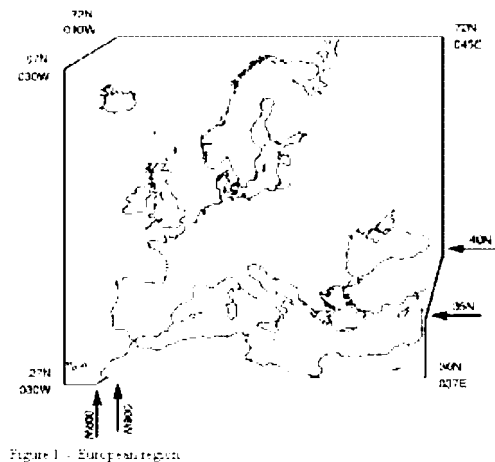
Vid tillämpning av OPS 1.620 f är andra flygningar inom europaregionen än inrikesflygningar, sådana flygningar som utförs inom det område som begränsas av loxodromlinjerna mellan följande punkter:

- N7200 E04500
- N4000 E04500
- N3500 E03700
- N3000 E03700
- N3000 W00600
- N2700 W00900
- N2700 W03000
- N6700 W03000
- N7200 W01000
- N7200 E04500

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

såsom avbildat i figur 1 nedan:

Figur 1

Europaregionen

Tillägg 1 till OPS 1.620 g

Förfarande för att fastställa reviderade värden för standardmassa för passagerare och bagage

a) *Passagerare*

1. *Metod för stickprovsundersökning av vikt*

Medelmassa för passagerarna och deras handbagage skall bestämmas genom stickprovsvägning. Valet av stickprov skall till sin utformning och omfattning vara representativt för passagerarvolymen och skall ta hänsyn till art av verksamhet, antalet flygningar på olika sträckor, ankommande/avgående flygningar, tillämplig årstid och flygplanets säteskapacitet.

2. *Stickprovets omfattning*

Vägningsplanen skall minst omfatta vägning av det största antalet av följande:

- i) Ett antal passagerare beräknat vid ett försöksprov med användande av normala statistiska förfaranden och baserat på ett relativt konfidensområde (noggrannhet) av 1 % för medelmassan för gruppen alla vuxna och 2 % för medelmassan för grupperna manliga respektive kvinnliga passagerare.

ii) För flygplan,

- A) med en passagerarkapacitet på 40 eller fler, totalt 2 000 passagerare eller
- B) med en passagerarkapacitet på färre än 40, totalt $50 \times$ (passagerarkapaciteten).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Värden för passagerarmassa

Värden för passagerarmassa skall inkludera passagerarnas tillhörigheter som medförs när de går ombord på flygplanet. När stickprov tas på värden för passagerarmassa, skall småbarn vägas tillsammans med den medföljande vuxne. (Se även OPS 1.620 c, d och e)

4. Plats för vägning

Platsen för vägning av passagerare skall väljas så nära flygplanet som möjligt, där det är osannolikt att förändringar av passagerarnas massa inträffar genom att passagerarna gör sig av med personliga tillhörigheter eller skaffar sig ytterligare sådana innan de går ombord på flygplanet.

5. Vågutrustning

Vågutrustningen som skall användas för vägning av passagerare skall ha en kapacitet av minst 150 kg. Massan skall visas med en minsta gradering av 500 g. Vågutrustningen skall ha en noggrannhet av 0,5 % eller 200 g, varav det största värdet skall gälla.

6. Registrering av värden för massa

För varje flygning skall passagerarnas massa, motsvarande passagerarkategori (t.ex. män/kvinnor/barn) och flygningens linjenummer registreras.

För varje flygning som ingår i undersökningen skall passagerarnas massa, motsvarande passagerarkategori (t.ex. män/kvinnor/barn) och flygningens linjenummer registreras.

b) *Incheckat bagage*

Det statistiska förfarandet för att bestämma reviderade värden för standardmassa för bagage, baserat på medelvärden för bagagemassa för ett stickprov av minsta föreskriven storlek, är i huvudsak detsamma som för passagerare och som anges i punkt a.1. För bagage är det relativa konfidensområdet (noggrannheten) 1 %. Minst 2 000 kollin incheckat bagage skall vägas.

Oförändrat

c) *Bestämning av reviderade värden för standardmassa för passagerare och incheckat bagage*

1. För att säkerställa att användningen av reviderad standardmassa för passagerare och bagage, då sådan föredras framför verklig massa bestämd genom vägning, inte på ett negativt sätt påverkar säkerheten i verksamheten, skall en statistisk analys genomföras. En sådan analys ger medelvärden för massa för passagerare och bagage jämte andra uppgifter.

2. På flygplan med 20 eller fler passagerarsäten gäller dessa medelvärden såsom reviderade värden för standardmassa för män och kvinnor.

3. På mindre flygplan skall följande tillägg göras till passagerarnas medelmassa för att erhålla de reviderade värdena för standardmassa:

Antal passagerarsäten	Föreskrivet tillägg till massan
1-5	16 kg
6-9	8 kg
10-19	4 kg

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Alternativt får alla värden för reviderad standardmassa (medelvärden) för vuxna tillämpas på flygplan med 30 eller fler passagerarsäten. Värden för reviderad standardmassa (medelvärden) för incheckat bagage är tillämpbara på flygplan med 20 eller fler passagerarsäten.

4. Operatörer har möjlighet att inkomma till myndigheten med en detaljerad undersökningsplan för godkännande och därefter med en avvikelse från det reviderade värdet för standardmassa under förutsättning att detta avvikande värde är bestämt genom användning av det förfarande som beskrivits i detta tillägg. Sådana avvikelser skall omprövas vid intervaller som inte överstiger 5 år.
5. Alla värden för reviderad standardmassa för vuxna skall baseras på ett förhållande mellan män/kvinnor på 80/20 avseende alla flygningar utom semestercharter, där förhållandet 50/50 gäller. Om en operatör önskar erhålla godkännande av en annan proportion på särskilda sträckor eller flygningar skall underlag inlämnas till myndigheten som visar att det alternativa förhållandet mellan män/kvinnor är konservativt och omfattar minst 84 % av det verkliga förhållandet mellan män/kvinnor i ett prov omfattande minst 100 representativa flygningar.
6. Erhållna medelvärden för massa avrundas till närmaste hela antal kg. Värden för massa för incheckat bagage avrundas i tillämpliga fall till närmaste 0,5 kg.

Tillägg 1 till OPS 1.625

Dokumentation av massa och balans

a) Dokumentation av massa och balans

1. Innehåll

- i) Dokumentation av massa och balans skall innehålla följande uppgifter:
 - A) Flygplanets registrering och typ.
 - B) Flygningens linjenummer och datum.
 - C) Befälhavarens identitet.
 - D) Den persons identitet som iordningställde dokumentet.
 - E) Flygplanets grundtommassa och motsvarande tyngdpunktsläge.
 - F) Bränslets massa vid start och massan av bränsle som behövs för flygning till destinationen.
 - G) Massan av andra förbrukningsbara ämnen än bränsle.
 - H) Lastens beståndsdelar inkluderande passagerare, bagage, frakt och barlast.
 - I) Startmassan, landningsmassan och massan utan bränsle.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

J) Lastfördelningen.

K) Flygplanets aktuella tyngdpunktslägen.

L) Begränsande värden för massa och tyngdpunkt.

ii) Operatören får, med myndighetens godkännande, utelämna vissa av dessa uppgifter i dokumentationen av massa och balans.

2. Sen ändring (Last Minute Change)

Om en sen ändring inträffar efter upprättandet av dokumentationen för massa och balans, skall befälhavaren uppmärksammas på detta och den sena ändringen skall införas i dokumentationen för massa och balans. Den maximalt tillåtna ändringen i fråga om antal passagerare eller försenad last som kan accepteras som sen ändring, skall specificeras i drifhandboken. Om detta antal överskrider 6 månader.

b) Datoriserade system

Då dokumentation för massa och balans beräknas genom ett datoriserat system för massa och balans skall operatören kontrollera de utmatade uppgifternas riktighet. Operatören skall upprätta ett system för att kontrollera att ändringar av inmatade uppgifter rätt införlivas i systemet och att systemet kontinuerligt fungerar korrekt genom kontroll av utmatade uppgifter vid intervaller, som inte överskrider 6 månader.

c) Flygburet system för massa och balans

En operatör skall inhämta myndighetens godkännande om denne önskar att använda ett flygburet datorsystem för massa och balans som primär källa för beslut om en flygnings avgång.

d) Datalänk

När dokumentation för massa och balans sänds till flygplan via datalänk skall en kopia av den slutliga dokumentationen för massa och balans, som godtagits av befälhavaren, finnas tillgänglig på marken.

KAPITEL K

INSTRUMENT OCH UTRUSTNING

OPS 1.630

Inledning

a) En operatör skall säkerställa att en flygning inte påbörjas om inte de instrument och den utrustning som krävs i detta kapitel är

1. godkända, med undantag för vad som anges i punkt c, och installerade i enlighet med för dem tillämpliga bestämmelser, inklusive minimistandard för prestanda samt drift- och luftvärighetsbestämmelserna och är

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. funktionsdugliga för den art av verksamhet som utövas med undantag för vad som föreskrivs i minimiutrustningslistan (MEL) (ref. OPS 1.030).
- b) Minimistandarder för prestanda hos instrument och utrustning är de som föreskrivs i tillämpliga JTSO (Joint Technical Standard Orders), förtecknade i JAR-TSO, om inte andra standarder för prestanda föreskrivs i drift- och luftvärdighetsbestämmelserna. Instrument och utrustning som uppfyller andra konstruktions- och prestanda-specifikationer än JTSO när OPS träder i kraft får fortfarande användas eller installeras, såvida inte ytterligare krav föreskrivs i detta kapitel. Instrument och utrustning som redan godkänts behöver inte uppfylla en reviderad JTSO eller en reviderad specifikation annan än JTSO, om det inte anges att den är retroaktiv.
- c) För följande enheter krävs inte ett utrustningsgodkännande:
1. Säkringar, ref OPS 1.635.
 2. Elektriska handlampor, ref. OPS 1.640 a.4.
 3. Precisionsur, ref. OPS 1.650 b och 1.652 b.
 4. Karthållare, ref. OPS 1.652 n.
 5. Förbandslådor, ref. OPS 1.745.
 6. Sjukvårdssats för nödsituationer, ref. OPS 1.755.
 7. Megafoner, ref. OPS 1.810.
 8. Överlevnadsutrustning och pyroteknisk signalutrustning, ref. OPS 1.835 a och c.
 9. Ankare och utrustning för förtöjning, ankring eller manövrering av sjö- och amfibieflygplan på vatten, ref. OPS 1.840.
- d) Om utrustning skall användas av endast en flygbesättningsmedlem från dennes arbetsposition under flygning, skall den vara användbar utan svårighet därifrån. När en enskild utrustningsenhet skall användas av mer än en flygbesättningsmedlem skall den vara installerad så att utrustningen är användbar utan svårighet från varje plats där utrustningen skall kunna användas.
- e) De instrument som används av någon av flygbesättningsmedlemmarna skall vara anordnade så att de tillåter flygbesättningsmedlemmen att lätt se indikeringarna från sin position med minsta möjliga avvikelser från den ställning och synlinje som han normalt har när han ser framåt längs flygbanan. När ett enskilt instrument krävs i ett flygplan som flygs av mer än en flygbesättningsmedlem skall det vara installerat så att instrumentet är synligt från varje tillämplig position som är avsedd för flygbesättningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.635

Skyddsanordningar för strömkretsar

En operatör får inte bruka ett flygplan i vilket smältsäkringar används om det inte finns reservsäkringar tillgängliga under flygning, som motsvarar minst 10 % av antalet säkringar av varje amperestyrka eller tre av varje amperestyrka, varav det största antalet skall gälla.

OPS 1.640

Flygplansljus

En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med följande:

- a) För flygning under dager
 1. kollisionvarningsljus,
 2. ljus, försörjt av flygplanets elektriska system, som ger tillräckligt ljus till alla instrument och all utrustning som är nödvändig för att flygplanet skall kunna brukas på ett säkert sätt,
 3. ljus, försörjt av flygplanets elektriska system, som ger ljus i alla passagerarutrymmen och
 4. en elektrisk handlampa för varje erforderlig besättningsmedlem, som är lätt åtkomlig för besättningsmedlemmarna när de befinner sig på sina angivna platser.
- b) För flygning under mörker, utöver utrustning som specificeras i punkt a ovan
 1. navigationsljus och
 2. två landningsstrålkastare eller en strålkastare som har två separat matade glödtrådar och
 3. ljus i överensstämmelse med de internationella reglerna för att förhindra kollisioner till sjöss, om flygplanet är ett sjö- eller amfibieflygplan.

OPS 1.645

Vindrutetorkare

En operatör får inte bruka ett flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg om inte varje pilotplats är utrustad med en vindrutetorkare eller motsvarande anordning för att hålla en del av vindrutan fri från nederbörd.

OPS 1.650

VFR-verksamhet under dager – Flyg- och navigeringsinstrument och tillhörande utrustning

En operatör får inte bruka ett flygplan under dager enligt visuelflyg-reglerna (VFR) om det inte är utrustat med de flyg- och navigeringsinstrument och tillhörande utrustning samt, i tillämpliga fall, flygs under de förhållanden som anges i följande punkter:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- a) En magnetkompass.
- b) Ett precisionsur med tim-, minut- och sekundindikering.
- c) En känslig tryckhöjdmätare, graderad i fot och med hPa/mb-skala, inställbar för de barometertryck som kan behöva ställas in under flygning.
- d) En fartmätare graderad i knop.
- e) En variometer.
- f) En girindikator eller en svängkoordinator som innefattar en glidindikator.
- g) En attitydindikator.
- h) En stabiliserad kursindikator.
- i) En anordning för indikering i cockpit av den omgivande temperaturen, graderad i Celsius.
- j) För flygningar, som inte varar mer än 60 minuter, som startar och landar på samma flygplats och som håller sig inom 50 NM från denna flygplats, får alla de instrument, som föreskrivs i punkt f, g och h ovan och i punkt k.4, k.5 och k.6 nedan, ersättas av antingen en girindikator eller en svängkoordinator som innefattar en glidindikator, eller av en attitydindikator jämte en glidindikator.
- k) När två piloter krävs skall den biträdande pilotens plats vara försedd med separata instrument enligt följande:
1. En känslig tryckhöjdmätare graderad i fot och med hPa/mb-skala, inställbar för varje barometertryck som kan behöva ställas in under flygning.
 2. En fartmätare graderad i knop.
 3. En variometer.
 4. En girindikator eller en svängkoordinator som innefattar en glidindikator.
 5. En attitydindikator.
 6. En stabiliserad kursindikator.
- l) Varje fartmätarsystem skall vara försett med pitotrörsuppvärmning eller motsvarande anordning för att förhindra felvisning på grund av kondensation eller isbildning i
1. flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare,
 2. flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades den 1 april 1999 eller senare.
- m) När dubbla instrument krävs innebär kravet separata indikatorer för varje pilot och separata omkopplare eller annan tillhörande utrustning i tillämpliga fall.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- n) Alla flygplan skall vara utrustade med en anordning som indikerar när energiförsörjningen inte är tillräcklig till de flyginstrument som krävs.
- o) Alla flygplan med kompressibilitetsbegränsningar som inte indikeras i de fartmätare som krävs, skall vara utrustade med machtsalsindikator vid varje pilotplats.

OPS 1.652

Verksamhet enligt IFR eller under mörker – flyg- och navigeringsinstrument och tillhörande utrustning

En operatör får inte bruka ett flygplan enligt instrumentflygreglerna (IFR) eller under mörker enligt visuelflygreglerna (VFR) om det inte är utrustat med de flyg- och navigeringsinstrument och tillhörande utrustning samt, i tillämpliga fall, flygs under de förhållanden som anges i följande punkter:

- a) En magnetkompass.
- b) Ett precisionsur med tim-, minut- och sekundindikering.
- c) Två känsliga tryckhöjdmätare graderade i fot och med hPa/mb-skala, inställbar för varje barometertryck som kan behöva ställas in under flygning.
- d) Ett fartmätarsystem med pitotrörsuppvärmning eller likvärdig anordning för förhindrande av felvisning på grund av kondensation eller isbildning, inkluderande varningsindikering för fel på pitotrörsuppvärmningen. Kravet på varningsindikering för fel på pitotrörsuppvärmningen gäller inte för flygplan vars godkända kabin-konfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare eller som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg och vars individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1998.
- e) En variometer.
- f) En girindikator.
- g) En attitydindikator.
- h) En stabiliserad kursindikator.
- i) En anordning för indikering i cockpit av den omgivande temperaturen, graderad i Celsius.
- j) Två av varandra oberoende statiska trycksystem, med undantaget att för propellerdrivna flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, tillåts ett statiskt trycksystem och en alternativ källa för statiskt tryck.
- k) När två piloter krävs skall den biträdande pilotens plats vara försedd med separata instrument enligt följande:
 - 1. En känslig tryckhöjdmätare, graderad i fot och med hPa/mb-skala, inställbar för de barometertryck som kan behöva ställas in under flygning och som får vara en av de två höjdmätare som krävs i punkt c ovan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Ett fartmätarsystem med pitotrörsuppvärmning eller likvärdig anordning för förhindrande av felvisning på grund av kondensation eller isbildning, inkluderande varningsindikering för fel på pitotrörsuppvärmningen. Kravet på varningsindikering för fel på pitotrörsuppvärmningen gäller inte för flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare eller som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg och vars individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1998.
3. En variometer.
4. En girindikator.
5. En attitydindikator.
6. En stabiliserad kursindikator.
- l) De flygplan, som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av 9 eller fler passagerare skall vara utrustade med ytterligare en attitydindikator i reserv (artificiell horisont), som kan användas från båda pilotplatserna och som
1. är kontinuerligt kraftförsörjd under normal verksamhet och som efter ett totalt bortfall av det normala strömgenereringssystemet drivs från en källa som är oberoende av det normala strömgenereringssystemet,
2. fungerar tillförlitligt under minst 30 minuter efter ett totalt bortfall av det normala strömgenereringssystemet och som tar hänsyn till andra belastningar på nödkraftförsörjningen och till operativa procedurer,
3. fungerar oberoende av varje annat system för attitydindikering,
4. fungerar automatiskt efter ett totalt bortfall av det normala strömgenereringssystemet och
5. är ändamålsenligt belyst under alla faser av verksamhet,
- med undantag för flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, som var registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995 och som är utrustade med reservattitydindikator på befälhavarens instrumentpanelen.
- m) För att uppfylla kraven i punkt l ovan skall det vara uppenbart för flygbesättningen när den reservattitydindikator som krävs i nämnda punkt drivs av nödkraft. I de fall reservattitydindikatorn har sin egen kraftkälla skall det finnas en tillhörande indikering, antingen på instrumentet eller på instrumentpanelen, som visar när denna kraftkälla är i användning. Detta krav skall vara uppfyllt senast den 1 april 2000.
- n) Karthållare på lätt läsbar plats som kan belysas vid mörkerflygning.

- l) De flygplan, som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av 9 eller fler passagerare skall vara utrustade med ytterligare en attitydindikator i reserv (artificiell horisont), som kan användas från båda pilotplatserna och som

Oförändrat

med undantag för flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, som var registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995 och som är utrustade med reservattitydindikator på den vänstra instrumentpanelen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- o) Om systemet för reservvattityndikator är installerat och användbart för indikering av alla flyglägen (360°) i looping- och rollplanet, får girindikatorer ersättas av glidindikatorer. Med användbart avses att systemet kan fungera för indikering av alla flyglägen (360°) i looping- och rollplanet utan att tumla.
- p) När dubbla instrument krävs innebär kravet separat indikering för varje pilot och separata omkopplare eller annan tillhörande utrustning i tillämpliga fall.
- q) Alla flygplan skall vara utrustade med en anordning som indikerar när energiförsörjningen inte är tillräcklig till de flyginstrument som krävs.
- r) Alla flygplan med kompressibilitetsbegränsningar som inte indikeras i de fartmätare som krävs, skall vara utrustade med machtalindikator vid varje pilotplats.

- s) En operatör får inte utöva verksamhet enligt IFR eller i mörker om inte flygplanet är utrustat med headset med mikrofon eller motsvarande och sändningstangent på styrorganet för varje erforderlig pilot.

OPS 1.655

Oförändrat

Tilläggsutrustning för enpilotsverksamhet enligt IFR eller i mörker

En operatör får inte utföra enpilotsverksamhet enligt IFR om inte flygplanet är utrustat med en autopilot med minst höjdhållning och kursfunktion.

OPS 1.660

Höjdvarningssystem

En operatör får inte bruka ett turbopropflygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller ett turbinmotordrivet flygplan om det inte är utrustat med ett höjdvarningssystem som kan

1. varna flygbesättningen när förvald höjdställning närmar sig vid stigning eller nedgång, och
2. varna flygbesättningen genom åtminstone en ljudsignal, om avvikelser över eller under en förvald höjd sker,

1. varna flygbesättningen när en förvald höjdställning närmar sig, och

Oförändrat

med undantag för flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare och vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före 1 april 1972 och som var registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.665

Terrängvarningssystem

- a) En operatör får inte bruka ett turbinmotor drivet flygplan
1. som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 15 000 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 30 passagerare eller
 2. som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare efter den 1 januari 1999
- om det inte är utrustat med ett terrängvarningssystem.
- b) Det terrängvarningssystem som krävs i detta stycke skall automatiskt genom ljudsignaler som får kompletteras med visuella varningar, i rätt tid och tydligt varna flygbesättningen för sjunkhastighet, närhet till terrängen, höjdförlust efter start eller pådrag, felaktig landningskonfiguration och avvikelse nedåt från glidbanan.

OPS 1.668

Flygburet kollisionsvarningssystem

- En operatör får inte bruka ett turbinmotor drivet flygplan
1. som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 15 000 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 30 passagerare efter den 1 januari 2000 eller
 2. som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg, men som inte överstiger 15 000 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 men inte fler än 30 passagerare efter den 1 januari 2005,
- om det inte är utrustat med ett flygburet kollisionsvarningssystem med prestanda som är minst i nivå med ACAS II.

OPS 1.670

Flygburen väderradarutrustning

- a) En operatör får inte bruka
1. ett flygplan utrustat med tryckkabin eller
 2. ett flygplan utan tryckkabin som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller
 3. ett flygplan utan tryckkabin vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare efter den 1 april 1999,
- om det inte är utrustat med flygburen väderradarutrustning när flygplanet brukas under mörker eller under instrumentväderförhållanden i områden där åska eller andra potentiellt riskfyllda väderförhållanden, som anses möjliga att upptäcka med flygburen väderradar, kan förväntas längs sträckan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- b) För propellerdrivna flygplan utrustade med tryckkabin som har en maximal certifierad startmassa som inte överstiger 5 700 kg och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare, får den flygburna väderradarutrustningen ersättas av annan utrustning som kan upptäcka åska och andra potentiellt riskfyllda väderförhållanden som anses möjliga att upptäcka med flygburen väderradarutrustning, förutsatt myndighetens godkännande.

OPS 1.675

Utrustning för verksamhet under isbildningsförhållanden

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan under förväntade eller verkliga isbildningsförhållanden om det inte är certifierat och utrustat för verksamhet under isbildningsförhållanden.
- b) Operatören får inte bruka ett flygplan under förväntade eller verkliga isbildningsförhållanden under mörker om det inte är utrustat med en anordning för att belysa eller upptäcka bildandet av is. Den belysning som används skall vara av en typ som inte orsakar bländning eller reflexer som kan skapa svårigheter för besättningsmedlemmarna att utföra sina arbetsuppgifter.

OPS 1.680

Utrustning för upptäckt av kosmisk strålning

En operatör skall säkerställa att flygplan som avses att brukas på en höjd över 15 000 m (49 000 ft) är utrustade med ett instrument för att kontinuerligt mäta och indikera den mängd total kosmisk strålning som tas upp (dvs den totala joniserande strålningen och neutronstrålningen med galaktiskt ursprung eller solursprung) och den ackumulerade dosen under varje flygning.

OPS 1.685

Internkommunikationssystem för flygbesättningen

En operatör får inte bruka ett flygplan som kräver mer än en flygbesättningsmedlem om det inte är utrustat med ett system för internkommunikation för flygbesättningen, inkluderande headset och mikrofoner, vilka inte får vara handhållna, för användning av varje medlem av flygbesättningen, med undantag för flygplan som var registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995 och vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1975 för vilka krävs ett internkommunikationssystem för flygbesättningen från den 1 april 2002.

OPS 1.690

Internkommunikationssystem för besättningsmedlemmarna

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 15 000 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare, om det inte är utrustat med ett system för internkommunikation för besättningsmedlemmar med undantag för flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före 1 april 1965 och som var registrerat i en medlemsstat den 1 april 1995.

ÄNDRAT FÖRSLAG

En operatör får inte bruka ett flygplan som kräver mer än en flygbesättningsmedlem om det inte är utrustat med ett system för internkommunikation för flygbesättningen, inkluderande headset och mikrofoner, vilka inte får vara handhållna, för användning av varje medlem av flygbesättningen. För flygplan redan registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995 och vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1975 kommer detta krav inte att gälla förrän den 1 april 2002.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Det system för internkommunikation för besättningsmedlemmar som krävs i denna paragraf skall uppfylla följande krav:
1. Fungera oberoende av systemet för information till passagerarna, med undantag för telefonlurar, headset, mikrofoner, omkopplare och signalanordningar.
 2. Utgöra ett medel för dubbelriktad kommunikation mellan flygbesättningsutrymmet och
 - i) varje passagerarutrymme,
 - ii) varje pentry beläget på annan plats än på passagerarkabinens nivå och
 - iii) varje avsides beläget besättningsutrymme som inte ligger på passagerarkabinens nivå och som inte är lätt åtkomligt från passagerarutrymmet.
 3. Vara lätt åtkomligt för användning från varje plats som krävs för flygbesättningen i flygbesättningsutrymmet.
 4. Vara lätt åtkomligt för användning vid de platser som krävs för kabinbesättningen nära varje enskild nödutgång eller par av nödutgångar i golvhöjd.
 5. Ha ett larmsystem som innefattar ljudsignaler eller visuella signaler så att flygbesättningsmedlemmarna kan alarmera kabinbesättningen och så att kabinbesättningsmedlemmarna kan alarmera flygbesättningen.
 6. Ha en anordning som möjliggör för mottagaren av ett anrop att avgöra om anropet är normalt eller är ett nödanrop.
 7. På marken utgöra ett medel för dubbelriktad kommunikation mellan markpersonal och minst två flygbesättningsmedlemmar.

OPS 1.695

System för information till passagerarna

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare om inte ett system för information till passagerarna är installerat.
- b) Det informationssystem som krävs i detta stycke skall
1. fungera oberoende av systemen för internkommunikation med undantag för telefonlurar, headset, mikrofoner, omkopplare och signalanordningar,
 2. vara lätt åtkomligt för omedelbar användning från varje föreskriven plats för flygbesättningsmedlem,
 3. för varje föreskriven nödutgång i golvhöjd för passagerare som har ett närliggande säte för kabinbesättningsmedlem, ha en mikrofon som är lätt åtkomlig för den sittande kabinbesättningsmedlemmen, med undantaget att en mikrofon får betjäna mer än en utgång, under förutsättning att närheten till utgångarna tillåter muntlig kommunikation utan hjälp mellan sittande kabinbesättningsmedlemmar,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. kunna användas inom 10 sekunder av en kabinbesättningsmedlem vid var och en av de platser i utrymmet från vilket systemet är tillgängligt för användning och
5. vara hörbart och förståeligt vid alla passagerarsittplatser, på toaletter och vid sitt- och arbetsplatser för kabinbesättningen.

OPS 1.700

Ljudregistrator – 1

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades den 1 april 1998 eller senare, som
 1. är flermotorigt, turbinmotor drivet och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller
 2. har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg,om det inte är utrustat med en ljudregistrator som, med referens till en tidskala, registrerar
 - i) talkommunikation som sänds från eller tas emot i cockpit via radio,
 - ii) ljudmiljön i cockpit inkluderande, utan avbrott, de ljudsignaler som tas emot från varje bom- eller maskmikrofon som används,
 - iii) flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när flygplanets system för internkommunikation används,
 - iv) tal eller ljudsignaler som identifierar navigerings- eller inflygningshjälpmedel och som tas upp i hörtelefon eller högtalare, och
 - v) flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när systemet för information till passagerarna används om sådant är installerat.
- b) Ljudregistratorn skall kunna lagra registrerad information under minst de senaste 2 timmarna av dess användningstid med undantag för de flygplan som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, för vilka denna tid får reduceras till 30 minuter.
- c) Ljudregistratorn skall automatiskt påbörja registrering innan flygplanet förflyttar sig av egen kraft och skall fortsätta att registrera till dess att flygningen är avslutad och flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft. Dessutom skall ljudregistratorn, beroende på tillgång till elkraft, börja registrera så tidigt som möjligt under kontrollerna i cockpit före motorstart vid flygningens början och fortsätta till kontrollerna i cockpit omedelbart efter motoravstängningen vid flygningens slut.
- d) Ljudregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- e) För att uppfylla kraven i detta stycke får, i flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, ljudregistratorn vara sammanbyggd med färdregistratorn.
- f) Ett flygplan får avgå med den ljudregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att
1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut ljudregistratorn innan flygningen påbörjas,
 2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med ljudregistratorn ur funktion,
 3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att ljudregistratorn var ur funktion, och
 4. varje föreskriven färdregistrator är funktionsduglig såvida den inte är sammanbyggd med en ljudregistrator.

OPS 1.705

Ljudregistrator – 2

- a) Efter den 1 april 2000 får en operatör inte bruka ett flermotorigt flygplan med turbinmotorer, vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades under tiden från och med den 1 april 1990 till och med den 31 mars 1998 och som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare, om det inte är utrustat med en ljudregistrator som registrerar
1. talkommunikation som sänds från eller tas emot i cockpit via radio,
 2. ljudmiljön i cockpit, inkluderande där det är praktiskt möjligt, utan avbrott, de ljudsignaler som tas emot från varje bom- eller maskmikrofon som används,
 3. flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när flygplanets system för internkommunikation används,
 4. tal eller ljudsignaler som identifierar navigerings- eller inflygningshjälpmedel och som tas upp i hörtelefon eller högtalare, och
 5. flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när systemet för information till passagerarna används om sådant är installerat.
- b) Ljudregistratorn skall kunna lagra registrerad information under minst de senaste 30 minuterna av dess användning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) Ljudregistratorn skall påbörja registrering innan flygplanet förflyttar sig av egen kraft och fortsätta att registrera till dess att flygningen är avslutad och flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft. Dessutom skall ljudregistratorn, beroende på tillgång till elkraft, börja registrera så tidigt som möjligt under kontrollerna i cockpit före flygningen och fortsätta till kontrollerna i cockpit omedelbart efter motoravstängningen vid flygningens slut.
- d) Ljudregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.
- e) Ett flygplan får avgå för flygning med den ljudregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att
1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut ljudregistratorn innan flygningen påbörjas,
 2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med ljudregistratorn ur funktion,
 3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att ljudregistratorn var ur funktion, och
 4. varje föreskriven färdregistrator är funktionsduglig såvida den inte är sammanbyggd med en ljudregistrator.

OPS 1.710

Ljudregistrator – 3

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan, som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg och vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1998 om det inte är utrustat med en ljudregistrator som registrerar
1. talkommunikation som sänds från eller tas emot i cockpit via radio,
 2. ljudmiljön i cockpit,
 3. flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när flygplanets system för internkommunikation används,
 4. tal eller ljudsignaler som identifierar navigerings- eller inflygningshjälpmedel och som tas upp i hörtelefon eller högtalare, och
 5. flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när systemet för information till passagerarna används om sådant är installerat.
- b) Ljudregistratorn skall kunna lagra registrerad information under minst de senaste 30 minuterna av dess användning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) Ljudregistratorn skall påbörja registrering innan flygplanet förflyttar sig av egen kraft och fortsätta att registrera till dess att flygningen är avslutad och flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft.
- d) Ljudregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.
- e) Ett flygplan får avgå för flygning med den ljudregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att
1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut ljudregistratorn innan flygningen påbörjas,
 2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med ljudregistratorn ur funktion,
 3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att ljudregistratorn var ur funktion, och
 4. varje föreskriven färdregistrator är funktionsduglig.

OPS 1.715

Färdregistrator – 1

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades den 1 april 1998 eller senare, som
1. är flermotorigt, turbinmotor drivet och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller
 2. har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg,
- om det inte är utrustat med en färdregistrator som använder digital teknik för att registrera och lagra data och det finns en metod tillgänglig för att enkelt hämta dessa data ur lagringsmediet.
- b) Färdregistratorn skall kunna lagra registrerade data under minst de senaste 25 timmarna av dess användningstid, med undantag för flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, för vilka denna tid får minskas till 10 timmar.
- c) Färdregistratorn skall, med referens till en tidskala, registrera,
1. de parametrar som är nödvändiga för att bestämma höjd, fart, kurs, acceleration, flygplanets läge i looping- och rollplanet, manövrering av sändartangent, dragkraft eller effekt på varje motor, lyftkrafts- och bromsanordningars lägen, lufttemperatur, användning av automatiska styrsystem och anfallsvinkel,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. för de flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 27 000 kg, de ytterligare parametrar som är nödvändiga för att bestämma lägen för primära styrorgan och höjdrim, radiohöjd och primär navigeringsinformation presenterad för flygbesättningen, varningar i cockpit och landställets läge samt
 3. för flygplan specificerade i punkt a ovan, skall färdregistratorn registrera varje sådan parameter som kan hänföras till en ny eller unik konstruktion eller till flygoperativa egenskaper hos flygplanet.
- d) Data skall erhållas från källor i flygplanet som möjliggör noggrann korrelation med den information som visas för flygbesättningen.
- e) Färdregistratorn skall automatiskt påbörja registrering av data innan flygplanet kan förflytta sig av egen kraft och skall automatiskt stanna efter det flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft.
- f) Färdregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.
- g) I flygplan som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg får färdregistratorn vara sammanbyggd med ljudregistratorn.
- h) Ett flygplan får avgå för flygning med den färdregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att
1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut färdregistratorn innan flygningen påbörjas,
 2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med färdregistratorn ur funktion,
 3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att färdregistratorn var ur funktion och
 4. varje föreskriven ljudregistrator är funktionsduglig, såvida den inte är sammanbyggd med färdregistratorn.

OPS 1.720

Färdregistrator – 2

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan, vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades under tiden från och med den 1 januari 1989 till och med den 31 mars 1998 som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg, om det inte är utrustat med en färdregistrator som använder digital teknik för att registrera och lagra data och det finns tillgängligt en metod för att enkelt hämta dessa data ur lagringsmediet.
- b) Färdregistratorn skall kunna lagra registrerade data under minst de senaste 25 timmarna av dess användningstid.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) Färdregistratorn skall, med referens till en tidskala, registrera,
1. de parametrar som är nödvändiga för att bestämma höjd, fart, kurs, acceleration, flygplanets läge i looping- och rollplanet, manövrering av sändartangent om det inte finns ett alternativt sätt som möjliggör synkronisering av registreringarna i färdregistratorn och ljudregistratorn, dragkraft eller effekt på varje motor, lyftkraft- och bromsanordningars lägen, lufttemperatur, användning av automatiska styrsystem och anfallsvinkel samt
 2. för de flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 27 000 kg, de ytterligare parametrar som är nödvändiga för att bestämma lägen för primära styrorgan och höjdtrim, radiohöjd och primär navigeringsinformation presenterad för flygbesättningen, varningar i cockpit och landställets läge.
- d) Data skall erhållas från källor i flygplanet som möjliggör noggrann korrelation med den information som visas för flygbesättningen.
- e) Färdregistratorn skall påbörja registrering av data innan flygplanet kan förflytta sig av egen kraft och skall avsluta densamma efter det flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft.
- f) Färdregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.
- g) Ett flygplan får avgå för flygning med den färdregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att
1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut färdregistratorn innan flygningen påbörjas,
 2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med färdregistratorn ur funktion,
 3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att färdregistratorn var ur funktion och
 4. varje föreskriven ljudregistrator är funktionsduglig, såvida den inte är sammanbyggd med färdregistratorn.

OPS 1.725

Färdregistrator – 3

- a) En operatör får inte bruka ett turbinmotor drivet flygplan, för vilket OPS 1.715 eller OPS 1.720 inte är tillämpligt och som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg, om det inte är utrustat med en färdregistrator som använder digital teknik för att registrera och lagra data och det finns tillgängligt en metod för att enkelt hämta dessa data ur lagringsmediet med undantaget att för flygplan, som redan var registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995 och vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1975 är fortsatt användning av icke-digitala registratorer godtagbar till den 1 april 2000.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Färdregistratorn skall kunna lagra registrerade data under minst de senaste 25 timmarna av dess användningstid.

c) Färdregistratorn skall, med referens till en tidskala, registrera följande:

1. För flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 januari 1987:

i) De parametrar som är nödvändiga för att bestämma höjd, fart, kurs och normal acceleration.

ii) För de flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 27 000 kg och som är av en typ som först typ efter den 30 september 1969, de ytterligare parametrar som är nödvändiga för att bestämma

A) manövrering av sändartangent, om det inte finns ett alternativt sätt som möjliggör synkronisering av registreringarna i färdregistratorn och ljudregistratorn,

B) flygplanets attityd som ger dess flygbana och

C) de grundläggande krafter som verkar på flygplanet och som resulterar i den erhållna flygbanan och dessa krafters ursprung.

2. För flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades den 1 januari 1987 eller senare, dock före den 1 januari 1989:

i) De parametrar som är nödvändiga för att bestämma höjd, fart, kurs och normal acceleration.

ii) För de flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 27 000 kg och som är av en typ som först typcertifierades efter den 30 september 1969, de ytterligare parametrar som är nödvändiga för att bestämma

A) manövrering av sändartangent, om det inte finns ett alternativt sätt som möjliggör synkronisering av registreringarna i färdregistratorn och ljudregistratorn, och

B) flygplanets läge i looping- och rollplanet, dragkraft eller effekt på varje motor, lyftkraft- och bromsanordningars lägen, lufttemperatur, användning av automatiska styrsystem, lägen för primära styrorgan och höjdtrim, radiohöjd och primär navigeringsinformation presenterad för flygbesättningen, varningar i cockpit och landställets läge.

d) Data skall erhållas från källor i flygplanet som möjliggör noggrann korrelation med den information som visas för flygbesättningen.

ii) För de flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 27 000 kg och som är av en typ som först typcertifierades efter den 30 september 1969, de ytterligare parametrar som är nödvändiga för att bestämma

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- e) Färdregistratorn skall påbörja registrering av data innan flygplanet kan förflytta sig av egen kraft och skall avsluta densamma efter det flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft.
- f) Färdregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.
- g) Ett flygplan får avgå med den färdregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att
1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut färdregistratorn innan flygningen påbörjas,
 2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med färdregistratorn ur funktion,
 3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att färdregistratorn var ur funktion och
 4. varje föreskriven ljudregistrator är funktionsduglig, såvida den inte är sammanbyggd med färdregistratorn.

OPS 1.730

Säten, säkerhetsbälten, axelremmar och anordningar för att hålla fast barn

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med följande:
1. En sitt- eller liggplats för varje person som är två år eller äldre.
 2. Ett säkerhetsbälte med eller utan diagonal rem eller axelremmar som kan användas i varje passagerarsäte för passagerare som är två år eller äldre.
 3. Ett kompletteringsbälte eller annan fasthållande anordning för varje barn under 2 år.
 4. Förutom vad som krävs i punkt b nedan, ett säkerhetsbälte med axelremmar för varje flygbesättningssäte och för varje säte vid sidan av ett pilotsäte försett med en anordning som automatiskt håller fast den som sitter i sätet i händelse av en hastig retardation.
 5. Förutom vad som krävs i punkt b nedan, ett säkerhetsbälte med axelremmar för varje kabinbesättnings- och observatörsäte. Detta krav utesluter emellertid inte att kabinbesättningsmedlemmar som medföljer utöver föreskriven kabinbesättning använder passagerarsäten.
 6. Säten för kabinbesättningsmedlemmar placerade nära de nödutgångar i golvhöjd som krävs, med det undantaget att om nödutrymningen skulle förbättras genom att placera kabinbesättningsmedlemmar på annan plats, är andra placeringar godtagbara. Sådana säten skall vara framåt- eller bakåtriktade inom 15° från flygplanets längdaxel.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Alla säkerhetsbälten med axelremmar skall ha en enpunkts frigöringsmekanism.
- c) Ett säkerhetsbälte med en diagonal rem i flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg eller ett säkerhetsbälte för flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 2 730 kg, kan tillåtas i stället för ett säkerhetsbälte med axelremmar om det inte är praktiskt möjligt att anbringa de senare.

OPS 1.731

Skyltar med information om fastspänning av säkerhetsbälten och om rökförbud

En operatör får inte bruka ett flygplan i vilket alla passagerarsäten inte är synliga från cockpit, om det inte är utrustat med en anordning som visar för alla passagerare och all kabinbesättning när säkerhetsbälten skall spännas fast och när rökning inte är tillåten.

OPS 1.735

Inre dörrar och förhängen

En operatör får inte bruka ett flygplan om inte följande utrustning är installerad:

- a) I flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare, en dörr mellan passagerarutrymmet och cockpit med en skylt 'crew only' och en låsanordning för att hindra passagerare från att öppna dörren utan tillåtelse av en flygbesättningsmedlem.
- b) En anordning för att öppna varje dörr som avskiljer ett passagerarutrymme från ett annat utrymme som är försett med nödutgångar. Öppningsanordningen skall vara lätt åtkomlig.
- c) Om det är nödvändigt att passera genom en dörröppning eller ett förhänge som avskiljer passagerarkabinen från andra utrymmen för att nå en föreskriven nödutgång från ett passagerarsäte, skall dörren eller förhänget vara försett med en anordning som håller dörren eller förhänget i öppet läge.
- d) En skylt på varje inre dörr eller intill ett förhänge som utgör väg till nödutgång för passagerare, som anger att dörren eller förhänget skall säkras i öppet läge under start och landning.
- e) Ett hjälpmedel för samtliga besättningsmedlemmar för att öppna varje dörr som normalt är tillgänglig för passagerare och som kan låsas av passagerare.

OPS 1.745

Förbandslådor

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med förbandslådor som är lätt åtkomliga för användning och till följande antal:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Antal installerade passagerarsäten	Antal förbandslådor som krävs
0 till 99	1
100 till 199	2
200 till 299	3
300 och fler	4

b) En operatör skall säkerställa att förbandslådorna

1. kontrolleras periodiskt för att bekräfta, så långt möjligt, att innehållet bibehålls i det skick som är nödvändigt för att de skall kunna användas och att de
2. fylls på regelbundet, i enlighet med instruktioner på deras påskrifter, eller som omständigheterna motiverar.

OPS 1.755

Sjukvårdssats för nödsituationer

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 30 passagerare om det inte är utrustat med en sjukvårdssats för nödsituationer, om det i någon punkt längs den planerade flygvägen befinner sig mer än 60 minuters flygtid (vid normal marschfart) från en flygplats vid vilken kvalificerad medicinsk hjälp kan förväntas vara tillgänglig.
- b) Befälhavaren skall säkerställa att läkemedel inte handhas av andra än kvalificerade läkare, sjuksköterskor eller på liknande sätt kvalificerad personal.

c) *Villkor för transport*

1. Sjukvårdssatsen för nödsituationer skall vara damm- och fuktsäker och skall transporteras under säkra förhållanden och där det är praktiskt möjligt i cockpit.
2. Operatören skall tillse att sjukvårdssatserna
 - i) kontrolleras periodiskt för att bekräfta, så långt möjligt, att innehållet bibehålls i det skick som är nödvändigt för att det skall kunna användas på avsett sätt och
 - ii) att de fylls på regelbundet, i enlighet med instruktioner på deras påskrifter, eller som omständigheterna motiverar.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

OPS 1.760

Syrgas – första hjälpen

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan försett med tryckkabin på höjder över 25 000 ft när det krävs att en kabinbesättningsmedlem skall finnas ombord, om det inte är utrustat med ett förråd av ren syrgas för passagerare som av fysiologiska skäl kan behöva syrgas efter en förlust av kabintrycket. Mängden syrgas skall beräknas genom att använda ett medelflöde av minst 3 liter/minut/person under standardförhållanden (STPD – Standard Temperature Pressure Dry) och som ges under hela flygningen efter förlust av kabintrycket på kabinhöjder över 8 000 ft till minst 2 % av passagerarna ombord, dock inte i något fall till mindre än en person. Det skall finnas ett tillräckligt antal fördelningsenheter, dock inte i något fall mindre än två, och med möjlighet för kabinbesättningen att använda förrådet.
- b) Den mängd syrgas för första hjälpen som krävs för en särskild flygning skall bestämmas på grundval av tryckhöjder i kabinen och flygtid, som står i överensstämmelse med de operativa procedurer som fastställts för varje verksamhet och sträcka.
- c) Den syrgasutrustning som tillhandahålls skall kunna ge ett flöde till varje användare av minst fyra liter per minut, STPD. Åtgärder får vidtas för att minska flödet till lägst två liter per minut, STPD, oavsett höjd.

OPS 1.770

Extra syrgas – flygplan med tryckkabin

(Se tillägg 1 till OPS 1.770)

a) *Allmänt*

1. En operatör får inte bruka ett flygplan med tryckkabin på tryckhöjder över 10 000 ft om det inte är försett med extra syrgasutrustning som kan lagra och fördela den syrgas som krävs i denna paragraf.
2. Erforderlig mängd extra syrgas skall bestämmas på grundval av tryckhöjd i kabinen, flygtid och antagandet att ett fel på kabintrycket kommer att ske på den tryckhöjd eller punkt på flygningen som är mest kritisk med avseende på syrgasbehov och att, efter felet, flygplanet kommer att sjunka i enlighet med nödförfaranden i flyghandboken (AFM) ner till en säker höjd för den sträcka som skall flygas och som medger fortsatt säker flygning och landning.
3. Efter ett fel på kabintrycket skall tryckhöjden i kabinen antas vara densamma som flygplanets tryckhöjd, om det inte har visats för myndigheten att inget sannolikt fel på kabinen eller på trycksystemet kommer att resultera i en tryckhöjd i kabinen som är lika stor som flygplanets höjd. Under dessa omständigheter får den demonstrerade maximala tryckhöjden för kabinen användas som grund för bestämning av syrgasförråd.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan försett med tryckkabin på höjder över 25 000 ft när det krävs att en kabinbesättningsmedlem skall finnas ombord, om det inte är utrustat med ett förråd av ren syrgas för passagerare som av fysiologiska skäl kan behöva syrgas efter en förlust av kabintrycket. Mängden syrgas skall beräknas genom att använda ett medelflöde av minst 3 liter/minut/person under standardförhållanden (STPD – Standard Temperature Pressure Dry) och som ges under hela flygningen efter förlust av kabintrycket på kabintryckshöjder över 8 000 ft till minst 2 % av passagerarna ombord, dock inte i något fall till mindre än en person. Det skall finnas ett tillräckligt antal fördelningsenheter, dock inte i något fall mindre än två, och med möjlighet för kabinbesättningen att använda förrådet.

Oförändrat

3. Efter ett fel på kabintrycket skall tryckhöjden i kabinen antas vara densamma som flygplanets tryckhöjd, om det inte har visats för myndigheten att inget sannolikt fel på kabinen eller på trycksystemet kommer att resultera i en tryckhöjd i kabinen som är lika stor som flygplanets tryckhöjd. Under dessa omständigheter får den demonstrerade maximala tryckhöjden för kabinen användas som grund för bestämning av syrgasförråd.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) *Krav på syrgasutrustning och försörjning*

Oförändrat

1. Flygbesättningsmedlemmar

i) Varje flygbesättningsmedlem i tjänst i cockpit skall förses med extra syrgas i enlighet med tillägg 1. Om alla som intar säten i cockpit förses med syrgas från flygbesättningens syrgasförråd skall de betraktas som flygbesättningsmedlemmar med tjänst i cockpit vad avser syrgasförsörjning. De som intar säten i cockpit och inte försörjs av flygbesättningens förråd skall betraktas som passagerare vad avser syrgasförsörjning.

ii) Flygbesättningsmedlemmar som inte innefattas av punkt b.1 i ovan, skall betraktas som passagerare vad avser syrgasförsörjning.

iii) Syrgasmasker skall vara placerade så att de omedelbart kan nås av flygbesättningsmedlemmarna när de befinner sig på sina tjänstgöringsplatser.

iv) Syrgasmasker som skall användas av flygbesättningsmedlemmar i flygplan med tryckkabin som brukas på tryckhöjder över 25 000 ft, skall vara av snabbt applicerbar masktyp (Quick donning type).

2. Kabinbesättningsmedlemmar, extra besättningsmedlemmar och passagerare

i) Kabinbesättningsmedlemmar och passagerare skall förses med extra syrgas i enlighet med tillägg 1, utom när punkt v nedan gäller. Kabinbesättningsmedlemmar som medföljer utöver det minsta antalet besättningsmedlemmar som krävs och extra besättningsmedlemmar skall betraktas som passagerare vad avser syrgasförsörjning.

ii) Flygplan som avses brukas på tryckhöjder över 25 000 ft skall vara försedda med tillräckligt antal reservuttag och masker och/eller tillräckligt antal portabla syrgasenheter med masker för att användas av alla kabinbesättningsmedlemmar som krävs. Reservuttag och/eller portabla syrgasenheter skall fördelas jämnt över kabinen för att säkerställa omedelbar tillgång till syrgas för varje kabinbesättningsmedlem som krävs, oavsett dennes placering vid tiden för fel på kabintrycket.

iii) Flygplan som avses brukas på tryckhöjder över 25 000 ft skall vara försedda med utrustning för fördelning av syrgas som är ansluten till syrgasuttag och omedelbart tillgänglig för varje person oavsett var denne sitter. Det totala antalet sådana enheter och uttag skall överskrida antalet säten med minst 10 %. De extra enheterna skall fördelas jämnt över kabinen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- iv) Flygplan som avses brukas på tryckhöjder över 25 000 ft eller som, om de brukas på eller under 25 000 ft, inte kan sjunka säkert inom 4 minuter till 13 000 ft och för vilka det första individuella luftvärdighetsbeviset utfärdades den 9 november 1998 eller senare, skall vara försedda med syrgasutrustning som kan utlösas automatiskt och som är omedelbart tillgänglig för varje person oavsett var denne sitter. Det totala antalet sådana enheter och uttag skall överskrida antalet säten med minst 10 %. De extra enheterna skall fördelas jämnt över kabinen.
- v) De krav på syrgasförsörjning som specificeras i tillägg 1, får reduceras för flygplan som inte är certifierade för flygning över 25 000 ft till att gälla den totala flygtiden då kabintryckshöjden är mellan 10 000 ft och 13 000 ft för alla kabinbesättningsmedlemmar som krävs och för minst 10 % av passagerarna, om flygplanet i alla punkter längs den sträcka som skall flygas kan sjunka säkert inom 4 minuter till en kabintryckshöjd av 13 000 ft.

OPS 1.775

Extra syrgas – flygplan utan tryckkabin

(Se tillägg 1 till OPS 1.775)

a) *Allmänt*

1. En operatör får inte bruka ett flygplan utan tryckkabin på höjder över 10 000 ft om det inte är försett med utrustning för extra syrgas, som kan lagra och fördela den syrgas som krävs.
2. Mängden extra syrgasförråd för inandning som behövs för en viss verksamhet skall bestämmas på grundval av flyghöjder och flygtid som står i överensstämmelse med de operativa procedurer som fastställts för varje verksamhet i drifhandboken och med de sträckor som skall flygas samt med nödprocedurerna specificerade i drifhandboken.
3. Ett flygplan som avses brukas på tryckhöjder över 10 000 ft skall vara försett med utrustning som kan lagra och fördela den syrgas som krävs.

b) *Krav på syrgasförsörjning*

1. Flygbesättningsmedlemmar

Varje flygbesättningsmedlem i tjänst i cockpit skall förses med extra syrgas i enlighet med tillägg 1. Om alla som intar säten i cockpit förses med syrgas från flygbesättningens syrgasförråd skall de betraktas som flygbesättningsmedlemmar med tjänst i cockpit vad avser syrgasförsörjning.

2. Kabinbesättningsmedlemmar, extra kabinbesättningsmedlemmar och passagerare

Kabinbesättningsmedlemmar och passagerare skall förses med syrgas i enlighet med tillägg 1. Kabinbesättningsmedlemmar som medförs utöver det minsta antal kabinbesättningsmedlemmar som föreskrivs och extra besättningsmedlemmar, skall betraktas som passagerare vad avser syrgasförsörjning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.780

Andningsskydd för besättningen

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan med tryckkabin eller, efter den 1 april 2000, ett flygplan utan tryckkabin som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare om det inte har följande:
1. Utrustning för att skydda ögonen, näsan och munnen på varje flygbesättningsmedlem som tjänstgör i cockpit och för att ge syrgas under en period av minst 15 minuter. Tillförseln till andningsskyddet får ske från den extra syrgas som krävs i OPS 1.770 b.1 eller OPS 1.775 b.1. När flygbesättningen är fler än en och kabinbesättning inte medföljer skall därutöver portabelt andningsskydd medföras för att skydda ögonen, näsan och munnen på en medlem av flygbesättningen och för att ge andningsgas under en period av minst 15 minuter.
 2. Tillräckligt antal portabla andningsskydd för att skydda ögonen, näsan och munnen på alla föreskrivna kabinbesättningsmedlemmar och för att ge andningsgas under en period av minst 15 minuter.
- b) Andningsskydd för flygbesättningen skall vara lämpligt placerade i cockpit och vara lätt åtkomliga för omedelbar användning av varje föreskriven flygbesättningsmedlem från tilldelad tjänstgöringsplats.
- c) Andningsskydd för kabinbesättningen skall vara installerade intill varje föreskriven kabinbesättningsmedlems tjänstgöringsplats.
- d) Ytterligare ett, lätt åtkomligt portabelt andningsskydd skall finnas och vara placerat vid eller nära intill de handbrandsläckare som krävs enligt OPS 1.790 c och d med det undantaget att i de fall brandsläckarna är placerade inne i ett lastutrymme skall andningsskyddet vara stuvat utanför men intill ingången till det utrymmet.
- e) Andningsskydd får inte förhindra kommunikation som är föreskriven i OPS 1.685, OPS 1.690, OPS 1.810 och OPS 1.850.

OPS 1.790

Handbrandsläckare

En operatör får inte bruka ett flygplan om inte handbrandsläckare finns tillgängliga för användning i besättnings- och passagerarutrymmen och, i tillämpliga fall, i lastutrymmen och pentryn enligt följande:

- a) Typ och mängd av släckningsmedel skall vara lämpligt för de slag av bränder som kan antas inträffa i det utrymme där brandsläckaren är avsedd att användas och skall, för personalutrymmen, vara sådant att det begränsar risken för giftiga gaskoncentrationer.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Minst en handbrandsläckare som innehåller Halon 1211 (bromkloridfluormetan, CBrClF₂) eller likvärdigt släckningsmedel, skall vara lämpligt placerad i cockpit för användning av flygbesättningen.
- c) Minst en handbrandsläckare skall vara placerad i, eller vara lätt åtkomlig för användning i varje pentry som inte är beläget på samma nivå som flygplanets huvudsakliga passagerarutrymme.
- d) Minst en lätt åtkomlig handbrandsläckare skall finnas tillgänglig för användning i varje last- eller bagageutrymme av klass A eller klass B och i varje lastutrymme av klass E som är åtkomligt för besättningsmedlemmar under flygning.
- e) Minst följande antal handbrandsläckare skall finnas lämpligt placerade i passagerarutrymmet (passagerarutrymmen):

Godkänd kabinkonfiguration	Antal handbrandsläckare
7 till 30	1
31 till 60	2
61 till 200	3
201 till 300	4
301 till 400	5
401 till 500	6
501 till 600	7
601 eller fler	8

När två eller flera brandsläckare krävs, skall de fördelas jämnt i passagerarutrymmet.

- f) Minst en av de föreskrivna brandsläckarna som är placerad i passagerarutrymmet på ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av minst 31 och högst 60 passagerare, samt minst två av brandsläckarna som är placerade i passagerarutrymmet på ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av 61 eller fler passagerare, skall innehålla Halon 1211 (bromkloridfluormetan, CBrClF₂) eller likvärdigt släckningsmedel.

OPS 1.795

Katastrofyxor och kofötter

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare om det inte är utrustat med minst en katastrofyxa eller kofot placerad i cockpit. Om flygplanets godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 200 passagerare skall ytterligare en katastrofyxa eller kofot medföras och vara placerad i eller nära det pentry som ligger längst bak.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

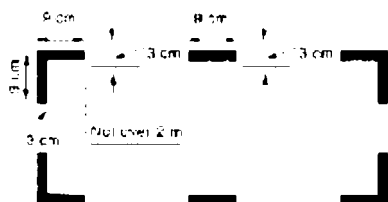
ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Katastrofyxor och kofötter som är placerade i passagerarutrymmet får inte vara synliga för passagerarna.

OPS 1.800

Märkning av områden lämpliga för inbrytning

Om förutbestämda områden, som är lämpliga för inbrytning av räddningspersonal i en nödsituation, finns tillgängliga på flygplanskroppen, skall en operatör säkerställa att sådana områden markeras på sätt som visas nedan. Färgen på markeringarna skall vara röd eller gul och om nödvändigt skall de vara konturmålade i vitt för att ge kontrast till bakgrunden. Om hörnmarkeringarna är åtskilda med mer än 2 meter skall mellanliggande linjer om 9 cm × 3 cm tilläggas så att avståndet mellan närliggande markeringar inte överstiger 2 meter.

OPS 1.805

Hjälpmedel för nödutrymning

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars passagerarnödutgångar har tröskelhöjder

1. som är mer än 1,83 m (6 ft) över marken när flygplanet är på marken med landstället utfällt, eller
2. som skulle vara mer än 1,83 m (6 ft) över marken efter ett landställsbrott eller efter ett misslyckat försök att fälla ut ett eller flera av landställsbenen och för vilket den första ansökan om typcertifikat gjordes den 1 april 2000 eller senare,

om det inte har utrustning eller anordningar tillgängliga vid varje utgång, för vilka punkt 1 eller 2 gäller, som gör det möjligt för passagerare och besättning att säkert nå marken i en nödsituation.

- b) Sådan utrustning eller sådana anordningar behöver inte finnas vid nödutgångar belägna över en ving om den angivna platsen på flygplanet, där den särskilda utrymningsvägen slutar, är mindre än 1,83 m (6 ft) över marken när flygplanet står på marken med landstället utfällt och klaffarna i läge för start eller landning, varvid det klaffläge skall gälla som är högst över marken.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) I flygplan för vilka det krävs en separat nödutgång för flygbesättningen och

1. för vilka nödutgångens lägsta punkt är mer än 1,83 m (6 ft) över marken med landstället utfällt eller
2. för vilka den första ansökan om typcertifikat gjordes den 1 april 2000 eller senare och nödutgången skulle vara mer än 1,83 m (6 ft) över marken efter ett landställsbrott eller efter ett misslyckat försök att fälla ut ett eller flera av landställsbenen,

skall det finnas en anordning som hjälper flygbesättningsmedlemmarna att säkert ta sig ner och nå marken i en nödsituation.

OPS 1.810

Megafoner

En operatör får inte bruka ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 60 passagerare och transportera en eller flera passagerare om det inte är utrustat med bärbara batteridrivna megafoner lätt åtkomliga för användning av besättningsmedlemmarna under en nödutrymning, till följande antal:

1. För varje passagerardäck

Kabinkonfiguration	Föreskrivet antal megafoner
61 till 99	1
100 eller fler	2

2. För flygplan med mer än ett passagerardäck krävs, vid alla tillfällen när det totala antalet passagerarsäten är mer än 60, minst 1 megafon.

OPS 1.815

Nödbelysning

a) En operatör får inte bruka ett flygplan för transport av passagerare vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare, om det inte är utrustat med ett system för nödbelysning med oberoende kraftförsörjning för att underlätta utrymningen av flygplanet. Systemet för nödbelysning skall inkludera:

1. För flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare
 - i) utrustning för allmän belysning i kabinen,
 - ii) invändig belysning av områden med nödutgångar i golvhöjd och
 - iii) belysta markeringar av nödutgångar och anvisningsskyltar.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- iv) För flygplan vars ansökan om typcertifikatet eller motsvarande registrerades före den 1 maj 1972, krävs vid flygning under mörker yttre nödbelysning vid alla nödutgångar belägna över en vinge och vid utgångar försedda med hjälpmedel för att ta sig ner.
- v) För flygplan vars ansökan om typcertifikatet eller motsvarande registrerades den 1 maj 1972 eller senare, krävs vid flygning under mörker yttre nödbelysning vid alla nödutgångar avsedda för passagerare.
- vi) För flygplan vars typcertifikat först utfärdades den 1 januari 1958 eller senare, krävs i passagerarutrymmen system för markering av evakueringsväg nära golvet.
2. För flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 19 passagerare och som är certifierade enligt JAR-25 eller enligt de tillämpbara kraven på flygplan i kategorierna allmän-, bruks-, konst- och matarflyg krävs,
- i) utrustning för allmän belysning i kabinen,
- ii) invändig belysning av områden med nödutgångar och
- iii) belysta markeringar av nödutgångar och anvisningsskyltar.
3. För flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 19 passagerare och som inte är certifierade enligt JAR-25 eller enligt de tillämpbara kraven på flygplan i kategorierna allmän-, bruks-, konst- och matarflyg krävs en utrustning för allmän belysning i kabinen.
- b) Efter den 1 april 1998 får en operatör, för passagerartransport under mörker, inte bruka ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare, om det inte är utrustat med en utrustning för allmän belysning i kabinen för att underlätta utrymningen av flygplanet. Systemet får använda takbelysning eller andra redan monterade belysningsutrustningar i flygplanet, som kan fortsätta fungera efter det att flygplanets batteri har stängts av.

OPS 1.820

Automatisk nödradiosändare

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med en automatisk nödradiosändare (ELT) monterad på flygplanet på ett sådant sätt att sannolikheten för att ELT skall sända en sökbar signal i händelse av ett haveri är den största möjliga och att möjligheten för nödradiosändning vid varje annan tidpunkt är den minsta möjliga.
- b) Operatören skall säkerställa att nödradiosändaren kan sända på de nödfrekvenser som föreskrivs i ICAO Annex 10.
- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades den 1 januari 2002 eller senare om det inte är utrustat med en automatisk nödradiosändare (ELT) som kan sända på frekvenserna 121,5 MHz och 406 MHz.
- b) Operatören får inte från och med den 1 januari 2002 bruka ett flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 januari 2002 om det inte är utrustat med någon typ av nödradiosändare som kan sända på frekvenserna 121,5 MHz och 406 MHz, med undantaget att flygplan som utrustats med en automatisk nödradiosändare den 1 april 2000 eller tidigare och som sänder på frekvensen 121,5 MHz men ej på 406 MHz får fortsätta att användas till den 31 december 2004.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.825

Flytvästara) *Landflygplan*

En operatör får inte bruka ett landflygplan

1. för verksamhet över vatten och på ett avstånd överstigande 50 NM från land eller
2. vid start eller landning på en flygplats där start- eller inflygningsvägen är förlagd över vatten på sådant sätt att i händelse av ett missöde en landning på vatten vore sannolik,

om det inte är utrustat med flytvästar, försedda med ljus för att lokalisera överlevande, för varje person ombord. Varje flytväst skall vara placerad där den är lätt åtkomlig från den persons sitt- eller liggplats för vars användning den är avsedd. Flytvästar för barn under 2 år får ersättas av andra godkända flythjälpmedel försedda med ljus för att lokalisera överlevande.

b) *Sjö- och amfibieflygplan*

En operatör får inte bruka ett sjö- eller amfibieflygplan på vatten om det inte, för varje person ombord, är utrustat med flytvästar försedda med ljus för att lokalisera överlevande. Varje flytväst skall vara placerad där den är lätt åtkomlig från den persons sitt- eller liggplats för vars användning den är avsedd. Flytvästar för barn under 2 år får ersättas av andra godkända flythjälpmedel försedda med ljus för att lokalisera överlevande.

OPS 1.830

Livbåtar och överlevnads-ELT för utsträckt flygning över vatten

- a) Vid flygning över vatten får en operatör inte bruka ett flygplan på ett avstånd från land, lämpligt för nödlandning, som är större än vad som motsvarar
1. 120 minuters flygning med marschfart eller 400 NM, varav det minsta avståndet skall tillämpas, i fråga om flygplan som kan fortsätta flygningen till en flygplats när kritisk(a) motor(er) har slutat att fungera i någon punkt längs sträckan eller planerade avvikelser från denna eller
 2. 30 minuters flygning med marschfart eller 100 NM, varav det minsta avståndet skall tillämpas, i fråga om alla andra flygplan, om inte den utrustning som specificeras i punkt b och c nedan medförs.

- c) Operatören skall säkerställa att samtliga nödradiosändare som kan sända på frekvensen 406 MHz är kodade i enlighet med ICAO Annex 10 och att de är registrerade hos det nationella organ som ansvarar för att inleda flygräddningstjänst eller hos annat organ som utsetts.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Tillräckligt antal livbåtar för att rymma samtliga personer ombord. Om det inte finns extra livbåtar med tillräcklig kapacitet, skall livbåtarna ha en flytförmåga och sittkapacitet utöver livbåtarnas angivna kapacitet som är tillräcklig för att rymma samtliga flygplanets ombordvarande i händelse av förlust av en livbåt med den största angivna kapaciteten. Livbåtarna skall vara utrustade med
1. ljus för att lokalisera överlevande och
 2. livräddningsutrustning, inkluderande hjälpmedel för att uppehålla livet, anpassad till den flygning som skall utföras.
- c) Minst två nödradiosändare för överlevnad (ELT) som kan sända på de nödfrekvenser som föreskrivs i ICAO Annex 10, Volym V, kapitel 2.

OPS 1.835

Överlevnadsutrustning

En operatör får inte bruka ett flygplan över områden inom vilka flygräddningstjänst skulle bli särskilt svår, om det inte är utrustat med följande:

- a) Signalutrustning för att avge de pyrotekniska nödsignaler som anges i ICAO Annex 2.
- b) Minst två nödradiosändare för överlevnad (ELT) som kan sända på de nödfrekvenser som föreskrivs i ICAO Annex 10, Volym V, kapitel 2.
- c) Ytterligare överlevnadsutrustning för den sträcka som skall flygas med hänsyn till antalet personer ombord

med det undantaget att den utrustning som specificeras i punkt c inte behöver medföras om flygplanet antingen

1. blir kvar inom ett avstånd från ett område där flygräddningstjänst inte är särskilt svår, som motsvarar
 - i) 120 minuters flygning vid marschfart med en motor ur funktion, i fråga om flygplan som kan fortsätta flygningen till en flygplats när kritisk(a) motor(er) har upphört att fungera i någon punkt längs sträckan eller planerade avvikelser från denna eller
 - ii) 30 minuters flygning vid marschfart i fråga om alla andra flygplan,eller
2. i fråga om flygplan certifierade enligt JAR-25 eller motsvarande, inte avlägsnar sig mer än vad som motsvarar 90 minuters flygning vid marschfart från ett område på vilket det är lämpligt att utföra en nödlandning.

OPS 1.840

Sjö- och amfibieflygplan – diverse utrustning

En operatör får inte bruka ett sjö- och amfibieflygplan på vatten om det inte är utrustat med

1. ett ankare och annan utrustning som är nödvändig för att underlätta förtöjning, ankring eller manövrering av luftfartyget på vatten och som är lämplig i fråga om storlek, vikt och hanteringssegenskaper och

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. utrustning för att i tillämpliga fall avge de ljudsignaler som är föreskrivna i de internationella bestämmelserna för att förhindra kollisioner till sjöss.

Tillägg 1 till OPS 1.770

Syrgas – minimikrav på extra syrgas för flygplan med tryckkabin under och efter nödnedgång (Anm. 1)

Tabell 1

a)	b)
Försörjning till:	Varaktighet och kabintryckshöjd
1. Alla som under tjänstgöring intar säten i cockpit	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 13 000 ft och under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 10 000 ft men inte 13 000 ft efter de 30 första minuterna på dessa höjder, dock aldrig mindre än: <ul style="list-style-type: none"> i) 30 minuter för flygplan som är certifierade att flyga på höjder som inte överstiger 25 000 ft (Anm. 2) ii) 2 timmar för flygplan som är certifierade att flyga på höjder som inte överstiger 25 000 ft (Anm. 3)
2. Alla erforderliga kabinbesättningsmedlemmar	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 13 000 ft, dock inte mindre än 30 minuter (Anm. 2) och under hela flygtiden när kabintryckshöjden är högre än 10 000 ft men inte överstiger 13 000 ft efter de 30 första minuterna på dessa höjder
3. 100 % av passagerarna (Anm. 5)	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 15 000 ft men aldrig mindre än 10 minuter (Anm. 4)
4. 30 % av passagerarna (Anm. 5)	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 14 000 ft men inte 15 000 ft
5. 10 % av passagerarna (Anm. 5)	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 10 000 ft men inte 14 000 ft efter de första 30 minuterna på dessa höjder

Anm. 1: Syrgasförsörjningen skall ta hänsyn till kabintryckshöjden och sjunkprofilen för aktuella sträckor.

Anm. 2: Föreskrivet minimiförråd är den mängd syrgas som är nödvändig för en nedgång med konstant sjunkhastighet från flygplanets certifierade tjänstetopphöjd till 10 000 ft under 10 minuter följt av 20 minuters flygning på 10 000 ft.

Anm. 3: Föreskrivet minimiförråd är den mängd syrgas som är nödvändig för en nedgång med konstant sjunkhastighet från flygplanets certifierade tjänstetopphöjd till 10 000 ft under 10 minuter följt av 110 minuters flygning på 10 000 ft. Den syrgas som krävs i OPS 1.780 a.1 får inkluderas vid bestämning av erforderligt förråd.

Anm. 4: Föreskrivet minimiförråd är den mängd syrgas som är nödvändig för en nedgång med konstant sjunkhastighet från flygplanets certifierade tjänstetopphöjd till 15 000 ft.

Anm. 5: I denna tabell avses med passagerare det verkliga antal passagerare som medförs inklusive barn under 2 år.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tillägg 1 till OPS 1.775

Extra syrgas för flygplan utan tryckkabin

Tabell 1

a)	b)
Försörjning till:	Varaktighet och tryckshöjd
1. Alla som under tjänstgöring intar säten i cockpit	Hela flygtiden på tryckhöjder som överstiger 10 000 ft
2. Alla erforderliga kabinbesättningsmedlemmar	Hela flygtiden på tryckhöjder som överstiger 13 000 ft och för varje tidsperiod som överstiger 30 minuter på tryckhöjder som överstiger 10 000 ft men inte 13 000 ft
3. 100 % av passagerarna (Se anm.)	Hela flygtiden på tryckhöjder som överstiger 13 000 ft
4. 10 % av passagerarna (Se anm.)	Hela flygtiden efter 30 minuter på tryckhöjder som överstiger 10 000 ft men inte 13 000 ft

Anm.: I denna tabell avses med passagerare det verkliga antal passagerare som medförs inklusive spädbarn under 2 år.

KAPITEL L

KOMMUNIKATIONS- OCH NAVIGERINGSUTRUSTNING

OPS 1.845

Inledning

- a) En operatör skall säkerställa att en flygning inte påbörjas om inte den kommunikations- och navigeringsutrustning som krävs i detta kapitel är:
1. Godkänd och installerad i enlighet med för dem tillämpliga bestämmelser inklusive minimistandard för prestanda samt drift- och luftvärdighetsbestämmelserna.
 2. Installerad så att ett fel i en enskild enhet, som krävs antingen för kommunikations- eller navigeringsändamål eller för båda, inte resulterar i ett fel i en annan enhet som krävs för kommunikations- eller navigeringsändamål.
 3. I funktionsdugligt skick för den art av verksamhet som utövas med undantag för vad som anges i MEL (ref. OPS 1.030).
 4. Anordnad så att utrustningen, om den skall användas av en flygbesättningsmedlem från dennes plats under flygning, är användbar utan svårighet därifrån. När en enskild utrustningsenhet skall användas av mer än en flygbesättningsmedlem skall den vara installerad så att utrustningen är användbar utan svårighet från varje plats där utrustningen skall kunna användas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Minimistandarder för kommunikations- och navigeringsutrustning är de som föreskrivs i tillämpliga JTSO (Joint Technical Standard Orders), förtecknade i JAR-TSO, om inte andra standarder för prestanda föreskrivs i drift- eller luftvärdighetsbestämmelserna. Kommunikations- och navigeringsutrustning som uppfyller andra konstruktions- och prestandaspecifikationer än JTSO då OPS träder ikraft får fortsätta att användas eller installeras, om inte ytterligare krav föreskrivs i detta kapitel. Kommunikations- och navigeringsutrustning som redan har godkänts behöver inte uppfylla en reviderad JTSO eller en reviderad specifikation annan än JTSO, om det inte föreskrivs att den är retroaktiv.

OPS 1.850

Radioutrustning

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med radioutrustning i den omfattning som krävs för det slag av verksamhet som utövas.
- b) När två av varandra oberoende (separata och kompletta) radiosystem krävs i detta kapitel, skall varje system ha en oberoende antenninstallation utom i de fall då fast monterade antenner används, som inte är av wiretyp eller andra antenninstallationer med likvärdig tillförlitlighet, varvid endast en antenn krävs.
- c) Den radiokommunikationsutrustning som krävs för att uppfylla punkt a ovan skall ge möjlighet till kommunikation även på nödfrekvensen för luftfart 121,5 MHz.

OPS 1.855

Audioväljarpanel

En operatör får inte bruka ett flygplan enligt IFR om det inte är utrustat men en audioväljarpanel som är åtkomlig för varje föreskriven flygsättningsmedlem.

OPS 1.860

Radioutrustning för verksamhet enligt VFR på sträckor där navigering sker genom visuella referenser till marken

En operatör får inte bruka ett flygplan enligt VFR på sträckor där navigering kan ske genom visuella referenser till marken, om det inte är utrustat med radioutrustning (kommunikations- och SSR-transponderutrustning) som är nödvändig för att under normala förhållanden kunna uppfylla följande:

- a) Kommunicera med lämpliga markstationer.
- b) Kommunicera med lämpliga enheter för flygtrafikkontroll från varje punkt i kontrollerat luftrum inom vilket flygningar avses utföras.
- c) Mottaga meteorologisk information.
- d) Besvara SSR-frågor enligt de krav som gäller för den sträcka som flygs.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.865

Kommunikations- och navigeringsutrustning för verksamhet enligt IFR eller enligt VFR på sträckor där navigeringen inte sker med visuella referenser till marken

a) En operatör får inte bruka ett flygplan enligt IFR eller enligt VFR på sträckor där navigeringen inte kan ske med visuella referenser till marken om flygplanet inte är utrustat med kommunikations- och navigeringsutrustning i enlighet med flygtrafikledningstjänstens krav i det (de) område(n) där verksamhet utövas.

a) En operatör får inte bruka ett flygplan enligt IFR eller enligt VFR på sträckor där navigeringen inte kan ske med visuella referenser till marken om flygplanet inte är utrustat med radio- (kommunikations- och SSR-transponder) och navigeringsutrustning i enlighet med flygtrafikledningstjänstens krav i det (de) område(n) där verksamhet utövas.

b) *Radioutrustning*

En operatör skall säkerställa att radioutrustningen består av minst

1. två av varandra oberoende radiokommunikationssystem som är nödvändiga för att under normala förhållanden kunna kommunicera med lämplig markstation från varje punkt på sträckan inkluderande diversioner,
2. SSR-transponderutrustning enligt kraven för den sträcka där flygning utförs.

Oförändrat

c) *Navigeringsutrustning*

En operatör skall säkerställa att navigeringsutrustning

1. omfattar minst
 - i) en VOR-mottagare, en ADF, en DME,
 - ii) en ILS eller MLS där ILS eller MLS krävs för användning vid inflygning,
 - iii) ett mottagningssystem för markeringsfyror, där markeringsfyra krävs för navigeringsändamål vid inflygning,
 - iv) ett system för områdesnavigering, när områdesnavigering krävs för den sträcka där flygning utförs,
 - v) en extra DME på varje sträcka eller del därav, där navigering baseras på enbart DME-signaler,
 - vi) en extra VOR-mottagare på varje sträcka eller del därav, där navigering baseras på enbart VOR-signaler,
 - vii) en extra ADF på varje sträcka eller del därav, där navigering baseras på enbart NDB-signaler, eller
2. uppfyller den typ av navigeringsnoggrannhet (Required Navigation Performance, RNP type) som krävs för flygning i berört luftrum.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- d) En operatör får bruka ett flygplan som inte är utrustat med den navigeringsutrustning som specificeras i punkt a.5 och/eller a.6 ovan, förutsatt att det är utrustat med alternativ utrustning som är godkänd av myndigheten för den sträcka där flygning utförs. Den alternativa utrustningens tillförlitlighet och noggrannhet skall tillåta säker navigering på den avsedda sträckan.

OPS 1.870

Extra navigeringsutrustning för flygning i MNPS-luftrum

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan i MNPS-luftrum om det inte är utrustat med navigeringsutrustning som uppfyller de minimikrav på navigeringsprestanda som föreskrivs i ICAO Doc 7030 benämnt 'Regional Supplementary Procedures'.
- b) Den navigeringsutrustning som krävs i detta stycke skall kunna ses och användas av båda piloterna från deras tjänstgöringsplatser.
- c) För flygning utan restriktioner i MNPS-luftrum skall ett flygplan vara utrustat med två av varandra oberoende system för långdistansnavigering (LRNS).
- d) För flygning i MNPS-luftrum längs angivna, särskilda sträckor skall ett flygplan vara utrustat med ett system för långdistansnavigering (LRNS), om inte annat anges.

OPS 1.872

Utrustning för flygning i luftrum där reducerade vertikala separationsminima (RVSM) tillämpas

(Se även OPS 1.241)

En operatör skall säkerställa att flygplan som flygs i RVSM-luftrum är utrustade med

1. två av varandra oberoende höjdvarningssystem,
2. ett höjdvarningssystem,
3. ett automatiskt system för höjdhållning och
4. en SSR transponder med höjdrapporteringsystem som kan anslutas till det höjdmätarsystem som är i användning för höjdhållning.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- d) En operatör får bruka ett flygplan som inte är utrustat med den navigeringsutrustning som specificeras i punkt c.1.vi och/eller c.1.vii ovan, förutsatt att det är utrustat med alternativ utrustning som är godkänd av myndigheten för den sträcka där flygning utförs. Den alternativa utrustningens tillförlitlighet och noggrannhet skall tillåta säker navigering på den avsedda sträckan.

Oförändrat

1. två av varandra oberoende höjdmätarsystem,

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL M

FLYGPLANSUNDERHÅLL

OPS 1.875

Allmänt

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är underhållet och förklarat tjänstdueligt av en organisation som är vederbörligen godkänd/godtagen i enlighet med JAR-145, med det undantaget att tillsyn före flygning inte nödvändigtvis behöver utföras av JAR-145-organisationen.
- b) I detta kapitel föreskrivs de krav på flygplansunderhåll som är nödvändiga för att uppfylla bestämmelserna för certifiering av operatörer i OPS 1.180.

OPS 1.880

Terminologi

Följande definitioner ur JAR-145 skall tillämpas i detta kapitel:

- a) Tillsyn före flygning – betyder inspektion utförd före flygning för att säkerställa att flygplanet är i skick för den avsedda flygningen. Den innefattar inte åtgärdande av fel.
- b) Godkänd standard – betyder en standard för tillverkning/konstruktion/underhåll/kvalitet godkänd av myndigheten.
- c) Godkänd av myndigheten – betyder godkänd av myndigheten direkt eller i enlighet med en procedur godkänd av myndigheten.

OPS 1.885

Ansökan om och godkännande av operatörens underhållssystem

- a) För godkännande av underhållssystemet skall en sökande, när det gäller det första utfärdandet, en ändring eller en förnyelse av ett drifttillstånd, inkomma med de dokument som specificeras i OPS 1.185 b.
- b) En sökande av det första utfärdandet, en ändring eller en förnyelse av ett drifttillstånd, som uppfyller bestämmelserna i detta kapitel i kombination med en vederbörligen godkänd/godtagen beskrivning av underhållsorganisationen enligt JAR-145, är berättigad till ett myndighetsgodkännande av underhållssystemet.

Anm.: Detaljerade bestämmelser finns i OPS 1.180 a.3 och OPS 1.180 b, och i OPS 1.185.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.890

Underhållsansvar

- a) En operatör skall säkerställa flygplanets luftvärdighet och tjänstugligheten hos såväl drifts- som nödutrustning genom att
1. utföra tillsyn före flygning,
 2. åtgärda varje fel och skada, som har inverkan på verksamhetens säkerhet, till en godkänd standard, med hänsyn tagen till minimiutrustningslistan (MEL) och listan över konfigurationsavvikelser (CDL) om sådana finns för flygplanstypen,
 3. utföra allt underhåll i enlighet med operatörens godkända program för flygplansunderhåll som specificeras i OPS 1.910,
 4. analysera effektiviteten i operatörens godkända program för flygplansunderhåll,
 5. iaktta varje operativt direktiv, luftvärdighetsdirektiv och varje annat krav som rör fortsatt luftvärdighet och som förklarats obligatoriskt av myndigheten, och
 6. utföra modifieringar i enlighet med godkänd standard och för icke-obligatoriska modifieringar upprätta en policy för deras införande.
- b) Operatören skall säkerställa att luftvärdighetsbeviset för varje flygplan som brukas förblir gällande med avseende på
1. kraven i punkt a ovan,
 2. varje förfalldatum som anges i beviset och
 3. varje annat underhållsvillkor som anges i beviset.
- c) De krav som anges i punkt a ovan skall fullgöras i enlighet med procedurer som är godtagbara för myndigheten.

OPS 1.895

Ledning av underhållsverksamheten

- a) En operatör skall vara vederbörligen godkänd i enlighet med JAR-145, för att fullgöra de krav som anges i OPS 1.890 a.2, 3, 5 och 6 utom i de fall då myndigheten är förvissad om att underhållet genom avtal kan utföras av en vederbörligt godkänd/godtagen JAR-145-organisation.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

b) Operatören skall anställa en person eller en grupp av personer som kan godtas av myndigheten, för att säkerställa att allt underhåll utförs i rätt tid till godkänd standard, så att de krav på underhållsansvar som föreskrivs i OPS 1.890 uppfylls och för att säkerställa funktionen hos det kvalitetssystem som krävs i OPS 1.900. Personen, eller i förekommande fall den överordnade personen, är den utsedde befattningshavare som det hänvisas till i OPS 1.175 i.2.

c) När operatören inte är vederbörligen godkänd i enlighet med JAR-145, skall överenskommelse träffas med en sådan organisation, för att uppfylla de krav som specificeras i OPS 1.890 a.2, 3, 5 och 6. Ett skriftligt underhållsavtal skall träffas mellan operatören och den enligt JAR-145 godkända/godtagbara underhållsorganisationen, i vilket det detaljerat skall anges de funktioner som anges i OPS 1.890 a.2, 3, 5 och 6 och som definierar kvalitetsfunktionernas stöd enligt OPS 1.900. Detta avtal liksom alla ändringar, skall vara godtagbara för myndigheten. Myndigheten behöver inte godkänna de kommersiella delarna av ett underhållsavtal.

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Operatören skall anställa en person eller en grupp av personer som kan godtas av myndigheten, för att säkerställa att allt underhåll utförs i rätt tid till godkänd standard, så att de krav på underhållsansvar som föreskrivs i OPS 1.890 uppfylls. Personen, eller i förekommande fall den överordnade personen, är den utsedde befattningshavare som det hänvisas till i OPS 1.175 i.2. Den befattningshavare som utsetts för underhåll ansvarar även för varje korrigerande åtgärd som följer av kvalitetsövervakningen enligt OPS 1.900 a.

c) Den befattningshavare som utsetts för underhåll får inte vara anställd av en godkänd/godtagen JAR-145-organisation som ingått avtal med operatören, om inte särskilt godkännande erhållits från myndigheten.

d) När operatören inte är vederbörligen godkänd i enlighet med JAR-145, skall överenskommelse träffas med en sådan organisation, för att uppfylla de krav som specificeras i OPS 1.890 a.2, 3, 5 och 6. Om inte annat anges i punkterna e, f och g nedan, skall överenskommelsen vara i form av ett skriftligt underhållsavtal mellan operatören och den enligt JAR-145 godkända/godtagbara underhållsorganisationen, i vilket det detaljerat skall anges de funktioner som anges i OPS 1.890 a.2, 3, 5 och 6 och som definierar kvalitetsfunktionernas stöd enligt OPS 1.900. Avtal om bas- och linjeunderhåll för flygplan och motorunderhåll liksom alla ändringar, skall vara godtagbara för myndigheten. Myndigheten behöver inte godkänna de kommersiella delarna av ett underhållsavtal.

e) Oaktat punkt d ovan får operatören ingå avtal med en organisation som inte är godkänd/godtagbar enligt JAR-145 under förutsättning att

1. för avtal om flygplans- och motorunderhåll den organisation med vilken avtal träffas är en OPS-operatör med samma flygplanstyp,
2. allt underhåll slutligen utförs av godkända/godtagbara JAR-145-organisationer,
3. ett sådant avtal i detalj anger de funktioner som anges i OPS 1.890 a.2, 3, 5 och 6 samt definierar kvalitetsfunktionernas stöd enligt OPS 1.900,
4. avtalet tillsammans med alla ändringar är godtagbart för myndigheten. Myndigheten behöver inte godkänna de kommersiella delarna av ett underhållsavtal.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

d) Operatören skall tillhandahålla ändamålsenliga och lämpligt belägna kontorsutrymmen för den personal som anges i punkt b ovan.

f) Oaktat punkt d ovan, då det rör sig om ett flygplan som behöver ett tillfälligt linjeunderhåll får avtalet vara i form av en enskild arbetsorder till underhållsorganisationen.

g) Oaktat punkt d ovan, då det rör sig om underhåll av en flygplanskomponent, inklusive motorunderhåll, får avtalet vara i form av en enskild arbetsorder till underhållsorganisationen.

h) Operatören skall tillhandahålla ändamålsenliga och lämpligt belägna kontorsutrymmen för den personal som anges i punkt b ovan.

OPS 1.900

Oförändrat

Kvalitetssystem

a) För underhållsändamål skall operatörens kvalitetssystem, som krävs enligt OPS 1.035, dessutom omfatta minst följande funktioner:

1. Övervakning av att aktiviteterna i OPS 1.890 utförs enligt de godtagna procedureerna.
2. Övervakning av att allt kontrakterat underhåll utförs enligt kontraktet.
3. Övervakning av att kraven i detta kapitel fortlöpande uppfylls.

b) När operatören är godkänd enligt JAR-145 får operatörens kvalitetssystem kombineras med det kvalitetssystem som krävs i JAR-145.

OPS 1.905

Operatörens handbok för styrning av underhåll (Operator's Maintenance Management Exposition)

a) En operatör skall ta fram en handbok för styrning av underhåll (MME), som innehåller detaljer om organisationsstrukturen och som innefattar,

1. den befattningshavare som utsetts att ansvara för det underhållssystem som krävs i OPS 1.175 i.2 och den person eller den grupp av personer som avses i OPS 1.895 b,
2. de procedurer som skall följas för att uppfylla underhållsansvaret i OPS 1.890 och kvalitetsfunktionerna i OPS 1.900, med undantaget att då operatören är vederbörligen godkänd som underhållsorganisation enligt JAR-145 får sådana detaljer inkluderas i JAR-145-beskrivningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Operatörens handbok för styrning av underhåll (MME) och varje efterföljande ändring skall godkännas av myndigheten.

OPS 1.910

Operatörens program för flygplansunderhåll

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanet underhålls i enlighet med operatörens program för flygplansunderhåll. Programmet skall i detalj beskriva allt underhåll som krävs inklusive underhållsintervaller. Krav på att programmet skall innehålla ett driftsäkerhetsprogram kommer att ställas, när myndigheten bedömer att ett sådant driftsäkerhetsprogram är nödvändigt.
- b) Operatörens program för flygplansunderhåll och alla efterföljande ändringar i det skall godkännas av myndigheten.

OPS 1.915

Operatörens tekniska journal för flygplan

- a) En operatör skall använda ett tekniskt journalsystem för flygplan som innehåller följande uppgifter för varje flygplan:
1. Information om varje flygning, som är nödvändig för att säkerställa fortsatt flygsäkerhet.
 2. Gällande underhållsintyg för flygplan.
 3. Gällande rapport om underhållsstatus som visar flygplanets underhållsläge i fråga om nästkommande och förskjutna (udda intervaller) underhåll, med det undantaget att myndigheten kan medge att rapporten förvaras på annan plats.
 4. Alla kvarstående fel som påverkar användningen av flygplanet.
 5. Alla nödvändiga instruktioner som rör underhållsåtgärder.
- b) Det tekniska journalsystemet för flygplan och varje efterföljande ändring skall godkännas av myndigheten.

OPS 1.920

Dokumentation av underhåll

- a) En operatör skall säkerställa att den tekniska journalen för flygplanet bevaras 24 månader efter datum för den sista noteringen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Operatören skall säkerställa att ett system har upprättats, i en form som är godtagbar för myndigheten, för att förvara följande dokumentation under de tider som anges:
1. All detaljerad underhållsdokumentation för flygplanet och varje installerad flygplanskomponent – 24 månader efter det att underhållsintyg utfärdades för flygplanet eller flygplanskomponenten.
 2. Den totala gångtiden och i tillämpliga fall antalet flygningar för flygplanet och alla tidsbegränsade flygplanskomponenter – 12 månader efter det att flygplanet permanent tagits ur tjänst.
 3. Gångtiden och i tillämpliga fall antalet flygningar efter senaste översyn av flygplanet eller flygplanskomponenten som är underkastad en översynsperiod – till dess att översyn av flygplanet eller flygplanskomponenten har ersatts av en annan översyn av likvärdig omfattning och detaljeringsgrad.
 4. Aktuell tillsynsstatus för flygplanet, så att överensstämmelse med operatörens godkända underhållsprogram kan fastställas – till dess att tillsynen av flygplanet eller flygplanskomponenten har ersatts av annan tillsyn av likvärdig omfattning och detaljeringsgrad.
 5. Aktuell status beträffande luftvärdighetsdirektiv tillämpliga på flygplanet eller flygplanskomponenterna – 12 månader efter det att flygplanet permanent tagits ur tjänst.
 6. Detaljerad information om aktuella modifieringar och reparationer på flygplanet, motor(er), propeller/propellrar och varje annan flygplanskomponent av vital betydelse för flygsäkerheten – 12 månader efter det att flygplanet permanent tagits ur tjänst.
- c) När ett flygplan permanent överförs från en operatör till en annan operatör, skall operatören säkerställa att även den dokumentation som specificeras i punkt a och b överförs och att de föreskrivna tidsperioderna fortsätter att gälla för den nye operatören.

OPS 1.930

Drifttillståndets fortsatta giltighet vad gäller underhållssystemet

En operatör skall uppfylla OPS 1.175 och 1.180 för att säkerställa drifttillståndets fortsatta giltighet beträffande underhållssystemet.

OPS 1.935

Likvärdiga säkerhetsförhållande

En operatör får inte införa alternativa procedurer till dem som föreskrivs i detta kapitel om inte ett behov föreligger och om inte ett likvärdigt säkerhetsförhållande dessförinnan har godkänts med beaktande av det tillämpliga allmänna granskningsförfarandet samt att införandet har godkänts av myndigheten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL N

FLYGBESÄTTNING

OPS 1.940

Flygbesättningens sammansättning

(Se tillägg 1 och 2 till OPS 1.940)

a) En operatör skall säkerställa att

1. flygbesättningens sammansättning och antalet flygbesättningsmedlemmar på bestämda besättningsplatser överensstämmer med och inte understiger minimikravet i flyghandboken (AFM),
2. flygbesättningen innefattar ytterligare flygbesättningsmedlemmar när detta krävs på grund av verksamhetens art, och att den inte reduceras under det antal som anges i drifhandboken,
3. alla flygbesättningsmedlemmar innehar tillämpliga och gällande certifikat som är godtagbara för myndigheten, och att de har lämpliga kvalifikationer och är kompetenta att utföra de uppgifter som tilldelats dem,
4. förfaranden som är godtagbara för myndigheten är fastställda för att förhindra att oerfarna flygbesättningsmedlemmar bildar en besättning,
5. en pilot i flygbesättningen, kvalificerad som befälhavare (PIC) i enlighet med tillämpliga bestämmelser rörande certifiering av flygbesättning (FCL), är utsedd till befälhavare, vilken får överlämna ledningen av flygningen till en annan lämpligt kvalificerad pilot och
6. när en särskild systemoperatör krävs i AFM, flygbesättningen innefattar en besättningsmedlem som innehar certifikat för flygmaskinist eller är en lämpligt kvalificerad flygbesättningsmedlem som är godtagbar för myndigheten,
7. när flygbesättningsmedlemmar anlitas, som är egna företagare och/eller arbetar som frilans eller på deltid, skall operatören säkerställa att kraven i kapitel N är uppfyllda. I detta avseende skall särskild uppmärksamhet ägnas det totala antalet flygplanstyper eller varianter som en flygbesättningsmedlem får flyga i kommersiella flygtransporter, vilket inte får överskrida kraven i OPS 1.980 och OPS 1.981, inklusive tjänstgöring hos en annan operatör.

b) *Minimibesättning för verksamhet enligt IFR eller under mörker*

För verksamhet enligt IFR eller under mörker skall operatören säkerställa att

1. i fråga om turbopropflygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare och i fråga om alla jetflygplan, minimibesättningen är 2 piloter eller att

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. andra flygplan än de som omfattas av punkt b.1 ovan flygs i en-pilotsystem endast om kraven i tillägg 2 till OPS 1.940 är uppfyllda. Om kraven i tillägg 2 inte är uppfyllda är minimibesättningen 2 piloter.

OPS 1.945

Övergångsutbildning och kontroll

(Se tillägg 1 till OPS 1.945)

- a) En operatör skall säkerställa att
 1. en flygbesättningsmedlem genomgår utbildning för typbehörighet som uppfyller kraven för flygbesättningscertifikat vid övergång från en flygplanstyp till en annan typ eller klass för vilken ny typ- eller klassbehörighet krävs,
 2. En flygbesättningsmedlem genomgår operatörens övergångsutbildning innan produktionsflygning utan övervakning påbörjas
 - i) vid övergång till ett flygplan för vilken en ny typ- eller klassbehörighet krävs eller
 - ii) vid byte av operatör.
 3. Övergångsutbildning utförs av lämpligt kvalificerade personer i enlighet med en detaljerad utbildningsplan, som ingår i drift-handboken och är godtagbar för myndigheten.
 4. Omfattningen av den utbildning som krävs i operatörens övergångsutbildning fastställs efter det att vederbörlig hänsyn tagits till flygbesättningsmedlemmens tidigare utbildning, registrerad i dennes utbildningsprotokoll såsom föreskrivs i OPS 1.985.
 5. Minimikraven för flygbesättningsmedlemmarnas kvalifikationer och erfarenhet, som krävs innan övergångsutbildning påbörjas, är specificerade i drifhandboken.
 6. Varje flygbesättningsmedlem genomgår den kontroll som krävs i OPS 1.965 b och den utbildning och kontroll som krävs i OPS 1.965 d innan produktionsflygning under övervakning sker.
 7. Den kontroll som krävs i OPS 1.965 c utförs efter genomförd produktionsflygning under övervakning.
 8. En flygbesättningsmedlem inte utför flygtjänst på en annan typ eller klass, när operatörens övergångsutbildning har påbörjats, förrän utbildningen är genomförd eller avslutad.
 9. CRM-utbildning (Crew Resource Management) ingår i övergångsutbildningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- b) Vid byte av flygplanstyp eller klass får den kontroll som krävs i 1.965 b kombineras med flygprovet för typ- eller klassbehörighet.
- c) Operatörens övergångsutbildning och den typ- eller klassutbildning får kombineras.

OPS 1.950

Skillnadsutbildning och förtrogenhetsutbildning

- a) En operatör skall säkerställa att en flygbesättningsmedlem genomgår:

1. Skillnadsutbildning,

- i) vid tjänstgöring på en annan variant av samma flygplanstyp eller på en annan typ av samma klass som den han för tillfället tjänstgör på eller
- ii) när utrustning och/eller procedurer ändras på de typer eller varianter på vilka han för tillfället tjänstgör, kräver ytterligare kunskap eller utbildning i ett lämpligt utbildningshjälpmedel.

2. Förtrogenhetsutbildning,

- i) vid tjänstgöring på ett annat flygplan av samma typ eller variant, eller
- ii) när utrustning och/eller procedurer ändras på de typer eller varianter på vilka han för tillfället tjänstgör, kräver att ytterligare kunskap förvärfvas.

- b) Operatören skall i drifhandboken specificera när sådan skillnadsutbildning eller förtrogenhetsutbildning krävs.

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Skillnadsutbildning, vilken kräver ytterligare kunskap och utbildning i ett för flygplanet lämpligt utbildningshjälpmedel,

Oförändrat

- ii) när utrustning och/eller procedurer ändras på de typer eller varianter på vilka han för tillfället tjänstgör.

2. Förtrogenhetsutbildning, vilken kräver att ytterligare kunskaper förvärfvas,

Oförändrat

- ii) när utrustning och/eller procedurer ändras på de typer eller varianter på vilka han för tillfället tjänstgör.

Oförändrat

OPS 1.955

Utnämning av befälhavare

- a) För befordran till befälhavare från biträdande pilot och för personer som kommer som befälhavare till en operatör, skall operatören säkerställa att,
1. en lägsta erfarenhetsnivå, som är godtagbar för myndigheten, anges i drifhandboken och
 2. i fråga om flerpilotverksamhet, piloten genomgår lämplig befälhavarutbildning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Den befälhavarutbildning som krävs i punkt a.2 ovan skall specificeras i drifthandboken och innehålla minst följande:

1. Utbildning i flygsimulator (inklusive produktionsinriktad flygträning, Line Oriented Flying Training) och/eller flygträning.
2. Operatörens kompetenskontroll utförd som befälhavare.
3. Befälhavares ansvar.
4. Produktionsflygträning som befälhavare under övervakning. Minst 10 flygningar krävs för pilot som redan är kvalificerade på flygplanstypen.
5. Kontroll av befälhavare under produktionsflygning i enlighet med OPS 1.965 c och kontroll av sträck- och flygplatskännedom i enlighet med OPS 1.975.
6. CRM-utbildning.

OPS 1.960

Befälhavare som innehar trafikflygarcertifikat CPL

En operatör skall säkerställa att:

1. En innehavare av CPL inte utövar verksamhet som befälhavare på ett flygplan som enligt flyghandboken är certifierat för enpilotverksamhet, om inte följande gäller:
 - i) Föraren har minst 500 timmar total flygtid på flygplan eller innehar gällande IFR-behörighet då passagerarflygning enligt VFR utförs utanför en radie av 50 NM från startflygplatsen.
 - ii) Vid flygning på en flermotorig flygplanstyp enligt IFR, piloten har minst 700 timmar total flygtid på flygplan inkluderande 400 timmar som befälhavare av vilka 100 timmar varit enligt IFR, inkluderande 40 timmar på flermotorigt flygplan. De 400 timmarna som befälhavare får ersättas med timmar som biträdande pilot baserat på förutsättningen att två timmar som biträdande pilot motsvarar en timme som befälhavare och förutsatt att dessa timmar erhöles i ett fastställt flerpilotssystem, enligt kraven i drifthandboken.
2. Utöver vad som anges i punkt a.1 ii ovan, bestämmelserna föreskrivna i tillägg 2 till OPS 1.940 är uppfyllda vid enpilotverksamhet enligt IFR.
3. Vid flerpilotverksamhet, utöver punkt a.1 ovan och innan piloten tjänstgör som befälhavare, den befälhavarutbildning som krävs enligt OPS 1.955 a.2 är genomförd.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.965

Repetitionsutbildning och kontroll

(Se tillägg 1 och 2 till OPS 1.965)

a) *Allmänt*

En operatör skall säkerställa att:

1. Varje flygbesättningsmedlem genomgår repetitionsutbildning och kontroll samt att all sådan utbildning och kontroll är relevant med avseende på den typ eller variant av flygplan på vilken besättningsmedlemmen är certifierad att tjänstgöra.

2. Ett repetitionsutbildnings- och kontrollprogram är fastställt i drifthandboken och godkänt av myndigheten.

3. Repetitionsutbildning leds av följande personal:

i) Markbunden utbildning och fortbildning: av lämpligt kvalificerad personal.

ii) Utbildning i flygplan/flygsimulator: av typinstruktör/typkontrollant eller av en typinstruktör (vid syntetisk flygträning)

iii) Utbildning och kontroll avseende nöd- och säkerhetsutrustning: av lämpligt kvalificerad personal.

iv) CRM-utbildning: av lämpligt kvalificerad personal.

4. Återkommande kontroller utförs av följande personal:

i) Operatörens kompetenskontroll: av typkontrollant.

ii) Kontroll under produktionsflygning: av befälhavare utsedda av operatören och godtagbara för myndigheten.

1. Varje flygbesättningsmedlem genomgår repetitionsutbildning och kontroll samt att all sådan utbildning och kontroll är relevant med avseende på den typ eller variant av flygplan på vilken flygbesättningsmedlemmen tjänstgör.

Oförändrat

ii) Utbildning i flygplan/flygsimulator: av typinstruktör (Type Rating Instructor, TRI) eller ifråga om flygsimulator en instruktör vid syntetisk flygträning (Synthetic Flight Instructor, SFI) förutsatt att instruktörerna uppfyller operatörens krav på erfarenhet och kunskap, tillräckliga för att undervisa i de ämnen som specificeras i tillägg 1 till JAR-OPS 1.965 a.1.i A och B.

iii) Utbildning avseende nöd- och säkerhetsutrustning: av lämpligt kvalificerad personal.

Oförändrat

i) Operatörens kompetenskontroll: av typkontrollant eller av en kontrollant för syntetisk flygträning om kontrollen genomförs i en flygsimulator som är kvalificerad och godkänd för ändamålet i enlighet med tillämpliga bestämmelser för utrustning för syntetisk flygträning.

Oförändrat

iii) Kontroll avseende nöd- och säkerhetsutrustning: av lämpligt kvalificerad personal.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Operatörens kompetenskontroll

Oförändrat

1. En operatör skall säkerställa att

i) varje flygbesättningsmedlem genomgår operatörens kompetenskontroll för att visa sin förmåga att utföra normala och onormala procedurer samt nödlägen, och

ii) kontrollen utförs utan yttre visuella referenser när det krävs att flygbesättningsmedlemmen skall kunna flyga enligt IFR.

ii) kontrollen utförs utan yttre visuella referenser när det krävs att flygbesättningsmedlemmen skall kunna flyga enligt IFR,

iii) varje besättningsmedlem genomgår operatörens kompetenskontroller som del av en normalt sammansatt flygbesättning.

2. Giltighetstiden för en operatörs kompetenskontroll skall vara 6 kalendermånader räknat från utgången av månaden för utfärdande. Om utfärdande har gjorts inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående kontroll, skall giltighetstiden utsträckas från utfärdandedatum till 6 kalendermånader efter utgången av den föregående kontrollen.

Oförändrat

c) Kontroll under produktionsflygning

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår kontroll under produktionsflygning i flygplanet för att visa sin förmåga att utföra normal produktionsflygning, beskriven i drift-handboken. Giltighetstiden för en sådan kontroll är 12 kalendermånader plus återstoden av utfärdandemånaden. Om utfärdandet skett inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående kontroll under produktionsflygning, skall giltighetstiden utsträckas från utfärdandedatumet till 12 kalendermånader efter utgången av den föregående kontrollen.

d) Utbildning och kontroll avseende nöd- och säkerhetsutrustning

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår utbildning och kontroll som rör placering och användning av all nöd- och säkerhetsutrustning som medförs. Giltighetstiden för en sådan kontroll är 12 kalendermånader plus återstoden av utfärdandemånaden. Om utfärdandet skett inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående nöd- och säkerhetskontroll, skall giltighetstiden utsträckas från utfärdandedatumet till 12 kalendermånader efter utgången av den föregående kontrollen.

e) Utbildning i besättningssamarbete (CRM)

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår CRM-utbildning såsom del av repetitionsutbildning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

f) *Markbunden utbildning och fortbildning*

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår markbunden utbildning och fortbildning var tolfte kalendermånad. Om utbildningen sker inom 3 kalendermånader före utgången av 12-månadersperioden, skall nästa markbundna utbildning och fortbildning genomgås inom 12 kalendermånader från det ursprungliga utgångsdatumet för föregående markbundna utbildning och fortbildning.

g) *Flygplans-/flygsimulatorsutbildning*

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår flygplans-/flygsimulatorsutbildning minst var tolfte kalendermånad. Om utbildningen sker inom 3 kalendermånader före utgången av 12-månadersperioden, skall nästa flygplans-/flygsimulatorsutbildning genomgås inom 12 kalendermånader från det ursprungliga utgångsdatumet för föregående flygplans-/flygsimulatorsutbildning.

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår markbunden utbildning och fortbildning minst var tolfte kalendermånad. Om utbildningen sker inom 3 kalendermånader före utgången av 12-månadersperioden, skall nästa markbundna utbildning och fortbildning genomgås inom 12 kalendermånader från det ursprungliga utgångsdatumet för föregående markbundna utbildning och fortbildning.

Oförändrat

OPS 1.968

Krav på pilot för tjänstgöring i ettdera av pilotsätena

(Se tillägg 1 till OPS 1.968)

En operatör skall säkerställa att

1. en pilot som kan utses att tjänstgöra i ettdera av pilotsätena genomgår lämplig utbildning och kontroll, samt
2. utbildnings- och kontrollprogrammet är specificerat i drifthandboken och godtagbart för myndigheten.

OPS 1.970

Aktuell erfarenhet

a) En operatör skall säkerställa att:

1. Befälhavare. En pilot inte flyger ett flygplan som befälhavare om han inte under de föregående 90 dagarna har utfört minst tre starter och tre landningar som manövrerande pilot i ett flygplan av samma typ eller en flygsimulator som är kvalificerad och godkänd för ändamålet i enlighet med tillämpliga bestämmelser för utrustning för syntetisk flygträning för den flygplanstyp som skall användas.
2. Biträdande pilot. En biträdande pilot inte tjänstgör vid manöverorganen under start och landning om han inte under de föregående 90 dagarna har tjänstgjort som pilot vid manöverorganen under start och landning i ett flygplan av samma typ eller i en flygsimulator som är kvalificerad och godkänd för ändamålet i enlighet med tillämpliga bestämmelser för utrustning för syntetisk flygträning för den flygplanstyp som skall användas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) 90-dagarsperioden som föreskrivs i punkt a.1 och a.2 ovan får utsträckas till högst 120 dagar genom produktionsflygning under övervakning av en typinstruktör eller typkontrollant. För tidsperioder längre än 120 dagar uppfylls kravet på aktuell erfarenhet genom en träningsflygning eller genom användning av en godkänd flygsimulator.

OPS 1.975

Befälhavare – Sträck- och flygplatskännedom

- a) En operatör skall säkerställa att piloten, innan han utses till befälhavare har erhållit tillräckliga kunskaper om den sträcka som skall flygas och om de flygplatser (inklusive alternativ), hjälpmedel och procedurer som skall användas.
- b) Giltighetstiden för sträck- och flygplatskvalificering skall vara 12 kalendermånader plus återstoden av
1. kvalificeringsmånaden, eller
 2. den månad då den senaste flygningen på sträckan eller till flygplatsen utfördes.
- c) Sträck- och flygplatskvalificering skall förnyas genom flygning på sträckan eller till flygplatsen inom den giltighetsperiod som föreskrivs i punkt b ovan.
- d) Om förnyelse sker inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående sträck- och flygplatskvalificering skall giltighetstiden utsträckas från datumet för förnyelse till 12 kalendermånader efter utgången av den föregående sträck- och flygplatskvalificeringen.

OPS 1.978

Avancerat kvalificeringsprogram (AQP)

- a) Giltighetsperioderna i OPS 1.965 och 1.970 får utsträckas när myndigheten har godkänt ett avancerat kvalificeringsprogram som är upprättat av operatören.
- b) Det avancerade kvalificeringsprogrammet skall omfatta utbildning och kontroll som skapar och bibehåller en kompetens som inte är lägre än vad som krävs enligt OPS 1.945, 1.965 och 1.970.

OPS 1.975

Sträck- och flygplatskännedom

- a) En operatör skall säkerställa att piloten, innan han utses till befälhavare eller till pilot till vilken ledningen för flygningen får överlämnas av befälhavaren har erhållit tillräckliga kunskaper om den sträcka som skall flygas och om de flygplatser (inklusive alternativ), hjälpmedel och procedurer som skall användas.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.980

Flygning med mer än en typ eller variant

(Se tillägg 1 till OPS 1.980)

- a) En operatör skall säkerställa att en flygbesättningsmedlem inte flyger på mer än en typ eller variant, såvida inte flygbesättningsmedlemmen är kompetent att göra detta.
- b) Då flygning på mer än en typ eller variant övervägs skall operatören säkerställa att skillnaderna och/eller likheterna mellan de berörda flygplanen motiverar sådan flygning med hänsyn tagen till följande:
1. Teknisk nivå.
 2. Operativa procedurer.
 3. Manövreringsegenskaper.
- c) Operatören skall säkerställa att en flygbesättningsmedlem som flyger mer än en typ eller variant uppfyller samtliga de krav som föreskrivs i kapitel N för varje typ eller variant, såvida inte myndigheten har godkänt att viss utbildning, kontroll och aktuell erfarenhet får tillgodoräknas.
- d) Operatören skall ange lämpliga procedurer och /eller operativa begränsningar, godkända av myndigheten, i drifhandboken för all flygning på mer än en typ eller variant omfattande,
1. flygbesättningsmedlemmens lägsta erfarenhetsnivå,
 2. lägsta erfarenhetsnivå på en typ eller variant innan utbildning och flygning på en annan typ eller variant påbörjas,
 3. den process genom vilken en flygbesättning som är behörig på en typ eller variant blir utbildad och behörig på en annan typ eller variant,
 4. alla tillämpliga krav på aktuell erfarenhet för varje typ eller variant.

OPS 1.981

Flygning med helikopter och flygplan

När en flygbesättningsmedlem flyger både helikoptrar och flygplan skall

1. en operatör säkerställa att flygning med helikopter och flygplan är begränsad till en typ av vardera, och
2. operatören skall i drifhandboken ange lämpliga procedurer och/eller operativa begränsningar godkända av myndigheten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.985

Dokumentation av utbildning

En operatör skall

1. upprätta och bevara protokoll över all utbildning, kontroll och behörighet som föreskrivs i OPS 1.945, 1.955, 1.965, 1.968 och 1.975, som genomförts av en flygbesättningsmedlem, och
2. på begäran, göra alla protokoll som rör övergångs- och repetitionsutbildning och kontroll tillgängliga för berörda flygbesättningsmedlemmar.

Tillägg 1 till OPS 1.940

Avlösning av flygbesättningsmedlem under flygning

- a) En flygbesättningsmedlem får avlösas från sin tjänst vid manöverorganen under flygning av en annan lämpligt kvalificerad flygbesättningsmedlem.
- b) *Avlösning av befälhavaren*

Befälhavaren får avlösas av,

- i) en annan pilot som är kvalificerad som befälhavare, eller
 - ii) en ansvarig pilot som är kvalificerad på sätt som anges i punkt c nedan.
- c) Minimikrav för en ansvarig pilot som avlöser befälhavaren

1. Gällande trafikflygarcertifikat ATPL,
2. övergångsutbildning och kontroll (inklusive utbildning för typbehörighet) som föreskrivs i OPS 1.945,
3. all repetitionsutbildning och kontroll som föreskrivs i OPS 1.965,
4. aktuell erfarenhet som föreskrivs i OPS 1.970,
5. sträckkvalificering som ansvarig pilot som föreskrivs i OPS 1.975, och
6. flygning enbart på marschhöjd som ansvarig pilot och inte under flygnivå 200.

- d) *Avlösning av biträdande piloten*

Den biträdande piloten får avlösas av

- i) en annan lämpligt kvalificerad pilot, eller
- ii) en biträdande avlösningspilot för sträckflygning, som är kvalificerad på sätt som anges i punkt e nedan.

Befälhavaren får överlämna ledningen av flygningen till,

- i) en annan kvalificerad befälhavare, eller
- ii) för verksamhet endast över flygnivå 200, en pilot som är kvalificerad på sätt som anges i punkt c nedan.

- c) Minimikrav för en pilot som avlöser befälhavaren

Oförändrat

3. all repetitionsutbildning och kontroll som föreskrivs i OPS 1.965 och OPS 1.968,
4. sträckkvalificering som föreskrivs i OPS 1.975.

Utgår

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

e) *Minimikrav för en biträdande avlösningspilot för sträckflygning*

1. Gällande trafikflygarcertifikat CPL med IFR-bevis,
2. övergångsutbildning och kontroll inklusive utbildning för typbehörighet som föreskrivs i OPS 1.945 med undantag för kravet på utbildning i start och landning,
3. all repetitionsutbildning och kontroll som föreskrivs i OPS 1.965 med undantag för kravet på utbildning i start och landning, och
4. flygning enbart på marschhöjd som biträdande pilot och inte under flygnivå 200.
5. Aktuell erfarenhet som föreskrivs i OPS 1.970 krävs inte. Föraren skall emellertid utföra repetitionsträning för att upprätthålla aktuell flygerfarenhet och färdighet genom fortbildning i flygsimulator med intervaller som inte överstiger 90 dagar. Denna fortbildning får kombineras med den utbildning som föreskrivs i OPS 1.965.

f) *Avlösning av systemoperatören*

En systemoperatör får avlösas under flygning av en besättningsmedlem som innehar flygmaskinistcertifikat eller av en flygbesättningsmedlem med lämpliga kvalifikationer och som är godtagbara för myndigheten.

*Tillägg 2 till OPS 1.940****Enpilotverksamhet enligt IFR eller under mörker***

Flygplan som avses i OPS 1.940 b.2 får flygas enligt IFR eller under mörker av enbart en pilot när följande krav är uppfyllda:

1. Operatören skall i drifthandboken ta med ett program för pilotens övergångs- och repetitionsutbildning, vilket innehåller tilläggskrav för enpilotverksamhet.
2. Procedurerna i cockpit skall särskilt omfatta
 - i) motorns handhavande och nödhantering,
 - ii) användning av checklistor för normala och onormala förhållanden och nödförfaranden,
 - iii) ATC-kommunikation,
 - iv) start- och inflygningsprocedurer,
 - v) handhavande av autopilot, och
 - vi) förenklad dokumentation under flygning.

vi) användning av förenklad dokumentation under flygning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Återkommande kontroller som krävs i OPS 1.965 skall utföras i enpilotssystem på den aktuella flygplanstypen eller flygplansklassen och under förhållanden som är representativa för verksamheten.
4. Piloten skall ha minst 50 timmar flygtid enligt IFR på den aktuella flygplanstypen eller flygplansklassen, varav 10 timmar som ansvarig pilot.
5. Minimikrav avseende aktuell erfarenhet för en pilot som tjänstgör i enpilotverksamhet enligt IFR eller under mörker skall vara 5 IFR-flygningar, inklusive 3 instrumentflygningar, utförda under de föregående 90 dagarna på flygplanstypen eller flygplansklassen i enpilotssystem. Detta krav får ersättas av en kontroll i instrumentflygning enligt IFR på flygplanstypen eller flygplansklassen.

Tillägg 1 till OPS 1.945

Operatörens övergångsutbildning

- a) En operatörs övergångsutbildning skall omfatta,
 1. markbunden utbildning och kontroll som innefattar flygplanssystem, normala och onormala procedurer och nödförfaranden,
 2. utbildning och kontroll som avser nöd- och säkerhetsutrustning, vilken skall vara genomförd innan utbildning i flygplan påbörjas,
 3. CRM-utbildning,
 4. flygplans-/flygsimulatorsutbildning och kontroll, samt
 5. produktionsflygning under övervakning och kontroll under produktionsflygning.
- b) Övergångsutbildningen skall utföras i den ordningsföljd som anges i punkt a ovan.
- c) När en flygbesättningsmedlem inte tidigare har genomgått en operatörs övergångsutbildning, skall operatören säkerställa att flygbesättningsmedlemmen, i tillägg till punkt a ovan, genomgår allmän utbildning i första hjälpen och i tillämpliga fall utbildning i procedurer för nödlandning på vatten med användning av utrustningen i vatten.

Tillägg 1 till OPS 1.965

Repetitionsutbildning och kontroll – piloter

- a) *Repetitionsutbildning*

Repetitionsutbildning skall omfatta:

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Oförändrat
4. Piloten skall ha minst 50 timmar flygtid enligt IFR på den aktuella flygplanstypen eller flygplansklassen, varav 10 timmar som befälhavare.
- Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Markbunden utbildning och fortbildning

- i) Programmet för markbunden utbildning och fortbildning skall innehålla
 - A) flygplanssystem,
 - B) operativa procedurer och krav inkluderande avisning och förhindrande av isbildning på marken och inkapacitet hos piloten, och
 - C) genomgång av haverier/tillbud och störningar.
- ii) Kunskaper från den markbundna utbildningen och fortbildningen skall styrkas genom ett frågeformulär eller på annat lämpligt sätt.

2. Flygplans-/flygsimulatorsutbildning

- i) Programmet för flygplans-/flygsimulatorsutbildning skall utformas så att alla större systemfel i flygplanet och därtill hörande procedurer kommer att ha behandlats under föregående treårsperiod.
- ii) När manövrer med motorbortfall utförs i ett flygplan skall motorbortfallet simuleras.
- iii) Flygplans-/flygsimulatorsutbildning får kombineras med operatörens kompetenskontroll.

3. Utbildning som avser nöd- och säkerhetsutrustning

- i) Utbildning som avser nöd- och säkerhetsutrustning får kombineras med kontroll av nöd- och säkerhetsutrustning och skall utföras i ett flygplan eller ett lämpligt alternativt utbildningshjälpmedel.
- ii) Programmet för utbildning som avser nöd- och säkerhetsutrustning skall varje år innehålla följande:

A) Verklig påtagning av flytväst, om sådan medförs.

B) Verklig påtagning av andningsskydd,

C) Verkligt handhavande av brandsläckare.

D) Instruktion om placering och användning av all nöd- och säkerhetsutrustning som medförs i flygplanet.

E) Instruktion om placering och användning av alla typer av utgångar.

F) procedurer för luftfartsskydd.

B) Verklig påtagning av andningsskydd, om sådant medförs.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

iii) Vart tredje år skall utbildningsprogrammet inkludera följande:

- A) Verklig användning av alla typer av utgångar.
- B) Demonstration av det förfaringsätt som används för att hantera en nödrutschbana, om sådan är installerad.
- C) Verklig brandbekämpning, med användning av utrustning, som är representativ för den som medförs i flygplanet, utförd på en verklig eller simulerad brand, förutom att ett alternativt förfarande, som är godtagbart för myndigheten, får användas för halonbrandsläckare.
- D) Effekterna av rök i ett slutet utrymme och verklig användning av all relevant utrustning i en simulerad rökfylld miljö.
- E) Verkligt handhavande av pyroteknisk utrustning, verklig eller simulerad, där det är lämpligt.
- F) Demonstration av användning av livbåt(ar) om sådan(a) medförs.

4. CRM-utbildning

b) Återkommande kontroll

Återkommande kontroll skall omfatta:

1. Operatörens kompetenskontroller:

- i) I tillämpliga fall skall operatörens kompetenskontroll innefatta följande manövrer:
 - A) Avbruten start när en flygsimulator kan användas, i annat fall endast träning av handgrepp.
 - B) Start med motorbortfall mellan V_1 och V_2 eller så snart säkerhetsöverväganden tillåter.
 - C) Precisionsinflygning till minima med en motor ur funktion i fråga om flermotoriga flygplan.
 - D) Icke-precisionsinflygning till minima.
 - E) Avbruten inflygning på instrument från minima med en motor ur funktion i fråga om flermotoriga flygplan.
 - F) Landning med en motor ur funktion. För enmotoriga flygplan krävs en nödländningsövning.
- ii) När manövrer med motor ur funktion utförs i ett flygplan skall motorbortfallet simuleras.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- iii) Utöver de kontroller som krävs i punkt i.A till F ovan skall kraven i reglerna för utfärdande av certifikat för flygbesättningar uppfyllas var tolfte månad och får kombineras med operatörens kompetenskontroll.
- iv) För en pilot som enbart flyger enligt VFR får kontrollerna som krävs i punkt i.C till E ovan utgå med undantag för en inflygning och pådrag i ett flermotorigt flygplan med en motor ur funktion.
- v) Operatörens kompetenskontroller skall utföras av en typkontrollant.

2. Kontroller av nöd- och säkerhetsutrustning.

De delar som skall kontrolleras är de som varit föremål för utbildning i enlighet med punkt a.3 ovan.

3. Kontroll under produktionsflygning.

- i) Kontroll under produktionsflygning skall påvisa förmågan att tillfredsställande genomföra en komplett produktionsflygning innefattande procedurerna före och efter flygning och användningen av den utrustning som finns och som är specificerad i drifhandboken.
- ii) Flygbesättningens färdigheter i fråga om CRM skall bedömas.
- iii) När pilot är utsedda att tjänstgöra både som manövrerande (Pilot flying, PF) och icke-manövrerande (Pilot non-flying, PNF) pilot skall båda funktionerna kontrolleras.
- iv) Kontroll under produktionsflygning skall genomföras i ett flygplan.
- v) Kontroll under produktionsflygning skall utföras av befälhavare som är utsedda av operatören och godtagbara för myndigheten.

*Tillägg 2 till OPS 1.965***Repetitionsutbildning och kontroll – systemoperatörer**

- a) Repetitionsutbildningen och kontrollen av systemoperatörer skall uppfylla kraven för pilot och alla ytterligare särskilda arbetsuppgifter med undantag för de uppgifter som inte är tillämpliga för systemoperatörer.
- b) Repetitionsutbildning och kontroll av systemoperatörer skall, när så är möjligt, ske samtidigt med att en pilot genomgår repetitionsutbildning och kontroll.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) En kontroll under produktionsflygning skall utföras av en befälhavare som är utsedd av operatören och godtagbar för myndigheten eller av en typinstruktör eller typkontrollant för systemoperatörer.

Tillägg 1 till OPS 1.968

Krav på pilot för tjänstgöring i ettdera av pilotsätena

- a) Befälhavare vars tjänst även kräver att de tjänstgör i det högra sätet och utför den biträdande pilotens uppgifter, eller befälhavare som åläggs att genomföra utbildning eller examination från det högra sätet, skall genomgå tilläggsutbildning och kontroll specificerad i drifthandboken och den skall ske i samband med operatörens kompetenskontroller som föreskrivs i OPS 1.965 b. Tilläggsutbildningen skall omfatta minst följande:

1. Motorbortfall under start.
2. Inflygning med en motor ur funktion och pådrag.
3. Landning med en motor ur funktion.

- b) När manövrer med motor ur funktion utförs i ett flygplan skall motorbortfallet simuleras.

- c) Vid tjänstgöring i det högra sätet skall dessutom kontrollerna som föreskrivs i OPS för tjänstgöring i det vänstra sätet vara gällande och aktuella.

- d) En pilot som avlöser befälhavaren som ansvarig pilot skall, i samband med operatörens kompetenskontroller som föreskrivs i OPS 1.965 b, visa kunskap om handgrepp och förfaranden, vilka annars skulle vara befälhavarens ansvar som ansvarig pilot. Där skillnaderna mellan vänster och höger säte inte är betydande (till exempel på grund av användning av autopilot) får träning genomföras i vilket säte som helst av de båda.

- e) En annan pilot än befälhavaren, som intar det vänstra sätet skall, i samband med operatörens kompetenskontroller som föreskrivs i OPS 1.965 b, visa kunskap om handgrepp och förfaranden, vilka annars skulle ha varit befälhavarens ansvar vid tjänstgöring som icke-manövrerande pilot. Där skillnaderna mellan vänster och höger säte inte är betydande (till exempel på grund av användning av autopilot) får träning genomföras i vilket säte som helst av de båda.

- d) En pilot som avlöser befälhavaren skall, i samband med operatörens kompetenskontroller som föreskrivs i OPS 1.965 b, ha visat kunskap om handgrepp och förfaranden, vilka normalt sett inte är den avlösande pilotens ansvar. Där skillnaderna mellan vänster och höger säte inte är betydande (till exempel på grund av användning av autopilot) får träning genomföras i vilket säte som helst av de båda.

Oförändrat

Tillägg 1 till JAR-OPS 1.980

Flygning med mer än en typ eller variant

- a) När en flygbesättningsmedlem flyger mer än en flygplanstyp eller flygplansvariant som omfattar en eller flera typbenämningar i certifikatet (typ – flerpilot), skall en operatör säkerställa att,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. sammansättningen av minimiflygbesättning angiven i drifhandboken är densamma för varje typ eller variant som skall flygas,
 2. en flygbesättningsmedlem inte flyger mer än två flygplanstyper eller flygplansvarianter för vilka det krävs skilda typbenämningar i certifikatet, och
 3. endast flygplan som omfattas av en gemensam typbenämning i certifikatet flygs under en och samma flygtjänstperiod, om inte operatören fastställt procedurer för att säkerställa tillräcklig tid för förberedelser.
- b) När en flygbesättningsmedlem flyger mer än en flygplansklass, -typ eller -variant (klass och/eller typ enpilot) som inte omfattas av en gemensam typbenämning i certifikatet, skall operatören uppfylla följande:
1. En flygbesättningsmedlem får inte flyga mer än
 - i) tre kolvmotordrivna flygplanstyper eller -varianter, eller
 - ii) tre turbopropflygplanstyper eller -varianter, eller
 - iii) en turbopropflygplanstyp eller -variant och en kolvmotordriven flygplanstyp eller -variant, eller
 - iv) en turbopropflygplanstyp eller -variant och vilket flygplan som helst inom en särskild klass.
 2. OPS 1.965 för varje typ eller variant som flygs om inte operatören har demonstrerat särskilda procedurer och/eller operativa begränsningar som är godtagbara för myndigheten.
- c) När en flygbesättningsmedlem flyger mer än en flygplanstyp eller -variant (typ enpilot och typ flerpilot), som inte har en gemensam typbenämning i certifikatet, skall operatören uppfylla följande:
1. Punkt a.1, a.2 och a.3 ovan.
 2. Punkt d nedan.
- d) När en flygbesättningsmedlem flyger mer än en flygplanstyp eller -variant enligt förteckningen i AMC FCL 1.220 B (typ flerpilot) som inte har en gemensam typbenämning i certifikatet, skall operatören uppfylla följande:
1. Punkt a.1, a.2 och a.3 ovan.
 2. Innan befogenheterna, som erhålls genom två typbenämningar i certifikatet, utövas:
 - i) Flygbesättningsmedlemmar skall ha genomgått två på varandra följande kompetenskontroller hos operatören och skall ha 500 timmar i den relevanta befattningen i kommersiella flygtransporter hos samma operatör.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- ii) När det gäller en pilot som har erfarenhet hos en operatör och utövar befogenheterna som följer av två typbenämningar i certifikatet och som sedan befordras till befälhavare hos samma operatör på en av dessa typer, är kravet på minimierfarenhet 6 månader som befälhavare och 300 timmar och piloten skall ha genomgått två på varandra följande kompetenskontroller hos operatören innan han åter är berättigad att utöva två typbenämningar i certifikatet.
3. Innan utbildning och flygning på en annan typ eller variant påbörjas skall flygbesättningsmedlemmar ha genomfört 3 månader och 150 flygtimmar på det första flygplanet innefattande minst en kompetenskontroll.
4. Sedan den första kontrollen under produktionsflygning på den nya typen genomförts, skall 50 flygtimmar eller 20 flygningar utföras uteslutande på flygplan inom den nya typbehörigheten.
5. OPS 1.970 skall vara uppfylld för varje typ som flygs såvida inte lättnader har medgivits av myndigheten i enlighet med punkt 7 nedan.
6. Den period inom vilken erfarenhet från produktionsflygning krävs på varje typ skall vara angiven i drifthandboken.
7. Där lättnader söks för att reducera kraven på utbildning och kontroll och aktuell erfarenhet mellan flygplanstyper, skall operatören påvisa för myndigheten vilka delar som inte behöver repeteras på varje typ eller variant på grund av likheter.
- i) OPS 1.965 b kräver två kompetenskontroller hos operatören varje år. När lättnader ges i enlighet med punkt 7 ovan för operatörens kompetenskontroller att alternera mellan de två typerna, gäller varje kompetenskontroll även för den andra typen. Under förutsättning att perioden mellan kompetenskontroller knutna till certifikatet inte överskrider den som föreskrivs i tillämpliga bestämmelser rörande certifiering av flygbesättning (FCL) för varje typ, är de relevanta kraven för certifiering av flygbesättning uppfyllda. Dessutom skall relevant och godkänd repetitionsutbildning vara angiven i drifthandboken.
- ii) OPS 1.965 c kräver en kontroll under produktionsflygning varje år. När lättnader medges i enlighet med punkt 7 ovan för kontroll under produktionsflygning att alternera mellan typer eller varianter, gäller varje kontroll även för den andra typen eller varianten.
- iii) Årlig utbildning och kontroll avseende nöd- och säkerhetsutrustning skall omfatta alla krav för varje typ.
8. OPS 1.965 skall vara uppfylld för varje typ eller variant som flygs om inte lättnader har medgivits av myndigheten i enlighet med punkt 7 ovan.
- e) När en flygbesättningsmedlem flyger kombinationer av flygplanstyper eller varianter (klass enpilot och typ flerpilot), skall operatören påvisa att särskilda procedurer och/ eller operativa begränsningar är godkända i enlighet med OPS 1.980 d.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL O

KABINBESÄTTNING

OPS 1.988

Tillämplighet

En operatör skall säkerställa att alla besättningsmedlemmar som inte är flygbesättningsmedlemmar och som operatören utsett att tjänstgöra i flygplanets passagerarutrymme uppfyller bestämmelserna i detta kapitel och tillämpliga säkerhetsregler med undantag för extra besättningsmedlemmar som utsetts enbart till arbetsuppgifter som inte rör säkerheten.

a) I denna bestämmelse avses medkabinbesättningsmedlem: varje besättningsmedlem som av operatören eller befälhavaren utsetts att tjänstgöra i flygplanets passagerarutrymme, med undantag för

- medicinsk personal,
- personal för luftfartsskydd,
- ledsagare av barn,
- ledsagare,
- skyddsvakter,
- sekreterare.

b) En operatör skall säkerställa att alla kabinbesättningsmedlemmar uppfyller bestämmelserna i detta kapitel och tillämpliga säkerhetsregler.

OPS 1.990

Oförändrat

Antal och sammansättning av kabinbesättningen

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan, vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare, när en eller fler passagerare medförs, om inte minst en kabinbesättningsmedlem ingår i besättningen för att utföra arbetsuppgifter för passagerarnas säkerhet, specificerade i drifhandboken.
- b) För att uppfylla punkt a ovan skall operatören säkerställa att det minsta antalet kabinbesättningsmedlemmar är det största av
1. en kabinbesättningsmedlem för varje 50-tal, eller del av 50-tal, passagerarsäten som är installerade på samma däck på flygplanet, eller
 2. det antal kabinbesättningsmedlemmar som aktivt deltog i flygplanets kabin under den relevanta nödutrymningsdemonstrationen eller som enligt den relevanta analysen antogs delta med undantaget, att om den godkända kabinkonfigurationen understiger det antal som evakuerades vid demonstrationen med minst 50 säten, får antalet kabinbesättningsmedlemmar minskas med 1 för varje hel multipel av 50 säten med vilken den godkända kabinkonfigurationen understiger den certifierade maximala kapaciteten.
- c) Myndigheten kan under särskilda omständigheter kräva av operatören att ytterligare kabinbesättningsmedlemmar skall ingå i besättningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- d) Under oförutsedda omständigheter får minimiantalet kabinbesättningsmedlemmar reduceras under förutsättning att
1. antalet passagerare har reducerats i enlighet med procedurer specificerade i drifhandboken, och
 2. rapport avges till myndigheten efter avslutad flygning.
- e) Operatören skall säkerställa att, när kabinbesättningsmedlemmar anlitats, som är egna företagare och/eller arbetar som frilans eller på deltid, bestämmelserna i kapitel O är uppfyllda. I detta avseende skall särskild uppmärksamhet ägnas det totala antalet flygplanstyper eller varianter som en kabinbesättningsmedlem får flyga i kommersiella flygtransporter, vilket inte får överskrida bestämmelserna i OPS 1.1030, inklusive tjänstgöring hos annan operatör.

OPS 1.995

Minimikrav

- a) En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem uppfyller de tillämpliga kraven på minimiålder och de medicinska kraven.
- b) Operatören skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem är kompetent att utföra sina arbetsuppgifter i enlighet med procedurerna i drifhandboken.

OPS 1.1000

Kabinchefer

- a) En operatör skall utse en kabinchef när mer än en kabinbesättningsmedlem är i tjänst.
- b) Kabinchefen ansvarar inför befälhavaren för ledning och samordning av kabinsäkerhetsprocedurer och nödförfaranden angivna i drift-handboken.
- c) När mer än en kabinbesättningsmedlem krävs enligt OPS 1.990 får operatören inte utse en person till befattningen som kabinchef om inte denne har minst ett års erfarenhet av tjänstgöring som kabinbesättningsmedlem och har genomgått en lämplig utbildning

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Operatören skall säkerställa att samtliga kabinbesättningsmedlemmar är kompetenta att utföra sina arbetsuppgifter i enlighet med procedurerna i drifhandboken.

OPS 1.998

Identifiering av kabinbesättning

En operatör skall säkerställa att samtliga kabinbesättningsmedlemmar bär operatörens uniform och att de är tydligt identifierbara för passagerarna.

Oförändrat

- c) När mer än en kabinbesättningsmedlem krävs enligt OPS 1.990 får operatören inte utse en person till befattningen som kabinchef om inte denne har minst ett års erfarenhet av tjänstgöring som kabinbesättningsmedlem och har genomgått en lämplig utbildning som minst omfattar följande:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

d) Operatören skall fastställa förfaranden för att välja den nästkommande, mest lämpade kabinbesättningsmedlemmen att tjänstgöra som kabinchef i händelse av att den utsedde kabinchefen blir oförmögen att tjänstgöra. Sådana förfaranden skall vara godtagbara för myndigheten och skall ta hänsyn till kabinbesättningsmedlemmens operativa erfarenhet.

1. Genomgång före flygning
 - i) Tjänstgöring som en besättning,
 - ii) fördelning av tjänstgöringsplatser för kabinbesättning och ansvar,
 - iii) beaktande av den aktuella flygningen, inklusive flygplanstyp, utrustning, verksamhetsområde och arten av verksamhet, samt passagerarkategorier med särskild uppmärksamhet på handikappade, barn och sjukbårar.
2. Samarbete inom besättningen
 - i) Disciplin, ansvar och befälsordning,
 - ii) vikten av samarbete och kommunikation,
 - iii) pilotinkapacitet.
3. Genomgång av operatörens bestämmelser och rättsliga bestämmelser
 - i) Säkerhetsinformation till passagerare samt nödbroschyrer,
 - ii) säkring av pentryn,
 - iii) stuvning av kabinbagage,
 - iv) elektronisk utrustning,
 - v) procedurer vid tankning med passagerare ombord,
 - vi) turbulens,
 - vii) dokumentation.
4. Mänskliga faktorer och besättningssamarbete.
5. Rapportering av olyckor och tillbud.
6. Flyg- och tjänstgöringstidsbegränsningar samt vilokrav.

Oförändrat

OPS 1.1002

Verksamhet med en kabinbesättningsmedlem

- a) En operatör skall säkerställa att varje nytillträdande kabinbesättningsmedlem som inte har tidigare jämförbar erfarenhet genomgår följande innan denne tjänstgör som ensam kabinbesättningsmedlem:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Utbildning utöver den som krävs enligt tillägg 1 till OPS 1.1010, vilken skall omfatta särskild tonvikt på följande för att återspegla verksamhet med en kabinbesättningsmedlem:
 - i) Ansvar inför befälhavaren för genomförande av de säkerhets- och nödförfaranden i kabinen som finns angivna i drifthandboken.
 - ii) Vikten av samarbete och kommunikation med flygbesättningen samt hantering av besvärliga och störande passage-rare.
 - iii) Genomgång av operatörens bestämmelser och rättsliga bestämmelser.
 - iv) Dokumentation.
 - v) Rapportering av olyckor och tillbud.
 - vi) Flyg- och tjänstgöringstidsbegränsningar samt vilokrav.
2. Familjaritetsflygning under minst 20 timmar och 15 flygningar.

- b) En operatör skall säkerställa, innan en kabinbesättningsmedlem utses till att tjänstgöra som ensam kabinbesättningsmedlem, att denne kabinbesättningsmedlem är kompetent att utföra sina arbetsuppgifter i enlighet med de förfaranden som anges i drifthandboken.

OPS 1.1005

Oförändrat

Grundutbildning

En operatör skall tillse att varje kabinbesättningsmedlem med godkänt resultat genomgår grundutbildning, godkänd av myndigheten, enligt de tillämpliga kraven och innehar ett bevis för yrkesmässig kompetens som beskriver den utbildning som besättningsmedlemmen genomgått med godkänt resultat.

En operatör skall tillse att varje kabinbesättningsmedlem, innan övergångsutbildning påbörjas, med godkänt resultat har genomgått grundutbildning, godkänd av myndigheten, enligt de tillämpliga kraven och innehar ett bevis för yrkesmässig kompetens som beskriver innehållet i den utbildning som genomgåts.

OPS 1.1010

Oförändrat

Övergångs- och skillnadsutbildning

(Se tillägg 1 till OPS 1.1010)

En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem innan vederbörande påbörjar tjänstgöring har genomgått lämplig utbildning enligt tillämpliga regler och enligt vad som anges i drifthandboken, enligt följande:

- a) En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem innan vederbörande påbörjar tjänstgöring har genomgått lämplig utbildning enligt vad som anges i drifthandboken, enligt följande:

1. Övergångsutbildning

Oförändrat

Övergångsutbildning skall vara fullgjord innan vederbörande

- i) första gången beordras av operatören att tjänstgöra som kabinbesättningsmedlem, eller
- ii) beordras att tjänstgöra på ytterligare en flygplanstyp.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Skillnadsutbildning

Skillnadsutbildning skall vara fullgjord innan vederbörande tjänstgör

- i) på en variant av en flygplanstyp på vilken tjänstgöring för närvarande sker, eller
- ii) med annan säkerhetsutrustning, annan placering av säkerhetsutrustning eller andra normala procedurer och nödförfaranden än på de flygplanstyper eller varianter på vilka tjänstgöring för närvarande sker.

b) Operatören skall bestämma innehållet i övergångs- och skillnadsutbildningen med hänsyn tagen till kabinbesättningsmedlemmens tidigare utbildning, noterad i kabinbesättningsmedlemmens utbildningsdokumentation enligt bestämmelserna i JAR-OPS 1.1035.

c) Operatören skall säkerställa att

1. övergångsutbildning genomförs på ett strukturerat och realistiskt sätt i enlighet med tillägg 1 till OPS 1.1010,
2. skillnadsutbildning genomförs på ett strukturerat sätt, och
3. övergångsutbildning, och vid behov även skillnadsutbildning, innefattar användning av all säkerhetsutrustning och alla normala procedurer och nödförfaranden tillämpliga på flygplanstypen eller flygplansvarianten och omfattar utbildning och övning på antingen en representativ träningsanordning eller på det aktuella flygplanet.

OPS 1.1012

Familjaritetsflygningar

En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem efter genomgången av övergångsutbildning genomgår familjaritetsflygningar före tjänstgöring som en av minimibesättningen enligt OPS 1.990 b.

Oförändrat

En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem efter genomgången av övergångsutbildning genomgår familjaritetsflygningar före tjänstgöring som en av minimibesättningen enligt OPS 1.990.

OPS 1.1015

Repetitionsutbildning

a) En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem, i enlighet med tillämpliga krav, genomgår repetitionsutbildning omfattande de åtgärder som tilldelats varje kabinbesättningsmedlem i fråga om normala procedurer och nödförfaranden samt relevanta övningar med avseende på den/de flygplanstyp(er) och/eller variant(er) på vilken/vilka de tjänstgör.

Oförändrat

Oförändrat

(Se tillägg 1 till OPS 1.1015)

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Operatören skall säkerställa att programmet för repetitionsutbildning och kontroll, godkänt av myndigheten, innefattar teoretisk och praktisk instruktion jämte individuell övning.
- c) Giltighetstiden för repetitionsutbildning och tillhörande kontroll enligt OPS 1.1025 är 12 kalendermånader plus återstoden av utfärdandemånaden. Om utfärdande har gjorts inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående kontroll, skall giltighetstiden utsträckas från utfärdandedatumet till 12 kalendermånader efter utgången av den föregående kontrollen.

OPS 1.1020

Fortbildning

(Se tillägg 1 till OPS 1.1020)

- a) En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem som varit borta från all flygtjänst mer än 6 månader och vars föregående kontroll enligt OPS 1.1025 b.3 fortfarande är giltig, genomgår fortbildning angiven i drifhandboken enligt bestämmelserna i tillägg 1 till OPS 1.1020.
- b) Operatören skall säkerställa att när en kabinbesättningsmedlem, som inte har varit borta från all flygtjänst, men som under föregående 6 månader inte har tjänstgjort på en flygplanstyp som kabinbesättningsmedlem föreskriven i OPS 1.990 b, kabinbesättningsmedlemmen innan sådan tjänstgöring sker på typen ifråga antingen
1. genomgår fortbildning på typen, eller
 2. genomför två flygningar vid kommersiell verksamhet för att åter bli förtrogen med typen.

OPS 1.1025

Kontroll

En operatör skall säkerställa att, under eller efter genomförd utbildning enligt OPS 1.1010 och 1.1015, varje kabinbesättningsmedlem genomgår en kontroll som täcker den utbildning som erhållits, för att bekräfta dennes förmåga att utföra normala säkerhetsuppgifter och nödförfaranden. Dessa kontroller skall utföras av personal som är godtagbar för myndigheten.

- a) En operatör skall säkerställa att, under eller efter genomförd utbildning enligt OPS 1.1010 och 1.1015, varje kabinbesättningsmedlem genomgår en kontroll som täcker den utbildning som erhållits, för att bekräfta dennes förmåga att utföra normala säkerhetsuppgifter och nödförfaranden. Dessa kontroller skall utföras av personal som är godtagbar för myndigheten.
- b) Operatören skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem genomgår kontroller enligt följande:
1. Övergångs- och skillnadsutbildning: ämnen förtecknade i tillägg 1 till OPS 1.1010, och
 2. repetitionsutbildning: ämnen förtecknade i tillägg 1 till OPS 1 i lämplig omfattning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

OPS 1.1030

Flygning med mer än en typ eller variant

- a) En operatör skall säkerställa att en kabinbesättningsmedlem inte tjänstgör på mer än tre flygplanstyper med undantaget att kabinbesättningsmedlemmen med myndighetens godkännande får tjänstgöra på fyra flygplanstyper under förutsättning att säkerhetsutrustning och nödförfaranden på minst två av typerna är lika.
- b) Vid tillämpning av punkt a ovan anses varianter av en flygplanstyp vara olika typer om de inte är lika i samtliga följande avseenden:
1. Handhavande av nödutgångar.
 2. Placering och typ av säkerhetsutrustning.
 3. Nödförfaranden.

OPS 1.1035

Dokumentation av utbildning

En operatör skall

1. dokumentera all utbildning och kontroll enligt bestämmelserna i OPS 1.1005, 1.1010, 1.1015, 1.1020 och 1.1025, och
2. på begäran göra dokumentation tillgänglig över all övergångs- och repetitionsutbildning och kontroller för berörda kabinbesättningsmedlemmar

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

2. på begäran göra dokumentation tillgänglig över all övergångs- och repetitionsutbildning och kontroller för berörda kabinbesättningsmedlemmar, och
3. hålla beviset för yrkesmässig kompetens aktuellt där datum och innehåll för den övergångsutbildning och fortbildning som genomgått framgår.

Tillägg 1 till OPS 1.1010

Övergångs- och skillnadsutbildning

a) *Allmänt*

En operatör skall säkerställa att

1. övergångs- och skillnadsutbildning genomförs av lämpligt kvalificerad personal, och
2. under övergångs- och skillnadsutbildning, utbildning ges beträffande placering, losstagnning och användning av all säkerhets- och överlevnadsutrustning som medförs i flygplanet, liksom samtliga normala procedurer och nödförfaranden som hänför sig till den flygplanstyp, variant och konfiguration på vilken tjänstgöring skall ske.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) *Brand- och rökutbildning*

Operatören skall säkerställa att antingen

1. varje kabinbesättningsmedlem ges verklighetstrogen och praktisk träning i att använda all brandbekämpningsutrustning, inklusive skyddsbeklädnad, som är representativ för den utrustning som medförs i flygplanet; denna utbildning skall innefatta
 - i) släckning av en brand som är karakteristisk för en inre flygplansbrand med undantag för att, i fråga om halonbrandsläckare, en alternativ släckningsutrustning får användas, och
 - ii) påtagning och användning av andningsskydd i en sluten, simulerat rökfylld miljö, eller att
2. varje kabinbesättningsmedlem uppfyller kraven på repetitionsutbildning i tillägg 1 till JAR-OPS 1.1015 punkt c.3.

c) *Hantering av dörrar och utgångar*

Operatören skall säkerställa att

1. varje kabinbesättningsmedlem hanterar och verkligen öppnar alla normala utgångar och nödutgångar för passagerutrymning i ett flygplan eller en representativ träningsanordning, och att
2. hanteringen av alla andra utgångar, såsom cockpitfönster, demonstreras.

d) *Utbildning som avser nödrutschbanor*

Operatören skall säkerställa att

1. varje kabinbesättningsmedlem åker utför en nödrutschbana från en höjd som är representativ för tröskelhöjden för flygplanet's huvuddäck,
2. nödrutschbanan är monterad på ett flygplan eller en representativ träningsanordning, och
3. ytterligare en åkning utför görs när kabinbesättningsmedlemmen blir behörig på en flygplanstyp där tröskelhöjden för flygplanet's huvuddäck väsentligt skiljer sig från varje annan flygplanstyp där tjänstgöring tidigare skett.

e) *Utrymningsförfaranden och andra nödsituationer*

Operatören skall säkerställa att,

1. utbildning i nödutrymning innefattar kunskap om planerade eller oplanerade utrymningar på land eller vatten. Denna utbildning skall innefatta kunskap om när utgångar är oanvändbara eller när utrymningsutrustning är ur funktion, och

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. att varje kabinbesättningsmedlem är utbildad för att ta sig an följande:

- i) Brand under flygning, med särskild tonvikt på att fastställa brandorsaken,
- ii) svår turbulens,
- iii) plötsligt tryckfall, innefattande påtagning av portabel syrgasutrustning, utförd av varje kabinbesättningsmedlem, och
- iv) andra nödsituationer under flygning.

f) *Hantering av folksamlingar*

Operatören skall säkerställa att utbildning ges om de praktiska aspekterna på hanteringar av folksamlingar i olika nödsituationer, tillämpliga på flygplanstypen.

g) *Pilotinkapacitet*

Operatören skall, såvida inte minimiflygbesättningen är mer än två piloter, säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem är utbildad för att assistera om en pilot blir arbetsoförmögen. Denna utbildning skall innefatta en demonstration av

1. pilotsätets funktion,
2. fastgöring och losstagning av pilotsätets axelremmar,
3. användning av piloternas syrgasutrustning, och
4. användning av piloternas checklistor.

h) *Säkerhetsutrustning*

Operatören skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem ges realistisk utbildning om, och demonstration av, placering och användning av säkerhetsutrustning innefattande följande:

1. nödrutschbanor, och där icke-självbärande nödrutschbanor medförs, användningen av eventuella tillhörande rep,
2. livbåtar och nödrutschbanor med flytförmåga, innefattande utrustningen som är fäst på och/eller som medförs i båten,
3. flytvästar, småbarnsflytvästar och bäddar med flytförmåga,
4. system med nedfallande syrgasmasker,
5. första hjälpen-syrgas,
6. brandsläckare,
7. brandyxa eller kofot,
8. nödbelysning inklusive ficklampor,
9. kommunikationsutrustning inklusive megafoner,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

10. överlevnadsförpackningar inklusive deras innehåll,
11. pyroteknisk utrustning (verklig eller representativ anordning),
12. förbandslådor, deras innehåll samt medicinsk nödutrustning, och
13. andra förekommande utrustningar eller system för kabinsäkerheten.

i) *Passagerarinformation och säkerhetsdemonstrationer*

Operatören skall säkerställa att utbildning ges om hur passagerarna förbereds för normala situationer och nödsituationer i enlighet med JAR-OPS 1.285.

*Tillägg 1 till OPS 1.1015***Repetitionsutbildning**

- a) En operatör skall säkerställa att repetitionsutbildning utförs av lämpligt kvalificerade personer.
- b) Operatören skall säkerställa att det praktiska utbildningsprogrammet under varje period av 12 kalendermånader innefattar följande:
 1. Nödförfaranden inklusive pilotinkapacitet,
 2. utrymningsförfaranden inklusive teknik för hantering av folksamlingar,
 3. träning av handgrepp, utförd av varje kabinbesättningsmedlem för öppning av normala utgångar och nödutgångar för utrymning av passagerare,
 4. placering och handhavande av nödutrustning inklusive syrgas-system samt påtagning av flytvästar, portabel syrgas och utrustning för andningsskydd (PBE) utförd av varje kabinbesättningsmedlem,
 5. första hjälpen och innehållet i förbandslådor,
 6. stuvning av föremål i kabinen,
 7. procedurer för farligt gods föreskrivna i kapitel R,
 8. procedurer för luftfartsskydd,
 9. genomgång av haverier och tillbud, och
 10. besättningssamarbete (CRM).
- c) Operatören skall säkerställa att repetitionsutbildning vart tredje år även innefattar
 1. handhavande och öppning av samtliga normala utgångar och nödutgångar för utrymning av passagerare i ett flygplan eller i en representativ träningsanordning,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. demonstration av handhavandet av samtliga andra utgångar,
3. verklighetstrogen och praktisk utbildning i användningen av all brandbekämpningsutrustning, inklusive skyddsbeklädnad, som är representativ för den utrustning som medförs i flygplanet;

denna utbildning skall innefatta
 - i) släckning av en brand som är karakteristisk för en inre flygplansbrand med undantag för att, i fråga om halonbrandsläckare ett alternativt släckmedel får användas, och
 - ii) att varje kabinbesättningsmedlem tar på och använder andningsskydd i en sluten, simulerat rökfylld miljö,
4. användning av pyroteknisk utrustning (verklig eller representativ anordning), och
5. demonstration av användningen av livbåtar eller, där sådana finns, nödrutschbanor med flytförmåga.

d) Operatören skall säkerställa att samtliga tillämpliga bestämmelser i bilaga III till OPS 1 innefattas i kabinbesättningsmedlemmarnas utbildning.

Oförändrat

Tillägg 1 till OPS 1.1020

Fortbildning

En operatör skall säkerställa att fortbildningen utförs av lämpligt kvalificerade personer och innefattar minst följande för varje kabinbesättningsmedlem:

1. Nödförfaranden inklusive pilotinkapacitet.
2. Utrymningsförfaranden inklusive teknik för att kontrollera folksamlingar.
3. Handhavande och öppning av samtliga normala utgångar och nödutgångar för utrymning av passagerare i ett flygplan eller i en representativ träningsanordning.
4. Demonstration av handhavandet av samtliga andra utgångar inklusive cockpitfönster.
5. Placering och handhavande av nödutrustning inklusive syrgassystem samt påtagning av flytvästar, portabel syrgas och andningsskydd.

KAPITEL P

HANDBÖCKER, LOGGBÖCKER OCH JOURNALER

OPS 1.1040

Allmänna regler för drifthandböcker

- a) En operatör skall säkerställa att drifthandboken innehåller alla instruktioner och all information, som är nödvändig för att den operativa personalen skall kunna utföra sina arbetsuppgifter.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Operatören skall säkerställa att drifthandbokens innehåll, inklusive alla ändringar och revisioner, inte strider mot villkoren i drifttillståndet (AOC) eller några andra tillämpliga bestämmelser och att det är godtagbart för, eller i tillämpliga fall, godkänt av myndigheten.
- c) Om inte annat är godkänt av myndigheten, eller föreskrivet genom nationell lagstiftning, skall operatören upprätta drifthandboken på engelska. Dessutom får operatören översätta och använda handboken, eller delar därav, på ett annat språk.
- d) Skulle det bli nödvändigt för operatören att framställa nya drift-handböcker eller betydande delar/volymer därav, skall han uppfylla punkt c ovan. I alla andra fall skall operatören uppfylla punkt c ovan snarast möjligt och under inga omständigheter senare än den 1 december 2000.
- e) Operatören får ge ut en drifthandbok i separata volymer.
- f) Operatören skall säkerställa att all operativ personal har ett exemplar lätt tillgängligt av de delar av drifthandboken, som är relevanta för deras arbetsuppgifter. Dessutom skall operatören förse besättningsmedlemmar med ett personligt exemplar av, eller avsnitt ur, del A och B av drifthandboken, som är relevanta för personligt studium.
- g) Operatören skall säkerställa att drifthandboken ändras eller revideras så att instruktionerna och informationen i den hålls aktuella. Operatören skall säkerställa att all operativ personal görs medveten om sådana ändringar som är relevanta för deras arbetsuppgifter.
- h) Varje innehavare av en drifthandbok, eller tillämpliga delar av den, skall hålla den aktuell med avseende på de ändringar eller revisioner som tillhandahålls av operatören.
- i) Operatören skall förse myndigheten med de ändringar och revisioner som avses att göras före datumet för ikraftträdande. När ändringen rör någon del av drifthandboken som skall godkännas enligt OPS, skall detta godkännande erhållas innan ändringen träder i kraft. När omedelbara ändringar eller revisioner krävs av säkerhets-skäl får de ges ut och tillämpas omedelbart under förutsättning att ansökan har gjorts om varje godkännande som erfordras.
- j) Operatören skall införa alla ändringar och revisioner som krävs av myndigheten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- k) Operatören skall säkerställa att information som tas från godkända dokument och varje ändring av sådan godkänd dokumentation, återges korrekt i drifthandboken och att drifthandboken inte innehåller information som står i strid med någon godkänd dokumentation. Detta krav förhindrar dock inte operatören från att använda mer restriktiva data och förfaranden.
- l) Operatören skall säkerställa att drifthandbokens innehåll ges en utformning som medger att det kan användas utan svårighet.
- m) Operatören kan få tillstånd av myndigheten att ge drifthandboken eller delar därav en annan utformning än på tryckt papper. I sådana fall skall godtagbar tillgänglighet, användbarhet och tillförlitlighet vara säkerställd.
- n) Användning av en förkortad utformning av drifthandboken undantar inte operatören från bestämmelserna i OPS 1.130.

OPS 1.1045

Drifthandbok – struktur och innehåll

(Se tillägg 1 till OPS 1.1045)

- a) En operatör skall säkerställa att drifthandbokens huvudsakliga struktur är följande:

Del A – Allmänt/grundläggande

Denna del skall omfatta alla icke-typrelaterade operativa riktlinjer, instruktioner och förfaranden som behövs för en säker verksamhet.

Del B – Operativa flygplansfrågor

Denna del skall omfatta alla typrelaterade instruktioner och förfaranden som behövs för en säker verksamhet. Den skall beakta varje olikhet mellan typer, varianter eller individuella flygplan som brukas av operatören.

Del C – Instruktioner och information för sträcka och flygplats

Denna del skall omfatta alla instruktioner och all information som behövs för verksamhetsområdet.

Del D – Utbildning

Denna del skall omfatta alla utbildningsinstruktioner för personal som krävs för en säker verksamhet.

- b) Operatören skall säkerställa att drifthandbokens innehåll är i enlighet med tillägg 1 till OPS 1.1045 och relevant med avseende på verksamhetsområdet och verksamhetens art.
- c) Operatören skall säkerställa att drifthandbokens detaljerade struktur är godtagbar för myndigheten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

OPS 1.1050

Flyghandbok

En operatör skall ha en aktuell godkänd flyghandbok eller ett motsvarande dokument för varje flygplan som brukas.

OPS 1.1055

Resedagbok

a) En operatör skall bevara följande uppgifter för varje flygning i form av en resedagbok:

1. Flygplanets registreringsbeteckning.
2. Datum.
3. Namn på besättningsmedlem(mar).
4. Arbetsuppgift för besättningsmedlem(mar).
5. Avgångsplats.
6. Ankomstplats.
7. Avgångstid (tid från lastningsplats).
8. Ankomsttid (tid till avlastningsplats).
9. Antal flygtimmar.
10. Flygningens art.
11. Tillbud, eventuella iakttagelser.
12. Befälhavarens namnteckning (eller motsvarande).

b) Operatören kan få tillstånd av myndigheten att inte föra resedagbok för flygplan, eller del därav, om de relevanta uppgifterna finns tillgängliga i annan dokumentation.

c) Operatören skall säkerställa att alla noteringar görs löpande och att de inte kan raderas.

OPS 1.1060

Driftfärdplan

a) En operatör skall säkerställa att den driftfärdplan som används och de noteringar som görs i den under flygning innehåller följande punkter:

1. Flygplanets registreringsbeteckning.
2. Flygplanets typ och variant.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Flygningens datum.
 4. Flygningens identifieringsbeteckning.
 5. Namn på flygbesättningsmedlemmar.
 6. Arbetsuppgift för flygbesättningsmedlemmar.
 7. Avgångsplats.
 8. Avgångstid (verklig tid från lastningsplats, starttid).
 9. Ankomstplats (planerad och verklig).
 10. Ankomsttid (verklig landningstid och tid till avlastningsplats).
 11. Art av verksamhet (ETOPS, VFR, överföringsflygning etc).
 12. Sträcka och delsträckor med rapportpunkter/brytpunkter, distanser, tid och färdlinjer.
 13. Planerad marschfart och flygtider mellan rapportpunkter/brytpunkter. Beräknad och verklig passertid.
 14. Säkra flyghöjder och lägsta nivåer.
 15. Planerade flyghöjder och flygnivåer.
 16. Bränsleberäkningar (noteringar om bränslekontroller under flygning).
 17. Bränsle ombord vid start av motorerna.
 18. Alternativ för destinationsflygplats och, i tillämpliga fall, för start och sträcka, inklusive information som krävs i punkt 12, 13, 14 och 15 ovan.
 19. Första ATS-färdtillstånd och efterföljande ändrade färdtillstånd.
 20. Beräkningar vid omplanering under flygning.
 21. Relevant meteorologisk information.
- b) Punkter som är lätt tillgängliga i annan dokumentation eller från annan godtagbar källa eller som inte är tillämpliga med hänsyn till verksamhetens art får utelämnas i driftfärdplanen.
- c) Operatören skall säkerställa att driftfärdplanen och dess användning är beskrivna i drifhandboken.
- d) Operatören skall säkerställa att noteringar i driftfärdplanen görs löpande och att de inte kan raderas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

OPS 1.1065

Förvaringstider för dokument

En operatör skall säkerställa att alla noteringar och all relevant operativ och teknisk information från varje individuell flygning förvaras under de tidsperioder, som föreskrivs i tillägg 1 till OPS 1.1065.

OPS 1.1070

Operatörens handbok för styrning av underhåll (Operator's Maintenance Management Exposition)

En operatör skall ha en aktuell godkänd handbok för styrning av underhåll som föreskrivs i OPS 1.905.

OPS 1.1071

Teknisk journal för flygplan

En operatör skall ha en teknisk journal för flygplan enligt bestämmelserna i OPS 1.915.

*Tillägg 1 till OPS 1.1045***Drifthandbokens innehåll**

En operatör skall säkerställa att drifthandboken innehåller följande:

A – ALLMÄNT/GRUNDLÄGGANDE**0. ADMINISTRATION OCH KONTROLL AV DRIFTHANDBOKEN****0.1 Inledning**

- a) En uppgift att handboken uppfyller alla tillämpliga bestämmelser och villkoren i tillämpligt drifttillstånd.
- b) En uppgift om att handboken innehåller operativa instruktioner som skall iaktas av berörd personal.
- c) En förteckning över och en kortfattad beskrivning av de olika delarna, deras innehåll, tillämpning och användning.
- d) Förklaringar och definitioner av begrepp och ord som behövs för att använda handboken.

0.2 Ändrings- och revisionssystem

- a) Vem som ansvarar för skicka ut och införa ändringar och revisioner.
- a) Uppgifter om person(er) som ansvarar för skicka ut och införa ändringar och revisioner.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) En förteckning över ändringar och revisioner med datum för insättning och ikraftträdande.
- c) En uppgift om att handskrivna ändringar och revisioner inte är tillåtna utom i situationer som kräver omedelbar ändring eller revision av säkerhetsskäl.
- d) En beskrivning av systemet för notering av sidor och datum för deras ikraftträdande.
- e) En förteckning över gällande sidor.
- f) Notering av ändringar (på textsidor och, så långt möjligt, på kartor och diagram).
- g) Tillfälliga revisioner.
- h) En beskrivning av distributionssystemet för handböckerna, ändringarna och revisionerna.

Oförändrat

1. ORGANISATION OCH ANSVAR

1.1 *Organisationsstruktur*

En beskrivning av organisationsstrukturen inklusive den allmänna organisationsplanen för företaget och organisationsplanen för den operativa avdelningen. Organisationsplanen skall visa sambandet mellan den operativa avdelningen och andra avdelningar i företaget. I synnerhet skall hierarkin inom och rapporteringsvägar för alla sektioner, avdelningar etc., som hänför sig till flygverksamhetens säkerhet, visas.

1.2 *Utsedda befattningshavare*

Namn på varje utsedd befattningshavare som är ansvarig för flygverksamheten, underhållssystemet, besättningsutbildningen och marktjänster som föreskrivs i OPS 1.175 i. En beskrivning av deras funktion och ansvar skall ingå.

1.3 *Den operativa ledningspersonalens ansvar och arbetsuppgifter*

En beskrivning av arbetsuppgifter, ansvar och befogenheter för den operativa ledningspersonalen som har betydelse för flygverksamhetens säkerhet och ansvaret för att de tillämpliga bestämmelserna är uppfyllda.

1.4 *Befälhavarens befogenheter, arbetsuppgifter och ansvar*

En deklaration som preciserar befälhavarens befogenheter, arbetsuppgifter och ansvar.

1.5 *Arbetsuppgifter och ansvar för andra besättningsmedlemmar än befälhavaren*

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. OPERATIV STYRNING OCH ÖVERVAKNING

2.1 Operatörens övervakning av verksamheten

En beskrivning av systemet för operatörens övervakning av verksamheten (se OPS 1.175 g). Denna skall visa hur flygverksamhetens säkerhet och personalens kvalifikationer övervakas. Särskilt förfaranden som berör följande punkter skall beskrivas:

- a) Giltighet för certifikat och kvalifikationer.
- b) Den operativa personalens kompetens.
- c) Kontroll, analys och förvaring av uppgifter, dokumentation från flygning, ytterligare information och data.

2.2 System för att utfärda ytterligare operativa instruktioner och information

En beskrivning av varje system för att utfärda information som kan vara av operativ art men som utgör komplettering till den som ingår i drifhandboken. Tillämpningen av denna information och ansvaret för att den utfärdas skall ingå.

2.3 Haveriförebyggande åtgärder och flygsäkerhetsprogram

En beskrivning av de huvudsakliga aspekterna på flygsäkerhetsprogrammet.

2.4 Operativ styrning

En beskrivning av förfaranden och ansvar som är nödvändiga för att utöva operativ styrning med avseende på flygsäkerhet.

2.5 Myndighetens befogenheter

En beskrivning av myndighetens befogenheter.

3. KVALITETSSYSTEM

En beskrivning av det kvalitetssystem som införts och som minst innehåller

- a) kvalitetspolicy,
- b) en beskrivning av kvalitetssystemets organisation, och
- c) fördelning av arbetsuppgifter och ansvar.

4. BESÄTTNINGSSAMMANSÄTTNING

4.1 Besättningssammansättning

En redogörelse för den metodik som tillämpas för att fastställa besättningssammansättningen med beaktande av följande:

- a) Den flygplanstyp som används.
- b) Verksamhetsområdet och arten av verksamhet som utövas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) Flygningens skede.
- d) Kraven för minimibesättning och planerad tjänstgöringsperiod.
- e) Besättningsmedlemmarnas erfarenhet (totalt och på typen), aktuell flygstatus och kvalifikationer.
- f) Hur man utser befälhavaren och om så krävs beroende på flygningens längd, förfaranden för att lösa av befälhavaren eller andra flygbesättningsmedlemmar. (Se tillägg 1 till OPS 1.940).
- g) Hur man utser kabinchef och om så krävs beroende på flygningens längd, förfaranden för att lösa av kabinchefen och andra kabinbesättningsmedlemmar.

4.2 Sättet att utse befälhavaren

Regler tillämpliga för att utse befälhavaren.

4.3 Inkapacitet hos flygbesättningen

Instruktioner för den ordning i vilken befälhavarskapet tas över i händelse av inkapacitet hos flygbesättningen.

4.4 Flygning på mer än en typ

En uppgift som anger vilka flygplan som betraktas som en och samma typ vid

- a) flygbesättningsplanering, och
- b) kabinbesättningsplanering.

5. KVALIFIKATIONSKRAV

5.1 En beskrivning av certifikat, behörighet(er), kvalifikation/kompetens (t.ex. för sträckor och flygplatser), erfarenhet, utbildning, kontroll och aktuell flygstatus som krävs för att den operativa personalen skall kunna utföra sina arbetsuppgifter. Hänsyn skall tas till flygplans-typen, verksamhetens art och besättningssammansättning.

5.2 Flygbesättning

- a) Befälhavare.
- b) Förare för att lösa av befälhavaren.
- c) Biträdande pilot.
- d) Förare under övervakning.
- e) Systemoperatör.
- f) Flygning på mer än en typ eller variant.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5.3 Kabinbesättning

- a) Chef för kabinbesättning.
- b) Kabinbesättningsmedlem.
 - i) Erforderlig kabinbesättningsmedlem.
 - ii) Extra kabinbesättningsmedlem och kabinbesättningsmedlem under förtroghetsflygningar.
- c) Flygning på mer än en typ eller variant.

5.4 Personal för utbildning, kontroll och övervakning

- a) För flygbesättning.
- b) För kabinbesättning.

5.5 Annan operativ personal

6. FÖRSIKTIGHETSÅTGÄRDER AVSEENDE BESÄTTNINGARS HÄLSA

6.1 Försiktighetsåtgärder avseende besättningars hälsa

Tillämpliga bestämmelser och råd till besättningsmedlemmar avseende deras hälsa och som innefattar:

- a) Alkohol och andra berusande drycker.
- b) Narkotika.
- c) Läkemedel.
- d) Sömntabletter.
- e) Farmaceutiska preparat.
- f) Vaccinering.
- g) Djupdykning.
- h) Blodgivning.
- i) Försiktighetsåtgärder rörande mat före och under flygning.
- j) Sömn och vila.
- k) Kirurgiska ingrepp.

7. FLYGTIDSBEGRÄNSNINGAR

7.1 Flyg- och tjänstgöringstidsbegränsningar och krav på vila

Det system som utarbetats av operatören i enlighet med förekommande nationella bestämmelser.

Det system som utarbetats av operatören i enlighet med tillämpliga bestämmelser.

7.2 Överskridanden av flyg- och tjänstgöringstidsbegränsningar och/eller reducering av viloperioder

Oförändrat

Förhållanden under vilka flyg- och tjänstgöringstider får överskridas eller viloperioder reduceras samt procedurerna som används för att rapportera dessa förändringar.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

8. OPERATIVA PROCEDURER

8.1 *Instruktioner för flygförberedelse*

I tillämplig omfattning med hänsyn till verksamheten:

8.1.1 *Lägsta flyghöjder*

En beskrivning av metoden för att bestämma och tillämpa lägsta flyghöjder innefattande

- a) en procedur för att fastställa lägsta flyghöjder/flygnivåer för VFR-flygningar, och
- b) en procedur för att fastställa lägsta flyghöjder/flygnivåer för IFR-flygningar.

8.1.2 *Kriterier för att bestämma flygplatsers användbarhet*8.1.3 *Metoder för att bestämma operativa minima vid flygplats*

Metoden för att fastställa operativa minima vid flygplats för IFR-flygningar i enlighet med OPS 1 kapitel E. Hänvisning skall göras till procedurerna för att fastställa sikt och/eller bansynvidd och för att tillämpa den verkliga sikten observerad av piloterna, den rapporterade sikten och den rapporterade bansynvidden.

8.1.4 Operativa minima på sträckan för VFR-flygningar eller för delar av en flygning som flygs enligt VFR och, då enmotoriga flygplan används, instruktioner för val av sträcka med avseende på tillgängligheten av områden som medger en säker nödlandning.

8.1.5 *Presentation och tillämpning av operativa minima för flygplats och sträcka*8.1.6 *Tolkning av meteorologisk information*

Förklarande material om tolkningen av väderprognoser (MET forecasts) och väderrapporter (MET reports) som är relevanta med avseende på verksamhetsområdet, inklusive tolkningen av väderfenomen och deras koder.

8.1.7 *Bestämning av bränslemängder, olja och vattenmetanol som medförs*

Metoderna med vars hjälp mängderna av bränsle, olja och vattenmetanol som skall medföras, bestäms och följs upp under flygning. Denna del skall också innehålla instruktioner för att mäta och fördela de vätskor som medförs ombord. Sådana instruktioner skall beakta alla förhållanden som kan uppstå under flygning, inklusive möjligheten av omplanering under flygning och av fel på en eller flera av flygplanets motorer. Systemet för att bevara bränsle- och oljedokumentation skall också beskrivas.

8.1.8 *Massa och tyngdpunkt*

De allmänna principerna för massa och tyngdpunkt innefattande

- a) definitioner,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) metoder, procedurer och ansvar för att utarbeta och godta massa- och tyngdpunktsberäkningar,
- c) policyn för användning av standard- och/eller verklig massa,
- d) metoden för att bestämma tillämpliga värden för passagerar-, bagage- och gods massa,
- e) tillämpliga värden för passagerar- och bagagemassa för olika arter av verksamheter och flygplanstyp,
- f) allmänna instruktioner och information som är nödvändig för verifikation av de olika slag av dokumentation av massa och balans som används,
- g) procedurer för ändringar i sista minuten (LMC),
- h) densitet för bränsle, olja och vattenmetanol samt
- i) policy/procedurer för placering av passagerare.

8.1.9 ATS-färdplan

Procedurer och ansvar för att utarbeta och inlämna ATS-färdplanen. Faktorer som skall beaktas inkluderar sättet för att lämna in såväl individuella färdplaner som upprepade färdplaner.

8.1.10 Driftfärdplan

Procedurer och ansvar för att utarbeta och godta driftfärdplanen. Användningen av driftfärdplanen skall beskrivas inklusive exempel på de färdplansformulär som används.

8.1.11 Operatörens tekniska journal för flygplan

Ansvar för och användning av operatörens tekniska journal för flygplan skall beskrivas, inklusive exempel på de formulär som används.

8.1.12 Förteckning över dokument, formulär och ytterligare information som skall medföras.

8.2 Instruktioner för marktjänst

8.2.1 Tankningsprocedurer

En beskrivning av tankningsprocedurer, innefattande

- a) försiktighetsåtgärder under tankning och nkar som innefattar när ett reservkraftsaggregat (APU) är i användning eller när en turbinmotor är igång och propellerbromsarna är tillslagna,
- b) tankning och nkar när passagerare går ombord, är ombord eller stiger av, och
- c) försiktighetsåtgärder som skall vidtas för att undvika blandning av bränslen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

8.2.2 Säkerhetsprocedurer för hantering av flygplan, passagerare och gods

En beskrivning av de procedurer som skall användas vid tilldelning av säten och vid passagerares av- och påstigning samt vid lastning och lossning av flygplanet. Ytterligare procedurer för att uppnå säkerhet medan flygplanet befinner sig på uppställningsplattan skall också ingå. Procedurerna skall innefatta

- a) barn/småbarn, sjuka passagerare och personer med nedsatt rörelseförmåga,
- b) transport av avvisade passagerare samt personer som är utvisade eller som är tagna i förvar,
- c) tillåten storlek och vikt för handbagage,
- d) lastning och fixering av föremål i flygplanet,
- e) speciallast och klassificering av lastutrymmen,
- f) placering av markutrustning,
- g) handhavande av flygplansdörrar,
- h) säkerhet på rampen, inkluderande förebyggande av brand, områden med kraftiga luftströmmar och insugningsrisk,
- i) startprocedurer, avgång från och ankomst till rampen,
- j) flygplansservice,
- k) dokument och formulär för hantering av flygplan, samt
- l) placering av flera passagerare i samma flygplanssäte.

8.2.3 Procedurer för att vägra påstigning

Procedurer som säkerställer att personer, som uppträder berusade eller som genom sitt beteende eller genom fysiska tecken visar att de är påverkade av droger vägras påstigning, med undantag för medicinska patienter som tas om hand på lämpligt sätt. Detta gäller inte för medicinska patienter under vederbörlig vård.

8.2.4 Åtgärder på marken för avisning och för att förhindra isbildning

En beskrivning av policy och förfaranden för avisning och för att förhindra isbildning på flygplan på marken. Dessa skall innefatta beskrivningar av typerna och effekterna av isbildning och andra kontamineringsrisker på flygplanet vid stillastående, under markrörelser och under start. Dessutom skall en beskrivning göras av de vätsketyper som används innefattande

- a) varumärke eller kommersiellt namn,
- b) egenskaper,
- c) effekter på flygplanets prestanda,
- d) skyddstider, och
- e) försiktighetsåtgärder vid användning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

8.3 Flygförfaranden

8.3.1 VFR/IFR-policy

En beskrivning av den policy som gäller för att tillåta att flygningar utförs enligt VFR eller som kräver att flygningarna skall utföras enligt IFR eller för övergång från den ena regeln till den andra.

8.3.2 Navigeringsförfaranden

En beskrivning av alla navigeringsförfaranden som är relevanta med avseende på verksamhetsart(er) och verksamhetsområde(n). Hänsyn skall tas till

- a) standardnavigeringsförfaranden inkluderande policy för att utföra oberoende dubbelkontroller av uppgifter som matas in via tangentbordet där dessa påverkar den flygbana som skall följas av flygplanet,
- b) MNPS och polarnavigering och navigering i andra angivna områden,
- c) RNAV,
- d) omplanering under flygning,
- e) förfaranden i händelse av systemdegradering, och
- f) RVSM

8.3.3 Procedurer för höjdmätarinställning

8.3.4 Procedurer för höjdvarningssystem

8.3.5 Procedurer för terrängvarningssystem (GPWS)

8.3.6 Policy och procedurer för användning av TCAS/ACAS

8.3.7 Policy och procedurer för bränslehantering under flygning

8.3.8 O gynnsamma och potentiellt riskfyllda atmosfäriska förhållanden

Förfaranden vid verksamhet i, och/eller för att undvika ogynnsamma och potentiellt riskfyllda atmosfäriska förhållanden innefattande

- a) åskväder,
- b) isbildningsförhållanden,
- c) turbulens,
- d) vindskjuvning,
- e) jetströmmar,
- f) moln av vulkanisk aska,
- g) kraftig nederbörd,
- h) sandstormar,
- i) låvågor, och
- j) signifikanta temperaturinversioner.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

8.3.9 *Vakturbulens*

Kriterier för avstånd till turbulens efter flygplan med hänsyn tagen till flygplanstyp, vindförhållanden och banans läge.

8.3.10 *Besättningsmedlemmar vid sina arbetspositioner*

Kraven för besättningsmedlemmars bemanning av sina tilldelade arbetspositioner eller säten under de olika flygfaserna eller när det anses nödvändigt av säkerhetsskäl.

8.3.11 *Användning av säkerhetsbälten av besättning och passagerare*

Kraven för besättningsmedlemmarnas och passagerarnas användning av säkerhetsbälten och/eller axelremmar under de olika flygfaserna eller när det anses nödvändigt av säkerhetsskäl.

8.3.12 *Tillträde till cockpit*

Villkoren för tillträde till cockpit av andra personer än flygbesättningen. Policyn angående tillträde för inspektörer från myndigheten skall också ingå.

8.3.13 *Användning av lediga besättningsäten*

Villkoren och procedurerna för att använda lediga besättningsäten.

8.3.14 *Inkapacitet hos besättningsmedlemmar*

Procedurer som skall följas i händelse av inkapacitet hos besättningsmedlemmar under flygning. Exempel på typ av inkapacitet och metoder för att känna igen dem skall ingå.

8.3.15 *Kabinsäkerhetskrav*

Procedurer omfattande

- a) iordningställande av kabinen för flygning, krav som skall iakttas under flygning och förberedelse för landning inkluderande procedurer för säkring av kabin och pentryn,
- b) procedurer som säkerställer att passagerare placeras på ett sådant sätt att de i händelse av att en nödutrymning krävs, på bästa sätt kan assistera vid utrymningen av flygplanet och inte hindra denna,
- c) procedurer som skall följas vid passagerares på- och avstigning,
- d) procedurer i händelse av tankning med passagerare eller som går ombord eller stiger av,
- e) rökning ombord.

8.3.16 *Procedurer för information till passagerarna*

Innehåll, medel och tidpunkter för information till passagerarna i enlighet med OPS 1.285.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

8.3.17 *Procedurer för flygplan som brukas när det krävs att utrustning medförs för att upptäcka strålning från kosmos eller solen*

Procedurer för användning av utrustning för att upptäcka strålning från kosmos eller solen och för att registrera dess värden inkluderande åtgärder som skall vidtas i händelse av att gränsvärden specificerade i drifthandboken överskrids. Dessutom de procedurer, inklusive ATS-procedurer, som skall följas i händelse av att beslut om att sjunka eller omdirigera tas.

8.4 *Allvädersverksamhet*

En beskrivning av de operativa procedurer som är förenade med allvädersverksamhet (se också OPS kapitel D och E).

8.5 *ETOPS*

En beskrivning av de operativa ETOPS-procedurerna.

8.6 *Användning av minimiutrustningslista, MEL, och lista/listor över konfigurationsavvikelser, CDL*

8.7 *Icke-kommersiella flygningar*

Procedurer och begränsningar för

- a) skolflygningar,
- b) provflygningar,
- c) leveransflygningar,
- d) överföringsflygningar,
- e) demonstrationsflygningar, och
- f) positioneringsflygningar,

inklusive de olika slag av personer som får medföras på sådana flygningar.

8.8 *Syrgasbestämmelser*

8.8.1 En redogörelse över de förhållanden under vilka syrgas skall finnas tillgänglig och användas.

8.8.2 De syrgasbestämmelser som är specificerade för

- a) flygbesättning,
- b) kabinbesättning, och
- c) passagerare.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

9. FARLIGT GODS OCH VAPEN

9.1 Information, instruktioner och allmänna råd avseende transport av farligt gods och som innefattar

- a) operatörens policy beträffande transport av farligt gods,
- b) råd som rör bestämmelser för att godtaga, märka, hantera, stuva och avskilja farligt gods,
- c) procedurer för att hantera nödsituationer som berör farligt gods,
- d) arbetsuppgifter för all personal enligt OPS 1.1215, och
- e) instruktioner om medförande av personal som är anställd hos operatören.

9.2 De förhållanden under vilka vapen, krigsmateriel och sportvapen får medföras.

10. LUFTFARTSSKYDD

10.1 Instruktioner och anvisningar för luftfartsskydd av icke-konfidentiell natur som skall innefatta den operativa personalens befogenheter och ansvar. Policy och förfaranden för handhavande och rapportering av brott ombord såsom olagligt ingripande, sabotage, bombhot och kapning skall också ingå.

10.2 En beskrivning av förebyggande åtgärder och utbildning i luftfartsskydd.

Anm.: Delar av instruktionerna och anvisningarna för luftfartsskydd får vara konfidentiella.

11. BEHANDLING AV HAVERIER OCH STÖRNINGAR

Förfaranden för behandling, underrättelse om och rapportering av haverier och störningar

Denna del skall innehålla

- a) definitioner av haverier och störningar och det ansvar som är tillämpligt för alla berörda personer,
- b) beskrivningarna över vilka företagsavdelningar, myndigheter eller andra institutioner som skall underrättas samt med vilka medel och i vilken ordningsföljd detta skall ske i händelse av ett haveri,
- c) särskilda krav på underrättelse i händelse av ett haveri eller störning när farligt gods medförs,
- d) en beskrivning av bestämmelserna för rapportering av störningar av särskild art och haverier,
- e) de formulär som används för rapportering och förfaranden för överlämning av dem till myndigheten skall också ingå, och

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- f) om operatören utvecklar ytterligare säkerhetsrelaterade rapporteringsförfaranden för egen intern användning, en beskrivning av tillämpningen och av de tillhörande formulär som skall användas.

12. TRAFIKREGLER FÖR LUFTFART

Trafikregler för luftfart innefattande

- a) visuell- och instrumentflygregler,
- b) territoriell tillämpning av trafikreglerna,
- c) kommunikationsförfaranden inklusive förfaranden vid avbrott i radioförbindelse,
- d) information och instruktioner som rör ingripande mot civila flygplan,
- e) de förhållanden under vilka radiopassning skall upprätthållas,
- f) signaler,
- g) tidsystem som används i verksamheten,
- h) ATC-färdtillstånd, följande av färdplan och positionsrapporter,
- i) visuella signaler som används för att varna ett flygplan som utan tillstånd flyger i eller är på väg in i ett restriktionsområde, förbjudet eller farligt område,
- j) förfaranden för piloter som iakttar ett haveri eller mottar ett nödanrop,
- k) visuella tecken för användning från marken till luften av överlevande, beskrivning och användning av signalhjälpmedel, och
- l) nöd- och ilsignaler.

B – OPERATIVA FLYGPLANSFRÅGOR – TYPRELATERADE

Med beaktande av skillnader mellan typer och typvarianter, under följande rubriker:

0. ALLMÄN INFORMATION OCH MÅTTENHETER

0.1 Allmän information (t.ex. flygplansdimensioner), inklusive en redogörelse för de måttenheter som används i verksamheten med den berörda flygplanstypen samt omräkningstabeller.

1. BEGRÄNSNINGAR

1.1 En beskrivning av de certifierade begränsningarna och de tillämpliga operativa begränsningarna innefattande

- a) certifieringsstatus (t.ex. JAR-23, JAR-25, ICAO Annex 16 (JAR-36 och JAR-34) etc.),
- b) kabinkonfiguration för varje flygplanstyp inklusive en illustrerad presentation,
- c) arter av verksamhet som är godkända (t.ex. VFR/IFR, Kategori II/III, RNP-typ, flygning under kända utbildningsförhållanden etc.),

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- d) besättningssammansättning,
- e) massa och tyngdpunkt,
- f) fartbegränsningar,
- g) flygenvelopp(er),
- h) vindbegränsningar inklusive flygning på kontaminerade banor,
- i) prestandabegränsningar för tillämpliga konfigurationer,
- j) banlutning,
- k) begränsningar på våta eller kontaminerade banor,
- l) kontamination på flygkroppen, och
- m) systembegränsningar.

2. NORMALA PROCEDURER

2.1 De normala procedurer och arbetsuppgifter som är tilldelade besättningen, tillämpliga checklistor, systemet för användning av checklistorna och en deklaration om de koordineringsförfaranden mellan flyg- och kabinbesättning som är nödvändiga. Följande normala procedurer och arbetsuppgifter skall ingå:

- a) Före flygning.
- b) Före avgång.
- c) Höjdmätarinställning och -kontroll.
- d) Taxning, start och stigning.
- e) Reducering av buller.
- f) Planflykt och nedgång.
- g) Förberedelse och genomgång för inflygning och landning.
- h) VFR-inflygning.
- i) Instrumentinflygning.
- j) Visuellt inflygning och cirkling.
- k) Avbruten inflygning.
- l) Normal landning.
- m) Efter landning.
- n) Flygning på våta och kontaminerade banor.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. ONORMALA PROCEDURER OCH NÖDFÖRFARANDEN

3.1 De onormala procedurer, nödförfaranden och arbetsuppgifter som är tilldelade besättningen, tillämpliga checklistor, systemet för användning av checklistorna och en deklARATION om de koordineringsförfaranden mellan flyg- och kabinbesättning som är nödvändiga. Följande onormala procedurer, nödförfaranden och arbetsuppgifter skall ingå:

- a) Inkapacitet hos besättningen.
- b) Brand- och rökövningar.
- c) Flygning utan övertryck och med partiellt övertryck.
- d) Överskridande av strukturella begränsningar såsom överviktslandning.
- e) Överskridande av begränsningar för kosmisk strålning.
- f) Blixtnedslag.
- g) Nödkommunikation och larm av ATC om nödsituationer.
- h) Motorbortfall.
- i) Systemfel.
- j) Anvisningar för diversion i händelse av allvarligt tekniskt fel.
- k) Terrängvarning (GPW).
- l) TCAS-varning.
- m) Vindskjuvning.
- n) Nödlandning på land och på vatten.

4. PRESTANDA

4.0 Prestandadata skall presenteras på sådant sätt att den kan användas utan svårighet.

4.1 *Prestandadata*

Prestandaunderlag som är nödvändigt för att uppfylla prestandabestämmelserna i OPS 1 kapitel F, G, H och I skall ingå för att göra det möjligt att fastställa

- a) begränsningar för stigning vid start – massa, höjd, temperatur,
- b) banlängd för start (torr, våt, kontaminerad),
- c) data för nettoflygbana avseende beräkning av hinderfrihet eller, i tillämpliga fall, stigflygbanan,
- d) gradientförlusterna för utflygning med bankning,
- e) begränsningar för stigning på sträcka,
- f) begränsningar för stigning vid inflygning,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- g) begränsningar för stigning vid landning,
- h) banlängd för landning (torr, våt, kontaminerad) innefattande effekterna av ett fel på ett system eller en anordning under flygning, om det påverkar landningssträckan,
- i) begränsningar i bromsenergi, samt
- j) farter tillämpliga för de olika flygfaserna (även med hänsyn tagen till våta eller kontaminerade banor).

4.1.1 Kompletterande data för flygningar under isbildningsförhållanden

Alla certifierade prestanda relaterade till en tillåten konfiguration, eller konfigurationsavvikelse, såsom slirskydd ur funktion, skall ingå.

4.1.2 Om data för prestanda, som krävs för tillämplig prestandaklass, inte är tillgängliga i den godkända flyghandboken, skall andra data som är godtagbara för myndigheten ingå. Alternativt får drifhandboken innehålla hänvisning till godkänd data i flyghandboken när det inte är troligt att sådan data används ofta eller i en nödsituation.

4.2 Ytterligare data för prestanda

Ytterligare data för prestanda när det är tillämpligt, innefattande

- a) stiggradienter med alla motorer i funktion,
- b) data för drift-down,
- c) effekt av vätskor för avisning/förhindrande av isbildning,
- d) flygning med utfällt landningsställ,
- e) i fråga om flygplan med 3 eller fler motorer, överföringsflygningar med en motor ur funktion, och
- f) flygningar som utförs enligt villkoren i listan för konfigurationsavvikelser (CDL).

5. FÄRDPLANERING

5.1 Data och instruktioner som är nödvändiga för planering före och under flygning innefattande faktorer såsom fartregister och motorinställningar. Där det är tillämpligt skall procedurer för flygning efter motorbortfall, ETOPS (särskilt marschfart med en motor ur funktion och maximalt avstånd till en användbar flygplats, bestämd i enlighet med OPS 1.245) och flygningar till isolerade flygplatser, ingå.

5.2 Metoden för att beräkna bränsle som behövs för olika skeden av flygning i enlighet med OPS 1.255.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. MASSA OCH BALANS

Instruktioner och data för beräkning av massa och balans innefattande

- a) beräkningssystem (t.ex. indexsystem),
- b) information och instruktioner för att färdigställa massa- och balansdokumentation, inklusive manuella och datorgenererade former,
- c) begränsande värden för massa och tyngdpunktsläge för de typer, varianter eller individuella flygplan, som används av operatören, och
- d) grundtommassa och motsvarande tyngdpunktsläge eller index.

7. LASTNING

Förfaranden och villkor för lastning och säkring av last i flygplanet.

8. LISTA ÖVER KONFIGURATIONSÄVVIKELSER

Listan/listorna över konfigurationsavvikelser, CDL, om sådan/sådana givits ut av tillverkaren, med beaktande av de flygplanstyper och varianter som brukas, inklusive förfaranden som skall följas när ett flygplan medges avgå enligt villkoren i dess CDL.

9. MINIMIUTRUSTNINGSLISTA, MEL

Minimiutrustningslistan, MEL, som beaktar de flygplanstyper och varianter som används samt verksamhetsart(er)/verksamhetsområde(n). MEL skall innefatta navigeringsutrustningen och ta hänsyn till de navigeringsprestanda som krävs för sträckan och verksamhetsområdet.

10. ÖVERLEVNADS- OCH NÖDUTRUSTNING INKLUSIVE SYRGAS

10.1 En förteckning över den överlevnadsutrustning som skall medföras för de sträckor som skall flygas och procedurerna för kontroll av funktionsdugligheten hos denna utrustning före start. Instruktioner som rör placering, tillgänglighet och användning av överlevnads- och nödutrustning samt tillhörande checklista/checklistor skall också ingå.

10.2 Förfarandet för att bestämma den mängd syrgas som krävs och den kvantitet som är tillgänglig. Flygprofil, antal ombordvarande och eventuell tryckförlust i kabinen skall beaktas. Den information som ges skall ha en utformning som gör att den kan användas utan svårighet.

11. NÖDUTRYMNINGSFÖRFARANDEN

11.1 *Instruktioner för förberedelse av nödutrymning inkluderande besättningsamordning och tilldelning av nödpositioner*

11.2 *Nödutrymningsförfaranden*

En beskrivning av arbetsuppgifterna för alla besättningsmedlemmar så att en snabb utrymning av ett flygplan kan genomföras och passagerarna kan tas omhand i händelse av en nödlandning på land eller på vatten eller någon annan nödsituation.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

12. FLYGPLANSSYSTEM

En beskrivning av flygplanssystemen, tillhörande reglage och indikeringar samt operativa instruktioner.

C – INSTRUKTIONER OCH INFORMATION FÖR STRÄCKA OCH FLYGPLATS

1. Instruktioner och information som rör kommunikation, navigering och flygplatser inklusive lägsta flygnivåer och flyghöjder för varje sträcka som skall flygas samt operativa minima för varje flygplats som planeras att användas, innefattande

- a) lägsta flygnivå/flyghöjd,
- b) operativa minima för start-, destinations- och alternativflygplatser,
- c) kommunikations- och navigeringshjälpmedel,
- d) data om rullbanan och flygplatshjälpmedel,
- e) procedurer för inflygning, avbruten inflygning och utflygning inklusive procedurer för reducering av buller,
- f) förfaranden vid avbrott i radioförbindelse,
- g) hjälpmedel för flygräddningstjänst i det område över vilket flygplanet skall flygas,
- h) en förteckning över de flygkartor som skall medföras ombord med hänsyn till arten av flygning och sträckan som skall flygas, inklusive metoden för att kontrollera deras giltighet,
- i) tillgänglighet av luftfartsinformation (AIS) och flygvädertjänst,
- j) COM/NAV-procedurer för sträcka,
- k) gradering av flygplatser med avseende på flygbesättningens kvalifikationer,
- l) särskilda flygplatsbegränsningar (prestandabegränsningar och operativa procedurer).

D – UTBILDNING

1. Utbildningsplaner och kontrollprogram för all operativ personal som är tilldelad operativa arbetsuppgifter i samband med förberedelse och/eller utförande av flygning.

2. Utbildningsplaner och kontrollprogram skall innefatta följande:

2.1 För flygbesättning. Alla relevanta punkter som föreskrivs i kapitel E och N.

2.2 För kabinbesättning. Alla relevanta punkter som föreskrivs i kapitel O.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2.3 För berörd operativ personal, inklusive besättningsmedlemmar:

- a) Alla relevanta punkter som föreskrivs i kapitel R (transport av farligt gods med flyg), och
- b) alla relevanta punkter som föreskrivs i kapitel S (luftfartsskydd).

2.4 För annan operativ personal än besättningsmedlemmar (t.ex. flygklarare, marktjänstpersonal etc.) Alla andra relevanta punkter som föreskrivs i OPS gällande deras arbetsområden.

3. Procedurer

3.1 Procedurer för utbildning och kontroll

3.2 Procedurer som skall tillämpas i händelse av att personalen inte erhåller eller upprätthåller föreskrivna standarder.

3.3 Procedurer för att säkerställa att onormala situationer eller nödsituationer som kräver tillämpning helt eller delvis av onormala procedurer eller nödförfaranden samt simulering av IMC med artificiella medel, inte simuleras under kommersiella flygtransporter.

4. Beskrivning av dokumentation som skall förvaras och förvaringstider. (Se tillägg 1 till OPS 1.625.)

Tillägg 1 till OPS 1.1065

Förvaringstider för dokument

En operatör skall säkerställa att följande information/dokumentation förvaras på ett godtagbart sätt, tillgängligt för myndigheten, under de tider som anges i nedanstående tabeller.

Anm.: Ytterligare information avseende underhållsdokumentation föreskrivs i kapitel M.

Tabell 1

Information som används för att förbereda och genomföra en flygning

Information som används för att förbereda och genomföra flygningen såsom anges i OPS 1.135

Driftfärdplan	3 månader
Teknisk journal för flygplan	24 månader efter datum för sista noteringen
Sträckanpassad NOTAM/AIS-dokumentation om sådan är utgiven av operatören	3 månader
Dokumentation av massa och balans	3 månader
Underrättelse om speciell last, inklusive farligt gods	3 månader

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tabell 2

Rapporter

Rapporter

Resedagbok	3 månader
Rapport(er) från flygning med anteckning om detaljer från störningar, som föreskrivs i OPS 1.420 eller varje händelse som befälhavaren bedömer nödvändig att rapportera/anteckna	3 månader
Rapporter om överskridande av tjänstgöringstider och/eller om reducering av viloperioder	3 månader

Tabell 3

Flygbesättningsjournaler

Flygbesättningsjournaler

Flygtjänstgöringstid och vilotid	15 månader
Certifikat	Så länge flygbesättningsmedlemmen utnyttjar certifikatets befogenheter hos operatören
Övergångsutbildning och kontroll	3 år
Befälhavarkurs (inkluderande kontroll)	3 år
Repetitionsutbildning och kontroll	3 år
Utbildning och kontroll för tjänstgöring på båda pilotplatserna	3 år
Aktuell erfarenhet (se OPS 1.970)	15 månader
Sträck- och flygplatskännedom (se OPS 1.975)	3 år
Utbildning och kvalifikation för särskilda verksamheter när detta krävs i OPS (t.ex. ETOPS, kategori II/III-verksamhet)	3 år
Farligt gods-utbildning i tillämpliga fall	3 år

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tabell 4
Kabinbesättningsjournaler

Kabinbesättningsjournaler	
Flygtid, tjänstgöringstid och vilotid	15 månader
Grundutbildning, övergångs- och skillnadsutbildning (inkluderande kontroll)	Så länge kabinbesättningsmedlemmen är anställd hos operatören
Repetitionsutbildning och fortbildning (inkluderande kontroll)	12 månader efter det kabinbesättningsmedlemmen har lämnat anställningen hos operatören
Farligt gods-utbildning i tillämpliga fall	3 år

Tabell 5
Journaler för annan operativ personal

Journaler för annan operativ personal	
Utbildnings-/kvalifikationsjournaler för annan personal för vilken ett godkänt utbildningsprogram krävs i OPS	De 2 senaste utbildningsjournalerna

Tabell 6
Andra journaler

Andra journaler	
Journal över doser av strålning från kosmos och solen	Till 12 månader efter det besättningsmedlemmen lämnat anställningen hos operatören
Journaler över kvalitetssystem	5 år

KAPITEL Q

FLYG- OCH TJÄNSTGÖRINGSTIDSBEGRENSNINGAR SAMT VILOKRAV

En operatör skall utarbeta ett schema för besättningsmedlemmar som fastställer, i enlighet med gällande bestämmelser, flyg- och tjänstgöringsbegränsningar samt vilokrav.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL R

Oförändrat

TRANSPORT AV FARLIGT GODS MED FLYG

OPS 1.1150

Terminologi

Begrepp som används i detta kapitel har följande innebörd:

1. Kontrollista för mottagning. Ett dokument som används för att kontrollera det yttre utseendet hos förpackningar som innehåller farligt gods och tillhörande transporthandlingar för att fastställa att alla tillämpliga bestämmelser har uppfyllts.
2. Fraktluftfartyg. Varje luftfartyg som transporterar gods eller egendom men inte passagerare. I detta sammanhang anses följande personer inte vara passagerare:
 - i) En besättningsmedlem.
 - ii) En anställd hos operatören som tillåts medfölja och som transporteras i enlighet med instruktionerna i drifhandboken.
 - iii) En auktoriserad representant för en myndighet.
 - iv) En person med arbetsuppgifter som rör en särskild försändelse ombord.
3. Olycka med farligt gods. En händelse som har samband med och kan hänföras till transport av farligt gods och som resulterar i dödlig eller allvarlig skada på person eller betydande skada på egendom.
4. Tillbud med farligt gods. En händelse, annan än olycka med farligt gods, som har samband med och kan hänföras till transport av farligt gods, vilken inte nödvändigtvis sker ombord på ett luftfartyg, och som resulterar i skada på person eller egendom, brand, sönderslaget gods, spill, vätske- eller strålningsläckage eller annat tecken på att förpackningens hållbarhet inte har bibehållits. Varje händelse som kan hänföras till transport av farligt gods och som allvarligt utsätter luftfartyget eller de ombordvarande för fara anses också utgöra ett tillbud med farligt gods.
5. Transporthandling för farligt gods. En handling som är specificerad i Technical Instructions. Den är upprättad av den som överlämnar farligt gods för flygtransport och innehåller information om det farliga godset. Handlingen har en signerad deklaration som visar att det farliga godset är utförligt och riktigt beskrivet med sitt fullständiga försändelsenamn (Proper Shipping Name) och sitt UN-nummer (om sådant tilldelats) och att det är korrekt klassificerat, packat, märkt, adresserat och lämpat för transport.
6. Fraktbehållare. En fraktbehållare är en typ av transportutrustning avsedd för radioaktiva material, konstruerad för att underlätta transport av sådana material, antingen packade eller opackade, med ett eller flera transportslag. (Anm. Se standardiserad lastenhet (ULD) i de fall det farliga godset inte är radioaktivt.)

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

7. Markttjänstagent (handlingagent). En organisation som på uppdrag av operatören helt eller delvis utför den senares tjänster inklusive mottagning, lastning, avlastning, överföring (transfer) eller annan behandling av passagerare eller last.
8. Styckegodsenshet (overpack). En enhet som används av en enskild avsändare avsedd att innehålla en eller flera förpackningar och utgöra en transportenhet för att underlätta hantering och stuvning. (Anm.: En standardiserad lastenhet (ULD) innefattas inte av denna definition.)
9. Förpackning. Den färdiga produkten av packningsförfarandet bestående av emballaget och dess innehåll klart för transport.
10. Emballage. Behållare eller andra komponenter eller material som är nödvändiga för att ytterhöljet skall fullgöra sin inneslutande funktion och för att säkerställa att packningsbestämmelserna uppfylls.
11. Fullständigt försändelsenamn. Det namn som skall användas för att beskriva en särskild artikel eller ett särskilt ämne i alla transportdokument och i alla underrättelser som rör försändelsen och, i tillämpliga fall, på emballaget.
12. Allvarlig skada. En skada som en person har erhållit vid en olycka och som,
 - i) kräver intagning på sjukhus under mer än 48 timmar, som påbörjats inom sju dagar räknat från det datum då skadan erhöles, eller
 - ii) resulterar i fraktur på något ben (med undantag för enklare frakturer i fingrar, tår eller näsa), eller
 - iii) förorsakar sår som ger allvarlig blödning, nerv- muskel- eller senskada, eller
 - iv) medför skada på något inre organ, eller
 - v) medför andra eller tredje gradens brännskador eller brännskador som drabbar mer än 5 % av kroppsytan, eller
 - vi) medför bekräftad exponering för smittsamma ämnen eller skadlig strålning.
13. Ursprungsstat. Myndigheten inom vars territorium det farliga godset först lastades på ett luftfartyg.
14. Technical Instructions. Den senast gällande utgåvan av bestämmelserna för säker transport av farligt gods med flyg (Technical Instructions, Doc 9284 AN/905), inkluderande varje supplement och tillägg, som är godkända och utgivna genom beslut av den internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO:s) råd.
15. UN-nummer. Det fyrsiffriga nummer som angivits av FN:s särskilda expertkommitté för transport av farligt gods, för att identifiera ett ämne eller en särskild grupp av ämnen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

16. Standardiserad lastenhet (ULD). Varje typ av behållare för luftfartyg, lastpall med ett nät avsedd för luftfartyg eller lastpall med ett nät över en igloo avsedd för luftfartyg. (Anm.: En styckegodsenshet innefattas inte av denna definition. För en behållare som innehåller radioaktiva material, se definitionen av fraktbehållare.)

OPS 1.1155

Godkännande av transport av farligt gods

En operatör får inte transportera farligt gods utan att vara godkänd för detta av myndigheten.

OPS 1.1160

Omfattning

- a) En operatör skall uppfylla villkoren i Technical Instructions vid alla tillfällen då farligt gods transporteras, oavsett om flygningen sker helt eller delvis inom eller helt utanför en stats territorium.
- b) Artiklar eller ämnen som annars skulle kunna klassificeras som farligt gods är undantagna från kraven i detta kapitel i den utsträckning som specificeras i Technical Instructions, under följande förutsättningar:
1. De krävs ombord på flygplanet i enlighet med relevanta tillämpliga regler eller av operativa skäl.
 2. De medförs som catering- eller kabinserviceförråd.
 3. De medförs för att användas under flygning som veterinära hjälpmedel eller som ett humant avlivningsmedel för djur.
 4. De medförs för att användas under flygning som medicinsk hjälp åt en patient, under förutsättning att,
 - i) gascylindrar har tillverkats speciellt i syfte att innehålla och transportera den särskilda gasen,
 - ii) droger, mediciner och andra medicinska ämnen hanteras av utbildad personal under den tid de används i flygplanet,
 - iii) utrustning som innehåller våtcellsbatterier förvaras, och när det är nödvändigt säkras, i upprätt läge för att förhindra spill av elektrolyten, och
 - iv) lämplig åtgärd vidtas för att stuva och säkra all utrustning under start och landning och vid alla andra tidpunkter då befälhavaren av säkerhetsskäl bedömer det nödvändigt, eller
 5. De medförs av passagerare eller besättningsmedlemmar.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) Artiklar eller ämnen som är avsedda som ersättning för dem i b1 ovan nämnda skall transporteras i ett flygplan på sätt som specificeras i Technical Instructions.

OPS 1.1165

Begränsningar vid transport av farligt gods

- a) En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att artiklar och ämnen som är särskilt angivna genom namn eller allmän beskrivning i Technical Instructions som förbjudna att transportera under inga omständigheter medförs i ett flygplan.
- b) Operatören skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att artiklar och ämnen eller annat gods som är angivet i Technical Instructions som förbjudna för transport under normala förhållanden, endast transporteras när,
1. de är undantagna av berörda stater enligt villkoren i Technical Instructions, eller
 2. Technical Instructions anger att de får transporteras enligt ett godkännande som lämnats av ursprungsstaten.

OPS 1.1170

Klassificering

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att artiklar och ämnen klassificeras som farligt gods på sätt som specificeras i Technical Instructions.

OPS 1.1175

Förpackning

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att farligt gods är förpackat på sätt som är specificerat i Technical Instructions.

OPS 1.1180

Etikettering och märkning

- a) En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att förpackningar, styckegodsenheter och fraktbehållare etiketteras och märks på sätt som specificeras i Technical Instructions.
- b) Då farligt gods transporteras på en flygning som sker helt eller delvis utanför en stats territorium, skall etikettering och märkning vara på det engelska språket utöver varje annat språkkrav.

OPS 1.1185

Transporthandling för farligt gods

- a) En operatör skall, utom då annat specificeras i Technical Instructions, säkerställa att farligt gods åtföljs av ett transporthandling för farligt gods.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Då farligt gods transporteras på en flygning som helt eller delvis äger rum utanför en stats territorium, skall det engelska språket användas i transporthandlingen för farligt gods utöver varje annat språkkrav.

OPS 1.1195

Mottagning av farligt gods

- a) En operatör får inte ta emot farligt gods för transport förrän förpackningen, styckegodsenheten eller fraktbehållaren har kontrollerats i enlighet med procedurerna för mottagning i Technical Instructions.
- b) Operatören eller dennes marktjänstagent skall använda en kontrollista för mottagning. Kontrollistan för mottagning skall möjliggöra kontroll av alla relevanta detaljer och skall ha en utformning som medger registrering av resultatet av mottagningskontrollen genom manuella, maskinella eller datoriserade hjälpmedel.

OPS 1.1200

Kontroll av skada, läckage eller kontamination

En operatör skall säkerställa att:

1. Förpackningar, styckegodsenheter och fraktbehållare kontrolleras med avseende på tecken på läckage eller skada omedelbart före lastning i ett flygplan eller i en standardiserad lastenhet (ULD), på sätt som specificeras i Technical Instructions.
2. En standardiserad lastenhet (ULD) inte lastas på ett flygplan, om den inte har kontrollerats på sätt som krävs i Technical Instructions och befunnits vara fri från varje tecken på läckage eller skada på det farliga gods som finns däri.
3. Läckande eller skadade förpackningar, styckegodsenheter eller fraktbehållare inte lastas i ett flygplan.
4. Varje förpackning av farligt gods som påträffas i ett flygplan och som visar sig vara skadad eller läcker avlägsnas eller åtgärder vidtas så att de tas bort av vederbörlig myndighet eller organisation. I detta fall skall återstoden av fraktförsändelsen kontrolleras för att säkerställa att den är i lämpligt skick för transport och att ingen skada eller kontaminering på flygplanet eller dess last har skett.
5. Förpackningar, styckegodsenheter och fraktbehållare kontrolleras beträffande tecken på skada eller läckage vid avlastning från ett flygplan eller från en standardiserad lastenhet (ULD) och om det finns tecken på skada eller läckage, att området där det farliga godset var stuvat kontrolleras med avseende på skada eller kontaminering.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

OPS 1.1205

Avlägsnande av kontaminering

En operatör skall säkerställa att

1. varje kontamination som påträffas och som är resultat av läckage eller skada på farligt gods avlägsnas utan dröjsmål, och
2. ett flygplan som blivit kontaminerat av radioaktivt material omedelbart tas ur tjänst och inte återinsätts förrän strålningsnivån vid varje åtkomlig yta och den kvarvarande kontamineringen, inte överstiger de värden som specificeras i Technical Instructions.

OPS 1.1210

Begränsningar vid lastninga) *Passagerarkabin och cockpit*

En operatör skall säkerställa att farligt gods inte transporteras i en flygplanskabin som upptas av passagerare eller i cockpit, om inte annat anges i Technical Instructions.

b) *Lastutrymmen*

En operatör skall säkerställa att farligt gods lastas, avskiljs, stuvats och säkras i ett flygplan på sätt som specificeras i Technical Instructions.

c) *Farligt gods avsett för transport endast i fraktluftfartyg*

En operatör skall säkerställa att förpackningar som innehåller farligt gods och som försetts med etiketten 'Cargo Aircraft Only' transporteras i fraktluftfartyg och lastas på sätt som specificeras i Technical Instructions.

OPS 1.1215

Krav på informationa) *Information till markpersonal*

En operatör skall säkerställa att

1. information lämnas till markpersonalen, så att de kan utföra sina arbetsuppgifter med avseende på transport av farligt gods, inkluderande de åtgärder som skall vidtas i händelse av tillbud och olyckor som berör farligt gods, och
2. i tillämpliga fall, att den information som det hänvisas till i punkt a.1 ovan också tillställs marktjänstagenten.

b) *Information till passagerare och andra personer*

1. En operatör skall säkerställa att information som krävs i Technical Instructions sprids så att passagerarna uppmärksammas på de typer av gods som de är förbjudna att medföra ombord på ett flygplan, och

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- operatören, och i tillämpliga fall dennes marktjänstagent, skall säkerställa att meddelanden som ger information om transport av farligt gods finns tillgängliga vid mottagningsställen för gods.

c) *Information till besättningsmedlemmar*

Operatören skall säkerställa att det i drifhandboken finns information, som gör det möjligt för besättningsmedlemmar att uppfylla sitt ansvar vad avser transport av farligt gods, inklusive de åtgärder som skall vidtas i händelse av att nödsituationer uppstår som berör farligt gods.

d) *Information till befälhavaren*

Operatören skall säkerställa att befälhavaren förses med skriftlig information på sätt som specificeras i Technical Instructions.

e) *Information i händelse av ett tillbud eller haveri med flygplan*

- Operatören av ett flygplan, som är involverat i ett flygplanstillbud skall, på anmodan, förmedla all information som krävs för att begränsa de risker som åstadkoms av varje farligt gods som transporteras.
- Operatören av ett flygplan som är involverat i ett flygplanshaveri skall, så snart som möjligt, underrätta vederbörlig myndighet i den stat där flygplanshaveriet inträffade om varje försändelse av farligt gods som transporteras.

OPS 1.1220

Utbildningsprogram

- En operatör skall upprätta och vidmakthålla utbildningsprogram för personal på sätt som krävs i Technical Instructions, vilka skall vara godkända av myndigheten.
- Operatörer som inte innehar ett permanent godkännande för transport av farligt gods

En operatör skall säkerställa att:

- Personal som är engagerad i allmän godshantering har erhållit utbildning för att utföra sina arbetsuppgifter avseende farligt gods. Denna utbildning skall minst omfatta de områden som anges i tabell 1, kolumn 1, och skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att personalen har blivit medveten om de risker som är förenade med farligt gods och om hur man identifierar sådant gods.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Följande personal,

- i) besättningsmedlemmar,
- ii) personal som handhar passagerare, och
- iii) personal för luftfartsskydd som är anställd av operatören och som hanterar säkerhetskontrollen av passagerare och deras bagage,

har erhållit utbildning, som minst omfattar de områden som anges i tabell 1, kolumn 2, och den skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att personalen blivit medveten om de risker som är förenade med farligt gods, hur man identifierar det och vilka krav som gäller för att passagerarna skall få medföra sådant gods.

Tabell 1

Utbildningsområden	1	2
Allmänna principer	x	x
Begränsningar för flygtransport av farligt gods	x	x
Märkning och etikettering av förpackningar	x	x
Farligt gods i passagerarnas bagage		x
Nödprocedurer		x

Anm.: 'x' anger ett område som skall omfattas.

c) *Operatörer som innehar ett permanent godkännande för transport av farligt gods*

En operatör skall säkerställa att:

1. Personal som är engagerad i mottagandet av farligt gods har erhållit utbildning och är kvalificerade att utföra sina arbetsuppgifter. Denna utbildning skall minst omfatta de områden som anges i tabell 2, kolumn 1, och skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att personalen kan besluta om att ta emot eller avvisa farligt gods som lämnas för flygtransport.
2. Personal som är engagerad i marktjänst, lagerhållning och lastning av farligt gods har erhållit utbildning som gör det möjligt för dem att utföra sina arbetsuppgifter med avseende på farligt gods. Denna utbildning skall minst täcka de områden som anges i tabell 2, kolumn 2, och skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att medvetenhet har erhållits om de risker som är förenade med farligt gods, hur man identifierar sådant gods och hur man skall handha och lasta det.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Personal som är engagerad i allmän godshantering har erhållit utbildning som gör det möjligt för dem att utföra sina arbetsuppgifter med avseende på farligt gods. Denna utbildning skall minst täcka de områden som anges i tabell 2, kolumn 3, och skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att medvetenhet har erhållits om de risker som är förenade med farligt gods, hur man identifierar sådant gods och hur man skall handha och lasta det.
4. Flygbesättningsmedlemmar har erhållit utbildning som minst skall omfatta de områden som anges i tabell 2, kolumn 4. Utbildning skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att flygbesättningsmedlemmarna blivit medvetna om de risker som är förenade med farligt gods och hur det skall transporteras i flygplanet.
5. Följande personal,
 - i) personal som handhar passagerare,
 - ii) personal för luftfartsskydd, anställd av operatören, som hanterar säkerhetskontrollen av passagerare och deras bagage, och
 - iii) andra besättningsmedlemmar än flygbesättningsmedlemmar, har erhållit utbildning, som minst skall omfatta de områden som anges i tabell 2, kolumn 5. Utbildning skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att denna personal blivit medveten om de risker som är förenade med farligt gods och om vilka bestämmelser som gäller för att passagerarna skall få medföra sådant gods eller vad som gäller generellt för transport i ett flygplan.
- d) Operatören skall säkerställa att all personal som erfordrar utbildning om farligt gods, erhåller repetitionsutbildning i intervaller som inte är längre än 2 år.
- e) Operatören skall säkerställa att journal över utbildning om farligt gods förs för all personal som är utbildad i enlighet med punkt d ovan.
- f) Operatören skall säkerställa att personalen hos hans marktjänstagent utbildas i enlighet med tillämplig kolumn i tabell 1 eller tabell 2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Tabell 2

Utbildningsområden	1	2	3	4	5
Allmänna principer	x	x	x	x	x
Begränsningar för flygtransport av farligt gods	x	x	x	x	x
Klassificering och förteckning över farligt gods	x	x		x	
Allmänna packningsbestämmelser och packningsinstruktioner	x				
Förpackningsmärkningar	x				
Märkning och etikettering av förpackningar	x	x	x	x	x
Dokumentation från avsändaren	x				
Mottagning av farligt gods, inkluderande användningen av en kontrollista	x				
Lastning, lastningsbegränsningar och separation	x	x	x	x	
Kontroll av skada eller läckage och procedurer för avlägsnande av kontamination	x	x			
Krav på information till befälhavare	x	x		x	
Farligt gods i passagerarnas bagage	x			x	x
Nödprocedurer	x	x	x		x

Anm.: 'x' anger ett område som skall täckas.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Tabell 2

Utbildningsområden	1	2	3	4	5
Allmänna principer	x	x	x	x	x
Begränsningar för flygtransport av farligt gods	x	x	x	x	x
Klassificering och förteckning över farligt gods	x	x		x	
Allmänna packningsbestämmelser och packningsinstruktioner	x				
Förpackningsmärkningar	x				
Märkning och etikettering av förpackningar	x	x	x	x	x
Dokumentation från avsändaren	x				
Mottagning av farligt gods, inkluderande användningen av en kontrollista	x				
Lastning, lastningsbegränsningar och separation	x	x	x	x	
Kontroll av skada eller läckage och procedurer för avlägsnande av kontamination	x	x			
Krav på information till befälhavare	x	x		x	
Farligt gods i passagerarnas bagage	x			x	x
Nödprocedurer	x	x		x	x

Anm.: 'x' anger ett område som skall täckas.

OPS 1.1225

Oförändrat

Rapporter om tillbud och olyckor med farligt gods

En operatör skall rapportera tillbud och olyckor med farligt gods till myndigheten. En första rapport skall avlämnas inom 72 timmar efter händelsen om inte särskilda omständigheter förhindrar detta.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL S

LUFTFARTSSKYDD

OPS 1.1235

Bestämmelser för luftfartsskydd

En operatör skall säkerställa att all berörd personal äger kännedom om och iakttar relevanta bestämmelser i de nationella programmen för luftfartsskydd i operatörens hemmastat.

OPS 1.1240

Utbildningsprogram

En operatör skall upprätta, vidmakthålla och genomföra godkända utbildningsprogram som gör det möjligt för operatörens personal att vidta lämpliga åtgärder för att förebygga olagliga handlingar såsom sabotage eller olagligt beslagtagande av flygplan och för att reducera följderna av sådana händelser om de skulle inträffa.

OPS 1.1245

Rapportering av olaglig handling

Efter en inträffad olaglig handling ombord på ett flygplan skall befälhavaren, eller i hans frånvaro operatören, utan dröjsmål insända en rapport om en sådan handling till vederbörlig lokal myndighet och myndigheten i operatörens hemmastat.

OPS 1.1250

Checklista för genomsökningsförfarande i flygplan

En operatör skall säkerställa att alla flygplan medför en checklista över de förfaranden som skall följas i aktuell typ vid genomsökning efter dolda vapen, sprängämnen eller andra farliga anordningar.

OPS 1.1255

Luftfartsskydd i cockpit

Om en cockpitdörr är installerad i ett flygplan som brukas för att transportera passagerare, skall denna kunna låsas inifrån cockpit för att förhindra obehörigt tillträde.”

Förslag till rådets beslut om att godkänna kommissionens förordning om tillämpningen av Euratoms kärnämneskontroll

(2002/C 227 E/02)

KOM(2002) 99 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 22 mars 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artiklarna 77, 78, 79 och 81 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

Det är viktigt att kraven i kommissionens förordning (Euratom) nr 3227/76 av den 19 oktober 1976 om tillämpning av bestämmelserna om säkerhetskontroll inom Euratom ⁽¹⁾ följer den gällande rättsliga ramen och framstegen inom kärn- och informationstekniken.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Härigenom godkänns kommissionens förordning om tillämpningen av Euratoms kärnämneskontroll.

⁽¹⁾ EGT L 363, 31.12.1976, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (Euratom) nr 2130/93 (EGT L 191, 31.7.1993, s. 75).

Utkast till kommissionens förordning (Euratom) nr .../... av den ... om tillämpningen av Euratoms kärnämneskontroll

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artiklarna 77, 78, 79 och 81 i detta,

med beaktande av rådets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordning (Euratom) nr 3227/76 av den 19 oktober 1976 om tillämpning av bestämmelserna om säkerhetskontroll inom Euratom ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (Euratom) nr 2130/93 ⁽²⁾, innehåller närmare bestämmelser om arten och omfattningen av de krav som anges i artiklarna 78 och 79 i fördraget.
- (2) Med hänsyn inte bara till de ökande mängder av kärnämne som framställs, används, transporteras och återvinns inom gemenskapen, utan också till utvecklingen av handeln med dessa material samt den framtida utvidgningen av Europeiska unionen, är det ytterst viktigt, i syfte att garantera kärnämneskontrollens effektivitet, att arten och omfattningen av de krav som omnämns i artikel 79 i fördraget och som anges i förordning (Euratom) nr 3227/76 aktualiseras mot bakgrund av utvecklingen, särskilt med avseende på kärn- och informationsteknik.
- (3) Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Republiken Finland, Republiken Grekland, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Portugal, Konungariket Spanien, Konungariket Sverige, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Österrike och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom) är parter i ett avtal ⁽³⁾ med Internationella atomenergiorganet rörande tillämpningen av artikel III.1 och III.4 i Fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen. Detta avtal trädde i kraft den 21 februari 1977 och kompletteras av ett tilläggsprotokoll ⁽⁴⁾ som undertecknades den 22 september 1998.
- (4) Avtalet innehåller ett särskilt åtagande av gemenskapen vad gäller genomförandet av kärnämneskontroll för råmaterial och speciellt klyvbart material inom territorier tillhörande de medlemsstater som inte har egna kärnvapen och som är parter i Fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen.
- (5) De förfaranden som föreskrivs genom detta avtal är resultatet av mycket omfattande internationella förhandlingar

med Internationella atomenergiorganet om tillämpningen av artikel III.1 och III.4 i Fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen. Atomenergiorganets styrelse har godkänt förfarandena.

- (6) Gemenskapen, Förenade kungariket och Internationella atomenergiorganet är parter i ett avtal om kärnämneskontroller i Förenade kungariket i anslutning till Fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen ⁽⁵⁾. Detta avtal trädde i kraft den 14 augusti 1978 och kompletteras av ett tilläggsprotokoll som undertecknades den 22 september 1998.
- (7) Gemenskapen, Frankrike och Internationella atomenergiorganet är parter i ett avtal om kärnämneskontroller i Frankrike ⁽⁶⁾. Detta avtal trädde i kraft den 12 september 1981 och kompletteras av ett tilläggsprotokoll som undertecknades den 22 september 1998.
- (8) Inom Frankrikes och Förenade kungarikets territorier kan några anläggningar eller delar av anläggningar liksom vissa material ingå i produktionsförloppet för försvarets behov. Därför bör särskilda förfaranden för kärnämneskontroller som tar hänsyn till dessa omständigheter tillämpas.
- (9) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 underströks behovet av att främja utvecklingen av den senaste informationstekniken och andra telekommunikationsnät samt innehållet i näten.
- (10) Mot bakgrund av det ovan nämnda bör förordning (Euratom) nr 3227/76 upphöra att gälla och ersättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs kraven för tillämpningen av Euratoms kärnämneskontroll.

Denna förordning skall inte tillämpas på innehavare av slutprodukter som används för icke-nukleära ändamål och som innehåller kärnämne som inte kan återvinnas.

⁽¹⁾ EGT L 363, 31.12.1976, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 75.

⁽³⁾ EGT L 51, 22.2.1978, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 67, 13.3.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ IAEA-dokument INFCIRC/263 från oktober 1978.

⁽⁶⁾ IAEA-dokument INFCIRC/290 från oktober 1981.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *icke-kärnvapenmedlemsstat*: Belgien, Danmark, Finland, Grekland, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Spanien, Sverige, Tyskland eller Österrike.
2. *kärnvapenmedlemsstat*: Frankrike eller Förenade kungariket.
3. *tredje land*: varje stat som inte är medlem av Europeiska atomenergigemenskapen.
4. *kärnämne*: speciella klyvbara material, råmaterial och malmer i enlighet med definitionen i artikel 197 i Euratomfördraget.
5. *avfall*: kärnämne i koncentrationer eller kemiska former som inte tillåter återvinning för närvarande och som kan deponeras.
6. *förvarat avfall*: avfall som uppmätts eller beräknats på grundval av mätningar och som har överförts till en specifik plats inom materialbalansområdet varifrån det skulle kunna återvinnas. Avfall som hör till denna kategori har ännu inte konditionerats och lönar sig inte att återvinna med nuvarande teknik.
7. *konditionerat avfall*: avfall som uppmätts eller beräknats på grundval av mätningar och som har konditionerats på ett sådant sätt (t.ex. genom inneslutning i glas, cement, betong eller bitumen) att det inte lämpar sig för ytterligare nukleär användning.
8. *utsläpp i miljön*: avfall som uppmätts eller beräknats på grundval av mätningar och som oåterkalleligt släppts ut i miljön genom utsläpp som skett med tillstånd.
9. *kategori* (av kärnämne): naturligt uran, utarmat uran, uran anrikat med uran-235 eller uran-233, torium, plutonium och varje annat material som rådet kan bestämma, varvid rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.
10. *artikel*: identifierbar enhet, såsom en bränslepatron eller en bränslestav.
11. *sats*: en mängd av kärnämne som behandlas som en enhet för bokföringsändamål vid en nyckelmät punkt, och för vilket sammansättningen och mängden definierats genom en enda uppsättning av specifikationer eller mätningar. Kärnämnet kan vara i lös form eller inneslutet i ett antal identifierbara artiklar.
12. *satsuppgifter*: den sammanlagda vikten av varje grundämne som ingår i kärnämne och, i fråga om plutonium och uran, den isotopiska sammansättningen i tillämpliga fall. För rapporteringsändamål skall vikten av enskilda artiklar i satsen adderas före avrundningen till närmaste enhet.
13. *bokfört inventarium* av ett materialbalansområde: den algebraiska summan av den senaste fysiska inventeringen av materialbalansområdet och av alla inventarieförändringar som har ägt rum sedan den fysiska inventeringen gjordes.
14. *effektivt kilogram*: en särskild enhet som används vid kontroll av kärnämne som avser följande:
 - a) Plutonium: dess vikt i kilogram.
 - b) Uran med en anrikning av 0,01 (1 %) och däröver dess vikt i kilogram, multiplicerad med kvadraten på dess anrikning.
 - c) Uran med en anrikning under 0,01 (1 %) och över 0,005 (0,5 %) dess vikt i kilogram multiplicerad med 0,0001.
 - d) Utarmat uran med en anrikning av 0,005 (0,5 %) eller mindre, och för torium, dess vikt i kilogram multiplicerad med 0,00005.
15. *nyckelmät punkt*: en plats där kärnämne föreligger i sådan form att det kan mätas för att bestämma materialflödet eller inventariet, vilket inbegriper, men är inte begränsat till, de platser där kärnämne förs in i, lämnar eller lagras i materialbalansområden.
16. *materialbalansområde*: ett område som, för att upprätta materialbalansen, är sådant att
 - a) mängden kärnämne i varje överföring till eller från varje materialbalansområde kan fastställas, och där
 - b) det fysiska inventariet av kärnämne i varje materialbalansområde kan fastställas, om så behövs, i enlighet med närmare angivna förfaranden.
17. *oredovisad kärnämnesmängd*: skillnaden mellan fysiskt inventarium och bokfört inventarium.

18. *fysiskt inventarium*: summan av alla uppmätta eller härledda skattningar av mängder kärnämne i satsar som finns vid en given tidpunkt inom ett materialbalansområde som erhållits genom angivna förfaranden.
19. *avsändare-mottagaredifferens*: skillnaden mellan den mängd av kärnämne i en sats som uppmätts vid det mottagande materialbalansområdet och den som det avsändande materialbalansområdet uppgivit.
20. *källuppgifter*: de uppgifter, som dokumenterats under mätning eller kalibrering eller som används för att härleda empiriska relationer, som identifierar kärnämne och ligger till grund för satsuppgifter och som inbegriper: föreningens vikt, omvandlingsfaktorer för att fastställa vikten av grundämnen, specifik vikt, grundämneskoncentration, isotopförhållanden, förhållande mellan volym och manometeravläsningar och förhållande mellan framställt plutonium och genererad effekt.
21. *område*: en yta som anges av gemenskapen och medlemsstaten och som omfattar en eller flera anläggningar, inklusive stängda anläggningar, enligt definitionen i deras relevanta grundläggande tekniska beskrivning.
- När det gäller en stängd anläggning där kärnämne i mängder mindre än ett effektivt kilogram användes regelbundet, avser termen endast platser med högaktiva celler eller platser där verksamhet med anknytning till konvertering, anrikning, bränsleframställning eller uppberetning bedrivs.
- Område skall också omfatta följande: alla installationer som lokaliserats till anläggningarna för att tillhandahålla eller utnyttja väsentliga tjänster, inbegripet högaktiva celler för bearbetning av bestrålat material som inte innehåller kärnämne; anläggningar för bearbetning, lagring och slutförvaring av avfall; byggnader som kan knytas till verksamheter som anges i bilaga 1 till tilläggsprotokollet och som identifieras av den berörda staten.
22. *områdesföreträdare*: en person eller ett företag som medlemsstaten har utsett till ansvarig för de meddelanden som avses i artikel 3.2.
23. *anläggning*: en reaktor, en kritisk anläggning, en konverteringsanläggning, en framställningsanläggning, en uppberetningsanläggning, en anläggning för isotopseparation, en särskild anläggning för lagring, en anläggning för hantering, lagring eller behandling av avfall eller varje annan anläggning där kärnämne regelbundet används.
24. *nedlagd anläggning*: anläggning eller plats där kvarvarande strukturer och den utrustning som krävs för dess användning avlägsnats eller gjorts obrukbara, så att den inte används för att lagra och inte längre kan användas för att hantera, bearbeta eller använda kärnämne.

25. *stängd anläggning*: en anläggning eller plats där verksamheten upphört och kärnämnet avlägsnats, men som inte lagts ned.

DEL II

GRUNDLÄGGANDE TEKNISK BESKRIVNING OCH SÄRSKILDA KONTROLLBESTÄMMELSER

Artikel 3

Redovisning av den grundläggande tekniska beskrivningen

1. Varje person eller företag som upprättar eller driver en anläggning för att framställa, separera, uppbereta, lagra eller använda kärnämne skall till kommissionen lämna en redovisning som innehåller en grundläggande teknisk beskrivning av anläggningen på grundval av det tillämpliga frågeformuläret i bilaga I.

Vid tillämpning av denna artikel innefattar "användning" av kärnämne bland annat kraftproduktion i reaktorer, forskning i kritiska anläggningar eller nolleffektanläggningar, konvertering, framställning, uppberetning, lagring, isotopseparation, malmproduktion och malmkoncentration samt konditionering och lagring av avfall.

2. Varje medlemsstat som är part i det tilläggsprotokoll till avtalet, som undertecknades den 22 september 1998, skall utse områdesföreträdare för varje område inom dess territorium. Varje person eller företag som utsetts till områdesföreträdare skall till kommissionen lämna en redovisning som innehåller en allmän beskrivning av området på grundval av frågeformuläret i bilaga II.

Redovisningen skall lämnas inom 90 dagar efter det att tilläggsprotokollet trätt i kraft och aktualiseringar skall göras senast den 31 januari varje år.

Redovisningen skall uppfylla kraven i artikel 2 a iii i tilläggsprotokollet och vara åtskild från redovisningen enligt punkt 1 i denna artikel.

3. De redovisningar som avses i punkterna 1 och 2 ovan skall lämnas i elektroniskt format om personen eller företaget har dem i detta format.

Artikel 4

Frister

Redovisningen av den grundläggande tekniska beskrivningen för nya anläggningar skall lämnas till kommissionen enligt vad som fastställs i artikel 3.1 minst 200 dagar innan den första försändelsen av kärnämne beräknas bli mottagen.

För nya anläggningar med ett lager eller en årlig omsättning av kärnämne – beroende på vad som är störst – på mer än ett effektivt kilogram skall alla relevanta uppgifter om ägaren, den driftansvarige, syftet, platsen, typen, kapaciteten samt den förväntade igångsättningsdagen lämnas till kommissionen minst 200 dagar innan konstruktionsarbetet påbörjas.

Med hjälp av frågeformuläret i bilaga I skall befintliga avfalls- hanterings- och avfallsbehandlingsanläggningar och malmproducenter redovisa den grundläggande tekniska beskrivningen av sin anläggning till kommissionen inom 30 dagar från den dag denna förordning träder i kraft.

Ytterligare uppgifter som krävs i frågeformuläret i bilaga I skall lämnas inom 30 dagar från den dag denna förordning träder i kraft.

Artikel 5

Antagande av särskilda kontrollbestämmelser och ändringar av grundläggande tekniska beskrivningar

De särskilda kontrollbestämmelser som avses i artikel 7 skall upprättas genom ett enskilt beslut av kommissionen efter samråd med den person eller det företag som berörs och den berörda medlemsstaten.

Den person eller det företag som berörs av ett enskilt beslut av kommissionen skall få ett meddelande om detta, och en kopia av detta meddelande skall sändas till den berörda medlemsstaten.

De särskilda kontrollbestämmelserna skall särskilt ange vilka ändringar av den grundläggande tekniska beskrivningen som avses i artikel 3.1, som kräver förhandsanmälan. Alla andra ändringar av den grundläggande tekniska beskrivningen skall meddelas till kommissionen inom 30 dagar efter det att ändringen är genomförd.

Artikel 6

Verksamhetsprogram

För att kommissionen skall kunna planera sin kärnämneskontroll, skall de personer eller företag som avses i artikel 3.1 också lämna följande uppgifter till kommissionen:

- a) Ett årligt ramprogram för verksamheter på grundval av riktlinjerna i bilaga XI, i vilket särskilt preliminära datum för genomförandet av en fysisk inventering skall anges.
- b) Minst 40 dagar innan en fysisk inventering påbörjas: programmet för det arbetet.

Förändringar som påverkar ramprogrammet för verksamheter och särskilt fysiska inventeringar skall utan dröjsmål meddelas till kommissionen.

Artikel 7

Särskilda kontrollbestämmelser

1. Kommissionen skall anta särskilda kontrollbestämmelser med avseende på uppgifter som anges i punkt 2.

På grundval av redovisningen av den grundläggande tekniska beskrivningen och de uppgifter som lämnas i enlighet med artikel 6, får kommissionen i särskilda kontrollbestämmelser närmare ange hur de berörda personerna eller företagen skall uppfylla kontrollkraven.

2. De särskilda kontrollbestämmelserna skall närmare ange bland annat följande:

- a) Materialbalansområden och urvalet av nyckelmät punkter för bestämning av flödet och lagren av kärnämne.
- b) Förfaranden för att bokföra kärnämne för varje materialbalansområde samt för upprättande av rapporter.
- c) Frekvensen och förfarandena för genomförande av fysiska inventeringar för bokföringsändamål som en del av åtgärderna för kärnämneskontroll.
- d) Åtgärder för inneslutning och övervakning enligt överenskommelse med de driftansvariga.
- e) Provtagning som genomförs av den driftansvarige endast för kärnämneskontroll.

3. De särskilda kontrollbestämmelserna kan också närmare ange innehållet i de efterföljande meddelanden som krävs enligt artikel 7 i denna förordning samt de omständigheter som kräver förhandsanmälan av avsändning och mottagande av kärnämne.

4. Kommissionen skall till de berörda personerna eller företagen återbetala kostnaderna för de särskilda tjänster som anges i de särskilda kontrollbestämmelserna, eller som tillhandahålls till följd av en särskild begäran av kommissionen eller av dess inspektörer på grundval av en överenskommen kostnadsuppskattning. Storleken på och sätten för återbetalning skall fastställas gemensamt av de berörda parterna och skall omprövas med jämna mellanrum.

DEL III

BOKFÖRING AV KÄRNÄMNE*Artikel 8***Bokföringsystem**

De personer och företag som avses i artikel 3.1 skall upprätthålla ett system för bokföring och kontroll av kärnämne. Detta system skall omfatta bokföringsdokumentation och driftrappor-ter, och särskilt uppgifter om dessa kärnämnenas mängd, art, form och sammansättning enligt kraven i artikel 19, deras faktiska placering och det särskilda kontrollåtagandet enligt artikel 18, tillsammans med närmare uppgifter om mottagaren eller avsändaren när kärnämne överförs.

Det mätsystem på vilket bokföringen grundas skall uppfylla senaste internationella standarder eller skall vara av en kvalitet som motsvarar dessa standarder. På grundval av denna dokumentation skall det vara möjligt att utarbeta och bestyrka den redovisning som sänds till kommissionen. Dokumentationen skall bevaras under minst fem år. Inspektörerna skall få tillgång till bokföringsdokumentation och driftrappor-ter i elektroniskt format om anläggningen har dem i detta format. Ytterligare uppgifter kan anges närmare i de särskilda kontrollbestämmelserna för varje anläggning.

*Artikel 9***Driftrappor-ter**

Driftrappor-terna skall, om så är lämpligt, för varje materialbalansområde omfatta

- a) de driftuppgifter som används för att fastställa förändringar av mängder och sammansättning av kärnämnet,
- b) en inventarieförteckning över de artiklar som finns vid varje tidpunkt, med angivande av deras placering,
- c) uppgifter, inbegripet härledda skattningar av slumpmässiga och systematiska fel, som fås från kalibrering av tankar och instrument och från provtagning och analys,
- d) uppgifter, inbegripet härledda skattningar av slumpmässiga och systematiska fel, från kvalitetskontroll av systemet för bokföring av kärnämne,
- e) en beskrivning av den följd av åtgärder som vidtas för att förbereda och genomföra en fysisk inventering och för att säkerställa att den är korrekt och fullständig,
- f) en beskrivning av de åtgärder som vidtas för att fastställa orsaken till och omfattningen av varje oavsiktlig eller icke uppmätt förlust som kan ha förekommit,
- g) isotopsammansättningen av plutonium, inbegripet dess sönderfallsisotop americium-241, och referensdatum.

*Artikel 10***Bokföringsdokumentation**

I bokföringsdokumentationen skall för varje materialbalansområde anges

- a) alla inventarieförändringar, så att bokfört inventarium alltid kan bestämmas,
- b) alla mättnings- och beräkningsresultat som används för att bestämma det fysiska inventariet,
- c) alla korrigeringar av inventarieförändringar, bokförda inventarier och fysiska inventarier.

I bokföringsdokumentationen för inventarieförändringar och fysiska inventarier skall för varje sats anges materialidentifikation, satsuppgifter och källuppgifter. Denna dokumentation skall redovisa uran, torium och plutonium separat i enlighet med de kategorier som förtecknas i artikel 19.2 b. Dessutom skall vid varje inventarieförändring anges datum för denna och, om tillämpligt, det avsändande materialbalansområdet och det mottagande materialbalansområdet eller mottagaren.

*Artikel 11***Bokföringsrapporter**

De personer och företag som avses i artikel 3.1 skall förse kommissionen med bokföringsrapporter.

Bokföringsrapporter-erna skall innehålla de uppgifter som är tillgängliga på rapportdagen och skall om nödvändigt rättas vid en senare tidpunkt. Bokföringsrapporter skall lämnas till kommissionen i elektroniskt format, utom i fall där kommissionen skriftligen har beviljat undantag.

På en motiverad begäran av kommissionen skall ytterligare närmare uppgifter eller förklaringar i samband med dessa rapporter lämnas inom tre veckor.

*Artikel 12***Första inventarium**

Om de ännu inte har gjort det, skall de personer och företag som avses i artikel 3.1 lämna till kommissionen ett första bokfört inventarium över varje kärnämne som de innehar, i enlighet med bilaga V.

*Artikel 13***Inventarieförändringsrapport**

De personer och företag som avses i artikel 3.1 skall för varje materialbalansområde lämna till kommissionen inventarieförändringsrapporter för varje kärnämne i enlighet med bilaga III.

Dessa rapporter skall sändas snarast möjligt och senast inom 15 dagar efter utgången av den månad när inventarieförändringarna inträffar eller blir kända. För månader då inga inventarieförändringar förekommer, kan de berörda personerna eller företagen för enkelhetens skull sända in inventarieförändringsrapporten med utgående bokfört inventarium från föregående månad. För att kunna rapporteras som en enda inventarieförändring får små inventarieförändringar, som överföring av prover för analysändamål, föras samman i enlighet med de särskilda kontrollbestämmelser som avses i artikel 7 för den berörda anläggningen. Inventarieförändringsrapporter kan åtföljas av kommentarer som förklarar inventarieförändringarna.

Artikel 14

Materialbalansrapport och förteckning över fysiskt inventarium

För varje materialbalansområde skall de personer och företag som avses i artikel 3.1 lämna till kommissionen

1. materialbalansrapporter i enlighet med bilaga IV, med uppgifter om
 - a) ingående fysiskt inventarium,
 - b) inventarieförändringar (först ökningar, sedan minskningar),
 - c) utgående bokfört inventarium,
 - d) utgående fysiskt inventarium,
 - e) oredovisad kärnämnesmängd.
2. En förteckning över fysiskt inventarium i enlighet med bilaga V som anger alla satser separat.

Rapporterna och förteckningen skall lämnas in snarast möjligt och senast inom 30 dagar från den dag när en fysisk inventering gjordes.

Om inget annat anges i de särskilda kontrollbestämmelserna för en anläggning, skall en fysisk inventering göras varje kalenderår och perioden mellan två på varandra följande fysiska inventeringar skall inte överskrida 14 månader.

Artikel 15

Specialrapporter

De personer och företag som avses i artikel 3.1 skall lämna en specialrapport till kommissionen så snart de förhållanden som avses i artiklarna 16 eller 23 uppstår.

Den typ av uppgifter som skall lämnas i dessa rapporter skall närmare anges i de särskilda kontrollbestämmelserna.

Specialrapporterna och ytterligare uppgifter eller förklaringar som kommissionen kan komma att begära i samband med dessa rapporter skall överlämnas utan dröjsmål.

Artikel 16

Ovanliga händelser

En specialrapport skall upprättas utan dröjsmål

- a) om, till följd av ett ovanligt tillbud eller ovanliga förhållanden, det kan antas att det har inträffat eller att det finns risk för en förlust av kärnämne utöver de gränser som anges för dessa ändamål i de särskilda kontrollbestämmelserna,
- b) om inneslutningen oväntat har ändrats från den som anges i de särskilda kontrollbestämmelserna så att ett otillåtet bortförande av kärnämne har blivit möjligt.

De berörda personerna och företagen skall lämna in dessa rapporter så snart de har blivit medvetna om någon sådan förlust eller plötslig förändring i inneslutningsförhållandena, eller om någonting som får dem att tro att något sådant har inträffat. Orsakerna skall anges så snart de är kända.

Artikel 17

Rapportering om nukleära transformationer

När det gäller reaktorer skall beräknade data om nukleära transformationer rapporteras i inventarieförändringsrapporten senast när bestrålat bränsle överförs från reaktorns materialbalansområde. Dessutom kan andra förfaranden för att dokumentera och rapportera nukleära transformationer anges närmare i de särskilda kontrollbestämmelserna.

Artikel 18

Särskilda kontrollåtaganden

Kärnämne som är föremål för särskilda kontrollåtaganden enligt avtal som träffats mellan gemenskapen och ett tredje land eller en internationell organisation skall, om inte annat föreskrivs i avtalet, identifieras separat för varje åtagande i följande meddelanden:

- a) Första bokförda inventariet enligt artikel 12.
- b) Inventarieförändringsrapporter, inbegripet bokförda inventarier enligt artikel 13.
- c) Materialbalansrapporter och förteckningar över fysiskt inventarium enligt artikel 14.
- d) Planerade importer och exporter enligt artiklarna 21 och 22.

Om det inte är uttryckligen förbjudet i något av de avtal som avses i första stycket, skall denna separata identifikation inte utesluta fysisk blandning av material.

Artikel 19

Kategorier av kärnämne och viktenheter

1. I varje meddelande som avses i denna förordning skall mängder av kärnämne anges i gram.

I motsvarande materialbokföringsdokumentation skall gram eller mindre enheter användas. Den skall upprättas på ett sådant sätt att den blir pålitlig och särskilt så att den uppfyller gällande praxis i medlemsstaterna.

I meddelandena får mängderna avrundas nedåt om den första decimalen är 0–4 och uppåt om den första decimalen är 5–9.

2. Om inget annat anges i de särskilda kontrollbestämmelserna skall meddelandena innehålla följande:

- a) Totalvikten av grundämnena uran, torium eller plutonium samt för anrikat uran också totalvikten av de klyvbara isotoperna.
- b) Separata materialbalansrapporter och separata poster i inventarie-förändringsrapporterna och i förteckningarna över fysiskt inventarium som upprättas för följande kategorier av kärnämne:
 - i) utarmat uran,
 - ii) naturligt uran,
 - iii) uran anrikat till mindre än 20 %,
 - iv) uran anrikat till 20 % eller mer,
 - v) plutonium,
 - vi) torium.

Artikel 20

Undantag

1. Kommissionen får skriftligen bevilja producenter och användare av kärnämne undantag från bestämmelserna om innehåll och rapporteringsintervall i enlighet med artiklarna 11–19, för att ta hänsyn till särskilda omständigheter under vilka kontrollerat kärnämne används eller framställs.

Undantag skall beviljas på begäran från de berörda personerna eller företagen genom blanketten i bilaga IX.

Undantag skall beviljas endast för ett helt materialbalansområde där kärnämne inte bearbetas eller lagras tillsammans med kärnämne för vilket undantag inte kan beviljas.

2. Kommissionen kan bevilja undantag för ett materialbalansområde som innehåller

- a) endast små mängder av kärnämne som bibehålls i samma skick under långa perioder,
- b) utarmat uran, naturligt uran eller torium som används uteslutande i icke-nukleär verksamhet,
- c) speciella klyvbara material som används i mängder i storleksordningen ett gram eller mindre som sensorer i instrument,
- d) plutonium med en isotopisk koncentration av plutonium-238 som överstiger 80 %.

3. De personer eller företag som beviljas undantag skall lämna en årsrapport till kommissionen senast den 31 januari varje år med användning av blanketten i bilaga X. Denna rapport skall beskriva situationen i slutet av varje kalenderår.

4. Om sådant kärnämne som beviljats undantag exporteras till tredje land, skall personerna eller företagen som berörs lämna in en rapport till kommissionen senast i slutet av den månad då överföringen äger rum med användning av blanketten i bilaga X. Av denna rapport skall framgå mängden kärnämne som exporterats och lagret av kärnämne som fortfarande omfattas av undantaget.

5. Om sådant kärnämne som kan komma att beviljas undantag importerats från tredje land, skall de personer eller företag som beviljats undantag lämna en ny begäran till kommissionen om att lägga till detta material i förteckningen över material som redan omfattas av undantaget. Begäran skall lämnas till kommissionen så snart personerna eller företagen känner till överföringsdagen och senast i slutet av den månad när överföringen äger rum. För detta ändamål skall blanketten i bilaga IX användas.

6. Kommissionen kan fastställa andra specifika krav i de särskilda kontrollbestämmelserna.

7. Om villkoren för undantag inte längre är uppfyllda, skall kommissionen upphäva undantaget på grundval av uppgifter från de personer eller företag som beviljats undantag.

DEL IV

ÖVERFÖRINGAR MELLAN STATER*Artikel 21***Export och avsändning av kärnämne**

1. De personer och företag som avses i artikel 3.1 skall lämna in en förhandsanmälan till kommissionen om råmaterial eller speciellt klyvbart material

- a) exporteras till ett tredje land,
- b) avsänds från en icke-kärnvapenmedlemsstat till en kärnvapenmedlemsstat,
- c) avsänds från en kärnvapenmedlemsstat till en icke-kärnvapenmedlemsstat.

2. Förhandsanmälan krävs endast

- a) om försändelsen överskrider ett effektivt kilogram, eller
- b) om en anläggning till samma stat överför en total mängd av material som skulle kunna överskrida ett effektivt kilogram under en fortlöpande tolv månadersperiod, även om ingen enskild försändelse överskrider ett effektivt kilogram.

3. Förhandsanmälan skall göras efter det att avtalet om överföringen har ingåtts, genom blanketten i bilaga VI, och skall nå kommissionen minst åtta arbetsdagar innan materialet skall förpackas för överföring.

4. Om så krävs med hänsyn till fysiskt skydd, får särskilda överenskommelser träffas med kommissionen avseende formen för och överföringen av denna anmälan.

*Artikel 22***Import och mottagande av kärnämne**

1. De personer och företag som avses i artikel 3.1 skall lämna in en förhandsanmälan till kommissionen, om råmaterial eller speciellt klyvbart material

- a) importeras från ett tredje land,
- b) tas emot i en icke-kärnvapenmedlemsstat från en kärnvapenmedlemsstat,
- c) tas emot i en kärnvapenmedlemsstat från en icke-kärnvapenmedlemsstat.

2. Förhandsanmälan krävs endast

- a) om försändelsen överskrider ett effektivt kilogram, eller
- b) om en anläggning importerar eller får från samma stat en total mängd av material som skulle kunna överskrida ett effektivt kilogram under en fortlöpande tolv månadersperiod, även om ingen enskild försändelse överskrider ett effektivt kilogram.

3. Förhandsanmälan skall göras så långt i förväg som möjligt före den förväntade ankomsten av kärnämnet och senast på dagen för mottagandet, genom blanketten i bilaga VII, och skall nå kommissionen minst fem arbetsdagar innan kärnämnet packas upp.

4. Om så krävs med hänsyn till fysiskt skydd, får särskilda överenskommelser träffas med kommissionen avseende formen för och överföringen av denna anmälan.

*Artikel 23***Förlust eller fördröjning under överföring**

En specialrapport skall lämnas in i enlighet med artikel 16 av de personer eller företag som gör en anmälan om en överföring enligt artiklarna 21 och 22, om de till följd av exceptionella omständigheter eller ett tillbud har erhållit uppgift om att kärnämne har eller verkar ha gått förlorade, och särskilt om det har förekommit en avsevärd fördröjning under överföringen.

*Artikel 24***Meddelande om ändrat datum**

Varje ändring av datum för förpackandet inför överföring, för själva överföringen eller för uppbyggnaden av kärnämnet i förhållande till de datum som anges i förhandsanmälningarna enligt artiklarna 21 och 22, dock inte ändringar som ger anledning till specialrapporter, skall utan dröjsmål meddelas med uppgift om nya datum om dessa är kända.

DEL V

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER*Artikel 25***Bokföring över malmutvinning**

Varje person eller företag som utvinner malm på en medlemsstats territorium skall föra bok över detta.

Genom undantag från artiklarna 8–19 skall av denna bokföring särskilt framgå mängderna av den utvunna malmen och den genomsnittliga halten av uran och torium i den, samt lagret av utvunnen malm vid gruvan. Den skall också innehålla upplysningar om avsändningar med uppgift om datum, mottagare och mängd i varje fall.

Denna bokföring skall bevaras under minst fem år.

*Artikel 26***Malmsändning**

Senast den 31 januari varje år skall malmproducenter underätta kommissionen genom blanketten i bilaga VIII om mängden av material som avsänts från varje gruva under föregående år.

*Artikel 27***Malmexport**

Varje person eller företag som exporterar malm till tredje land skall senast på avsändningsdagen underrätta kommissionen om detta genom blanketten i bilaga VIII.

*Artikel 28***Transportföretag och företag som tillhandahåller tillfällig lagring**

Varje person eller företag som inom medlemsstaternas territorier transporterar kärnämne, eller tillfälligt lagrar kärnämne under transport, får ta emot eller överlämna dessa endast mot ett vederbörligen daterat och undertecknat mottagningsbevis. Detta mottagningsbevis skall ange namnen på överlämnande och mottagande part för transporterat kärnämne samt transporterad mängd samt art, form och sammansättning för materialet.

Om så krävs med hänsyn till fysiskt skydd, får beskrivningen av transporterat kärnämne ersättas av en lämplig identifikation av försändelsen. Denna identifikation skall kunna spåras till den dokumentation som förvaras hos de personer och företag som avses i artikel 3.1.

Den dokumentation som avses ovan skall bevaras av avtalsparterna under minst fem år.

*Artikel 29***Ersättningsdokumentation**

Dokumentation som redan finns hos personer eller företag i enlighet med gällande förordningar som är tillämpliga på dem inom de medlemsstaters territorier där de bedriver sin verksamhet, får ersätta den dokumentation som föreskrivs i artikel 28, förutsatt att den förstnämnda dokumentationen innehåller alla uppgifter som krävs.

*Artikel 30***Mellanhänder**

Alla mellanhänder som deltar i ingåendet av ett avtal om leverans av kärnämne, såsom auktoriserade agenter, mäklare eller kommissionärer, skall bevara all dokumentation som rör de transaktioner som genomförs av dem eller på deras vägnar under minst fem år efter det att avtalet har upphört att gälla. Dokumentationen skall innehålla uppgifter om avtalsparternas namn och avtalsdatum samt mängden, arten, formen, sammansättningen, ursprunget och bestämmelseorten för kärnämnen.

*Artikel 31***Överföring av upplysningar och uppgifter**

Kommissionen får till Internationella atomenergiorganet vidarebefordra upplysningar och uppgifter som erhållits enligt denna förordning.

*Artikel 32***Avfallsbehandling**

De personer eller företag som avses i artikel 3.1 skall lämna in en förhandsanmälan till kommissionen om avfallsbehandlingskampanjer, exklusive ompackning eller ytterligare konditionering utan separation av grundämnen. Denna förhandsanmälan, som skall göras genom blanketten i bilaga XII, skall innehålla uppgifter om mängden material per sats (endast plutonium, höganrikat uran och uran-233), formen (glas, högaktiv vätska etc.), kampanjens planerade längd och den plats där materialet finns före och efter kampanjen. Denna anmälan skall nå kommissionen senast 200 dagar innan kampanjen börjar.

*Artikel 33***Överföringar av konditionerat avfall**

1. Om de personer eller företag som avses i artikel 3.1 avsänder eller exporterar konditionerat avfall till en anläggning inom eller utanför medlemsstaternas territorier, skall de vid överföring av dessa material meddela kommissionen materialbalansområdets kod (MBA-kod) eller mottagarens namn och adress samt bokföringsuppgifterna genom blanketten i bilaga XIII.

2. Om de personer eller företag som avses i artikel 3.1 tar emot eller importerar konditionerat avfall från en anläggning utan MBA-kod, eller från en anläggning utanför medlemsstaternas territorier, skall de vid mottagandet av dessa material meddela avsändarens namn och adress samt bokföringsuppgifterna genom blanketten i bilaga XIV.

3. De personer eller företag som avses i artikel 3.1 skall senast den 31 januari varje år lämna in en årsrapport om nya placeringar av konditionerat avfall som innehåller plutonium, höganrikat uran eller uran-233 genom blanketten i bilaga XV.

DEL VI

TILLÄMPNING AV SÄRSKILDA BESTÄMMELSER INOM KÄRNVAPENMEMLEMSSTATERNAS TERRITORIER*Artikel 34***Särskilda bestämmelser för kärnvapenmedlemsstater**

1. Denna förordning skall inte gälla
 - a) anläggningar eller delar av anläggningar som har avdelats för att uppfylla försvarskrav och som är belägna inom en kärnvapenmedlemsstats territorium, eller

b) kärnämne som har avdelats för att uppfylla försvarskrav av den kärnvapenmedlemsstaten.

2. För kärnämne, anläggningar eller delar av anläggningar som kan komma att avdelas för att uppfylla försvarskrav och som är belägna inom en kärnvapenmedlemsstats territorium, skall denna förordning och förfarandena enligt förordningen tillämpas i en utsträckning som skall definieras av kommissionen i samråd och i samförstånd med den berörda medlemsstaten, med hänsyn till bestämmelserna artikel 84 andra stycket i fördraget.

3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 skall

a) bestämmelserna i artiklarna 3.1, 4, 5 och 7 gälla anläggningar eller delar av anläggningar som under vissa perioder endast drivs med kärnämne som kan komma att reserveras för att uppfylla försvarskrav, men som under andra perioder drivs uteslutande med civilt kärnämne,

b) bestämmelserna i artiklarna 3.1, 4, 5 och 7, med de undantag som krävs med hänsyn till nationens säkerhet, gälla anläggningar eller delar av anläggningar till vilka tillträde skulle kunna vara begränsat av dessa skäl, men som framställer, bearbetar, separerar, upparbetar eller på annat sätt samtidigt använder både civilt kärnämne och kärnämne som avdelats eller kan komma att avdelas för att uppfylla försvarskrav,

c) bestämmelserna i artiklarna 2, 6, 8 och 35 gälla alla civila kärnämne som finns i anläggningar eller delar av anläggningar enligt a och b,

d) bestämmelserna i artiklarna 3.2 och 32 inte gälla inom kärnvapenmedlemsstaternas territorier.

DEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 35

Anläggningar som kontrolleras från en plats utanför gemenskapen

Om en anläggning kontrolleras av en person eller ett företag som har sitt säte utanför gemenskapen skall samtliga skyldigheter enligt denna förordning uppfyllas av den lokala ledningen för anläggningen.

Artikel 36

Upphävande

Förordning (Euratom) nr 3227/76 skall upphöra att gälla.

Artikel 37

Övergångsperiod

Kommissionen får, på en motiverad begäran av en person eller ett företag som avses i artikel 3.1, bevilja undantag från skyldigheten att använda rapportformaten i bilagorna III, IV och V.

Detta undantag skall inte gälla längre än tre år efter den dag denna förordning träder i kraft.

Artikel 38

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

FRÅGEFORMULÄR FÖR DEN GRUNDLÄGGANDE TEKNISKA BESKRIVNINGEN AV ANLÄGGNINGARNA

ANM.:

1. Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.
2. Svaret "inte tillämpligt" kan ges på frågor som inte är tillämpliga. Kommissionen har dock rätt att begära de ytterligare upplysningar den anser nödvändiga med anledning av frågeformuläret.
3. Frågeformuläret, korrekt ifyllt och undertecknat, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

A. REAKTORER

Datum

IDENTIFIKATION AV ANLÄGGNINGEN

1. Namn
2. Plats, exakt adress med telefon- och faxnummer och e-postadress
3. Ägare (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
4. Driftansvarig (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
5. Nuvarande status (t.ex. under konstruktion, i drift eller stängd)
6. Ändamål och typ
7. Driftsätt som påverkar dess produktion (gällande skiftsystem, ungefärliga datum för driftperioder under året etc.)
8. Översikt över området (karta som visar anläggningen, gränser, byggnader, vägar, floder, järnvägar etc.)
9. Översikt över anläggningen:
 - a) Strukturell inneslutning, inhägnader och tillfartsvägar
 - b) Lagerområde för inkommande material
 - c) Reaktorområde
 - d) Provnings- och experimentområde, laboratorier
 - e) Lagerområde för utgående material
 - f) Område för förvaring av kärnavfall
10. Ytterligare uppgifter om varje reaktor:
 - a) Nominell termisk effekt
 - b) Råmaterial och speciellt klyvbart material
 - c) Startvärden för anrikningen i härden
 - d) Moderator
 - e) Kylmedel

ALLMÄNNA ARRANGEMANG VID ANLÄGGNINGEN, INKLUSIVE SÅDANA SOM RÖR MATERIALANVÄNDNING, MATERIALBOKFÖRING, INNESLUTNING OCH ÖVERVAKNING

Beskrivning av kärnämne (*)

11. Beskriv användningen av kärnämne (artikel 3.1).
12. Tillräckligt detaljerade skisser av bränslepatroner, bränslestavar, bränsleplattor etc. för att visa den allmänna strukturen med övergripande dimensioner. (Anordningar för stavbyte skall beskrivas, om så är tillämpligt, och det skall anges om detta är en rutinåtgärd.)
13. Bränslematerial (inklusive material i styr- eller kompensationspatroner, om tillämpligt):
 - a) Kemisk sammansättning eller de huvudsakliga legeringsbeståndsdelarna
 - b) Genomsnittlig anrikning per patron
 - c) Nominell vikt av kärnämne per patron, med konstruktionstoleranser
14. Kapselmaterial
15. Metod för identifiering av individuella patroner, stavar, plattor etc., om tillämpligt
16. Annat kärnämne som används i anläggningen (ange kortfattat ämne, ändamål och sätt att använda ämnet, t.ex. hjälpstavar)

Flöde av kärnämne

17. Flödesschema som visar följande: punkter där kärnämne identifieras eller mäts; materialbalansområden och inventarieplatser som används för materialbokföring; skattat intervall inom vilket inventariet av kärnämne på dessa platser kan variera under normala driftförhållanden.
18. Förväntade nominella bränslecykeldata, inbegripet följande:
 - a) Reaktorhårdens laddning
 - b) Förväntad utbränning
 - c) Årligen utbytt bränslemängd
 - d) Tidsintervall för bränslebyten (under drift eller när anläggningen inte är i drift)
 - e) Prognos för omsättning och inventarium samt för mottagning och avsändning

Hantering av kärnämne

19. Översikt över området för lagring av obestrålat bränsle, ritningar över platser för lagring av obestrålat bränsle och beskrivning av förpackning
20. Ritningar av rum för iordningställande av obestrålat bränsle och/eller provrum samt reaktorladdningsområde
21. Ritningar över utrustning för överföring av obestrålat och bestrålat bränsle, inklusive maskiner eller utrustning för bränslebyte
22. Ritningar över reaktortanken, vilka visar hårdens läge och öppningar i tanken; beskrivning av metoden för bränslehantering i tanken
23. Ritning av hårdens som visar följande: allmän utformning, gitter, form, gitteravstånd och hårdens dimensioner; reflektor; placering, former och dimensioner för styranordningar; experiment- och/eller bestrålningspositioner
24. Kanaler för bränslepatroner och styranordningar i hårdens (antal och storlek)

(*) Punkterna 12–15 skall besvaras för varje typ av bränslepatron i anläggningen. En terminologi som överensstämmer med punkt 12 bör användas.

25. Lagerområde för bestrålat bränsle:
- Ritning av lagerområde
 - Lagringsmetod
 - Lagringskapacitet
 - Ritning av utrustning för hantering av bestrålat bränsle
 - Minsta kyltid före avsändning av använt kärnbränsle
 - Ritning och beskrivning av transportbehållare för bestrålat bränsle (t.ex. för att fastställa om plombering är möjlig)
26. Provningsområde för kärnämne (om tillämpligt):
- Kort beskrivning av den verksamhet som bedrivs
 - Beskrivning av den viktigaste utrustningen (t.ex. högaktiv cell, avkapsling av bränslestavar och upplösningsutrustning)
 - Beskrivning av transportbehållare för kärnämne och av förpackning av avfall och rester (t.ex. för att fastställa om plombering är möjlig)
 - Beskrivning av lagerområdet för obestrålat och bestrålat kärnämne
 - Ritningar av det ovan nämnda, om det inte omfattas av andra punkter

Uppgifter om kylmedel

27. Flödesdiagram för kylmedel vilka behövs för beräkningar av värmebalansen (med angivande av tryck, temperaturer och massflöde vid viktiga punkter)

BOKFÖRING OCH KONTROLL AV KÄRNÄMNE

Bokföringssystem

28. Beskriv systemet för bokföring och kontroll av kärnämne (beskriv det artikel- och/eller massbaserade bokföringssystemet, inklusive de provningsmetoder som används och skattad noggrannhet, och bifoga mallar för de blanketter som används vid samtliga bokförings- och kontrollförfaranden). Den period under vilken denna dokumentation skall bevaras skall anges.

Fysisk inventering

29. Beskriv följande: förfaranden, planerad frekvens och metoder för den driftansvariges genomförande av fysisk inventering (både för bokföring per artikel och/eller massa inklusive de huvudsakliga provningsmetoderna och förväntad noggrannhet); tillträde till kärnämne i härden och till bestrålat kärnämne utanför härden; förväntade strålningsnivåer.

ÖVRIGA UPPGIFTER SOM ÄR RELEVANTA FÖR GENOMFÖRANDET AV KÄRNÄMNEKONTROLLEN

30. Organisationen av bokföring och kontroll av kärnämne.
31. Uppgifter om hälso- och säkerhetsbestämmelser som skall iakttas vid anläggningen och som inspektörerna skall följa.

B. KRITISKA ANLÄGGNINGAR OCH NOLLEFFEKTANLÄGGNINGAR

Datum

IDENTIFIKATION AV ANLÄGGNINGEN

1. Namn
2. Plats, exakt adress med telefon- och faxnummer och e-postadresser
3. Ägare (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
4. Driftansvarig (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
5. Nuvarande status (t.ex. under konstruktion, i drift eller stängd)
6. Ändamål och typ
7. Driftsätt (gällande skiftsystem, ungefärliga datum för driftperioder under året etc.)
8. Översikt över området (karta som visar anläggningen, gränser, byggnader, vägar, floder, järnvägar etc.)
9. Översikt över anläggningen:
 - a) Strukturell inneslutning, inhägnader och tillfartsvägar
 - b) Lagerområde(n) för kärnämne
 - c) Område för installation av bränsleelement; laboratorier etc.
 - d) Den kritiska uppställningen (*).
10. Ytterligare uppgifter (*):
 - a) Högsta förväntade drifteffekt och/eller neutronflöde
 - b) Huvudtyp(er) av kärnämne och anrikning
 - c) Moderator
 - d) Reflektor, mantel
 - e) Kylmedel

ALLMÄNNA ARRANGEMANG VID ANLÄGGNINGEN, INKLUSIVE SÅDANA SOM RÖR MATERIALANVÄNDNING, MATERIALBOKFÖRING, INNESLUTNING OCH ÖVERVAKNING

Beskrivning av kärnämne

11. Beskriv användningen av kärnämne (artikel 3).
12. Tillräckligt detaljerade skisser av bränslepatroner, bränslestavar, bränsleplattor etc. för att visa den allmänna strukturen med övergripande dimensioner.
13. Bränslematerial (inklusive material i styr- eller kompensationspatroner, om tillämpligt).
 - a) Kemisk sammansättning eller de huvudsakliga legeringsbeståndsdelarna
 - b) Form och dimensioner
 - c) Anrikning av bränslestavar, bränsleplattor etc.
 - d) Nominell vikt av kärnämnet, med konstruktionstoleranser

(*) Skall anges för varje kritisk uppställning om det finns flera än en i anläggningen.

14. Kapselmaterial
15. Metod för identifiering av individuella patroner, stavar, plattor etc., om tillämpligt
16. Annat kärnämne som används i anläggningen (ange kortfattat ämne, ändamål och sätt att använda ämnet, t.ex. hjälpstavar)

Plats för hantering av kärnämne

17. Beskrivning, inklusive översiktsritning, av
 - a) områden för lagring och montering av kärnämne samt den kritiska uppställningen/de kritiska uppställningarna (inventarieplatser),
 - b) det beräknade intervallet inom vilket inventariet av kärnämne på dessa platser kan variera,
 - c) den fysiska utplaceringen av utrustning som används för montering, provning och mätning av kärnämne, samt
 - d) kärnämnets transportvägar.
18. Skiss över kritisk uppställningshärd som visar dess bärande strukturer, system för avskärmning och avledning av värme, med beskrivning (skall anges för varje kritisk uppställning om det finns flera än en i anläggningen).

BOKFÖRING OCH KONTROLL AV KÄRNÄMNE

Bokföringssystem

19. Beskriv systemet för bokföring och kontroll av kärnämne (beskriv det artikel- och/eller massbaserade bokföringssystemet, inklusive de provningsmetoder som används och skattad noggrannhet, och bifoga mallar för de blanketter som används vid samtliga bokförings- och kontrollförfaranden). Den period under vilken denna dokumentation skall bevaras skall anges.

Fysisk inventering

20. Beskriv följande: förfaranden, planerad frekvens och metoder för den driftansvariges genomförande av fysisk inventering (både för bokföring per artikel och/eller massa inklusive de huvudsakliga provningsmetoderna och förväntad noggrannhet); tillträde till kärnämne i härden och till bestrålat kärnämne utanför härden; förväntade strålningsnivåer.

ÖVRIGA UPPGIFTER SOM ÄR RELEVANTA FÖR GENOMFÖRANDET AV KÄRNÄMNEKONTROLLEN

21. Organisationen av bokföring och kontroll av kärnämne.
22. Uppgifter om hälso- och säkerhetsbestämmelser som skall iakttas vid anläggningen och som inspektörerna skall följa.

C. KONVERTERINGS-, FRAMSTÄLLNINGS- OCH UPPARBETNINGSANLÄGGNINGAR

Datum

IDENTIFIKATION AV ANLÄGGNINGEN

1. Namn
2. Plats, exakt adress med telefon- och faxnummer och e-postadresser
3. Ägare (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
4. Driftansvarig (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
5. Nuvarande status (t.ex. under konstruktion, i drift eller stängd)
6. Ändamål och typ
7. Driftsätt som påverkar dess produktion (gällande skiftsystem, ungefärliga datum för driftperioder under året etc.)
8. Översikt över området (karta som visar anläggningen, gränser, byggnader, vägar, floder, järnvägar etc.).
9. Översikt över anläggningen:
 - a) Strukturell inneslutning, inhägnader och tillfartsvägar
 - b) Kärnämnets transportvägar
 - c) Lagerområde för inkommande material
 - d) Varje huvudbearbetningsområde och bearbetningslaboratorium
 - e) Provnings- eller experimentområden
 - f) Lager för utgående kärnämne
 - g) Område för förvaring av kärnavfall
 - h) Analyslaboratorium

ALLMÄNNA ARRANGEMANG VID ANLÄGGNINGEN, INKLUSIVE SÅDANA SOM RÖR MATERIALANVÄNDNING, MATERIALBOKFÖRING, INNESLUTNING OCH ÖVERVAKNING

Flöde, plats och hantering av kärnämne

10. Flödesschema som visar följande: punkter där kärnämne identifieras eller mäts; materialbalansområden och inventarieplatser som används för materialbokföring; skattat intervall inom vilket inventariet av kärnämne på dessa platser kan variera under normala driftförhållanden. Beskrivningen skall innefatta följande (om tillämpligt):
 - a) Satsstorlek eller flödes hastighet
 - b) Metod för lagring eller förpackning
 - c) Lagringskapacitet
 - d) Allmän prognos för omsättning och inventarium samt för mottagning och avsändning

11. Utöver punkt 10 ovan skall en beskrivning och ritningar av områden för lagring av inkommande material till uppberedningsanläggningar lämnas in. De skall innehålla uppgift om
 - a) lägen för bränsleelement och hanteringsutrustning,
 - b) typ av bränsleelement inklusive innehållet och anrikningsgraden av kärnämne.
12. Utöver punkt 10 ovan skall beskrivningen av processens återvinningssteg innefatta följande, om informationen finns tillgänglig:
 - a) Varaktigheten av tillfällig förvaring
 - b) Tidtabeller för extern återvinning (om tillämpligt)
13. Utöver punkt 10 ovan skall beskrivningen av kasseringsstadiet i processen innefatta kasseringsmetoder (omhändertagande eller lagring).
14. Under stationära förhållanden, för varje flödesschema som avses i punkterna 10 och 17 och under antagande av att driftformerna är enligt punkt 7, anges följande:
 - a) Nominell omsättning per år
 - b) Inventarium i processen enligt deklarerad kapacitet
15. Beskriv de normala förfaranden som införts för fullständig eller delvis rengöring av anläggningen. Bifoga en beskrivning av särskilda provtagnings- och mätpunkter avsedda för rengöringen och den efterföljande fysiska inventeringen, om detta inte beskrivs under punkt 10 ovan.

Beskrivning av kärnämne

16. Beskriv användningen av kärnämne (artikel 3.1).
17. Beskriv genom flödesscheman eller på annat sätt det uppskattade flödet och inventariet av allt kärnämne i lagrings- och bearbetningsområdena. Beskrivningen skall innefatta följande:
 - a) Fysiska och kemiska former
 - b) Mängdintervall eller förväntade övre gränser för varje kategori av fast eller flytande kasserat material
 - c) Anrikningsintervall

BOKFÖRING OCH KONTROLL AV KÄRNÄMNE

Bokföringssystem

18. Beskriv det bokföringssystem som används för att dokumentera och rapportera bokföringsuppgifter och för att upprätta materialbalanser. Mallar för de blanketter som används vid samtliga förfaranden skall bifogas. Den period under vilken denna dokumentation skall bevaras skall anges.
19. Ange när och hur ofta materialbalanser upprättas, inklusive de som upprättas under produktionskampanjer. Beskriv metoden och förfarandet för justering av bokföringen efter en fysisk inventering.
20. Beskriv förfarandet för hantering av skillnader mellan avsändarens och mottagarens materialuppgifter och metoder för justering av bokföringen.
21. Beskriv förfarandet för korrigerande av bokföringen efter procedurfel eller skrivfel och dess inverkan på avsändar-mottagardifferenser.

Fysisk inventering

22. Hänvisning till punkt 15. Identifiera utrustning, som skall betraktas som behållare för kärnämne under fysisk inventering, i de flödesscheman som avses i punkterna 10 och 17. Ange tidsplanen för fysisk inventering under en kampanj.

Metoder för mätning, provtagning och analys

23. Beskriv metoden för att fastställa varje mätning vid den angivna punkten. Ekvationer eller tabeller som används och beräkningar som görs för att fastställa faktisk vikt eller volym skall anges. Ange om uppgifter dokumenteras automatiskt eller manuellt. Metoden och praktiska förfaranden för provtagning vid varje angiven punkt skall beskrivas.
24. Beskriv analytiska metoder som används för bokföringsändamål. Hänvisa till en manual eller en rapport, om möjligt.

Kontroll av mätnoggrannhet

25. Beskriv följande: det kvalitetskontrollprogram för mätningar som behövs för materialbokföringsändamål, inklusive program (tillsammans med noggrannhetsvärden) för den fortlöpande utvärderingen av precision och avvikelse för vikt, volym och provtagning, samt för kalibreringen av tillhörande utrustning; metoden för kalibrering av den mätutrustning som avses i punkt 24; typ och kvalitet av de standarder som används för de analysmetoder som avses i punkt 24; typ av använd analysutrustning med angivelse av metod för kalibrering och kalibreringsfrekvens.

Statistisk utvärdering

26. Beskriv metoder för statistisk utvärdering av uppgifter som samlats in genom mätkontrollprogram för utvärdering av mätningarnas precision och noggrannhet och för skattning av mätosäkerhet (dvs. bestämning av standardavvikelsen för mätningarnas slumpmässiga och systematiska fel). Beskriv också de statistiska förfaranden som används för att kombinera skattningar av enskilda fel för att få standardavvikelse för sammanlagda fel för avsändar-mottardifferens, bokfört inventarium, fysisk inventarium och oredovisad kärnämnesmängd.

ÖVRIGA UPPGIFTER SOM ÄR RELEVANTA FÖR GENOMFÖRANDET AV KÄRNÄMNESKONTROLLEN

27. Organisationen av bokföring och kontroll av kärnämne.
28. Uppgifter om hälso- och säkerhetsbestämmelser som skall iaktas vid anläggningen och som inspektörerna skall följa.

D. LAGRINGSANLÄGGNINGAR (*)

Datum

IDENTIFIKATION AV ANLÄGGNINGEN

1. Namn
2. Plats, exakt adress med telefon- och faxnummer och e-postadresser
3. Ägare (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
4. Driftansvarig (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
5. Nuvarande status (t.ex. under konstruktion, i drift eller stängd)
6. Ändamål och typ
7. Översikt över området (karta som visar anläggningen, gränser, byggnader, vägar, floder, järnvägar etc.)
8. Översikt över anläggningen som visar strukturell inneslutning, inhägnader och tillfartsvägar.

ALLMÄNNA ARRANGEMANG VID ANLÄGGNINGEN, INKLUSIVE SÅDANA SOM RÖR MATERIALANVÄNDNING, MATERIALBOKFÖRING, INNESLUTNING OCH ÖVERVAKNING

Beskrivning av kärnämne

9. Beskriv användningen av kärnämne (artikel 3.1).
10. Beskriv genom ritningar eller på annat sätt allt kärnämne i anläggningen, utvisande
 - a) alla typer av artiklar inklusive normal hanteringsutrustning,
 - b) kemisk sammansättning eller de huvudsakliga legeringsbeståndsdelarna,
 - c) form och dimensioner,
 - d) anrikning,
 - e) nominell vikt av kärnämnet, med konstruktionstoleranser,
 - f) kapslingsmaterial,
 - g) metoder för att identifiera artiklar.

Plats för hantering av kärnämne

11. Beskriv genom ritningar eller på annat sätt följande:
 - a) Lagringsområden för kärnämne (inventarieplatser)
 - b) Det beräknade intervallet inom vilket inventariet av kärnämne på dessa platser kan variera
 - c) Lagrings- och/eller transportbehållare för kärnämne
 - d) Transportvägar och utrustning som används vid förflyttning av kärnämne, om tillämpligt

(*) Separata anläggningar som normalt inte har samband med reaktorer, med anriknings-, omvandlings- och framställningsanläggningar eller med anläggningar för kemisk upparbetning och återvinning.

BOKFÖRING OCH KONTROLL AV KÄRNÄMNE

Bokföringssystem

12. Beskriv systemet för bokföring och kontroll av kärnämne (beskriv det artikel- och/eller massbaserade bokföringssystemet, inklusive de provningsmetoder som används och skattad noggrannhet, och bifoga mallar för de blanketter som används vid samtliga bokförings- och kontrollförfaranden). Den period under vilken denna dokumentation skall bevaras skall anges.

Fysisk inventering

13. Beskriv förfaranden, planerad frekvens och metoder för den driftansvariges genomförande av fysisk inventering (för bokföring per artikel och/eller massa, inklusive de huvudsakliga provningsmetoderna), samt förväntad noggrannhet.

ÖVRIGA UPPGIFTER SOM ÄR RELEVANTA FÖR GENOMFÖRANDET AV KÄRNÄMNESKONTROLLEN

14. Organisationen av bokföring och kontroll av kärnämne.
15. Uppgifter om hälso- och säkerhetsbestämmelser som skall iakttas vid anläggningen och som inspektörerna skall följa.

E. ANLÄGGNINGAR FÖR ISOTOPSEPARATION

Datum

IDENTIFIKATION AV ANLÄGGNINGEN

1. Namn
2. Plats, exakt adress med telefon- och faxnummer och e-postadress
3. Ägare (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
4. Driftansvarig (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
5. Nuvarande status (t.ex. under konstruktion, i drift eller stängd)
6. Tidsplan för uppförandet (om anläggningen inte är i drift):
 - a) Datum för påbörjandet av uppförandet
 - b) Datum för godkännande av anläggningen
 - c) Datum för idrifttagande
7. Ändamål och typ (nominell separationskapacitet, anrikningsapparat etc.)
8. Driftsätt som påverkar dess produktion (gällande skiftsystem, ungefärliga driftperioder under året etc.)
9. Översikt över området (karta som visar anläggningen, gränser, byggnader, vägar, floder, järnvägar etc.)
10. Översikt över anläggningen:
 - a) Strukturell inneslutning, inhägnader och tillfartsvägar
 - b) Inneslutning av vissa delar av anläggningen
 - c) Kärnämnets transportvägar
 - d) Lagerområde för inkommande material
 - e) Varje huvudbearbetningsområde och bearbetningslaboratorium, inklusive vägnings- och provtagningsområde, dekontamineringsområde, renings- och inmatningsområde etc.
 - f) Provnings- eller experimentområden
 - g) Lagerområde för utgående material
 - h) Område för förvaring av kärnavfall
 - i) Analyslaboratorium

ALLMÄNNA ARRANGEMANG VID ANLÄGGNINGEN, INKLUSIVE SÅDANA SOM RÖR MATERIALANVÄNDNING, MATERIALBOKFÖRING, INNESLUTNING OCH ÖVERVAKNING

Beskrivning av kärnämne

11. Beskriv användningen av kärnämne (artikel 3.1).
12. Beskriv genom flödesscheman eller på annat sätt det uppskattade flödet och inventariet av allt kärnämne i lagrings- och bearbetningsområdena. Beskrivningen skall innefatta följande:
 - a) Fysiska och kemiska former
 - b) Anrikningsintervall för tillfört material, produkt och restfraktion
 - c) Mängdintervall eller förväntade övre gränser för varje kategori av fast eller flytande kasserat material

Flöde, plats och hantering av kärnämne

13. Beskriv genom diagram eller på annat sätt lagrings- och bearbetningsområden. Beskrivningen skall innefatta följande:
 - a) Provtagnings- och mätpunkter
 - b) Satsstorlek eller flödes hastighet
 - c) Metod för lagring eller förpackning
 - d) Lagringskapacitet.
14. Utöver uppgifterna i punkt 12 ovan skall beskrivningen av anläggningen innefatta följande:
 - a) Lagringskapacitet
 - b) Tekniker eller metoder för anrikning
 - c) Möjliga punkter för tillförsel, produkt och restfraktion
 - d) Återvinningsapparat
 - e) Typ och storlek av använda UF₆-cylindrar samt fyllnings- och tömningsmetoder.
15. Energiförbrukning skall anges där så behövs.
16. Varje diagram skall ange följande, under stationära förhållanden:
 - a) Nominell omsättning per år
 - b) Fysiskt inventarium av material under bearbetning
 - c) Omfattningen av materialförlust på grund av läckage, nedbrytning, avsättning etc.
 - d) Arrangemang för regelbundet underhåll av anläggningen (periodisk avstängning eller fortlöpande utbyte av komponenter etc.)
17. Beskriv särskilda provtagnings- eller mätpunkter som används i samband med dekontaminering av utrustning som inte hör till processen och som skall underhållas eller bytas ut.
18. Beskriv platsen för förvaring av processavfall, inklusive förvaringsmetod, lagringsperiod, typ av förvaring etc.

BOKFÖRING OCH KONTROLL AV KÄRNÄMNE**Bokföringssystem**

19. Beskriv det bokföringssystem som används för att dokumentera och rapportera bokföringsuppgifter och för att upprätta materialbalanser. Mallar för de blanketter som används vid samtliga förfaranden skall bifogas. Den period under vilken denna dokumentation skall bevaras skall anges.
20. Ange när och hur ofta materialbalanser upprättas, inklusive alla som upprättats under produktionskampanjer. Beskriv metoden och förfarandet för justering av bokföringen efter en fysisk inventering.
21. Beskriv förfarandet för hantering av skillnader mellan avsändarens och mottagarens materialuppgifter och metoder för justering av bokföringen.
22. Beskriv förfarandet för korrigerings av bokföringen efter procedurfel eller skrivfel och dess inverkan på avsändar-mottagardifferenser, om tillämpligt.

Fysisk inventering

23. Identifiera utrustning som anges i den beskrivning som avses i punkterna 12 och 18 och som skall betraktas som behållare för kärnämne under fysisk inventering. Ange tidpunkterna för fysisk inventering.

Metoder för mätning, provtagning och analys

24. Hänvisa till den information som ges i punkterna 12 och 17 för platsen för provtagnings- och mätpunkter.
25. Beskriv metoden för att fastställa varje mätning vid den angivna punkten. Ekvationer eller tabeller som används och beräkningar som görs för att fastställa faktisk vikt eller volym skall anges. Ange om uppgifter dokumenteras automatiskt eller manuellt. Metoden och praktiska förfaranden för provtagning vid varje angiven punkt skall beskrivas. Ange antalet prov som tas och förkastningskriterier.
26. Beskriv analytiska metoder som används för bokföringsändamål. Hänvisa till en manual eller en rapport, om möjligt.

Kontroll av mätnoggrannhet

27. Beskriv programmen för den fortlöpande utvärderingen av precision och avvikelse för vikt, volym och provtagning samt för kalibreringen av tillhörande utrustning.
28. Beskriv följande: typ och kvalitet för de standarder som används för analytiska metoder som anges i punkt 26; typ av använd analysutrustning; metod för kalibrering och kalibreringsfrekvens.

Statistisk utvärdering

29. Beskriv metoder för statistisk utvärdering av uppgifter som samlats in genom mätkontrollprogram för utvärdering av mätningarnas precision och noggrannhet och för skattning av mätosäkerhet (dvs. bestämning av standardavvikelsen för mätningarnas slumpmässiga och systematiska fel). Beskriv också de statistiska förfaranden som används för att kombinera skattningar av enskilda fel för att få standardavvikelserna för sammanlagda fel för avsändar-mottagardifferenser, bokfört inventarium, fysisk inventarium och oredovisad kärnämnesmängd.

ÖVRIGA UPPGIFTER SOM ÄR RELEVANTA FÖR GENOMFÖRANDET AV KÄRNÄMNESKONTROLLEN

30. Organisationen av bokföring och kontroll av kärnämne.
31. Uppgifter om hälso- och säkerhetsbestämmelser som skall iakttas vid anläggningen och som inspektörerna skall följa.

F. ANLÄGGNINGAR SOM ANVÄNDER KÄRNÄMNE I MÄNGDER ÖVER ETT EFFEKTIVT KILOGRAM

Datum

För varje anläggning av en typ som inte omfattas av avsnitten A–E och som använder mer än ett effektivt kilogram per år skall följande uppgifter ges:

- Identifikation av anläggningen.
- Allmänna arrangemang vid anläggningen, inklusive sådana som rör materialanvändning, materialbokföring, inneslutning och övervakning.
- Beskrivning av användningen av kärnämne (artikel 3.1).
- Bokföring och kontroll av kärnämne, inklusive tekniker för fysisk inventering.
- Övriga upplysningar som är relevanta för genomförandet av kärnämneskontroll.

De upplysningar som krävs enligt dessa rubriker är i tillämpliga fall desamma som krävs för de anläggningstyper som omfattas av avsnitten C, D och E i denna bilaga.

G. ANLÄGGNINGAR SOM ENDAST INNEHAR SMÅ MÄNGER AV KÄRNÄMNE

Datum

För dessa innehavare beräknas det totala inventariet som summan av lagret av varje kategori av kärnämne som innehas. Summorna skall anges som en procentandel av följande gränser:

utarmat uran	350 kg eller
torium	200 kg eller
naturligt uran	100 kg eller
lågänrikt uran	1 kg eller
höganrikt uran	5 g eller
plutonium	5 g

Exempel:

- a) En innehavare av 4 g plutonium har ett inventarium vars andel är 80 % (4/5).
- b) En innehavare av 1 g av höganrikt uran plus 20 kg av naturligt uran har ett inventarium vars procentandel är 40 % (1/5 + 20/100).

IDENTIFIERING AV ANLÄGGNINGEN OCH KÄRNÄMNET

1. Namn
2. Plats, exakt adress med telefon- och faxnummer och e-postadresser
3. Typ av kärnämne
4. Beskrivning av behållare som används för lagring och hantering
5. Beskrivning av användningen av kärnämne (artikel 3.1)

BOKFÖRING OCH KONTROLL AV KÄRNÄMNE

Innehavarnas skyldigheter har förenklats enligt följande:

A. Begränsningar för innehav och förflyttning

Om något enskilt mottagande av kärnämne överskrider de mängder som anges ovan, eller om procentandelen för anläggningens inventarium överskrider 100 % vid någon tidpunkt, skall Euratoms kontor för kärnämneskontroll underlättas omedelbart.

B. Bokföringsdokumentation och drifrapporter som skall bevaras

Bokföringsdokumentation och drifrapporter skall upprätthållas på ett sätt som gör det lätt att kontrollera rapporter som lämnats till Euratoms kontor för kärnämneskontroll och att korrigera dem.

C. Inventarieförändringsrapport

Inventarieförändringsrapporter behöver bara lämnas in om inventariet förändras.

En anmärkning som förklarar ovanliga inventarieförändringar och rättelser eller andra uppgifter i rapporten skall bifogas. Särskilt skall identifikation och adress anges för alla enheter till vilka material transporteras (inklusive export) eller från vilka material erhålls (inklusive import).

Även om det inte skett några inventarieförändringar under året, skall ett utgående bokfört inventarium fastställas kategorivis per den 31 december. Denna redovisning skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg senast den 31 januari varje år.

D. Rapportblankett

Ingen specialblankett krävs för rapporten enligt C ovan. Rapporten kan göras genom en skrivelse.

H. ANLÄGGNINGAR FÖR HANTERING, LAGRING ELLER BEHANDLING AV AVFALL (*)

Datum

IDENTIFIKATION AV ANLÄGGNINGEN

1. Namn
2. Plats, exakt adress med telefon- och faxnummer och e-postadresser
3. Ägare (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
4. Driftansvarig (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
5. Nuvarande status (t.ex. under konstruktion, i drift eller stängd)
6. Ändamål och typ
7. Översikt över området (karta som visar anläggningen, gränser, byggnader, vägar, floder, järnvägar etc.)
8. Översikt över anläggningen:
 - a) Strukturell inneslutning, inhägnader och tillfartsvägar
 - b) Kärnämnets transportvägar
 - c) Områden för förvaring av kärnavfall
 - d) Varje huvudbearbetningsområde och bearbetningslaboratorium
 - e) Provnings- eller experimentområden
 - f) Analyslaboratorium

ALLMÄNNA ARRANGEMANG VID ANLÄGGNINGEN, INKLUSIVE SÅDANA SOM RÖR MATERIALANVÄNDNING, MATERIALBOKFÖRING, INNESLUTNING OCH ÖVERVAKNING

Platser för och hantering av kärnämne

9. Beskriv användningen av kärnämne (artikel 3.1).
10. Beskriv genom ritningar eller på annat sätt följande:
 - a) Lagringsområden för kärnämne (inventarieplatser)
 - b) Det beräknade intervallet inom vilket inventariet av kärnämne på dessa platser kan variera
 - c) Lagrings- och/eller transportbehållare för kärnämne
 - d) Transportvägar och utrustning som används vid förflyttning av kärnämne, om tillämpligt

BOKFÖRING OCH KONTROLL AV KÄRNÄMNE

Bokföringssystem

11. Beskrivning av systemet för bokföring och kontroll av kärnämne. Mallar för de blanketter som används vid samtliga förfaranden skall bifogas. Den period under vilken denna dokumentation skall bevaras skall anges.

Fysisk inventering

12. Beskrivning av förfaranden, planerad frekvens och metoder för den driftansvariges genomförande av fysisk inventering (för bokföring per artikel och/eller massa, inklusive de huvudsakliga provningsmetoderna), samt förväntad noggrannhet.

ÖVRIGA UPPGIFTER SOM ÄR RELEVANTA FÖR GENOMFÖRANDET AV KÄRNÄMNESKONTROLLEN

13. Organisationen av bokföring och kontroll av kärnämne
14. Uppgifter om hälso- och säkerhetsbestämmelser som skall iakttas vid anläggningen och som inspektörerna skall följa

(*) Separata anläggningar som uteslutande hanterar, lagrar eller behandlar avfallsmaterial (och som inte utgör en del av anläggningar – för anrikning, omvandling, framställning, kemisk uppberedning och återvinning – eller reaktorer).

J. ÖVRIGA ANLÄGGNINGAR (INKLUSIVE MALMPRODUCENTER) (*)

Datum

IDENTIFIERING AV ANLÄGGNINGEN OCH KÄRNÄMNET

1. Namn
2. Plats, exakt adress med telefon- och faxnummer och e-postadresser
3. Ägare (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
4. Driftansvarig (juridiskt ansvarigt organ eller juridiskt ansvarig person)
5. Typ av kärnämne
6. Beskrivning av transportbehållare för lagring och hantering (t.ex. för att fastställa om plombering är möjlig)
7. Beskrivning av användningen av kärnämne (artikel 3.1)
8. Malmproducenter skall ange anläggningens potentiella årliga omsättning
9. Nuvarande status (t.ex. under konstruktion, i drift eller stängd)

BOKFÖRING OCH KONTROLL AV KÄRNÄMNE

10. Beskrivning av förfarandena för bokföring och kontroll av kärnämne, inklusive förfaranden för fysisk inventering
11. Organisationen av bokföring och kontroll av kärnämne

(*) Termen „övriga“ betecknar alla de anläggningar som inte omfattas av avsnitten A–H och som regelmässigt använder kärnämne i mängder som inte överskrider ett effektivt kilogram. Den inkluderar uttryckligen malmproducenter (punkt 8 ovan).

BILAGA II

ALLMÅN BESKRIVNING AV OMRÅDET (1)

Områdets beteckning

Redovisningens nr (2) Redovisningsdatum

Rapportperiod Kommentarer (3)

Post (4)	Ref. (5)	Anläggningar på området (6)	Byggnad (7)	Allmän beskrivning, inkl. användningen av innehållet (8)	Kommentarer (9)

.....
(Områdesföreträdarens namn och underskrift)

Förklaringar

1. Den första redovisningen skall inkludera alla kärntekniska anläggningar samt andra byggnader på deras områden. En särskild post krävs för varje byggnad på området. Efterföljande årliga redovisningar för uppdatering skall endast omfatta de områden och byggnader som har genomgått ändringar sedan den föregående redovisningen.
2. Redovisningarna numreras löpande för varje område. Den första redovisningen har nummer "1".
3. Kommentarer som gäller hela området.
4. Varje "post" i varje redovisning skall numreras löpande. Den första posten har nummer "1".
5. "Ref."-kolumnen skall användas för att hänvisa till en annan post. I "Ref."-kolumnen anges den berörda redovisningens nummer och postens nummer (exempel: 10-20 hänvisar till post 20 i redovisning 10). Av hänvisningen framgår att den berörda posten kompletterar eller uppdaterar uppgifter som rapporterats tidigare. Flera hänvisningar får anges vid behov.
6. I kolumnen "Anläggningar på området" anges anläggningskoderna för alla anläggningar på området, inklusive stängda anläggningar eller platser där verksamhet med koppling till konvertering, anrikning, bränsleframställning eller upparbetning har genomförts. Varje sådan kärnteknisk anläggning på ett område skall inkluderas i den första redovisningen.
7. I kolumnen "Byggnad" skall ett byggnadsnummer eller en annan beteckning anges som otvetydigt identifierar byggnaden på den schematiska kartan över området.

8. I kolumnen "Allmän beskrivning" skall följande anges för varje byggnad:

- a) Byggnadens ungefärliga storlek (antalet våningar och den totala golvytan i kvadratmeter).
- b) Byggnadens användningsändamål, inklusive tidigare användning av byggnaden som kan vara relevant vid tolkning av annan information (t.ex. resultaten av miljöprovtagning) som är tillgänglig för Euratom samt
- c) byggnadens huvudsakliga innehåll, där detta inte framgår tillräckligt tydligt av den angivna användningen.

Beskrivningar av verksamhet som angetts tidigare i frågeformuläret för den grundläggande tekniska beskrivningen behöver dock inte upprepas.

9. Kommentarer som gäller för respektive post.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.

Denna blankett, korrekt ifylld och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

BILAGA III

INVENTARIEFÖRÄNDRINGSRAPPORT

Etikett/tagg	Innehåll	Kommentarer	#
MBA	Tecken (4)	Materialbalansområdeskod (MBA-kod) för det rapporterande materialbalansområdet	1
Report type	Tecken (1)	I för inventarieförändringsrapport	2
Report date	DDMMÅÅÅÅ	Datum när rapporten blev klar	3
Report number	Nummer (8)	Löpnummer, utan avbrott	4
Line count	Nummer (8)	Totalt antal rader i rapporten	5
Start report	DDMMÅÅÅÅ	Den första dagen i rapportperioden	6
End report	DDMMÅÅÅÅ	Den sista dagen i rapportperioden	7
Reporting person	Tecken (20)	Namn på den person som ansvarar för rapporten	8
Transaction ID	Nummer (8)	Löpnummer	9
IC code	Tecken (2)	Typ av inventarieförändring	10
Batch	Tecken (20)	Unik beteckning för en sats av kärnämne	11
KMP	Tecken (1)	Nyckelmät punkt	12
Measurement	Tecken (1)	Mätkod	13
Material form	Tecken (2)	Kod för materialform	14
Material container	Tecken (1)	Kod för materialbehållare	15
Material state	Tecken (1)	Kod för materialtillstånd	16
MBA from	Tecken (4)	MBA-kod för avsändande materialbalansområde (endast vid inventarieförändringskoderna [IC-koderna] RD och RF)	17
MBA to	Tecken (4)	MBA-kod för mottagande materialbalansområde (endast vid IC-koderna SD och SF)	18
Previous batch	Tecken (20)	Namn på den föregående satsen (endast vid IC-koden RB)	19
Original date	DDMMÅÅÅÅ	Bokföringsdatum för den rad som skall rättas (alltid för första raden i rättelsekedjan)	20
PIT date	DDMMÅÅÅÅ	Datum för den fysiska inventering (PIT) som justeringen av den oredovisade kärnämnesmängden hänvisar till (används endast vid IC-koden MF)	21
Line number	Nummer (8)	Löpnummer, utan avbrott	22
Accounting date	DDMMÅÅÅÅ	Datum när inventarieförändringen ägde rum eller blev känd	23

Etikett/tagg	Innehåll	Kommentarer	#
Items	Nummer (4)	Antal artiklar	24
Element category	Tecken (1)	Grundämneskategori	25
Element weight	Nummer (24,3)	Grundämnets vikt	26
Isotope	Tecken (1)	G för U-235, K för U-233, J för en blandning av U-235 och U-233	27
Fissile weight	Nummer (24 tecken, max. 3 dec.)	Vikt av klyvbar isotop	28
Obligation	Tecken (2)	Särskilt kontrollåtagande	29
Previous category	Tecken (1)	Föregående kategori (används endast vid IC-koderna CB, CC och CE)	30
Previous obligation	Tecken (2)	Föregående åtagande (används endast vid IC-koderna BR, CR, PR och SR)	31
CAM code	Tecken (8)	Kod för beteckning av mindre innehavare	32
Document	Tecken (20)	Beteckning som den driftansvarige fastställt för styrkande underlag	33
Container ID	Tecken (20)	Beteckning som den driftansvarige definierat för behållare	34
Correction	Tecken (1)	D för radering, A för tillägg (används endast i kombination med radering), L för rader som införts separat i efterhand	35
Previous report	Nummer (8)	Rapportnummer för den rad som skall rättas	36
Previous line	Nummer (8)	Radnummer för den rad som skall rättas	37
Comment	Tecken (256)	Den driftansvariges kommentar	38
Burn-up	Nummer (6)	Utbränning i MWd/t (används endast vid IC-koderna NL och NP i kärnreaktorer)	39
CRC	Nummer (12)	Hashkod för raden. Används för kvalitetskontroll	40
Previous CRC	Nummer (12)	Hashkod för rad som skall rättas	41
Advance notification	Tecken (8)	Beteckning på förhandsanmälan som sänts till Euratom (används endast vid IC-koderna RD, RF, SD och SF)	42
Campaign	Tecken (12)	Kampanjbeteckning för upparbetningsanläggningar	43
Reactor	Tecken (12)	Reaktor-ID för upparbetningskampanjer	44
Error path	Tecken (8)	Specialkod för utvärderingsändamål	45

Förklaringar**1. MBA/Materialbalansområde:**

Kod för rapporterande materialbalansområde. Koden meddelas av kommissionen.

2. Report Type/Rapporttyp:

I för inventarieförändringsrapporter.

3. Report Date/Rapportdatum:

Datum när rapporten blev klar.

4. Report number/Rapportnummer:

Löpnummer, utan avbrott.

5. Line count/Radantal:

Totalt antal rader i rapporten.

6. Start report/Rapportstart:

Den första dagen i rapportperioden.

7. End Report/Rapportslut:

Den sista dagen i rapportperioden.

8. Reporting person/Rapportör:

Namn på den person som ansvarar för rapporten.

9. Transaction id/Transaktionsbeteckning:

Löpnummer. Anger till vilken fysisk transaktion inventarieförändringsraden hör.

10. IC code/IC-kod:

En av följande koder skall användas:

Nyckelord	Kod	Förklaring
Mottagande	RD	Mottagande av kärnämne från ett materialbalansområde inom EU
Import	RF	Import av kärnämne från ett land utanför EU
Mottagande från en verksamhet som inte omfattas av kontroll	RN	Mottagande av kärnämne från en verksamhet som inte omfattas av kärnämneskontroll (artikel 34)
Avsändning	SD	Överföring av kärnämne till ett materialbalansområde inom EU
Export	SF	Export av kärnämne till ett land utanför EU
Avsändning till en verksamhet som inte omfattas av kontroll	SN	Överföring av kärnämne till en verksamhet som inte omfattas av kärnämneskontroll (artikel 34)

Nyckelord	Kod	Förklaring
Överföring till konditionerat avfall	TC	Kärnämne som ingår i avfall och som uppmätts eller beräknats på grundval av mätningar och som har konditionerats på ett sådant sätt (t.ex. genom inneslutning i glas, cement, betong eller bitumen [asfalt]) att det inte längre lämpar sig för kärnteknisk användning. Mängden av kärnämne som ingår skall dras av från materialbalansområdets inventarium. Särskilda poster måste skapas för denna typ av material
Utsläpp i miljön	TE	Kärnämne som ingår i avfall och som uppmätts eller beräknats på grundval av mätningar och som enligt tillstånd oåterkalleligt får släppas ut i miljön. Mängden av kärnämne som ingår skall dras av från materialbalansområdets inventarium
Överföring till förvarat avfall	TW	Kärnämne som ingår i avfall som uppmätts eller beräknats på grundval av mätningar och som har överförts till en särskild plats inom materialbalansområdet, varifrån det kan återvinnas. Avfall som hör till denna kategori har ännu inte konditionerats och lönar sig inte att återvinna med nuvarande teknik. Mängden av kärnämne som ingår skall dras av från materialbalansområdets inventarium. Särskilda poster måste skapas för denna typ av material
Återföring från behandlat avfall	FC	Återföring av konditionerat avfall till materialbalansområdets inventarium. Gäller t.ex. när konditionerat avfall genomgår behandling
Återföring från förvarat avfall	FW	Återföring av förvarat avfall till materialbalansområdets inventarium. Gäller t.ex. när förvarat avfall återvinns från den särskilda förvaringsplatsen inom materialbalansområdet, antingen för behandling inom materialbalansområdet eller för borttransport från detsamma
Oavsiktlig förlust	LA	Oåtervinnbar och oavsiktlig förlust av kärnämne till följd av ett tillbud i driften. Användningen av denna kod förutsätter att en särskild rapport sänds till kommissionen
Oförutsett förvärv	GA	Upptäckt av okänt innehav av kärnämne, utom när det upptäcks i samband med en fysisk inventering. Användningen av denna kod förutsätter att en särskild rapport sänds till kommissionen
Kategoribyte	CE	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från en kategori (artikel 19) till en annan till följd av en anrikningsprocess (endast en rad skall rapporteras per kategoribyte)
Kategoribyte	CB	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från en kategori (artikel 19) till en annan till följd av en blandning (endast en rad skall rapporteras per kategoribyte)
Kategoribyte	CC	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från en kategori (artikel 19) till en annan för alla typer av kategoribyten som inte omfattas av CE och CB (endast en rad skall rapporteras per kategoribyte)

Nyckelord	Kod	Förklaring
Satsbyte	RB	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från en sats till en annan (endast en rad skall rapporteras per satsbyte)
Byte av särskilt kontrollåtagande	BR	Bokföringsöverföring av kärnämne från ett särskilt kontrollåtagande (artikel 18) till ett annat för att balansera det totala uranlagret efter en blandning (endast en rad skall rapporteras per byte)
Byte av särskilt kontrollåtagande	PR	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från ett särskilt kontrollåtagande till ett annat (artikel 18), används när kärnämne förs in i eller lämnar ett bokföringsområde (endast en rad skall rapporteras per byte)
Byte av särskilt kontrollåtagande	SR	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från ett särskilt kontrollåtagande till ett annat (artikel 18), efter ett byte eller en ersättning (endast en rad skall rapporteras per byte)
Byte av särskilt kontrollåtagande	CR	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från ett särskilt kontrollåtagande till ett annat (artikel 18), i samtliga fall som inte omfattas av koderna BR, PR eller SR (endast en rad skall rapporteras per byte)
Nukleär produktion	NP	Ökad mängd av kärnämne på grund av nukleär transformation
Nukleär förlust	NL	Minskad mängd av kärnämne på grund av nukleär transformation
Avsändar-mottagardifferens	DI	Avsändar-mottagardifferens (artikel 2) Skillnaden mellan den mängd av kärnämne i en sats som uppmätts vid det mottagande materialbalansområdet och den mängd som det avsändande materialbalansområdet uppgett
Ny uppmätning	NM	Mängd av kärnämne i en viss sats, som bokförts i materialbalansområdet som skillnaden mellan en nyuppmätt mängd och dess tidigare bokförda och som inte är vare sig en avsändar-mottagardifferens eller en rättelse
Ny balans	NB	Mängd av kärnämne som bokförts i materialbalansområdet som skillnaden mellan en fysisk inventering som den driftansvarige gjort för egna ändamål (utan att rapportera en förteckning över fysiskt inventarium till kommissionen) och det bokförda inventarium som fastställts samma dag
Oredovisad kärnämnesmängd	MF	Bokföringsmässig justering av oredovisad kärnämnesmängd. Utgör skillnaden mellan det utgående fysiska inventarium (PE) och det utgående bokförda inventarium (BA) som anges i materialbalansrapporten (bilaga IV). Det ursprungliga datumet skall vara detsamma som för genomförandet av den fysiska inventeringen, medan bokföringsdatumet skall vara ett datum efter tidpunkten för den fysiska inventeringen

Nyckelord	Kod	Förklaring
Avrundning	RA	Justering för att summan av mängder som rapporteras under en viss period skall stämma överens med materialbalansområdets utgående bokförda inventarium
Isotopjustering	R5	Justering för att summan av isotopkvantiteter som rapporteras skall stämma överens med materialbalansområdets utgående bokförda inventarium av U-235
Materialframställning	MP	Mängd av kärnämne som framställts av ämnen som ursprungligen inte omfattades av kärnämneskontroll, men som gör det nu på grund av att dess koncentration överstiger minimigränserna
Användningen har upphört	TU	Mängd av kärnämne som används i produkter för icke-nukleära ändamål. Ur nämnda produkter lönar det sig inte med nuvarande teknik att återvinna kärnämnet
Undantag	DE	Undantag för en mängd kärnämne (artikel 20) Får endast användas av materialbalansområden när de första gången beviljats undantag, eller när kärnämne som uppfyller villkoren för undantag tas emot eller importeras
Upphävande av rätten till undantag	DW	Upphävande av rätten till undantag för en mängd av kärnämne (artikel 20) Skall användas av materialbalansområden endast när deras rätt till undantag upphävts, eller när kärnämne avsänds eller exporteras
Utgående bokfört inventarium	BA	Utgående bokfört inventarium i slutet av en rapporteringsperiod och vid PIT-datumet. Anges för respektive kategori av kärnämne och för varje särskilt kontrollåtagande

11. Batch/Sats:

Satsbeteckningen får väljas av den driftansvarige, dock

- skall vid inventarieförändring "Mottagande (RD)", den av avsändaren använda satsbeteckningen anges,
- får en satsbeteckning inte användas på nytt för en annan sats i samma materialbalansområde,

12. KMP/Nyckelmät punkt:

Nyckelmät punkt. Koderna meddelas den berörda anläggningen i de särskilda kontrollbestämmelserna. Om inga koder har fastställts, skall et-tecknet (&) användas.

13. Measurement/Mätning:

Den grundval på vilken mängden av rapporterat kärnämne fastställts skall anges. En av följande koder skall användas:

Uppmätt	Beräknat	Förklaring
M	E	I det rapporterade materialbalansområdet
N	F	I ett annat materialbalansområde
T	G	I det rapporterade materialbalansområdet, när vikterna redan har angetts i en tidigare inventarieförändringsrapport eller förteckning över fysiskt inventarium
L	H	I ett annat materialbalansområde, när vikterna redan har angetts i en tidigare inventarieförändringsrapport eller förteckning över fysiskt inventarium för det berörda materialbalansområdet

14. Material form/Materialform:

Använd följande koder:

Huvudkategori	Underkategori	Kod
Malmer		OR
Koncentrat		YC
Uranhexafluorid (UF ₆)		U6
Urantetrafluorid (UF ₄)		U4
Urandioxid (UO ₂)		U2
Urantrioxid (UO ₃)		U3
Uranoxid (U ₃ O ₈)		U8
Toriumoxid (ThO ₂)		T2
Lösningar	Nitrat	LN
	Fluorid	LF
	Övriga	LO
Pulver	Homogent	PH
	Heterogent	PN
Keramer	Kutsar	CP
	Kulor	CS
	Övriga	CO
Metaller	Rena	MP
	Legeringar	MA

Huvudkategori	Underkategori	Kod
Bränsle	Stavar	ER
	Plattor	EP
	Knippen	EB
	Patroner	EA
	Övriga	EO
Förseglade preparat	—	QS
Små mängder eller prover	—	SS
Rester	Homogent	SH
	Heterogena (utrensat material, slagg, slam, fina kornfraktioner, övrigt)	SN
Fast avfall	Inkapslingsmaterial	AH
	Diverse (plast, handskar, papper etc.)	AM
	Kontaminerad utrustning	AC
	Övrigt	AO
Flytande avfall	Lågaktivt	WL
	Mellanaktivt	WM
	Högaktivt	WH
Konditionerat avfall	Förglasat	NV
	Inneslutet i glas	NG
	Inneslutet i bitumen	NB
	Inneslutet i cement	NC
	Övrigt	NO

15. Material container/Materialbehållare:

Använd följande koder:

Typ av behållare	Kod
Cylinder	C
Packe	P
Trumma	D
Separat bränsleenhet	S
Häck	B
Flaska	F
Tank eller annan behållare	T
Övriga	O

16. Material state/Materialtillstånd:

Använd följande koder:

Tillstånd	Kod
Obestrålat kärnämne	F
Bestrålat kärnämne	I
Avfall	W
Oåtervinnbart material	N

17. MBA from/MBA från:

Används endast i samband med inventarieförändringskoderna RD och RF. För RD rapporteras koden för det avsändande materialbalansområdet. Om den koden är okänd, anges F, Q eller W (för avsändande materialbalansområde i Frankrike, Förenade kungariket respektive en icke-kärnvapenstat) och avsändarens fullständiga namn och adress måste anges i kommentarfältet (fält 38). För inventarieförändringskoden RF anges landskoden för den exporterande staten och avsändarens fullständiga namn och adress anges i kommentarfältet (fält 38).

18. MBA to/MBA till:

Används endast i samband med inventarieförändringskoderna SD och SF. För SD anges koden för det mottagande materialbalansområdet. Om den koden är okänd, anges F, Q eller W (för mottagande materialbalansområde i Frankrike, Förenade kungariket respektive en icke-kärnvapenstat) och mottagarens fullständiga namn och adress måste anges i kommentarfältet (fält 38). För inventarieförändringskoden SF anges landskoden för den importerande staten och mottagarens fullständiga namn och adress anges i kommentarfältet (fält 38).

19. Previous batch/Föregående sats:

Satsbeteckning före satsbyte. Satsbeteckningen efter satsbytet skall rapporteras i fält 11.

20. Original date/Ursprungligt datum:

Vid rättelse skall man rapportera dag, månad och år då den rättade raden ursprungligen rapporterades. Vid rättelser i flera led (rättelsekedja) skall det ursprungliga datumet alltid vara bokföringsdatumet för den första raden i kedjan. För rader som införts separat i efterhand anges som ursprungligt datum den dag då inventarieförändringen ägde rum.

21. PIT date/PIT-datum:

Datum för den fysiska inventering som angavs i den materialbalansrapport på vilken bokföringsjusteringen av oredovisade kärnämnesmängder grundar sig. Används endast med inventarieförändringskoden MF.

22. Line number/Radnummer:

Löpnummer som börjar med "1" i varje rapport, utan avbrott.

23. Accounting date/Bokföringsdatum:

Dag, månad och år då inventarieförändringen ägde rum eller blev känd.

24. Items/Artiklar:

Det antal artiklar som en sats består av skall rapporteras. Om en inventarieförändring består av flera rader, skall summan av antalet rapporterade artiklar vara lika med det totala antal artiklar som hör till samma transaktionsbeteckning. Om transaktionen omfattar mer än en grundämneskategori, skall antalet artiklar enbart anges i på raden/raderna för kategorin av högst strategiskt värde (i fallande ordning: P, H, L, N, D, T).

25. Element category/Grundämneskategori:

Följande koder för kärnämneskategorier skall användas:

Kategori	Kod
Plutonium	P
Höganriktat uran (20 % anrikning och över)	H
Låganriktat uran (högre än naturlig halt men mindre än 20 % anrikning)	L
Naturligt uran	N
Utarmat uran	D
Torium	T

26. Element weight/Grundämnets vikt:

Vikten av de grundämnen som anges i fält 25 skall rapporteras. Alla vikter skall anges i gram. Decimaltalen i bokföringsraderna kan anges med högst tre decimaler.

27. Isotope/Isotop:

Denna kod anger arten av klyvbara isotoper som berörs. Anges endast när vikten av klyvbara isotoper rapporteras (fält 28). Använd kod G för U-235, K för U-233, J för en blandning av U-235 och U-233.

28. Fissile weight/Vikt av klyvbar isotop:

Såvida inte annat anges i de särskilda kontrollbestämmelserna, skall vikten av klyvbara isotoper endast rapporteras för anriktat uran och kategoriförändringar där anriktat uran ingår. Alla vikter skall anges i gram. Decimaltalen i bokföringsraderna kan anges med högst tre decimaler.

29. Obligation/Åtagande:

Uppgift om det särskilda kontrollåtagande som gemenskapen har åtagit sig enligt ett avtal som träffats med ett tredje land eller en internationell organisation gällande kärnämnet (artikel 18). Kommissionen kommer att meddela anläggningarna de lämpliga koderna.

30. Previous category/Föregående kategori:

Koden för kategorin av kärnämne före kategoribytet. Koden efter bytet skall rapporteras i fält 25. Den används endast i samband med inventarieförändringskoderna CE, CB och CC.

31. Previous obligation/Föregående åtagande:

Koden för det särskilda kontrollåtagande kärnämnet omfattades av före bytet. Koden efter bytet skall rapporteras i fält 29. Används endast vid inventarieförändringskoderna BR, CR, PR och SR.

32. CAM code/CAM-kod:

Kod för anläggningar som endast innehar små mängder av kärnämne. Kommissionen kommer att meddela den lämpliga koden till den driftansvarige. Förenklad rapportering gäller för dessa driftansvariga.

33. Document/Dokument:

Beteckning på styrkande underlag. Den driftansvarige fastställer själv beteckningen.

34. Container id/Beteckning för behållare:

Nummer som den driftansvarige själv fastställt för behållare. Uppgiften är frivillig och kan användas i de fall där numret på behållaren inte framgår av satsbeteckningen.

35. Correction/Rättelse:

Rättelser skall göras genom att den/de felaktiga posten/posterna raderas och den/de korrekta läggs till, om tillämpligt. Använd följande koder:

Kod	Förklaring
D	Radering. Den rad som skall raderas skall identifieras genom att ange rapportnumret (4) i fält 36, radnumret (22) i fält 37 och radens hashkod (40) i fält 41, vilka angavs på den ursprungliga raden. Andra fält behöver inte fyllas i.
A	Tillägg (endast i kombination med radering). Den korrekta raden skall rapporteras med alla datafält, inklusive fältet "föregående rapport" (36) och fältet "föregående rad" (37). I fältet "föregående rad" (37) skall radnumret (22) för den rad som ersätts av ett tillägg som görs i kombination med radering anges.
L	Försenad rad (separat tillägg). Den försenade rad som läggs till skall innehålla alla datafält, inklusive fältet "föregående rapport" (36). Fältet "föregående rapport" (36) skall innehålla rapportnumret (4) på den rapport i vilken den försenade raden borde ha ingått.

36. Previous report/Föregående rapport:

Ange rapportnumret (4) på den rad som skall rättas.

37. Previous line/Föregående rad:

Vid raderingar, eller tillägg som görs i kombination med radering, anges radnumret (22) på den rad som skall rättas.

38. Comment/Kommentar:

Här kan den driftansvarige fylla i en kort kommentar (ersätter separat kortfattad anmärkning).

39. Burn-up/Utbränning:

Vid inventarieförändring av typ NP och NL i kärnreaktorer. Anges i MWd/t.

40. CRC/Hashkod:

Hashkod för raden. Används för kvalitetskontroll. Kommissionen kommer att informera den driftansvarige om vilken algoritm som skall användas.

41. Previous CRC/Föregående hashkod:

Hashkod för den rad som skall rättas.

42. Advance notification/Förhandsanmälan:

Beteckning på förhandsanmälan (enligt artiklarna 21 och 22 i förordningen). Används vid inventarieförändringar av typ SF och RF. För inventarieförändringar av typ SD och RD används fältet när den avsändande och mottagande staten inte är part i samma avtal om kärnämneskontroll med Internationella Atomenergiorganet och Euratoms kontor för kärnämneskontroll.

43. Campaign/Kampanj:

Unik beteckning för uppabetningskampanj. Används endast vid inventarieförändringar i ett eller flera process-materialbalansområden vid uppabetningsanläggningar för utbränt kärnbränsle.

44. Reactor/Reaktor:

Unik beteckning för den reaktor från vilken bestrålat bränsle lagras eller uppabetas. Används endast vid inventarieförändringar i anläggningar för lagring av utbränt kärnbränsle eller uppabetningsanläggningar.

45. Error path/Felväg:

Särskild kod som beskriver mätfel och hur de fortplantar sig. Används för bedömning av materialbalanser. Anläggningen och kommissionen enas om vilka koder som skall användas.

ALLMÄNT OM IFYLLANDET AV RAPPORTBLANKETTERNA

1. Vid överföring av kärnämne skall avsändaren förse mottagaren med alla uppgifter som behövs för inventarieförändringsrapporten.
2. Om sifferuppgifter innehåller decimaler, skall punkt användas som decimaltecken.
3. Följande 55 tecken är tillåtna: de 26 stora bokstäverna A–Z, siffrorna 0–9 och tecknen "plus" (+), "minus" (–), "snedstreck" (/), "asterisk" (*), "mellanslag", "lika med" (=), "större än" (>), "mindre än" (<), "punkt", "komma", "främre parentestecken", "bortre parentestecken", "kolon", "dollar" (\$), "procent" (%), "citattecken" ('), "semikolon" (;), "frågetecken" (?) och "et-tecken" (&).
4. Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.
5. Rapporterna skall utarbetas i XML-versionen av etiketterat format.
6. Rapporterna, korrekt ifyllda och undertecknade, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

BILAGA IV

MATERIALBALANSRAPPORT

Etikett/tagg	Innehåll	Kommentarer	#
MBA	Tecken (4)	Materialbalansområdeskod (MBA-kod) för det rapporterande materialbalansområdet	1
Report type	Tecken (1)	M för materialbalansrapport	2
Report date	DDMMÅÅÅÅ	Datum när rapporten blev klar	3
Start report	DDMMÅÅÅÅ	Materialbalansrapportens startdatum (datum för senaste fysiska inventering + 1 dag)	4
End report	DDMMÅÅÅÅ	Materialbalansrapportens slutdatum (datum för den aktuella fysiska inventeringen)	5
Report number	Nummer (8)	Löpnummer, utan avbrott	6
Element category	Tecken (1)	Grundämneskategori	7
Line count	Nummer (8)	Totalt antal rader i rapporten	8
Reporting person	Tecken (20)	Namn på den person som ansvarar för rapporten	9
IC code	Tecken (2)	Typ av inventarieförändring	10
Line number	Nummer (8)	Löpnummer, utan avbrott	11
Element weight	Nummer (24 tecken, max. 3 dec.)	Grundämnets vikt	12
Isotope	Tecken (1)	G för U-235, K för U-233, J för en blandning av U-235 och U-233	13
Fissile weight	Nummer (24 tecken, max. 3 dec.)	Vikt av klyvbar isotop	14
Obligation	Tecken (2)	Kod med två tecken	15
Correction	Tecken (1)	D för radering, A för tillägg (används endast i kombination med radering), L för rader som införts separat i efterhand	16
Previous report	Nummer (8)	Rapportnummer för den rad som skall rättas	17
Previous line	Nummer (8)	Radnummer för den rad som skall rättas	18
Comment	Tecken (256)	Den driftansvariges kommentar	19
CRC	Nummer (12)	Hashkod för raden. Används för kvalitetskontroll	20
Previous CRC	Nummer (12)	Hashkod för rad som skall rättas	21

Förklaringar**1. MBA/Materialbalansområde:**

Kod för rapporterade materialbalansområde. Koden meddelas av kommissionen.

2. Report Type/Rapporttyp:

M för materialbalansrapport.

3. Report date/Rapportdatum:

Datum när rapporten blev klar.

4. Start report/Rapportstart:

Materialbalansrapportens startdatum, dvs. datumet dagen efter den dag då närmast föregående fysiska inventering gjordes.

5. End Report/Rapportslut:

Materialbalansrapportens slutdatum, dvs. datum för den aktuella fysiska inventeringen.

6. Report number/Rapportnummer:

Löpnummer, utan avbrott.

7. Element category/Grundämneskategori:

Följande koder för kärnämneskategorier skall användas:

Kategori	Kod
Plutonium	P
Höganriktat uran (20 % anrikning och över)	H
Låganriktat uran (högre än naturlig halt men mindre än 20 % anrikning)	L
Naturligt uran	N
Utarmat uran	D
Torium	T

8. Line count/Radantal:

Totalt antal rader i rapporten

9. Reporting person/Rapportör:

Namn på den person som ansvarar för rapporten

10. IC code/IC-kod:

De olika typerna av inventarieuppgifter och inventarieförändringar skall anges i den ordningsföljd som anges nedan enligt följande koder:

Nyckelord	Kod	Förklaring
Ingående fysiskt inventarium	PB	Fysiskt inventarium i början av rapporteringsperioden (måste vara lika med det fysiska inventariet i slutet av den föregående rapporteringsperioden).
Inventarieförändringar (Koder enligt följande lista)		Vid varje typ av inventarieförändring, med undantag för RB, skall en sammanfattande (ackumulerad) rad skapas för hela rapporteringsperioden (först ökning, sedan minskningar). Inventarieförändringar med ursprungligt datum före den aktuella rapporteringsperioden skall inte tas med.
Utgående bokfört inventarium	BA	Bokfört inventarium i slutet av rapporteringsperioden (måste vara lika med den aritmetiska summan av de föregående posterna i materialbalansrapporten).
Utgående fysiskt inventarium	PE	Fysiskt inventarium i slutet av rapporteringsperioden.
Oredovisad kärnämnesmängd	MF	Kärnämne som inte redovisats. Beräknas som "utgående fysiskt inventarium (PE)" minus "utgående bokfört inventarium (BA)".

För inventarieförändringar skall en av följande koder användas:

Nyckelord	Kod	Förklaring
Mottagande	RD	Mottagande av kärnämne från ett materialbalansområde inom EU
Import	RF	Import av kärnämne från ett land utanför EU
Mottagande från en verksamhet som inte omfattas av kontroll	RN	Mottagande av kärnämne från en verksamhet som inte omfattas av kärnämneskontroll (artikel 34)
Avsändning	SD	Överföring av kärnämne till ett materialbalansområde inom EU
Export	SF	Export av kärnämne till ett land utanför EU
Avsändning till en verksamhet som inte omfattas av kontroll	SN	Överföring av kärnämne till en verksamhet som inte omfattas av kärnämneskontroll (artikel 34)
Överföring till konditionerat avfall	TC	Kärnämne som ingår i avfall och som uppmätts eller beräknats på grundval av mätningar och som har konditionerats på ett sådant sätt (t.ex. genom inneslutning i glas, cement, betong eller bitumen) att det inte längre lämpar sig för kärnteknisk användning. Mängden av kärnämne som ingår skall dras av från materialbalansområdets inventarium. Särskilda poster måste skapas för denna typ av material

Nyckelord	Kod	Förklaring
Utsläpp i miljön	TE	Kärnämne som ingår i avfall och som uppmätts eller beräknats på grundval av mätningar och som enligt tillstånd oåterkalleligt får släppas ut i miljön. Mängden av kärnämne som ingår skall dras av från materialbalansområdets inventarium
Överföring till förvarat avfall	TW	Kärnämne som ingår i avfall som uppmätts eller beräknats på grundval av mätningar och som har överförs till en särskild plats inom materialbalansområdet, varifrån det kan återvinnas. Avfall som hör till denna kategori har ännu inte konditionerats och lönar sig inte att återvinna med nuvarande teknik. Mängden av kärnämne som ingår skall dras av från materialbalansområdets inventarium. Särskilda poster måste skapas för denna typ av material
Återföring från konditionerat avfall	FC	Återföring av konditionerat avfall till materialbalansområdets inventarium. Gäller t.ex. när konditionerat avfall genomgår behandling
Återföring från förvarat avfall	FW	Återföring av förvarat avfall till materialbalansområdets inventarium. Gäller t.ex. när förvarat avfall återvinns från den särskilda förvaringsplatsen inom materialbalansområdet, antingen för behandling inom materialbalansområdet eller för borttransport från detsamma
Oavsiktlig förlust	LA	Oåtervinnbar och oavsiktlig förlust av kärnämne till följd av ett tillbud i driften. Denna kod får endast användas i materialbalansrapporten om en särskild rapport har sänts till kommissionen när förlusten skedde eller blev känd
Oförutsett förvärv	GA	Upptäckt av okänt innehav av kärnämne, utom när det upptäcks i samband med en fysisk inventering. Denna kod får endast användas i materialbalansrapporten om en särskild rapport har sänts till kommissionen när förlusten skedde eller blev känd
Kategoribyte	CE	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från en kategori (artikel 19) till en annan till följd av en anrikningsprocess
Kategoribyte	CB	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från en kategori (artikel 19) till en annan till följd av blandning
Kategoribyte	CC	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från en kategori (artikel 19) till en annan för alla typer av kategoribyten som inte omfattas av koderna CE och CB
Byte av särskilt kontrollåtagande	BR	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från ett särskilt kontrollåtagande till ett annat (artikel 18) för att balansera det totala uranlagret efter en blandning

Nyckelord	Kod	Förklaring
Byte av särskilt kontrollåtagande	PR	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från ett särskilt kontrollåtagande till ett annat (artikel 18), används när kärnämne förs in i eller lämnar ett bokföringsområde
Byte av särskilt kontrollåtagande	SR	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från ett särskilt kontrollåtagande till ett annat (artikel 18), efter ett byte eller en ersättning
Byte av särskilt kontrollåtagande	CR	Bokföringsöverföring av en mängd av kärnämne från ett särskilt kontrollåtagande till ett annat (artikel 18), för alla fall som inte omfattas av koderna BR, PR eller SR
Nukleär produktion	NP	Ökad mängd av kärnämne på grund av nukleär transformation
Nukleär förlust	NL	Minskad mängd av kärnämne på grund av nukleär transformation
Avsändar-mottagardifferens	DI	Avsändar-mottagardifferens (artikel 2) Skillnaden mellan den mängd av kärnämne i en sats som uppmätts vid det mottagande materialbalansområdet och den mängd som det avsändande materialbalansområdet uppgett
Ny uppmätning	NM	Mängd av kärnämne i en viss sats, som bokförts i materialbalansområdet som skillnaden mellan en nyuppmätt mängd och dess tidigare bokförda och som inte är vare sig en avsändar-mottagardifferens eller en rättelse
Ny balans	NB	Mängd av kärnämne som bokförts i materialbalansområdet som skillnaden mellan en fysisk inventering som den driftansvarige gjort för egna ändamål (utan att rapportera en förteckning över fysiskt inventarium till kommissionen) och det bokförda inventarium som fastställts samma dag
Avrundning	RA	Justering för att summan av mängder som rapporteras under en viss period skall stämma överens med materialbalansområdets utgående bokförda inventarium
Isotopjustering	R5	Justering för att summan av isotopkvantiteter som rapporteras skall stämma överens med materialbalansområdets utgående bokförda inventarium av U-235
Materialframställning	MP	Mängd av kärnämne som framställts av ämnen som ursprungligen inte omfattades av kärnämneskontroll, men som gör det nu på grund av att dess koncentration överstiger minimigränserna
Användningen har upphört	TU	Mängd av kärnämne som används i produkter för icke-nukleära ändamål. Ur nämnda produkter lönar det sig inte med nuvarande teknik att återvinna kärnämnet

11. Line number/Radnummer:

Löpnummer som börjar med "1", utan avbrott.

12. Element weight/Grundämnets vikt:

Vikten av de grundämnena som anges i fält 7 skall rapporteras. Alla vikter skall anges i gram. Decimaltalen i bokföringsraderna kan anges med högst tre decimaler.

13. Isotope/Isotop:

Denna kod anger arten av klyvbara isotoper som ingår och skall användas när vikten av klyvbara isotoper rapporteras. Använd kod G för U-235, K för U-233, J för en blandning av U-235 och U-233.

14. Fissile weight/Vikt av klyvbar isotop:

Såvida inte annat anges i de särskilda kontrollbestämmelserna, skall vikten av klyvbara isotoper endast rapporteras för anrikat uran och kategoriförändringar där anrikat uran ingår. Alla vikter skall anges i gram. Decimaltalen i bokföringsraderna kan anges med högst tre decimaler.

15. Obligation/Åtagande:

Uppgift om det särskilda kontrollåtagande som gemenskapen har åtagit sig enligt ett avtal som träffats med ett tredje land eller en internationell organisation gällande kärnämnet (artikel 18). Kommissionen kommer att meddela anläggningarna de lämpliga koderna.

16. Correction/Rättelse:

Rättelser skall göras genom att den/de felaktiga raden/raderna raderas och den/de korrekta raden/raderna läggs till, om tillämpligt. Använd följande koder:

Kod	Förklaring
D	Radering. Den rad som skall raderas skall identifieras genom att ange rapportnumret (6) i fält 17, radnumret (11) i fält 18 och radens hashkod (20) i fält 21, vilka angavs på den ursprungliga raden. Andra fält behöver inte fyllas i.
A	Tillägg (endast i kombination med radering). Den korrekta raden skall rapporteras med alla datafält, inklusive fältet "föregående rapport" (17) och fältet "föregående rad" (18). I fältet "föregående rad" (18) skall radnumret (11) för den rad som ersätts av ett tillägg som görs i kombination med radering anges.
L	Försenad rad (separat tillägg). Den försenade rad som läggs till skall innehålla alla datafält, inklusive fältet "föregående rapport" (17). Fältet "föregående rapport" (17) skall innehålla rapportnumret (6) på den rapport i vilken den försenade raden borde ha ingått.

17. Previous report/Föregående rapport:

Ange rapportnumret (6) på den rad som skall rättas.

18. Previous line/Föregående rad:

Vid raderingar, eller tillägg som alltid föregås av radering, anges radnumret (11) på den rad som skall rättas.

19. Comment/Kommentar:

Här kan den driftansvarige fylla i en kort kommentar (ersätter separat kortfattad anmärkning).

20. CRC/Hashkod:

Hashkod för raden. Används för kvalitetskontroll. Kommissionen kommer att informera den driftansvarige om vilken algoritm som skall användas.

21. Previous CRC/Föregående hashkod:

Hashkod för den rad som skall rättas.

ALLMÄNT OM IFYLLANDET AV RAPPORTBLANKETTERNA

De allmänna anmärkningarna 2, 3, 4, 5 och 6 i slutet av bilaga III gäller i tillämpliga delar.

BILAGA V

FÖRTECKNING ÖVER FYSISKT INVENTARIUM (PIL)

Etikett/tagg	Innehåll	Kommentarer	#
MBA	Tecken (4)	Materialbalansområdeskod (MBA-kod) för det rapporterande materialbalansområdet	1
Report type	Tecken (1)	P för förteckningar över fysiskt inventarium	2
Report date	DDMMÅÅÅÅ	Datum när rapporten blev klar	3
Report number	Nummer (8)	Löpnummer, utan avbrott	4
PIT date	DDMMÅÅÅÅ	Datum för genomförandet av den fysiska inventeringen	5
Line count	Nummer (8)	Totalt antal rader i rapporten	6
Reporting person	Tecken (20)	Namn på den person som ansvarar för rapporten	7
PIL-ID	Nummer (8)	Löpnummer	8
Batch	Tecken (20)	Unik beteckning för en sats av kärnämne	9
KMP	Tecken (1)	Nyckelmätpunkt	10
Measurement	Tecken (1)	Mätkod	11
Element category	Tecken (1)	Grundämneskategori	12
Material form	Tecken (2)	Kod för materialform	13
Material container	Tecken (1)	Kod för materialbehållare	14
Material state	Tecken (1)	Kod för materialtillstånd	15
Line number	Nummer (8)	Löpnummer, utan avbrott	16
Items	Nummer (6)	Antal artiklar	17
Element weight	Nummer (24 tecken, max. 3 dec.)	Grundämnets vikt	18
Isotope	Tecken (1)	G för U-235, K för U-233, J för en blandning av U-235 och U-233	19
Fissile weight	Nummer (24 tecken, max. 3 dec.)	Vikt av klyvbar isotop	20
Obligation	Tecken (2)	Kod med två tecken	21
Document	Tecken (20)	Beteckning som den driftansvarige fastställt för styrkande underlag	22
Container ID	Tecken (20)	Beteckning som den driftansvarige definierat för behållare	23
Correction	Tecken (1)	D för radering, A för tillägg (används endast i kombination med radering), L för rader som införts separat i efterhand	24

Etikett/tagg	Innehåll	Kommentarer	#
Previous report	Nummer (8)	Rapportnummer för den rad som skall rättas	25
Previous line	Nummer (8)	Radnummer för den rad som skall rättas	26
Comment	Tecken (256)	Den driftansvariges kommentar	27
CRC	Nummer (12)	Hashkod för raden. Används för kvalitetskontroll	28
Previous CRC	Nummer (12)	Hashkod för rad som skall rättas	29

Förklaringar

1. **MBA/Materialbalansområde:**

Kod för rapporterade materialbalansområde. Koden meddelas av kommissionen.

2. **Report Type/Rapporttyp:**

P för förteckningar över fysiskt inventarium.

3. **Report date/Rapportdatum:**

Datum när rapporten blev klar.

4. **Report number/Rapportnummer:**

Löpnummer, utan avbrott.

5. **PIT date/PIT-datum:**

Dag, månad och år när den fysiska inventeringen gjordes. Skall ange situationen kl. 24.00.

6. **Line count/Radantal:**

Totalt antal rader i rapporten

7. **Reporting person/Rapportör:**

Namn på den person som ansvarar för rapporten

8. **PIL-ID/PIL-beteckning:**

Löpnummer.

9. **Batch/Sats:**

Om en satsuppföljning krävs i de särskilda kontrollbestämmelserna, skall samma satsbeteckning upprepas som tidigare använts för den satsen i en inventarieförändringsrapport eller tidigare förteckning över fysiskt inventarium.

10. **KMP/Nyckelmät punkt:**

Nyckelmät punkt. Koderna meddelas den berörda anläggningen i de särskilda kontrollbestämmelserna. Om ingen kod har fastställts, skall et-tecknet (&) användas.

11. Measurement/Mätning:

Den grundval på vilken mängden av rapporterat kärnämne fastställts skall anges. En av följande koder skall användas:

Uppmätt	Beräknat	Förklaring
M	E	I det rapporterade materialbalansområdet.
N	F	I ett annat materialbalansområde.
T	G	I det rapporterade materialbalansområdet, när vikterna redan har angetts i en tidigare inventarieförändringsrapport eller förteckning över fysiskt inventarium.
L	H	I ett annat materialbalansområde, när vikterna redan har angetts i en tidigare inventarieförändringsrapport eller förteckning över fysiskt inventarium för det berörda materialbalansområdet.

12. Element category/Grundämneskategori:

Följande kategorier av kärnämne skall användas:

Kategori	Kod
Plutonium	P
Höganriktat uran (20 % anrikning och över)	H
Låganriktat uran (högre än naturlig halt och mindre än 20 % anrikning)	L
Naturligt uran	N
Utarmat uran	D
Torium	T

13. Material form/Materialform:

Använd följande koder:

Huvudkategori	Underkategori	Kod
Malmer		OR
Koncentrat		YC
Uranhexafluorid (UF ₆)		U6
Urantetrafluorid (UF ₄)		U4
Urandioxid (UO ₂)		U2
Urantrioxid (UO ₃)		U3
Uranoxid (U ₃ O ₈)		U8
Toriumoxid (ThO ₂)		T2
Lösningar	Nitrat	LN
	Fluorid	LF
	Övriga	LO

Huvudkategori	Underkategori	Kod
Pulver	Homogent	PH
	Heterogent	PN
Keramer	Kutsar	CP
	Kulor	CS
	Övriga	CO
Metaller	Rena	MP
	Legeringar	MA
Bränsle	Stavar	ER
	Plattor	EP
	Knippen	EB
	Patroner	EA
	Övriga	EO
Förseglade preparat	—	QS
Små mängder eller prover	—	SS
Rester	Homogent	SH
	Heterogena (utrensat material, slagg, slam, fina kornfraktioner, övrigt)	SN
Fast avfall	Inkapslingsmaterial	AH
	Diverse (plast, handskar, papper etc.)	AM
	Kontaminerad utrustning	AC
	Övrigt	AO
Flytande avfall	Lågaktivt	WL
	Mellanaktivt	WM
	Högaktivt	WH
Konditionerat avfall	Förglasat	NV
	Inneslutet i glas	NG
	Bitumen	NB
	Cement	NC
	Övrigt	NO

14. Material container/Materialbehållare:

Använd följande koder:

Typ av behållare	Kod
Cylinder	C
Packe	P
Trumma	D
Separat bränsleenhet	S
Häck	B
Flaska	F
Tank eller annan behållare	T
Övriga	O

15. Material state/Materialtillstånd:

Använd följande koder:

Tillstånd	Kod
Obestrålat kärnämne	F
Bestrålat kärnämne	I
Avfall	W
Oåtervinnbart material	N

16. Line number/Radnummer:

Löpnummer som börjar med "1" i varje rapport, utan avbrott.

17. Items/Artiklar:

På varje rad i förteckningen över fysiskt inventarium skall antalet berörda artiklar anges. Om en grupp av artiklar som hör till samma sats rapporteras som flera rader, skall summan av antalet artiklar som rapporteras vara lika med det totala antalet artiklar i gruppen. Om raderna omfattar mer än en grundämneskategori, skall antalet artiklar enbart anges i på raden/raderna för kategorin av högst strategiskt värde (i fallande ordning: P, H, L, N, D, T).

18. Element weight/Grundämnets vikt:

Vikten av de grundämnen som anges i fält 12 skall rapporteras. Alla vikter skall anges i gram. Decimaltalen i bokföringsraderna kan anges med högst tre decimaler.

19. Isotope/Isotop:

Denna kod anger arten av klyvbara isotoper som berörs. Anges endast när vikten av klyvbara isotoper rapporteras. Använd kod G för U-235, K för U-233, J för en blandning av U-235 och U-233.

20. Fissile weight/Vikt av klyvbar isotop:

Såvida inte annat anges i de särskilda kontrollbestämmelserna, skall vikten av klyvbara isotoper endast rapporteras för anrikat uran och kategoriförändringar där anrikat uran ingår. Alla vikter skall anges i gram. Decimaltalen i bokföringsraderna kan anges med högst tre decimaler.

21. Obligation/Åtagande:

Uppgift om det särskilda kontrollåtagande som gemenskapen har åtagit sig enligt ett avtal som träffats med ett tredje land eller en internationell organisation gällande kärnämnet (artikel 18). Kommissionen kommer att meddela anläggningarna de lämpliga koderna.

22. Document/Dokument:

Beteckning på styrkande underlag. Den driftansvarige fastställer själv beteckningen.

23. Container id/Beteckning för behållare:

Nummer som den driftansvarige själv fastställt för behållare. Uppgiften är frivillig och kan användas i de fall där numret på behållaren inte framgår av satsbeteckningen.

24. Correction/Rättelse:

Rättelser skall göras genom att den/de felaktiga raden/raderna raderas och den/de korrekta raden/raderna läggs till, om tillämpligt. Använd följande koder:

Kod	Förklaring
D	Radering. Den rad som skall raderas skall identifieras genom att ange rapportnumret (4) i fält 25, radnumret (16) i fält 26 och radens hashkod (28) i fält 29, vilka angavs på den ursprungliga raden. Andra fält behöver inte fyllas i.
A	Tillägg (endast i kombination med radering). Den korrekta raden skall rapporteras med alla datafält, inklusive fältet "föregående rapport" (25) och fältet "föregående rad" (26). I fältet "föregående rad" (26) skall radnumret (16) för den rad som ersätts av ett tillägg som görs i kombination med radering anges.
L	Försenad rad (separat tillägg). Den försenade rad som läggs till skall innehålla alla datafält, inklusive fältet "föregående rapport" (25). Fältet "föregående rapport" (25) skall innehålla rapportnumret (4) på den rapport i vilken den försenade raden borde ha ingått.

25. Previous report/Föregående rapport:

Ange rapportnumret (4) på den rad som skall rättas.

26. Previous line/Föregående rad:

Vid raderingar, eller tillägg som alltid föregås av radering, anges radnumret (16) på den rad som skall rättas.

27. Comment/Kommentar:

Här kan den driftansvarige fylla i en kort kommentar (ersätter separat kortfattad anmärkning).

28. CRC/Hashkod:

Hashkod för raden. Används för kvalitetskontroll. Kommissionen kommer att informera den driftansvarige om vilken algoritm som skall användas.

29. Previous CRC/Föregående hashkod:

Hashkod för den rad som skall rättas.

ALLMÄNT OM IFYLLANDET AV RAPPORTBLANKETTERNA

Om det den dag då den fysiska inventeringen gjordes inte fanns något kärnämne på materialbalansområdet, skall endast fälten 1, 5, 7 och 17 ovan fyllas i.

De allmänna anmärkningarna 2, 3, 4, 5 och 6 i slutet av bilaga III gäller i tillämpliga delar.

BILAGA VI

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KONTOR FÖR KÄRNÄMNESKONTROLL

Förhandsanmälan om export eller avsändning av kärnämne

1. Referenskod:
 2. Kod för materialbalansområdet:
 3. Anläggning (avsändare): Anläggning (mottagare):
.....
 4. Mängder uppdelade enligt kategori av kärnämne och särskilda kontrollåtaganden:
 5. Kemisk sammansättning:.....
 6. Anrikning eller isotopisk sammansättning:
 7. Fysisk form:
 8. Antal artiklar:
 9. Beskrivning av behållare och plombering:
 10. Uppgifter för identifiering av försändelsen:
 11. Transportmedel:
 12. Plats där materialet kommer att lagras eller förberedas:
 13. Senaste dag då materialet kan identifieras:
 14. Ungefärliga avsändningsdatum:
 15. Användning:
 16. Leveransorganets avtalsreferens:
- Undertecknarens namn och befattning:
- Datum och plats för avsändande av anmälan:

.....
(Underskrift)

Förklaringar

1. Förhandsanmälans referenskod. Används i inventarieförändringsrapporten (högst åtta tecken).
2. Den kod för det rapporterade materialbalansområdet som kommissionen meddelat den berörda anläggningen.
3. Namn, adress och land för den anläggning som avsänder och den anläggning som tar emot kärnämnet. Den slutliga mottagaren skall också anges i tillämpligt fall.
4. Den totala vikten av grundämnena skall anges i gram. I tillämpliga fall skall vikten av klyvbara isotoper anges. Vikterna skall delas upp enligt kategori av kärnämne och särskilt kontrollåtagande.
5. Den kemiska sammansättningen skall anges.
6. I tillämpliga fall skall anrikningsgraden eller den isotopiska sammansättningen anges.
7. Den beskrivning av material som ges i punkt 14 i bilaga III till denna förordning skall användas.
8. Det antal artiklar som ingår i försändelsen skall anges.
9. Beskrivning (typ) av behållare, inklusive kännetecken som möjliggör plombering.
10. Uppgifter för identifiering av försändelsen (t.ex. märkning eller numrering av behållare).
11. Ange transportmedlet, om tillämpligt.
12. Ange den plats inom materialbalansområdet där kärnämnet förbereds för avsändandet och kan identifieras, och där dess mängd och sammansättning om möjligt kan kontrolleras.
13. Senaste dag när materialet kan identifieras och när dess mängd och sammansättning om möjligt kan kontrolleras.
14. Ungefärliga datum för avsändande och förväntad ankomst till bestämmelseorten.
15. Ange för vilken användning kärnämnet är avsett.
16. Ange, om tillämpligt,
 - leveransorganets avtalsreferens eller, om sådan inte finns, den dag avtalet ingicks eller anses ha ingåtts av leveransorganet samt eventuella användbara hänvisningar,
 - för uppdragsavtal (artikel 75 i fördraget) och för avtal om leverans av små mängder av material (artikel 74 i fördraget och kommissionens förordning nr 17/66/Euratom, ändrad genom förordning (Euratom) nr 3137/74), dagen för anmälan till leveransorganet och eventuella användbara hänvisningar.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.

Denna blankett, korrekt ifyllt och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

BILAGA VII

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KÄRNÄMNESKONTROLL

Förhandsanmälan om import eller mottagande av kärnämne

1. Referenskod:
 2. Kod för materialbalansområdet:
 3. Anläggning (mottagare): Anläggning (avsändare):
.....
 4. Mängder uppdelade på kärnämneskategori och särskilda kontrollåtaganden:
 5. Kemisk sammansättning:
 6. Anrikning eller isotopisk sammansättning:
 7. Fysisk form:
 8. Antal artiklar:
 9. Beskrivning av behållare och plombering:
 10. Transportmedel:
 11. Datum för ankomst:
 12. Plats där materialet kommer att packas upp:
 13. Datum när materialet kommer att packas upp:
 14. Leveransorganets avtalsreferens:
- Undertecknarens namn och befattning:
- Datum och plats för avsändande av anmälan:
-

(Underskrift)

Förklaringar

1. Förhandsanmälan referenskod. Används i inventarieförändringsrapporten (högst åtta tecken).
2. Den kod för det rapporterade materialbalansområdet som kommissionen meddelat den berörda anläggningen.
3. Namn, adress och land för den anläggning som tar emot och den anläggning som avsänder kärnämne.
4. Den totala vikten av grundämnena skall anges i gram. I tillämpliga fall skall vikten av klyvbara isotoper anges. Vikterna skall delas upp enligt kategori av kärnämne och särskilt kontrollåtagande.
5. Den kemiska sammansättningen skall anges.
6. I tillämpliga fall skall anrikningsgraden eller den isotopiska sammansättningen anges.
7. Den beskrivning av material som ges i punkt 14 i bilaga III till denna förordning skall användas.
8. Det antal artiklar som ingår i försändelsen skall anges.
9. Beskrivning (typ) av behållare och, om möjligt, anbringade plomberingar.
10. Ange transportmedlet, om tillämpligt.
11. Förväntat eller faktiskt datum för ankomst till det rapporterade materialbalansområdet.
12. Ange den plats inom det materialbalansområde där materialet kommer att packas upp och kan identifieras och där dess mängder och sammansättning kan kontrolleras.
13. Datum när materialet kommer att packas upp.
14. Ange, om tillämpligt,
 - leveransorganets avtalsreferens eller, om sådan inte finns, den dag avtalet ingicks eller anses ha ingåtts av leveransorganet samt eventuella användbara hänvisningar,
 - för uppdragsavtal (artikel 75 i fördraget) och för avtal om leverans av små mängder av material (artikel 74 i fördraget och kommissionens förordning nr 17/66/Euratom, ändrad genom förordning (Euratom) nr 3137/74), dagen för anmälan till leveransorganet och eventuella användbara hänvisningar.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.

Denna blankett, korrekt ifylld och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

BILAGA VIII

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KÄRNÄMNESKONTROLL

Redovisning av malm som exporteras eller avsänds (1)

Företag (2):

Gruva (3): Kod (4):

År:

Datum	Mottagare	Ingående mängd i gram		Anmärkningar
		av uran	av torium	

Datum och plats för avsändande av meddelandet:

Undertecknarens namn och befattning:

.....
(Underskrift)**Förklaringar**

1. Redovisningen av malm som avsänts skall göras senast vid utgången av januari varje år för närmast föregående år, med en särskild post för varje mottagare. Redovisningen för malm som exporterats skall göras på avsändningsdagen för varje export.
2. Det rapporterande företags namn och adress.
3. Namnet på den gruva för vilken redovisningen görs.
4. Den kod för gruvan som kommissionen meddelat företaget.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.

Denna blankett, korrekt ifylld och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms organ för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

BILAGA IX

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KÄRNÄMNESKONTROLL

Ansökan om undantag

1. Datum:
2. Anläggning:
3. Kod för materialbalansområdet:
4. Kärnämneskategori:
5. Anrikning eller isotopisk sammansättning:
6. Mängder:
7. Kemisk sammansättning:
8. Fysisk form:
9. Antal artiklar:
10. Typ av undantag (artikel 20.2):
 - a) Små mängder som hållits oförändrade under en lång tid.
 - b) Icke-nukleära verksamheter.
 - c) Sensorer.
 - d) Pu som innehåller över 80 % Pu-238.
11. Avsedd användning:
12. Särskilt kontrollåtagande:
13. Överföringsdatum:

Undertecknarens namn och befattning:

Datum och plats för avsändande av begäran:

.....
(Underskrift)

.....
Datum:

Undantag beviljats enligt ovan

Namnet på undertecknaren som beviljar undantag samt hans/hennes befattning:

Underskrift: (på kommissionens vägnar)

Förklaringar

Denna blankett används antingen vid den första ansökan om undantag för en anläggning, eller vid import från ett tredje land av kärnämne som eventuellt kan uppfylla villkoren för undantag.

Punkt 13 skall bara användas vid import.

En separat ansökan skall lämnas in för varje form av undantag (artikel 20.2).

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget. Denna blankett, korrekt ifylld och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KÄRNÄMNEKONTROLL

Årsrapport eller exportrapport om kärnämne för vilket undantag beviljats (1)

Kod för materialbalansområde: Redovisningsdatum: Redovisningsnummer:

Anläggning: Rapporteringsperiod: från: till:

Typ av rapport (2)	Post (3)	Ref. (4)	Inventarie- förändrings- uppgift (5)	Den berörda anläggningens kod eller namn och adress	Grundämne	Anrikning eller isotopisk samm- ansättning	Grundämnets vikt	Användning		Typ av undantag enligt artikel 20.1
								Nukleär eller icke-nukleär (6)	Beskrivning (7)	

Datum och plats för avsändande av rapporten

Undertecknarens namn och befattning:

.....
(Underskrift)

Förklaringar

1. Denna blankett skall användas antingen som en årsrapport för att redovisa eventuella förändringar i inventariet av det material för vilket undantag beviljats samt lagren i början och i slutet av rapporteringsperioden (artikel 20.3), eller som en exportrapport vid export till tredje land (artikel 20.4).
2. I kolumnen "Typ av rapport" anges A när blanketten används som årsrapport och EXP när den används för att rapportera export av kärnämne för vilket undantag beviljats.
3. Varje "post" i varje redovisning skall numreras löpande med början från "1".
4. "Ref."-kolumnen skall användas för hänvisning till en annan post. I "Ref."-kolumnen anges den berörda redovisningens nummer och postens nummer (exempel: 10-20 hänvisar till post 20 i redovisning 10). Av hänvisningen framgår att den berörda posten kompletterar eller uppdaterar uppgifter som rapporterats tidigare. Flera hänvisningar får anges vid behov.
5. I kolumnen "Inventarieförändringsuppgift" skall anges vilken typ av inventarieförändring som ägt rum under rapporteringsperioden, och/eller lagret i början och i slutet av rapporteringsperioden.

En särskild post krävs för varje form av undantag, berörd anläggning och typ av inventarieförändring.
6. I kolumnen "Nukleär eller icke-nukleär" skall anges N om det kärnämne som beviljats undantag används i kärnteknisk verksamhet och NN om det används i icke-nukleära verksamheter.
7. I kolumnen "Beskrivning" skall den nuvarande eller planerade användningen av det material som beviljats undantag anges.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.

Denna blankett, korrekt ifylld och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

BILAGA XI

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KÄRNÄMNESKONTROLL

Riktlinjer för delgivning av ramprogrammet för verksamheter

Meddelandena skall, om möjligt, omfatta de två kommande åren.

I meddelandena skall särskilt anges

- typer av verksamhet, dvs. föreslagna kampanjer med uppgift om typ och kvantitet av bränsleelement som skall framställas eller upparbetas, anrikningsprogram, reaktordriftprogram, med planerade avställningar,
- förväntad tidsplan för inkommande kärnämne med uppgift om mängd per sats, form (UF₆, UO₂, obestrålade eller bestrålade bränslen etc.), planerad typ av behållare eller förpackning,
- planerad tidsplan för avfallsbehandlingskampanjer (andra än omförpackning eller ytterligare konditionering utan separation av grundämnena) med uppgift om mängden av kärnämne per sats, form (inneslutning i glas, högaktiv vätska, etc.), planerad varaktighet och plats,
- datum när mängder av material i produkter förväntas bli fastställda och avsändningsdatum,
- datum för och varaktighet av genomförandet av fysisk inventering.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.

Detta meddelande, korrekt ifyllt och undertecknat, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KÄRNÄMNESKONTROLL

Förhandsanmälan om vidarebehandling av avfall (1)

Anläggning: Redovisningsdatum:

Redovisningsnummer:

Post (2)	Ref. (3)	Avfallstyp före konditionering (4)	Konditionerad form (5)	Antal artiklar (6)	Mängd (7)			Plats (8)	Behandlingsplats (9)	Behandlingsdatum (10)	Behandlingsändamål (11)
					P	H	U-233				

Datum och plats för avsändande av rapporten

Undertecknarens namn och befattning:

.....
(Underskrift)

Förklaringar

1. Denna blankett används för att på förhand anmäla när vidarebehandling av avfall planeras i enlighet med artikel 32. Eventuell senare ändring av behandlingsdatum eller behandlingsplats skall också anmälas. En särskild post krävs för varje vidarebehandlingskampanj som inte enbart innebär ompackning av avfallet eller ytterligare konditionering utan separation av grundämnen, för lagring eller slutförvaring.
2. Varje "post" i varje anmälan skall numreras löpande med början från "1".
3. "Ref."-kolumnen skall användas för hänvisning till en annan post. I "Ref."-kolumnen anges den berörda anmälas nummer och postens nummer (exempel: 10-20 hänvisar till post 20 i anmälan 10). Av hänvisningen framgår att den berörda posten kompletterar eller uppdaterar uppgifter som rapporterats tidigare. Flera hänvisningar får anges vid behov.
4. I kolumnen "Avfallstyp före konditionering" skall anges avfallstypen före all konditionering, t.ex. inkapslingsmaterial, matar rengöringsslam, högaktiv vätska eller mellanaktiv vätska.
5. I kolumnen "Konditionerad form" skall anges den nuvarande konditionerade formen för avfallet, t.ex. inneslutning i glas, keramer, cement eller bitumen.
6. I kolumnen "Antal artiklar" skall anges antalet artiklar, t.ex. behållare för förglasat avfall eller cementblock, som en enda behandlingskampanj har omfattat.
7. I kolumnen "Mängd" skall anges den totala mängden, i gram, av plutonium, höganrikat uran eller uran-233 som ingår i de artiklar som anges i kolumnen "Antal artiklar". Angivelsen i kolumnen "Mängd" kan grunda sig på de mängduppgifter som används i inventarieförändringsrapporterna, och kräver inte uppmätning av varje artikel.
8. I kolumnen "Plats" skall anges anläggningens namn och adress samt placeringen av avfallet vid tidpunkten för anmälan. Adressen skall vara så detaljerad att den utvisar platsens geografiska läge i förhållande till andra platser som anges i denna eller andra anmälningar och, om tillträde krävs, hur platsen nås. Om en plats är inom en kärnteknisk anläggnings område, skall anläggningens kod anges i "Plats"-kolumnen.
9. I kolumnen "Behandlingsplats" skall den plats där den planerade behandlingen sker anges.
10. I kolumnen "Behandlingsdatum" skall anges de datum när vidarebehandlingskampanjen förväntas börja eller sluta.
11. I kolumnen "Behandlingsändamål" skall det förväntade resultatet av behandlingen, t.ex. återvinning av plutonium eller separation av angivna klyvningsprodukter, anges.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget. Denna blankett, korrekt ifylld och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

BILAGA XIII

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KÄRNÄMNESKONTROLL

Meddelande om export eller avsändning av konditionerat avfall (1)

Anläggning (avsändade):

Den avsändande anläggningens kod för materialbalansområdet:

Den mottagande anläggningens kod för materialbalansområdet (2):

Den mottagande anläggningens namn och adress (3):

.....

.....

.....

Rapporteringsperiod från till (max. 1 kalendermånad)

Datum	Satsbeskrivning	Mängder	Anmärkningar
		gram av P gram av U-235 gram av U gram av T	
		gram av P gram av U-235 gram av U gram av T	
		gram av P gram av U-235 gram av U gram av T	
		gram av P gram av U-235 gram av U gram av T	

Datum och plats för avsändande av meddelande:

Undertecknarens namn och befattning:

.....

(Underskrift)

Förklaringar

1. Exporter eller avsändningar får grupperas enligt bestämmelseort i ett meddelande. Meddelandena skall sändas senast 15 dagar efter utgången av den månad när exporterna eller avsändningarna ägde rum.
2. Fylls i vid avsändningar till anläggningar inom medlemsstaternas territorier.
3. Fylls i vid export till anläggningar utanför medlemsstaternas territorier eller när den kod för materialbalansområdet som krävs i punkt 2 är okänd.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.

Denna blankett, korrekt ifylld och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

BILAGA XIV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KÄRNÄMNESKONTROLL

Meddelande om import eller mottagande av konditionerat avfall (1)

Anläggning (mottagande):

Den mottagande anläggningens kod för materialbalansområdet:

Namn och adress för den avsändande anläggningen:.....

.....

.....

.....

Rapporteringsperiod från till (max. 1 kalendermånad)

Datum	Satsbeskrivning	Mängder	Anmärkningar
		gram av P gram av U-235 gram av U gram av T	
		gram av P gram av U-235 gram av U gram av T	
		gram av P gram av U-235 gram av U gram av Th	
		gram av P gram av U-235 gram av U gram av T	

Datum och plats för avsändande av meddelande

Undertecknarens namn och befattning:

.....

(Underskrift)

Förklaringar

1. Detta meddelande behöver endast sändas för konditionerat avfall som har tagits emot från anläggningar utan kod för materialbalansområdet eller från anläggningar utanför medlemsstaternas territorier.
2. Importer/mottaganden får grupperas enligt ursprung i ett meddelande. Meddelandena skall sändas senast 15 dagar efter utgången av den månad när importerna eller mottagandena ägde rum.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.

Denna blankett, korrekt ifylld och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

BILAGA XV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION – EURATOMS KÄRNÄMNESKONTROLL

Årsrapport om byte av plats för konditionerat avfall (1)

Anläggning: Redovisningsdatum:

Redovisningsnummer: Rapporteringsperiod:

Post (2)	Ref. (3)	Avfallstyp före konditionering (4)	Konditionerad form (5)	Antal artiklar (6)	Mängd (7)			Föregående plats (8)	Ny plats (9)
					P	H	U-233		

ANM.: Alla överföringar till konditionerat avfall skall grupperas enligt avfallstyp (före konditionering och efter konditionering) och enligt föregående plats.

Datum och plats för avsändande av rapporten

Undertecknarens namn och befattning:

.....
(Underskrift)**Förklaringar**

1. Årsrapport för att redovisa eventuella nya placeringar av avfall som omfattas av artikel 33.3, vilka ägde rum under närmast föregående kalenderår. En särskild post krävs för varje ny placering under året.
2. Varje "post" i varje redovisning skall numreras löpande med början från "1".
3. "Ref." -kolumnen skall användas för hänvisning till en annan post. I "Ref." -kolumnen anges den berörda redovisningens nummer och postens nummer (exempel: 10-20 hänvisar till post 20 i redovisning 10). Av hänvisningen framgår att den berörda posten kompletterar eller uppdaterar uppgifter som rapporterats tidigare. Flera hänvisningar får anges vid behov.
4. I kolumnen "Avfallstyp före konditionering" skall anges avfallstypen före all konditionering, t.ex. inkapslingsmaterial, matar rengöringsslam, högaktiv vätska eller mellanaktiv vätska.
5. I kolumnen "Konditionerad form" skall anges den nuvarande konditionerade formen för avfallet, t.ex. inneslutning i glas, keramer, cement eller bitumen.
6. I kolumnen "Antal artiklar" skall anges antalet artiklar, t.ex. behållare för förglasat avfall eller cementblock, som förflyttas under året från samma ursprungliga ("föregående") plats till samma nya plats.
7. I kolumnen "Mängd" skall anges den totala mängden, i gram, av plutonium, höganrikat uran eller uran-233 som ingår i de artiklar som anges i kolumnen "Antal artiklar". Kolumnen "Mängd" kan grunda sig på de mängduppgifter som används i inventarieförändringsrapporterna, t.ex. den genomsnittliga mängden av kärnämne per artikel, och kräver inte uppmätning av varje artikel.
8. I kolumnen "Föregående plats" skall anges var avfallet var placerat före bytet av plats.
9. I kolumnen "Ny plats" skall anges platsen efter bytet.

ANM.:

Enligt artikel 79 i fördraget skall de som är föremål för kontrollkrav underrätta den berörda medlemsstatens myndigheter om varje meddelande de lämnar till kommissionen enligt artikel 78 och artikel 79 första stycket i fördraget.

Denna blankett, korrekt ifylld och undertecknad, skall sändas till Europeiska kommissionen, Euratoms kontor för kärnämneskontroll, L-2920 Luxemburg.

Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indonesien och om avslutande av antisubventionsförfarandet när det gäller import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indien

(2002/C 227 E/03)

KOM(2002) 245 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 21 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 15 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Den nu aktuella undersökningen

- (1) Den 18 maj 2001 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat "tillkännagivandet om inledande") som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾ att den inledde ett antisubventionsförfarande beträffande import till gemenskapen av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien och påbörjade en undersökning.
- (2) Förfarandet inleddes sedan ett klagomål den 3 april 2001 ingivits av två tillverkare i gemenskapen, nämligen Koloman Handler AG (nedan kallad "Koloman"), Österrike, och Krause Ringbuchtechnik GmbH & Co. KG (nedan kallad "Krause"), Tyskland, (nedan kallade "de klagande"), vilka svarade för en betydande del (i detta fall omkring 90 %) av tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen. Klagomålet innehöll bevisning om subventionering av produkten i fråga och för därav vållad väsentlig skada, och bevisningen ansågs tillräcklig för att motivera att det inleddes ett förfarande.
- (3) Samma dag offentliggjordes genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ att det inleddes ett parallellt antidumpningsförfarande beträffande import av samma produkt med ursprung i samma länder.
- (4) Innan förfarandet inleddes underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 10.9 i rådets förordning (EG) nr 2026/97 (nedan kallad "grundförordningen"), de of-

fentliga myndigheterna i Indien och Indonesien att den hade mottagit en vederbörligen underbyggd framställning (nedan kallad "klagomålet") i vilken det gjordes gällande att subventionerad import av ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien vållade gemenskapsindustrin väsentlig skada. De båda ländernas offentliga myndigheter kallades till samråd i syfte att klargöra situationen vad gäller innehållet i klagomålet och för att söka uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Samrådet mellan kommissionen och de båda ländernas myndigheter ägde rum i Bryssel. I motiverade fall beaktades myndigheternas synpunkter på påståendena i klagomålet om att importen subventionerades och att gemenskapsindustrin led väsentlig skada, och några av de påstådda subventionssystemen togs sedan inte med i undersökningen.

- (5) Kommissionen underrättade officiellt de tillverkare i gemenskapen, de exporterande tillverkare, de importörer och de användare som den visste var berörda, företrädarna för exportländerna samt de klagande om att förfarandet hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (6) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som den visste var berörda och till alla andra företag som gav sig till känna inom de tidsfrister som angivits i tillkännagivandet om inledande. Frågeformuläret besvarades av de indiska offentliga myndigheterna, av en tillverkare i gemenskapen, av en exporterande tillverkare i Indien och av en exportör utanför gemenskapen som stod i ekonomisk intressegemenskap med (nedan kallat "var närstående") denna tillverkare samt av två importörer i gemenskapen och av en användare som var importörerna närstående. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde som nödvändiga för ett avgörande i fråga om subventioner, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse. Kontrollbesök genomfördes hos de indiska offentliga myndigheterna samt hos följande företag:

- a) Tillverkare i gemenskapen

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 147, 18.5.2001, s. 4.

⁽³⁾ EGT C 147, 18.5.2001, s. 2.

- b) Exporterande tillverkare i Indien
- ToCheungLee Stationery Mfg Co. Pvt. Ltd., Tiruvallore
- c) Närliggande exportörer utanför gemenskapen (i Hongkong)
- ToCheungLee (BVI) Limited/World Wide Stationery Mfg. Co., Ltd. (det yttersta holdingbolaget)
- d) Icke närliggande importörer
- Bensons International Systems Ltd, Förenade kungariket
 - Bensons International Systems BV, Nederländerna
- e) Användare
- Esselte, Förenade kungariket
- (7) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden från och med den 1 april 2000 till och med den 31 mars 2001 (nedan kallad "undersökningsperioden"). För analysen av utvecklingstendenser av betydelse för bedömningen av skada undersökte kommissionen uppgifter för perioden från och med den 1 januari 1998 till och med undersökningsperiodens utgång (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

2. Provisoriska åtgärder

- (8) Eftersom vissa aspekter när det gällde skada, orsakssamband och gemenskapens intresse behövde undersökas ytterligare, särskilt med hänsyn till den pågående omstruktureringen bland de klagande tillverkarna, infördes det inga provisoriska utjämningsåtgärder beträffande ringpärmekanismen med ursprung i Indien och Indonesien.

3. Efterföljande förfarande

- (9) Samtliga parter underrättades om beslutet att inte införa några provisoriska åtgärder. Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes nödvändiga för att de slutgiltiga undersökningsresultaten skulle kunna fastställas. Bland annat genomfördes ytterligare undersökningar hos en användare av ringpärmekanismen i gemenskapen och hos två icke närliggande importörer i gemenskapen.
- (10) Samtliga parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att det införs slutgiltiga utjämningsstullar. Det fastställdes också en tidsfrist inom vilken de fick lämna synpunkter sedan de underrättats om dessa uppgifter. Parternas muntliga och skriftliga synpunkter togs under övervägande, och när det var befogat ändrades undersökningsresultaten i enlighet med dessa synpunkter.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (11) Den produkt som berörs är vissa ringpärmekanismen (nedan kallade "den berörda produkten"). Dessa klassifi-

ceras för närvarande enligt KN-nummer ex 8305 10 00. Spakmekanismen enligt samma KN-nummer omfattas inte av undersökningen.

- (12) Ringpärmekanismen består av två rektangulära stålplattor eller ståltrådar på vilka åtminstone fyra halvringar gjorda av ståltråd är fastsatta och vilka hålls samman av ett stålomslag. De kan öppnas antingen genom att man drar isär halvringarna eller med hjälp av en liten öppningsmekanism i stål som är fastsatt på ringpärmekanismen. Ringarna kan ha olika former; de vanligaste är runda, rektangulära eller D-formade.
- (13) Ringpärmekanismen används för insättning i pärmar av olika slags dokument eller handlingar. De används bland annat av företag som tillverkar ringpärm, programvarumanualer och tekniska manualer, foto- och frimärksalbum, kataloger och broschyrer.
- (14) Flera hundra olika modeller av ringpärmekanismen såldes i gemenskapen under undersökningsperioden. Modellerna varierade efter storlek, form och antal ringar, storleken på basplattan och systemet för att öppna ringarna (genom isärdragning eller genom en öppningsmekanism). Eftersom det inte finns någon klar skiljelinje i sortimentet av ringpärmekanismen och eftersom alla ringpärmekanismen har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och modellerna i viss utsträckning kan bytas ut mot varandra, fastställde kommissionen att alla ringpärmekanismen utgör en enda produkt i samband med detta förfarande.

2. Likadan produkt

- (15) Kommissionen konstaterade att de ringpärmekanismen som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Indien och de som exporterades till gemenskapen från Indien hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden.
- (16) Kommissionen konstaterade också att det inte fanns några skillnader i fråga om grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden mellan de ringpärmekanismen med ursprung i Indien som importerades till gemenskapen och de ringpärmekanismen som tillverkades av gemenskapsindustrin och såldes på gemenskapsmarknaden.
- (17) Ingen indonesisk tillverkare var villig att samarbeta, och kommissionen var därför hänvisad till att i enlighet med artikel 28 i grundförordningen använda sig av tillgängliga uppgifter. Eftersom inga andra upplysningar fanns att tillgå för landet, ansåg kommissionen det lämpligt att härvidlag använda de uppgifter som lämnats i klagomålet. Enligt dessa uppgifter var ringpärmekanismen som tillverkades i Indonesien och såldes i det landet eller exporterades till gemenskapen och ringpärmekanismen som tillverkades av de klagande gemenskapstillverkarna och såldes på gemenskapsmarknaden likadana produkter.

- (18) Slutsatsen var därför att de ringpärmsmekanismer som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden, de ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien som exporterades till gemenskapen och de ringpärmsmekanismer som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Indien och Indonesien alla var likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.5 i grundförordningen.
- (19) Den berörda produkten omfattades under undersökningsperioden av en konventionell tullsats på 2,7 % 2000 och 2,7 % 2001. Enligt förmånsordningen inom ramen för Allmänna preferenssystemet omfattades emellertid import av den berörda produkten från Indien och Indonesien av en hundraprocentig nedsättning av den konventionella tullen på produkten 2000 och 2001. Detta resulterade i att den faktiskt tillämpade tullsatsen var 0 % 2000 och 0 % 2001.

C. SUBVENTIONER

1. Indien

a) Inledning

- (20) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen närmare följande ordningar, vilka påstods innefatta exportsubventioner:
- Industriella frizoner för bearbetning på export/Exportorienterade företag
 - Tullkreditsystemet
 - Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror
 - Befrielse från inkomstskatt
- (21) De tre första systemen grundar sig på lagen från 1992 om utrikeshandel (Utveckling och reglering) (i kraft sedan den 7 augusti 1992). Genom lagen om utrikeshandel bemyndigas de offentliga myndigheterna i Indien att utfärda kungörelser beträffande export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken, vilka ges ut vart femte år och uppdateras varje år. Det dokument som är relevant för undersökningsperioden i detta fall omfattar politiken för åren 1997–2002.
- (22) Den sistnämnda systemet, befrielse från inkomstskatt, grundar sig på 1961 års lag om inkomstskatt, vilken ändras varje år genom skattelagen.
- (23) Ett företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. Frågeformuläret besvarades också av ett företag utanför gemenskapen som var denna exporterande tillverkare närstående. Det framgick av importuppgifterna från Eurostat att den exporterande tillverkaren i Indien stod för all export från Indien till gemenskapen.

b) Industriella frizoner för bearbetning på export/Exportorienterade företag

I) Rättslig grund

- (24) Ett instrument inom ramen för export- och importpolitiken som innefattar exportrelaterat stöd är systemet med industriella frizoner för bearbetning på export/Exportorienterade företag, vilket infördes 1965. Under undersökningsperioden reglerades systemet av tullkungörelserna nr 53/97, 133/94 och 126/94. Närmare uppgifter om systemen finns i kapitel 9 i dokumentet om export- och importpolitiken för 1997–2002 och i den relevanta handboken med anvisningar om hur man skall gå till väga vid utnyttjandet av systemen.

II) Stödberättigade företag och verksamheter

- (25) I princip kan företag som åtar sig att exportera hela sin tillverkning av varor inrättas enligt systemet med industriella frizoner för bearbetning på export/Exportorienterade företag. Företag som beviljats denna ställning kan utnyttja vissa förmåner. Sju industriella frizoner för bearbetning på export har upprättats i Indien. Exportorienterade företag kan vara belägna var som helst i Indien. Dessa företag, vilkas tillverkning bedrivs under tullförsäkring, övervakas av tulltjänstemän i enlighet med avsnitt 65 i tullagen. Fastän exportorienterade företag och företag i industriella frizoner för bearbetning på export i allmänhet är tvungna att exportera hela sin tillverkning, tillåter de offentliga myndigheterna i Indien att dessa enheter säljer en del av sin tillverkning på hemmamarknaden på vissa villkor. Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren har beviljats ställning som exportorienterat företag.

III) Praktiskt genomförande

- (26) Ett företag som önskar få ställning som exportorienterat företag eller etablera sig i en industriell frizon för bearbetning på export måste ansöka om detta hos de behöriga myndigheterna. En sådan ansökan måste innehålla uppgifter för den kommande femårsperioden om bland annat planerade tillverkningskvantiteter, beräknat exportvärde, importbehov och behov av inhemska insatsvaror. Om myndigheterna godkänner företagets ansökan underrättas företaget om villkoren för godkännandet. Företag i industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag kan tillverka alla typer av produkter. Godkännandet gäller för en femårsperiod och kan förlängas för ytterligare perioder.
- (27) Företag i industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag är berättigade till följande förmåner:
- i) Befrielse från importtull på alla slag av varor (inklusive kapitalvaror, råvaror och förbrukningsvaror) som behövs vid eller i anknytning till tillverkningen eller bearbetningen, förutsatt att varorna inte är förbudna enligt den s.k. negativa importlistan.
 - ii) Befrielse från punktskatt på varor som köpts från inhemska leverantörer.

- iii) Skattebefrielse i tio år för inkomster på vilka inkomstskatt normalt skall betalas enligt avsnitt 10A eller 10B i inkomstskattelagen.
- iv) Återbetalning av statlig omsättningsskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden.
- v) 100-procentigt utländskt ägande.
- vi) Möjlighet att sälja en del av tillverkningen på hemmamarknaden.
- (28) Importören skall på angivet sätt redovisa hela den berörda importen och förbrukningen och användningen av allt importerat material och all export. Uppgifterna skall, om så begärs, regelbundet överlämnas till "Development Commissioner".
- (29) Importören måste också uppnå en viss miniminettoinkomst i utländsk valuta (uttryckt i procent av exporten) och en viss minimiexport i enlighet med villkoren i dokumentet om export- och importpolitiken. All verksamhet i industriella frizoner för bearbetning på export eller hos exportorienterade företag sker under tullförseglning.
- IV) Slutsatser beträffande företag i industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag
- (30) Vad det här förfarandet beträffar utnyttjades systemet med exportorienterade företag för import av kapitalvaror, råvaror och förbrukningsvaror samt för upphandling av varor på den inhemska marknaden. Kommissionen undersökte därför endast om dessa förmåner var utjämningsbara.
- (31) Systemet med industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag innebär beviljande av subventioner, eftersom de förmåner som ges inom ramen för systemet utgör finansiella bidrag från de offentliga myndigheterna i Indien i och med att statliga intäkter uteblir och mottagarna erhåller en förmån.
- (32) Upphävande av uttag av tullar på kapitalvaror har samma verkan som en befrielse från tull eftersom det, förutsatt att exportkraven är uppfyllda, helt beror på företaget om och i så fall när kapitalvarorna skall tas ur tullnederlag.
- (33) Denna subvention är rättsligt knuten till exportresultat i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom den inte kan erhållas utan att företaget åtar sig att exportera. Den betraktas därför som selektiv och utjämningsbar.
- V) Beräkning av subventionens storlek
- Befrielse från importtull på inköp av kapitalvaror:
- (34) Den indiska exporterande tillverkaren utnyttjade systemet med exportorienterade företag för att erhålla en befrielse från de importtullar som normalt skall betalas på kapitalvaror.
- (35) Förmånen för företaget har beräknats på grundval av beloppet för den obetalda tullen på importerade kapitalvaror genom en fördelning av det beloppet över en sjuårsperiod, vilket återspeglar avskrivningsperioden för kapitalvaror som faktiskt importerats av företaget och anses återspegla den normala avskrivningen på sådana tillgångar inom den berörda branschen. För att den sammanlagda förmånen för företaget enligt denna ordning skall kunna fastställas har den del av det sålunda framräknade beloppet som är hänförligt till undersökningsperioden justerats genom att ränta för denna period har lagts till beloppet i fråga. Eftersom denna typ av subvention motsvarar ett engångsbidrag, ansågs det lämpligt att tillämpa gällande marknadsränta i Indien under undersökningsperioden, dvs. 10 %. Detta belopp har sedan fördelats på den sammanlagda exporten under undersökningsperioden.
- (36) På den grundvalen erhöll företaget förmåner enligt detta system motsvarande 2,42 %.
- Befrielse från tull för import av råvaror och förbrukningsvaror:
- (37) Den indiska exporterande tillverkaren utnyttjade systemet med exportorienterade företag i syfte att erhålla befrielse från tull på import av råvaror och förbrukningsvaror.
- (38) Under kontrollbesöket undersöktes slag och kvantitet av dessa importerade varor. För samtliga råvaror som importerades under undersökningsperioden kunde företaget påvisa ett tydligt samband med de kvantiteter av de färdiga produkterna som exporterats och det kunde fastställas att ingen import ägt rum utöver de importerade kvantiteter av insatsvaror som faktiskt använts i de exporterade produkterna.
- (39) Denna import omfattas därför av undantaget till led i i förteckningen över exempel på exportsubventioner i bilaga I till grundförordningen, eftersom samtliga varor som importerats tullfritt ingick i den exporterade produkten och ingen alltför stor eftergift av importtull har beviljats.
- Befrielse från punktskatt på varor som köpts från inhemska leverantörer:
- (40) Den indiska exporterande tillverkaren utnyttjade systemet med exportorienterade företag för att erhålla befrielse från punktskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden.
- (41) Emellertid gottskrivs den punktskatt som betalas för ett icke-exportorienterat företags inköp (dvs. alla företag utan någon särskild behandling) som tullrestitution (enligt CENVAT/MODVAT) och används som betalning av punktskatt på inhemsk försäljning. Genom att undanta punktskatt på ett exportorienterat företags inköp förlorar de offentliga myndigheterna i Indien alltså inte några ytterligare intäkter. Följaktligen beviljas det exportorienterade företaget inte någon tilläggsförmån.

Återbetalning av statlig omsättningsskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden:

- (42) Den indiska exporterande tillverkaren utnyttjade systemet med exportorienterade företag för att erhålla återbetalning av statlig omsättningsskatt som betalats för varor köpta på den inhemska marknaden. Denna återbetalning innebär beviljande av subventioner, eftersom statliga intäkter uteblir och mottagaren erhåller en förmån.
- (43) Förmånen beräknades på grundval av den återbetalningsbara statliga omsättningsskatten på inköp på hemmamarknaden under undersökningsperioden. Det konstaterades härvidlag att praktiskt taget alla inköp på hemmamarknaden av den indiska exporterande tillverkaren gjordes i den delstat där företaget är beläget (Tamil Nadu), och att den statliga omsättningsskatten endast är tillämplig på transaktioner mellan delstater. Beloppet för återbetalningsbar statlig omsättningsskatt uppgick därför till endast 0,01 % för detta företag.

c) Befrielse från inkomstskatt

I) Rättslig grund

- (44) Systemet med befrielse från inkomstskatt grundar sig på lagen om inkomstbeskattning från 1961, i vilken grunden fastställs för uppbörd av skatt samt för olika undantag eller avdrag som kan begäras. Bland de undantag som kan begäras kan nämnas de som omfattas av avsnitten 10A, 10B och 80HHC i lagen, vilka avser befrielse från inkomstskatt på vinst från exportförsäljning.

II) Stödberättigade företag och verksamheter

- (45) Befrielse enligt avsnitt 10A kan begäras av företag som är belägna i frihandelszoner, undantag enligt avsnitt 10B kan begäras av exportorienterade företag och undantag enligt avsnitt 80HHC kan begäras av samtliga företag som exporterar varor.

III) Praktiskt genomförande

- (46) Yrkanden om avdrag för exportvinster skall inlämnas tillsammans med den vanliga årliga inkomstskattedeklarationen.

IV) Slutsats beträffande befrielse från inkomstskatt

- (47) Systemet med befrielse från inkomstskatt innebär att de statliga myndigheterna i Indien beviljar företaget ett finansiellt bidrag genom att avstå från statliga intäkter i form av direkta skatter som annars skulle betalas. Detta finansiella bidrag medför en förmån för mottagaren, eftersom dennes inkomstskatt minskar.
- (48) Eftersom endast vinster från exportverksamhet kan dras av från den beskattningsbara inkomsten, är systemet

med befrielse från inkomstskatt rättsligt knutet till exportresultat i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen och anses därför vara selektivt och utjämningsbart.

V) Beräkning av subventionens storlek

- (49) Den indiska exporterande tillverkaren var i egenskap av exportorienterat företag berättigad till befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 10B i lagen om inkomstskatt och inlämnade en begäran om avdrag under undersökningsperioden. Förmånen beräknades genom användning av den skattesats som skulle ha tillämpats på vinsten om inget avdrag hade gjorts.
- (50) På den grundvalen erhöll företaget förmåner enligt detta system motsvarande 0,15 %.

d) Övriga subventionssystem

- (51) Det framgick av undersökningen att den exporterande tillverkaren inte utnyttjade något av de övriga undersökta systemen. Det är därför inte nödvändigt att bedöma huruvida de är utjämningsbara.

e) De utjämningsbara subventionernas storlek

- (52) Storleken på de enligt grundförordningen utjämningsbara subventionerna, uttryckt i procent av varans värde, är för den undersökta exportören 2,5 %. Denna sats understiger tröskelvärdet, och subventionsmarginalen för Indien måste under dessa omständigheter betraktas som negligerbar.

2. Indonesien

a) Inledning

- (53) Som en följd av det samråd som omnämns i skäl 4 beslöt kommissionen att begränsa undersökningen till två stödordningar (BKPM och den industriella frizonen för bearbetning på export i Cakung). Ett frågeformulär med begäran om de relevanta uppgifterna sändes till de offentliga myndigheterna i Indonesien. Myndigheterna besvarade emellertid inte frågeformuläret. Därför gjordes inget kontrollbesök hos de offentliga myndigheterna i Indonesien. Den enda kända exporterande tillverkaren i Indonesien besvarade, trots att företaget fick förlängd tidsfrist för att inge sitt svar, inte frågeformuläret. Mot bakgrund av denna bristande samarbetsvilja underrättades företaget om att de slutgiltiga undersökningsresultaten beträffande företaget skulle grundas på tillgängliga uppgifter, enligt artikel 28.1 i grundförordningen, vilket i enlighet med artikel 28.6 i samma förordning innebar att resultatet kunde bli mindre gynnsamt för det än om det hade samarbetat. I enlighet med artikel 26.1 i grundförordningen genomfördes inget kontrollbesök hos den exporterande tillverkaren.

- (54) Följaktligen måste i enlighet med artikel 28 i grundförordningen graden av subventionering och exportpriset fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter. Kommissionen ansåg att den borde basera sina undersökningsresultat på uppgifterna i klagomålet samt på uppgifter som var tillgängliga från ett tidigare antisubventionsförfarande rörande Indonesien⁽¹⁾. I enlighet med artikel 28.5 i grundförordningen kontrollerades dessa uppgifter när det var möjligt genom att de jämfördes med uppgifter från oberoende källor.
- b) *BKPM-systemen*
- (55) Det framgår av klagomålet att denna exporterande tillverkare utnyttjade förmåner som är tillgängliga från Investment Coordinating Board (BKPM), vilket är en statlig myndighet som ansvarar för planering och främjande av investeringar.
- (56) Den tidigare, ovannämnda, undersökningen har visat att BKPM får godkänna både utländska (PMA) och inhemska (PMDN) investeringar. Företag som godkänns som PMA- eller PMDN-företag beviljas befrielse från eller nedsättning av importtull och avgifter på import av kapitalvaror såsom maskiner, utrustning, reservdelar och hjälputrustning, samt på import av råvaror.
- (57) BKPM-systemen utgör en subvention, eftersom det finansiella bidraget från Indonesiens offentliga myndigheter i form av tull som inte behövt erläggas innebär att mottagaren beviljas en direkt förmån.
- (58) Systemen utgör inte restitutionssystem i enlighet med bilagorna I–III till grundförordningen, eftersom kapitalvaror inte förbrukas i produktionsprocessen och det inte föreligger någon skyldighet att exportera den färdiga produkten innehållande råvarorna.
- (59) BKPM-systemen är inte rättsligt knutna till exportresultat eller användning av inhemska varor framför importerade varor.
- (60) Kriterierna för rätten att komma i fråga för stödet fastställs av BKPM och kriterierna förefaller att uppdateras ofta. BKPM-systemen begränsar uttryckligen tillgången till subventionen för vissa företag som inte är verk samma inom vissa sektorer. De myndigheter som beviljar subventionen har också en viss handlingsfrihet under godkännandeförfarandet, och rätten att komma i fråga för stödet är inte automatisk.
- (61) BKPM-systemen är därför inte förenliga med artikel 3.2 b i grundförordningen enligt vilken den myndighet som beviljar subventionen måste fastställa objektiva kriterier som är neutrala, som inte gynnar vissa företag framför andra och som är ekonomiska till sin karaktär och tillämpas generellt. Eftersom dessa program uttryckligen begränsar subventionen till att avse vissa företag anses de därför vara selektiva i den mening som avses i artikel 3.2 a i grundförordningen. Det faktum att den exporterande tillverkaren och de offentliga myndigheterna i Indonesien inte var samarbetsvilliga gjorde att det var omöjligt att exakt fastställa i vilken utsträckning denna tillverkare hade utnyttjat systemet.
- c) *Indonesiska tullnederlagsområden – den industriella frizonen för bearbetning på export i Cakung*
- (62) Adressen till den exporterande tillverkare som inte var samarbetsvillig visar att företagets anläggningar är belägna i den industriella frizonen för bearbetning på export i Cakung, vilken är ett område som betecknas som "tullnederlagsområdet Nusantara". Företaget bekräftade denna uppgift. Företag som är belägna i ett sådant område är berättigade till vissa förmåner som normalt inte är tillgängliga för företag utanför dessa områden, exempelvis befrielse från importtull på varor som används för att tillverka färdiga produkter som skall exporteras.
- (63) Den exporterande tillverkaren valde att inte samarbeta i undersökningen och tillhandahöll alltså ingen bevisning för att företaget inte utnyttjat de förmåner som är tillgängliga inom ett sådant område. För att inte belöna bristande samarbete och eftersom det har fastställts att den exporterande tillverkaren faktiskt har sin verksamhet förlagd till en industriell frizon för bearbetning på export, har rådet grundad anledning att anta att förmånerna har utnyttjats.
- (64) I enlighet med undersökningsresultat från tidigare undersökningar utgör ett tullrestitutionssystem inom sådana områden ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna, eftersom statliga intäkter uteblir och mottagaren erhåller en förmån.
- (65) Detta tullrestitutionssystem utgör en subvention som är rättsligt knuten till exportresultat i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom den inte kan erhållas utan att företaget åtar sig att exportera. Den betraktas därför som selektiv och utjämningsbar.
- (66) Det faktum att den exporterande tillverkaren inte var villig att samarbeta gjorde att det inte var möjligt att fastställa huruvida import enligt det här systemet skulle berättiga till något undantag enligt bilagorna till grundförordningen, eftersom det inte kunde fastställas att importerade varor faktiskt ingick i den exporterade produkten och att inga alltför stora eftergifter hade beviljats.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 978/2000 av den 8 maj 2000 (EGT L 113, 12.5.2000, s. 1).

d) *Slutsats beträffande subventioner*

(67) På grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen, föreligger bevis för att utjämningsbara subventioner är tillgängliga för den icke samarbetsvilliga exporterande tillverkaren och en rimlig anledning att förmoda att subventionerna har utnyttjats. När det gäller åtgärder kommer det, i likhet med vad som gjordes i den tidigare undersökningen, att antas att en del (50 %) utgör inhemska subventioner och att den andra delen (50 %) utgör exportsubventioner, eftersom endast ett av de två systemen, industriella frizoner för bearbetning på export, ansågs utgöra en exportsubvention.

(68) Det anses att den bristande samarbetsviljan är en följd av att denna tillverkare utnyttjat, och beviljats en förmån genom, utjämningsbara subventioner på en nivå som överstiger det för Indonesien tillämpliga tröskelvärde under vilket subventioneringen betraktas som försumbar. För att undvika att belöna bristande samarbetsvilja och mot bakgrund av uppgifterna i klagomålet samt undersökningsresultaten från den tidigare undersökningen fastställs den slutgiltiga, för samtliga indonesiska exporterande tillverkare tillämpliga, subventionsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull, till följande:

Alla exportörer: 10,0 %.

D. SKADA

1. Inledande anmärkning

(69) Eftersom endast en indisk exporterande tillverkare var villig att samarbeta i undersökningen och gemenskapsindustrin bara omfattar ett företag, har i enlighet med artikel 29 i grundförordningen specifika uppgifter som rör dessa företag indexerats eller placerats i ett intervall så att konfidentiella uppgifter skyddas.

2. Produktion i gemenskapen

(70) Den konstaterade att det vid sidan av de två klagande gemenskapstillverkarnas produktion också förekom tillverkning i Italien och Spanien. Det berörda italienska företaget lämnade inga fullständiga uppgifter till kommissionen, men av de uppgifter som lämnades framgick att det under undersökningsperioden stod för ungefär 10 % av tillverkningen i gemenskapen. Det spanska företaget, som inte heller det lämnade fullständiga uppgifter till kommissionen, konstaterades ha tillverkat försumbara mängder av den berörda produkten 2001 och ha importerat större delen av de produkter det sålt från ett av de berörda länderna. Därför drogs slutsatsen att detta företag snarare borde betraktas som importör än som tillverkare.

(71) Det konstaterades vidare att ett företag i Förenade kungariket tidigare hade tillverkat en viss typ av ringpärmsmekanismer. Företaget bekräftade skriftligen att dess tillverkning av den berörda produkten hade upphört några år tidigare. Det finns inga andra kända tillverkare i gemenskapen.

(72) På grundval av ovanstående utgör de klagandes tillverkning och tillverkningen hos den gemenskapstillverkare som är belägen i Italien gemenskapens sammanlagda tillverkning enligt artikel 9.1 i grundförordningen.

3. Definition av gemenskapsindustrin

a) *Gemenskapsindustrin*

(73) En av de båda klagande tillverkarna (Krause) besvarade inte frågeformuläret och ansågs därför inte samarbetsvillig. Fastän denna tillverkare stödde klagomålet ansågs företaget därför inte utgöra en del av gemenskapsindustrin. Det konstaterades att den andra tillverkaren (Koloman) inte bara tillverkade den likadana produkten i gemenskapen under undersökningsperioden, utan att företaget också tillverkade delar till den i Ungern. Koloman sålde de ungerska produkterna i gemenskapen vid sidan av de produkter som företaget tillverkat i gemenskapen och använde ungersktillverkade delar för sin egen produktion i gemenskapen. Vidare omlokaliseras en del av den samarbetsvilliga gemenskapstillverkarens tillverkning i början av 2000 genom överföring av viss maskinell utrustning från Österrike till Ungern. Trots detta fanns emellertid företagets kärnverksamhet, dvs. huvudkontor, lager, försäljningskontor, tillverkning av en väsentlig del av produktsortimentet samt en betydande sakkunskap inom teknik och marknadsföring, kvar i gemenskapen. Försäljningen av importerade produkter kompletterade produktsortimentet vad gäller den likadana produkten och påverkade därför inte Kolomans ställning som gemenskapstillverkare. När det gäller tillverkningen av delar i Ungern och den senare inarbetningen av dessa delar i den färdiga produkten fastställdes det vid undersökningen att de inarbetade delarna endast representerade en mindre andel av tillverkningskostnaden för den färdiga produkten och därmed av mervärdet. Tillverkarens ställning som gemenskapstillverkare påverkas därför inte av denna import.

(74) Undersökningen bekräftade att den enda samarbetsvilliga gemenskapstillverkaren svarade för mer än 25 % av tillverkningen i gemenskapen av ringpärmsmekanismer och därmed uppfyllde kraven i artikel 10.8 i grundförordningen. Detta företag ansågs därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i samma förordning och kallas nedan "gemenskapsindustrin".

b) *Händelser som inträffat efter undersökningsperioden*

(75) I november 2001, dvs. efter undersökningsperiodens slut, ställdes den samarbetsvilliga tillverkaren i gemenskapen, Koloman, under konkursförvaltning och övertogs efter ett likvidationsförfarande av ett österrikiskt företag, vars moderbolag i Förenade kungariket också förvärvade det ungerska företaget som var Koloman närstående.

(76) Köparna bekräftade hos kommissionen att de stödde klagomålet.

c) *Förbrukning i gemenskapen*

(77) Den synbara förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden, övriga gemenskapstillverkarens försäljning på gemenskapsmarknaden enligt uppgifter i klagomålet (vederbörligen justerade vad gäller undersökningsperioden), uppgifter från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren samt importuppgifter från Eurostat. Hänsyn togs till det faktum att KN-nummer 8305 10 00 även omfattar produkter som inte berörs av detta förfarande. För Indonesiens vidkommande användes emellertid bästa tillgängliga uppgifter, dvs. uppgifter från Eurostat, eftersom de indonesiska exportörerna inte var samarbetsvilliga. På grundval av uppgifterna i klagomålet, såsom varande bästa tillgängliga uppgifter, ansågs all import som redovisades under det ovan nämnda KN-numret utgöras av den berörda produkten. Den icke samarbetsvilliga indonesiska exportören hävdade att företagets export till gemenskapsmarknaden var ca 15 % mindre omfattande än de importvolymerna som använts. Detta påstående kunde emellertid inte bekräftas, och skillnaden var sådan att den kunde förklaras av den omräkningsfaktor som använts för att omvandla de i ton uttryckta Eurostat-uppgifterna till antal enheter. På denna grundval ökade förbrukningen i gemenskapen med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Den förblev närmare bestämt förhållandevis stabil mellan 1998 och 1999, men ökade därefter stadigt fram till slutet av undersökningsperioden och uppgick då till ca 348 miljoner enheter.

4. **Import från det berörda landet**

(78) Det erinras om att förfarandet beträffande Indien avslutas. Det är därför endast importen från Indonesien som undersöks eftersom Indonesien är det enda berörda land som kvarstår.

a) *Den subventionerade importens volym*

(79) Även om importen med ursprung i Indonesien minskade volymmässigt mellan 1998 och 2000 för att sedan öka något igen mellan 2000 och undersökningsperioden, bör det noteras att importen från detta land, som inleddes först 1997, redan 1998 var omfattande och under undersökningsperioden uppgick till omkring 32 miljoner enheter.

b) *Marknadsandel för den subventionerade importen*

(80) Det konstaterades att importen från Indonesien hade en marknadsandel på mellan 8 % och 13 % och att marknadsandelen minskat med ca 2 procentenheter sedan 1998.

c) *Priserna på den subventionerade importen*

i) *Prisutveckling*

(81) De vägda genomsnittliga priserna för importen med ursprung i Indonesien minskade med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden, från 105 ecu per tusen enheter till 99 euro per tusen enheter. Minskningen var särskilt markant mellan 1998 och 1999, när priserna sjönk med 3 %, och mellan 2000 och undersökningsperioden, när de föll med 2 %.

ii) *Prisunderskridande*

(82) Eftersom de indonesiska exportörerna inte var samarbetsvilliga, gjordes prisjämförelsen på grundval av uppgifter från Eurostat vilka justerades för tullar och kostnader efter import, och priserna jämfördes därefter, i samma handelsled, med gemenskapstillverkarnas priser fritt fabrik.

(83) Med detta som utgångspunkt undersöktes prisunderskridandet på nytt, och vid behov ändrades det på grundval av uppgifter som lämnades vid de nya kontrollbesöken. Priserna på importen från Indonesien konstaterades underskrida gemenskapsindustrins priser med mellan 30 % och 40 %. Det bör också noteras att tillverkarna uppenbarligen, eftersom gemenskapsindustrin inte var lönsam, hindrades från att höja sina priser.

5. **Gemenskapsindustrins situation**

a) *Produktion*

(84) Gemenskapsindustrins produktion visade en nedåtgående utveckling under perioden, då den minskade med 25 % mellan 1998 och undersökningsperioden. En betydande minskning ägde rum mellan 1998 och 1999 (-15 %). Ännu en betydande minskning ägde rum mellan 1999 och 2000, varefter produktionsvolymen förblev stabil fram till slutet av undersökningsperioden.

b) *Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(85) Tillverkningskapaciteten följde samma utveckling som tillverkningen och minskade med 26 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

(86) På denna grundval förblev kapacitetsutnyttjandet stabilt under skadeundersökningsperioden.

c) *Lager*

(87) Gemenskapsindustrins utgående lager minskade med 12 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

d) *Försäljning i gemenskapen*

- (88) Trots ökad förbrukning i gemenskapen minskade gemenskapsindustrins försäljningsvolym avsevärt mellan 1998 och undersökningsperioden, närmare bestämt med 25 %. En minskning ägde rum mellan 1998 och 1999 (- 10 %), och en ännu större nedgång inträffade mellan 1999 och 2000 (- 15 %).

e) *Marknadsandel*

- (89) Gemenskapsindustrins marknadsandel föll med mer än 4 procentenheter mellan 1998 och undersökningsperioden och följde därmed samma tendens som försäljningsvolymen.

f) *Priser*

- (90) Gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser netto minskade med 4 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Minskningen var särskilt markant mellan 1998 och 1999 (- 6 %), samtidigt som priserna på importen från det berörda landet minskade väsentligt (se skäl 81).

g) *Lönsamhet*

- (91) Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga lönsamhet sjönk med 10 procentenheter mellan 1998 och undersökningsperioden och övergick från och med 2000 i förlust. Som en följd av denna ogynnsamma utveckling måste gemenskapsindustrin, såsom nämns i skäl 75, ställas under konkursförvaltning.

h) *Likviditetsflöde och förmåga att anskaffa kapital*

- (92) Gemenskapsindustrins kassaflöde från försäljningen av ringpärmsmekanismer utvecklades i stort sett som lönsamheten, dvs. minskade väsentligt mellan 1998 och undersökningsperioden.
- (93) Det konstaterades i samband med undersökningen att det blev svårare för gemenskapsindustrin att anskaffa kapital under denna period på grund av dess finansiella ställning, framför allt den minskade lönsamheten.

i) *Sysselsättning, löner och produktivitet*

- (94) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin när det gäller produktionen av ringpärmsmekanismer minskade med 30 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Lönerna visade totalt sett en liknande utveckling och minskade med 27 % under samma period, vilket ledde till en ökning av genomsnittslönen med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Produktiviteten när det gäller gemenskapsindustrins arbetskraft, beräknad som produktionsvolym per anställd, ökade med 8 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

j) *Investeringar och räntabilitet*

- (95) Investeringarnas nivå sjönk med 39 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Minskningen var särskilt markant

mellan 1999 och 2000. Det framgick av undersökningen att merparten av dessa investeringsutgifter gällde ersättning eller underhåll av befintlig utrustning.

- (96) Avkastningen på investeringarna, uttryckt som förhållandet mellan gemenskapsindustrins nettovinst och balansvärdet netto av dess investeringar, följde lönsamhetsutvecklingen mycket nära och blev negativ under år 2000.

k) *Tillväxt*

- (97) Medan förbrukningen i gemenskapen ökade med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden, sjönk gemenskapsindustrins försäljningsvolym med cirka 25 %. Importen av den berörda produkten, uttryckt i volym, fortsatte att vara betydande. Gemenskapsindustrin hade alltså inte möjlighet att dra nytta av den måttliga efterfrågeökning som inträffade på gemenskapsmarknaden.

6. *Omlokalisering av en del av tillverkningen*

- (98) För att kontrollera om gemenskapsindustrins försämrade situation i själva verket inte berodde på ett ändrat produktionsmönster i gemenskapen undersöktes också om den omlokalisering av en del av tillverkningen (genom överföring av maskinell utrustning från Österrike till Ungern) som ägt rum i början av år 2000 (se skäl 73) påverkade gemenskapsindustrins situation. Medan den negativa utvecklingen för vissa skadeindikatorer förvärrades genom omlokaliseringen (produktion, produktionskapacitet och försäljningsvolym), visade det sig att tendensen beträffande kapacitetsutnyttjande och genomsnittliga försäljningspriser förbättrades, vilket ledde till att förlusterna begränsades. Omkring 60 % av produktionsminskningen och cirka 80 % av den minskade försäljningsvolymen uppskattades sålunda bero på omlokaliseringen, medan utan denna utflyttning prisminskningen skulle ha varit tre gånger så stor och lönsamheten skulle ha minskat med ytterligare 7 procentenheter. Med hänsyn till ovanstående drogs slutsatsen att gemenskapsindustrins försämrade situation inte berodde på ett ändrat produktionsmönster i gemenskapen.

- (99) Det har gjorts gällande att gemenskapsindustrin inte längre hade sin kärnverksamhet i gemenskapen. Omlokaliseringen till Ungern påstods ha medfört att dess tillverkning i gemenskapen minskade med 60 % och att dess försäljning av i gemenskapen tillverkade produkter sjönk ned med 80 %.

- (100) Såsom redan framhållits i skäl 98 medförde omlokaliseringen inte någon sådan nedgång i gemenskapsindustrins produktion, utan endast en minskning på 15 % av produktionen i gemenskapen och på 20 % av försäljningen av i gemenskapen tillverkade produkter. Slutsatsen i skäl 73 beträffande gemenskapsindustrins kärnverksamhet bekräftas därför.

7. Slutsats beträffande skada

- (101) Det kan (sedan omlokaliseringen beaktats i enlighet med vad som anförs i skäl 98) konstateras att gemenskapsindustrins situation försämrades under skadeundersökningsperioden.
- (102) Även om antidumpningsåtgärderna avseende importen av ringpärmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia ledde till att importen från dessa länder avsevärt minskade efter 1998, kunde gemenskapsindustrin inte till fullo dra fördel av denna utveckling. Flertalet skadeindikatorer – produktion, försäljningsvolym, priser, marknadsandel, lönsamhet, räntabilitet, likviditetsflöde och sysselsättning – utvecklades negativt från och med 1998. Särskilt inverkade gemenskapsindustrins sjunkande försäljningspriser negativt på dess lönsamhet.
- (103) Medan gemenskapsindustrins försäljning minskade mellan 1998 och undersökningsperioden, var dessutom importen med ursprung i Indonesien omfattande. Undersökningen visade att den berörda produkten under undersökningsperioden importerades från Indonesien till priser som med mellan 30 % och 40 % underskred gemenskapsindustrins priser. Dessutom förekom det ett pristryck, dvs. tillverkarna kunde inte höja sina priser.
- (104) Det kan därmed konstateras att gemenskapsindustrins situation har försämrats i en sådan grad att man kan dra slutsatsen att gemenskapsindustrin har lidit väsentlig skada.
- (105) Det erinras om att gemenskapsindustrins svaga finansiella ställning ledde till att den efter undersökningsperioden måste ställas under konkursförvaltning.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (106) I enlighet med artikel 8.6 och 8.7 i grundförordningen undersöktes om importen med ursprung i Indonesien, med tanke på dess omfattning och inverkan på priserna på ringpärmekanismer på gemenskapsmarknaden, hade vållat gemenskapsindustrin skada som kunde betecknas som väsentlig. Förutom den subventionerade importen undersökte kommissionen även andra kända faktorer som samtidigt kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada, så att den skada som eventuellt vållats av dessa faktorer inte skulle tillskrivas den subventionerade importen från Indonesien.

2. Verkan av den subventionerade importen

- (107) Mellan 1998 och undersökningsperioden minskade importen av subventionerade produkter volymmässigt med 14 %, och den subventionerade importens andel av gemenskapsmarknaden sjönk med 2 procentenheter under samma period. Importen var emellertid fortfarande bety-

dande och dess marknadsandel låg mellan 1998 och undersökningsperioden i intervallet 8–13 %. Priserna på denna import underskred också väsentligt gemenskapsindustrins priser. Gemenskapsindustrins marknadsandel sjönk med mer än 4 procentenheter. Dess genomsnittliga priser sjönk samtidigt med 4 %. Den faktiska prisnedgången var, såsom redovisas i skäl 98, i själva verket ännu högre.

- (108) Gemenskapsindustrins situation försämrades under samma period, dvs. mellan 1998 och undersökningsperioden, vilket belyses av den fallande försäljningsvolymen och marknadsandelen, prisnedgången och den betydande försämringen av lönsamheten, vilken byttes i förlust. Gemenskapsindustrin kunde alltså inte i någon större utsträckning dra nytta av de åtgärder enligt ovan som införts beträffande Kina och Malaysia.
- (109) En indonesisk exportör hävdade att exporten från Indonesien inte kunde ha vållat skada, eftersom den minskade mellan 1999 och 2000 och dess marknadsandel var försumbar. Samma företag gjorde gällande att importen från Indonesien inte kunde ha några faktiska verkningarna för gemenskapsindustrin, eftersom produktionen i gemenskapen var fem till sex gånger så stor som importen från Indonesien.
- (110) Det bör dock erinras om att importen från Indonesien, även om den minskade mellan 1998 och 2000, något ökade mellan 2000 och undersökningsperioden utan att nå tillbaka till 1998 års nivå. Såsom redan nämnts i skäl 80 hade dessutom importen från Indonesien en marknadsandel på mellan 8 % och 13 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Denna marknadsandel är betydande och långt högre än vad som kan betecknas som en försumbar marknadsandel. Det erinras slutligen om att gemenskapsindustrin är tydligt definierad i skäl 74 och att dess produktionsnivå ligger långt under den av det indonesiska företaget påstådda.

3. Verknningar av andra faktorer

a) Import från andra tredjeländer

- (111) Därför kan slutsatsen dras att den subventionerade importen med ursprung i Indonesien har undergrävt verkningarna av de antidumpningsåtgärder som infördes 1997 avseende import från Kina och Malaysia och som ändrades 2000 vad gäller import från Kina, och att den subventionerade importen har varit en väsentlig anledning till den negativa utveckling som sammanfattats i skälen i det föregående.
- (112) Det övervägdes om andra faktorer än den subventionerade importen från Indonesien skulle ha kunnat leda till eller bidra till den skada som gemenskapsindustrin lidit, särskilt om import från andra länder än Indonesien skulle kunna ha bidragit till denna situation.

- (113) Importvolymen från andra tredjeländer ökade med 17 % mellan 1998 och undersökningsperioden och dessa länders marknadsandel ökade med mer än 5 procentenheter under samma period. Ökningen beror i hög grad på att importen med ursprung i Indien, Ungern och Thailand ökade; samtidigt minskade importen med ursprung i Kina och Malaysia väsentligt till följd av de antidumpningsåtgärder som införts 1997.
- (114) Det genomsnittliga enhetspriset på importen från tredje-länder minskade med 16 % mellan 1998 och undersök-ningsperioden. Prisnedgången under perioden gällde im-porten från nästan alla tredjeländer. Undantaget var pri-serna på importen från Kina, vilka på grund av anti-dumpningsåtgärderna ökade väsentligt, även om de först under undersökningsperioden nådde samma nivå som de ungerska priserna.
- i) Indien
- (115) Det undersöktes först om import med ursprung i Indien kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindust-rin lidit. Importen från Indien ökade visserligen väsent-ligt mellan 1998 och undersökningsperioden, men det konstaterades att priserna underskreds av priserna på importen från Indonesien, vilka var 2–30 % lägre än priserna på importen från Indien mellan 1998 och un-dersökningsperioden. Det bör vidare noteras att priserna på importen från Indien, när den inleddes 1998, var mer än 40 % högre än priserna på importen från Indonesien av jämförbara kvantiteter ringpärmsmekanismer. Pri-serna på importen från Indien minskade därefter stadigt, men har alltid legat över de indonesiska priserna och konstaterades alltså vara mer än 5 % högre än dessa under undersökningsperioden. Även om importen från Indien har haft en negativ inverkan på gemenskaps-industrins situation, är slutsatsen därför att de negativa verkningarna av den subventionerade importen från In-donesien, beaktade separat, icke desto mindre var bety-dande. Indonesien var i själva verket en inflytelserik och viktig aktör i gemenskapen. Exporten från Indonesien till gemenskapen var mindre omfattande än exporten från Indien men fortfarande betydande. Priserna på den indo-nesiska exporten underskred gemenskapsindustrins pri-ser till och med mer än den indiska exporten. Det bör också observeras att analysen enligt ovan allvarligt hind-rades av att Indonesien inte visade någon samarbetsvilja och att inga uppgifter därför fanns att tillgå vad gäller de produkttyper och marknadssegment som exporten från Indonesien representerade.
- ii) Kina
- (116) Det övervägdes också huruvida absorptionen av de an-tidumpningsåtgärder som infördes 1997 på import från Kina kunde ha lett till eller bidragit till den skada som gemenskapsindustrin vållades. Det förhållandet att tullen på import från Kina absorberades undergrävde sannolikt inverkan på försäljningspriserna av de åtgärder som in-förts 1997, men det bör härvidlag noteras att åtgärderna ändå ledde till att importvolymen från Kina avsevärt minskade redan 1998. Dessutom bör det påpekas att importen från Indonesien, som inleddes först 1997, re-dan 1998 hade nått nästan samma nivå som importen från Kina. Importen från Kina minskade därefter dras-tiskt, medan importen från Indonesien minskade väsent-ligt mindre fram till undersökningsperioden och var un-der denna period fortfarande mer än tre gånger större än importen från Kina. Med hänsyn till att importvolymerna från Kina var långt mindre omfattande än importvolvy-merna från Indonesien under undersökningsperioden drogs därför slutsatsen att denna import inte hade lika allvarliga verkningar för gemenskapsindustrin som den subventionerade importen från Indonesien.
- iii) Ungern
- (117) För att det skulle kunna fastställas huruvida importen från Ungern, beaktad separat, vållat gemenskapsindustrin skada undersöktes importnivån och priserna på gemen-skapsmarknaden.
- (118) Undersökningen avseende importen från Ungern mellan 1998 och undersökningsperioden grundade sig på upp-gifter i svaret på frågeformuläret från den gemenskaps-tillverkare vars anläggning i Ungern står för all tillverk-ning i det landet.
- (119) Importen av ringpärmsmekanismer med ursprung i Ung-ern ökade volymmässigt under skadeundersöknings-pe-rioden. Beträffande de priser som gemenskapsindustrin tog ut på gemenskapsmarknaden för de produkter som den importerade från Ungern konstaterades att de mins-kade under skadeundersökningsperioden men att de fort-satte att ligga högst bland priserna på importen från andra tredjeländer och att de underskreds av priserna på importen från Indonesien.
- (120) Gemenskapsindustrins tillverkning av ringpärmsmekanis-mer i Ungern undersöktes ingående och jämfördes med dess tillverkning i Österrike. Det konstaterades att det fanns mycket liten överensstämmelse mellan de modeller som tillverkades i Österrike och de som tillverkades i Ungern.
- (121) Eftersom så få modeller, procentuellt sett, tillverkades både i Österrike och i Ungern, drogs slutsatsen att de ungerska produkterna kompletterade gemenskapsindust-rins produktsortiment och gjorde det möjligt för den att erbjuda sina kunder ett bredare urval av modeller. De ungerska produkterna påverkade därför inte gemen-skapsindustrins situation negativt.
- (122) På grundval av ovanstående drogs slutsatsen att impor-ten från Ungern inte avsevärt bidrog till att försämra gemenskapsindustrins situation.

iv) Thailand

- (123) I rådets förordning (EG) nr 2100/2000 anförts att "vissa av varorna av kinesiskt ursprung deklarerades i själva verket hos de nationella tullmyndigheterna som produkter av thailändskt ursprung varvid den exporterande tillverkaren undvek att betala de antidumpningstullar som normalt skulle ha betalats", och det ansågs därför lämpligt att också undersöka verkningarna av import som avsänts från Thailand.
- (124) Importen från Thailand ökade avsevärt under skadeundersökningsperioden. Från starten 1998, då 1 miljon enheter importerades, ökade den nämligen till mer än 23 miljoner enheter under undersökningsperioden. På grundval av uppgifter från Eurostat fastställdes vidare att försäljningspriserna på de varor som importerades från Thailand i allmänhet var lägre än priserna på importen från Indonesien.
- (125) Priserna på importen från Thailand konstaterades vara omkring 20 % lägre än priserna på importen från Indonesien, men det bör erinras om att importvolymerna från Indonesien var mer än en tredjedel högre än importvolymerna från Thailand. Med hänsyn till att importvolymerna från Thailand var långt mindre omfattande än importvolymerna från Indonesien drogs därför slutsatsen att importen från Thailand inte kunde ha haft några betydande verkningar jämfört med verkningarna av den subventionerade importen från Indonesien.
- (126) Analysen avseende Thailand har ifrågasatts av en indonesisk exportör som inte samarbetade i undersökningen. Exportören gjorde gällande att importen från Indonesien är jämförelsevis mindre omfattande än importen från Thailand och att priserna på den är högre än priserna på importen från Thailand. Även om priserna på importen från Thailand var lägre än priserna på importen från Indonesien, erinras emellertid om att importvolymerna från Indonesien var mer än 30 % större än importvolymerna från Thailand. Slutsatsen i skäl 125 bekräftar därför.

b) Andra faktorer

- (127) Kommissionen undersökte även huruvida andra faktorer än de ovannämnda kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin vållades.
- (128) De samarbetsvilliga importörerna har hävdade att ringpärmsbranschen är ytterst priskänslig och att tillverkarna därför måste sälja stora mängder för att vara konkurrenskraftiga. Samma parter har också gjort gällande att gemenskapsindustrin förlitar sig enkom på gemenskapsmarknaden i stället för att satsa på världsmarknaden, något som skulle kunna göra det möjligt för den att bli mera kostnadseffektiv. I detta avseende erinras om att förhållandet mellan gemenskapsindustrins försäljning i och utanför gemenskapen inte ändrades avsevärt mellan 1998 och undersökningsperioden. Även om gemen-

skapsindustrin var starkt inriktad på gemenskapsmarknaden, innebar dess exportförsäljning inte desto mindre att den uppvisade lönsamhet 1998, när importen från Indonesien var betydande.

- (129) En användare hävdade att skadan vållades av den starka konkurrensen inom den industri som levererar kontorsutrustning. Denna konkurrens påstods leda till att användare och distributörer av den berörda produkten utövade ett pristryck på gemenskapsindustrin med prissänkningar som följd. I detta avseende bör understrykas att den subventionerade importen i så fall måste ha förvärrat pristrycket från användarna i gemenskapen väsentligt, och att den därigenom vållat gemenskapsindustrin skada.
- (130) Det undersöktes också om de sjunkande priserna skulle kunna tillskrivas det normala förloppet inom branschen, eftersom priserna från nästan alla försörjningskällor minskade mellan 1998 och undersökningsperioden.
- (131) Den allmänna prisnedgången bör ses mot bakgrund av de illojala metoder som först Kina och Malaysia, sedan Indonesien, fortsatt tillämpade och som påverkade gemenskapsmarknaden.
- (132) Som nämns i skäl 128 är marknaden för ringpärmsmekanismer vidare ytterst priskänslig. Med tanke på att priserna på importen från Indonesien konstaterades vara subventionerade och, mellan 1998 och undersökningsperioden, lägre än det genomsnittliga enhetspriset på all annan import av ringpärmsmekanismer, kan slutsatsen dras att importen från Indonesien, vars andel av gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden uppgick till mellan 8 % och 13 %, har haft en prissänkande verkan på denna marknad.
- (133) Det undersöktes slutligen om Krauses, den icke samarbetsvilliga tillverkaren i gemenskapen, prisuppträdande kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Denna nya undersökning av uppgifter avseende Krause visade att denna gemenskapstillverkare själv fick sin situation försämrade under skadeundersökningsperioden, särskilt vad gällde försäljningspris och lönsamhet. Detta företag synes därför inte ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit och synes, eftersom det i likhet med gemenskapsindustrin tvingades sänka sina priser, liksom denna ha påverkats negativt av importen från Indonesien.
- (134) Av de ovan redovisade skälen drogs slutsatsen att prissänkningen på gemenskapsmarknaden inte kunde betraktas som ett utslag av den normala handelsutvecklingen utan som en följd av att Indonesien tillämpade illojala handelsmetoder.
- (135) De indonesiska myndigheterna hävdade att exporten från Indonesien uteslutande avsåg leveranser till en italiensk ringpärmsstillverkare avsedda att komplettera dennes produktortiment.

(136) Detta påstående konstaterades emellertid strida mot vad som uppgivits av den icke samarbetsvilliga indonesiska exportören, enligt vilken Förenade kungariket var den enda marknaden på vilken den indonesiska tillverkaren hade en betydande marknadsandel. Detta bekräftas också av Eurostat.

(137) Den indonesiska exportören hävdade att exporten från Indonesien inte skulle kunna vålla någon skada, eftersom den viktigaste avsättningsmarknaden för den är Förenade kungariket, där gemenskapsindustrin inte har någon större verksamhet. Detta påstående strider alltså mot uppgifterna från de indonesiska myndigheterna, men det bör också erinras om att analysen av skada görs på gemenskapsnivå och inte på regional grundval.

4. Slutsats beträffande orsakssamband

(138) Med hänsyn till det ovanstående dras slutsatsen att den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit och som utmärks av att produktion, försäljningsvolym, priser, marknadsandel, lönsamhet, räntabilitet, likviditetsflöde och sysselsättning, efter justering för att beakta omlokaliseringen till Ungern, utvecklats negativt, har vållats av den berörda subventionerade importen. Sammantaget påverkade importen från Indien, Thailand och Kina och den partiella omlokaliseringen av gemenskapstillverkningen i själva verket gemenskapsindustrins situation i endast begränsad utsträckning.

(139) En indonesisk exporterande tillverkare, som inte samarbetade i undersökningen, hävdade att det fanns en motsägelse mellan slutsatsen i skäl 138 och det förhållandet att det fanns tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång beträffande Kina.

(140) Härvidlag bör det erinras om att uppgiften vid en översyn vid giltighetstidens utgång är att bedöma om det är sannolikt att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer om de åtgärder som är i kraft tillåts upphöra att gälla och att analysera gemenskapsmarknadens situation i ett sådant läge. Det förhållandet att gemenskapsindustrins försämrade situation i denna undersökning har tillskrivits Indonesien påverkar därför inte analysen av de kinesiska exportörernas framtida beteende på gemenskapsmarknaden och hur detta beteende sannolikt kommer att påverka gemenskapsindustrins situation. Det erinras också om att marknadsandelen för importen från Kina var mycket liten under de sista två åren av skadeundersökningsperioden.

(141) På grundval av undersökningen, där man noggrant skilde mellan, och avskilde, den inverkan som alla kända faktorer haft på gemenskapsindustrins situation, å ena sidan, och de skadevällande verkningarna av den subven-

tionerade importen, å andra sidan, dras slutsatsen att dessa andra faktorer i sig inte ändrar slutsatsen att den väsentliga skada som konstaterats måste tillskrivas den dumpade importen.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkning

(142) Det undersöktes om det fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder i detta särskilda fall. I detta syfte och i enlighet med artikel 31.1 i grundförordningen övervägde kommissionen på grundval av all inlämnad bevisning vilka verkningar eventuella åtgärder skulle få för de parter som berörs av detta förfarande samt följderna av att åtgärder inte vidtas.

(143) För att kunna bedöma de troliga effekterna av att införa eller inte införa åtgärder begärdes uppgifter från alla berörda parter. Frågeformulär sändes till de båda klagande tillverkarna i gemenskapen, till två andra företag som var kända som tillverkare i gemenskapen, till nio icke närstående importörer och 49 användare av den berörda produkten samt till en intresseorganisation för användare. Frågeformuläret besvarades av en klagande tillverkare i gemenskapen (Koloman), av två icke närstående importörer samt av en användare som var dessa importörer närstående. En annan användare gjorde en framställning utan att besvara frågeformuläret.

(144) Dessa svar och framställningar utgjorde grunden för analysen av gemenskapens intresse.

2. Gemenskapsindustrins intresse

a) Inledande anmärkning

(145) Flera tillverkare av ringpärmsmekanismer i gemenskapen har under de senaste åren slutat tillverka den berörda produkten. Beträffande de kvarvarande företagen konstaterades det i samband med undersökningen (se skäl 71) att också ett företag i Förenade kungariket lagt ned sin tillverkning för några år sedan. Det konstaterades att det företag som fanns i Italien inte representerade någon större del av tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen och att en betydande del av dess försäljning utgjordes av import. Man fann att det spanska företaget snarare borde betraktas som importör än som tillverkare, eftersom det tillverkade försumbara mängder av den berörda produkten och mer än 90 % av dess försäljning utgjordes av import från Indonesien. Slutsatsen var därför att de två klagande företagen var de enda kvarvarande tillverkarna av ringpärmsmekanismer i gemenskapen med en mera omfattande tillverkning.

(146) Det bör erinras om att de två klagande tillverkarna i gemenskapen redan tidigare lidit betydande skada på grund av import av ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia och att detta, såsom anges i förordning (EG) nr 119/97⁽¹⁾, bland annat lett till en personalminskning med 28 % mellan 1992 och oktober 1995. Som framgår av skäl 94 minskade sysselsättningen inom gemenskapsindustrin med ytterligare 30 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

(147) Med hänsyn till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit dras slutsatsen att tillverkningen sannolikt kommer att upphöra helt i gemenskapen och att användarna i hög grad kommer att bli beroende av import, om gemenskapsindustrin inte kan återhämta sig efter skadeverkningarna av den illojala subventioneringen.

b) Gemenskapsindustrins finansiella ställning

(148) Gemenskapsindustrins finansiella ställning försämrades så mycket under skadeundersökningsperioden att den efter undersökningsperioden ställdes under konkursförvaltning (se skäl 75). Det bör noteras att det faktum att gemenskapsindustrin hade hamnat i en situation där den gick med förlust berodde på dess svårigheter att konkurrera med den subventionerade lågprisimporten. Det faktum att den samarbetsvilliga tillverkaren i gemenskapen övertagits visar emellertid att tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen håller på att omstruktureras och att det görs betydande ansträngningar för att industrin skall kunna behålla sin livskraft och bli lönsam.

c) Tänkbara verkningar för gemenskapsindustrin av att åtgärder införs respektive inte införs

(149) Om det införs åtgärder och betingelserna för en rättvis konkurrens på marknaden därigenom återupprättas skulle gemenskapsindustrin kunna återta förlorade marknadsandelar och, genom ökat kapacitetsutnyttjande, minska sina tillverkningskostnader per enhet och öka lönsamheten. Åtgärderna väntas också komma att påverka gemenskapsindustrins priser i positiv riktning. Sammanfattningsvis väntas ökad produktions- och försäljningsvolym, å ena sidan, och fortsatt minskade enhetskostnader, å andra sidan, eventuellt i kombination med en måttlig prisökning, göra det möjligt för gemenskapsindustrin att förbättra sin ekonomiska situation.

(150) Skulle utjämningsåtgärder inte införas är det däremot sannolikt att gemenskapsindustrin skulle tvingas sänka sina priser ytterligare eller fortsätta att förlora marknadsandelar. I båda fallen är det sannolikt att gemenskaps-

industrins ekonomiska situation kommer att försämrats. En annan följd är att tillverkningen i gemenskapen på kort tid sannolikt skulle komma att upphöra för gott.

(151) Eftersom gemenskapsindustrin inte bara tillverkar den berörda produkten utan också andra produkter, vilka svarar för omkring en tredjedel av omsättningen, är det dessutom mycket sannolikt att nedläggningen av produktionslinjer för ringpärmsmekanismer skulle komma att påverka hela anläggningens överlevnadsförmåga och leda till att samtliga produktionslinjer läggs ned, vilket skulle få ytterligare negativa konsekvenser för sysselsättning och investeringar.

d) Eventuell omlokalisering av gemenskapsindustrins tillverkning

(152) Det undersöktes om det fanns skäl att anse att åtgärder inte skulle ligga i gemenskapens intresse med tanke på att en del av gemenskapsindustrins tillverkning omlokaliseras till ett tredjeland. Eventualiteten av ytterligare omlokalisering studerades också.

(153) Först och främst bör det erinras om att omlokaliseringen, som ägde rum 2000, gjorde att gemenskapsindustrin kunde begränsa sina förluster (se skäl 98). Omlokaliseringen var alltså ett strategiskt beslut som fattades för att motverka verkningarna av subventioneringen. Genom att gemenskapsindustrins ekonomiska situation förbättrades tack vare omlokaliseringen hade denna också indirekt till effekt att gemenskapsindustrin blev mera attraktiv för den nya investerare som nyligen övertog den.

(154) Beträffande riskerna för ytterligare omlokalisering bekräftades det på ett för kommissionen tillfredsställande sätt att någon sådan omlokalisering inte är förutsedd av gemenskapsindustrin. Det finns för övrigt ingen anledning att betrakta en utflyttning som sannolik, eftersom omstruktureringsansträngningarna, i kombination med införandet av en utjämningsstull, bör göra det möjligt för gemenskapsindustrin att på nytt uppnå lönsamhet.

3. Importörernas intresse

(155) Vissa importörer, som dock inte köpte ringpärmsmekanismer från Indonesien, gjorde gällande att ett byte av försörjningskällor skulle kunna medföra ytterligare kostnader eller övergångsproblem. Importörerna påpekade särskilt att de på grund av de antidumpningsåtgärder som införts 1997 redan tvingats ändra sina försörjningskällor.

⁽¹⁾ EGT L 22, 24.1.1997, s. 1.

(156) Det erinras emellertid om att syftet med utjämningsåtgärder inte är att tvinga importörer eller användare att ändra sina försörjningskällor, utan att återupprätta en rättvis konkurrens på gemenskapsmarknaden. Dessa importörer medgav också att flera andra tredjeländer lätt skulle kunna tillverka ringpärmsmekanismer och förutsåg inga svårigheter när det gäller leveranser från ett land som inte omfattas av utjämningsåtgärder. Dessutom skulle de också kunna handla med gemenskapstillverkarnas produkter. Det är därför sannolikt att de eventuella problem som följer av ett eventuellt byte av försörjningskälla skulle bli tillfälliga, och de skulle sannolikt inte upphäva de positiva verkningarna för gemenskapsindustrin av att det införs utjämningsåtgärder mot skadevållande subventionering.

4. Användarnas och konsumenternas intressen

a) Användare

(157) Både de samarbetsvilliga icke närstående importörerna och den samarbetsvilliga användaren (tillverkaren av ringpärmar) har gjort gällande att införandet av utjämningsåtgärder skulle få allvarliga negativa verkningar vad gäller användarnas ekonomiska situation.

(158) I detta avseende bedömdes hur införandet av utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien sannolikt skulle komma att påverka användarnas tillverkningskostnader. Det uppskattades hur en användare som har import från Indonesien som enda försörjningskälla (värsta scenariot) skulle komma att påverkas av de föreslagna åtgärderna avseende import från detta land. Med den utgångspunkten uppskattas de föreslagna åtgärderna avseende import från Indonesien komma att leda till att tillverkningskostnaden ökar med omkring 1,3 %. Som redan framhållits är detta emellertid ett rent hypotetiskt scenario, eftersom ingen användare som köpte den berörda produkten endast från de berörda länderna var villig att samarbeta.

(159) Med hänsyn till undersökningsresultaten enligt ovan drogs slutsatsen att utjämningsåtgärder skulle komma att få försumbara verkningar för användarna. Mer allmänt är det, med tanke på den bristande samarbetsviljan från de andra användarnas sida, sannolikt att kostnadseffekterna skulle komma att bli försumbara också för dem.

(160) Den samarbetsvilliga användaren hävdade att, i likhet med vad som inträffat under de senaste tre åren då företaget tvingats flytta en del av sin tillverkning från gemenskapen och lägga ned tre anläggningar som en följd av att det införts antidumpningsåtgärder beträffande ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia, utjämningsåtgärder avseende import med ursprung i Indonesien skulle kunna leda till en fortsatt utflyttning av företagets ringpärmsstillverkning från gemenskapen eller till att de berörda anläggningarna läggs ned, eftersom de skulle resultera i ett ökat pris på en av komponenterna i företagets tillverkningskostnader. Därmed är det risk för att hela verksamheten skulle komma att påverkas, dvs. även tillverkningen av andra produk-

ter, vars produktionsanläggningar i så fall också skulle komma att omlokaliseras med en betydande förlust av arbetstillfällen i gemenskapen som följd.

(161) Som allmän kommentar kan anföras att risken för att företag i senare led av produktionskedjan omlokaliseras som en följd av att det införs utjämningsåtgärder minskas av det förhållandet att en del av försäljningen på ringpärmsmarknaden är direkt riktad till företag samt att det är av grundläggande betydelse att användarna är nära sina kunder och flexibla i sin produktion så att de kan tillgodose efterfrågan samt att de har god marknadskännedom. Det framgick av undersökningen att de viktigaste kriterier som kunderna hos de företag som tillverkar ringpärmar beaktar inför sitt köpval är pris, kvalitet, service och snabba leveranser. Som redan redovisats i skälen 157–158 konstaterades det vidare att utjämningsåtgärderna skulle komma att få försumbara ekonomiska verkningar för industrin i senare led av produktionskedjan. Det faktum att endast ett ringpärmsstillverkande företag samarbetade helt och fullt i undersökningen synes slutligen bekräfta slutsatsen att utjämningsåtgärder inte kommer att få några avgörande verkningar för användarna.

(162) Några berörda parter påpekade vidare att den omlokalisering av flera användarföretag som ägt rum under senare år berott på de höga tillverkningskostnaderna i gemenskapen. Detta bekräftar att en eventuell omlokalisering bör ses i ett vidare sammanhang omfattande den samlade kostnadsstrukturen där, såsom redan nämnts, utjämningsåtgärderna representerar en försumbar del.

(163) När det gäller den samarbetsvilliga användarens situation framgick det av undersökningen att detta företag, som hade flyttat ut en del av sin tillverkning från gemenskapen mellan 1998 och undersökningsperioden, dvs. efter införandet av antidumpningsåtgärderna beträffande Kina och Malaysia, hade bytt försörjningskälla efter det att dessa åtgärder införts och i stället köpte ringpärmsmekanismer från de samarbetsvilliga importörerna, som i sin tur, från och med 1998, börjat importera från Indien i stället för från Kina. Därför synes det vara svårt att fastställa något samband mellan utflyttningen från gemenskapen av den användarens tillverkning av ringpärmar och införandet av antidumpningstullar på import från Kina och Malaysia. Som redan visats i skäl 159 har dessutom utjämningsåtgärder en försumbar inverkan på användarnas tillverkningskostnader.

(164) Det konstaterades att den ovannämnda omlokaliseringen snarare borde ses som en följd av den utåtriktade strategi som tillämpades av denna användare, som under senare år köpt flera företag. Denna strategi ledde så småningom till en konsolidering och omstrukturering av koncernens olika enheter, varav somliga har lagts ned. Utflyttningen av vissa anläggningar från gemenskapen bör ses som ett led i denna strategi, vars syfte är att stärka användarens ställning på gemenskapsmarknaden och att utveckla dennes närvaro i Östeuropa.

- (165) Med hänsyn till det ovanstående och med tanke på den försumbara inverkan som tullar på den föreslagna nivån skulle få för den berörda användaren, förefaller det osannolikt att utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien i sig skulle leda till en fortsatt utflyttning av användarens ringpärmsstillverkning från gemenskapen.
- (166) Beträffande nedläggningen av anläggningar och risken för fortsatta nedläggningar som har samband med införandet av utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien konstaterades att den samarbetsvilliga användaren hade lagt ned tre anläggningar under de tre närmast föregående åren när åtgärder beträffande Kina och Malaysia var i kraft. Med hänsyn till de försumbara verkningar som åtgärderna skulle komma att få för den berörda användarens tillverkningskostnader och ekonomiska situation (se skäl 164), är det osannolikt att åtgärderna beträffande Kina och Malaysia ensamma lett till att dessa anläggningar lades ned och att utjämningsåtgärderna avseende import från Indonesien skulle komma att förorsaka ytterligare nedläggningar av anläggningar.
- b) *Konsumenter*
- (167) Det bör nämnas att den berörda produkten inte säljs i detaljhandeln och att ingen konsumentorganisation gav sig till känna eller deltog i undersökningen.
- (168) Den samarbetsvilliga användaren hävdade vidare att utjämningsåtgärder skulle komma att öka det pris som de slutliga användarna av ringpärmar, dvs. konsumenterna, måste betala. Med tanke på vad som anförts ovan om verkningarna för tillverkarna av ringpärmar kommer emellertid den eventuella ökningen av det slutliga försäljningspriset till konsumenterna av ringpärmar sannolikt inte att bli särskilt stor.
- (169) Undersökningen visade vidare att den samarbetsvilliga användaren huvudsakligen säljer sina produkter till distributörer. Om, enligt det värsta scenariot, den eventuella kostnadsökningen för användarna helt skulle komma att övervältras på den slutliga konsumenten, skulle det betyda en prisökning för denne på högst 4 %. Det är emellertid inte sannolikt att detta kommer att inträffa eftersom, av erfarenheterna att döma, varje led i distributionskedjan sannolikt kommer att ta på sig en del av kostnadsökningen för att kunna fortsätta att vara konkurrenskraftiga på marknaden.
- (170) Mot bakgrund av ovanstående ansågs verkningarna för tillverkare och konsumenter av ringpärmar inte utgöra tvingande skäl för att inte införa utjämningsåtgärder, eftersom den eventuella negativa inverkan sannolikt skulle komma att uppvägas av de positiva verkningarna för gemenskapsindustrin av att det införs utjämningsåtgärder mot skadevällande subventionering.
- d) *Verkningar när det gäller konkurrensen*
- (171) Det undersöktes också om införandet av utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien skulle kunna leda till att gemenskapsindustrin får en dominerande ställning på gemenskapsmarknaden, särskilt med tanke på de antidumpningsåtgärder som infördes 1997 beträffande import från Kina och Malaysia och på omstruktureringen av gemenskapsindustrin.
- (172) Först och främst erinras om att gemenskapsindustrin hade en marknadsandel under undersökningsperioden på endast 10–15 %. De två klagande gemenskapstillverkarna skulle tillsammans ha haft en marknadsandel under undersökningsperioden på 32–37 %. Även om man räknar in Kolomans import vid beräkningen av de båda klagande företagens sammantagna marknadsandel, skulle denna andel inte ha uppgått till mer än mellan 47 % och 52 % av gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden. Det erinras också om att kommissionen inledde en översyn av åtgärderna avseende importen från Kina, men att översynen inte rörde importen från Malaysia. Dessutom kan ringpärmsmekanismer fortfarande importeras från Indien. Det anses därför mycket osannolikt att införandet av utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien skulle komma att få några negativa verkningar i konkurrenshänseende beroende på gemenskapsindustrins ställning på gemenskapsmarknaden. Slutligen erinras om att införandet av antidumpningsåtgärder avseende import från Kina och Malaysia inte ledde till någon form av dominerande ställning för gemenskapsindustrin, trots att det vid den aktuella tidpunkten inte fanns några andra försörjningskällor än dessa två länder.
- (173) Såsom anges i skäl 150 är det å andra sidan, om åtgärder inte införs för att undanröja verkningarna av den subventionerade importen, sannolikt att det inte kommer att dröja länge innan tillverkningen i gemenskapen inte längre är lönsam och därför upphör. Det skulle förvisso inte ligga i användarnas intresse att gemenskapsindustrin upphörde med att tillverka den berörda produkten. För det första kan noteras att den enda samarbetsvilliga användaren köpte 20–50 % av de ringpärmsmekanismer företaget behövde under perioden mellan 1998 och undersökningsperioden från gemenskapsindustrin. Om gemenskapsindustrin helt skulle upphöra att tillverka ringpärmsmekanismer skulle, för det andra, användarna bli högggradigt beroende av import.
- (174) Om det införs åtgärder skulle det fortfarande finnas flera alternativa försörjningskällor. Ringpärmsmekanismer köps för närvarande, eller kan köpas, från gemenskapsindustrin, övriga tillverkare i gemenskapen, Indien och Hongkong. Importen från Malaysia kommer sannolikt vidare att återupptas, eftersom åtgärderna avseende importen från detta land nyligen upphörde att gälla. Det har dessutom framgått av undersökningen att införandet av antidumpningsåtgärder avseende import från Kina och Malaysia inte lett till något otillräckligt utbud av den berörda produkten. Slutligen erinras om att det konstaterats att verkningarna av eventuella åtgärder skulle komma att bli försumbara när det gäller användarna, och att det därför är mycket sannolikt att den berörda produkten kommer att importeras från Indonesien också i fortsättningen.

5. Slutsats beträffande gemenskapens intresse

- (175) Med hänsyn till de skäl som redovisats i det föregående dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som talar mot att det införs utjämningsstullar.

G. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (176) Med hänvisning till slutsatserna beträffande subventionering, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör slutgiltiga utjämningsåtgärder införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin vållats genom den subventionerade importen.
- (177) I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen undersökte kommissionen vilken tullnivå som skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som subventioneringen vållade gemenskapsindustrin. För detta ändamål ansågs det att en prisnivå baserad på gemenskapstillverkarnas tillverkningskostnad jämte en skäligen vinstmarginal bör beräknas.
- (178) Det konstaterades att en vinstmarginal på 5 % av omsättningen kunde anses vara ett rimligt minimum med tanke på behovet av långsiktiga investeringar och, framför allt, den vinst som gemenskapsindustrin kunde ha förväntats uppnå om det inte förekom skadevällande subventionering.
- (179) Med hänsyn till den bristande samarbetsviljan ansågs det att nivån för undanröjande av skada bör täcka skillnaden mellan detta beräknade pris och priserna cif, efter den justering som nämns i skäl 82.
- (180) Nivån för undanröjande av skada konstaterades vara 42,3 % för importen från Indonesien.

2. Slutgiltiga utjämningsåtgärder

- (181) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör utjämningsstullsatsen mot-

svara subventionsmarginalen, som var lägre än skademarginalen. Följande tullsats bör därför tillämpas:

Indonesien (alla företag): 10,0 %

- (182) För att tidsfristen enligt artikel 11.9 i grundförordningen skall kunna iaktas bör den här förordningen träda i kraft samma dag som den offentliggörs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningsstull skall införas på import av vissa ringpärmsmekanismer enligt KN-nummer ex 8305 10 00 (Taric-nummer 8305 10 00 10 och 8305 10 00 20) med ursprung i Indonesien. Vid tillämpningen av denna förordning skall ringpärmsmekanismer anses bestå av två rektangulära stålplattor eller ståltrådar på vilka åtminstone fyra halvringar gjorda av ståltråd är fastsatta och vilka hålls samman av ett stålomslag. De kan öppnas antingen genom att man drar isär halvringarna eller med hjälp av en liten öppningsmekanism i stål som är fastsatt på ringpärmsmekanismen.

2. Följande slutgiltiga utjämningsstullsats skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter med ursprung i följande land:

Land	Slutgiltig tull (%)
Indonesien	10,0

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

4. Förfarandet beträffande import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien skall avslutas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indonesien och om avslutande av antidumpningsförfarandet när det gäller import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indien

(2002/C 227 E/04)

KOM(2002) 246 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 21 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Tidigare förfarande beträffande import av ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia

- (1) I januari 1997 införde rådet genom förordning (EG) nr 119/97 ⁽²⁾ slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia.
- (2) Efter en översyn enligt artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad "grundförordningen") ändrade rådet i september 2000 genom förordning (EG) nr 2100/2000 ⁽³⁾ de slutgiltiga antidumpningstullarna på import av ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina.
- (3) I januari 2002 inledde kommissionen en översyn enligt artikel 11.2 i grundförordningen av de antidumpningsåtgärder som var tillämpliga på import av ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina ⁽⁴⁾. Någon begäran om översyn av de åtgärder som gällde för Malaysia inkom inte, och de åtgärderna upphörde därför att gälla i januari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 22, 24.1.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 250, 5.10.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 21, 24.1.2002, s. 25.

2. Nuvarande förfarande

- (4) Den 18 maj 2001 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat "tillkännagivandet om inledande") som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁵⁾ att den inledde ett antidumpningsförfarande beträffande import till gemenskapen av ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien.
- (5) Förfarandet inleddes sedan ett klagomål den 3 april 2001 ingivits av två tillverkare i gemenskapen, nämligen Koloman Handler AG (nedan kallad "Koloman"), Österrike, och Krause Ringbuchtechnik GmbH & Co. KG (nedan kallad "Krause"), Tyskland, (nedan kallade "de klagande"), vilka svarade för en betydande del (i detta fall omkring 90 %) av tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av produkten i fråga och för därav vållad väsentlig skada, och bevisningen ansågs tillräcklig för att motivera att det inleddes ett antidumpningsförfarande.
- (6) Samma dag offentliggjordes genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁶⁾ att det inleddes ett parallellt antisubventionsförfarande beträffande import av samma produkt med ursprung i samma länder.
- (7) Kommissionen underrättade officiellt de exporterande tillverkare, exportörer och importörer som den visste var berörda, företrädarna för de berörda exportländerna, de klagande samt alla övriga kända tillverkare och tillverkare i gemenskapen om att förfarandet hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (8) En exporterande tillverkare i vart och ett av de berörda länderna lämnade skriftliga synpunkter. Alla parter som inom den ovannämnda tidsfristen begärde att bli hörda och visade att det fanns särskilda skäl att höra dem fick detta beviljat.

⁽⁵⁾ EGT C 147, 18.5.2001, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT C 147, 18.5.2001, s. 4.

(9) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som den visste var berörda och till alla andra företag som gav sig till känna inom de tidsfrister som angivits i tillkännagivandet om inledande. Frågeformuläret besvarades av en av de två klagande gemenskapstillverkarna, av en exporterande tillverkare i Indien och en exportör utanför gemenskapen som var denna tillverkare närstående samt av en användare och två icke närstående importörer i gemenskapen. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde som nödvändiga för ett avgörande i fråga om dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse. Kontrollbesök genomfördes hos följande företag:

a) Tillverkare i gemenskapen

— Koloman Handler AG, Österrike

b) Exporterande tillverkare i Indien

— ToCheungLee Stationery Mfg Co. Pvt. Ltd., Tiruvallore

c) Närstående exportörer utanför gemenskapen (i Hongkong)

— ToCheungLee (BVI) Limited/World Wide Stationery Mfg. Co., Ltd. (det yttersta holdingbolaget)

d) Icke närstående importörer

— Bensons International Systems Ltd, Förenade kungariket

— Bensons International Systems BV, Nederländerna

e) Användare

— Esselte, Förenade kungariket

(10) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 april 2000 till och med den 31 mars 2001 (nedan kallad "undersökningsperioden"). För analysen av utvecklingstendenser av betydelse för bedömningen av skada undersökte kommissionen uppgifter för perioden från och med den 1 januari 1998 till och med undersökningsperiodens utgång (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

3. Provisoriska åtgärder

(11) Eftersom vissa aspekter när det gällde skada, orsakssamband och gemenskapens intresse behövde undersökas ytterligare, särskilt med hänsyn till den pågående omstruktureringen bland de klagande tillverkarna, infördes det inga provisoriska antidumpningsåtgärder beträffande ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien.

4. Efterföljande förfarande

(12) Samtliga parter underrättades om beslutet att inte införa några provisoriska åtgärder. Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes nödvändiga för att de slutgiltiga undersökningsresultaten skulle kunna fastställas. Bland annat genomfördes ytterligare undersökningar hos en användare av ringpärmsmekanismer i gemenskapen och hos två icke närstående importörer i gemenskapen.

(13) Samtliga parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att det införs slutgiltiga antidumpningstullar. Det fastställdes också en tidsfrist inom vilken de fick lämna synpunkter sedan de underrättats om dessa uppgifter. Parternas muntliga och skriftliga synpunkter togs under övervägande, och när det var befogat ändrades undersökningsresultaten i enlighet med dessa synpunkter.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

(14) Den produkt som berörs är vissa ringpärmsmekanismer (nedan kallade "den berörda produkten"). Dessa klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 8305 10 00. Spakmekanismer enligt samma KN-nummer omfattas inte av undersökningen.

(15) Ringpärmsmekanismer består av två rektangulära stålplattor eller ståltrådar på vilka åtminstone fyra halvringar gjorda av ståltråd är fastsatta och vilka hålls samman av ett stålomslag. De kan öppnas antingen genom att man drar isär halvringarna eller med hjälp av en liten öppningsmekanism i stål som är fastsatt på ringpärmsmekanismen. Ringarna kan ha olika former; de vanligaste är runda, rektangulära eller D-formade.

(16) Ringpärmsmekanismer används för insättning i pärmar av olika slags dokument eller handlingar. De används bland annat av företag som tillverkar ringpärmar, programvarumanualer och tekniska manualer, foto- och frimärksalbum, kataloger och broschyrer.

(17) Flera hundra olika modeller av ringpärmsmekanismer såldes i gemenskapen under undersökningsperioden. Modellerna varierade efter storlek, form och antal ringar, storleken på basplattan och systemet för att öppna ringarna (genom isärdragnings eller genom en öppningsmekanism). Eftersom det inte finns någon klar skiljelinje i sortimentet av ringpärmsmekanismer och eftersom alla ringpärmsmekanismer har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och modellerna i viss utsträckning kan bytas ut mot varandra, fastställde kommissionen att alla ringpärmsmekanismer utgör en enda produkt i samband med detta förfarande.

2. Likadan produkt

- (18) Kommissionen konstaterade att de ringpärmsmekanismer som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Indien och de som exporterades till gemenskapen från Indien hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden.
- (19) Kommissionen konstaterade också att det inte fanns några skillnader i fråga om grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden mellan de ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien som importerades till gemenskapen och de ringpärmsmekanismer som tillverkades av gemenskapsindustrin och såldes på gemenskapsmarknaden.
- (20) Ingen indonesisk tillverkare var villig att samarbeta, och kommissionen var därför hänvisad till att i enlighet med artikel 18 i grundförordningen använda sig av tillgängliga uppgifter. Eftersom inga andra upplysningar fanns att tillgå för landet, ansåg kommissionen det lämpligt att härvidlag använda de uppgifter som lämnats i klagomålet. Enligt dessa uppgifter var ringpärmsmekanismer som tillverkades i Indonesien och såldes i det landet eller exporterades till gemenskapen och ringpärmsmekanismer som tillverkades av de klagande gemenskapstillverkarna och såldes på gemenskapsmarknaden likadana produkter.
- (21) Slutsatsen var därför att de ringpärmsmekanismer som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden, de ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien som exporterades till gemenskapen och de ringpärmsmekanismer som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Indien och Indonesien alla var likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.
- (22) Den berörda produkten omfattades under undersökningsperioden av en konventionell tullsats på 2,7 % 2000 och 2,7 % 2001. Enligt förmånsordningen inom ramen för Allmänna preferenssystemet omfattades emellertid import av den berörda produkten från Indien och Indonesien av en hundra procentig nedsättning av den konventionella tullen på produkten 2000 och 2001. Detta resulterade i att den faktiskt tillämpade tullsatsen var 0 % 2000 och 0 % 2001.

C. DUMPNING

1. Indien

- (23) Ett företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. Frågeformuläret besvarades också av ett företag utanför gemenskapen som var denna exporterande tillverkare närstående. Det framgick av importuppgifterna från Eurostat att denna exporterande tillverkare stod för all export från Indien till gemenskapen.
- a) *Normalvärde*
- (24) I syfte att fastställa normalvärdet undersöktes först om den enda samarbetsvilliga indiska exporterande tillverka-

rens sammanlagda inhemska försäljning av ringpärmsmekanismer var representativ i förhållande till tillverkarens sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen ansågs den exporterande tillverkarens inhemska försäljning inte vara representativ, eftersom den sammanlagda inhemska försäljningsvolymen uppgick till mindre än 5 % av den sammanlagda exportförsäljningsvolymen till gemenskapen.

- (25) Eftersom det inte förekom någon representativ inhemska försäljning, någon försäljning från andra exporterande tillverkare på den inhemska marknaden eller någon annan försäljning inom samma generella produktkategori från den exporterande tillverkaren, måste normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen konstrueras på grundval av produktionskostnaden plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.
- (26) Företagets egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt dess vinst på den inhemska försäljningen av den berörda produkten lades till tillverkningskostnaderna för de exporterade modellerna. I enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen justerades de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som den exporterande tillverkaren hade angivit, så att de återspeglade företagets reviderade räkenskaper.
- (27) Efter meddelandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att det införs slutgiltiga åtgärder hävdade den samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkaren att dess egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt dess vinstmarginal på den inhemska försäljningen inte kunde användas för att konstruera normalvärdet, eftersom företaget inte hade någon representativ inhemska försäljning, och att vinstmarginalen inte var rimlig jämförd med den vinstmarginal som i samband med tidigare undersökningar använts för att beräkna nivån för undanröjande av skada och som faktiskt uppnått på exportförsäljningen.
- (28) Vad försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader beträffar underbyggdes den indiska exporterande tillverkarens argument inte av någon bevisning för att företagets egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skulle ha varit särskilt mycket annorlunda om dess inhemska försäljning hade uppgått till mer än 5 % av dess exportförsäljning. Följaktligen avvisades detta krav.
- (29) Vad vinsten beträffar undersöktes situationen på nytt mot bakgrund av nya uppgifter avseende den indiska hemmamarknaden. På grundval av de nya uppgifterna fastställdes det att en rimlig vinstmarginal, som inte översteg den vinst som andra exportörer eller tillverkare normalt gjorde på sin försäljning av samma allmänna produktkategori på den inhemska marknaden i ursprungslandet, dvs. Indien, skulle vara högst 5 %. Det gjordes därför en ny beräkning på denna grundval.

b) *Exportpris*

- (30) All exportförsäljning till gemenskapen ägde rum till oberoende importörer i gemenskapen, och exportpriset fastställdes i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

c) *Jämförelse*

- (31) För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till sådana olikheter som påverkade prisernas jämförbarhet.
- (32) Försäljningen till gemenskapen ägde rum genom ett närstående företag i Hongkong. Detta företag fungerade som handlare. Med hänsyn till de uppgifter som företaget utförde justerades dess exportpris genom att ett belopp för provisioner drogs av.
- (33) Justeringar gjordes i tillämpliga och berättigade fall för olikheter i transport-, försäkrings-, förpacknings- och kreditkostnader.

d) *Dumplingsmarginal*

- (34) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje modell av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset fritt fabrik för samma modell i samma handelsled.
- (35) Det framgick av jämförelsen att det inte förekommit någon dumpning vad gäller de ringpärmsmekanismer som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren hade exporterat under undersökningsperioden. Den slutgiltiga dumpningsmarginalen för detta företag, uttryckt i procent av importpriset cif gemenskapens gräns före tull, fastställdes till följande:
- ToCheungLee Stationery Mfg Co. Pvt. Ltd: 0,0 %.
- (36) Eftersom den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren stod för all indisk export till gemenskapen av den berörda produkten, beslutades att den övriga dumpningsmarginalen skulle fastställas till nivån för den dumpningsmarginal som konstaterats för detta företag, dvs. 0,0 %.

2. **Indonesien**

- (37) Den enda kända exporterande tillverkaren i Indonesien och den importör som var denne närstående besvarade inte frågeformuläret. Företaget underrättades om att undersökningsresultaten beträffande det skulle komma att

baseras på tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, om det inte samarbetade i undersökningen. Trots detta var företaget fortfarande inte villigt att samarbeta i undersökningen. I enlighet med artikel 16.1 i grundförordningen genomfördes inget kontrollbesök hos denna exporterande tillverkare.

a) *Normalvärde och exportpris*

- (38) Tillgängliga uppgifter användes därför och, eftersom inga andra tillförlitliga uppgifter för landet fanns att tillgå, ansågs det lämpligt att grunda beräkningarna på uppgifterna i klagomålet. I enlighet med artikel 18.5 i grundförordningen kontrollerades, i de fall det var praktiskt möjligt, uppgifterna mot uppgifter från andra oberoende källor.
- (39) Normalvärdet konstruerades för fem olika typer av ringpärmsmekanismer i Indonesien på grundval av tillverkningskostnaderna plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.
- (40) Exportpriset fastställdes på grundval av priset till den första oberoende köparen i gemenskapen för var och en av de fem typerna. Justeringar för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt skälig vinst gjordes på grundval av uppgifter i klagomålet.
- (41) Den enda kända exporterande tillverkaren i Indonesien hävdade att det normalvärde som fastställts på grundval av klagomålet inte var representativt för företagets verkliga normalvärde och vidare att kommissionen enligt artikel 18.5 är skyldig att kontrollera uppgifterna i klagomålet mot uppgifter från oberoende källor, exempelvis offentliggjorda prislistor, officiell importstatistik eller andra oberoende officiella informationskällor.
- (42) Som nämndes ovan lämnade denna exporterande tillverkare inte några uppgifter som kunde läggas till grund för fastställandet av normalvärdet. Alla ansträngningar gjordes, genom sökning på Internet, granskning av uppgifter från en oberoende importör och analys av uppgifter från Eurostat, för att finna alternativa informationskällor och dubbelkontrollera uppgifterna i klagomålet. I klagomålet fanns i detta avseende uppgifter om fem specifika modeller med olika prisintervall för normalvärdet och man jämförde i klagomålet dessa priser med motsvarande exportpriser för samma modeller. En jämförelse mellan varje enskilt normalvärde, eller ett enkelt genomsnitt av normalvärdena enligt klagomålet, och det vägda genomsnittliga exportpriset från Eurostat skulle inte ha utgjort någon meningsfull grundval för en slutsats. När det gäller normalvärde och exportpris framkom alltså inga alternativa uppgifter som ansågs mera tillförlitliga än uppgifterna i klagomålet.

b) *Jämförelse*

- (43) Justeringar för transport- och distributionskostnader gjordes i tillämpliga fall för att möjliggöra en rättvis jämförelse. Dessa justeringar gjordes likaså på grundval av uppgifter i klagomålet, vilka kontrollerades.

c) *Dumpningsmarginal*

- (44) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes normalvärdena för varje undersökt typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen med exportpriserna på nivån fritt fabrik för varje jämförbar typ.
- (45) Jämförelsen visade att det förekom dumpning vad Indonesien beträffar. Den slutgiltiga dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif gemenskapens gräns före tull, fastställdes för samtliga indonesiska exporterande tillverkare till följande:
- (46) Alla exportörer: 144,0 %.

D. **SKADA**1. **Inledande anmärkning**

- (47) Eftersom endast en indisk exporterande tillverkare var villig att samarbeta i undersökningen och gemenskapsindustrin bara omfattar ett företag, har i enlighet med artikel 19 i grundförordningen specifika uppgifter som rör dessa företag indexerats eller placerats i ett intervall så att konfidentiella uppgifter skyddas.

2. **Produktion i gemenskapen**

- (48) Den konstaterade att det vid sidan av de två klagande gemenskapstillverkarnas produktion också förekom tillverkning i Italien och Spanien. Det berörda italienska företaget lämnade inga fullständiga uppgifter till kommissionen, men av de uppgifter som lämnades framgick att det under undersökningsperioden stod för ungefär 10 % av tillverkningen i gemenskapen. Det spanska företaget, som inte heller det lämnade fullständiga uppgifter till kommissionen, konstaterades ha tillverkat försumbara mängder av den berörda produkten 2001 och ha importerat större delen av de produkter det sålt från ett av de berörda länderna. Därför drogs slutsatsen att detta företag snarare borde betraktas som importör än som tillverkare.
- (49) Det konstaterades vidare att ett företag i Förenade kungariket tidigare hade tillverkat en viss typ av ringpärmsmekanismer. Företaget bekräftade skriftligen att dess tillverkning av den berörda produkten hade upphört några år tidigare. Det finns inga andra kända tillverkare i gemenskapen.

- (50) På grundval av ovanstående utgör de klagandes tillverkning och tillverkningen hos den gemenskapstillverkare som är belägen i Italien gemenskapens sammanlagda tillverkning enligt artikel 4.1 i grundförordningen.

3. **Definition av gemenskapsindustrin**a) *Gemenskapsindustrin*

- (51) En av de båda klagande tillverkarna (Krause) besvarade inte frågeformuläret och ansågs därför inte samarbetsvillig. Även om detta företag stödde klagomålet ansågs det därför inte vara en del av gemenskapsindustrin. Det konstaterades att den andra tillverkaren (Koloman) inte bara tillverkade den likadana produkten i gemenskapen under undersökningsperioden, utan att företaget också tillverkade delar till den i Ungern. Koloman sålde de ungerska produkterna i gemenskapen vid sidan av de produkter som företaget tillverkat i gemenskapen och använde ungersktillverkade delar för sin egen produktion i gemenskapen. Vidare omlokaliseras en del av den samarbetsvilliga gemenskapstillverkarens tillverkning i början av 2000 genom överföring av viss maskinell utrustning från Österrike till Ungern. Trots detta fanns emellertid företagets kärnverksamhet, dvs. huvudkontor, lager, försäljningskontor, tillverkning av en betydande del av produktsortimentet samt en betydande sakkunskap inom teknik och marknadsföring, kvar i gemenskapen. Försäljningen av importerade produkter kompletterade produktsortimentet vad gäller den likadana produkten och påverkade därför inte Kolomans ställning som gemenskapstillverkare. När det gäller tillverkningen av delar i Ungern och den senare inarbetningen av dessa delar i den färdiga produkten fastställdes det vid undersökningen att de inarbetade delarna endast representerade en mindre andel av tillverkningskostnaden för den färdiga produkten och därmed av mervärdet. Tillverkarens ställning som gemenskapstillverkare påverkas följaktligen inte av denna import.

- (52) Undersökningen bekräftade att den enda samarbetsvilliga gemenskapstillverkaren svarade för mer än 25 % av tillverkningen i gemenskapen av ringpärmsmekanismer och därmed uppfyllde kraven i artikel 5.4 i grundförordningen. Detta företag ansågs därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i samma förordning och kallas nedan "gemenskapsindustrin".

b) *Händelser som inträffat efter undersökningsperioden*

- (53) I november 2001, dvs. efter undersökningsperiodens slut, ställdes den samarbetsvilliga tillverkaren i gemenskapen, Koloman, under konkursförvaltning och övertogs efter ett likvidationsförfarande av ett österrikiskt företag, vars moderbolag i Förenade kungariket också förvärvade det Koloman närstående ungerska företaget.

(54) Köparna bekräftade hos kommissionen att de stödde klagomålet.

c) *Förbrukning i gemenskapen*

(55) Den synbara förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden, övriga gemenskapstillverkares försäljning på gemenskapsmarknaden enligt uppgifter i klagomålet (vederbörligen justerade vad gäller undersökningsperioden), uppgifter från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren samt importuppgifter från Eurostat. Det beaktades att KN-nummer 8305 10 00 även omfattar produkter som inte berörs av detta förfarande. För Indonesiens vidkommande användes emellertid bästa tillgängliga uppgifter, dvs. uppgifter från Eurostat, eftersom de indonesiska exportörerna inte var samarbetsvilliga. På grundval av uppgifterna i klagomålet, såsom varande bästa tillgängliga uppgifter, ansågs all import som redovisades under det ovannämnda KN-numret utgöras av den berörda produkten. Den icke samarbetsvilliga indonesiska exportören hävdade att företagets export till gemenskapsmarknaden var ca 15 % mindre omfattande än de importvolymerna som använts. Detta påstående kunde emellertid inte bekräftas, och skillnaden var sådan att den kunde förklaras av den omräkningsfaktor som använts för att omvandla de i ton uttryckta Eurostat-uppgifterna till antal enheter. På denna grundval ökade förbrukningen i gemenskapen med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Den förblev närmare bestämt förhållandevis stabil mellan 1998 och 1999, men ökade därefter stadigt fram till slutet av undersökningsperioden och uppgick då till ca 348 miljoner enheter.

4. Import från det berörda landet

(56) Det erinras om att förfarandet beträffande Indien avslutas. Det är därför endast importen från Indonesien som undersöks eftersom Indonesien är det enda berörda land som kvarstår.

a) *Den dumpade importens volym*

(57) Även om importen med ursprung i Indonesien minskade volymmässigt mellan 1998 och 2000 för att sedan öka något igen mellan 2000 och undersökningsperioden, bör det noteras att importen från detta land, som inleddes först 1997, redan 1998 var omfattande och under undersökningsperioden uppgick till omkring 32 miljoner enheter.

b) *Marknadsandel för den dumpade importen*

(58) Det konstaterades att importen från Indonesien hade en marknadsandel på mellan 8 % och 13 % och att marknadsandelen minskat med ca 2 procentenheter sedan 1998.

c) *Priserna på den dumpade importen*

i) *Prisutveckling*

(59) De vägda genomsnittliga priserna för importen med ursprung i Indonesien minskade med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden, från 105 ecu per tusen enheter till 99 euro per tusen enheter. Minskningen var särskilt markant mellan 1998 och 1999, när priserna sjönk med 3 %, och mellan 2000 och undersökningsperioden, när de föll med 2 %.

ii) *Prisunderskridande*

(60) Eftersom de indonesiska exportörerna inte var samarbetsvilliga, gjordes prisjämförelsen på grundval av uppgifter från Eurostat vilka justerades för tullar och kostnader efter import, och priserna jämfördes därefter, i samma handelsled, med gemenskapstillverkarnas priser fritt fabrik.

(61) Med detta som utgångspunkt undersöktes prisunderskridandet på nytt, och vid behov ändrades det på grundval av uppgifter som lämnades vid de nya kontrollbesöken. Priserna på importen från Indonesien konstaterades underskrida gemenskapsindustrins priser med mellan 30 % och 40 %. Det bör också noteras att tillverkarna uppenbarligen, eftersom gemenskapsindustrin inte var lönsam, hindrades från att höja sina priser.

5. Gemenskapsindustrins situation

a) *Produktion*

(62) Gemenskapsindustrins tillverkning utvecklades negativt under perioden och minskade med 25 % mellan 1998 och undersökningsperioden. En betydande nedgång ägde rum mellan 1998 och 1999 (-15 %). Ännu en betydande minskning inträffade mellan 1999 och 2000, varefter produktionsvolymen förblev stabil fram till slutet av undersökningsperioden.

b) *Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(63) Produktionskapaciteten följde samma tendens som tillverkningen och minskade med 26 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

(64) Kapacitetsutnyttjandet förblev därmed stabilt under skadeundersökningsperioden.

c) *Lager*

(65) Gemenskapsindustrins lager vid årets slut minskade med 12 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

d) *Försäljning i gemenskapen*

- (66) Trots ökad förbrukning i gemenskapen minskade gemenskapsindustrins försäljningsvolym avsevärt mellan 1998 och undersökningsperioden, närmare bestämt med 25 %. En minskning ägde rum mellan 1998 och 1999 (-10 %), och en ännu större nedgång inträffade mellan 1999 och 2000 (-15 %).

e) *Marknadsandel*

- (67) Gemenskapsindustrins marknadsandel föll med mer än 4 procentenheter mellan 1998 och undersökningsperioden och följde därmed samma tendens som försäljningsvolymen.

f) *Priser*

- (68) Gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser netto minskade med 4 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Minskningen var särskilt markant mellan 1998 och 1999 (-6 %), samtidigt som priserna på importen från det berörda landet minskade väsentligt (se skäl 59).

g) *Lönsamhet*

- (69) Den vägda genomsnittliga lönsamheten inom gemenskapsindustrin försämrades med 10 procentenheter mellan 1998 och undersökningsperioden och övergick från och med 2000 i förlust. Som en följd av denna ogynnsamma utveckling måste gemenskapsindustrin, såsom nämns i skäl 53, ställas under konkursförvaltning.

h) *Likviditetsflöde och förmåga att anskaffa kapital*

- (70) Gemenskapsindustrins kassaflöde från försäljningen av ringpärmsmekanismer utvecklades i stort sett som lönsamheten, dvs. minskade väsentligt mellan 1998 och undersökningsperioden.

- (71) Det konstaterades i samband med undersökningen att det blev svårare för gemenskapsindustrin att anskaffa kapital under denna period på grund av dess finansiella ställning, framför allt den minskade lönsamheten.

i) *Sysselsättning, löner och produktivitet*

- (72) Antalet anställda inom gemenskapsindustrin med anknytning till produktionen av ringpärmsmekanismer sjönk med 30 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

den. Den totala lönesumman utvecklades på ett liknande sätt och minskade med 27 % under samma period, vilket innebar att genomsnittslönen ökade med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Produktiviteten hos de anställda inom gemenskapsindustrin, mätt som produktionsvolym per anställd, ökade med 8 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

j) *Investeringar och räntabilitet*

- (73) Investeringarna sjönk med 39 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Minskningen var särskilt markant mellan 1999 och 2000. Det framgick av undersökningen att merparten av dessa investeringsutgifter gällde utbyte eller underhåll av befintlig utrustning.

- (74) Avkastningen på investeringar, uttryckt som förhållandet mellan gemenskapsindustrins nettovinst och investeringarnas bokförda värde netto, följde lönsamhetsutvecklingen mycket nära och blev negativ under år 2000.

k) *Tillväxt*

- (75) Medan förbrukningen i gemenskapen ökade med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden, sjönk gemenskapsindustrins försäljningsvolym med cirka 25 %. Importen av den berörda produkten, uttryckt i volym, fortsatte att vara betydande. Gemenskapsindustrin hade alltså inte möjlighet att dra nytta av den måttliga efterfrågeökning som inträffade på gemenskapsmarknaden.

l) *Dumpningsmarginalens storlek*

- (76) Med tanke på volym och priser för importen från det berörda landet kan verkningarna för gemenskapsindustrin av storleken på den faktiska dumpningsmarginalen inte anses vara försumbara.

m) *Återhämtning från verkningarna av tidigare dumpning*

- (77) Gemenskapsindustrin håller fortfarande på att återhämta sig från verkningarna av den tidigare dumpade importen av ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia. Såsom nämnts har förordning (EG) nr 119/97⁽¹⁾ genom vilken det infördes slutgiltiga antidumpningsåtgärder, ändrats genom förordning (EG) nr 2100/2000⁽²⁾ i syfte att beakta resultaten av en antiabsorptionsundersökning beträffande Kina. Medan åtgärderna avseende import från Malaysia upphörde att gälla i januari 2002, har det vidare inletts en översyn avseende importen av ringpärmsmekanismer från Kina

⁽¹⁾ EGT L 22, 24.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 250, 5.10.2000, s. 1.

6. Omlokalisering av en del av tillverkningen

- (78) För att kontrollera om gemenskapsindustrins försämrade situation i själva verket inte berodde på ett ändrat produktionsmönster i gemenskapen undersöktes också om den omlokalisering av en del av tillverkningen (genom överföring av maskinell utrustning från Österrike till Ungern) som ägt rum i början av år 2000 (se skäl 51) påverkade gemenskapsindustrins situation. Medan den negativa utvecklingen för vissa skadeindikatorer förvärrades genom omlokaliseringen (produktion, produktionskapacitet och försäljningsvolym), visade det sig att tendensen beträffande kapacitetsutnyttjande och genomsnittliga försäljningspriser förbättrades, vilket ledde till att förlusterna begränsades. Omkring 60 % av produktionsminskningen och cirka 80 % av den minskade försäljningsvolymen uppskattades sålunda bero på omlokaliseringen, medan utan denna utflyttning prisminskningen skulle ha varit tre gånger så stor och lönsamheten skulle ha minskat med ytterligare 7 procentenheter. Med hänsyn till ovanstående drogs slutsatsen att gemenskapsindustrins försämrade situation inte berodde på ett ändrat produktionsmönster i gemenskapen.
- (79) Det har gjorts gällande att gemenskapsindustrin inte längre hade sin kärnverksamhet i gemenskapen. Omlokaliseringen till Ungern påstods ha medfört att dess tillverkning i gemenskapen minskade med 60 % och att dess försäljning av i gemenskapen tillverkade produkter sjönk ned med 80 %.
- (80) Såsom redan redovisats i skäl 78 medförde omlokaliseringen inte någon sådan nedgång i gemenskapsindustrins produktion, utan endast en minskning på 15 % av produktionen i gemenskapen och på 20 % av försäljningen av i gemenskapen tillverkade produkter. Slutsatsen i skäl 51 beträffande gemenskapsindustrins kärnverksamhet bekräftas därför.

7. Slutsats beträffande skada

- (81) Det kan (sedan omlokaliseringen beaktats i enlighet med vad som anges i skäl 78) konstateras att gemenskapsindustrins situation försämrades under skadeundersökningsperioden.
- (82) Även om antidumpningsåtgärderna avseende import av ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia ledde till att importen från dessa länder avsevärt minskade efter 1998, kunde gemenskapsindustrin inte till fullo dra fördel av denna utveckling. Flertalet skadeindikatorer – produktion, försäljningsvolym, priser, marknadsandel, lönsamhet, räntabilitet, likviditetsflöde och sysselsättning – utvecklades negativt från och med

1998. Särskilt inverkade gemenskapsindustrins sjunkande försäljningspriser negativt på lönsamheten.

- (83) Medan gemenskapsindustrins försäljning minskade mellan 1998 och undersökningsperioden, var dessutom importen med ursprung i Indonesien omfattande. Undersökningen visade att den berörda produkten under undersökningsperioden importerades från Indonesien till priser som med mellan 30 % och 40 % underskred gemenskapsindustrins priser. Dessutom förekom det ett pristryck, dvs. tillverkarna kunde inte höja sina priser.
- (84) Det kan därmed konstateras att gemenskapsindustrins situation har försämrats i en sådan grad att man kan dra slutsatsen att gemenskapsindustrin har lidit väsentlig skada.
- (85) Det erinras om att gemenskapsindustrins svaga finansiella ställning ledde till att den efter undersökningsperioden måste ställas under konkursförvaltning.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (86) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersöktes om importen med ursprung i Indonesien, med tanke på dess omfattning och inverkan på priserna på ringpärmsmekanismer på gemenskapsmarknaden, hade vållat gemenskapsindustrin skada som kunde betecknas som väsentlig. Förutom den dumpade importen undersökte kommissionen även andra kända faktorer som samtidigt kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada, så att den skada som eventuellt vållats av dessa faktorer inte skulle tillskrivas den dumpade importen från Indonesien.

2. Verknningar av den dumpade importen

- (87) Mellan 1998 och undersökningsperioden minskade importen av dumpade produkter volymmässigt med 14 %, och den dumpade importens andel av gemenskapsmarknaden sjönk med 2 procentenheter under samma period. Den dumpade importen var emellertid fortfarande betydande och dess marknadsandel låg mellan 1998 och undersökningsperioden i intervallet 8–13 %. Priserna på denna import underskred också väsentligt gemenskapsindustrins priser. Gemenskapsindustrins marknadsandel sjönk med mer än 4 procentenheter. Dess genomsnittliga priser sjönk samtidigt med 4 %. Den faktiska prisnedgången var, såsom redovisats i skäl 78, i själva verket ännu högre.

- (88) Gemenskapsindustrins situation försämrades under samma period, dvs. mellan 1998 och undersökningsperioden, vilket belyses av den fallande försäljningsvolymen och marknadsandelen, prisnedgången och den betydande försämringen av lönsamheten, vilken byttes i förlust. Gemenskapsindustrin kunde alltså inte i någon större utsträckning dra nytta av de åtgärder enligt ovan som införts beträffande Kina och Malaysia.
- (89) En indonesisk exportör hävdade att exporten från Indonesien inte kunde ha vållat skada, eftersom den minskade mellan 1999 och 2000 och dess marknadsandel var minimal. Samma företag gjorde gällande att importen från Indonesien inte kunde ha några faktiska verkningar för gemenskapsindustrin, eftersom produktionen i gemenskapen var fem till sex gånger så stor som importen från Indonesien.
- (90) Det bör dock erinras om att importen från Indonesien, även om den minskade mellan 1998 och 2000, något ökade mellan 2000 och undersökningsperioden utan att nå tillbaka till 1998 års nivå. Såsom redan nämnts i skäl 58 hade importen från Indonesien en marknadsandel på mellan 8 % och 13 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Denna marknadsandel är betydande och långt högre än vad som kan betecknas som en försumbar marknadsandel. Det erinras slutligen om att gemenskapsindustrin är tydligt definierad i skäl 52 och att dess produktionsnivå ligger långt under den av det indonesiska företaget påstådda.
- (91) Därför kan slutsatsen dras att den dumpade importen med ursprung i Indonesien har undergrävt verkningarna av de antidumpningsåtgärder som infördes 1997 avseende import från Kina och Malaysia och som ändrades 2000 vad gäller import från Kina, och att den dumpade importen har varit en väsentlig anledning till den negativa utveckling som sammanfattats i skälen i det föregående.
- Kina och Malaysia väsentligt till följd av de antidumpningsåtgärder som införts 1997.
- (94) Det genomsnittliga enhetspriset på importen från tredjeländer minskade med 16 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Prisnedgången under perioden gällde importen från nästan alla tredjeländer. Undantaget var priserna på importen från Kina, vilka på grund av antidumpningsåtgärderna ökade väsentligt, även om de först under undersökningsperioden nådde samma nivå som de ungerska priserna.
- i) Indien
- (95) Det undersöktes först om import med ursprung i Indien kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Importen från Indien ökade visserligen väsentligt mellan 1998 och undersökningsperioden, men det konstaterades att priserna underskreds av priserna på importen från Indonesien, vilka var 2–30 % lägre än priserna på importen från Indien mellan 1998 och undersökningsperioden. Det bör vidare noteras att priserna på importen från Indien, när den inleddes 1998, var mer än 40 % högre än priserna på importen från Indonesien av jämförbara kvantiteter ringpärmsmekanismer. Priserna på importen från Indien minskade därefter stadigt, men har alltid legat över de indonesiska priserna och konstaterades alltjämt vara mer än 5 % högre än dessa under undersökningsperioden. Även om importen från Indien har haft en negativ inverkan på gemenskapsindustrins situation, är slutsatsen därför att de negativa verkningarna av den dumpade importen från Indonesien, beaktade separat, icke desto mindre var betydande. Indonesien var i själva verket en inflytelserik och viktig aktör i gemenskapen. Exporten från Indonesien till gemenskapen var mindre omfattande än exporten från Indien men fortfarande betydande. Priserna på den indonesiska exporten underskred gemenskapsindustrins priser till och med mer än den indiska exporten. Det bör också observeras att analysen enligt ovan allvarligt hindrades av att Indonesien inte visade någon samarbetsvilja och att inga uppgifter därför fanns att tillgå vad gäller de produkttyper och marknadssegment som exporten från Indonesien representerade.

3. Verkningar av andra omständigheter

a) Import från andra tredjeländer

- (92) Det övervägdes om andra faktorer än den dumpade importen från Indonesien skulle ha kunnat leda till eller bidra till den skada som gemenskapsindustrin lidit, särskilt om import från andra länder än Indonesien skulle kunna ha bidragit till denna situation.
- (93) Importvolymen från andra tredjeländer ökade med 17 % mellan 1998 och undersökningsperioden och dessa länders marknadsandel ökade med mer än 5 procentenheter under samma period. Ökningen beror i hög grad på att importen med ursprung i Indien, Ungern och Thailand ökade; samtidigt minskade importen med ursprung i
- ii) Kina
- (96) Det övervägdes också om absorptionen av de antidumpningsåtgärder som införts 1997 på import från Kina kunde ha lett till eller bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Det förhållandet att tullen på import från Kina absorberades undergrävde sannolikt inverkan på försäljningspriserna av de åtgärder som införts 1997, men det bör härvidlag noteras att åtgärderna ändå ledde till att importvolymen från Kina avsevärt minskade redan 1998. Dessutom bör det påpekas att importen från Indonesien, som inleddes först 1997, redan 1998 hade nått nästan samma nivå som importen från Kina. Importen från Kina minskade därefter drastiskt, medan importen från Indonesien minskade väsentligt mindre fram till undersökningsperioden och under denna period fortfarande var mer än tre gånger större än importen från

Kina. Med hänsyn till att importvolymerna från Kina var långt mindre omfattande än importvolymerna från Indonesien under undersökningsperioden drogs därför slutsatsen att denna import inte hade lika allvarliga verkningar för gemenskapsindustrin som den dumpade importen från Indonesien.

iii) Ungern

- (97) För att det skulle kunna fastställas huruvida importen från Ungern, beaktad separat, vållat gemenskapsindustrin skada undersöktes importnivån och priserna på gemenskapsmarknaden.
- (98) Undersökningen avseende importen från Ungern mellan 1998 och undersökningsperioden grundade sig på uppgifter i svaret på frågeformuläret från den gemenskaps-tillverkare vars anläggning i Ungern står för all tillverkning i det landet.
- (99) Importen av ringpärmsmekanismer med ursprung i Ungern ökade volymmässigt under skadeundersökningsperioden. Beträffande de priser som gemenskapsindustrin tog ut på gemenskapsmarknaden för de produkter som den importerade från Ungern konstaterades att de minskade under skadeundersökningsperioden, men att de fortsatte att ligga högst bland priserna på importen från andra tredjeländer och att de underskreds av priserna på importen från Indonesien.
- (100) Gemenskapsindustrins tillverkning av ringpärmsmekanismer i Ungern undersöktes ingående och jämfördes med dess tillverkning i Österrike. Det konstaterades att det fanns mycket liten överensstämmelse mellan de modeller som tillverkades i Österrike och de som tillverkades i Ungern.
- (101) Eftersom så få modeller, procentuellt sett, tillverkades både i Österrike och i Ungern, drogs slutsatsen att de ungerska produkterna kompletterade gemenskapsindustrins produktsortiment och gjorde det möjligt för den att erbjuda sina kunder ett bredare urval av modeller. De ungerska produkterna påverkade därför inte gemenskapsindustrins situation negativt.
- (102) På grundval av ovanstående drogs slutsatsen att importen från Ungern inte avsevärt bidrog till att försämra gemenskapsindustrins situation.

iv) Thailand

- (103) I rådets förordning (EG) nr 2100/2000 av den 29 september 2000 anförs att "vissa av varorna av kinesiskt ursprung deklarerades i själva verket hos de nationella tullmyndigheterna som produkter av thailändskt ursprung varvid den exporterande tillverkaren undvek att betala de antidumpingstullar som normalt skulle ha

betalats", och det ansågs därför lämpligt att också undersöka verkningarna av import som avsänts från Thailand.

- (104) Importen från Thailand ökade avsevärt under skadeundersökningsperioden. Från starten 1998, då 1 miljon enheter importerades, ökade den nämligen till mer än 23 miljoner enheter under undersökningsperioden. På grundval av uppgifter från Eurostat fastställdes vidare att försäljningspriserna på de varor som importerades från Thailand i allmänhet var lägre än priserna på importen från Indonesien.
- (105) Priserna på importen från Thailand konstaterades vara omkring 20 % lägre än priserna på importen från Indonesien, men det bör erinras om att importvolymerna från Indonesien var mer än en tredjedel högre än importvolymerna från Thailand. Med hänsyn till att importvolymerna från Thailand var långt mindre omfattande än importvolymerna från Indonesien drogs därför slutsatsen att importen från Thailand inte kunde ha haft några betydande verkningar jämfört med verkningarna av den dumpade importen från Indonesien.
- (106) Analysen avseende Thailand har ifrågasatts av en indonesisk exportör som inte samarbetade i undersökningen. Exportören gjorde gällande att importen från Indonesien är jämförelsevis mindre omfattande än importen från Thailand och att priserna på den är högre än priserna på importen från Thailand. Även om priserna på importen från Thailand var lägre än priserna på importen från Indonesien, erinras emellertid om att importvolymerna från Indonesien var mer än 30 % större än importvolymerna från Thailand. Slutsatsen i skäl 105 bekräftas därför.

b) Andra faktorer

- (107) Kommissionen undersökte också om andra faktorer än de ovannämnda kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit.
- (108) De samarbetsvilliga importörerna har hävdade att ringpärmsbranschen är ytterst priskänslig och att tillverkarna därför måste sälja stora mängder för att vara konkurrenskraftiga. Samma parter har också gjort gällande att gemenskapsindustrin förlitar sig enkom på gemenskapsmarknaden i stället för att satsa på världsmarknaden, något som skulle kunna göra det möjligt för den att bli mera kostnadseffektiv. I detta avseende erinras om att relationstalet mellan gemenskapsindustrins försäljning i respektive utanför gemenskapen inte ändrades särskilt mycket mellan 1998 och undersökningsperioden. Även om gemenskapsindustrin var starkt inriktad på gemenskapsmarknaden, innebar dess exportförsäljning inte desto mindre att den uppvisade lönsamhet 1998, när importen från Indonesien var betydande.

- (109) En användare hävdade att skadan vållades av den kraftiga konkurrensen bland de företag som levererar kontorsutrustning. Denna konkurrens påstods leda till att användare och distributörer av den berörda produkten utövade ett pristryck på gemenskapsindustrin med prissänkningar som följd. I detta avseende bör understrykas att den dumpade importen i så fall måste ha förvärrat pristrycket från användarna i gemenskapen väsentligt, och att den därigenom vållat gemenskapsindustrin skada.
- (110) Det undersöktes också om de sjunkande priserna skulle kunna tillskrivas det normala förloppet inom branschen, eftersom priserna från nästan alla försörjningskällor minskade mellan 1998 och undersökningsperioden.
- (111) Den allmänna prisnedgången bör ses mot bakgrund av de illojala metoder som först Kina och Malaysia, sedan Indonesien, fortsatt tillämpade och som påverkade gemenskapsmarknaden.
- (112) Som nämns i skäl 108 är marknaden för ringpärmsmekanismer vidare ytterst priskänslig. Med tanke på att priserna på importen från Indonesien konstaterades vara dumpade och, mellan 1998 och undersökningsperioden, lägre än det genomsnittliga enhetspriset på all annan import av ringpärmsmekanismer, kan slutsatsen dras att importen från Indonesien, vars andel av gemenskapsmarknaden uppgick till mellan 8 % och 13 %, har haft en prissänkande verkan på denna marknad.
- (113) Det undersöktes slutligen om Krauses, den icke samarbetsvilliga tillverkaren i gemenskapen, prisuppträdande kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Denna nya undersökning av uppgifter avseende Krause visade att denna gemenskapstillverkare själv fick sin situation försämrad under skadeundersökningsperioden, särskilt vad gällde försäljningspris och lönsamhet. Detta företag synes därför inte ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit och synes, eftersom det i likhet med gemenskapsindustrin tvingades sänka sina priser, liksom denna ha påverkats negativt av importen från Indonesien.
- (114) Av de ovan redovisade skälen drogs slutsatsen att prissänkningen på gemenskapsmarknaden inte kunde betraktas som ett utslag av den normala handelsutvecklingen utan som en följd av att Indonesien tillämpade illojala handelsmetoder.
- (115) De indonesiska myndigheterna hävdade att exporten från Indonesien uteslutande avsåg leveranser till en italiensk ringpärmsstillverkare avsedda att komplettera dennes produktsortiment.
- (116) Detta påstående konstaterades emellertid strida mot vad som uppgivits av den icke samarbetsvilliga indonesiska exportören, enligt vilken Förenade kungariket var den enda marknad på vilken den indonesiska tillverkaren hade en betydande marknadsandel. Detta bekräftas också av Eurostat.
- (117) Den indonesiska exportören hävdade att exporten från Indonesien inte skulle kunna vålla någon skada, eftersom den viktigaste avsättningsmarknaden för den är Förenade kungariket, där gemenskapsindustrin inte har någon större verksamhet. Detta påstående strider alltså mot uppgifterna från de indonesiska myndigheterna, men det bör också erinras om att analysen av skada görs på gemenskapsnivå och inte på regional grundval.

4. Slutsatser beträffande orsakssamband

- (118) Med hänsyn till det ovanstående dras slutsatsen att den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit och som utmärks av att produktion, försäljningsvolym, priser, marknadsandel, lönsamhet, räntabilitet, likviditetsflöde och sysselsättning, efter justering för att beakta omlokaliseringen till Ungern, utvecklats negativt, har vållats av den berörda dumpade importen. Sammantaget påverkade importen från Indien, Thailand och Kina och den partiella omlokaliseringen av gemenskapstillverkningen i själva verket gemenskapsindustrins situation i endast begränsad utsträckning.
- (119) En indonesisk exporterande tillverkare, som inte samarbetade i undersökningen, hävdade att det fanns en motsägelse mellan slutsatsen i skäl 118 och det förhållandet att det fanns tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång beträffande Kina.
- (120) Härvidlag bör det erinras om att uppgiften vid en översyn vid giltighetstidens utgång är att bedöma om det är sannolikt att dumpningen fortsätter eller återkommer om de åtgärder som är i kraft tillåts upphöra att gälla och att analysera gemenskapsmarknadens situation i ett sådant läge. Det förhållandet att gemenskapsindustrins försämrade situation i denna undersökning har tillskrivits Indonesien påverkar därför inte analysen av de kinesiska exportörernas framtida beteende på gemenskapsmarknaden och hur detta beteende sannolikt kommer att påverka gemenskapsindustrins situation. Det erinras också om att marknadsandelen för importen från Kina var mycket liten under de sista två åren av skadeundersökningsperioden.

(121) På grundval av undersökningen, där man noggrant skilde mellan, och avskilde, den inverkan som alla kända faktorer haft på gemenskapsindustrins situation, å ena sidan, och de skadevallande verkningarna av den dumpade importen, å andra sidan, dras slutsatsen att dessa andra faktorer i sig inte ändrar slutsatsen att den väsentliga skada som konstaterats måste tillskrivas den dumpade importen.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkning

(122) Det undersöktes om det fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder i detta särskilda fall. I detta syfte och i enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen övervägde kommissionen på grundval av all inlämnad bevisning vilka verkningar eventuella åtgärder skulle få för de parter som berörs av detta förfarande samt följderna av att åtgärder inte vidtas.

(123) För sin bedömning av de sannolika konsekvenserna av att åtgärder införs respektive inte införs begärde kommissionen in uppgifter från alla berörda parter. Frågeformulär sändes till de båda klagande tillverkarna i gemenskapen, till två andra företag som var kända som tillverkare i gemenskapen, till nio icke närstående importörer och 49 användare av den berörda produkten samt till en intresseorganisation för användare. Frågeformuläret besvarades av en klagande tillverkare i gemenskapen (Koloman), av två icke närstående importörer samt av en användare som var dessa importörer närstående. Ytterligare en användare inkom med synpunkter, men besvarade inte frågeformuläret.

(124) Svaren och synpunkterna lades till grund för analysen av gemenskapens intresse.

2. Gemenskapsindustrins intresse

a) Inledande anmärkning

(125) Flera tillverkare av ringpärmsmekanismer i gemenskapen har under de senaste åren slutat tillverka den berörda produkten. Beträffande de kvarvarande företagen konstaterades det i samband med undersökningen (se skäl 49) att ett företag i Förenade kungariket likaså lagt ned sin tillverkning för några år sedan. Det konstaterades att det företag som fanns i Italien inte representerade någon större del av tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen och att en betydande del av dess försäljning utgjordes av import. Man fann att det spanska företaget snarare borde betraktas som importör än som

tillverkare, eftersom det tillverkade försumbara mängder av den berörda produkten och mer än 90 % av dess försäljning utgjordes av import från Indonesien. Slutsatsen var därför att de två klagande företagen var de enda kvarvarande tillverkarna av ringpärmsmekanismer i gemenskapen med en mera omfattande tillverkning.

(126) Det bör erinras om att de två klagande tillverkarna i gemenskapen redan tidigare lidit betydande skada på grund av import av ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia och att detta, såsom anges i förordning (EG) nr 119/97⁽¹⁾, bland annat lett till en personalminskning med 28 % mellan 1992 och oktober 1995. Som framgår av skäl 72 minskade sysselsättningen inom gemenskapsindustrin med ytterligare 30 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

(127) Slutsatsen är, med hänsyn till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit, att tillverkningen sannolikt kommer att upphöra helt i gemenskapen och att användarna i hög grad kommer att bli beroende av import, om gemenskapsindustrin inte kan återhämta sig efter skadeverkningarna av den illojala dumpningen.

b) Gemenskapsindustrins finansiella ställning

(128) Gemenskapsindustrins finansiella ställning försämrades så mycket under skadeundersökningsperioden att den efter undersökningsperioden ställdes under konkursförvaltning (se skäl 53). Det bör noteras att det faktum att gemenskapsindustrin hade hamnat i en situation där den gick med förlust berodde på dess svårigheter att konkurrera med den dumpade lågprisimporten. Det faktum att den samarbetsvilliga tillverkaren i gemenskapen övertagits visar emellertid att tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen håller på att omstruktureras och att det görs betydande ansträngningar för att industrin skall kunna behålla sin livskraft och bli lönsam.

c) Tänkbara verkningar för gemenskapsindustrin av att åtgärder införs respektive inte införs

(129) Om det införs åtgärder och betingelserna för en rättvis konkurrens på marknaden därigenom återupprättas skulle gemenskapsindustrin kunna återta förlorade marknadsandelar och, genom ökat kapacitetsutnyttjande, minska sina tillverkningskostnader per enhet och öka lönsamheten. Åtgärderna väntas också komma att påverka gemenskapsindustrins priser i positiv riktning. Sammanfattningsvis väntas ökad produktions- och försäljningsvolym, å ena sidan, och fortsatt minskade enhetskostnader, å andra sidan, eventuellt i kombination med en måttlig prisökning, göra det möjligt för gemenskapsindustrin att förbättra sin ekonomiska situation.

⁽¹⁾ EGT L 22, 24.1.1997, s. 1.

(130) Skulle antidumpningsåtgärder inte införas är det däremot sannolikt att gemenskapsindustrin skulle tvingas sänka sina priser ytterligare eller komma att fortsätta att förlora marknadsandelar. I båda fallen är det sannolikt att gemenskapsindustrins ekonomiska situation kommer att försämrans. En annan följd är att tillverkningen i gemenskapen på kort tid sannolikt skulle komma att upphöra för gott.

(131) Eftersom gemenskapsindustrin inte bara tillverkar den berörda produkten utan också andra produkter, vilka svarar för omkring en tredjedel av omsättningen, är det dessutom mycket sannolikt att nedläggningen av produktionslinjer för ringpärmsmekanismer skulle komma att påverka hela anläggningens överlevnadsförmåga och leda till att samtliga produktionslinjer läggs ned, vilket skulle få ytterligare negativa konsekvenser för sysselsättning och investeringar.

d) Eventuell omlokalisering av gemenskapsindustrins tillverkning

(132) Det undersöktes om det fanns skäl att anse att åtgärder inte skulle ligga i gemenskapens intresse med tanke på att en del av gemenskapsindustrins tillverkning omlokaliseras till ett tredjeland. Eventualiteten av ytterligare omlokalisering studerades också.

(133) Först och främst bör det erinras om att omlokaliseringen, som ägde rum 2000, gjorde att gemenskapsindustrin kunde begränsa sina förluster (se skäl 78). Omlokaliseringen var alltså ett strategiskt beslut som fattades för att motverka verkningarna av dumpningen. Genom att gemenskapsindustrins ekonomiska situation förbättrades tack vare omlokaliseringen hade denna också indirekt till effekt att gemenskapsindustrin blev mera attraktiv för den nya investerare som nyligen övertog den.

(134) Beträffande riskerna för ytterligare omlokalisering bekräftades det på ett för kommissionen tillfredsställande sätt att någon sådan inte är förutsedd av gemenskapsindustrin. Det finns för övrigt ingen anledning att betrakta en utflyttning som sannolik, eftersom omstruktureringsansträngningarna, i kombination med införandet av en antidumpningstull, bör göra det möjligt för gemenskapsindustrin att på nytt uppnå lönsamhet.

3. Importörernas intresse

(135) Vissa importörer, som dock inte köpte ringpärmsmekanismer från Indonesien, gjorde gällande att ett byte av försörjningskällor skulle kunna medföra ytterligare kostnader eller övergångsproblem. Importörerna påpekade särskilt att de på grund av de antidumpningsåtgärder som infördes 1997 redan tvingats ändra sina försörjningskällor.

(136) Det erinras emellertid om att syftet med antidumpningsåtgärder inte är att tvinga importörer eller användare att ändra sina försörjningskällor, utan att återupprätta en rättvis konkurrens på gemenskapsmarknaden. Dessa importörer medgav också att flera andra tredjeländer lätt

skulle kunna tillverka ringpärmsmekanismer och förutsåg inga svårigheter när det gällde att få fram leveranser från ett land som inte omfattas av antidumpningsåtgärder. Dessutom skulle de också kunna handla med gemenskapstillverkarnas produkter. Det är därför sannolikt att de eventuella problem som följer av ett eventuellt byte av försörjningskälla skulle bli tillfälliga, och de skulle sannolikt inte upphäva de positiva verkningarna för gemenskapsindustrin av att det införs antidumpningsåtgärder mot skadevållande dumpning.

4. Användarnas och konsumenternas intressen

a) Användare

(137) Både de samarbetsvilliga icke närstående importörerna och den samarbetsvilliga användaren (tillverkaren av ringpärmar) har gjort gällande att införandet av antidumpningsåtgärder skulle få allvariga negativa verkningar vad gäller användarnas ekonomiska situation.

(138) I detta avseende bedömdes hur införandet av antidumpningsåtgärder avseende import från Indonesien sannolikt skulle komma att påverka användarnas tillverkningskostnader. Det uppskattades hur en användare som har import från Indonesien som enda försörjningskälla (värsta scenariot) skulle komma att påverkas av de föreslagna åtgärderna avseende import från detta land. Med den utgångspunkten uppskattas de föreslagna åtgärderna avseende import från Indonesien komma att leda till att tillverkningskostnaden ökar med omkring 4 %. Som redan framhållits är detta emellertid ett rent hypotetiskt scenario, eftersom ingen användare som köpte den berörda produkten endast från de berörda länderna var villig att samarbeta.

(139) Med hänsyn till undersökningens resultat enligt ovan drogs slutsatsen att antidumpningstullar skulle komma att få försumbara verkningar för användarna. Mer allmänt är det, med tanke på den bristande samarbetsviljan från de andra användarnas sida, sannolikt att kostnadseffekterna skulle komma att bli försumbara också för dem.

(140) Den samarbetsvilliga användaren hävdade att, i likhet med vad som inträffat under de senaste tre åren då företaget tvingats flytta en del av sin tillverkning från gemenskapen och lägga ned tre anläggningar som en följd av att det införts antidumpningsåtgärder beträffande ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia, antidumpningsåtgärder avseende import med ursprung i Indonesien skulle kunna leda till en fortsatt utflyttning av företagets ringpärmsstillverkning från gemenskapen eller till att de berörda anläggningarna läggs ned, eftersom de skulle resultera i ett ökat pris på en av komponenterna i företagets tillverkningskostnader. Därmed är det risk för att hela verksamheten skulle komma att påverkas, dvs. även tillverkningen av andra produkter, vars produktionsanläggningar i så fall också skulle komma att omlokaliseras med en betydande förlust av arbetstillfällen i gemenskapen som följd.

- (141) Som allmän kommentar kan anföras att risken för att företag i senare led av produktionskedjan omlokaliseras som en följd av att det införts antidumpningsåtgärder minskas av det förhållandet att en del av försäljningen på ringpärmsmarknaden är direkt riktad till företag samt att det är av grundläggande betydelse att användarna är nära sina kunder och flexibla i sin produktion så att de kan tillgodose efterfrågan samt att de har god marknadskänedom. Det framgick av undersökningen att de viktigaste kriterier som kunderna hos de företag som tillverkar ringpärmar beaktar inför sitt köpval är pris, kvalitet, service och snabba leveranser. Som redan redovisats i skälen 137–138 konstaterades det vidare att antidumpningsåtgärderna skulle komma att få försumbara ekonomiska verkningar för industrin i senare led av produktionskedjan. Det faktum att endast ett ringpärmsstillverkande företag samarbetade helt och fullt i undersökningen synes slutligen bekräfta slutsatsen att antidumpningsåtgärder inte kommer att få några avgörande verkningar för användarna.
- (142) Några berörda parter påpekade vidare att den omlokalisering av flera användarföretag som ägt rum under senare år berott på de höga tillverkningskostnaderna i gemenskapen. Detta bekräftar att en eventuell omlokalisering bör ses i ett vidare sammanhang omfattande den samlade kostnadsstrukturen där, såsom redan nämnts, antidumpningsåtgärderna representerar en försumbar del.
- (143) När det gäller den samarbetsvilliga användarens situation framgick det av undersökningen att detta företag, som hade flyttat ut en del av sin tillverkning från gemenskapen mellan 1998 och undersökningsperioden, dvs. efter införandet av antidumpningsåtgärderna beträffande Kina och Malaysia, hade bytt försörjningskälla efter det att dessa åtgärder införts och i stället köpte ringpärmsmekanismer från de samarbetsvilliga importörerna, som i sin tur, från och med 1998, börjat importera från Indien i stället för från Kina. Därför förefaller det vara svårt att fastställa något samband mellan utflyttningen från gemenskapen av den användarens tillverkning av ringpärmar och införandet av antidumpningstullar på import från Kina och Malaysia. Som redan visats i skäl 139 har dessutom antidumpningstullar en försumbar inverkan på användarnas tillverkningskostnader.
- (144) Det konstaterades att den ovan nämnda omlokaliseringen snarare borde ses som en följd av den utåtriktade strategi som tillämpades av denna användare, som under senare år köpt flera företag. Denna strategi ledde så småningom till en konsolidering och omstrukturering av koncernens olika enheter, varav somliga har lagts ned. Utflyttningen av vissa anläggningar från gemenskapen bör ses som ett led i denna strategi, vars syfte är att stärka användarens ställning på gemenskapsmarknaden och att utveckla dennes närvaro i Östeuropa.
- (145) Med hänsyn till det ovanstående och med tanke på den försumbara inverkan som antidumpningstullar på den föreslagna nivån skulle få för den berörda användaren, förefaller det osannolikt att antidumpningsåtgärder avseende import från Indonesien i sig skulle leda till en fortsatt utflyttning av användarens ringpärmsstillverkning från gemenskapen.
- (146) Beträffande nedläggningen av anläggningar och risken för fortsatta nedläggningar som har samband med införandet av antidumpningsåtgärder avseende import från Indonesien konstaterades att den samarbetsvilliga användaren hade lagt ned tre anläggningar under de tre närmast föregående åren när åtgärder beträffande Kina och Malaysia var i kraft. Med hänsyn till de försumbara verkningar som åtgärderna skulle komma att få för den berörda användarens tillverkningskostnader och ekonomiska situation (se skäl 144), är det osannolikt att åtgärderna beträffande Kina och Malaysia ensamma lett till att dessa anläggningar lades ned och att antidumpningsåtgärderna avseende import från Indonesien skulle komma att förorsaka ytterligare nedläggningar av anläggningar.
- b) *Konsumenter*
- (147) Det bör nämnas att den berörda produkten inte såljs i detaljhandeln och att ingen konsumentorganisation gav sig till känna eller deltog i undersökningen.
- (148) Den samarbetsvilliga användaren hävdade vidare att antidumpningsåtgärder skulle komma att öka det pris som de slutliga användarna av ringpärmar, dvs. konsumenterna, måste betala. Med tanke på vad som anförts ovan om verkningarna för tillverkarna av ringpärmar kommer emellertid den eventuella ökningen av det slutliga försäljningspriset till konsumenterna av ringpärmar sannolikt inte att bli särskilt stor.
- (149) Undersökningen visade vidare att den samarbetsvilliga användaren huvudsakligen säljer sina produkter till distributörer. Om, enligt det värsta scenariot, den eventuella kostnadsökningen för användarna helt skulle komma att övervältras på den slutliga konsumenten, skulle det betyda en prisökning för denne på högst 4 %. Det är emellertid inte sannolikt att detta kommer att inträffa eftersom, av erfarenheterna att döma, varje led i distributionskedjan sannolikt kommer att ta på sig en del av kostnadsökningen för att kunna fortsätta att vara konkurrenskraftiga på marknaden.
- (150) Mot bakgrund av ovanstående ansågs verkningarna för tillverkare och konsumenter av ringpärmar inte utgöra tvingande skäl för att inte införa antidumpningsåtgärder, eftersom den eventuella negativa inverkan sannolikt skulle komma att uppvägas av de positiva verkningarna för gemenskapsindustrin av att det införts antidumpningsåtgärder mot skadevällande dumpning.
- c) *Verkningar när det gäller konkurrensen*
- (151) Det undersöktes också om införandet av antidumpningsåtgärder avseende import från Indonesien skulle kunna leda till att gemenskapsindustrin får en dominerande ställning på gemenskapsmarknaden, särskilt med tanke

på de antidumpningsåtgärder som infördes 1997 beträffande import från Kina och Malaysia och på omstruktureringen av gemenskapsindustrin.

(152) Först och främst erinras om att gemenskapsindustrin hade en marknadsandel under undersökningsperioden på endast 10–15 %. De två klagande gemenskapstillverkarna skulle tillsammans ha haft en marknadsandel under undersökningsperioden på 32–37 %. Även om man räknar in Kolomans import vid beräkningen av de båda klagande företagens sammantagna marknadsandel, skulle denna andel inte ha uppgått till mer än mellan 47 % och 52 % av gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden. Det erinras också om att kommissionen inledde en översyn av åtgärderna avseende import från Kina, men att översynen inte rörde import från Malaysia. Dessutom kan ringpärmekanismen fortfarande importeras från Indien. Det anses därför mycket osannolikt att införandet av antidumpningsåtgärder avseende import från Indonesien skulle komma att få några negativa verkningar i konkurrenshänseende beroende på gemenskapsindustrins ställning på gemenskapsmarknaden. Slutligen erinras om att införandet av antidumpningsåtgärder avseende importen från Kina och Malaysia inte ledde till någon form av dominerande ställning för gemenskapsindustrin, trots att det vid den aktuella tidpunkten inte fanns några andra försörjningskällor än dessa två länder.

(153) Såsom anges i skäl 130 är det å andra sidan, om åtgärder inte införs för att undanröja verkningarna av den dumpade importen, sannolikt att det inte kommer att dröja länge innan tillverkningen i gemenskapen inte längre är lönsam och därför upphör. Det skulle förvisso inte ligga i användarnas intresse att gemenskapsindustrin upphörde med att tillverka den berörda produkten. För det första kan noteras att den enda samarbetsvilliga användaren köpte 20–50 % av de ringpärmekanismerna företaget behövde under perioden mellan 1998 och undersökningsperioden från gemenskapsindustrin. Om gemenskapsindustrin helt skulle upphöra att tillverka ringpärmekanismerna skulle, för det andra, användarna bli högradigt beroende av import.

(154) Om det införs åtgärder skulle det fortfarande finnas flera alternativa försörjningskällor. Ringpärmekanismerna köps för närvarande, eller kan köpas, från gemenskapsindustrin, övriga tillverkare i gemenskapen, Indien och Hongkong. Importen från Malaysia kommer sannolikt vidare att återupptas, eftersom åtgärderna avseende importen från detta land nyligen upphörde att gälla. Det har dessutom framgått av undersökningen att införandet av antidumpningsåtgärder avseende importen från Kina och Malaysia inte lett till något otillräckligt utbud av den berörda produkten. Slutligen erinras om att det konstaterats att verkningarna av eventuella åtgärder skulle komma att bli försumbara när det gäller användarna, och att det därför är mycket sannolikt att den berörda produkten kommer att importeras från Indonesien också i fortsättningen.

5. Slutsats beträffande gemenskapens intresse

(155) Av ovanstående skäl dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som talar mot att det införs antidumpningstullar.

G. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

(156) Med hänsyn till slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada av den dumpade importen.

(157) I enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen undersökte kommissionen vilken nivå på tullen som skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin vållats av dumpningen. För detta ändamål ansågs det att en prisnivå baserad på gemenskapstillverkarnas tillverkningskostnad jämte en skälig vinstmarginal bör beräknas.

(158) Det konstaterades att en vinstmarginal på 5 % av omsättningen kunde anses vara ett rimligt minimum, med beaktande av behovet av långsiktiga investeringar och, framför allt, med hänsyn till den vinstmarginal som gemenskapsindustrin kunde ha förväntats uppnå om det inte förekom någon skadevällande dumpning.

(159) Med hänsyn till den bristande samarbetsviljan ansågs det att nivån för undanröjande av skada bör täcka skillnaden mellan detta beräknade pris och priserna cif, efter den justering som nämns i skäl 60.

(160) Nivån för undanröjande av skada konstaterades vara 42,3 % för importen från Indonesien.

2. Slutgiltiga antidumpningsåtgärder

(161) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen borde slutgiltiga antidumpningstullar normalt införas på nivån för den skademarginal som faststälts för Indonesien.

(162) Med tanke på att det pågår ett parallellt antisubventionsförfarande måste emellertid beaktas att, i enlighet med artikel 24.1 i rådets förordning (EG) nr 2026/97⁽¹⁾ (nedan kallad "antisubventionsgrundförordningen") och artikel 14.1 i grundförordningen, ingen produkt får omfattas av både antidumpningstull och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning och exportsubvention. I den här undersökningen har det konstaterats att antidumpningstullar bör införas på import av den berörda produkten med ursprung i Indonesien, och det är därför

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

nödvändigt att fastställa huruvida, och i vilken omfattning, subventions- och dumpningsmarginalerna uppstått till följd av en och samma situation.

- (163) I det parallella antisubventionsförfarandet har för Indonesiens del, i enlighet med artikel 15.1 i antisubventionsgrundförordningen, införts utjämningsstullar motsvarande subventionens storlek, som konstaterades vara 10 %. Några av de undersökta subventionsordningarna i Indonesien utgjorde exportsubventioner i den mening som avses i artikel 3.4 a i antisubventionsgrundförordningen. Dessa subventioner kunde således endast påverka de indonesiska exporterande tillverkarnas exportpris och de medförde därmed att dumpningsmarginalen blev högre.

Den dumpningsmarginal som fastställts för de indonesiska tillverkarna beror med andra ord till viss del på förekomsten av exportsubventioner. Det kan emellertid noteras att skademarginalen var väsentligt lägre än dumpningsmarginalen, även om den senare justerades med hänsyn till exportsubventionen. Under dessa omständigheter anses det inte skäligt att införa både utjämnings- och antidumpningstullar som helt motsvarar de subventionsrespektive dumpningsmarginaler som fastställts. Den sammanlagda tullen bör därför inte överstiga skademarginalen. Eftersom en del av skademarginalen på 42,3 % kommer att täckas genom införandet av en utjämningsstull på 10 %, bör antidumpningstullen inte överstiga den återstående skademarginalen på 32,3 %.

Företag	Exportsubventionsmarginal	Total subventionsmarginal	Skademarginal	Utjämningsstull	Antidumpningstull	Total tullsats
Indonesien: Alla företag	5 %	10 %	42,3 %	10 %	32,3 %	42,3 %

- (164) Det har gjorts gällande att artikel 14.1 i grundförordningen skulle komma att överträdas, eftersom ingen produkt får omfattas av både antidumpningstull och utjämningsstull för att råda bot på en och samma situation som uppstått på grund av dumpning eller exportsubvention. Det erinras dock om att tullen har justerats i överensstämmelse med artikel 14.1 i grundförordningen (se skälen 162 och 163). Detta argument avvisades därför.

- (165) För att tidsfristen enligt artikel 6.9 i grundförordningen skall kunna iakttas bör den här förordningen träda i kraft samma dag som den offentliggörs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av vissa ringpärmsmekanismer enligt KN-nummer ex 8305 10 00 (Taric-nummer 8305 10 00 10 och 8305 10 00 20) med ursprung i Indonesien. Vid tillämpningen av denna förordning skall ringpärmsmekanismer anses bestå av två rektangulära stålplattor eller ståltrådar på vilka åtminstone fyra halvringar gjorda av ståltråd är fastsatta och vilka hålls samman av ett stålomslag. De kan öppnas antingen genom att man drar isär halvringarna eller med hjälp av en liten öppningsmekanism i stål som är fastsatt på ringpärmsmekanismen.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, på produkter med ursprung i nedanstående land:

Land	Slutgiltig tull (%)
Indonesien	32,3

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

4. Förfarandet beträffande import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien skall avslutas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av aktiverat kol i pulverform med ursprung i Folkrepubliken Kina

(2002/C 227 E/05)

KOM(2002) 251 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 27 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 11.2 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖREGÅENDE UNDERSÖKNING

- (1) Genom förordning (EG) nr 1006/96⁽²⁾ införde rådet slutgiltiga antidumpningsåtgärder avseende import av aktiverat kol i pulverform med ursprung i Kina.

B. DEN NU AKTUELLA UNDERSÖKNINGEN

- (2) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att de antidumpningsåtgärder som var i kraft snart skulle komma att upphöra att gälla⁽³⁾ mottog kommissionen en begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång, vilken ingivits av Europeiska kemiindustrirådet (CEFIC) som företrädare för två tillverkare som tillsammans svarar för en betydande del (mer än 80 %) av gemenskapens sammanlagda tillverkning av aktiverat kol i pulverform. I begäran gjordes gällande att skadevällande dumpning av import med ursprung i Kina sannolikt skulle återkomma om åtgärderna upphör att gälla.
- (3) Kommissionen fastslog efter samråd med rådgivande kommittén att det fanns tillräcklig bevisning för att inleda en översyn och påbörjade en undersökning⁽⁴⁾ enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad "grundförordningen").

- (4) Undersökningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juni 2000 till och med den 31 maj 2001 (nedan kallad "undersökningsperioden" eller "UP"). Undersökningen av utvecklingstendenser av relevans för bedömningen av sannolikheten för att skadan skulle fortsätta eller återkomma omfattade perioden från och med 1997 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

- (5) Kommissionen underrättade officiellt de sökande gemenskapstillverkare, exportörer och exporterande tillverkare i Kina, importörer eller handlare, användare och leverantörer som den visste var berörda om att en översyn skall inledas. Kommissionen sände frågeformulär till alla dessa parter och till dem som givit sig till känna inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledandet av förfarandet. Kommissionen gav också de direkt berörda parterna tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och att begära att höras.

- (6) Kommissionen sände ut 26 frågeformulär till icke närstående importörer eller handlare och 49 frågeformulär till exportörer och exporterande tillverkare i Kina. På grund av det påtagligt stora antalet exportörer och exporterande tillverkare av den berörda produkten i Kina sände kommissionen ut ett frågeformulär med begäran om specifika uppgifter om genomsnittlig försäljningsvolym och genomsnittliga priser på aktiverat kol i pulverform (nedan kallat "stickprovsfrågeformuläret") från varje berörd exportör och exporterande tillverkare för att fastställa om stickprov var nödvändigt. Inget svar erhöles från importörerna eller handlarna. En exportör i Kina besvarade stickprovsfrågeformuläret, men slutade sedan att samarbeta.

- (7) Kommissionen sände även frågeformulär till alla andra parter som den visste var berörda, och mottog svar från de två tillverkare i gemenskapen för vars räkning begäran om översyn ingivits samt från två leverantörer av råvaror och två användare.

- (8) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för fastställande av sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada och för fastställande av gemenskapens intresse. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande företag:

Tillverkare i det jämförbara landet Förenta staterna:

— NORIT Americas Inc, Atlanta, Georgia

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 134, 5.6.1996, s. 20.

⁽³⁾ EGT C 349, 6.12.2000, s. 5.

⁽⁴⁾ Tillkännagivande om inledande i EGT C 163, 6.6.2001, s. 7.

Tillverkare i gemenskapen:

— Norit NV, Nederländerna

— Ceca SA, Frankrike

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (9) Den berörda produkten är densamma som i den ursprungliga undersökningen, dvs. aktiverat kol i pulverform, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 3802 10 00. Det är en mikroporös form av kol, som erhålls från olika råvaror såsom kol, torv, trä, lignit, olivkärnor eller kokosnötsskal, som aktiveras med hjälp av en ångprocess eller en kemisk process. Aktiverat kol i pulverform är ett mycket finfördelat pulver. Aktiverat kol säljs även i granulatform (nedan kallat "aktiverat kol i granulatform") som inte omfattas av de gällande åtgärderna.
- (10) Efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna 1996 uppstod vissa svårigheter vad gäller skillnaden mellan aktiverat kol som säljs i pulverform och aktiverat kol som säljs i granulatform. I detta sammanhang är det viktigt att notera att båda produkterna är tillverkade av kolpartiklar av varierande storlek och att det inte finns någon internationell norm för aktiverat kol i pulverform. För genomförandet av åtgärderna definierade gemenskapens tullkodexkommitté därför aktiverat kol i pulverform på följande sätt: "Aktiverat kol i pulverform består av minst 90 viktprocent (% m/m) partiklar av en storlek som understiger 0,5 mm". Undersökningen bekräftade riktigheten i den definitionen.
- (11) De allmänna tillämpningsområdena för aktiverat kol i pulverform är vattenrening (dricksvatten från industriavloppsvatten och spillvatten), gas- och luftrening, återvinning av lösningsmedel, avfärgning av socker, vegetabiliska oljor och fetter, deodorisering och rening av olika produkter inom den kemiska industrin (dvs. organiska syror), läkemedelsindustrin (dvs. gastrointestinal kapsel) eller livsmedelsindustrin (dvs. alkoholhaltiga drycker eller läskedrycker).
- (12) Som visades vid den tidigare undersökningen och bekräftades vid den nu aktuella undersökningen, har det fastställts att det aktiverade kol i pulverform som tillverkas och säljs av tillverkarna i gemenskapen och det aktiverade kol i pulverform som importerar från Kina i alla avseenden är identiska och därför har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper. Eftersom Kina är en ekonomi i omvandling måste normalvärdet, såsom anges i skäl 18, fastställas på grundval av uppgifter från ett tredjeland med marknadsekonomi. Enligt tillgängliga uppgifter har det aktiverade kol i pulverform som tillverkas och säljs i tredjelandet med marknadsekonomi, Förenta sta-

terna, samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper som det aktiverade kol i pulverform som tillverkas i Kina och exporteras till gemenskapen. De betraktas därför som likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

D. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE DUMPNING

1. Inledande anmärkningar

- (13) I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen är syftet med en översyn vid giltighetstidens utgång att fastställa huruvida dumpningen sannolikt kommer att fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphör att gälla.
- (14) I detta sammanhang undersöktes vilka volymer som exporterades till gemenskapen under undersökningsperioden. Det bör noteras att eftersom inga kinesiska exportörer eller importörer i gemenskapen var samarbetsvilliga under den nu aktuella undersökningen fastställdes uppgifter om export i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, dvs. på grundval av tillgängliga uppgifter. Sedan slutgiltiga antidumpningstullar infördes 1996 finns statistik tillgänglig från gemenskapen rörande import av aktiverat kol i pulverform. Denna statistik har bekräftats med information från marknadsundersökningar vilken lämnats av de klagande gemenskapstillverkarna. På den grundvalen, och i avsaknad av andra mer tillförlitliga uppgifter, användes denna statistik. Den visade att 993 ton aktiverat kol i pulverform från Kina importerades till gemenskapen under undersökningsperioden.
- (15) Under den ursprungliga undersökningsperioden uppgick mängden kinesiskt aktiverat kol i pulverform som importerades till gemenskapen till 4 008 ton, dvs. ungefär 10 % av förbrukningen i gemenskapen. Efter införandet av en antidumpningstull minskade importen 1996 till 960 ton och var relativt stabil under de följande åren (842 ton under 1999 och 811 ton under 2000).
- (16) Enligt Eurostat är marknadsandelen för importen av aktiverat kol i pulverform från Kina till gemenskapen mindre än 3 % men ändå betydande, dvs. över den försumbara nivån enligt grundförordningen⁽¹⁾.

2. Sannolikhet för fortsatt dumpning

- (17) När det gäller sannolikheten för att dumpningen fortsätter undersöktes det om dumpning av export från Kina fortfarande ägde rum. Bakgrunden till detta var att om dumpning fortfarande ägde rum skulle detta kunna vara ett viktigt tecken på att dumpningen sannolikt skulle komma att fortsätta i framtiden om åtgärderna tilläts upphöra att gälla.

⁽¹⁾ Artiklarna 5.7 och 9.3.

a) *Jämförbart land*

(18) Eftersom Kina är en ekonomi i omvandling fastställdes normalvärdet på grundval av uppgifter som erhållits i ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi som valts ut enligt artikel 2.7 i grundförordningen.

(19) Förenta staterna valdes som ett lämpligt jämförbart land under det ursprungliga förfarandet. Som angavs i tillkännagivandet om inledandet av förfarandet planerade kommissionen att använda Förenta staterna som ett lämpligt jämförbart land även under det nu aktuella förfarandet. I det avseendet visade undersökningen att Förenta staterna av följande skäl var det mest lämpliga jämförbara landet:

Förenta staterna är ett av de största producentländerna i världen av aktiverat kol i pulverform. Uppgifter som lämnats av den samarbetsvilliga tillverkaren i Förenta staterna och de gemenskapstillverkare som stod bakom begäran om översyn visade att tillverkningsvolymen i båda länderna är jämförbar. Som nämndes i skäl 12 konstaterades det vidare att det aktiverade kol i pulverform som tillverkades och såldes i Förenta staterna var en likadan produkt som det aktiverade kol som tillverkades i Kina och exporterades till gemenskapen. Den samarbetsvilliga amerikanska tillverkarens inhemska försäljning (i volym) var representativ jämfört med importen av aktiverat kol i pulverform från Kina till gemenskapen. Kommissionen fann slutligen att konkurrensen i USA var mycket stor. Utöver konkurrens bland flera tillverkare i Förenta staterna förekom det även konkurrens från importerat aktiverat kol i pulverform (huvudsakligen från Kina, Filippinerna och Sri Lanka), som kunde importeras utan kvantitativa begränsningar eller importtullar. Den viktigaste amerikanska tillverkaren av aktiverat kol i pulverform var dessutom villig att samarbeta.

(20) Mot bakgrund av ovanstående, och eftersom inga kommentarer mottogs rörande valet av jämförbart land från någon av de berörda parterna, valdes följaktligen Förenta staterna som lämpligt jämförbart land.

b) *Normalvärde*

(21) I enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen övervägdes det om den inhemska försäljningen av aktiverat kol i pulverform i Förenta staterna skulle kunna anses ha skett vid normal handel, med tanke på det pris som togs ut. Kommissionen undersökte därför om den inhemska försäljningen var lönsam. I det syftet jämfördes den totala tillverkningskostnaden per enhet för varje kvalitet under undersökningsperioden med det genomsnittliga enhetspriset vid försäljningstransaktioner avseende varje kvalitet under samma period. Det konstaterades att all försäljning var lönsam. Undersökningen visade även att all försäljning skedde till oberoende kunder. De priser som betalats eller skulle betalas för aktiverat kol i pulverform av oberoende kunder på den inhemska amerikanska marknaden vid normal handel användes därför för att fastställa normalvärdet i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.

c) *Exportpris*

(22) Som nämns ovan var varken de kinesiska exportörerna, de kinesiska exporterande tillverkarna eller någon importör av aktiverat kol i pulverform i gemenskapen samarbetsvilliga under förfarandet. Exportpriset fastställdes därför på grundval av tillgängliga uppgifter enligt artikel 18 i grundförordningen. Som redan nämnts i skäl 14 i den här förordningen, och i avsaknad av andra mer tillförlitliga uppgifter, gjordes detta med hänvisning till Eurostat.

(23) Uppgifterna i Eurostat grundar sig på priser som är beräknade cif vid gemenskapens gräns. Dessa priser justerades till fob-nivå genom att avdrag gjordes för kostnader för sjötransport och försäkring. Nödvändiga uppgifter om dessa kostnader har överlämnats av gemenskapsindustrin och använts vid beräkningarna på grund av avsaknaden av andra mer tillförlitliga uppgifter.

d) *Jämförelse*

(24) För att en rättvis jämförelse mellan normalvärde och exportpris skulle kunna göras togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn till olikheter i faktorer som konstaterats påverka priserna och prisernas jämförbarhet. I detta sammanhang gjordes justeringar för skillnader i handelsled, provisioner samt kostnader för förpackning och landtransport.

(25) När det gäller normalvärdet gjordes avdrag från det inhemska försäljningspriset för den vägda genomsnittliga kostnaden för landtransport och förpackning per enhet. Kostnaderna för landtransport inbegrep försäkrings-, lastnings- och lossningskostnader. Eftersom de kinesiska exportörerna och de kinesiska exporterande tillverkarna inte var samarbetsvilliga, och i avsaknad av andra mer tillförlitliga uppgifter, gjordes avdrag för samma belopp för landtransport och förpackning från exportpriset fob.

(26) När det gäller förpackningskostnader överlämnade den klagande gemenskapsindustrin bevisning till kommissionen enligt vilken åtminstone en del av den produkt som exporteras till gemenskapen var förpackad i säckar, medan normalvärdet fastställdes på grundval av kostnaderna exklusive förpackningskostnader. Exportpriset justerades därför med ett lämpligt belopp för förpackningskostnader.

(27) Den inhemska försäljningen i Förenta staterna skedde huvudsakligen till slutanvändare, medan den kinesiska exporten av aktiverat kol i pulverform, enligt tillgängliga uppgifter, huvudsakligen skedde till handlare eller distributörer. Normalvärdet justerades därför med en distributörsrabatt som är tillämplig på den inhemska amerikanska marknaden.

(28) På grund av kravet på exportlicenser skedde, enligt bevisning som överlämnats av gemenskapsindustrin, dessutom nästan all exportförsäljning från Kina via exportorgan. Avdrag gjordes därför för en provisionsavgift på 1 % från exportpriset.

e) *Dumpningsmarginal*

- (29) Det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset för alla kvaliteter jämfördes i samma handelsled, dvs. distributörer eller handlare. Jämförelsen visade att det under undersökningsperioden förekommit en betydande grad av dumpning vid export av aktiverat kol i pulverform till gemenskapen. Dumpningsmarginalen motsvarade det belopp med vilket normalvärdet översteg exportpriserna till gemenskapen. Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen översteg 40 %.

3. Utvecklingen av importen om åtgärderna skulle upphöra att gälla

- (30) Det undersöktes även hur importen av aktiverat kol i pulverform från Kina skulle utvecklas om åtgärderna skulle upphöra att gälla. I det syftet undersöktes den lediga tillverkningskapaciteten i Kina, exportvolymen och den inhemska marknaden i Kina samt den kinesiska prissättningen till andra tredjeländer. Eftersom de exporterande tillverkarna inte var samarbetsvilliga användes information från marknadsundersökningar, vilken gemenskapsindustrin överlämnat.

a) *Produktionskapacitet, inhemska marknaden i Kina och exportvolym*

- (31) Enligt de uppgifter som är tillgängliga för kommissionen är Kina tillsammans med Förenta staterna den största tillverkaren och exportören av aktiverat kol (i granulat- och pulverform) i världen. Den faktiska tillverkningen av aktiverat kol i Kina uppgick till omkring 100 000 ton 1998 enligt en statistisk branschöversikt som gemenskapsindustrin tillhandahållit, varav 40 % eller 40 000 ton i pulverform. Baserat på de viktigaste kinesiska tillverkarnas kapacitet uppskattades produktionskapaciteten till 140 000 ton under samma period, vilket motsvarade 31 % av den sammanlagda kinesiska kapaciteten, varav åtminstone hälften kan användas för tillverkning av aktiverat kol i pulverform, dvs. 70 000 ton. En ledig kapacitet på ungefär 30 000 ton var således tillgänglig 1998 för tillverkning av aktiverat kol i pulverform.

- (32) På grundval av uppgifter för tidigare år i ovannämnda statistiska branschöversikt uppskattades det att den årliga ökningstakten vad gäller förbrukning, tillverkning och tillverkningskapacitet för aktiverat kol i Kina uppgick till minst 5 %. Den lediga kapaciteten för aktiverat kol i pulverform kommer därmed att uppgå till 36 000 ton 2003. På grund av den särskilda situationen på den inhemska marknaden (se skäl nedan) skulle den sammanlagda lediga kapaciteten vara tillgänglig för export.

- (33) Enligt ovannämnda statistiska branschöversikt karakteriserades den kinesiska inhemska marknaden dessutom av betydande överutbud, vilket leder till instabila priser. De kinesiska tillverkarna av aktiverat kol i pulverform riktade därför i större utsträckning in sig på exportmarknader,

vilket ofta är den enda möjligheten att över huvud taget bevara tillverkningen. Det är viktigt att notera att det inte fanns några exportbegränsningar (annat än exportlicenser) för aktiverat kol i pulverform i Kina. Mot bakgrund av situationen på den kinesiska inhemska marknaden, den betydande lediga kapaciteten och det därmed sammanhängande behovet att utnyttja exportmarknaderna ansågs det sannolikt att exportpriserna skulle ligga på en låg nivå och dumpas.

- (34) De viktigaste exportmarknaderna för aktiverat kol i pulverform från Kina var Sydostasien, Japan, Sydkorea, Förenta staterna och Europa. Enligt den bevisning som gemenskapsindustrin lämnat skulle emellertid ett ytterligare behov av importerat aktiverat kol i pulverform i de övriga tredjeländerna vara minimalt och möjligheten att ta emot ytterligare kinesisk export därför nästan försumbar. Det bör dessutom noteras att ett antal potentiella exportmarknader i den asiatiska regionen, såsom Indien och Indonesien, tillämpar höga tullar på aktiverat kol i pulverform.

- (35) Om antidumpningstullen upphävdes skulle gemenskapsmarknaden däremot kunna ta emot stora kvantiteter aktiverat kol från Kina på grund av en betydande förbrukning i gemenskapen. I det sammanhanget bör det även noteras att kinesiska exportörer fortfarande är närvarande på gemenskapsmarknaden genom närstående importörer, vilket underlättar ökad import och försäljning av aktiverat kol i pulverform.

- (36) Om åtgärderna upphävs kommer de kinesiska tillverkarna sannolikt att öka sitt kapacitetsutnyttjande eftersom gemenskapen skulle bli en tilltalande exportmarknad.

b) *Prissättning*

- (37) En analys av de kinesiska exportörernas prissättning till andra tredjeländer, såsom Förenta staterna och Japan, visade att exporten av aktiverat kol i pulverform till dessa länder ägde rum till mycket låga priser och dumpades i jämförelse med det normalvärde som fastställdes vid den här undersökningen. Enligt den bevisning som gemenskapsindustrin lämnat och de uppgifter som den samarbetsvillige tillverkaren i Förenta staterna tillhandahållit, skulle dumpningsnivån överstiga 40 % när det gäller Förenta staterna, medan dumpningsmarginalen för export till Japan skulle överstiga 90 %.

- (38) Med tanke på den mycket stora lediga kapacitet som kan användas för export och den exportdrivna kinesiska tillverkningen av aktiverat kol i pulverform är det rimligt att anta att om antidumpningsåtgärderna upphör att gälla kommer de dumpningsmarginaler som skulle kunna tillämpas i gemenskapen sannolikt att ligga åtminstone på samma nivå som de dumpningsmarginaler som tillämpas på andra stora exportmarknader för kinesiskt aktiverat kol i pulverform.

4. Slutsats beträffande sannolikheten för fortsatt dumpning

- (39) Importen av kinesiskt aktiverat kol i pulverform under undersökningsperioden översteg den försumbara nivån och importen dumpades fortfarande. Det fastställdes att dumpningen fortsatte och att det är mycket sannolikt att den även skulle fortsätta om åtgärderna tilläts upphöra att gälla. Det är vidare sannolikt att exporten av kinesiskt aktiverat kol i pulverform till gemenskapen kommer att öka betydligt (och åtminstone återgå till de nivåer som konstaterades vid den ursprungliga undersökningsperioden) och att det sannolikt kommer att förekomma en betydande grad av dumpning av priserna för dessa ytterligare importkvantiteter om antidumpningsåtgärderna upphör att gälla.

E. DEFINITION AV GEMSKAPSINDUSTRIN

- (40) De två tillverkarna i gemenskapen på vars vägnar klagomålet ingavs var samarbetsvilliga vid undersökningen. De svarade för mer än 80 % av tillverkningen av aktiverat kol i pulverform i gemenskapen och utgör därmed gemenskapsindustrin enligt artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

F. SITUATIONEN PÅ GEMSKAPSMARKNADEN

1. Förbrukning i gemenskapen

- (41) Den synbara förbrukningen i gemenskapen av aktiverat kol i pulverform fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden, uppgifter i begäran om översyn rörande de övriga tillverkarna i gemenskapen och uppgifter från Eurostat om import av aktiverat kol i pulverform.
- (42) På den grundvalen var förbrukningen i gemenskapen praktiskt taget stabil under skadeundersökningsperioden och uppgick till något mindre än 40 000 ton per år.

2. Import från Kina

a) Volym, marknadsandelar och priser

- (43) Enligt uppgifter från Eurostat skedde en viss ökning av de volymer som importerades från Kina under skadeundersökningsperioden, men volymerna var fortfarande mindre än 3 % av förbrukningen medan marknadsandelen översteg 10 % i den tidigare undersökningen.
- (44) Under skadeundersökningsperioden ökade priserna på import från Kina med 28 %, huvudsakligen av två skäl. För det första till följd av utvecklingen av växelkursen mellan euro och dollar, särskilt mellan 1999 och 2000. För det andra steg enligt uppgifter från marknadsundersökningar världsmarknadspriserna på kol.

Import från Kina	1997	1998	1999	2000	UP
Volym (i ton)	818	647	842	811	993
Indexerat	100	79	103	99	121
Pris, euro per ton	832	834	863	1 089	1 067
Indexerat	100	100	104	131	128

b) Prissättning för import

- (45) Även efter införandet av en antidumpningstull 1996 var priserna på aktiverat kol i pulverform med ursprung i Kina fortfarande lägre än gemenskapsindustrins priser. Skillnaden jämfört med gemenskapsindustrins priser var 15 % under undersökningsperioden. Denna skillnad fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser (fritt fabrik) medan de kinesiska importpriserna hämtades från Eurostat och justerades för kostnader efter importen, tull och antidumpningstullar.

3. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

a) Inledande anmärkningar

- (46) Eftersom gemenskapsindustrin består av två företag måste uppgifterna rörande gemenskapsindustrin indexeras av sekretesskäl, medan marknadsandelarna för alla deltagare på marknaden har avrundats.

b) Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (47) Gemenskapsindustrins tillverkning av aktiverat kol i pulverform minskade under skadeundersökningsperioden med 5 % till något över 30 000 ton. Gemenskapsindustrins sammantagna tillverkningskapacitet från 1998 till undersökningsperioden var stabil och uppgick till omkring 35 000 ton, med en hög utnyttjandenivå.

c) Försäljning i gemenskapen och marknadsandel

- (48) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym minskade med 11 % mellan 1997 och 1999. Den ökade något under 2000 och under undersökningsperioden, men låg fortfarande 6 % under nivån för 1997. Eftersom förbrukningen i stort sett var stabil visade marknadsandelen samma utvecklingstendens som försäljningen. Sammantaget minskade den under skadeundersökningsperioden med 7 procentandelar till ungefär 60 % under undersökningsperioden.

Försäljning (i ton)	1997	1998	1999	2000	UP
Indexerat	100	91	89	92	94

d) Lager

- (49) Under skadeundersökningsperioden ökade gemenskapsindustrins lager av aktiverat kol i pulverform vid årets slut med 15 %, medan försäljningen minskade. Utrustningen var i kontinuerlig drift för att undvika återstart av ugnarna, vilket är mycket kostnadskrävande.

e) Försäljningspris i gemenskapen

- (50) Gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspris netto ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden. Under 1999 och 2000 var priserna högre än under undersökningsperioden.

Pris för aktiverat kol i pulverform	1997	1998	1999	2000	UP
Indexerat	100	103	111	110	107

f) Lönsamhet och räntabilitet

- (51) Efter att ha registrerat förluster på 10 % under 1993, som utgjorde undersökningsperiod i samband med den tidigare undersökningen, var gemenskapsindustrin åter lönsam 1997. Med undantag för 2000, då lönsamheten var tillfredsställande på grund av en kombination av hög prisnivå och ganska låga enhetskostnader, var gemenskapsindustrins vinstnivå emellertid aldrig högre än 6 %. Räntabiliteten var stabil och positiv under skadeundersökningsperioden.

Lönsamhet	1997	1998	1999	2000	UP
Indexerat	100	94	85	198	131

g) Kassaflöde

- (52) Gemenskapsindustrins kassaflöde var positivt under hela perioden, med en utvecklingstendens som liknar den som gäller för lönsamheten.

h) Förmåga att anskaffa kapital

- (53) Gemenskapsindustrin hade inte några särskilda problem att anskaffa kapital eller erhålla lån under skadeundersökningsperioden.

i) Sysselsättning och löner

- (54) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin minskade med 9 % under skadeundersökningsperioden till under 350 personer, medan de sammantagna arbetskostnaderna ökade med 11 % (en ökning med omkring 20 % per anställd).

j) Investeringar

- (55) Under skadeundersökningsperioden gjorde gemenskapsindustrin kontinuerliga investeringar för att öka produktiviteten och rationalisera tillverkningsprocessen. De belopp som investerades varje år var ganska stabila.

k) Produktivitet

- (56) Gemenskapsindustrins produktivitet, mätt i antal ton som tillverkas per anställd inom tillverkning och försäljning av aktiverat kol i pulverform, ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden.

l) Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

- (57) När det gäller verkningarna på gemenskapsindustrins situation av storleken på den faktiska dumpningsmarginal som konstaterades under undersökningsperioden, bör det noteras att den marginal som konstaterades för Kina är betydande. På grund av antidumpningsåtgärderna kunde gemenskapsindustrin emellertid återhämta sig från den tidigare dumpningen.

4. Gemenskapsindustrins export

- (58) Gemenskapsindustrins export av aktiverat kol i pulverform ökade något under skadeundersökningsperioden och motsvarar något över en tredjedel av den sammanlagda tillverkningen.

5. Volym och priser för import från andra tredjeländer

- (59) Den sammantagna importen av aktiverat kol i pulverform från andra tredjeländer än Kina minskade under skadeundersökningsperioden från omkring 7 600 ton 1997 till 5 400 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar marknadsandelar på omkring 20 % respektive 15 %. De största exportörerna till gemenskapen har varit Förenta staterna, Malaysia och Indonesien. Medan importen från Förenta staterna har halverats, har importen från de senare länderna ökat från omkring 1 100 ton 1997 till 1 900 ton under undersökningsperioden. De genomsnittliga importpriserna från Malaysia och Indonesien var lägre än gemenskapsindustrins priser och låg på samma nivå som priserna för import med ursprung i Kina.

6. Försäljning från andra tillverkare i gemenskapen

- (60) Andra tillverkare i gemenskapen av aktiverat kol i pulverform bearbetar huvudsakligen aktiverat kol i granulatform, vilket inte omfattas av antidumpningsåtgärderna. Under skadeundersökningsperioden började de att importera mer aktiverat kol i granulatform från Kina i syfte att mala det till aktiverat kol i pulverform. De kunde därför öka marknadsandelen från 10 % 1997 till över 20 % under undersökningsperioden. Denna konkurrens hindrade emellertid inte gemenskapsindustrin från att sälja aktiverat kol i pulverform till ett pris som gjorde det möjligt att uppnå en rimlig lönsamhet.

7. Slutsats

- (61) Åtgärderna har medfört att gemenskapsindustrin åter blivit lönsam och att prispressen från den dumpade importen med ursprung i Kina har minskat. Gemenskapsindustrin fortsatte emellertid att förlora marknadsandelar, i synnerhet eftersom andra tillverkare i gemenskapen började sälja aktiverat kol i pulverform som framställts från aktiverat kol i granulatform med ursprung i Kina. Även om gemenskapsindustrins ekonomiska situation är tillfredsställande är dess ställning på marknaden därför fortfarande bräcklig.

G. SANNOLIKHET FÖR ÅTERKOMMANDE SKADA

- (62) Det erinras om att det i skäl 39 konstaterades att den dumpade importen från Kina till gemenskapen sannolikt skulle öka avsevärt om åtgärderna upphörde att gälla.
- (63) Om åtgärderna upphör att gälla är det sannolikt att avsevärda volymer kommer att sändas till gemenskapens marknad till mycket låga priser som väsentligt underskrider gemenskapsindustrins priser. Den nuvarande prisskillnaden på 15 % mellan den importerade produkten och gemenskapsindustrins produkt (se skäl 45) skulle kunna öka till över 30 % (tullbeloppet i förhållande till de nuvarande importpriserna) om åtgärden tilläts upphöra att gälla. Det bör noteras att de nuvarande kinesiska exportpriserna (cif-priser) till gemenskapen ligger i linje med de kinesiska exportpriserna till andra tredjeländer.
- (64) Det beräknas att åtminstone 10 000 ton aktiverat kol i pulverform med ursprung i Kina skulle kunna exporteras till gemenskapen så snart tullen har upphört att gälla. Detta skulle motsvara mer än en fjärdedel av gemenskapens marknad. Eftersom de fasta kostnaderna är höga i detta slag av industri och kostnaderna för att åter starta produktionen i händelse av produktionsstopp är mycket höga, skulle en sådan kvantitet av dumpad import omedelbart leda till allvarlig prispress på marknaden genom att gemenskapsindustrin först skulle försöka bibehålla sin marknadsandel snarare än att minska sin produktion. Detta skulle i sin tur fullständigt urholka gemenskapsindustrins lönsamhet och industrin skulle åter vara lika förlustbringande som under 1993. På medellång sikt skulle gemenskapsindustrin kunna tvingas bort från marknaden då det inte finns ytterligare utrymme för väsentliga produktivitetsökningar som gör att den skulle kunna bedriva verksamheten till lägre enhetskostnader.
- (65) Ovanstående bör ses i följande sammanhang. Gemenskapsindustrins situation har utan tvekan förbättrats (även om den fortfarande är bräcklig). Gemenskapsindustrins förluster, vilka uppgick till 10,8 % under den ursprungliga undersökningsperioden, har exempelvis vänts till en vinst

på omkring 6 %. De sannolika verkningar av ökad import till dumpade priser som nämns i föregående skäl bekräftas även när man beaktar de viktigaste förändringarna på marknaden mellan den ursprungliga undersökningsperioden och den nuvarande undersökningsperioden.

- Under den nuvarande undersökningsperioden var marknadsandelen för importen från Kina betydligt lägre än under den ursprungliga undersökningsperioden.
- Skillnaden mellan priserna i gemenskapen och priserna för den kinesiska exporten har minskat betydligt till följd av tullen.
- Under den nuvarande undersökningsperioden förekom import från Indonesien och Malaysia till låga priser, men kvantiteterna låg fortfarande avsevärt under de nivåer som konstaterades för Kina under den ursprungliga undersökningsperioden. Det erinras även om att import från Malaysia förekom på marknaden i gemenskapen redan under den ursprungliga undersökningsperioden.
- Marknadsandelen för tillverkare i gemenskapen, vilka inte är en del av gemenskapsindustrin, har ökat.

På den grundvalen konstateras det att den viktigaste förändring som medförde en förbättring av gemenskapsindustrins situation var återupprättandet av likvärdiga konkurrensvillkor vad gäller import av aktiverat kol i pulverform från Kina. Den positiva situationen för gemenskapsindustrin skulle snabbt försämrats om kinesiska exporterande tillverkare återigen skulle ha möjlighet att dumpa väsentligt större kvantiteter på marknaden i gemenskapen.

- (66) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att skadan sannolikt skulle återkomma om åtgärderna tilläts upphöra att gälla.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkning

- (67) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersöktes huruvida en förlängning av de gällande antidumpningsåtgärderna skulle strida mot gemenskapens intresse som helhet. Fastställandet av gemenskapens intresse grundades på en bedömning av alla olika berörda intressen, dvs. gemenskapsindustrins, intresset hos övriga tillverkare i gemenskapen, importörernas och handlarnas intresse och intresset hos användarna och leverantörerna av produkten i fråga.

(68) Det bör noteras att i den föregående undersökningen ansågs inte antagandet av åtgärder strida mot gemenskapens intresse. Vidare är den nu aktuella undersökningen en översyn, där man analyserar en situation i vilken antidumpningsåtgärder redan tillämpas, vilket medger en bedömning av de eventuella otillbörliga negativa verkningar som de gällande antidumpningsåtgärderna kan ha för de berörda parterna.

(69) På den grundvalen undersöktes det om det trots slutsatsen rörande fördelen med åtgärderna för gemenskapsindustrin och sannolikheten för att skadevållande dumpning återkommer fanns tvingande skäl som skulle leda till slutsatsen att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att bibehålla åtgärderna i detta särskilda fall.

2. Gemenskapsindustrins intresse

(70) Gemenskapsindustrin har visat sig vara en strukturellt livskraftig industri med förmåga att anpassa sig till de föränderliga villkoren på marknaden. Detta bekräftades särskilt av den positiva utvecklingen av dess situation när faktisk konkurrens hade återupprättats efter införandet av antidumpningsåtgärder avseende import med ursprung i Kina, liksom av industrins investeringar i toppmodern produktionskapacitet. Slutsatsen kan dock dras att situationen högst sannolikt kommer att kraftigt försämrats om antidumpningsåtgärderna inte bibehålls.

3. Andra tillverkares intressen

(71) Med hänsyn till de sannolika kvantiteter och priser avseende kinesiskt aktiverat kol i pulverform som sannolikt skulle exporteras till gemenskapen om åtgärderna tilläts upphöra att gälla, skulle andra tillverkare av aktiverat kol i pulverform, inbegripet från aktiverat kol i granulatform med ursprung i Kina, också drabbas av en försämring av sina marknadsandelar och sin ekonomiska situation.

4. Icke närstående importörers eller handlares intresse

(72) Kommissionen sände frågeformulär till 26 icke-närstående importörer och handlare. Inget svar mottogs.

(73) Under dessa omständigheter konstaterades det att de icke närstående importörerna och handlarna inte skulle påverkas om åtgärderna bibehålls.

5. Användarnas intresse

(74) Kommissionen sände frågeformulär till 42 användare. Två ofullständiga svar mottogs, av vilka det framgick att aktiverat kol i pulverform hade en mycket liten inverkan på kostnaderna (mindre än 0,1 %).

6. Leverantörernas intresse

(75) Kommissionen sände frågeformulär till 11 leverantörer av råvara till tillverkare av aktiverat kol i pulverform, men endast två svar mottogs. Svaren var positiva till att åtgärderna bibehålls, eftersom detta skulle betyda att fortsatt försäljning i gemenskapen är säkerställd.

7. Slutsats

(76) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att det med hänsyn till gemenskapens intresse inte finns några tvingande skäl mot en förlängning av giltighetstiden för antidumpningsåtgärderna.

I. ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

(77) Alla berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avser att rekommendera att de gällande åtgärderna bibehålls. Efter detta meddelande av uppgifter beviljades de också en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter. Inga synpunkter mottogs.

(78) Av ovanstående följer att de antidumpningsåtgärder för import av aktiverat kol i pulverform med ursprung i Kina som infördes genom förordning (EG) nr 1006/96 bör bibehållas i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av aktiverat kol i pulverform enligt KN-nummer ex 3802 10 00 (Taric-nummer 3802 10 00 20) med ursprung i Kina.

2. Den slutgiltiga antidumpningstullen skall vara 323 euro per ton (nettovikt).

Artikel 2

Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om införande av en nödgärd från gemenskapen för skrotning av fiskefartyg

(2002/C 227 E/06)

KOM(2002) 190 slutlig — 2002/0115(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 28 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna [36 och] 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn ⁽¹⁾ har det varit möjligt att ta fartyg ur bruk för att skapa balans mellan flottkapacitet och tillgängliga resurser på lång sikt.

(2) Flera bestånd av mycket stor betydelse för gemenskapens fiske är nu starkt utfiskade. De ägare till fiskefartyg som har fått sina fiskemöjligheter kraftigt nedskurna till följd av en flerårig utvecklingsplan som rådet har antagit enligt rådets förordning (EG) nr ... [om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken] bör därför ges ytterligare incitament för att ta sina fartyg ur bruk utöver de som redan finns tillgängliga genom rådets förordning (EG) nr 2792/1999. Medlemsstaterna bör också ges tillräckliga extra medel för att genomföra detta.

(3) Endast de fartygsägare som drabbas svårt av en flerårig förvaltningsplan i medlemsstater som har uppnått sina mål att minska flottkapaciteten enligt bestämmelserna i FUP IV bör få tillgång till det extra incitament för att skrota sina fartyg som ges genom denna förordning. En minskning på 25 % eller mer av fartygets fiskemöjligheter bör anses som en objektiv indikator på att fartyget drabbats hårt.

(4) De högsta belopp för skrotningsbidraget som fastställs i artikel 7 i förordning (EG) nr 2792/1999 är inte tillräckliga för att betala ut de högre bidragsbeloppen.

(5) För att bestånden skall kunna bevaras bör gemenskapsåtgärden införas så fort som möjligt samt tidsbegränsas så att flottan kan omstruktureras på lämpligt sätt utan dröjsmål.

(6) Det bör säkerställas att de extra skrotningsmedlen fördelas på ett flexibelt sätt så att de går till de medlemsstater som har störst behov, under förutsättning att de har fullgjort sina skyldigheter enligt FUP IV.

(7) Rollerna för alla parter som sysslar med genomförandet av den finansiella åtgärden bör definieras klart och tydligt och åtgärder bör vidtas för att garantera att förfarandena för förvaltning och övervakning av åtgärden medger insyn och är rättvisa.

(8) Bestämmelser för de ekonomiska bidragen enligt denna förordning bör fastställas genom hänvisning till bestämmelserna i förordning (EG) nr 2792/1999.

(9) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.

(10) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt, och lämpligt för att uppnå de grundläggande målen i denna förordning, nämligen bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna, att fastställa bestämmelser för skrotning av fiskefartyg. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de uppsatta målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 179/2002 (EGT L 31, 1.2.2002, s. 25).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING II

ÅR 2003

Artikel 4

Gemenskapens ekonomiska bidrag

Gemenskapen får för år 2003 bevilja ett ekonomiskt bidrag (nedan kallat "ekonomiskt bidrag" för de kostnader som medlemsstaterna ådrar sig enligt artikel 3. Det ekonomiska bidraget skall beräknas enligt satserna i tabell 3, grupp 1, i bilaga IV till förordning (EG) nr 2792/1999 ⁽²⁾).

Artikel 5

Prognosprogram för årliga utgifter

Medlemsstater som önskar få ett ekonomiskt bidrag skall till kommissionen senast den 30 juni 2003 lämna in en plan över föreslagna kostnader för att ta fartyg ur bruk för 2003 enligt både programmet för "anpassning av fiskeansträngningen" enligt förordning (EG) nr 2792/1999 och enligt den här åtgärden. Kommissionen kommer att göra en preliminär och vägledande fördelning mellan medlemsstaterna och därefter åtagandet för det årliga belopp som totalt finns tillgängligt i budgeten för denna åtgärd, med hänsyn till de fleråriga förvaltningsplanernas inverkan på flottan och den föreslagna användningen av de pengar som står till förfogande för "anpassning av fiskeansträngningen" enligt förordning (EG) nr 2792/1999.

Artikel 6

Förfarande

1. Medlemsstaterna skall lämna in sina ansökningar om betalning av kostnaderna senast den 30 juni 2004. På grundval av ansökningarna och situationen i varje medlemsstat när det gäller fleråriga förvaltningsplaners inverkan samt tillgången på pengar för "anpassning av fiskekapaciteten" enligt förordning (EG) nr 2792/1999, skall kommissionen fatta beslut om storleken på gemenskapens bidrag till varje medlemsstat. Kommissionen skall betala upp till 50 % av bidraget då ansökan mottas och återstoden efter det intygande från myndigheterna som anges i punkt 2 nedan.

2. Ansvariga myndigheter för genomförandet av gemenskapens nödgärd för skrotning av fiskefartyg skall vara de förvaltnings- och utbetalande myndigheter som sysslar med strukturfondsåtgärder på fiskeområdet i berörd medlemsstat. De skall utföra de uppgifter de ålagts enligt förordning (EG) nr 1260/1999.

AVDELNING I

INNEHÅLL OCH STÖDBERÄTTIGANDE

Artikel 1

Innehåll

Härmed införs en nödgärd från gemenskapens sida under perioden 2003–2006 för att hjälpa medlemsstaterna att ytterligare minska fiskeansträngningen enligt de fleråriga förvaltningsplaner som rådet har antagit enligt förordning (EG) nr ... Åtgärden skall bestå av ett särskilt incitament som gör pengar tillgängliga för medlemsstaterna för att delfinansiera deras ytterligare behov i samband med skrotning av fiskefartyg som berörs av fleråriga förvaltningsplaner. Åtgärden får endast utnyttjas av de medlemsstater som har uppnått både allmänna och segmentspecifika mål i FUP IV för sin flotta enligt bestämmelserna i rådets beslut 97/413/EG ⁽¹⁾ och för de fartyg som anges i artikel 2.

Artikel 2

Stödberättigade fartyg

Alla fartyg som omfattas av en flerårig förvaltningsplan som antagits av rådet enligt artikel 5 i förordning (EG) nr ... [om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken] skall berättiga till extra skrotningsbidrag enligt artikel 3 i den här förordningen på följande villkor:

- a) Fartyget är också berättigat till skrotningsbidrag enligt förordning (EG) nr 2792/1999.
- b) Fartygets fiskeansträngning har fått lov att minskas med minst 25 % till följd av en flerårig förvaltningsplan.

Artikel 3

Högsta belopp för ökat skrotningsbidrag

Fartygsägare får beviljas offentligt stöd för stödberättigande fartyg enligt de skalor som avses i artikel 7.5 a, ökat med 20 %.

⁽¹⁾ EGT L 175, 3.7.1997, s. 27 i dess ändrade lydelse enligt rådets beslut 2002/70/EG (EGT L 31, 1.2.2002, s. 77).

⁽²⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1451/2001 (EGT L 198, 21.7.2001, s. 9).

3. Om inte annat föreskrivs i den här förordningen skall artiklarna 33–39 i förordning (EG) nr 1260/1999, och föreskrifter som härrör från dessa, tillämpas.

AVDELNING III

PERIODEN 2004–2006

Artikel 7

För perioden 2004–2006 skall de medel som krävs för att finansiera denna åtgärd göras tillgängliga genom en omfördelning av de strukturfondsmedel som föreskrivs i artiklarna 41 och 44 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 och programplaneras inom befintliga FFU-program.

AVDELNING IV

GENOMFÖRANDE OCH IKRAFTTRÄDANDE

Artikel 8

Genomförande

Närmare bestämmelser för tillämpning av denna förordning skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 10.2 i förordning (EG) nr . . . [om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken].

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG, 83/349/EEG och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag och försäkringsföretag

(2002/C 227 E/07)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 259/2 slutlig — 2002/0112(COD)

(Framlagt av kommissionen den 28 maj 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 44.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Europeiska rådet underströk vid sitt möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 behovet av att påskynda fullbordandet av den inre marknaden för finansiella tjänster och angav år 2005 som slutdatum för genomförandet av kommissionens handlingsplan för finansiella tjänster samt yrkade på att åtgärder skulle vidtas för att öka jämförbarheten mellan årsredovisningar från bolag inom gemenskapen som är noterade på en reglerad marknad (nedan: "börsnoterade bolag").

(2) Kommissionen offentliggjorde den 13 juni 2000 ett meddelande med titeln "EU:s strategi för finansiell rapportering: den fortsatta inriktningen" ⁽¹⁾ där det föreslås att alla börsnoterade EU-företag senast från och med år 2005 bör utarbeta sin sammanställda redovisning i enlighet med en enda uppsättning redovisningsstandarder, nämligen de internationella redovisningsstandarderna International Accounting Standards (IAS).

(3) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (nedan: "IAS-förordningen") infördes ett krav på att alla börsnoterade företag från och med år 2005 skall utarbeta

sin sammanställda redovisning i enlighet med de IAS-standarder som antagits för tillämpning inom gemenskapen. Förordningen gav också medlemsstaterna en valmöjlighet när det gäller att tillåta eller kräva att antagna IAS-standarder skall tillämpas under utarbetandet av årsredovisningarna och att tillåta eller kräva onoterade företag att använda antagna IAS-standarder.

(4) Enligt IAS-förordningen är det nödvändigt att en internationell redovisningsstandard som skall tillämpas inom gemenskapen uppfyller det grundläggande kravet i rådets direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽²⁾ och rådets direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning ⁽³⁾, dvs. att tillämpningen av standarden ger en rättvisande bild av bolagets ekonomiska ställning och resultat; denna princip skall tillämpas utifrån dessa rådsk direktiv utan att detta nödvändigtvis innebär att standarden strikt skall överensstämma med varje enskild bestämmelse i direktiven.

(5) Dessa direktiv kommer fortfarande att vara den huvudsakliga källan när det gäller gemenskapens redovisningskrav för årsbokslut och sammanställd redovisning som inte utarbetas enligt IAS-förordningen i bolag som omfattas av direktiven 78/660/EEG och 83/349/EEG, och det är därför viktigt att det råder jämbördiga villkor mellan bolag inom gemenskapen som tillämpar IAS och sådana som inte gör det.

(6) Det är önskvärt, både för antagandet av IAS-standarder och för tillämpningen av direktiven 78/660/EEG och 83/349/EEG, att dessa direktiv kan anpassas till den internationella utvecklingen på redovisningsområdet. I detta avseende uppmanade kommissionen i sitt meddelande "Harmonisering av redovisningssystemet, en ny strategi i förhållande till det internationella harmoniseringssystemet" ⁽⁴⁾ Europeiska unionen att verka för att vidmakthålla förenlighet mellan gemenskapens redovisningsdirektiv och utvecklingen i den internationella normgivningen på redovisningsområdet, i synnerhet inom International Accounting Standards Committee, IASC.

⁽¹⁾ KOM(2000) 359, 13.6.2000.

⁽²⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet är senast ändrat genom direktiv 2001/65/EG (EGT L 283, 27.10.2001, s. 28).

⁽³⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet är senast ändrat genom direktiv 2001/65/EG (EGT L 283, 27.10.2001, s. 28).

⁽⁴⁾ KOM(1995) 508, 14.11.1995.

(7) Förvaltningsberättelsen och den sammanställda förvaltningsberättelsen är viktiga inslag i den finansiella rapporteringen. För att man skall kunna skapa större överensstämmelse och ge ytterligare vägledning om det informationsinnehåll som förväntas av "rättvisande översikt" är det nödvändigt att, i enlighet med nuvarande bästa praxis, skärpa kraven på dessa berättelser när det gäller den rättvisande översikt över företagens utveckling och ställning som skall ingå. Informationen skall inte vara begränsad till de ekonomiska aspekterna av bolagets verksamhet. Det förväntas att detta leder till analyser av miljömässiga, sociala och andra aspekter som är av betydelse för förståelsen av bolagets utveckling och ställning. Detta överensstämmer också med kommissionens rekommendation 2001/453/EG av den 30 maj 2001 om redovisning, värdering och lämnande av upplysningar när det gäller miljöaspekter i företags årsbokslut och förvaltningsberättelser ⁽¹⁾.

(8) Skillnader i utarbetandet och presentationen av revisionsberättelsen ger minskad jämförbarhet och är till skada för läsarnas förståelse av denna väsentliga aspekt av den finansiella rapporteringen. Ökad enhetlighet uppnås genom ändringar i överensstämmelse med nuvarande bästa internationella praxis av de specifika kraven på revisionsberättelsens form och innehåll.

(9) Direktiven 78/660/EEG och 83/349/EEG bör ändras i enlighet med ovanstående. Till följd av detta är det också nödvändigt att ändra rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag ⁽²⁾. Dessa ändringar kommer att avlägsna alla de oförenligheter mellan direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG och 91/674/EEG och IAS som förelåg den 1 maj 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 78/660/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 skall följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna får tillåta eller föreskriva att andra handlingar skall ingå i årsredovisningen utöver de handlingar som anges i första stycket."

2. I artikel 4 skall följande punkt 6 läggas till:

"6. Medlemsstaterna får tillåta eller kräva att beloppen i poster i resultat- och balansräkningarna skall redovisas med beaktande av den rapporterade transaktionens eller överenskommelsens substans. Ett sådant tillstånd eller krav får begränsas till vissa kategorier av företag eller till

sammanställd redovisning enligt definitionen i rådets direktiv 83/349/EEG (*).

(*) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1."

3. I artikel 8 skall följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna får tillåta eller kräva att företag använder en uppställning av balansräkningen enligt artikel 10 a som alternativ till övriga föreskrivna eller tillåtna uppställningsformer."

4. Gäller ej den svenska versionen: termen "avsättningar" kvarstår i artikel 9, Skulder, punkt B.

5. Gäller ej den svenska versionen: termen "avsättningar" kvarstår i artikel 10, punkt J.

6. Följande artikel 10 a skall läggas till:

"Artikel 10 a

I stället för de uppställningsformer för balansräkningen som anges i artiklarna 9 och 10 får medlemsstaterna tillåta eller kräva att företag, eller vissa kategorier av företag, tillämpar en uppdelning i kortfristiga och långfristiga poster, förutsatt att den information som förmedlas genom en sådan uppställning minst är likvärdig med den som annars skulle ha krävts genom artiklarna 9 och 10."

7. Artikel 20 ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"Avsättningar skall ha till syfte att täcka skulder som till sin karaktär är klart bestämda och som på balansdagen är antingen sannolika eller säkra beträffande sin förekomst, men som är obestämda i fråga om belopp eller tidpunkten då de uppkommer."

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"Avsättningar får inte användas för att justera tillgångarnas värde."

8. I artikel 22 skall följande stycke läggas till:

"Trots vad som föreskrivs i artikel 2.1 får medlemsstaterna tillåta eller kräva att alla företag, eller vissa kategorier av företag, överlämnar en resultatrapport i stället för de uppställningsformer för resultaträkningen som anges i artiklarna 23–26, förutsatt att den information som förmedlas genom en sådan rapport minst är likvärdig med den som annars skulle ha krävts genom dessa artiklar."

⁽¹⁾ EGT L 156, 13.6.2001, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 7.

9. Artikel 31 ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 c skall punkt bb ersättas med följande:
- ”hänsyn måste tas till alla skulder som har uppkommit under detta eller tidigare räkenskapsår, även om dessa skulder eller förluster blir kända först efter balansdagen men före upprättandet av balansräkningen,”
- b) Följande punkt 1 a skall införas:
- ”1 a. Utöver de belopp som redovisas i enlighet med artikel 31.1 c bb får medlemsstaterna tillåta eller kräva att alla förutsebara skulder och möjliga förluster som uppstår under det berörda räkenskapsåret eller ett föregående räkenskapsår skall beaktas, även om dessa skulder eller förluster uppstår först under tiden mellan balansdagen och den dag då balansräkningen upprättas.”
10. I artikel 33.1 c skall punkt c ersättas med följande:
- ”uppskrivning av anläggningstillgångar.”
11. I artikel 42 skall första punkten ersättas med följande:
- ”Avsättningarna får inte överstiga erforderliga belopp.”
12. Följande artiklar 42 e och 42 f skall införas:
- ”Artikel 42 e
- Trots vad som sägs i artikel 32 får medlemsstaterna tillåta eller kräva att alla företag eller vissa kategorier av företag värderar särskilt angivna slag av tillgångar som inte är finansiella instrument till verkligt värde.
- Ett sådant tillstånd eller krav får begränsas till sammanställd redovisning enligt definitionen i direktiv 83/349/EEG.
- Artikel 42 f
- Trots artikel 31.1 c får medlemsstaterna, om en tillgång värderas enligt artikel 42 e, tillåta eller kräva i fråga om alla företag eller vissa kategorier av företag att en förändring av tillgångens värde skall tas upp i resultaträkningen.”
13. I artikel 43.1.6 skall hänvisningen till artiklarna 9 och 10 ersättas med en hänvisning till artiklarna 9, 10 och 10 a.
14. Artikel 46 ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 skall ersättas med följande:
- ”Förvaltningsberättelsen skall minst innehålla en rättvisande översikt över utvecklingen av bolagets verksamhet och dess ställning.
- Översikten skall innehålla en balanserad och fullständig analys av utvecklingen av bolagets verksamhet och dess ställning. Informationen i översikten får inte begränsas till de finansiella aspekterna av bolagets verksamhet.
- Analysen skall utformas så att det, när så är lämpligt, i förvaltningsberättelsen lämnas hänvisningar och ytterligare kommentarer till belopp som tas upp i årsredovisningen.”
- b) I punkt 2 skall b ersättas med följande:
- ”bolagets förväntade framtida utveckling med uppgift om väsentliga osäkerhetskällor och risker som kan vara av betydelse för denna utveckling,”
15. I artikel 48 skall den tredje meningen utgå.
16. I artikel 49 skall den tredje meningen ersättas med följande:
- ”Rapporten från den eller de personer som är ansvariga för revisionen av årsredovisningen (nedan: ’de lagstadgade revisorerna’) behöver inte bifogas detta offentliggörande, men det måste anges om revisorsuttalandet lämnats med eller utan förbehåll eller om de lagstadgade revisorerna inte kunnat avge något revisorsuttalande. Det skall även uppges om revisionsberättelsen innehöll en hänvisning till frågor som de lagstadgade revisorerna genom att betona fäst uppmärksamheten vid utan att för den skull göra ett förbehåll i revisorsuttalandet.”
17. Artikel 51.1 skall ersättas med följande:
- ”Bolagens årsredovisning skall granskas av en person eller personer som godkänts av medlemsstaterna för att utföra lagstadgad revision enligt direktiv 84/253/EEG (*).
- De lagstadgade revisorerna skall även kontrollera att förvaltningsberättelsen överensstämmer med årsbokslutet för samma räkenskapsår.
- (*) EGT L 126, 12.5.1984, s. 20.”
18. Följande artikel 51 a skall införas:
- ”Artikel 51 a
1. Den lagstadgade revisionsberättelsen skall innehålla:
- a) en inledning som minst skall innehålla identifikationsuppgifter för den årsredovisning som omfattas av den lagstadgade revisionen,

- b) en beskrivning av den lagstadgade revisionens omfattning som minst skall ange vilka revisionsstandarder som har tillämpats vid den lagstadgade revisionen,
- c) ett revisorsuttalande som klart skall ange de lagstadgade revisorernas uppfattning om huruvida årsbokslutet ger en rättvisande bild enligt de ramar för den finansiella rapporteringen som följts och, i tillämpliga fall, huruvida årsbokslutet uppfyller de lagstadgade kraven; av revisorsuttalandet skall framgå om revisionsberättelsen är ren eller oren, om en revisorsanmärkning gjorts eller, om de lagstadgade revisorerna är oförmögna att lämna ett revisorsuttalande, ett uttalande i revisionsberättelsen om att tillräckligt underlag för ett uttalande saknas,
- d) en hänvisning till varje annan fråga som de lagstadgade revisorerna pekar på genom att betona den utan att lämna en oren revisionsberättelse, och
- e) ett uttalande om förenligheten eller bristen på förenlighet mellan förvaltningsberättelsen och årsbokslutet för samma räkenskapsår.
2. Revisionsberättelsen skall dateras och undertecknas av de lagstadgade revisorerna."
19. Artikel 53.1 skall utgå.
20. Följande artikel 53 a skall införas:
- "Artikel 53 a
- Medlemsstaterna skall inte bevilja sådana undantag som anges i artiklarna 11, 27, 46, 47 och 51 för företag vilkas värdepapper i någon medlemsstat är upptagna till handel på en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 1.13 i rådets direktiv 93/22/EEG (*).
- (*) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27."
21. I artikel 56.1 skall hänvisningen till "artiklarna 9 och 10" ersättas med en hänvisning till artiklarna "9, 10 och 10 a".
22. I artikel 60 första stycket skall "på grundval av sitt marknadsvärde" ersättas med "på grundval av sitt verkliga värde".
23. I artikel 61 a skall hänvisningen till "artiklarna 42 a–d" ersättas med en hänvisning till "artiklarna 42 a–f".

Artikel 2

Direktiv 83/349/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

"Utöver i de fall som anges i punkt 1 får en medlemsstat kräva att ett företag som lyder under dess lagstiftning skall

upprätta en sammanställd redovisning och ett sammanställt årsbokslut, om:

- a) företaget (ett moderföretag) faktiskt utövar ett bestämmande inflytande över ett annat företag (dotterföretaget); eller
- b) företaget (ett moderföretag) och ett annat företag (dotterföretaget) står under moderföretagets gemensamma ledning."

2. I artikel 3.1 skall hänvisningen till artiklarna 13, 14 och 15 ersättas med en hänvisning till artiklarna 13 och 15.

3. Artikel 6 ändras på följande sätt:

- a) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"Denna artikel skall inte tillämpas, om ett av de företag som skulle ingå i den sammanställda redovisningen är ett bolag vars finansiella instrument är upptagna till handel i någon medlemsstat på en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 1.13 i rådets direktiv 93/22/EEG (*).

(*) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27."

- b) Punkt 5 skall utgå.

4. Artikel 7 ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 b skall andra stycket utgå.
- b) I punkt 2 a skall hänvisningen till artiklarna 13, 14 och 15 ersättas med en hänvisning till artiklarna 13 och 15.
- c) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"En medlemsstat får dock inte tillämpa punkterna 1 och 2 på bolag vilkas finansiella instrument är upptagna till handel i någon medlemsstat på en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 1.13 i direktiv 93/22/EEG."

5. I artikel 11.1 a skall hänvisningen till artiklarna 13, 14 och 15 ersättas med en hänvisning till artiklarna 13 och 15.

6. Artikel 14 skall utgå.

7. I artikel 16.1 skall följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna får tillåta eller kräva att andra handlingar skall ingå i den sammanställda redovisningen utöver de handlingar som anges i första stycket."

8. I artikel 17.1 skall hänvisningen till artiklarna 3–10 ersättas med en hänvisning till artiklarna 3–10 a.

9. I artikel 34.2 b skall texten "artiklarna 13 och 14. Utan inskränkning i vad som gäller enligt artikel 14.3 skall en förklaring" ersättas med "artikel 13 och en förklaring skall".
10. I artikel 34.5 skall texten "eller har utelämnats från denna enligt artikel 14" utgå.
11. Artikel 36 ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 skall ersättas med följande:
- "1. Den sammanställda förvaltningsberättelsen skall minst innehålla en rättvisande översikt över såväl utvecklingen av verksamheten som ställningen i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av den sammanställda redovisningen.
- Översikten skall innehålla en balanserad och fullständig analys av utvecklingen av företagets verksamhet och deras ställning. Informationen i översikten får inte begränsas till de finansiella aspekterna av verksamheten.
- Analysen skall utformas så att det, när så är lämpligt, i den sammanställda förvaltningsberättelsen lämnas hänvisningar och ytterligare kommentarer till belopp som tas upp i den sammanställda redovisningen."
- b) Punkt 2 b skall ersättas med följande:
- "b) Den förväntade framtida utvecklingen av dessa företag, betraktade som en helhet, med uppgift om väsentliga osäkerhetskällor och risker som kan vara av betydelse för denna utveckling."
- c) Följande punkt 3 skall läggas till:
- "3. Om sammanställd förvaltningsberättelse krävs utöver en förvaltningsberättelse får de två rapporterna presenteras som ett enda dokument. Det kan vara lämpligt att i detta särskilt betona de frågor som är väsentliga för företagen som ingår i sammanställningen som helhet."
12. Artikel 37 skall ersättas med följande:
- "1. Bolagens sammanställda redovisning skall granskas av en person eller flera personer som godkänts av den medlemsstat vars lagstiftning moderbolaget lyder under för att utföra lagstadgad revision enligt rådets direktiv 84/253/EEG (*).
- Den person eller de personer som ansvarar för revisionen av den sammanställda redovisningen (nedan: 'de lagstadgade revisorerna') skall även kontrollera att den sammanställda förvaltningsberättelsen överensstämmer med den sammanställda redovisningen för samma räkenskapsår.
2. Den lagstadgade revisionsberättelsen skall omfatta följande:
- a) En inledning som minst skall innehålla identifikationsuppgifter för den sammanställda redovisning som omfattas av den lagstadgade revisionen.
- b) En beskrivning av den lagstadgade revisionens omfattning som minst skall ange vilka revisionsstandarder som har tillämpats vid den lagstadgade revisionen.
- c) Ett revisorsuttalande som klart skall ange de lagstadgade revisorernas uppfattning om huruvida det sammanställda årsbokslutet ger en rättvisande bild enligt de ramar för den finansiella rapporteringen som följts och, i tillämpliga fall, huruvida det sammanställda årsbokslutet uppfyller de lagstadgade kraven. Av revisorsuttalandet skall framgå om revisionsberättelsen är ren eller oren, om en revisorsanmärkning gjorts eller, om de lagstadgade revisorerna är oförmögna att lämna ett revisorsuttalande, ett uttalande i revisionsberättelsen om att tillräckligt underlag för ett uttalande saknas.
- d) En hänvisning till varje annan fråga som de lagstadgade revisorerna pekar på genom att betona den utan att lämna en oren revisionsberättelse.
- e) Ett uttalande om förenligheten eller bristen på förenlighet mellan den sammanställda förvaltningsberättelsen och det sammanställda årsbokslutet för samma räkenskapsår.
3. Revisionsberättelsen skall dateras och undertecknas av de lagstadgade revisorerna.
4. I det fall moderbolagets årsredovisning bifogas den sammanställda redovisningen, får den lagstadgade revisionsberättelse som krävs enligt denna artikel kombineras med varje lagstadgade revisionsberättelse om moderbolagets årsredovisning som krävs enligt artikel 51 i direktiv 78/660/EEG.
- (*) EGT L 126, 12.5.1984, s. 20."
13. I artikel 38 skall följande punkt 7 läggas till:
- "7. Punkterna 2 och 3 i denna artikel skall inte tillämpas på företag vilkas värdepapper i någon medlemsstat är upptagna till handel på en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 1.13 i direktiv 93/22/EEG."

Artikel 3

Direktiv 91/674/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Artiklarna 2, 3, 4.1, 4.3–5, 6, 7, 13, 14, 15.3–4, 16–21, 29–35, 37–41, 42, 42 a–f, 43.1 punkterna 1–7 samt 9–14, 45.1, 46.1–2, 48–50, 50 a, 51.1, 51 a, 56–59, 61 och 61 a i direktiv 78/660/EEG skall gälla i fråga om företag som avses i artikel 2 nedan, om annat ej föreskrivs i det här direktivet. Artiklarna 46–48, 51 och 53 i det här direktivet skall inte gälla tillgångar och skulder som värderas enligt avsnitt 7 a i direktiv 78/660/EEG.

2. När det i direktiven 78/660/EEG och 83/349/EEG hänvisas till artikel 9, 10 och 10 a (balansräkning) respektive 22–26 (resultaträkning) i direktiv 78/660/EEG, skall hänvisningarna anses gälla artikel 6 (balansräkning) respektive 34 (resultaträkning) i detta direktiv."

2. I artikel 6 skall under "Skulder och eget kapital", punkt E, "Avsättningar för andra risker och kostnader" ersättas med "Andra avsättningar".

3. Artikel 46 ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 skall följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna får bevilja undantag från första stycket."

b) Punkt 6 skall ersättas med följande:

"Den eller de metoder som tillämpats på varje investeringspost tillsammans med de belopp de resulterat i skall anges i noterna till redovisningen."

Artikel 4

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [. . .]. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat utfärda.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om rättelse av förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller startdatum för övergångsperioden för erkännande av producentorganisationer

(2002/C 227 E/08)

KOM(2002) 252 slutlig — 2002/0111(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 29 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 13.1 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾ beviljades en övergångsperiod på två år, med början samma dag som ikraftträdandet, under vilken bestämmelserna i avdelning IV i ovannämnda förordning skulle gälla, till producentorganisationer som erkänts enligt rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽²⁾ men som inte uppfyllde kraven för erkännande enligt förordning (EG) nr 2200/96. Denna tvååriga övergångsperiod kan förlängas till fem år om medlemsstaten i fråga godkänner en handlingsplan som läggs fram av producentorganisationen över hur denna skall uppfylla kraven i förordning (EG) nr 2200/96 för att erkännas av medlemsstaten.
- (2) I artikel 13.1 i förordning (EG) nr 2200/96 fastställs att det datum då de två- och femåriga övergångsperioderna inleds skall vara det datum förordningen träder i kraft (21 november 1996). Detta är ett misstag; faktum är att det skulle ha varit meningslöst att låta övergångsåtgärder vara stödberättigande från och med datumet för ikraftträdande av förordning (EG) nr 2200/96, eftersom förordning (EEG) nr 1035/72 gällde fram till och med den 31 decem-

ber 1996 och övergångsperioderna i fråga borde ha inletts i och med tillämpningsdatumet för förordning (EG) nr 2200/96.

- (3) Således bör nämnda misstag i artikel 13.1 i förordning (EG) nr 2200/96 rättas. Eftersom effekterna av misstaget i artikel 13.1 kan ha haft negativa effekter för producentorganisationer som har utnyttjat övergångsperioderna bör motsvarande bestämmelser tillämpas från och med det datum då förordning (EG) nr 2200/96 träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 13.1 i förordning (EG) nr 2200/96 skall ersättas med följande:

- "1. De producentorganisationer som före den här förordningens ikraftträdande har erkänts med stöd av förordning (EEG) nr 1035/72, och som inte utan en övergångsperiod kan erkännas med stöd av artikel 11 i den här förordningen, får fortsätta att verka inom ramen för avdelning IV under två år från och med den 1 januari 1997, om dessa organisationer uppfyller kraven i de nämnda artiklarna i förordning (EEG) nr 1035/72."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med det datum då förordning (EG) nr 2200/96 träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 545/2002 (EGT L 84, 28.3.2002, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 118, 20.5.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1363/95 (EGT L 132, 16.6.1995, s. 1).

Förslag till rådets förordning om vissa restriktiva åtgärder med avseende på Liberia

(2002/C 227 E/09)

KOM(2002) 269 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 29 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 301 i detta,med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt
2001/357/GUSP av den 7 maj 2001 ⁽¹⁾, ändrad och förlängd
genom rådets gemensamma ståndpunkt 2002/.../GUSP,

med beaktande av kommissionens förslag,

och av följande skäl:

(1) Genom sin resolution nr 1408(2002) av den 6 maj 2002 beslutade Förenta nationernas säkerhetsråd, i enlighet med kapitel VII i Förenta nationernas stadga, att förlänga de restriktiva åtgärder som införts mot Liberia för dess stöd till RUF i Sierra Leone och andra väpnade rebellgrupper i området genom FN:s säkerhetsråds resolution nr 1343(2001) av den 7 mars 2001.

(2) Vissa av dessa åtgärder ligger inom fördragets tillämpningsområde, och därför krävs det gemenskapslagstiftning för att genomföra de relevanta besluten av säkerhetsrådet såvitt gäller gemenskapens territorium, särskilt i syfte att undvika snedvridning av konkurrensen. Detta territorium anses i denna förordning omfatta de medlemsstater på vilkas territorier fördraget är tillämpligt, på de villkor som anges i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas befogenheter vid utövandet av den offentliga makten skall det vara förbjudet att tillhandahålla Liberia teknisk utbildning eller tekniskt stöd avseende tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av krigsmateriel och all annan tillhörande materiel, inklusive vapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning samt reservdelar för dessa.

2. Förbudet enligt punkt 1 skall inte gälla i de fall där den kommitté som inrättas genom punkt 14 i FN:s säkerhetsråds resolution nr 1343(2001) på förhand har beviljat undantag.

⁽¹⁾ EGT L 126, 8.5.2001, s. 1.

Sådana undantag skall utverkas genom de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som förtecknas i bilaga I till denna förordning.

Artikel 2

1. Direkt eller indirekt import till gemenskapen av alla rådiamanter från Liberia enligt definitionen i bilaga II till denna förordning skall vara förbjuden, oavsett om diamanterna har sitt ursprung där eller inte.

2. Kommissionen bemyndigas härmed att ändra bilaga II för att anpassa den till eventuella ändringar i Kombinerade nomenklaturen.

Artikel 3

Utan att det påverkar medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter enligt Förenta nationernas stadga skall kommissionen upprätthålla alla de förbindelser med den genom punkt 14 i FN:s säkerhetsråds resolution nr 1343(2001) inrättade kommittén som behövs för att denna förordning skall kunna genomföras effektivt.

Artikel 4

Kommissionen och medlemsstaterna skall omedelbart informera varandra om de åtgärder som vidtas enligt denna förordning och lämna varandra relevanta upplysningar som de förfogar över med anknytning till denna förordning, särskilt upplysningar om överträdelser, problem när det gäller efterlevnaden av lagstiftningen samt domar som avkunnats av nationella domstolar.

Artikel 5

Denna förordning skall tillämpas utan hinder av de rättigheter eller skyldigheter som följer av de internationella överenskommelser som undertecknats eller de avtal som ingåtts eller de licenser eller tillstånd som beviljats före ikraftträdandet av denna förordning.

Artikel 6

1. Varje medlemsstat skall avgöra vilka påföljder som skall tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. I avvaktan på att sådan lagstiftning vid behov antas skall, vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning, de påföljder tillämpas som medlemsstaterna fastställt för att genomföra artikel 6 i förordning (EG) nr 1146/2001 ⁽²⁾.

⁽²⁾ EGT L 156, 13.6.2001, s. 1.

2. Varje medlemsstat skall vara ansvarig för att inleda förfaranden mot fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ under dess jurisdiktion när sådana personer, enheter eller organ överträtt ett förbud enligt denna förordning.

Artikel 7

Denna förordning skall tillämpas

- inom gemenskapens territorium, inbegripet dess luftrum,
- ombord på varje flygplan och fartyg under en medlemsstats jurisdiktion,

— på annan plats på varje person som är medborgare i en medlemsstat, och

— på varje juridisk person, enhet eller organ som har inrättats eller bildats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning upphör att gälla den 8 maj 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

Förteckning över behöriga myndigheter enligt artikel 1.2

(skall ses över vid behov)

BELGIEN

Ministère des affaires étrangères, du commerce extérieur et de la coopération au développement

Egmont 1
Rue des Petits Carmes 19
B-1000 Bruxelles

Direction des relations économiques et bilatérales extérieures

- a) Service Afrique du Sud du Sahara (B.22),
Tfn: (32-2) 501 85 77
- b) Coordination de la politique commerciale (B.40)
Tfn: (32-2) 501 83 20
- c) Service transports (B.42)
Tfn: (32-2) 501 37 62
Fax: (32-2) 501 88 27

Ministère des affaires économiques
ARE 4 o division, service des licences
Avenue du Général Leman 60
B-1040 Bruxelles
Tfn: (32-2) 206 58 16/27
Fax: (32-2) 230 83 22

DANMARK

Erhvervs og Bolig Styrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Tfn: (45) 35 46 60 00
Fax: (45) 35 46 60 01

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
DK-1448 Copenhagen K
Tfn: (45) 33 92 00 00
Fax: (45) 32 54 05 33

TYSKLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
Frankfurter Straße 29-35
D-65760 Eschborn
Tfn: (49-61 96) 908-0

GREKLAND

Ministry of National Economy
General Secretariat for International Economic Relations
General Directorate for Policy Planning and Management
Kornarou 1
GR-105 63 Athens
Tfn: (01) 32 86 401-3
Fax: (01) 32 86 404

SPANIEN

Ministerio de Economía
Dirección General de Comercio Inversiones
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tfn: (34-91) 349 38 60
Fax: (34-91) 457 28 63

FRANKRIKE

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des douanes et des droits indirects
Cellule embargo — Bureau E2
Tfn: (33-1) 44 74 48 93
Fax: (33-1) 44 74 48 97

Ministère des affaires étrangères
Direction des Nations unies et des organisations internationales
Tfn: (33-1) 43 17 59 68
Fax: (33-1) 43 17 46 91

IRLAND

Department of Public Enterprise
Aviation Regulation and International Affairs Division
44, Kildare Street
Dublin 2
Ireland
Tfn: (353-1) 604 10 50
Fax: (353-1) 670 74 11

ITALIEN

Ministero degli Affari esteri D.G.A.E.-Uff. X
Roma
Tfn: (39-06) 36 91 37 50
Fax: (39-06) 36 91 37 52

Ministero del Commercio estero Gabinetto
Roma
Tfn: (39-06) 59 93 23 10
Fax: (39-06) 59 64 74 94

Ministero dei Trasporti Gabinetto
Roma
Tfn: (39-06) 44 26 71 16/84 90 40 94
Fax: (39-06) 44 26 71 14

LUXEMBURG

Ministère des affaires étrangères
Direction des relations économiques internationales et de la coopération
BP 1602
L-1016 Luxembourg

NEDERLÄNDERNA

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Directie Verenigde Naties
Afdeling Politieke Zaken
2594 AC Den Haag
Nederland
Tfn: (31-70) 348 42 06
Fax: (31-70) 348 67 49

ÖSTERRIKE

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten
Abteilung II/A/2
Landstrasser Hauptstraße 55-57
A-1030 Wien

Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr
Oberste Zivilluftfahrtbehörde (OZB)
Radetzkystraße 2
A-1030 Wien

Österreichische Nationalbank
Otto Wagner Platz 3
A-1090 Wien
Tfn: (43-1) 404 20-0
Fax: (43-1) 404 20 73 99

PORTUGAL

Ministério dos Negócios Estrangeiros
Direcção-Geral dos Assuntos Multilaterais
Largo do Rilvas
P-1350-179 Lisboa
Tfn: (351-21) 394 60 72
Fax: (351-21) 394 60 73

FINLAND

Ulkoasiainministeriö/Utrikesministeriet
PL 176/PB 176
FIN-00161 Helsinki/Helsingfors
Tfn: (358-9) 16 05 59 00
Fax: (358-9) 16 05 57 07

SVERIGE

Regeringskansliet
Utrikesdepartementet
Rättssekretariatet för EU-frågor
Fredsgatan 6
S-103 39 Stockholm
Tfn: (46-8) 405 10 00
Fax: (46-8) 723 11 76

FÖRENADE KUNGARIKET

Foreign and Commonwealth Office
Sanctions Unit
United Nations Department
King Charles Street
London SW1A 2AH
United Kingdom
Tfn: (44-207) 72 70 36 39
Fax: (44-207) 72 70 14 73

Export Control Organisation
Department of Trade and Industry
Kingsgate House
66-74 Victoria Street
London SW1E 6SW
United Kingdom
Tfn: (44-171) 215 67 40
Fax: (44-171) 222 06 12

BILAGA II

Rådiananter enligt artikel 2

KN-nummer	Produktbeskrivning
ex 7102 10 00	Osorterade diamanter, obearbetade och inte monterade eller infattade
7102 21 00	Industridiamanter, obearbetade eller enkelt sågade, kluvna eller avjämnade
7102 31 00	Andra diamanter, obearbetade eller enkelt sågade, kluvna eller avjämnade
7105 10 00	Stoft och pulver av diamanter

Förslag till rådets förordning om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater

(2002/C 227 E/10)

KOM(2002) 285 slutlig — 2002/0121(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 31 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Förenta staterna har infört en skyddsåtgärd i form av tullkvoter eller höjda tullar för import av stålprodukter från bl.a. Europeiska gemenskapen med verkan från och med den 20 mars 2002.
- (2) Denna åtgärd orsakar allvarlig skada för de berörda gemenskapsproducenterna och rubbar balansen mellan medgivanden och skyldigheter enligt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO). Åtgärden kommer att avsevärt begränsa gemenskapens export av de berörda stålprodukterna till Förenta staterna och därmed att påverka gemenskapens export till ett värde av åtminstone 2 407 miljoner euro per år.
- (3) Ingen tillfredsställande lösning nåddes genom det samråd som hölls mellan Förenta staterna och gemenskapen i enlighet med WTO-avtalet.
- (4) Enligt WTO-avtalet är berörda exporterande medlemmar fria att upphäva tillämpningen av väsentligen likvärdiga medgivanden eller andra skyldigheter, under förutsättning att WTO:s varuhandelsråd inte motsätter sig detta.
- (5) Införande av tilläggstullar på 100, 30, 15, 13 och 8 % på utvalda produkter med ursprung i Förenta staterna som årligen importerats till gemenskapen utgör ett upphävande av ett väsentligen likvärdigt handelsmedgivande genom att beloppet på de tullar som tas ut inte kommer att överstiga beloppet på de tullar som kommer att tas ut på exporten från gemenskapen av de produkter som omfattas av Förenta staternas skyddsåtgärd, dvs. 626 miljoner euro per år.
- (6) Upphävandet av väsentligen likvärdiga medgivanden bör företrädesvis tillämpas på stålsektorn och vid behov på andra sektorer. De tillverkade produkter med ursprung i Förenta staterna som valts ut är produkter som gemen-

skapen inte är väsentligen beroende av för sin försörjning, men på vilka påförandet av tilläggstullar kommer att ha en inverkan som i det väsentliga motsvarar den inverkan på gemenskapsexporten som Förenta staternas skyddsåtgärd har.

- (7) För vissa produkter som kallas "vissa platta stålprodukter" har Förenta staternas skyddsåtgärd inte vidtagits till följd av en ökning av importen i absoluta tal.
- (8) I enlighet med WTO-avtalet bör därför en del av gemenskapens medgivanden, motsvarande den del av skyddsåtgärden som inte vidtagits till följd av en ökning av importen i absoluta tal och även motsvarande ett belopp av 379 miljoner euro i tillämpliga tullar, från och med den 18 juni 2002 upphävas för produkter som är av särskild betydelse för Förenta staterna fram till dess att Förenta staternas skyddsåtgärd upphävs.
- (9) De produkter för vilka en importlicens med tullbefrielse eller tullnedsättning utfärdats före den dag då denna förordning träder i kraft bör inte omfattas av de aktuella tilläggstullarna.
- (10) De produkter i fråga om vilka det kan påvisas att de har exporterats från Förenta staterna till gemenskapen före den dag då tilläggstullarna börjar tillämpas bör inte omfattas av de aktuella tilläggstullarna.
- (11) De produkter som påverkas av att medgivanden upphävs bör hänföras till tullförfarandet "bearbetning under tullkontroll" endast till följd av en undersökning utförd av Tullkodexkommittén.
- (12) Denna förordning påverkar inte frågan om den amerikanska skyddsåtgärdens förenlighet med WTO-avtalet. Tilläggstullen bör under alla omständigheter gälla till fullo från och med den 20 mars 2005 fram till dess att Förenta staterna upphäver sin skyddsåtgärd. Tilläggstullen bör emellertid börja gälla omedelbart om WTO:s tvistlösningsorgan beslutar att Förenta staternas skyddsåtgärd är oförenlig med WTO-avtalet.
- (13) Gemenskapen gjorde en skriftlig anmälan om upphävandet till Varuhandelsrådet den 14 maj 2002. Varuhandelsrådet har inte motsatt sig detta upphävande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De tullmedgivanden som gemenskapen beviljat Förenta staterna i fråga om de produkter som förtecknas i bilagorna I och II till denna förordning upphävs med verkan från och med den 18 juni 2002.

Artikel 2

1. De tillämpliga tullarna för de produkter med ursprung i Förenta staterna som förtecknas i bilagorna I och II skall höjas med en tilläggsvärdetull på 100 %, 30 %, 15 %, 13 % eller 8 %, i enlighet med bilagorna.

2. Tilläggstullarna enligt bilaga I skall tillämpas från och med den 18 juni 2002 till och med dess att tilläggstullarna enligt bilaga II börjar tillämpas.

3. Tilläggstullarna enligt bilaga II skall tillämpas från och med

i) den 20 mars 2005, eller

ii) den femte dagen efter det att WTO:s tvistlösningsorgan har beslutat att den skyddsåtgärd som Förenta staterna infört är oförenlig med WTO-avtalet, om detta infaller tidigare. I så fall skall kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett tillkännagivande med angivande av dagen för tvistlösningsorganets beslut.

4. Denna förordning skall gälla fram till dess att Förenta staternas skyddsåtgärd upphävs. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett tillkännagivande med angivande av den dag då den skyddsåtgärd som Förenta staterna infört har upphävts.

Artikel 3

1. De produkter som förtecknas i bilaga I och för vilka en importlicens med tullbefrielse eller tullnedsättning utfärdats före dagen för denna förordnings ikraftträdande skall inte omfattas av tilläggstullen enligt bilaga I.

2. De i bilaga I förtecknade produkter i fråga om vilka det kan påvisas att de redan är på väg till gemenskapen den dag då den bilagan börjar tillämpas och vars bestämmelseort inte kan ändras skall inte omfattas av tilläggstullen enligt den bilagan.

De i bilaga II förtecknade produkter som inte omfattas av bilaga I och i fråga om vilka det kan påvisas att de redan är på väg till gemenskapen den dag då bilaga II börjar tillämpas samt vars bestämmelseort inte kan ändras skall inte omfattas av tilläggstullen enligt bilaga II.

3. De produkter som förtecknas i bilagorna I och II får hänföras till tullförfarandet "bearbetning under tullkontroll" i enlighet med artikel 551.1 första stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽¹⁾ endast om Tullkodexkommittén har prövat de ekonomiska villkoren, om inte produkterna eller processerna nämns i avsnitt A i bilaga 76 till den förordningen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE PRODUKTER VARS IMPORT KOMMER ATT OMFATTAS AV TILLÄGGSTULLAR FRÅN OCH MED DEN 18 JUNI 2002

Varubeskrivningen i Kombinerade nomenklaturen ⁽¹⁾ enligt KN-numren nedan är avgörande för om produkterna omfattas av denna bilaga. Varubeskrivningen i denna bilaga ingår endast i informationssyfte.

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
Torkade grönsaker, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda som omfattas av KN-nr 0712 20 00	100 %
Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska som omfattas av KN-nr 0808 10 90	100 %
Ris som omfattas av KN-nr 1006 30 98	100 %
1006 40 00	100 %
Frukt- och bärsaft (inbegripet druvmust) samt grönsakssaft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel som omfattas av KN-nr 2009 11 99	100 %
2009 12 00	100 %
2009 19 98	100 %
T-tröjor, undertröjor och liknande tröjor, av trikå som omfattas av KN-nr 6109 10 00	100 %
6109 90 10	100 %
6109 90 30	100 %
6109 90 90	100 %
Kostymer, ensembler, kavajer, blazrar, jackor och byxor (andra än badbyxor), för män eller pojkar som omfattas av KN-nr 6203 42 90	100 %
6203 43 11	100 %
6203 43 19	100 %
Dräkter, ensembler, kavajer, blazrar, jackor, klänningar, kjolar, byxkjolar och byxor, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr 6204 62 90	100 %
Skjortor för män eller pojkar som omfattas av KN-nr 6205 30 00	100 %
Res- och sängfiltar som omfattas av KN-nr 6301 30 10	100 %
Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag som omfattas av KN-nr 7210 12 11	100 %
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av mindre än 600 mm som omfattas av KN-nr 7220 20 31	100 %
7220 90 11	100 %
7220 90 39	100 %
7220 90 90	100 %

⁽¹⁾ Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
<p>Annan stång av rostfritt stål; profiler av rostfritt stål som omfattas av KN-nr</p>	
7222 20 81	100 %
7222 20 89	100 %
<p>Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, slussportar, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, fönsterluckor, räcken och pelare), av järn eller stål; plåt, stång, profiler, rör o.d. av järn eller stål, bearbetade för användning i konstruktioner som omfattas av KN-nr</p>	
7308 30 00	100 %
<p>Tankar, fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning som omfattas av KN-nr</p>	
7310 29 90	100 %
<p>Andra gjutna varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr</p>	
7325 99 90	100 %
<p>Andra varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr</p>	
7326 20 90	100 %
<p>Tryckpressar som används för tryckning med typer, tryckplåtar, klichéer, tryckcylindrar och andra tryckformar enligt nr 8442; maskiner för tryckning med bläckstråle, andra än sådana enligt nr 8471; hjälpapparater för användning vid tryckning som omfattas av KN-nr</p>	
8443 11 00	100 %
8443 19 90	100 %
<p>Glasögon o.d., avsedda för synkorrektin, som skydd för ögonen eller för annat ändamål som omfattas av KN-nr</p>	
9004 10 91	100 %
9004 10 99	100 %
<p>Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kätgelresare för bowlinghallar som omfattas av KN-nr</p>	
9504 10 00	100 %

BILAGA II

Varubeskrivningen i Kombinerade nomenklaturen ⁽¹⁾ enligt KN-numren nedan är avgörande för om produkterna omfattas av denna bilaga. Varubeskrivningen i denna bilaga ingår endast i informationssyfte.

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta som omfattas av KN-nr 0710 40 00	13 %
Torkade grönsaker, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda som omfattas av KN-nr 0712 20 00 0712 90 90	15 % 13 %
Torkade baljväxtfrön, även skalade eller sönderdelade som omfattas av KN-nr 0713 33 90 0713 40 00	13 % 13 %
Andra nötter, färska eller torkade, även skalade som omfattas av KN-nr 0802 32 00	15 %
Dadlar, fikon, ananas, avokado, guava, mango och mangostan, färska eller torkade som omfattas av KN-nr 0804 50 00	15 %
Citrusfrukter, färska eller torkade som omfattas av KN-nr 0805 40 00	15 %
Vindruvor, färska eller torkade som omfattas av KN-nr 0806 10 10	15 %
Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska som omfattas av KN-nr 0808 10 90 0808 20 50	15 % 15 %
Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slånbär, färska som omfattas av KN-nr 0809 20 95	15 %
Ris som omfattas av KN-nr 1006 20 98 1006 30 98 1006 40 00	8 % 8 % 8 %
Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006 som omfattas av KN-nr 2005 80 00	15 %
Frukt- och bärsaft (inbegripet druvmust) samt grönsakssaft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel som omfattas av KN-nr 2009 11 99 2009 12 00 2009 19 98 2009 21 00 2009 29 99	15 % 15 % 15 % 15 % 15 %
Cigarrer, cigariller och cigaretter av tobak eller tobaksersättning som omfattas av KN-nr 2402 20 90	30 %

⁽¹⁾ Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
<p>Papper och papp, obelagda och obestrukna, av sådana slag som används för skrivning, tryckning eller annat grafiskt ändamål, samt icke-perforerat papper och papp till hålkort och hålremsor, i rullar eller kvadratiska eller rektangulära ark oavsett storlek, med undantag av papper enligt nr 4801 eller 4803; papper och papp, handgjorda som omfattas av KN-nr</p> <p>4802 56 10</p>	15 %
<p>Papper av sådan typ som används till toalettpapper, ansiktsservetter, handdukar eller bordservetter samt liknande papper av sådana slag som används för hushållsändamål eller sanitärt ändamål, cellulosaavadd och duk av cellulosa-fibrer, även kräppade, plisserade, präglade, perforerade, ytfärgade, ytdekorerade eller tryckta, i rullar eller ark som omfattas av KN-nr</p> <p>4803 00 31</p>	15 %
<p>Toalettpapper och liknande papper, cellulosaavadd eller duk av cellulosa-fibrer, av sådana slag som används för hushållsändamål eller sanitärt ändamål, i rullar med en bredd av högst 36 cm, eller nedskurna till bestämd storlek eller form; näsdukar, servetter för rengöring av ansikte eller händer, handdukar, bordsdukar, bordservetter, blöjor, tamponger, lakan och liknande hushålls-, sanitets- och sjukhusartiklar samt kläder och tillbehör till kläder, av pappersmassa, papper, cellulosaavadd eller duk av cellulosa-fibrer som omfattas av KN-nr</p> <p>4818 20 10</p> <p>4818 30 00</p> <p>4818 50 00</p>	15 % 15 % 15 %
<p>Kartonger, askar, lådor, säckar, påsar och andra förpackningar av papper, papp, cellulosaavadd eller duk av cellulosa-fibrer; kortregisterlådor, brevkorgar och liknande artiklar av sådana slag som används på kontor, i butiker e.d., av papper eller papp som omfattas av KN-nr</p> <p>4819 10 00</p> <p>4819 20 10</p> <p>4819 20 90</p> <p>4819 30 00</p> <p>4819 40 00</p> <p>4819 50 00</p> <p>4819 60 00</p>	15 % 15 % 15 % 15 % 15 % 15 %
<p>Kontorsböcker, räkenskapsböcker, anteckningsböcker, orderböcker, kvittensböcker, brevpapper i block, anteckningsblock, dagböcker och liknande artiklar, ävensom skrivböcker, skrivunderlägg, samlingspärmar (för lösblad eller andra), mappar, blankettsatser, även interfolierade med karbonpapper, samt liknande artiklar, av papper eller papp; album för prover eller samlingar samt bokpärmar och bokomslag, av papper eller papp som omfattas av KN-nr</p> <p>4820 10 30</p> <p>4820 10 50</p> <p>4820 10 90</p> <p>4820 30 00</p> <p>4820 50 00</p> <p>4820 90 00</p>	15 % 15 % 15 % 15 % 15 % 15 %
<p>Överrockar, bilrockar, slängkappor, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, av trikå, för män eller pojkar, andra än sådana enligt nr 6103 som omfattas av KN-nr</p> <p>6101 30 10</p> <p>6101 30 90</p>	30 % 30 %
<p>Kappor (inbegripet slängkappor), bilrockar, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, av trikå, för kvinnor eller flickor, andra än sådana enligt nr 6104 som omfattas av KN-nr</p> <p>6102 30 10</p> <p>6102 30 90</p>	30 % 30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Kostymer, ensembler, kavajer, blazrar, jackor och byxor (andra än badbyxor), av trikå, för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6103 42 10	30 %
6103 42 90	30 %
6103 43 10	30 %
6103 43 90	30 %
Dräkter, ensembler, kavajer, blazrar, jackor, klänningar, kjolar, byxkjolar och byxor, av trikå, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6104 43 00	30 %
6104 62 10	30 %
6104 62 90	30 %
6104 63 10	30 %
6104 63 90	30 %
Skjortor av trikå, för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6105 10 00	30 %
6105 20 10	30 %
6105 20 90	30 %
Blusar, skjortor och skjortblusar av trikå, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6106 10 00	30 %
Kalsonger, nattskjortor, pyjamas, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av trikå, för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6107 11 00	30 %
Underklänningar, underkjolar, underbyxor, trosor, nattlinnen, pyjamas, negligéer, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av trikå, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6108 22 00	30 %
T-tröjor, undertröjor och liknande tröjor, av trikå som omfattas av KN-nr	
6109 10 00	30 %
6109 90 10	30 %
6109 90 30	30 %
6109 90 90	30 %
Tröjor, pullovrar, koftor, västar och liknande artiklar, av trikå som omfattas av KN-nr	
6110 11 10	30 %
6110 11 30	30 %
6110 11 90	30 %
6110 12 10	30 %
6110 12 90	30 %
6110 19 10	30 %
6110 19 90	30 %
6110 20 10	30 %
6110 20 91	30 %
6110 20 99	30 %
6110 30 10	30 %
6110 30 91	30 %
6110 30 99	30 %
6110 90 10	30 %
6110 90 90	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Träningsoveraller, skidkläder, baddräkter och badbyxor, av trikså som omfattas av KN-nr	
6112 41 10	30 %
6112 41 90	30 %
Kläder av trikså enligt nr 5903, 5906 eller 5907 som omfattas av KN-nr	
6113 00 10	30 %
6113 00 90	30 %
Andra kläder av trikså som omfattas av KN-nr	
6114 20 00	30 %
6114 30 00	30 %
6114 90 00	30 %
Strumpbyxor, triksåer, strumpor, sockor o.d., inbegripet åderbrocksstrumpor samt skodon utan påsatt sula, av trikså som omfattas av KN-nr	
6115 11 00	30 %
6115 12 00	30 %
6115 19 00	30 %
6115 92 00	30 %
6115 93 10	30 %
6115 93 30	30 %
6115 93 91	30 %
6115 93 99	30 %
6115 99 00	30 %
Handskar, halvhandskar och vantar av trikså som omfattas av KN-nr	
6116 10 20	30 %
6116 93 00	30 %
Överrockar, bilrockar, slängkappor, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, för män eller pojkar, andra än sådana enligt nr 6203 som omfattas av KN-nr	
6201 12 10	30 %
6201 12 90	30 %
6201 13 10	30 %
6201 13 90	30 %
6201 92 00	30 %
6201 93 00	30 %
Kappor (inbegripet slängkappor), bilrockar, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, för kvinnor eller flickor, andra än sådana enligt nr 6204 som omfattas av KN-nr	
6202 11 00	30 %
6202 93 00	30 %
Kostymer, ensembler, kavajer, blazrar, jackor och byxor (andra än badbyxor), för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6203 11 00	30 %
6203 39 19	30 %
6203 39 90	30 %
6203 42 11	30 %
6203 42 31	30 %
6203 42 35	30 %
6203 42 90	30 %
6203 43 11	30 %
6203 43 19	30 %
6203 43 90	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
Dräkter, ensembler, kavajer, blazrar, jackor, klänningar, kjolar, byxkjolar och byxor, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6204 29 18	30 %
6204 29 90	30 %
6204 31 00	30 %
6204 33 90	30 %
6204 42 00	30 %
6204 43 00	30 %
6204 44 00	30 %
6204 49 10	30 %
6204 62 11	30 %
6204 62 31	30 %
6204 62 39	30 %
6204 62 90	30 %
6204 63 11	30 %
6204 63 18	30 %
6204 63 90	30 %
6204 69 18	30 %
6204 69 90	30 %
Skjortor för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6205 20 00	30 %
6205 30 00	30 %
Blusar, skjortor och skjortblusar, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6206 30 00	30 %
6206 40 00	30 %
Kläder av textilvaror enligt nr 5602, 5603, 5903, 5906 eller 5907 som omfattas av KN-nr	
6210 40 00	30 %
6210 50 00	30 %
Träningsoveraller, skidkläder, baddräkter och badbyxor; andra kläder som omfattas av KN-nr	
6211 32 10	30 %
6211 32 90	30 %
6211 33 10	30 %
6211 33 41	30 %
6211 33 90	30 %
6211 42 10	30 %
6211 42 90	30 %
6211 43 10	30 %
6211 43 41	30 %
6211 43 90	30 %
6211 49 00	30 %
Bysthållare, gördlar, korsetter, hängslen, strumphållare, strumpeband och liknande artiklar samt delar till sådana varor, även av trikå som omfattas av KN-nr	
6212 10 10	30 %
6212 10 90	30 %
6212 20 00	30 %
6212 90 00	30 %
Slipsar och liknande artiklar som omfattas av KN-nr	
6215 10 00	30 %
Handskar, halvhandskar och vantar som omfattas av KN-nr	
6216 00 00	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Andra konfektionerade tillbehör till kläder; delar till kläder eller till tillbehör till kläder, andra än sådana enligt nr 6212 som omfattas av KN-nr	
6217 10 00	30 %
Res- och sängfilter som omfattas av KN-nr	
6301 30 10	30 %
6301 30 90	30 %
6301 40 10	30 %
6301 40 90	30 %
Presenningar och markiser; tält; segel till båtar, segelbrädor eller fordon; campingartiklar som omfattas av KN-nr	
6306 29 00	30 %
Andra konfektionerade artiklar, inbegripet tillskärningsmönster som omfattas av KN-nr	
6307 10 10	30 %
6307 10 90	30 %
6307 90 99	30 %
Andra skodon med yttersulor och överdelar av gummi eller plast som omfattas av KN-nr	
6402 19 00	30 %
6402 99 10	30 %
6402 99 39	30 %
6402 99 93	30 %
6402 99 96	30 %
6402 99 98	30 %
Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av läder som omfattas av KN-nr	
6403 19 00	30 %
6403 51 11	30 %
6403 51 15	30 %
6403 51 19	30 %
6403 51 95	30 %
6403 51 99	30 %
6403 59 35	30 %
6403 59 39	30 %
6403 59 95	30 %
6403 59 99	30 %
6403 91 11	30 %
6403 91 13	30 %
6403 91 16	30 %
6403 91 18	30 %
6403 91 93	30 %
6403 91 98	30 %
6403 99 11	30 %
6403 99 33	30 %
6403 99 36	30 %
6403 99 38	30 %
6403 99 50	30 %
6403 99 91	30 %
6403 99 93	30 %
6403 99 98	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av textilmaterial som omfattas av KN-nr	
6404 11 00	30 %
6404 19 10	30 %
6404 19 90	30 %
Andra skodon som omfattas av KN-nr	
6405 90 10	30 %
6405 90 90	30 %
Delar till skodon (inbegripet överdelar, även hopfogade med andra sulor än yttersulor), lösa inläggssulor, hälinlägg o.d.; damasker, benläder och liknande artiklar samt delar till sådana artiklar som omfattas av KN-nr	
6406 99 80	30 %
Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag som omfattas av KN-nr	
7210 12 11	30 %
7210 12 19	30 %
7210 12 90	30 %
7210 30 10	30 %
7210 30 90	30 %
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av minst 600 mm som omfattas av KN-nr	
7219 12 10	30 %
7219 12 90	30 %
7219 13 10	30 %
7219 13 90	30 %
7219 32 10	30 %
7219 33 10	30 %
7219 33 90	30 %
7219 34 10	30 %
7219 34 90	30 %
7219 35 90	30 %
7219 90 10	30 %
7219 90 90	30 %
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av mindre än 600 mm som omfattas av KN-nr	
7220 20 31	30 %
7220 90 11	30 %
7220 90 39	30 %
7220 90 90	30 %
Annan stång av rostfritt stål; profiler av rostfritt stål som omfattas av KN-nr	
7222 20 11	30 %
7222 20 19	30 %
7222 20 21	30 %
7222 20 31	30 %
7222 20 39	30 %
7222 20 81	30 %
7222 20 89	30 %
7222 30 98	30 %
7222 40 99	30 %
Tråd av rostfritt stål som omfattas av KN-nr	
7223 00 11	30 %
7223 00 99	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Valsade platta produkter av annat legerat stål, med en bredd av mindre än 600 mm som omfattas av KN-nr	
7226 92 10	30 %
7226 92 90	30 %
7226 99 80	30 %
Annan stång av annat legerat stål; profiler av annat legerat stål; ihåligt borrhåll av legerat eller olegerat stål som omfattas av KN-nr	
7228 30 61	30 %
7228 30 69	30 %
7228 50 61	30 %
7228 50 69	30 %
7228 50 89	30 %
7228 60 89	30 %
Tråd av annat legerat stål som omfattas av KN-nr	
7229 90 90	30 %
Spont av järn eller stål, även med borrade eller stansade hål eller tillverkad genom sammanfogning; profiler framställda genom svetsning, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7301 20 00	30 %
Rör och ihåliga profiler, av järn (annat än gjutjärn) eller stål, sömlösa som omfattas av KN-nr	
7304 29 11	30 %
7304 29 19	30 %
7304 31 91	30 %
7304 31 99	30 %
7304 41 90	30 %
7304 49 91	30 %
7304 59 91	30 %
7304 90 90	30 %
Andra rör och andra ihåliga profiler, av järn eller stål (t.ex. hopböjda utan fogning, svetsade eller nitade) som omfattas av KN-nr	
7306 20 00	30 %
7306 30 29	30 %
7306 40 91	30 %
7306 40 99	30 %
Rördelar (t.ex. kopplingar, knärör och muffar) av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7307 11 10	30 %
7307 11 90	30 %
7307 19 10	30 %
7307 19 90	30 %
Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, slussportar, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, fönsterluckor, räcken och pelare), av järn eller stål; plåt, stång, profiler, rör o.d. av järn eller stål, bearbetade för användning i konstruktioner som omfattas av KN-nr	
7308 10 00	30 %
7308 20 00	30 %
7308 30 00	30 %
7308 40 90	30 %
7308 90 51	30 %
7308 90 59	30 %
7308 90 99	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Cisterner, tankar, kar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av mer än 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning som omfattas av KN-nr	
7309 00 10	30 %
7309 00 30	30 %
7309 00 51	30 %
7309 00 59	30 %
7309 00 90	30 %
Tankar, fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning som omfattas av KN-nr	
7310 10 00	30 %
7310 29 10	30 %
7310 29 90	30 %
Behållare av järn eller stål för komprimerad eller till vätska förtätad gas som omfattas av KN-nr	
7311 00 10	30 %
7311 00 99	30 %
Tvinnad tråd, linor, kablar, flätade band, sling o.d., av järn eller stål, utan elektrisk isolering som omfattas av KN-nr	
7312 10 51	30 %
7312 10 59	30 %
7312 10 71	30 %
7312 10 99	30 %
7312 90 90	30 %
Duk (även ändlösa band), galler och nät (inbegripet stängselnät), av järn- eller ståltråd; klippnät av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7314 14 00	30 %
7314 19 00	30 %
7314 42 90	30 %
7314 49 00	30 %
Kättingar och kedjor samt delar till dessa varor, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7315 11 90	30 %
7315 12 00	30 %
7315 19 00	30 %
7315 89 00	30 %
7315 90 00	30 %
Skrivar, bultar, muttrar, skruvkrokar, nitar, kilar, sprintar, saxsprintar, underläggsbrickor (inbegripet fjäderbrickor) och liknande artiklar, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7318 14 99	30 %
7318 16 99	30 %
Fjädrar och fjäderblad, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7320 90 90	30 %
Kaminer, spisar (inbegripet värmeledningsspisar), grillar, glödpannor, gaskök, tallriksvärmare och liknande icke elektriska artiklar för hushållsbruk samt delar till sådana artiklar, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7321 11 90	30 %
7321 13 00	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Radiatorer för centraluppvärmning, inte försedda med elektrisk uppvärmningsanordning, och delar till sådana radiatorer, av järn eller stål; luftvärmare och varmluftsfordelare (inbegripet apparater som även kan fördela sval eller konditionerad luft), inte försedda med elektrisk uppvärmningsanordning men utrustade med motordriven fläkt eller blåsmaskin, samt delar till sådana apparater, av järn eller stål som omfattas av KN-nr 7322 90 90	30 %
Bords-, köks- och andra hushållsartiklar samt delar till sådana artiklar, av järn eller stål; stålull; diskbollar, putsvantar o.d., av järn eller stål som omfattas av KN-nr 7323 93 10 7323 93 90 7323 99 99	30 % 30 % 30 %
Sanitetsgods och delar till sanitetsgods, av järn eller stål som omfattas av KN-nr 7324 10 90 7324 90 90	30 % 30 %
Andra gjutna varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr 7325 10 99 7325 99 10 7325 99 90	30 % 30 % 30 %
Andra varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr 7326 20 90 7326 90 10 7326 90 30 7326 90 40 7326 90 50 7326 90 60 7326 90 91 7326 90 93 7326 90 95 7326 90 97	30 % 30 % 30 % 30 % 30 % 30 % 30 % 30 % 30 % 30 %
Maskiner och redskap för skörd eller tröskning, inbegripet halm- eller foderpressar; gräsklippningsmaskiner och slättermaskiner; maskiner för rengöring eller sortering av ägg, frukt eller andra jordbruksprodukter, andra än maskiner enligt nr 8437 som omfattas av KN-nr 8433 11 10 8433 11 59 8433 11 90 8433 19 90	30 % 30 % 30 % 30 %
Tryckpressar som används för tryckning med typer, tryckplåtar, klichéer, tryckcylindrar och andra tryckformar enligt nr 8442; maskiner för tryckning med bläckstråle, andra än sådana enligt nr 8471; hjälpapparater för användning vid tryckning som omfattas av KN-nr 8443 11 00 8443 19 90	30 % 30 %
Handverktyg, pneumatiska, hydrauliska eller med inbyggd elektrisk eller icke elektrisk motor som omfattas av KN-nr 8467 21 99	30 %
Motorfordon för speciella ändamål, andra än sådana som är konstruerade huvudsakligen för person- eller godsbefordran (t.ex. bärgningsbilar, kranbilar, brandbilar, bilar med betongblandare, bilar med anordning för sopning eller spolning, verkstadsbilar och röntgenbilar) som omfattas av KN-nr 8705 10 00 8705 90 90	30 % 30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Fritidsbåtar och andra fartyg för nöjes- eller sportbruk; roddbåtar och kanoter som omfattas av KN-nr	
8903 10 10	30 %
8903 10 90	30 %
8903 91 10	30 %
8903 91 91	30 %
8903 91 93	30 %
8903 91 99	30 %
8903 92 10	30 %
8903 92 99	30 %
8903 99 10	30 %
8903 99 91	30 %
8903 99 99	30 %
Bågar och infattningar för glasögon e.d. samt delar till sådana artiklar som omfattas av KN-nr 9003 19 30	30 %
Glasögon o.d., avsedda för synkorrektion, som skydd för ögonen eller för annat ändamål som omfattas av KN-nr	
9004 10 91	30 %
9004 10 99	30 %
Fotokopieringsapparater med optiskt system eller av kontakttyp samt värmekopieringsapparater som omfattas av KN-nr	
9009 11 00	30 %
9009 12 00	30 %
Armbandsur, fickur och liknande ur, inbegripet stoppur, andra än sådana som omfattas av nr 9101 som omfattas av KN-nr	
9102 11 00	30 %
Slaginstrument (t.ex. trummor, xylofoner, cymbaler, kastanjetter och maracas) som omfattas av KN-nr	
9206 00 00	30 %
Sittmöbler (andra än sådana som omfattas av nr 9402), även bäddbara, samt delar till sittmöbler som omfattas av KN-nr	
9401 61 00	30 %
9401 71 00	30 %
Andra möbler samt delar till sådana möbler som omfattas av KN-nr	
9403 60 10	30 %
9403 70 90	30 %
Monterade eller monteringsfärdiga byggnader som omfattas av KN-nr	
9406 00 39	30 %
Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kägelsesare för bowlinghallar som omfattas av KN-nr	
9504 10 00	30 %
Kvastar, viskor, borstar (inbegripet borstar som utgör delar till maskiner, apparater eller fordon), penslar, mekaniska mattopare utan motor samt moppar och dammvippor; bindlar för borsttillverkning; målningsdynor och målningsrullar; avtorkare o.d. av gummi eller annat mjukt material som omfattas av KN-nr	
9603 21 00	30 %
Kulpenor; pennor med filtspets eller annan porös spets; reservoarpennor och liknande pennor; pennor för duplicering; stiftpennor; pennskaft, pennförlängare o.d.; delar (inbegripet hylsor och hållare) till artiklar enligt detta nummer, andra än sådana som omfattas av nr 9609 som omfattas av KN-nr	
9608 10 10	30 %

Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av inspelningsbara cd-skivor med ursprung i Taiwan

(2002/C 227 E/11)

KOM(2002) 282 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 3 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

- (1) Genom förordning (EG) nr 2479/2001 ⁽²⁾ (nedan kallad "förordningen om preliminär tull") införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import av inspelningsbara cd-skivor (nedan kallade "cdr-skivor") enligt KN-nummer ex 8523 90 00 (Taric-nummer 8523 90 00 10) med ursprung i Taiwan.
- (2) Det erinras om att undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2000 (nedan kallad "undersökningsperioden"). Undersökningen av utvecklingen av de faktorer som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 1997 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (3) Efter underrättelsen om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa provisoriska antidumpningsåtgärder lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter. I enlighet med artikel 6.5 i grundförordningen gavs de parter som så önskade tillfälle att bli hörda.

(4) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att fastställa de slutgiltiga undersökningsresultaten.

(5) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införandet av slutgiltiga antidumpningstullar och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull.

(6) De beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter meddelandet av dessa uppgifter.

(7) Parternas muntliga och skriftliga synpunkter togs under övervägande och de preliminära undersökningsresultaten ändrades i enlighet därmed när så var lämpligt.

(8) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna ansökte två företag, nämligen Nan Ya Plastics Corporation och Rimma International Inc. i Taipei, Taiwan om ställning som ny exporterande tillverkare och begärde att inte bli behandlade annorlunda än de företag som samarbetade i undersökningen. Eftersom stickprovstagning har tillämpats i denna antidumpningsundersökning kan emellertid en översyn avseende en ny exportör enligt artikel 11.4 i grundförordningen i syfte att fastställa individuella dumpningsmarginaler inte inledas i samband med detta förfarande. Det framgick av prövningen av dessa ansökningar och av den ytterligare bevisning som lades fram av dessa företag att endast ett av dem, nämligen Nan Ya Plastics Corporation, uppfyllde samtliga de villkor som annars hade varit tillämpliga i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen, dvs. att

— det inte exporterade den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden,

— det inte är någon av de exportörer eller tillverkare i Taiwan som omfattas av de provisoriska antidumpningsåtgärderna närstående,

— det faktiskt har exporterat den berörda produkten till gemenskapen efter den undersökningsperioden som ligger till grund för åtgärderna eller genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen ("grundförordningen") senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 334, 18.12.2001, s. 8.

Under dessa omständigheter och i syfte att se till att denna nya exporterande tillverkare och de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet behandlas lika lades Nan Ya Plastics Corporation till i förteckningen över företag som omfattas av den vägda genomsnittliga tullen i artikel 1.2 i förordningen om preliminär tull.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (9) Eftersom inspelningsbara cd-skivor (nedan kallade "cdr-skivor") är mycket lika återskrivbara cd-skivor (nedan kallade "cdrw-skivor"), vilka inte omfattas av undersökningen, begärde den klagande, dvs. Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), att det skulle göras en klar avgränsning av den berörda produkten gentemot cdrw-skivor i syfte att se till att de införda tullarna tillämpas på ett korrekt sätt.
- (10) Normalt sett anges skivtypen på själva skivan eller på förpackningen. Följaktligen förefaller en ännu mer detaljerad beskrivning inte att vara nödvändig. Om uppgift om skivtyp mot all förmodan skulle saknas framgår det ändå av färgen på skivornas icke-tryckta sida vilket slags skiva det är. En cdr-skivas icke-tryckta sida har antingen klara färger (såsom ljusblått (cyanin), grönt (ftalocyanin), gult eller gult och grönt kombinerat, silver och guld) eller azomörkblå färg. En cdrw-skiva har en mörkgrå färg och lägre reflektionsförmåga än en cdr-skiva.
- (11) Cdr-skivor vars diameter understiger standarddiametern på 12 cm omfattas av produktbeskrivningen för den berörda produkten. Cdr-skivor med en diameter på 8 cm har lägre kapacitet eller kortare speltid än de med standarddiametern 12 cm. Vissa av dem har även anpassats ytterligare för att få samma storlek som ett visitkort, men de har trots skillnaderna i form, fortfarande samma egenskaper som cdr-skivor med en diameter på 12 cm. Alla typer av mindre cdr-skivor som nämnts kan användas i vilken persondator som helst på samma sätt som en 12-centimeters cdr-skiva. Följaktligen omfattas både 8-centimeters cdr-skivor och cdr-skivor av visitkortsstorlek av undersökningen och åtgärderna.
- (12) Man bör däremot göra en åtskillnad mellan s.k. md-skivor och cdr-skivor. Även om en md-skiva är en inspelningsbar optisk produkt och den laserteknik som används för den är densamma som för en cdr-skiva, är den dock raderbar och har alltid ett fast hölje liknande det för 3,5 tumsdisketter. Det behövs särskild utrustning för att skriva på eller avläsa md-skivor (md-brännare eller md-spelare), vilken inte ingår i en persondator. Med hänsyn till skillnaderna i fysiska egenskaper och eftersom md-skivor riktar sig till en helt annan marknad omfattas de inte av åtgärderna.
- (13) Några parter hävdade att definitionen av den berörda produkten i förordningen om preliminär tull inte tog hänsyn till att det förekommer olika slags förpackningar för cdr-skivor på marknaden. Frågan om förpackningar, de

därmed sammanhängande tillverkningskostnaderna och jämförelsen mellan gemenskapsindustrins tillverkning och importen från Taiwan behandlas i b i avsnittet "Berörd import" och a i avsnittet "Gemenskapsindustrins situation". Det är att märka att förpackningen endast är av intresse vid prisjämförelsen och inte för definitionen av den berörda produkten.

- (14) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skälen 9 och 10 i förordningen om preliminär tull.

2. Likadan produkt

- (15) Eftersom inga ytterligare synpunkter lämnats, bekräftas definitionen av likadan produkt i skäl 11 i förordningen om preliminär tull.

D. STICKPROVSTAGNING

- (16) Eftersom inga synpunkter lämnats rörande urvalet av taiwanesiska exporterande tillverkare till stickprovet bekräftas de undersökningsresultat som anges i skälen 12–18 i förordningen om preliminär tull.

E. DUMPNING

1. Normalvärde

- (17) Efter det att de preliminära åtgärderna införts begärde en exporterande tillverkare att försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna hos dess närliggande företag på den inhemska marknaden inte skulle tas med i de sammanlagda försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader vid undersökningen av huruvida försäljningen skett vid normal handel och vid konstruktionen av normalvärdet. Den exporterande tillverkaren hävdade att dess närliggande företag grundats för att driva Internetverksamhet som utmärks av höga försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, och att det endast hade sålt den berörda produkten tillfälligt i syfte att förbättra sin ekonomiska situation. Den exporterande tillverkaren hävdade att nästan inga försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för dess närliggande företag sammanhängde med försäljningen av den berörda produkten. Den begärde även att kommissionen av samma skäl helt skulle bortse från det den exporterande tillverkaren närliggande företags inhemska försäljning vid beräkningen av dumpning.
- (18) Kommissionen avlog begäran om att den helt skulle bortse från det närliggande företags inhemska försäljning och från dess försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, eftersom begäran inte stöddes av några kontrollerade uppgifter. Vid fastställandet av normalvärdet gick kommissionen emellertid med på att bortse från vissa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för vilka det kunde visas att de inte hänförde sig till inhemska försäljning av den berörda produkten.

(19) Två exporterande tillverkare hävdade att kommissionen inte borde ha hänfört alla ränteutgifter till den berörda produkten, utan endast dem som avsåg driften. De hävdade att investeringar på lång sikt och på kort sikt utgör en del av de sammanlagda tillgångarna och att de räntor som finansieringen av dem ger upphov till inte är att hänföra till tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten.

(20) Begäran godtogs, eftersom det kunde påvisas att vissa finansieringskostnader inte avsåg driftskostnader med anknytning till tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten. Försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna justerades därför innan de användes vid undersökningen av huruvida försäljningen skett vid normal handel och vid konstruktionen av normalvärdet.

2. Exportpris

(21) Inga synpunkter lämnades rörande fastställandet av exportpriset. Följaktligen bekräftas de undersökningsresultat som anges i skäl 26 i förordningen om preliminär tull.

3. Jämförelse

(22) Tre exporterande tillverkare hävdade att kommissionen vid jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset inte hade behandlat förpackningskostnaderna på samma sätt när det gäller det konstruerade normalvärdet och det normalvärde som fastställts på grundval av de faktiska priserna. De hävdade att kommissionen inte borde ha ansett att förpackningskostnaderna motiverade en justering endast när det gällde det normalvärde som fastställdes på grundval av de faktiska priserna och inte när det gällde det konstruerade normalvärdet.

(23) De tre exporterande tillverkarna hävdade även att vid jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset måste det enligt artikel 2.10 f i grundförordningen göras en justering när det finns olikheter i de kostnader som är direkt sammanhängande med förpackningen. De hävdade att vid jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och priserna för enskilda exporttransaktioner hade kommissionen jämfört enskilda exportpriser, inbegripet förpackningskostnaden för varje enskild transaktion, med ett konstruerat normalvärde, inbegripet ett vägt genomsnittligt förpackningspris för samma produkttyp när den såldes på export. De tre exporterande tillverkarna begärde följaktligen att förpackningskostnaderna skulle dras av från samtliga exportpriser och från det konstruerade normalvärdet på samma grundval.

(24) När det gäller påståendet om att en justering för olikheter i förpackningskostnader måste ske görs bedömningen att en justering enligt artikel 2.10 i grundförordningen endast

skall göras när olikheterna i faktorer såsom förpackning innebär att det är omöjligt att göra en rättvisande jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset. I detta fall fastställdes det konstruerade normalvärdet på grundval av tillverkningskostnaden, inbegripet förpackningskostnaden, för den exporterade produkttypen och följaktligen fanns det inga olikheter vad gäller förpackningskostnader mellan exportpriset och normalvärdet.

(25) Det krav som avsåg jämförelsen mellan enskilda exportpriser, inbegripet förpackningskostnaden för varje enskild transaktion, och ett konstruerat normalvärde, inbegripet ett vägt genomsnittligt förpackningspris för varje exporterad produkttyp godtogs däremot. När det gäller de fyra exporterande tillverkare som hade exporterat produkttyper för vilka det hade varit nödvändigt att konstruera ett normalvärde reviderades beräkningen av det konstruerade normalvärdet i syfte att ta hänsyn till en förpackningskostnad vid export per produkt- och förpackningstyp.

(26) En exporterande tillverkare hävdade att kommissionen vid beräkningen av dumpning inte hade beaktat vissa förändringar i fråga om den förpackningstyp som användes för dess exportförsäljning, vilka hade gjorts vid kontrollbesöket.

(27) Detta påstående godtogs och förpackningstyperna i fråga ändrades.

4. Dumpningsmarginal

(28) Två exporterande tillverkare hävdade att kommissionen inte borde ha fastställt dumpningsmarginalerna på grundval av en jämförelse per produkttyp mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och priserna för samtliga enskilda exporttransaktioner, eftersom de ansåg att kommissionen inte anfört tillräckliga skäl för att använda denna metod. Även om de båda företagen medgav att exportpriserna varierade betydligt under undersökningsperioden, hävdade de att även världsmarknadspriserna, inbegripet normalvärdena, och exportpriserna hade minskat parallellt och att variationerna i exportpris därför inte skulle beaktas. De framhöll också att normalvärdet och exportpriset i stället borde ha jämförts transaktion för transaktion.

(29) Dessa argument godtogs inte. När det gäller jämförelsen transaktion för transaktion är det att märka att kommissionen inte använder denna metod, eftersom den anser att processen med att välja ut enskilda transaktioner för en jämförelse är alltför opraktisk och godtycklig, åtminstone i fall såsom detta där det finns tusentals exporttransaktioner och inhemska transaktioner. Följaktligen drogs slutsatsen att en jämförelse transaktion för transaktion inte var en lämplig alternativ jämförelsemetod.

- (30) För att det skall vara möjligt att göra en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och priserna för samtliga enskilda exporttransaktioner i stället för en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt exportpris måste det framgå av undersökningsresultatet att exportpriserna skiljer sig väsentligt åt mellan olika inköpare, regioner eller tider och att de andra två metoder som anges i artikel 2.11 i grundförordningen inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer. När det gäller det första villkoret kunde det konstateras att exportpriserna var väsentligt lägre under undersökningsperiodens andra hälft än de var under den första hälften, vilket de berörda exporterande tillverkarna inte invände mot. De bestred emellertid att det fanns ett mönster i prisvariationerna, vilka de ansåg i stället berodde på att priserna på världsmarknaden, liksom normalvärdena, minskat överlag. Emellertid ansågs det finnas ett mönster i minskningen av exportpriserna av följande två skäl, nämligen att minskningen höll i sig under hela den andra hälften av undersökningsperioden och att den var mycket omfattande och i vissa fall uppgick till 50 %. När det gäller påståendet om att prisvariationerna skulle bero på att priserna på världsmarknaden och normalvärdena minskat överlag ansågs detta vara irrelevant, eftersom exportpriserna till gemenskapen skall ligga till grund för analysen. Det är även att märka att enligt artikel 2.11 i grundförordningen krävs det att man kan påvisa att det finns ett mönster i exportpriserna, men däremot krävs ingen förklaring till uppkomsten av detta mönster.
- (31) När det gäller kravet att kunna påvisa att endast en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och priset för varje enskild exporttransaktion till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer bör det påpekas att den dumpningsmarginal som räknades fram enligt denna metod var väsentligt högre än den som framkom vid en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnitt av exportpriserna, vilken inte beaktar verkningarna av den väsentliga minskningen av priserna på exporten till gemenskapen under undersökningsperiodens andra hälft. Om inte en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och priserna för samtliga enskilda exporttransaktioner hade använts hade den väsentligt högre eller riktade dumpning som förekom under undersökningsperiodens andra hälft dolts på ett otillbörligt sätt genom användningen av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt exportpris. Genom att dumpningen beräknades på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och priserna för samtliga enskilda exporttransaktioner återspeglades även det faktum att exportpriserna under undersökningsperiodens andra hälft understeg tillverkningskostnaderna, dvs. att det förekom en mycket aggressiv form av dumpning.
- (32) Med hänvisning till panelens och överprövningsrapportens rapporter i det ärende rörande indiskt sänglinne som behandlats av Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan hävdade dessa båda exporterande tillverkare även att det inte är tillåtet att sätta de negativa dumpningsmarginalerna till noll när beräkningen av dumpningsmarginalerna sker på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och samtliga enskilda exporttransaktioner.
- (33) Det är att märka att i det nämnda ärendet inför tvistlösningsorganet hade panelen och överprövningsorganet att ta ställning till en helt annan metod än den som använts i den nu aktuella undersökningen. Tvistlösningsorganet har inte avgivit någon rekommendation rörande en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och samtliga enskilda exporttransaktioner. Det är hur som helst att märka att även om de negativa dumpningsmarginalerna inte sätts till noll skulle en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och samtliga enskilda exporttransaktioner per produkttyp och en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt exportpris per produkttyp ge samma dumpningsmarginal. Detta skulle i så fall innebära att den metod som anges i artikel 2.11 första meningen i grundförordningen, dvs. en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och samtliga enskilda exporttransaktioner, skulle bli överflödiga. Bruket att sätta negativa dumpningsmarginaler till noll gör dessutom att man vid riktad dumpning undviker att positiva dumpningsmarginaler på dumpad försäljning döljs av negativa dumpningsmarginaler. Påståendet att bruket att sätta negativa dumpningsmarginaler till noll inte är tillåtet vid en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och samtliga enskilda exporttransaktioner kan således inte godtas.
- (34) Dumpningsmarginalerna fastställdes i enlighet med skälen 28–33 i förordningen om preliminär tull. Det framgick av jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet per produkttyp, vid behov justerat, och det vägda genomsnittliga exportpriset per produkttyp fritt fabrik (när det gäller två av de företag som ingick i stickprovet) respektive med exportpriserna fritt fabrik för samtliga enskilda exporttransaktioner (när det gäller de tre andra företag som ingick i stickprovet) att samtliga undersökta exporterande tillverkare som ingick i stickprovet tillämpade dumpning.
- (35) Efter det att beräkningarna ändrats i enlighet med de ovannämnda undersökningsresultaten ändrades dumpningsmarginalerna för de undersökta företagen något. Denna ändring innebar inte att man frångick den metod som anges i skälen 28 och 29 i förordningen om preliminär tull, vilken härmed bekräftas. Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen beräknats för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet ändrades följaktligen också. De reviderade beräkningarna inverkar även på den dumpningsmarginal som fastställts för de icke-samarbetsvilliga företagen. De slutgiltiga dumpningsmarginalerna är de följande, uttryckta i procent av importpriset cif, före tull:

— Auvistar Industry Co.	17,7 %
— Princo Corporation	29,9 %
— Prodisc Technology Inc.	17,7 %
— Ritek Corporation	17,7 %
— Unidisc Technology Co.	17,7 %
— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet	19,2 %
— Icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare	38,5 %

F. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (36) Eftersom inga nya uppgifter lämnats om gemenskapsindustrin bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skälen 35–38 i förordningen om preliminär tull.

G. SKADA

1. Förbrukning i gemenskapen

- (37) Eftersom inga nya uppgifter lämnats om förbrukningen i gemenskapen bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skäl 40 i ordningen om preliminär tull.

2. Berörd import

- a) *Volym, pris och marknadsandel för importen med ursprung i Taiwan*

- (38) Eftersom inga nya uppgifter lämnats om volym, pris och marknadsandel för importen av cdr-skivor med ursprung i Taiwan bekräftas de undersökningsresultat som anges i skälen 41–43 i förordningen om preliminär tull.

- b) *Prisunderskridande*

- (39) Flera parter ifrågasatte huruvida förpackningen verkligen hade beaktats på ett korrekt sätt vid beräkningen av prisunderskridande. Ett påstående om att de taiwanesiska exporterande tillverkarna erbjuder ett bredare urval av förpackningar än gemenskapsindustrin behandlas i punkt 3 a i avsnittet om gemenskapsindustrins situation.

- (40) När det gäller prisunderskridande bör noteras att jämförelsen mellan försäljningspriserna på gemenskapsmarknaden för cdr-skivor tillverkade i gemenskapen och för sådana som tillverkats i och importerats från Taiwan endast avsåg cdr-skivor med samma grundläggande egenskaper (med avseende på typ av lagrade data, lagringskapacitet, reflekterande ytskikt och huruvida cdr-skivan hade tryck eller ej) och med samma förpackning.

- (41) Det hävdades att det inte gick att jämföra cdr-skivor med ursprung i Taiwan som importerats till gemenskapen och cdr-skivor tillverkade av gemenskapsindustrin, eftersom varumärkena skilde sig åt. I enlighet med detta påstående skulle en produkt tillverkad av gemenskapsindustrin, vilken oftast var en märkesvara, betinga ett högre pris än en taiwanesisk produkt som inte var en märkesvara.

- (42) Det framgick av undersökningen att varumärken endast spelade roll för konsumenterna när det inte fanns någon större skillnad i försäljningspris och att konsumenterna inte var beredda att betala ett högre pris för en märkesvara, utan endast valde denna i första hand om priset var detsamma.

- (43) Gemenskapstillverkarna säljer både märkesvaror och andra varor, även om också de sistnämnda ofta är märkta med tekniska specifikationer och återförsäljarens namn. Undersökningen visade inte att det skulle finnas någon prisskillnad mellan märkesvaror och andra varor vid försäljningen till återförsäljarna. Dessutom gör de taiwanesiska exporterande tillverkarna exakt likadant, dvs. de säljer produkter med sitt eget varumärke eller kundspecifika varor. Produkter som såldes under ett varumärke som konsumenten ansåg vara ett märke från gemenskapen visade sig ofta vara tillverkade i Taiwan.

- (44) Mot denna bakgrund bekräftas de preliminära undersökningsresultat om prisunderskridande och den genomsnittliga prisunderskridandemarginal på 29 % som anges i skälen 44–47 i förordningen om preliminär tull.

3. Gemenskapsindustrins situation

- a) *Tillverkningskostnad och lönsamhet*

- (45) Det hävdades att de taiwanesiska exporterande tillverkarna erbjöd ett bredare urval av förpackningar än gemenskapsindustrin och att förpackningarnas inverkan på tillverkningskostnaden inte hade klargjorts tillräckligt i förordningen om preliminär tull.

- (46) Även om det framgick av undersökningen att det fanns många olika typer av förpackningar, vilka av marknadsföringsskäl regelbundet förnyades, visade det sig finnas några huvudkategorier. Kategorierna är ordnade efter genomsnittlig tillverkningskostnad under undersökningsperioden i stigande skala och de indexerade kostnadsskillnaderna anges inom parentes. Tvärtemot påståendet om att de taiwanesiska exporterande tillverkarna erbjuder ett bredare urval av förpackningar än gemenskapsindustrin bekräftas det att båda dessa leverantörer till gemenskapsmarknaden erbjuder samma typer av förpackningar. Valet av förpackningstyp görs av samma kategori icke-närstående kunder, dvs. återförsäljare, som väljer förpackningstyp.

- (47) Cdr-skivor säljs som bulkvara (100) ⁽¹⁾ och levereras vanligen på spindlar, dvs. plastanordningar på vilka ett antal cdr-skivor är staplade. Hela spindeln med cd-skivor är oftast inslagen i cellofan. Bulkvaran kan emellertid utgöras av endast en cellofaninslagen stapel av cdr-skivor utan spindel.
- (48) Cdr-skivor kan även säljas i s.k. kakburkar (144), vilka kan beskrivas som spindlar på vilka ett plastlock skruvats fast så att en stängd behållare erhålles.
- (49) S.k. jewelboxförpackning, åtföljd av ett häfte (200), var den vanligast förekommande förpackningstypen under undersökningsperioden. Den var även den vanligaste typen vid försäljning av registrerade musik-cd. Den s.k. slim case (174) är en nyare förpackningstyp som skiljer sig från jewelboxförpackningen genom att det svarta inlägget på vilket cdr-skivan fästs även utgör slimcasens baksida. Resultatet är ett etui som är ungefär hälften så tjockt som den ursprungliga jewelboxförpackningen.

b) Sysselsättning, produktivitet och löner

- (50) Den genomsnittliga kostnaden per anställd och produktiviteten beräknades på nytt för att ta hänsyn till korrigeringen av sysselsättningstalen för 1997 för en tillverkare som ingick i gemenskapsindustrin. Denna tillverkare hade lämnat uppgifter för årsslutet, vilka inkluderade personer som utbildades för framtida tillverkning, i stället för uppgifter om ett årligt genomsnitt uttryckt i heltidstjänster.

	1997	1998	1999	2000 (= Undersökningsperioden)
Antal anställda	427	623	877	1 037
Index	100	146	205	243
Genomsnittlig kostnad per anställd i 1 000 ecu/euro	25,0	27,7	31,5	30,7
Index	100	111	126	123
Produktivitet Cd-skivor per anställd	45 300	137 500	240 000	311 200
Index	100	304	530	687

- (51) Den genomsnittliga lönekostnaden per anställd ökade med 23 % under skadeundersökningsperioden, vilket innebär att lönerna på ett normalt sätt följde levnadskostnadsindex samt kostnaderna för utbildning och rekrytering av ny specialiserad personal som skulle sköta nya maskiner. Minskningen mellan 1999 och 2000 beror på att den nya personalen huvudsakligen arbetade på förpackningsavdelningarna, där lönerna är lägre och det är vanligt förekommande med tillfälligt anställda, eftersom behovet av tekniskt kvalificerad personal är lägre till denna verksamhet.

- (52) Ökningen av den genomsnittliga kostnaden per anställd, som fastställdes till 39 % i skäl 64 i förordningen om preliminär tull, fastställs slutgiltigt till 23 %.

4. Slutsats om skada

- (53) På samma sätt som i förordningen om preliminär tull bör det erinras om att lågprisimporten från Taiwan minskade väsentligt under skadeundersökningsperioden. När det gäller denna import ökade marknadsandelen från 6,3 % till 60,1 %, under det att priserna minskade med i genomsnitt 73 %. Importen från Taiwan dominerade på gemenskapsmarknaden och denna import gynnades väsentligt mer av den ökade efterfrågan på cdr-skivor i gemenskapen än vad gemenskapsindustrin gjorde, både när det gäller försäljningsvolym och när det gäller marknadsandel.
- (54) Ökningen av importvolymerna och minskningen av försäljningspriserna var särskilt markant mellan 1999 och undersökningsperioden. Priserna på denna import underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser med i genomsnitt 29 % under undersökningsperioden och utövade ett pristryck nedåt på försäljningspriserna på gemenskapsmarknaden. Kommissionen fann att de taiwanesiska exporterande tillverkarna utövade väsentlig dumpning. Inga andra faktorer konstaterades ha påverkat priserna i gemenskapen.
- (55) Några ekonomiska indikatorer rörande gemenskapsindustrins situation, till exempel tillverkningen av cdr-skivor, befintlig produktionskapacitet, försäljningsvolym, kassaflöde, sysselsättning och produktivitet, utvecklades positivt under skadeundersökningsperioden. Relativt sett var denna utveckling dock mindre markant än man hade kunna förvänta sig med hänsyn till den snabba tillväxten på gemenskapsmarknaden. Kapacitetsutnyttjandet ökade fram till 1999, men minskade till 86 % under undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden minskade gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser väsentligt.
- (56) Gemenskapsindustrin hade en marknadsandel på 16,8 % 1998, men förlorade därefter delar av denna till importen från Taiwan, vilket ledde till att dess marknadsandel endast uppgick till 12,6 % under undersökningsperioden. Gemenskapsindustrins svårigheter att uppnå prognostiserade försäljningsvolymerna på en växande marknad ledde till en betydande lageruppbbyggnad under undersökningsperioden. En negativ räntabilitet under undersökningsperioden ledde till att gemenskapsindustrin blev tvungen att senarelägga eller upphäva många nya investeringsbeslut.
- (57) Trots ökningen av den genomsnittliga lönekostnaden per anställd var gemenskapsindustrin lönsam 1999 tack vare den totala tillverkningskostnaden hade minskat. De ytterligare kostnadsminskningarna räckte emellertid inte till för att uppväga den betydande minskningen av försäljningspriserna, vilket ledde till ekonomiska förluster under undersökningsperioden.

⁽¹⁾ Index = 100.

- (58) Det framgick av undersökningen att gemenskapsindustrin inte kunde ta del av tillväxten på gemenskapsmarknaden, att den varit tvungen att minska sina investeringsprogram för cdr-skivor betydligt till följd av sjunkande försäljningspriser, att de taiwanesiska exporterande tillverkarnas priser underskred dess försäljningspriser med i genomsnitt 29 %, att den uppvisat ekonomiska förluster under undersökningsperioden och att den haft svårigheter med att anskaffa ytterligare finansieringsmedel.
- (59) Med hänsyn till ovanstående bekräftas de undersökningsresultat som anges i skälen 66–71 i förordningen om preliminär tull.

H. ORSAKSSAMBAND

1. Verknningar av den dumpade importen

- (60) Det hävdades att den otillräckliga tillväxten för gemenskapsindustrin när det gäller tillverkning, försäljning och marknadsandel inte berodde på importen från Taiwan utan på gemenskapsindustrins höga kapacitetsutnyttjande 1999 och under undersökningsperioden, vilket gjorde att industrin inte kunde öka sin försäljning eller sin marknadsandel.
- (61) Det bör erinras om att gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande minskade från 91,8 % 1999 till 86,3 % under undersökningsperioden. Såsom nämns i skäl 55 i förordningen om preliminär tull inträffade dessutom en betydande lagerminskning i slutet av 1999 och en ännu mer betydande sådan i slutet av undersökningsperioden. Under undersökningsperioden översteg tillverkningen av cdr-skivor försäljningen med ungefär 40 miljoner enheter, vilket ledde till att det i slutet av året fanns lager motsvarande mer än 20 % av den årliga tillverkningen av cdr-skivor. Detta visar tydligt att kapacitetsutnyttjandet inte kan ha varit orsaken till att gemenskapsindustrin inte uppvisade någon tillväxt.
- (62) Det hävdades dessutom att den skada som gemenskapsindustrin lidit var en följd av dess oförmåga att anpassa sina priser till världsmarknadspriserna. Det hävdades vidare att pristrycket nedåt berodde på den befintliga överkapaciteten på världsmarknaden. I detta sammanhang uppgavs det att på grund av de extremt låga priserna praktiskt taget inga nya investeringar hade gjorts för att öka produktionskapaciteten för cdr-skivor.
- (63) Det är att märka att de berörda parterna inte lämnade någon bevisning till stöd för påståendet att det fanns ett eller flera referensförsäljningspriser på världsmarknaden för cdr-skivor. Vid bedömningen av detta påstående är det emellertid att märka att det framgick av undersökningen att valet av förpackning för cdr-skivorna varierade mellan exportmarknaderna. Såsom anges i skälen 39–44 har förpackningen en betydande inverkan på tillverkningskostnaden, vilket kan vara en förklaring till varför prisnivåerna varierar väsentligt beroende på förpackningstyp och avsättningsmarknad. Om det inte finns några närmare uppgifter om produktmixen av cdr-skivor på de olika avsättningsmarknaderna kommer en analys av världsmarknadspriserna inte att ge ett meningsfullt resultat. De taiwanesiska exporterande tillverkarna sålde sina produkter till gemenskapsmarknaden till ett pris som var lägre än deras tillverkningskostnader, vilket ledde till ett tryck nedåt på priserna i gemenskapen. För att hålla den prisnivå som detta gav upphov till tvingades gemenskapsindustrin att sälja med förlust under undersökningsperioden.
- (64) Såsom nämns i skäl 58 minskade gemenskapsindustrin sina investeringar betydligt till följd av de minskade försäljningspriserna på gemenskapsmarknaden. De exporterande taiwanesiska tillverkarna som hade försäljning över hela världen fortsatte däremot att utöka sina tillverkningsanläggningar trots de ogynsamma prisutsikterna på marknaden. Enligt tillgängliga uppgifter var de taiwanesiska företagens tillverkningskapacitet under undersökningsperioden mer än tillräcklig för att täcka den totala efterfrågan på världsmarknaden, vilken ökade med 84 % i förhållande till 1999. Denna ökning av de taiwanesiska tillverkarnas kapacitet tyder på att de själva har bidragit till överkapaciteten. Ökningen av de taiwanesiska tillverkarnas tillverkningskapacitet innebär dessutom att påståendet om att inga investeringar gjorts i tillverkningen av cdr-skivor saknar grund.
- (65) På grundval av dessa omständigheter och överväganden avvisades dessa påståenden.

2. Import av cdr-skivor från andra länder

- (66) Marknadsandelen för import från andra länder minskade från 78,8 % till 21,3 % under skadeundersökningsperioden. Japan och Singapore är de största exportörerna till gemenskapsmarknaden och under undersökningsperioden uppgick deras marknadsandelar till 9,5 % respektive 2,7 %.
- (67) Det konstaterades att priserna för importen från Japan till gemenskapen hade minskat kraftigare under skadeundersökningsperioden än priset på importen från Taiwan. Priserna på importen från Japan, vilka var upp till 53 % högre än priserna för importen från Taiwan under perioden 1997–1999, var endast 26 % högre under undersökningsperioden. Det hävdades därför att den kraftigare minskningen av priserna för importen från Japan till gemenskapen under skadeundersökningsperioden hade bidragit till pristrycket nedåt på gemenskapsmarknaden.
- (68) Det bör erinras om att priserna för importen från Japan var väsentligt lägre än de priser som togs ut av de taiwanesiska exporterande tillverkarna under skadeundersökningsperioden. Även om importvolymen från Japan ökade från 53 miljoner till 192 miljoner cdr-skivor under skadeundersökningsperioden, minskade marknadsandelen för importen från Japan från 33 % till 9,5 %. Verknningarna av denna import var därför mycket mer begränsade än verknningarna av den dumpade lågprisimporten av cdr-skivor från Taiwan.

- (69) Exporten från Taiwan till Japan uppgick till 87 miljoner cdr-skivor under undersökningsperioden, och genomsnittspriset för denna import var 0,42 euro per cdr-skiva, vilket är 26 % högre än det genomsnittliga priset för exporten från Taiwan till gemenskapen. Detta pris motsvarar exakt det genomsnittliga priset på importen av cdr-skivor från Japan till gemenskapen. Följaktligen förefaller priset på importen från Taiwan till gemenskapen att ha varit särskilt lågt.
- (70) Fastän priserna för importen av cdr-skivor från Singapore till gemenskapen var lägre än priserna för importen från Taiwan minskade marknadsandelen för denna import från 14,2 % till 2,7 % under skadeundersökningsperioden. Det framgår även av tillgängliga uppgifter att en tillverkare av cdr-skivor är dominerande på marknaden i Singapore, både när det gäller inhemsk tillverkning och export till gemenskapen, och att detta företag är ett närstående företag till en annan tillverkare av cdr-skivor i gemenskapen. Under skadeundersökningsperioden sålde båda dessa företag cdr-skivor till ett tredje företag i gemenskapen som var ett de båda företagen närstående försäljningsföretag, vilket sålde cdr-skivorna under ett varumärke. På denna grundval kan den singaporienska ledande exporterande tillverkarens försäljningstransaktioner till gemenskapen inte sägas ha skett på marknadsmässiga villkor.
- (71) Det erinras om att den dumpade lågprisimporten från Taiwan hade 60 % av gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden. Mot bakgrund av minskningen av marknadsandelen för importen från Japan och priserna för denna import på gemenskapsmarknaden anses det att importen från Japan endast kan ha bidragit obetydligt till pristrycket nedåt på gemenskapsmarknaden.
- ### 3. Stordriftsfördelar
- (72) Ytterligare klagöranden begärdes rörande de stordriftsfördelar som nämns i skäl 56 i förordningen om preliminär tull och det hävdades särskilt att de taiwanesiska exporterande tillverkarna kunde erhålla en lägre tillverkningskostnad per cdr-skiva än gemenskapsindustrin därför att deras företag i genomsnitt var större. De taiwanesiska exporterande tillverkarnas stordriftsfördelar var således av betydelse för att förklara prisskillnaden mellan de cdr-skivor som tillverkats i Taiwan och de som tillverkats av gemenskapsindustrin.
- (73) Det fastställdes att den genomsnittliga produktionskapaciteten hos de taiwanesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet uppgick till 530 miljoner cdr-skivor per år, vilket är att jämföra med 40 miljoner cdr-skivor per år för gemenskapsindustrin. Produktionslinjerna i samtliga företag är emellertid tillverkade av samma företag i antingen Tyskland, Schweiz eller Japan och de är dess-
- utom av jämförbar storlek. De taiwanesiska exporterande tillverkarna har helt enkelt i allmänhet installerat fler produktionslinjer per fabrik än vad gemenskapstillverkarna har gjort. Inga stordriftsfördelar bedöms därför kunna ha uppnåtts när det gäller dessa fasta kostnader.
- (74) Det är emellertid värt att nämna att den avgörande faktorn för tillverkningskostnaden är det antal cdr-skivor som kan tillverkas av en viss produktionslinje under en viss tidsperiod. Maskinerna hade ungefär samma inköpskostnad under hela skadeundersökningsperioden, men deras prestanda ökade i genomsnitt från 10 cdr-skivor i minuten 1997 till 25 cdr-skivor i minuten 2000. Denna effektivitetsökning gjorde att gemenskapsindustrin kunde minska sina tillverkningskostnader.
- (75) Varje företag hade vanligen maskiner av olika ålder och de nyaste investeringarna var de mest högpresterande, under det att äldre redan helt eller delvis hade skrotats. Den längsta teoretiska ekonomiska livslängden för maskinerna är fem år, men i praktiken är den troligen ännu kortare. Detta mönster gäller både för de taiwanesiska exporterande tillverkarna och för gemenskapsindustrin. En produktionslinje som köpts 2000 har i genomsnitt en tillverkningskapacitet på 1 miljon cdr-skivor i månaden, vilket är att jämföra med 400 000 cdr-skivor i månaden för de produktionslinjer som installerades 1997.
- (76) De taiwanesiska exporterande tillverkarna lämnade inga uppgifter som kunde påvisa förekomsten eller omfattningen av några stordriftsfördelar, dvs. att en större fabriksstyp med fler produktionslinjer skulle ge lägre tillverkningskostnader per cdr-skiva. Det konstaterades t.ex. att de taiwanesiska exporterande tillverkarna inte hade några särskilda förmåner när det gäller inköpspriserna för råvaror, vilket de heller inte gjort gällande.
- (77) Hur som helst bör det understrykas att även om de hade haft en lägre tillverkningskostnad per cdr-skiva, skulle detta inte ha berättigat de taiwanesiska exportörernas dumpning. De påstådda stordriftsfördelarna inverkar således inte på orsakssambandet mellan den dumpade importen av taiwanesiska cdr-skivor och den skada som gemenskapsindustrin lidit.
- ### 4. Slutsats om orsakssamband
- (78) Det bekräftas att den väsentliga skada som vållats gemenskapsindustrin orsakats av den dumpade importen. Den väsentliga skadan består i att gemenskapsindustrin hindrades att dra nytta av marknadstillväxten, att investerings-

programmet för cdr-skivor fick minskas väsentligt på grund av de sjunkande försäljningspriserna, att priserna för den dumpade lågprisimporten från Taiwan underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser med i genomsnitt 29 %, att gemenskapsindustrin uppvisat ekonomiska förluster under undersökningsperioden och att den hade haft svårigheter med att anskaffa ytterligare finansieringsmedel.

- (79) Inga ytterligare påståenden framfördes rörande verkningarna av de faktorer som diskuteras i skälen 77–94 i förordningen om preliminär tull. Följaktligen dras slutsatsen att utvecklingen av förbrukningen i gemenskapen, importen från tredjeland, gemenskapsindustrins export, gemenskapsindustrins inköp av cdr-skivor från tredjeland och anpassningen till av höghastighetstekniken praktiskt taget inte haft någon inverkan på gemenskapsindustrins negativa utveckling när det gäller kapacitetsutnyttjande, lageruppbyggnad, försäljningspriser, marknadsandel, lönsamhet, investeringar, räntabilitet och förmågan att anskaffa kapital.

Med hänsyn till undersökningen, i vilken en tydlig åtskillnad gjorts mellan verkningarna av alla kända faktorer på gemenskapsindustrins situation och de skadliga verkningarna av den dumpade importen, bekräftas det härmed att dessa andra faktorer i sig inte ändrar det faktum att den konstaterade skadan måste tillskrivas den dumpade importen. Vidare görs bedömningen att importen av cdr-skivor med ursprung i Taiwan haft en väsentlig negativ inverkan på gemenskapsindustrins situation och att verkningarna av andra faktorer, särskilt importen från tredjeland (inbegripet Japan) inte ändrar slutsatsen att det fanns ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen från Taiwan och den skada som gemenskapsindustrin lidit.

I. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Gemenskapens intresse

- (80) Eftersom inga nya uppgifter lämnats om gemenskapsindustrins intresse bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skälen 98–100 i förordningen om preliminär tull.

2. Importörernas intresse

- (81) Det har hävdats att det faktum att det inte räckte med en normal bruttomarginal för att de samarbetsvilliga importörerna av taiwanesiska cdr-skivor skulle kunna täcka sina allmänna omkostnader vid de låga marknadspriser som rådde under undersökningsperioden är ett tecken på att det inte är importen från Taiwan som orsakat pristrycket

nedåt. Detta tyder även på att det inte skulle ligga i importörernas intresse att antidumpningsåtgärder infördes.

- (82) Någon bevisning till stöd för detta påstående lämnades emellertid inte och omprövningen av tillgängliga uppgifter bekräftade att de ökade volymerna och minskade priserna för importen av cdr-skivor med ursprung i Taiwan orsakat ett pristryck nedåt på gemenskapsmarknaden. Det framgick av undersökningen att den normala bruttomarginal som de samarbetsvilliga importörerna uppnådde vid lägre priser för cdr-skivorna inte var tillräcklig för att täcka de allmänna omkostnaderna, vilket i sin tur ledde till ekonomiska förluster under undersökningsperioden. Dessutom minskade marknadspriserna i en sådan takt att importörerna drabbades av en snabb värdeminskning för produkter under leverans, vilket ledde till att inköpspriset ibland översteg försäljningspriset.

- (83) Det är även att märka att inga importörer kom med några invändningar mot kommissionens preliminära undersökningsresultat. Kommissionen anser att det ligger i importörernas intresse att återupprätta effektiva förutsättningar för handeln genom att återupprätta en lämplig prisnivå på gemenskapsmarknaden.

- (84) Mot denna bakgrund bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skälen 101 och 102 i förordningen om preliminär tull.

3. Användarnas och konsumenternas intressen

- (85) Eftersom inga nya uppgifter lämnats rörande användarnas och konsumenternas intressen bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skälen 103–105 i förordningen om preliminär tull.

4. Slutsats om gemenskapens intresse

- (86) Mot denna bakgrund bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skäl 107 i förordningen om preliminär tull, dvs. att det med hänsyn till gemenskapens intresse inte finns några tvingande skäl att inte införa antidumpningsåtgärder.

J. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (87) Det hävdades att den vinstmarginal före skatt på 8 % som anges i skäl 110 i förordningen om preliminär tull och som användes vid fastställandet av det icke-skadevällande priset var orimligt hög.

- (88) Denna marginal, som det är fullt rimligt att uppnå under normala konkurrensförhållanden, fastställdes på grundval av en bedömning av hur gemenskapsindustrins försäljningspriser påverkades av omfattningen av dumpningen av cdr-skivor från Taiwan på gemenskapsmarknaden, importpriserna för import från tredjeländ som inte är dumpad och den lönsamhet som krävs för att finansiera gemenskapsindustrins investeringar. Det framgick av denna analys att 8 % var en rimlig nivå på vinstmarginalen före skatt.
- (89) Hur som helst är det att märka att de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna har fastställts på grundval av de dumpningsmarginaler som är tillämpliga enligt regeln om lägsta tull.

2. Slutgiltiga antidumpningsåtgärder

Land	Företag	Tullsats i %
Taiwan	Acer Media Technology Inc.	19,2
	Auvistar Industry Co.	17,7
	Digital Storage Technology Co.	19,2
	Gigastore Corporation	19,2
	Lead Data Inc.	19,2
	Megamedia Corporation	19,2
	Nan Ya Plastics Corporation	19,2
	Postech Corporation	19,2
	Princo Corporation	29,9
	Prodisc Technology Inc.	17,7
	Ritek Corporation	17,7
	Unidisc Technology Inc.	17,7
	Alla andra företag	38,5

- (90) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av undersökningsresultaten i den här undersökningen och återspeglar alltså dessa företags situation sådan den konstaterats i samband med undersökningen. Dessa tullsatsar (i motsats till den landsomfattande tull som gäller "alla andra företag") gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i det berörda landet vilka tillverkats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som nämns. Import av produkter som tillverkats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns med namn och adress i artikeldelen av denna förordning, inbegripet enheter som är de uttryckligen nämnda enheterna närstående, kan inte omfattas av dessa tullsatsar utan bör omfattas av den tullsats som tillämpas på alla andra företag.

- (91) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsar (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnbytet eller förändringen beträffande tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer vid behov och efter samråd med rådgivande kommittén att ändra förordningen för att ta hänsyn till detta och uppdatera förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsar.

- (92) Eftersom stickprovstagning har tillämpats i denna antidumpningsundersökning kan en översyn avseende en ny exportör enligt artikel 11.4 i grundförordningen i syfte att fastställa individuella dumpningsmarginaler inte inledas i samband med detta förfarande. För att säkerställa lika behandling mellan varje verkligt ny exporterande tillverkare i Taiwan och de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet, bör det dock föreskrivas att den vägda, genomsnittliga tull som införs för de sistnämnda företagen skall tillämpas på eventuella nya exporterande tillverkare i Taiwan som annars skulle vara berättigade till en översyn enligt artikel 11.4 i grundförordningen.

3. Uttag av preliminär tull

- (93) Med tanke på storleken på de dumpningsmarginaler som konstaterats för de exporterande tillverkarna och den allvarliga skada som gemenskapsindustrin vållats anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om preliminär tull tas ut slutgiltigt till en sats som motsvarar den slutgiltigt införda tullen, om detta belopp är lika stort som eller lägre än beloppet för den preliminära tullen. I annat fall bör endast den preliminära tullen tas ut slutgiltigt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av inspelningsbara cd-skivor ("cdr-skivor"), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8523 90 00 (Taric-nummer 8523 90 00 10), med ursprung i Taiwan.
2. Följande slutgiltiga tullsatsar skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för de produkter som tillverkas av nedanstående företag:

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen
 Generaldirektoratet för handel
 Direktorat B
 NY OFFICIELL ADRESS
 B-1049 Bryssel/Belgien

Land	Företag	Tullsats i %	Taric-tilläggsnummer
Taiwan	Acer Media Technology Inc., 29 Jianguo E. Road, Gueishan, Taoyuan 333, Taiwan	19,2 %	A298
	Auvistar Industry Co., Ltd., 21, Tung-Yuan Road, Chung-Li Industrial Park, Taiwan	17,7 %	A299
	Digital Storage Technology Co., Ltd., No 42, Kung 4 Rd., Linkou 2nd Industrial Park, Taipei Hsien, Taiwan	19,2 %	A300
	Gigastorage Corporation, 2, Kuang Fu South Rd., Hsinchu Industrial Park, Hsinchu, Taiwan	19,2 %	A301
	Lead Data Inc., No 23, Kon Yeh 5th Rd., Hsinchu Industrial Park Fu Kou Hsiang, Hsinchu Hsien, Taiwan	19,2 %	A302
	Megamedia Corporation, No 13, Kung Chien Rd., Chi-Tu District, Keelung, Taiwan	19,2 %	A303
	Nan Ya Plastics Corporation, 201, Tung Hwa N. Road, Taipei, Taiwan	19,2 %	A361
	Postech Corporation, No 42, Kuang Fu South Road, Hsinchu Industrial Park, Hsinchu Hsien, Taiwan	19,2 %	A304
	Princo Corporation, No 6, Creation 4th Rd., Science-based Industrial Park, Hsinchu, Taiwan	29,9 %	A305
	Prodisc Technology Inc., No 13, Wu-Chuan 7th Rd., Wu-Ku Industrial District, Wu-Ku County, Taipei, Taiwan	17,7 %	A306
	Ritek Corporation, No 42, Kuanfu N. Road, Hsinchu Industrial Park, Taiwan 30316	17,7 %	A307
	Unidisc Technology Co., Ltd., 4F, No 543, Chung-Cheng Rd., Hsin-Tien, Taipei, Taiwan	17,7 %	A308
Alla andra företag	38,5 %	A999	

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Om en ny exporterande tillverkare i Taiwan lämnar tillräcklig bevisning till kommissionen för att

— företaget inte exporterat de produkter som avses i artikel 1.1 till gemenskapen under undersökningsperioden 1 januari 2000–31 december 2000,

— företaget inte är ett närstående företag till någon av de exportörer eller tillverkare i Taiwan som omfattas av de antidumpningsåtgärder som införs genom denna förordning,

— företaget faktiskt har exporterat den berörda produkten till gemenskapen efter den undersökningsperiod som ligger till grund för åtgärderna, eller genom avtal gjort ett oåterkallligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till gemenskapen,

får rådet, på förslag av kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, med enkel majoritet besluta att ändra artikel 1.2 genom att lägga till den nya exporterande tillverkaren i förteckningen över de företag som omfattas av den vägda genomsnittliga tullsats som anges i den artikeln.

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull på import med ursprung i Taiwan enligt förordningen om preliminär tull skall tas ut med den slutgiltiga tullsats som fastställs genom denna förordning. Belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga antidumpningstullen skall frisläppas.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 98/566/EG av den 20 juli 1998 om ingående av ett avtal om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Kanada

(2002/C 227 E/12)

KOM(2002) 270 slutlig — 2002/0120(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 3 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen, artikel 300.3 första stycket första meningen och artikel 300.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I syfte att säkerställa att avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Kanada ⁽¹⁾ (nedan kallat "avtalet") fungerar väl är det nödvändigt att ändra rådets beslut 98/566/EG av den 20 juli 1998 ⁽²⁾ i syfte att bemyndiga kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att avtalet skall kunna fungera väl.
- (2) Rådet bör behålla sin befogenhet att besluta om upphävande av sektoriella bilagor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Artikel 3 i rådets beslut 98/566/EG av den 20 juli 1998 om ingående av ett avtal om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Kanada skall utgå och ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Gemenskapen skall i den gemensamma kommitté som föreskrivs i artikel XI i och de gemensamma sektoriella grupper som inrättas inom ramen för de sektoriella bilagorna i enlighet med artikel XII i avtalet, företräddas av kommissionen, som skall biträddas av den särskilda kommitté som utsetts av rådet. Kommissionen skall efter samråd med denna särskilda kommitté verkställa de utseenden, anmälningar, det informationsutbyte och de framställningar om information som anges i avtalet.
2. Gemenskapens ståndpunkt när det gäller beslut som skall fattas av Gemensamma kommittén rörande upphävande av sektoriella bilagor i enlighet med artikel XIX.2 skall fastställas av rådet, som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.
3. Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i Gemensamma kommittén, eller i förekommande fall i de gemensamma sektoriella grupperna, skall i alla övriga fall fastställas av kommissionen efter samråd med den särskilda kommitté som avses i punkt 1."

⁽¹⁾ EGT L 280, 16.10.1998, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 280, 16.10.1998, s. 1.

Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 98/508/EG av den 18 juni 1998 om ingående av ett avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse, intyg och märkning mellan Europeiska gemenskapen och Australien

(2002/C 227 E/13)

KOM(2002) 271 slutlig — 2002/0117(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 3 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen, artikel 300.3 första stycket första meningen och artikel 300.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I syfte att säkerställa att avtalet om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse, intyg och märkning mellan Europeiska gemenskapen och Australien ⁽¹⁾ (nedan kallat "avtalet") fungerar väl är det nödvändigt att ändra rådets beslut 98/508/EG av den 18 juni 1998 ⁽²⁾ i syfte att bemyndiga kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att avtalet skall kunna fungera väl.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Artikel 3 i rådets beslut 98/508/EG av den 18 juni 1998 om ingående av ett avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse, intyg och märkning mellan Europeiska gemenskapen och Australien skall utgå och ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Gemenskapen skall i den gemensamma kommitté som föreskrivs i artikel 12 i avtalet företrädas av kommissionen, som skall biträdas av den särskilda kommitté som utsetts av rådet. Kommissionen skall efter samråd med denna särskilda kommitté verkställa de utseenden och anmälningar, det informationsutbyte och de framställningar om information som anges i avtalet.
2. Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i Gemensamma kommittén skall fastställas av kommissionen efter samråd med den särskilda kommitté som avses i punkt 1."

⁽¹⁾ EGT L 229, 17.8.1998, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 229, 17.8.1998, s. 1.

Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 98/509/EG av den 18 juni 1998 om ingående av ett avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland

(2002/C 227 E/14)

KOM(2002) 272 slutlig — 2002/0087(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 3 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen, artikel 300.3 första stycket första meningen och artikel 300.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I syfte att säkerställa att avtalet om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland ⁽¹⁾ (nedan kallat "avtalet") fungerar väl är det nödvändigt att ändra rådets beslut 98/509/EG av den 18 juni 1998 ⁽²⁾ i syfte att bemyndiga kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att avtalet skall kunna fungera väl.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Artikel 3 i rådets beslut 98/509/EG av den 18 juni 1998 om ingående av ett avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland skall utgå och ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Gemenskapen skall i den gemensamma kommitté som föreskrivs i artikel 12 i avtalet företräddas av kommissionen, som skall biträddas av den särskilda kommitté som utsetts av rådet. Kommissionen skall efter samråd med denna särskilda kommitté verkställa de utseenden, anmälningar, det informationsutbyte och de framställningar om information som anges i avtalet.
2. Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i Gemensamma kommittén skall fastställas av kommissionen efter samråd med den särskilda kommitté som avses i punkt 1."

⁽¹⁾ EGT L 229, 17.8.1998, s. 62.

⁽²⁾ EGT L 229, 17.8.1998, s. 61.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 68/151/EEG om krav på offentlighet i vissa typer av bolag

(2002/C 227 E/15)

KOM(2002) 279 slutlig — 2002/0122(COD)

(Framlagt av kommissionen den 3 juni 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

av företag som uppstått på nationell nivå sedan direktivet
antogs.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 44.2 g i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och,

av följande skäl:

- (1) I rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen⁽¹⁾ anges kraven för aktiebolagens obligatoriska offentliggörande av ett antal handlingar och uppgifter.
- (2) Under fjärde fasen av initiativet SLIM ("Simplification of the Legislation on the Internal Market" – Enklare lagstiftning på den inre marknaden) som kommissionen inledde i oktober 1998, framlade en bolagsrättslig arbetsgrupp i september 1999 en rapport om förenkling av de första och andra bolagsrättsliga direktiven som innehöll vissa rekommendationer.⁽²⁾
- (3) En modernisering av direktiv 68/151/EEG enligt riktlinjerna i dessa rekommendationer bör inte bara bidra till uppnåendet av det viktiga målet att göra bolagsinformationen lättare och snabbare tillgänglig för berörda parter, utan den bör också i betydande grad förenkla de formella kraven på offentliggörande för företagen.
- (4) Förteckningen över företag som omfattas av direktiv 68/151/EEG bör utvidgas för att ta hänsyn till nya typer

- (5) Sedan 1968 har flera direktiv antagits i syfte att harmonisera kraven på de förvaltningsdokument som företagen måste förbereda, nämligen rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag⁽³⁾, rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning⁽⁴⁾, rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut⁽⁵⁾ och rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag⁽⁶⁾. Hänvisningarna i direktiv 68/151/EEG till de redovisningsdokument som skall offentliggöras enligt dessa direktiv skall uppdateras med hänsyn till dessa.

- (6) I samband med den fortsatta moderniseringen bör företagen kunna välja mellan att registrera sina obligatoriska handlingar och uppgifter på papper eller på elektronisk väg. Berörda parter bör kunna erhålla kopior från registret av dessa handlingar och uppgifter på papper eller på elektronisk väg.
- (7) Medlemsstaterna bör kunna besluta om att ge ut sina nationella officiella tidningar, som är avsedda för offentliggörandet av obligatoriska handlingar och uppgifter, på papper eller i elektronisk form eller att ersätta ett sådant offentliggörande med lika effektiva metoder.
- (8) Tillgången till bolagsinformation över nationsgränserna bör förbättras genom att man, utöver det obligatoriska offentliggörandet på ett officiellt språk i bolagets medlemsstat, tillåter att de bolag som så önskar offentliggör handlingar och uppgifter på ytterligare språk. Tredje man som handlar i god tro bör kunna förlita sig på sådana översättningar.

⁽¹⁾ EGT L 65, 14.3.1968, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

⁽²⁾ Se Rapport från kommission till Europaparlamentet och rådet – Resultaten av den fjärde fasen av SLIM, 4.2. 2000, (KOM(2000) 56 slutlig).

⁽³⁾ EFT L 222, 14.8.1978, s. 11, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/65/EG (EGT L 283, 27.10.2001, s. 28).

⁽⁴⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1, senast ändrad genom direktiv 2001/65/EG.

⁽⁵⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1, ändrad genom direktiv 2001/65/EG.

⁽⁶⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 7.

(9) Det bör klargöras att de obligatoriska uppgifter som avses i artikel 4 i direktiv 68/151/EG skall anges i alla brev och orderblanketter som används av bolagen, på papper eller med utnyttjande av annat medium. Med tanke på den tekniska utvecklingen bör det också föreskrivas att samma uppgifter skall förekomma på alla befintliga bolags webbplatser.

(10) Direktiv 68/151/EG bör ändras enligt detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 68/151/EEG skall ändras enligt följande:

1. Artikel 1 skall ändras enligt följande:

a) tredje strecksatsen skall ersättas med följande:

”— I Frankrike:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée.”

b) sjätte strecksatsen skall ersättas med följande:

”— I Nederländerna:

de naamloze vennootschap, de commanditaire vennootschap op aandelen, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;”

c) nionde strecksatsen skall ersättas med följande:

”— I Danmark:

aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab;”

2. Artikel 2 skall ändras enligt följande:

a) Punkt 1 f skall ersättas med följande:

”f) De redovisningshandlingar för varje räkenskapsår som obligatoriskt skall offentliggöras enligt rådets direktiv 78/660/EEG (*), 83/349/EEG (**), 86/635/EEG (***) och 91/674/EEG (****).

(*) EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

(**) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

(***) EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

(****) EGT L 374, 31.12.1991, s. 7.”

b) Punkt 2 skall utgå.

3. Artikel 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

1. I medlemsstaterna skall en akt läggas upp för varje bolag i det centrala register, handelsregister eller bolagsregister där bolaget är registrerat.

2. Alla handlingar och uppgifter som är offentliga enligt artikel 2 skall förvaras i akten eller föras in i registret; av akten skall alltid framgå vad som har förts in i registret.

Medlemsstaterna skall se till att bolagen i elektroniskt format kan registrera alla handlingar och uppgifter som skall offentliggöras enligt artikel 2 från och med den 1 januari 2005. Dessutom kan medlemsstaterna ålägga alla bolag eller vissa kategorier av bolag att alla dessa handlingar och uppgifter eller vissa slag av dem skall registreras i elektroniskt format från och med den 1 januari 2005.

Alla handlingar och uppgifter enligt artikel 2 som registreras från och med den 1 januari 2005, vare sig i pappersformat eller elektroniskt format, skall behållas eller införas i registret i elektroniskt format. Medlemsstaterna skall därför se till att handlingar och uppgifter som införs i registret på papper från och med den 1 januari 2005 omvandlas till elektroniskt format i registret.

Handlingar och uppgifter som avses i artikel 2 och som har registrerats på papper till och med den 31 december 2004 behöver inte automatiskt omvandlas till elektroniskt format i registret. Medlemsstaterna skall dock se till att de omvandlas till elektroniskt format om så begärs enligt de regler som antas enligt punkt 3.

3. En fullständig eller partiell kopia av de handlingar och uppgifter som avses i artikel 2 måste finnas att tillgå på begäran. Från och med den 1 januari 2005 kan ansökan inlämnas till registret i pappersformat och i elektroniskt format enligt den sökandes val.

Från och med den 1 januari 2005 skall kopior enligt första stycket kunna fås från registret i pappersformat och i elektroniskt format enligt den sökandes val, vare sig handlingarna eller uppgifterna har registrerats före eller efter den 1 januari 2005. Medlemsstaterna får dock besluta att alla eller vissa typer av handlingar och uppgifter som har registrerats i pappersform fram till och med den 31 december 2004 inte skall kunna fås från registret i elektroniskt format, om de registrerades en viss period före den dag då ansökan lämnades in till registret. Denna tid får inte vara mindre än tio år.

Priset för att få sådana handlingar och uppgifter som avses i artikel 2 eller delar av dem, i pappersformat eller i elektroniskt format, får inte överstiga den administrativa kostnaden.

Papperskopior skall vara bestyrkta om inte beställaren avstår från det. Elektroniska kopior får inte vara bestyrkta om inte beställaren uttryckligen begär detta.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att bestyrkandet av elektroniska kopior garanterar att deras ursprung är autentiskt och att deras innehåll inte har förvanskats med hjälp av en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (*).

4. De i punkt 2 avsedda handlingarna och uppgifterna skall offentliggöras i en av medlemsstaten utsedd nationell tidning, antingen genom att helt eller delvis återges eller genom att hänvisning sker till en handling som förvaras i akten eller är införd i registret. Den utsedda nationella tidningen kan vara en tidning i elektroniskt format.

Medlemsstaterna får besluta att offentliggörandet i den nationella tidningen skall ersättas med offentliggörande i ett lika effektivt medium som i alla händelser måste utgöra ett system varigenom man har tillgång till den offentliggjorda informationen i kronologisk ordning via en central elektronisk plattform

5. Bolaget får åberopa handlingar och uppgifter mot tredje man först sedan de har offentliggjorts enligt punkt 4, om inte bolaget visar att tredje man kände till handlingen eller uppgiften.

När det gäller åtgärder som vidtas före den sextonde dagen efter offentliggörandet får en handling eller en uppgift dock inte åberopas mot en tredje man som visar att det var omöjligt för honom att känna till handlingen eller uppgiften.

6. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att hindra bristande överensstämmelse mellan vad som offentliggörs i enlighet med punkt 4 och vad som framgår av registret eller akten.

Vid bristande överensstämmelse får den i enlighet med punkt 4 offentliggjorda texten inte åberopas mot tredje man; denne får emellertid åberopa den sistnämnda texten, om inte bolaget visar att tredje man kände till den i registret eller akten intagna texten.

7. Dessutom får tredje man alltid åberopa sådana handlingar och uppgifter i fråga om vilka formaliteterna för offentliggörandet ännu inte har iakttagits, om inte handling-

arna eller uppgifterna saknar rättsverkan på grund av det bristfälliga offentliggörandet.

8. Med 'i elektroniskt format' avses i denna artikel att informationen sänds vid utgångspunkten och tas emot vid slutpunkten med hjälp av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring av uppgifter, och i sin helhet sänds, befordras och tas emot genom tråd, radio, optiska medel eller andra elektromagnetiska medel.

(*) EGT L 13, 19.1.2000, s. 12."

4. Följande artikel 3a skall införas:

"Artikel 3a

1. Alla handlingar och uppgifter som är offentliga enligt artikel 2 skall finnas på ett av gemenskapens officiella språk, allt efter de språkregler som gäller i den medlemsstat där bolaget är registrerat.

2. Medlemsstaterna skall dessutom tillåta att offentliga handlingar och uppgifter enligt artikel 2 på frivillig basis finns tillgängliga enligt artikel 3 på vilket eller vilka som helst av gemenskapens övriga officiella språk, utöver det obligatoriska kravet på tillgänglighet enligt punkt 1.

Medlemsstaterna får kräva att översättningen av sådana handlingar och uppgifter skall vara auktoriserad.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att handlingar och uppgifter som har offentliggjorts på frivillig basis på vilket eller vilka som helst av gemenskapens övriga officiella språk finns att tillgå i elektroniskt format.

3. Medlemsstaterna kan tillåta att handlingar och uppgifter enligt artikel 2 finns tillgängliga på vilket eller vilka andra språk som helst i enlighet med artikel 3, utöver det obligatoriska kravet på offentliggörande i enlighet med punkt 1 och offentliggörandet som är tillåtet enligt punkt 2.

Medlemsstaterna får kräva att översättningen av sådana handlingar och uppgifter skall vara auktoriserad

4. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att undvika avvikelser mellan handlingar och uppgifter som finns tillgängliga i enlighet med punkt 1 och de som frivilligt gjorts tillgängliga i översättningar i enlighet med punkt 2 eller 3.

Om avvikelser förekommer, kan översättningen enligt punkt 2 eller 3 inte åberopas gentemot tredje man. Tredje man kan dock åberopa den om inte företaget bevisar att han hade kännedom om den version som avses i punkt 1."

5. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

Medlemsstaterna skall föreskriva att brev och orderblanketter, oavsett om de är i pappersformat eller något annat format, skall ange följande:

- a) de uppgifter som krävs för att identifiera det register där den i artikel 3 nämnda akten är upplagd samt bolagets nummer i registret;
- b) bolagets form och säte samt, i förekommande fall, att bolaget har trätt i likvidation.

Om bolagets kapital nämns i dessa handlingar skall det tecknade och inbetalda kapitalet anges.

Om bolaget har en webbplats skall medlemsstaterna föreskriva att denna webbplats minst skall innehålla de uppgifter som nämns i första stycket och, i förekommande fall, angivelse till det tecknade och inbetalda kapitalet."

6. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

Medlemsstaterna skall föreskriva lämpliga påföljder för det fall att:

- a) redovisningshandlinharna inte offentliggörs enligt artikel 2.1 f);
- b) uppgifter inte lämnas enligt artikel 4 i de där nämnda handlingarna eller på bolagets webbplats."

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2004 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 2001/747/EG av den 27 september 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Japan om ömsesidigt erkännande

(2002/C 227 E/16)

KOM(2002) 273 slutlig — 2002/0118(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 3 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen, artikel 300.3 första stycket första meningen och artikel 300.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I syfte att säkerställa att avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Japan ⁽¹⁾ (nedan kallat "avtalet") fungerar väl är det nödvändigt att ändra rådets beslut 2001/747/EG av den 27 september 2001 ⁽²⁾ i syfte att bemyndiga kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att avtalet skall kunna fungera väl.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Artikel 3 i rådets beslut 2001/747/EG av den 27 september 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Japan om ömsesidigt erkännande skall utgå och ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Gemenskapen skall i den gemensamma kommitté och i de underkommittéer som föreskrivs i artikel 8 i avtalet företräddas av kommissionen, som skall biträddas av den särskilda kommitté som utsetts av rådet. Kommissionen skall efter samråd med denna särskilda kommitté genomföra de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av avtalet.

2. Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i Gemensamma kommittén skall fastställas av kommissionen efter samråd med den särskilda kommitté som avses i punkt 1."

⁽¹⁾ EGT L 284, 29.10.2001, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 284, 29.10.2001, s. 1.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om vidareutnyttjande och kommersialisering av handlingar från den offentliga sektorn

(2002/C 227 E/17)

KOM(2002) 207 slutlig — 2002/0123(COD)

(Framlagt av kommissionen den 5 juni 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Enligt fördraget skall en inre marknad inrättas och ett system skapas som säkerställer att konkurrensen på den inre marknaden inte snedvrids. Harmonisering av regler och praxis i medlemsstaterna vad gäller utnyttjande av information från den offentliga sektorn bidrar till att dessa mål kan uppnås.
- (2) Utvecklingen i riktning mot ett informations- och kunskapsamhälle torde påverka livet för alla medborgare i gemenskapen, bland annat genom att det utvecklas nya medel för att få tillgång till och tillägna sig kunskap.
- (3) Digitalt innehåll spelar en framträdande roll i denna utveckling. Innehållsproduktionen har åstadkommit en snabb ökning av antalet arbetstillfällen under de senaste åren och fortsätter att göra det. Majoriteten av dessa arbetstillfällen skapas i små nystartade företag.
- (4) Den offentliga sektorn samlar in, sammanställer och sprider information inom många verksamhetsområden som geografisk information, turistinformation, affärsinformation, patentinformation och information om utbildning.
- (5) Ett av huvudsyftena med inrättandet av en inre marknad är att skapa möjligheter att främja utvecklingen av gemenskapsomfattande tjänster. Information från den offentliga sektorn utgör ett betydelsefullt material av hög kvalitet för produkter och tjänster inom området digitalt innehåll. Den kommer att bli en ännu viktigare innehållsresurs genom utvecklingen av trådlösa innehållstjänster. En omfattande gränsöverskridande geografisk täckning kommer också att vara av avgörande betydelse i detta sammanhang.
- (6) Det finns betydande skillnader i regler och praxis mellan medlemsstaterna när det gäller utnyttjande av informationsresurser i den offentliga sektorn, vilka utgör hin-

der för att man skall kunna få fram den fulla ekonomiska potentialen hos denna viktiga informationsresurs. Nationella regler och nationell praxis bör därför genomgå ett minimum av harmonisering när det gäller vidareutnyttjande och kommersialisering av information från den offentliga sektorn, i fall då skillnader i nationella föreskrifter och nationell praxis eller bristen på tydlighet, utgör ett hinder för en välfungerande inre marknad och för en tillfredsställande utveckling av informationssamhället i gemenskapen.

- (7) Utan ett minimum av harmonisering på gemenskapsnivå kan dessutom nationellt lagstiftningsarbete, som redan har inletts i en rad medlemsstater till följd av den tekniska utvecklingen, leda till ännu större skillnader. Effekterna av sådana rättsliga skillnader och osäkerhetskällor kommer att öka i takt med den fortsatta utvecklingen av informationssamhället, som redan i hög grad har lett till ett ökat utnyttjande av information över nationsgränserna.
- (8) Det behövs en allmän ram för villkoren för vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn för att man skall kunna säkerställa rättvisa, proportionerliga och icke-diskriminerande villkor för vidareutnyttjande av sådan information.
- (9) Detta direktiv bör gälla sådana handlingar som finns hos offentliga myndigheter och som är allmänt tillgängliga. I de fall då offentliga myndigheter tillåter vidareutnyttjande av sådana handlingar skall de kunna vidareutnyttjas för kommersiella och icke-kommersiella ändamål på vissa villkor. Offentliga myndigheter bör uppmanas att se till att alla handlingar, som finns hos dem och som är allmänt tillgängliga, görs tillgängliga för vidareutnyttjande.
- (10) De olika format som används av offentliga myndigheter kan utgöra en betydande belastning för privata organisationer som vill vidareutnyttja information som hämtas från flera olika källor. Behovet av att digitalisera pappersbaserade handlingar eller av att manipulera digitala filer för att göra dem kompatibla med varandra bör minskas genom att man kräver att offentliga myndigheter skall se till att handlingarna är tillgängliga i alla redan existerande format.
- (11) Tidsfristerna för att besvara en begäran om vidareutnyttjande av informationsresurser bör vara rimliga, och i linje med motsvarande tidsfrister som gäller för att besvara en begäran om att få tillgång till handlingen, så att man inte hindrar skapandet av nya informationsprodukter och informationstjänster som inbegriper informationssammanställning från olika källor. Om det går orimligt lång tid mellan en begäran om att få vidareutnyttja handlingar och beslutet om denna begäran, kan uppbyggnaden av datamängder som omfattar hela gemenskapen hämmas, eftersom det långsammaste landet kommer att ange takten.

- (12) Om avgifter tas ut bör de samlade inkomsterna från beslut om att bevilja tillgång till eller vidareutnyttjande av sådana handlingar inte överstiga kostnaden för framställning, reproduktion och spridning av dem, inklusive en rimlig vinstmarginal. Framställning innefattar insamling och sammanställning; spridning kan också innebära användarstöd. Kostnadstäckning, tillsammans med en rimlig vinstmarginal, utgör en övre gräns för avgifterna, eftersom alla oskäligen priser måste undvikas. De offentliga myndigheterna bör ha möjlighet att ta ut lägre avgifter eller att inte ta ut någon avgift alls, och medlemsstaterna bör uppmuntra offentliga myndigheter att göra handlingar tillgängliga mot avgifter som inte överstiger marginalkostnaderna för reproduktion och spridning av handlingarna.
- (13) Avgifter och andra villkor för vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn bör vara icke-diskriminerande. Detta gäller också för sådan kommersiell verksamhet som bedrivs av offentliga myndigheter som inte ingår i deras ordinarie offentliga verksamhet. Detta betyder att samma grundförutsättningar bör gälla för kommersiell verksamhet som bedrivs av offentliga myndigheter som för verksamhet som bedrivs av andra aktörer på marknaden. Särskilt bör avgifter och andra villkor som gäller för tillhandahållande av information från den offentliga sektorn som ligger till grund för sådan kommersiell verksamhet vara desamma som de som gäller för tredje man som begär att få tillgång till sådan information.
- (14) Utvecklingen av en informationsmarknad som omfattar hela gemenskapen kräver att villkoren för vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn är tydliga och allmänt tillgängliga. Därför bör alla tillämpliga villkor för vidareutnyttjande av informationen klargöras för dem som kan komma att vidareutnyttja den informationen.
- (15) Standardiserade licensavtal som finns tillgängliga online kan också spela en viktig roll i detta avseende. I samtliga fall där de offentliga myndigheterna utövar sina immaterialrättigheter och/eller tar ut avgifter för vidareutnyttjande av handlingar, bör det finnas standardiserade licensavtal för att underlätta transaktioner och för att öka öppenheten i dessa transaktioner.
- (16) Offentliga myndigheter bör inte riskera att komma i konflikt med grundläggande konkurrenspolitiska principer och bör inte uppträda på ett sätt som skulle kunna utgöra missbruk av dominerande ställning. Exklusiva avtal mellan offentliga myndigheter och privata aktörer om att utnyttja handlingar kan leda till betydande snedvridning av marknaden. I många fall kommer dessa avtal att bygga på nationella grunder, och därigenom hindra andra gemenskapsaktörer från att komma in på marknaden och vidareutnyttja samma information. För att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse kan det dock ibland vara nödvändigt att ha ensamrätt att vidareutnyttja specifika informationsresurser från den offentliga sektorn. Detta kan vara fallet om ingen kommersiell utgivare skulle offentliggöra informationen utan en sådan ensamrätt.
- (17) Vid vidareutnyttjande av informationsresurser från den offentliga sektorn bör myndigheternas särskilda förpliktelser enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ iaktas. Särskilt bör personuppgifter som insamlats av offentliga myndigheter inte användas för ändamål som är oförenliga med de ursprungliga, uttryckliga och berättigade ändamål för vilka de samlats in. Det är möjligt att vidareutnyttjande av personuppgifter eller handlingar som innehåller personuppgifter för kommersiella ändamål i allmänhet inte är förenlig med sådana ursprungliga ändamål, särskilt när den offentliga myndighetens inhämtande av personuppgifter är obligatorisk och de berörda personerna inte kan motsätta sig att deras personuppgifter bearbetas.
- (18) Immateriella rättigheter som innehas av tredje man påverkas inte av detta direktiv. Detta direktiv påverkar inte förekomsten av immateriella rättigheter eller det faktum att offentliga myndigheter kan vara ägare till dem, och det medför inte heller någon begränsning av utövandet av dessa rättigheter utöver de gränser som anges genom detta direktiv. Förpliktelserna enligt detta direktiv skall gälla endast i den mån som de förpliktelser som införs är förenliga med bestämmelserna i internationella avtal om skydd av immateriella rättigheter, i synnerhet Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk och avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter⁽²⁾. Offentliga myndigheter bör emellertid använda sin upphovsrätt på ett sätt som underlättar vidareutnyttjande.
- (19) Målen för den föreslagna åtgärden är att underlätta skapandet av gemenskapsomfattande informationsprodukter och informationstjänster som bygger på information från den offentliga sektorn, att främja privata företags effektiva och gränsöverskridande användning av information från den offentliga sektorn för att skapa förädlade informationsprodukter och informationstjänster, att begränsa snedvridningen av konkurrensen på den europeiska marknaden samt att undvika att olika utvecklingstakt i medlemsstaterna vad gäller vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn leder till ytterligare olikheter. I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget kan de målen inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, utan kan därför, med hänsyn till att målen för den nämnda åtgärden omfattar och inverkar på hela gemenskapen, bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(1) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(2) EGT L 336, 23.12.1994, s. 214.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs en minimiuppsättning regler för unionsmedborgare och fysiska eller juridiska person som är bosatta eller har sitt säte i en medlemsstat när det gäller kommersiellt och icke-kommersiellt utnyttjande av existerande handlingar hos offentliga myndigheter i medlemsstaterna som är allmänt tillgängliga.

2. Detta direktiv skall inte gälla

- a) handlingar vars tillhandahållande inte omfattas av den offentliga verksamhet som bedrivs av berörda offentliga myndigheter, enligt den definition som ges i lagstiftning eller andra bindande regler i medlemsstaten, eller, i avsaknad av sådana regler, enligt den definition som ges i linje med gängse administrativ praxis i den aktuella medlemsstaten,
- b) handlingar eller delar av handlingar för vilka tredje man innehar immateriella rättigheter,
- c) handlingar som innehåller personuppgifter, såvida inte vidareutnyttjande av sådana personuppgifter är tillåtet enligt bestämmelser i gemenskapslagstiftningen och nationella bestämmelser om bearbetning av personuppgifter och skydd av privatlivet,
- d) handlingar som finns hos offentliga radio- och TV-företag och deras dotterbolag eller hos andra organ eller deras dotterbolag för fullgörandet av ett uppdrag att verka i allmänhetens tjänst på radio- eller TV-området,
- e) handlingar som finns hos utbildnings- och forskningsinstitutioner som skolor, universitet, forskningsinrättningar, arkiv och bibliotek,
- f) handlingar som finns hos kulturella institutioner som museer, bibliotek, arkiv, orkestrar, operahus, balettkårer och teatrar.

3. Bestämmelserna i detta direktiv skall endast gälla om de ålagda förpliktelserna är förenliga med bestämmelserna i internationella avtal om skydd av immateriella rättigheter, särskilt Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk och avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter.

1. *offentlig myndighet*: statliga, regionala eller lokala myndigheter; organ som lyder under offentlig rätt; sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller av ett eller flera sådana organ som lyder under offentlig rätt.

2. *organ som lyder under offentlig rätt*: varje organ som

a) tillkommit särskilt för att tillgodose allmännyttiga behov och inte är av industriell eller kommersiell karaktär,

b) är en juridisk person, och

c) som till större delen finansieras av staten eller regionala eller lokala myndigheter, eller av andra organ som lyder under offentlig rätt; eller som står under administrativ tillsyn av sådana organ; eller som har en administrativ, verkställande eller övervakande styrelse, där fler än hälften av medlemmarna utses av staten eller av regionala eller lokala myndigheter, eller av andra organ som lyder under offentlig rätt.

3. *handlingar*:

a) allt innehåll, oberoende av medium (på papper eller lagrat i elektronisk form eller i form av ljudinspelningar, bildinspelningar eller audiovisuella inspelningar),

b) varje del av sådant innehåll.

4. *allmänt tillgänglig handling*: alla handlingar till vilka tillgång beviljas enligt gällande regler i medlemsstaten för tillgång till handlingar samt alla handlingar som används av offentliga myndigheter som utgångsmaterial för informationsprodukter eller informationstjänster som de marknadsför.

5. *vidareutnyttjande*: personers eller rättssubjekts användning "av" handlingar som finns hos offentliga myndigheter, för kommersiella eller icke-kommersiella ändamål.

6. *personuppgifter*: uppgifter enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 95/46/EG.

Artikel 3

Allmän princip

Om offentliga myndigheter tillåter vidareutnyttjande av handlingar som är allmänt tillgängliga, skall dessa handlingar kunna vidareutnyttjas för kommersiella och icke-kommersiella ändamål i enlighet med de villkor som fastställs i kapitel II och III.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR VIDAREUTNYTTJANDE

Artikel 4

Tillgänglighet

1. Offentliga myndigheter skall se till att deras handlingar finns tillgängliga, på elektronisk väg om detta är möjligt och lämpligt, i alla redan existerande format och i alla redan existerande språkversioner. Detta medför inte någon skyldighet för offentliga myndigheter att skapa nya handlingar eller att anpassa handlingar för att uppfylla detta krav.

2. Det kan inte krävas av offentliga myndigheter att de skall fortsätta med framställning av en viss typ av handlingar för att dessa handlingar skall kunna vidareutnyttjas av en organisation inom den privata sektorn.

Artikel 5

Tidsfrist och krav i händelse av avslag

1. Offentliga myndigheter skall behandla en begäran om vidareutnyttjande och ge sökanden tillgång till handlingen, på elektronisk väg om detta är möjligt och lämpligt, inom en rimlig tid som inte är längre än den tidsfrist som gäller för behandlingen av begäran om tillgång till handlingen.

2. Om inga tidsfrister har fastställts skall offentliga myndigheter behandla begäran och leverera handlingarna till den som framställer begäran inom högst tre veckor från det att begäran inkommit.

3. I händelse av avslag skall offentliga myndigheter underätta sökanden om skälen för avslaget med hänvisning till relevanta bestämmelser om tillgång till handlingar i den medlemsstaten, eller till ett av undantagen i artikel 1.2, eller artikel 3. Om ett avslag är grundat på artikel 1.2 b skall den offentliga myndigheten även lämna en hänvisning till den fysiska eller juridiska person som är rättighetsinnehavare, eller till den licensgivare från vilken den offentliga myndigheten har erhållit det aktuella materialet. Den berörda offentliga myndigheten skall inte vara ansvarig om en sådan hänvisning är felaktig.

4. I alla avslag skall anges vilka möjligheter det finns till omprövning om sökanden vill överklaga beslutet.

Artikel 6

Avgiftsprinciper

Om avgifter tas ut skall de samlade inkomsterna från beslut om att bevilja tillgång till eller vidareutnyttjande av sådana handlingar inte överstiga kostnaden för framställning, reproduktion och spridning av dem, inklusive en rimlig avkastning på investeringar. Det åligger den offentliga myndigheten som tar ut avgifter för vidareutnyttjande av handlingen att bevisa att avgifterna är kostnadsorienterade.

Artikel 7

Icke-diskriminering

1. Alla gällande villkor för kommersiellt vidareutnyttjande eller utnyttjande av handlingar skall vara icke-diskriminerande.

2. Alla gällande villkor för icke-kommersiellt vidareutnyttjande av handlingar får inte diskriminera mellan jämförbara kategorier av återanvändare.

3. Om handlingar används av en offentlig myndighet som utgångsmaterial för dess kommersiella verksamhet som inte inryms inom den offentliga verksamhet som bedrivs av myndigheten, skall för tillhandahållande av handlingarna samma avgifter och andra villkor gälla för den verksamheten som för andra användare där vidareutnyttjande tillåts.

Artikel 8

Öppenhet

1. Alla tillämpliga avgifter för vidareutnyttjande av handlingar som finns hos offentliga myndigheter skall fara fastställda i förväg och offentliggjorda, på elektronisk väg om detta är möjligt och lämpligt.

2. Alla övriga tillämpliga villkor för vidareutnyttjande av handlingar skall vara klart uttryckta och offentliggjorda, på elektronisk väg om detta är möjligt och lämpligt.

Artikel 9

Underlättande av vidareutnyttjande

Medlemsstaterna skall se till att standardiserade licensavtal för kommersiellt utnyttjande av information från den offentliga sektorn finns tillgängliga i digitalt format, och att de kan behandlas på elektronisk väg.

KAPITEL III

KONKURRENSBESTÄMMELSER

Artikel 10

Förbud mot exklusiva avtal

1. Vidareutnyttjande av handlingar skall vara möjligt för alla potentiella aktörer på marknaden, även om en eller flera marknadsaktörer redan utnyttjar förädlade produkter som bygger på dessa handlingar. Kontrakt eller andra avtal mellan de offentliga myndigheter som innehar handlingar och tredje man skall inte ange ensamrätter som utgör en omotiverad begränsning av konkurrensen eller av vidareutnyttjandet av informationen.

2. Om en ensamrätt bedöms vara nödvändig, som i samband med tillhandahållande av en tjänst av allmänt intresse, skall giltigheten av skälet till varför en sådan ensamrätt medges prövas regelbundet, och i vart fall vart tredje år. De exklusiva avtal som ingås efter det att detta direktiv har trätt i kraft skall vara öppna för allmänhetens inspektion.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Genomförande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [31 december 2004]. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 12

Översyn

Detta direktiv skall ses över senast tre år efter dess ikraftträdande.

Översynen skall särskilt gälla direktivets tillämpningsområde med avseende på vilka offentliga myndigheter som skall omfattas. Den skall också avse direktivets övergripande följder när det gäller att öka möjligheten att få tillgång till information från den offentliga sektorn för vidareutnyttjande samt dess följder för statsinkomsterna.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 14

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG, 90/232/EEG och direktiv 2000/26/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon

(2002/C 227 E/18)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 244 slutlig — 2002/0124(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 juni 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2 första och tredje meningarna, 55 och 95.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Ansvarsförsäkring för motorfordon (motorfordonsförsäkring) har stor betydelse för EU-medborgarna, både som försäkringstagare och som skadelidande. Även för försäkringsföretagen är sådan försäkring av stort intresse, eftersom den står för större delen av skadeförsäkringsrörelsen inom gemenskapen. Motorfordonsförsäkringen påverkar också den fria rörligheten för personer och fordon. Det bör därför vara ett viktigt mål för gemenskapens åtgärder på området för finansiella tjänster att den inre marknaden för motorfordonsförsäkring förstärks och befästs.
- (2) Stora framsteg i den riktningen har redan åstadkommit genom rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet⁽¹⁾, rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon⁽²⁾, rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon⁽³⁾ och Eu-

roparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon samt om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring)⁽⁴⁾.

- (3) Gemenskapens system för motorfordonsförsäkring behöver aktualiseras och förbättras. Detta behov har bekräftats genom det samråd som organiserats med branschföreningar, konsumenter och föreningar för trafikoffer.
- (4) För att undvika möjliga feltolkningar av de nu gällande bestämmelserna i direktiv 72/166/EEG och underlätta försäkring av fordon med tillfälliga registreringsskyltar bör definitionen av det territorium där fordonet normalt är hemmahörande avse territoriet i den stat vars registreringsskylt fordonet bär, oavsett om denna skylt är permanent eller tillfällig.
- (5) Enligt direktiv 72/166/EEG skall fordon med falska eller olagliga registreringsskyltar anses vara normalt hemmahörande i den medlemsstats territorium där de ifrågavarande skyltarna utfärdades. Denna bestämmelse medför ofta att en nationell byrå måste bära de ekonomiska konsekvenserna av olyckor som inte har något samband med den medlemsstat där byrån i fråga är etablerad. Utan att ändra det allmänna kriteriet att det är registreringsskylten som avgör inom vilket territorium fordonet normalt skall anses vara hemmahörande, bör en specialbestämmelse införas för olyckor som vållas av fordon utan registreringsskylt eller med en registreringsskylt som inte, eller inte längre, tillhör fordonet. I sådana fall, och endast i skaderegleringssyfte, bör det territorium där olyckan inträffade anses vara det territorium inom vilket fordonet är normalt hemmahörande.
- (6) För att underlätta tolkningen och tillämpningen av termen "stickprovskontroller" i direktiv 72/166/EEG bör de relevanta bestämmelserna förtydligas. Förbudet mot systematiska kontroller av innehav av motorfordonsförsäkring bör gälla fordon som är normalt hemmahörande inom en annan medlemsstats territorium och fordon som är normalt hemmahörande inom tredje lands territorium vid inresa till det egna territoriet från en annan medlemsstat. Endast icke-systematiska kontroller som inte är diskriminerande och som utförs inom ramen för en poliskontroll som inte uteslutande syftar till försäkringskontroll får tillåtas.

⁽¹⁾ EGT L 103, 2.5.1972, s. 1, senast ändrat genom direktiv 84/5/EEG (EGT L 8, 11.1.1984, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 8, 11.1.1984, s. 17, senast ändrat genom direktiv 90/232/EEG (EGT L 129, 19.5.1990, s. 33).

⁽³⁾ EGT L 129, 19.5.1990, s. 33.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 20.7.2000, s. 65.

- (7) Enligt direktiv 72/166/EEG får medlemsstaterna i vissa fall göra undantag från det allmänna kravet på obligatorisk motorfordonsförsäkring. I en del av dessa fall är medlemsstaterna skyldiga att se till att ersättning betalas för varje förlust eller skada som fordonet vållar inom en annan medlemsstats territorium. I sådana fall äventyrar inte undantaget ersättningen till skadelidande, och det kan därför behållas. I andra fall är inte den medlemsstat som utnyttjar undantaget skyldig att ersätta skadelidande vid olyckor som inträffar utomlands så länge andra medlemsstater vid inresan i deras territorier får kräva innehav av grönt kort eller gränsförsäkring. Efter det att gränskontroller inom gemenskapen avskaffats genom Schengenavtalet kan dock ersättning inte längre garanteras för skadelidande vid olyckor som vållas av sådana oförsäkrade fordon. Undantaget i dessa fall enligt direktiv 72/166/EEG bör därför inte längre tillåtas. Motsvarande bestämmelser i direktiv 2000/26/EG bör också utgå.
- (8) Medlemsstaternas skyldighet att se till att försäkringen överstiger vissa minimibelopp utgör ett viktigt inslag i fråga om skyddet av skadelidande. De minimibelopp som föreskrivs i direktiv 84/5/EEG bör inte bara aktualiseras för att ta hänsyn till inflationen utan även de reala beloppen bör ökas för att förbättra skyddet av de skadelidande. Dessutom bör såväl det nuvarande sammanlagda minimibeloppet för ersättningen av personskador om det finns mer än en skadelidande, som det kombinerade beloppet för personskador och saksador, vilka minskar det faktiska försäkringsskyddet för de skadelidande vid vissa olyckor, avskaffas.
- (9) För att säkerställa att minimibeloppet för täckningskapaciteten inte urholkas bör en klausul om regelbunden översyn införas, varvid man bör använda som referens det europeiska konsumentprisindexet (EKPI) som offentliggörs av Eurostat i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2494/95 av den 23 oktober 1995 om harmoniserade konsumentprisindex⁽¹⁾. Förfarandet för en sådan översyn bör fastställas.
- (10) Bestämmelsen i direktiv 84/5/EEG, enligt vilken medlemsstaterna för att förhindra bedrägerier kan begränsa eller hindra betalningar från ersättningsorganet för skador orsakade av oidentifierade fordon, kan i vissa fall lägga hinder i vägen för berättigade ersättningar till skadelidande. Denna möjlighet att välja att begränsa eller hindra ersättning bör inte kunna tillämpas om betydande personskador orsakats samtidigt med saksadorna vid samma olycka, och bedrägeririsen därför är försumbar. Begreppet "betydande personskador" bör definieras i varje medlemsstats nationella lagstiftning.
- (11) För närvarande ges medlemsstaterna en möjlighet i direktiv 84/5/EEG att, upp till ett angivet tak, godkänna självriskebelopp som den skadelidande skall ansvara för vid saksador som vållats av oförsäkrade fordon. Denna möjlighet minskar på ett omotiverat sätt skyddet för de skadelidande och verkar diskriminerande i förhållande till skadelidande vid andra olyckor. Denna möjlighet bör därför inte längre tillåtas.
- (12) Rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG⁽²⁾ bör ändras så att det blir möjligt för filialer till försäkringsföretag att verka som representanter vid motorförsäkringsverksamhet, så som redan sker i samband med andra försäkringstjänster än motorfordonsförsäkring.
- (13) Att samtliga passagerare i ett fordon omfattas av försäkringen är ett viktigt framsteg som uppnåtts genom nu gällande lagstiftning. Detta förhållande skulle dock äventyras om passagerare uteslöts från försäkringsskyddet enligt nationell lagstiftning på grund av att de hade, eller borde ha haft, kännedom om att föraren av fordonet vid tillfället för olyckan var påverkad av alkohol eller av något annat berusningsmedel. En passagerare har vanligen inte förutsättningar för att korrekt avgöra graden av berusning hos föraren. Målet att motverka att personer som är påverkade av alkohol eller av något annat berusningsmedel kör bil uppnås inte genom att minska försäkringsskyddet för passagerare som drabbas av en olycka. Skyddet för passagerarna genom den obligatoriska motorfordonsförsäkringen påverkar dock varken det eventuella ansvar som passagerarna kan ha ådragit sig enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen eller nivån på eventuella skadestånd vid en enskild olycka.
- (14) Försäkringsskyddet för fotgängare och cyklister vid olyckor med fordon inblandade varierar kraftigt inom gemenskapen. I några medlemsstater omfattas fotgängare och cyklister av motorfordonsförsäkringen endast om någon form av ansvar för föraren kan fastställas. I andra medlemsstater omfattas fotgängare och cyklister av sådan försäkring, eftersom de vanligen är den minst skyddade parten vid olyckor. För att dessa skillnader skall kunna minskas, bör det föreskrivas att fotgängare och cyklister omfattas av den obligatoriska försäkringen för ett fordon som är inblandat i en olycka, oavsett om föraren begått något fel eller ej. Detta skydd genom den obligatoriska motorfordonsförsäkringen påverkar inte fastställandet av fotgängarens eller cyklistens ansvar eller nivån på skadestånden vid en enskild olycka enligt nationell lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 257, 27.10.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 172, 4.7.1988, s. 1, senast ändrat genom direktiv 2000/26/EG.

- (15) Vissa försäkringsgivare inför i sina avtal klausuler enligt vilka avtalet upphör att gälla om fordonet befinner sig utanför den medlemsstat där det är registrerat under längre tid än en angiven period. En sådan praxis strider mot den princip som fastställs i direktiv 90/232/EEG, enligt vilken den obligatoriska motorfordonsförsäkringen skall omfatta hela gemenskapens territorium på grundval av en enda premie. Det bör därför särskilt anges att försäkringsskyddet skall fortsätta att gälla under hela avtalstiden, oavsett om fordonet under någon tid befinner sig i en annan medlemsstat, dock utan att detta påverkar kraven på registrering av motorfordon i den nationella lagstiftningen i en medlemsstat.
- (16) Åtgärder bör vidtas för att göra det lättare för konsumenter att skaffa försäringsskydd för fordon som förs in från en medlemsstat till en annan för tiden mellan avlämnandet till köparen och registreringen i den importerande medlemsstaten. Ett tillfälligt undantag bör införas från den allmänna regeln för fastställandet av den medlemsstat där risken är belägen. Under en tid av trettio dagar efter avlämnandet till köparen bör införselmedlemsstaten, i stället för den medlemsstat som ansvarar för registreringen, anses vara den medlemsstat där risken är belägen.
- (17) Den som önskar ingå ett nytt avtal om motorfordonsförsäkring med ett annat försäkringsföretag bör kunna styrka olyckor och försäkringsfall som inträffat under tiden för det föregående avtalet. Då ett avtal upphör bör försäkringsföretaget förse försäkringstagaren med ett intyg om försäkringsfall, eller frånvaro av försäkringsfall, under avtalstiden, dock för högst fem år, utan att detta påverkar rätten för parterna i försäkringsavtal att fastställa premien.
- (18) För att säkerställa ett tillfredsställande skydd av skadelidande vid trafikolyckor bör medlemsstaterna inte tillåta att självrisk tas ut av en skadelidande part.
- (19) Rätten att åberopa försäkringsavtalet och rikta anspråk direkt mot försäkringsföretaget är av stor betydelse för skyddet av personer som skadas i varje slag av trafikolycka. Genom direktiv 2000/26/EG föreskrivs redan en rätt att rikta anspråk direkt mot det försäkringsföretag som tillhandahåller ansvarsförsäkring för den ansvariga personen för personer som skadas i olyckor som inträffar i en annan medlemsstat än den där den skadelidande har sin stadigvarande bostad och som orsakats genom användning av fordon som är försäkrade och normalt är hemmahörande i en medlemsstat. För att underlätta en snabb och effektiv skadereglering och för att kosta samma rättsliga förfaranden så långt möjligt skall kunna undvikas bör denna rätt utsträckas till alla som drabbas av trafikolyckor.
- (20) För att skyddet av skadelidande vid trafikolyckor skall förbättras i sin helhet bör förfarandet med motiverat ersättningsanbud som föreskrivs i direktiv 2000/26/EG ut-

sträckas till att omfatta varje slag av trafikolycka. För att se till att denna mekanism fungerar tillfredsställande utan att inverka på den struktur som krävs enligt det direktivet bör den representant som försäkringsföretaget utsett för de specifika uppgifter som avses i direktiv 2000/26/EG även kunna ansvara för behandlingen av varje slag av trafikolycka. Detta förfarande är förenligt med det system med gröna-kort-byråer som föreskrivs i direktiv 72/166/EEG för skaderegleringen av olyckor som vållas av fordon som normalt är hemmahörande i en annan medlemsstats territorium.

- (21) För att göra det lättare för skadelidande att begära ersättning bör de informationscentrum som upprättats enligt direktiv 2000/26/EG inte begränsa sin verksamhet till att informera om olyckor som omfattas av det direktivet utan kunna lämna samma slag av information om varje annan trafikolycka.
- (22) Direktiven 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG, 90/232/EEG och 2000/26/EG bör därför ändras i enlighet med ovanstående.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 72/166/EEG

Direktiv 72/166/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall punkt 4 ändras på följande sätt:

- a) Första strecksatsen skall ersättas med följande:

”— territoriet i den stat vars registreringsskylt fordonet bär, oavsett om denna är permanent eller tillfällig, eller”

- b) Följande strecksats skall läggas till:

”— i de fall där fordon som saknar registreringsskylt eller har en registreringsskylt som inte, eller inte längre, tillhör fordonet blir inblandade i en olycka, den stats territorium inom vilket olyckan inträffade, när det gäller skadereglering enligt första strecksatsen i artikel 2.2”.

2. I artikel 2 skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna skall avstå från att kontrollera innehav av ansvarsförsäkring för fordon som är normalt hemmahörande inom en annan medlemsstats territorium och för fordon som är normalt hemmahörande inom tredje lands territorium vid inresa till det egna territoriet från en annan medlemsstat.

Medlemsstaterna får dock utföra icke-systematiska kontroller av försäkringar under förutsättning att de genomförs på ett icke-diskriminerande sätt och inom ramen för en poliskontroll som inte uteslutande syftar till försäkringskontroll."

3. I artikel 4 skall punkt b utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 84/5/EEG

Artikel 1 i direktiv 84/5/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 1

1. Den försäkring som avses i artikel 3.1 i direktiv 72/166/EEG skall obligatoriskt omfatta både saksador och personskador.

2. Varje medlemsstat skall, utan att det påverkar dess rätt att fastställa högre garantibelopp, kräva att den obligatoriska försäkringen ger ersättning med minst följande:

a) Vid personskador: 1 000 000 euro för varje skadelidande.

b) Vid saksador: 500 000 euro för varje försäkringsfall, oavsett antalet skadelidande.

3. De belopp som anges i punkt 2 skall ses över vart femte år för att ta hänsyn till förändringar i det europeiska konsumentprisindexet (EKPI) som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 2494/95 (*). Den första översynen skall äga rum [fem år efter ikraftträdandet av direktiv 2003/. . ./EG].

Denna justering skall ske automatiskt. Beloppen skall höjas med den procentuella förändring som anges i EKPI för den aktuella perioden, dvs. de fem år som omedelbart föregår översynen och rundas av uppåt till närmaste 10 000-tal euro.

Kommissionen skall meddela de justerade beloppen till Europaparlamentet och rådet och se till att de offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. Varje medlemsstat skall inrätta eller auktorisera ett organ med uppgift att svara för ersättning, åtminstone upp till den gräns som den obligatoriska försäkringen skall ersätta, för saksador och personskador orsakade av oidentifierade fordon eller av fordon för vilka sådan obligatorisk försäkring som avses i punkt 1 inte tecknats.

Vad som sägs i första stycket skall inte påverka medlemsstaternas rätt att anse ersättning från detta organ som subsidiär eller ej och inte heller rätten att införa regler om skadereglering mellan detta organ och den person eller de

personer som är ansvariga för olyckshändelsen och andra försäkringsgivare eller socialförsäkringsorgan som skall ersätta den skadelidande för samma skada. Medlemsstaterna får dock inte tillåta att organet, som villkor för betalning av ersättning, ställer krav på att den skadelidande kan visa att den som är ansvarig inte har förmåga eller vägrar att betala.

5. Den skadelidande skall i vart fall kunna vända sig direkt till detta organ, som skall ha skyldighet att, på grundval av uppgifter som inhämtats från den skadelidande, lämna denne ett motiverat besked angående utbetalning av ersättning.

Medlemsstaterna får emellertid utesluta ersättning från organet när det gäller personer som frivilligt har stigit in i det fordon som orsakade sak- eller personskadan, om organet kan styrka att personerna visste att fordonet var oförsäkrat.

6. Medlemsstaterna får begränsa eller utesluta ersättning från organet när det gäller saksador orsakade av oidentifierade fordon.

Denna möjlighet får dock inte utnyttjas om den skadelidande till följd av samma olycka har lidit betydande personskador.

Villkoren för att personskador skall betraktas som betydande skall varje medlemsstat själv fastställa i sin nationella lagstiftning.

7. Varje medlemsstat skall tillämpa sina lagar och andra författningar vid utbetalning av ersättning från detta organ, dock inte i strid med annan praxis som är förmånligare för den skadelidande.

(*) EGT L 257, 27.10.1995, s. 1."

Artikel 3

Ändringar av direktiv 88/357/EEG

Andra meningen i fjärde stycket i artikel 12a.4 i direktiv 88/357/EEG skall utgå.

Artikel 4

Ändring av direktiv 90/232/EEG

Direktiv 90/232/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall följande stycke införas mellan det första och det andra stycket:

"En passagerare får inte undantas från försäkringsskyddet på den grunden att han eller hon hade eller borde ha haft kännedom om att föraren vid olyckstillfället var påverkad av alkohol eller något annat berusningsmedel."

2. Följande artikel 1a skall införas:

”Artikel 1a

Den försäkring som avses i artikel 3.1 i direktiv 72/166/EEG skall omfatta personskador som drabbar fotgängare och cyklister till följd av en olycka i vilken ett motorfordon var inblandat, oberoende av om föraren av detta begått något fel.”

3. I artikel 2 skall första strecksatsen ersättas med följande:

”— på grundval av en enda premie och för hela avtalstiden omfatta hela gemenskapens territorium, även under perioder när fordonet befinner sig i andra medlemsstater under avtalstiden, och”

4. Följande artiklar 4a–4f skall införas:

”Artikel 4a

1. Med undantag från andra strecksatsen i artikel 2 d i direktiv 88/357/EEG skall, när ett fordon förs in från en medlemsstat till en annan, den medlemsstat där risken är belägen anses vara införselmedlemsstaten omedelbart efter avlämnandet till köparen och för en period av trettio dagar, trots att fordonet inte är formellt registrerat i införselmedlemsstaten.

2. Om fordonet är inblandat i en olycka under den tidsperiod som nämns i punkt 1 och inte är försäkrat, skall det organ i införselmedlemsstaten som avses i artikel 1.4 i direktiv 84/5/EEG vara ersättningsskyldigt i enlighet med den artikeln.

Artikel 4b

Medlemsstaterna skall se till att försäkringstagaren inom två veckor efter det att ett försäkringsavtal som avser ett fordon som omfattas av försäkring i enlighet med artikel 3.1 i direktiv 72/166/EEG har upphört att gälla, förses med ett intyg om försäkringsfall eller om frånvaro av försäkringsfall för fordonet under de föregående fem åren av avtalsförhållandet.

Artikel 4c

Självrisk skall inte tillämpas gentemot den skadelidande parten i en olycka när det gäller den försäkring som avses i artikel 3.1 i direktiv 72/166/EEG.

Artikel 4d

Medlemsstaterna skall se till att skadelidande parter vid olyckor vållade av ett fordon som omfattas av försäkring enligt

artikel 3.1 i direktiv 72/166/EEG har rätt att rikta anspråk direkt mot det försäkringsföretag som tillhandahåller ansvarsförsäkring för den ansvariga personen.

Artikel 4e

1. Medlemsstaterna skall se till att den representant som utses av ett försäkringsföretag i enlighet med artikel 4.1–4.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (*), utan att det påverkar hans skyldigheter inom ramen för det direktivet, också kan ansvara för handläggning och reglering av ersättningsanspråk rörande olyckor som vållas i den medlemsstat där han har utsetts, av motorfordon som omfattas av en obligatorisk försäkring enligt artikel 3.1 i direktiv 72/166/EEG som tecknats av det försäkringsföretag som han representerar.

2. Medlemsstaterna skall införa det förfarande som föreskrivs i artikel 4.6 i direktiv 2000/26/EG för skadereglering av alla former av olyckor orsakade av fordon som omfattas av försäkring i enlighet med artikel 3.1 i direktiv 72/166/EEG.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka det system med byråer som föreskrivs i artikel 2.2 i direktiv 72/166/EEG för skadereglering av olyckor som orsakats av fordon som normalt är hemmahörande i en annan medlemsstats territorium, oavsett om dessa fordon är försäkrade eller ej.

Artikel 4f

Medlemsstaterna skall se till att de informationscentrum som inrättas eller godkänns i enlighet med artikel 5 i direktiv 2000/26/EG, utan att det påverkar deras skyldigheter enligt det direktivet, ger den i artikeln angivna informationen till alla parter som har lidit saksador eller personskador till följd av en olycka orsakad av ett fordon som omfattas av försäkring i enlighet med artikel 3.1 i direktiv 72/166/EEG.

(*) EGT L 181, 20.7.2000, s. 65.”

*Artikel 5***Ändringar av direktiv 2000/26/EG**

I artikel 5.1 i direktiv 2000/26/EG skall punkt a ändras på följande sätt:

1. Punkt 2.ii skall utgå.

2. Punkt 5.ii skall utgå.

*Artikel 6***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast före den 31 december 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 7***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 8***Mottagare**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 96/92/EG och 98/30/EG om gemensamma regler för de inre marknaderna för el och naturgas ⁽¹⁾

(2002/C 227 E/19)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 304 slutlig — 2001/0077(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 juni 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 240 E, 28.8.2001, s. 60.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2, artikel 55 och artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽²⁾ har på ett betydelsefullt sätt bidragit till skapandet av inre marknader för el och gas.

(2) Erfarenheterna från genomförandet av direktiven visar på de fördelar som de inre marknaderna för el och gas innebär när det gäller ökad effektivitet, prissänkningar, högre kvalitet på tjänsterna och ökad konkurrenskraft. Stora brister vidlåder dock fortfarande marknaderna och de kan förbättras ytterligare.

(2) Erfarenheterna från genomförandet av direktiven visar på de fördelar som de inre marknaderna för el och gas innebär när det gäller ökad effektivitet, prissänkningar, högre kvalitet på tjänsterna och ökad konkurrenskraft. Stora brister vidlåder dock fortfarande marknaderna och de kan förbättras ytterligare, t.ex. genom att säkerställa likvärdiga förutsättningar när det gäller produktion och minska riskerna för underprissättning, säkerställa icke-diskriminerande tariffer för överföring och distribution genom nättillträde på basis av tariffer som publiceras innan de träder i kraft, samt genom att säkerställa att små och utsatta kunder skyddas och att information om bränslekällor för elproduktion tillhandahålls.

⁽¹⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.⁽²⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(3) Europeiska rådet framförde vid sitt möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 önskemål om snabba insatser för att fullborda den inre marknaden inom både el- och gassektorn och för att påskynda liberaliseringen av dessa sektorer i syfte att få till stånd en fullt fungerande inre marknad. I sin resolution av den 6 juli 2000 om kommissionens andra rapport om avregleringen av energimarknaderna uppmanade Europaparlamentet kommissionen att fastställa en detaljerad tidsplan för när noggrant beskrivna mål skall ha uppnåtts i syfte att gradvis nå fram till en fullständig liberalisering av energimarknaderna.

(4) De största hindren på vägen mot en fullt fungerande inre marknad rör tillträde till näten, och skillnaderna medlemsstaterna emellan i fråga om marknadernas öppenhet.

(5) För att uppnå icke-diskriminerande tillträde till näten är det av avgörande betydelse att oberoendet för den systemansvarige för överföringssystemet säkerställs. Bestämmelserna om åtskillnad mellan verksamheterna bör därför skärpas. För att säkerställa icke-diskriminerande tillträde till distributionsnäten bör krav på åtskillnad mellan verksamhetsgrenarna införas för systemansvariga för distributionssystem både när det gäller el och gas.

(6) För att undvika att små distributionsföretag får en oproportionerlig ekonomisk och administrativ börda bör medlemsstaterna vid behov kunna undanta sådana företag från åtskillnadskraven.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

(4) De friheter som de europeiska medborgarna garanteras genom fördraget – fri rörlighet för varor, friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten – kan endast säkras på en fullständigt öppen marknad där alla konsumenter fritt kan välja leverantör och där alla leverantörer kan leverera fritt till sina kunder.

(5) Med tanke på att konsumenterna blir allt mer beroende av naturgas bör man överväga initiativ och åtgärder för att främja marknadsintegrering och ömsesidighet i villkoren för tillträde till näten i tredje land.

(6) De största hindren på vägen mot en fullt fungerande inre marknad rör tillträde till näten, nätavgifter och skillnaderna medlemsstaterna emellan i fråga om marknadernas öppenhet var till kommer att olika länder förfarit på olika sätt vid internaliseringen av miljökostnaderna.

(7) En fungerande konkurrens kräver att nättillträdet garanteras utan diskriminering, på ett sätt som medger insyn och till priser som återspeglar kostnaderna. Man bör också se till att näten är attraktiva för investerare.

(8) För att uppnå icke-diskriminerande tillträde till näten är det av avgörande betydelse att oberoendet för den systemansvarige för överföringssystemet säkerställs. Bestämmelserna om åtskillnad mellan verksamheterna bör därför skärpas. För att säkerställa icke-diskriminerande tillträde till distributionsnäten bör krav på åtskillnad mellan verksamhetsgrenarna införas för systemansvariga för distributionssystem både när det gäller el och gas.

(9) För att undvika att små distributionsföretag får en oproportionerlig ekonomisk och administrativ börda bör medlemsstaterna vid behov kunna undanta sådana företag från åtskillnadskraven.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (7) Det behövs ytterligare åtgärder för att tarifferna för tillträde till viktig infrastruktur för transport och annan härmed sammanhängande infrastruktur, inbegripet lagring och andra stödanläggningar, skall bli öppna och tydliga, förutsägbara och icke-diskriminerande. Tarifferna bör gälla alla användare av systemen, utan diskriminering.
- (8) Mot bakgrund av erfarenheten från tillämpningen av rådets direktiv 90/547/EEG av den 29 oktober 1990 om transitering av elektricitet genom kraftledningsnät⁽¹⁾ och rådets direktiv 91/296/EEG av den 31 maj 1991 om transitering av naturgas genom gasledningsnät⁽²⁾ bör åtgärder vidtas för att se till att ordningarna för tillträde till transitering, inbegripet gränsöverskridande mellan medlemsstater, blir enhetliga och icke-diskriminerande.
- (9) nationella tillsynsmyndigheter är av avgörande betydelse om man vill garantera ett icke-diskriminerande tillträde till näten. Myndigheterna bör minst ha befogenhet att fastställa eller godkänna tarifferna eller åtminstone för överförings- och distributionstariffer och tariffer för tillträde till anläggningar för flytande naturgas (LNG-anläggningar). de träder i kraft.
- (10) Den nationella tillsynsmyndigheten bör kunna godkänna tariffer på grundval av ett förslag från den systemansvarige för överförings- eller distributionssystemet eller den systemansvarige för en LNG-anläggning, eller på grundval av ett förslag som en systemansvarig och nätanvändarna kommit överens om.
- (11) Mot bakgrund av erfarenheten från tillämpningen av rådets direktiv 90/547/EEG av den 29 oktober 1990 om transitering av elektricitet genom kraftledningsnät⁽¹⁾ och rådets direktiv 91/296/EEG av den 31 maj 1991 om transitering av naturgas genom gasledningsnät⁽²⁾ bör åtgärder vidtas för att se till att ordningarna för tillträde till transitering, inbegripet gränsöverskridande gas- och elflöden mellan medlemsstater, blir enhetliga och icke-diskriminerande.
- (12) Effektiv tillsyn som genomförs av nationella tillsynsmyndigheter är av avgörande betydelse om man vill garantera ett icke-diskriminerande tillträde till näten. Myndigheterna bör minst ha befogenhet att fastställa eller godkänna tarifferna eller åtminstone beräkningsmetoderna för överförings- och distributionstariffer och tariffer för tillträde till anläggningar för flytande naturgas (LNG-anläggningar). Dessa tariffer bör publiceras innan de träder i kraft.
- (13) För att säkerställa effektivt marknadstillträde för nya aktörer krävs icke-diskriminerande och kostnadseffektiva balanseringsmekanismer. När likviditetsnivån på el- och gasmarknaderna väl är tillräckligt hög, uppnås detta genom att man inför sådana öppna och tydliga marknadsbaserade mekanismer för försörjning och inköp av el och gas som krävs för att uppfylla kraven på balansering. Så länge likviditetsnivån på marknaderna inte är tillräckligt hög bör de nationella tillsynsmyndigheterna arbeta aktivt för att balanseringstarifferna skall vara icke-diskriminerande och kostnadseffektiva.
- (14) Den nationella tillsynsmyndigheten bör kunna fastställa eller godkänna tariffer eller beräkningsmetoder för tariffer på grundval av ett förslag från den systemansvarige för överförings- eller distributionssystemet eller den systemansvarige för en LNG-anläggning, eller på grundval av ett förslag som en systemansvarig och nätanvändarna kommit överens om. Vid fastställandet eller godkännandet bör den nationella tillsynsmyndigheten se till att överförings- eller distributionstarifferna är icke-diskriminerande och kostnadseffektiva, och samtidigt ta hänsyn till de marginalkostnader som på lång sikt går att undvika med hjälp av distribuerad produktion och åtgärder för styrning av efterfrågan.

⁽¹⁾ EGT L 313, 13.11.1990, s. 30. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/75/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 9).

⁽²⁾ EGT L 147, 12.6.1991, s. 37. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 95/49/EG (EGT L 233, 30.9.1995, s. 86).

⁽¹⁾ EGT L 313, 13.11.1990, s. 30. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/75/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 9).

⁽²⁾ EGT L 147, 12.6.1991, s. 37. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 95/49/EG (EGT L 233, 30.9.1995, s. 86).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (11) Av och konkurrensskäl samt arbetstillfällen bör de ekonomiska fördelarna med den inre marknaden så snart som möjligt bli tillgängliga för industrin och handeln i hela gemenskapen, inbegripet små och medelstora företag, och för alla gemenskapsmedborgare.
- (12) Gas- och elkunderna bör fritt kunna välja leverantör. Fullbordandet av den inre marknaden för el och gas bör likväl ske stegvis, för att industrin skall kunna anpassa sig, och för att lämpliga åtgärder och förfaranden skall kunna införas för att skydda kundernas intressen och för att tillförsäkra dem en reell möjlighet att välja leverantör.
- (13) När marknaderna stegvis öppnas för full konkurrens bör vissa av skillnaderna mellan medlemsstaterna försvinna stegvis. Det bör säkerställas att detta direktiv genomförs på ett öppet och säkert sätt.
- (14) I direktiv 98/30/EG anses tillträde till lagring som tillträde till en del av gassystemet. Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av den inre marknaden bör ytterligare åtgärder vidtas för att förtydliga bestämmelserna om tillträde till lagring och andra stödtjänster, och för att ytterligare särskilja driften av överförings- och distributionssystemen samt gaslagring och LNG-anläggningar.
- (15) Nästan alla medlemsstater har valt att säkerställa konkurrensen på elproduktionsmarknaden genom ett öppet tillståndsförfarande. Om tillräcklig elproduktionskapacitet inte anläggs på grundval av tillståndsförfarandet bör dock medlemsstaterna få trygga försörjningen genom anbudsförfarande.
- (16) Av försörjningstrygghetsskäl bör balansen mellan tillgång och efterfrågan i varje enskild medlemsstat bevakas, om försörjningstryggheten äventyras.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (15) Av rättvise- och konkurrensskäl samt indirekt för att företagens minskade energikostnader skall skapa arbetstillfällen bör de ekonomiska fördelarna med den inre marknaden så snart som möjligt bli tillgängliga för industrin och handeln i hela gemenskapen, inbegripet små och medelstora företag, och för alla gemenskapsmedborgare.
- (16) Gas- och elkunderna bör fritt kunna välja leverantör. Fullbordandet av den inre marknaden för el och gas bör likväl ske stegvis med en konkret tidsfrist, för att industrin skall kunna anpassa sig, och för att lämpliga åtgärder och förfaranden skall kunna införas för att skydda kundernas intressen och för att tillförsäkra dem en reell möjlighet att välja leverantör.
- (17) När marknaderna stegvis öppnas för full konkurrens bör vissa av skillnaderna mellan medlemsstaterna försvinna stegvis. Det bör säkerställas att detta direktiv genomförs på ett öppet och säkert sätt.
- (18) I direktiv 98/30/EG anses tillträde till lagring som tillträde till en del av gassystemet. Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av den inre marknaden bör ytterligare åtgärder vidtas för att förtydliga bestämmelserna om tillträde till lagring och andra stödtjänster, och för att ytterligare särskilja driften av överförings- och distributionssystemen samt gaslagring och LNG-anläggningar.
- (19) Nästan alla medlemsstater har valt att säkerställa konkurrensen på elproduktionsmarknaden genom ett öppet tillståndsförfarande. Om tillräcklig elproduktionskapacitet inte anläggs på grundval av tillståndsförfarandet bör dock medlemsstaterna få trygga försörjningen genom anbudsförfarande.
- (20) Av försörjningstrygghetsskäl bör balansen mellan tillgång och efterfrågan i varje enskild medlemsstat bevakas, varefter en rapport bör utarbetas om situationen i gemenskapen som helhet med hänsyn till sammankopplingskapaciteten mellan områden. Denna övervakning bör göras i tillräckligt god tid, så att lämpliga åtgärder hinner vidtas om försörjningstryggheten äventyras. Det faktum att nödvändig nätinfrastruktur, bland annat kapaciteten för sammankoppling, anläggs och underhålls bör bidra till en stabil el- och gasförsörjning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (17) Medlemsstaterna bör tillförsäkra alla kunder rätten att få tillgång till elförsörjning av en bestämd kvalitet till priser som är överkomliga, och är rimliga. För att de allmännyttiga tjänsterna i gemenskapen skall hålla högsta möjliga kvalitet bör medlemsstaterna regelbundet underrätta kommissionen om alla åtgärder som vidtagits för att uppnå målet med detta direktivet. Kommissionen bör regelbundet offentliggöra en rapport som innehåller en analys av de nationella åtgärder som vidtagits för att uppnå målsättningarna för de allmännyttiga tjänsterna samt en jämförelse av åtgärdernas effektivitet; syftet med detta är att kommissionen skall kunna utfärda rekommendationer om vilka nationella åtgärder som bör vidtas för att de allmännyttiga tjänsterna skall hålla hög kvalitet.
- (18) Kravet på att kommissionen skall underrättas om avslag på ansökan om tillstånd att anlägga ny produktionskapacitet har visat sig vara onödigt administrativt arbete, och bör därför tas bort.
- (19) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget, kan målen för den planerade åtgärden, nämligen att skapa fullständigt fungerande inre el- och gasmarknader där rättvis konkurrens råder, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att nå detta mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.
- (21) Medlemsstaterna måste se till att biogas och gas från biomassa kan få icke-diskriminerande tillträde till systemet under förutsättning att detta tillträde är förenligt med relevanta tekniska bestämmelser och säkerhetsstandarder.
- (22) Medlemsstaterna kommer också i fortsättningen att behöva långsiktiga kontrakt för sin gasförsörjning, och gasförsörjningsföretagen bör kunna fortsätta att använda sådana kontrakt så länge de inte strider mot målen för detta direktiv och så länge de är förenliga med fördraget och dess konkurrensbestämmelser.
- (23) Medlemsstaterna bör tillförsäkra alla kunder rätten att få tillgång till elförsörjning av en bestämd kvalitet till priser som är överkomliga, kan jämföras enkelt och klart, medger insyn och är rimliga. Medlemsstaterna bör också se till alla slutkunder som är anslutna till gassystemet informeras om sina rättigheter att få tillgång till gasförsörjning av en bestämd kvalitet till överkomliga priser. För att de allmännyttiga tjänsterna i gemenskapen skall hålla högsta möjliga kvalitet bör medlemsstaterna regelbundet underrätta kommissionen om alla åtgärder som vidtagits för att uppnå målet med detta direktivet. Kommissionen bör regelbundet offentliggöra en rapport som innehåller en analys av de nationella åtgärder som vidtagits för att uppnå målsättningarna för de allmännyttiga tjänsterna samt en jämförelse av åtgärdernas effektivitet; syftet med detta är att kommissionen skall kunna utfärda rekommendationer om vilka nationella åtgärder som bör vidtas för att de allmännyttiga tjänsterna skall hålla hög kvalitet.
- (24) Kravet på att kommissionen skall underrättas om avslag på ansökan om tillstånd att anlägga ny produktionskapacitet har visat sig vara onödigt administrativt arbete, och bör därför tas bort.
- (25) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget, kan målen för den planerade åtgärden, nämligen att skapa fullständigt fungerande inre el- och gasmarknader där rättvis konkurrens råder, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att nå detta mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (20) För att lika behandling vid tillträde till el- och gasnäten skall kunna tillförsäkras även vid transitering bör direktiven 90/547/EEG och 91/296/EEG upphävas.
- (21) Direktiven 96/92/EG och 98/30/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar i direktiv 96/92/EG

Direktiv 96/92/EG ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1, 2 och 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

I detta direktiv fastställs gemensamma regler för produktion, överföring, distribution av elektricitet. Det fastställer regler om elsektorns organisation och funktion, tillträde till marknaden, de kriterier och förfaranden som skall tillämpas vid anbudsinfordran och beviljande av tillstånd samt driften av systemen.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *produktion*: framställning av el,
2. *producent*: en fysisk eller juridisk person som framställer el,
3. *egenproducent*: en fysisk eller juridisk person som framställer el huvudsakligen för eget bruk,
4. *oberoende producent*:
 - a) en producent som inte bedriver överföring eller distribution av el inom det område som täcks av det system där vederbörande är etablerad,
 - b) i medlemsstater i vilka vertikalt integrerade företag inte förekommer och där anbudsförfarande tillämpas, en producent enligt a som inte uteslutande är underkastad den ekonomiska företrädesrätten i det sammanlänkade systemet,

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (26) För att lika behandling vid tillträde till el- och gasnäten skall kunna tillförsäkras även vid transitering bör direktiven 90/547/EEG och 91/296/EEG upphävas.
- (27) Direktiven 96/92/EG och 98/30/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (28) I direktivet respekteras de grundläggande rättigheter och iaktas de principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

Oförändrat

I detta direktiv fastställs gemensamma regler för produktion, överföring, distribution och försörjning av elektricitet. Det fastställer regler om elsektorns organisation och funktion, tillträde till marknaden, de kriterier och förfaranden som skall tillämpas vid anbudsinfordran och beviljande av tillstånd samt driften av systemen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

5. *överföring*: transport av el i sammanlänkade högspänningsnätssystem för leverans till slutförbrukare eller distributörer,
6. *distribution*: transport av el i mellanspänningsnät och lågspänningsnätssystem för leverans till kunder,
7. *kunder*: grossist eller slutförbrukare av el,
8. *grossist*: en fysisk eller juridisk person
9. *slutförbrukare*: kund som köper el för eget bruk,
10. *icke-kund*:
11. *länkar*: utrustning som används för sammankoppling av elsystem,

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. *överföring*: transport, utom försörjning, av el i sammanlänkade högspänningsnätssystem för leverans till slutförbrukare eller distributörer,
6. *systemansvarig för överföringssystemet*: varje fysisk eller juridisk person som ansvarar dels för drift och underhåll och, vid behov, utveckling av överföringssystemet inom ett visst område och, i tillämpliga fall, dess länkar till andra system, dels för säkerställande av systemets förmåga att på längre sikt tillgodose en rimlig efterfrågan på elöverföring,
7. *distribution*: transport, utom försörjning, av el i mellanspänningsnät och lågspänningsnätssystem för leverans till kunder,
8. *systemansvarig för distributionssystemet*: varje fysisk eller juridisk person som ansvarar dels för drift och underhåll och, vid behov, utveckling av distributionssystemet inom ett visst område och, i tillämpliga fall, dess länkar till andra system, dels för säkerställande av systemets förmåga att på längre sikt tillgodose en rimlig efterfrågan på eldistribution,
9. *kunder*: grossist eller slutförbrukare av el,
10. *grossist*: en fysisk eller juridisk person som köper el i syfte att återförsälja den inom eller utanför det system där personen är etablerad,
11. *slutförbrukare*: kund som köper el för eget bruk,
12. *hushållskund*: en kund som köper el för sin egen hushållsförbrukning, och inte för kommersiell verksamhet eller yrkesverksamhet,
13. *icke-hushållskund*: en fysisk eller juridisk person som köper el som inte är avsedd för sin egen hushållsförbrukning; begreppet omfattar kraftproducenter och grossister,
14. *berättigade konsumenter*: konsumenter som har tillgång till konkurrerande elleverantörer i enlighet med detta direktiv,
15. *länkar*: utrustning som används för sammankoppling av elsystem,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

12. *sammanlänkat system*: ett antal överförings- och distributionssystem som kopplas samman med hjälp av en eller flera länkar,
13. *direktledning*:
14. *ekonomisk företrädesrätt*: rangordning av källor för elleverans enligt ekonomiska kriterier,
15. *stödverksamhet*: all verksamhet som behövs för drift av ett överförings- eller distributionssystem,
16. *systemanvändare*: varje fysisk eller juridisk person som levererar till eller får leverans från ett överförings- eller distributionssystem,
17. *försörjning*: försäljning av el till kunder,
18. *integrerat elföretag*: ett vertikalt eller horisontellt integrerat företag,
19. *vertikalt integrerat företag*: ett företag,
20. *horisontellt integrerat företag*: ett företag som bedriver verksamhet inom minst ett av områdena produktion för försäljning, överföring, distribution eller försörjning av el samt annan verksamhet utanför elsektorn,
21. *anbudsförfarande*: förfarande genom vilket planerade ytterligare behov och ersättningskapacitet täcks genom försörjning från ny eller befintlig produktionskapacitet,

ÄNDRAT FÖRSLAG

16. *sammanlänkat system*: ett antal överförings- och distributionssystem som kopplas samman med hjälp av en eller flera länkar,
17. *direktledning*: elledning som antingen kopplar samman en isolerad produktionsanläggning med en isolerad kund eller som kopplar samman en elproducent med en återförsäljare för direkt försörjning av sina egna anläggningar, dotterbolag och berättigade kunder,
18. *ekonomisk företrädesrätt*: rangordning av källor för elleverans enligt ekonomiska kriterier,
19. *stödverksamhet*: all verksamhet som behövs för drift av ett överförings- eller distributionssystem,
20. *systemanvändare*: varje fysisk eller juridisk person som levererar till eller får leverans från ett överförings- eller distributionssystem,
21. *försörjning*: försäljning av el till kunder,
22. *integrerat elföretag*: ett vertikalt eller horisontellt integrerat företag,
23. *vertikalt integrerat företag*: ett företag eller en grupp av företag vars inbördes relationer definieras i artikel 3.3 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 (*) och som bedriver verksamhet inom två eller flera av områdena överföring, distribution, produktion och försörjning av el,
24. *horisontellt integrerat företag*: ett företag som bedriver verksamhet inom minst ett av områdena produktion för försäljning, överföring, distribution eller försörjning av el samt annan verksamhet utanför elsektorn,
25. *anbudsförfarande*: förfarande genom vilket planerade ytterligare behov och ersättningskapacitet täcks genom försörjning från ny eller befintlig produktionskapacitet,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

22. *långtidsplanering*: planering av investeringsbehovet i fråga om produktions- kapacitet på lång sikt för att kunna möta systemets efterfrågan på el och säkra försörjningen till kunderna,
23. *litet isolerat system*: varje system med en konsumtion om mindre än 2 500 GWh under 1996, där mindre än 5 % av årskonsumtionen erhålls genom sammanlänkning med andra system,

ÄNDRAT FÖRSLAG

26. *långtidsplanering*: planering av investeringsbehovet i fråga om produktions- och distributionskapacitet på lång sikt för att kunna möta systemets efterfrågan på el och säkra försörjningen till kunderna,
27. *litet isolerat system*: varje system med en konsumtion om mindre än 2 500 GWh under 1996, där mindre än 5 % av årskonsumtionen erhålls genom sammanlänkning med andra system,
28. *obalanser i energitillförseln*: skillnaden mellan den mängd elenergi som rapporterats till den systemansvarige för överförings- eller distributionssystemet, i form av tillförsel eller uttag på en given plats och under en given period, och den uppmätta mängden elenergi som tillförts eller tagits ut på en given plats under samma period,
29. *tillförlitlighet*: både försörjningstrygghet i fråga om el och teknisk säkerhet,
30. *styrning av energieffektivitet/energiefterfrågan*: en övergripande eller integrerad metod som syftar till att påverka elförbrukningens omfattning och den tidpunkt vid vilken elen förbrukas för att kunna minska förbrukningen av primäreenergi och belastningen av nätet vid vissa tidpunkter genom att gynna investeringar i energieffektivitetsåtgärder eller andra åtgärder, såsom försörjningsavtal som kan avbrytas, i stället för investeringar i ökad produktionskapacitet, under förutsättning att de förnämnda är det mest effektiva och ekonomiska alternativet, med hänsyn till de positiva effekter för miljön som följer av lägre energiförbrukning och de därmed sammanhängande aspekterna försörjningstrygghet och distributionskostnader,
31. *förnybara energikällor*: förnybara icke-fossila energikällor (vindkraft, solenergi, jordvärme, våg- och tidvattenenergi, vattenkraft, biomassa, deponigas, gas från avloppsreningsanläggningar och biogaser),
32. *distribuerad produktion*: produktionsanläggningar som är anslutna till lågspänningsnätssystem,
33. *tillkännagivande*: tillhandahållandet i samlad form av kommersiell information om produktionen av elen och de källor som används vid elproduktionen, var de är belägna och hur de påverkar miljön.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, på grundval av sin institutionella organisation och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, säkerställa att elföretag drivs enligt principerna i detta direktiv för att uppnå en konkurrensutsatt elmarknad och de får inte diskriminera dessa företag i fråga om rättigheter eller skyldigheter.

2. Medlemsstaterna får med fullt beaktande av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 86 i detta, i det allmänna ekonomiska intresset ålägga företag som bedriver verksamhet inom elsektorn att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, vilka kan avse tillförlitlighet, inbegripet försörjningstrygghet, leveransernas regelbundenhet, kvalitet och pris samt miljöskydd. Sådana tjänster måste vara klart definierade, öppna, icke-diskriminerande och kontrollerbara. När det gäller försörjningstrygghet, kan medlemsstaterna införa långtidsplanering, varvid hänsyn skall tas till möjligheten att tredje part ansöker om att få tillträde till systemet.

3. Medlemsstaterna skall inom sitt territorium säkerställa alla kunders rätt att få samhällsomfattande tjänster, d.v.s. tillgång till elförsörjning av en bestämd kvalitet till rimliga priser.

4. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda slutförbrukare, och de skall särskilt se till att de skall garantera ett starkt konsumentskydd, särskilt i form av klara och förståeliga avtalsvillkor, allmän information och mekanismer för tvistlösning. Dessa åtgärder skall bland annat omfatta de som anges i bilagan.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, på grundval av sin institutionella organisation och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, säkerställa att elföretag drivs enligt principerna i detta direktiv för att uppnå en konkurrensutsatt och hållbar elmarknad och de får inte diskriminera dessa företag i fråga om rättigheter eller skyldigheter.

2. Medlemsstaterna får med fullt beaktande av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 86 i detta, i det allmänna ekonomiska intresset ålägga företag som bedriver verksamhet inom elsektorn att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, vilka kan avse tillförlitlighet, inbegripet försörjningstrygghet, leveransernas regelbundenhet, kvalitet och pris samt miljöskydd, inbegripet energieffektivitet och klimatförändringar. Sådana tjänster måste vara klart definierade, öppna, icke-diskriminerande och kontrollerbara. När det gäller försörjningstrygghet, styrning av energieffektivitet/energiefterfrågan och uppfyllandet av miljömål kan medlemsstaterna införa långtidsplanering, varvid hänsyn skall tas till möjligheten att tredje part ansöker om att få tillträde till systemet.

3. Medlemsstaterna skall inom sitt territorium säkerställa alla slutkunders rätt att få samhällsomfattande tjänster, d.v.s. tillgång till elförsörjning av en bestämd kvalitet till rimliga priser. Medlemsstaterna får i detta syfte utse en anvisad elleverantör. Medlemsstaterna skall ålägga distributionsföretagen att ansluta kunder till sina nät, varvid villkoren och tarifferna skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.2.

4. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda slutförbrukare, och de skall särskilt se till att utsatta förbrukare skyddas mot att få sin elförsörjning avstängd. Medlemsstaterna kan i detta sammanhang vidta lämpliga åtgärder för att skydda kunder i avlägsna områden. De skall garantera ett starkt konsumentskydd, särskilt i form av klara och förståeliga avtalsvillkor, allmän information och mekanismer för tvistlösning. Medlemsstaterna skall garantera att berättigade kunder i praktiken kan byta till en ny leverantör. Dessa åtgärder skall bland annat omfatta de som anges i bilagan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- a) Varje enskild energikällas procentuella andel av den kommersiella mängd bränsle för den el som tillhandahållits.
- b) Den totala bränslesammansättning som företaget använt under det gångna året.
- c) Den relativa betydelsen av varje energikälla med hänsyn till produktionen av växthusgaser.

5. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att uppnå målen för social och ekonomisk sammanhållning, miljöskydd, samt försörjningstrygghet, för underhåll och anläggning av nödvändig nätinfrastruktur, inbegripet sammankopplingskapacitet.

6. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 16 och 21 i den utsträckning som tillämpningen av dessa bestämmelser rättsligt eller i praktiken skulle hindra elföretagen från att fullgöra de tjänster som ålagts dem av allmänt ekonomiskt intresse och i den mån handelns utveckling inte påverkas i en sådan utsträckning att det strider mot gemenskapens intressen. Gemenskapens intressen omfattar bland annat konkurrens när det gäller berättigade kunder enligt detta direktiv och artikel 86 i fördraget.”

5. Medlemsstaterna skall säkerställa att elföretag i slutförbrukarens räkning och i all reklam som riktar sig till slutförbrukare specificerar följande:

Oförändrat

För el som anskaffats via utbyte av elkraft, kan de totala siffrorna från utbytet det senaste året användas.

6. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att uppnå målen för social och ekonomisk sammanhållning, miljöskydd, vilket även kan innebära åtgärder för styrning av energieffektiviteten/energiefterfrågan och metoder för att bekämpa klimatförändringarna, samt försörjningstrygghet. Åtgärderna kan bl.a. omfatta lämpliga ekonomiska stimulansåtgärder, där så är lämpligt med hjälp av samtliga befintliga nationella verktyg och gemenskapsverktyg, för underhåll och anläggning av nödvändig nätinfrastruktur, inbegripet sammankopplingskapacitet.

7. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 16 och 21 i den utsträckning som tillämpningen av dessa bestämmelser rättsligt eller i praktiken skulle hindra elföretagen från att fullgöra de tjänster som ålagts dem av allmänt ekonomiskt intresse och i den mån handelns utveckling inte påverkas i en sådan utsträckning att det strider mot gemenskapens intressen. Gemenskapens intressen omfattar bland annat konkurrens när det gäller berättigade kunder enligt detta direktiv och artikel 86 i fördraget.

8. Medlemsstaterna skall omedelbart efter direktivets genomförande underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla förpliktelsena om samhällsomfattande tjänster, inbegripet konsumentskydd, och allmännyttiga tjänster, däribland sådana som avser miljöskydd, och om åtgärdernas eventuella effekter på nationell och internationell konkurrens, oavsett om åtgärderna kräver undantag från detta direktiv eller ej. De skall därefter vartannat år underrätta kommissionen om eventuella ändringar av åtgärderna, oavsett om de kräver undantag från detta direktiv eller ej.

(*) EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Artikel 4 utgår.

Oförändrat

3. Artiklarna 5 och 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall anta ett tillståndsförfarande för anläggning av ny produktionskapacitet som skall tillämpas enligt objektiva, öppna och tydliga och icke-diskriminerande kriterier.

2. Medlemsstaterna skall fastställa vilka kriterier som skall vara uppfyllda för att tillstånd att anlägga produktionskapacitet på deras territorium skall beviljas. Dessa kriterier kan avse

- a) skydd av och säkerhet för elsystemet, installationer och tillhörande utrustning,
- b) befolkningens hälsa och säkerhet,
- c) miljöskydd,
- d) markanvändning och lokalisering,
- e) användning av allmän mark,
- f) energieffektivitet,
- g) primärkällornas natur,
- h) sökandens egenskaper, t.ex. teknisk, ekonomisk och finansiell förmåga,
- i) hur de åtgärder som antagits enligt artikel 3 har följts.

3. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att strama upp och påskynda tillståndsförfarandet för små och/eller anslutna producenter. Dessa åtgärder skall gälla samtliga anläggningar med en kapacitet på mindre än 15 mW och samtliga anslutna producenter.

3. Tillståndsförfarandena och kriterierna skall offentliggöras. Om tillståndsansökan avslås skall sökanden informeras om skälen för avslaget. Skälen skall vara objektiva, icke-diskriminerande, väl grundade och vederbörligen dokumenterade. Sökanden skall ha möjlighet att överklaga.

4. Tillståndsförfarandena och kriterierna skall offentliggöras. Om tillståndsansökan avslås skall sökanden informeras om skälen för avslaget. Skälen skall vara objektiva, icke-diskriminerande, väl grundade och vederbörligen dokumenterade. Sökanden skall ha möjlighet att överklaga.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

1. För att trygga försörjningen skall medlemsstaterna se till att man genom ett anbudsförfarande grundat på offentliggjorda kriterier kan upphandla ny. Anbudsförfarande får dock bara användas om den produktionskapacitet som med tillämpning av tillståndsförfarandet inte är tillräcklig eller inte är tillräckliga för att säkerställa försörjningskrav och.

2. Detaljerna i anbudsförfarandet för produktionskapacitet skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* senast sex månader före den sista dagen för inlämnande av anbud.

Anbudsspecifikationerna skall göras tillgängliga för alla intresserade företag som är etablerade inom en medlemsstats territorium så att de har tillräcklig tid att inkomma med anbud.

Anbudsspecifikationerna skall innehålla en detaljerad beskrivning av kontraktsspecifikationerna och det förfarande som skall följas av alla anbudsgivare samt en uttömmande förteckning över de kriterier som skall styra urvalet av anbudsgivare och tilldelningen av kontrakt, vilka omfattas av anbudsförfarandet. Dessa specifikationer kan också avse de områden som anges i artikel 5.2.

3. I inbjudan att lämna anbud avseende den erforderliga produktionskapaciteten skall hänsyn också tas till anbud om elleverans med långtidsgarantier från befintliga produktionsanläggningar, under förutsättning att tillkommande behov kan tillgodoses på detta sätt.

Oförändrat

1. För att trygga försörjningen och miljöskyddet skall medlemsstaterna se till att man genom ett anbudsförfarande grundat på offentliggjorda kriterier kan upphandla ny kapacitet eller åtgärder för styrning av energieffektiviteten/energiefterfrågan. Anbudsförfarande får dock bara användas om den produktionskapacitet som anläggs med tillämpning av tillståndsförfarandet inte är tillräcklig eller åtgärderna för styrning av energieffektiviteten/energiefterfrågan inte är tillräckliga för att säkerställa försörjningskrav och uppnå miljöskyddsmål.

2. Medlemsstaterna får se till att det finns en möjlighet att skydda miljön och gynna nya tekniska lösningar genom att ny kapacitet uppbringas genom ett anbudsförfarande grundat på offentliggjorda kriterier. Detta anbudsförfarande kan gälla ny kapacitet eller åtgärder för styrning av energieffektiviteten/energiefterfrågan. Anbudsförfarandet får dock bara användas om den produktionskapacitet som anläggs med tillämpning av tillståndsförfarandet eller de åtgärder som vidtas inte är tillräckliga för att uppnå dessa mål.

3. Detaljerna i anbudsförfarandet för produktionskapacitet och åtgärder för styrning av energieffektiviteten/energiefterfrågan skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* senast sex månader före den sista dagen för inlämnande av anbud.

Oförändrat

Anbudsspecifikationerna skall innehålla en detaljerad beskrivning av kontraktsspecifikationerna och det förfarande som skall följas av alla anbudsgivare samt en uttömmande förteckning över de kriterier som skall styra urvalet av anbudsgivare och tilldelningen av kontrakt, inbegripet stimulansåtgärder såsom subventioner, vilka omfattas av anbudsförfarandet. Dessa specifikationer kan också avse de områden som anges i artikel 5.2.

4. I inbjudan att lämna anbud avseende den erforderliga produktionskapaciteten skall hänsyn också tas till anbud om elleverans med långtidsgarantier från befintliga produktionsanläggningar, under förutsättning att tillkommande behov kan tillgodoses på detta sätt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

4. Medlemsstaterna skall utse en myndighet, ett offentligt organ eller ett enskilt organ som är oberoende i förhållande till verksamheter avseende produktion, överföring, distribution och försörjning av elatt vara ansvarigt för organisering, övervakning och kontroll av det anbudsförfarande som avses i punkterna 1–4. Denna myndighet eller detta organ skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa sekretess för de uppgifter som anbudet innehåller.”

4. Följande artikel 6 a skall införas:

”Artikel 6 a

skall bevaka frågor som rör försörjningstryggheten. Denna bevakning skall i synnerhet omfatta balansen mellan tillgång och efterfrågan på den inhemska marknaden, förväntad framtida efterfrågan och ytterligare kapacitet som planeras eller håller på att anläggas. De skall senast den 31 juli varje år offentliggöra en rapport som skall sammanfatta vad de kommit fram till i dessa frågor och vilka åtgärder som vidtagits eller skall vidtas i samband därmed; rapporten skall omedelbart överlämnas till kommissionen.”

5. Artikel 7 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall, för en tid som de själva bestämmer, med beaktande av effektivitet och ekonomisk balans, utse eller ålägga de företag som äger överföringsystem att utse systemansvariga.

2. Medlemsstaterna skall se till att tekniska regler om lägsta tekniska konstruktions- och driftkrav för anslutning till systemet av produktionsanläggningar, distributionssystem, direktanslutna konsumenters utrustning, länkutrustning och direktledningar utarbetas och offentliggörs. Dessa krav, som skall fungera som en garant för att systemen är driftskompatibla, skall vara objektiva och icke-diskriminerande. De skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 8 i rådets direktiv 98/34/EG (*).

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Medlemsstaterna skall utse en myndighet, ett offentligt organ eller ett enskilt organ som är oberoende i förhållande till verksamheter avseende produktion, överföring, distribution och försörjning av el och som kan vara en sådan nationell tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1 att vara ansvarigt för organisering, övervakning och kontroll av det anbudsförfarande som avses i punkterna 1–4. Om den systemansvarige för överföringssystemet i fråga om ägande är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med överföringssystemet att göra, får den systemansvarige för överföringssystemet utses som det organ som ansvarar för organisering, övervakning och kontroll av anbudsförandet. Denna myndighet eller detta organ skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa sekretess för de uppgifter som anbudet innehåller.”

Oförändrat

Medlemsstaterna eller den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1 skall bevaka frågor som rör försörjningstryggheten. Denna bevakning skall i synnerhet omfatta balansen mellan tillgång och efterfrågan på den inhemska marknaden, förväntad framtida efterfrågan och ytterligare kapacitet som planeras eller håller på att anläggas, samt nätens kvalitet och underhållsnivå. De skall senast den 31 juli varje år offentliggöra en rapport som skall sammanfatta vad de kommit fram till i dessa frågor och vilka åtgärder som vidtagits eller skall vidtas i samband därmed; rapporten skall omedelbart överlämnas till kommissionen.”

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall, för en tid som de själva bestämmer, med beaktande av effektivitet och ekonomisk balans, utse eller ålägga de företag som äger överföringsystem att utse en eller flera systemansvariga.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. I enlighet med detta direktiv skall den systemansvarige för överföringssystemet ansvara för följande:

- a) Att säkerställa systemets långsiktiga förmåga att uppfylla rimliga krav på elöverföring.
- b) Att bidra till försörjningstryggheten genom lämplig överföringskapacitet och systemtillförlitlighet.
- c) Att styra energiflödena i systemet, med beaktande av utbyten med andra sammankopplade system. Den systemansvarige för överföringssystemet skall därför vara ansvarig för att elnätet är säkert, tillförlitligt och effektivt och, i det sammanhanget, säkerställa att alla stöd-tjänster som är nödvändiga finns att tillgå.
- d) Att förse den som är ansvarig för driften av andra system med vilket systemet är sammankopplat, med tillräcklig information för att garantera säker och effektiv drift, samordnad utveckling och driftskompatibilitet i det sammankopplade systemet.
- e) Att systemanvändare eller kategorier av systemanvändare inte diskrimineras, i synnerhet inte till förmån för den systemansvariges dotterbolag eller aktieägare.

Om den systemansvarige för i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med överföringssystemet att göra, skall den systemansvarige, vara oberoende av annan verksamhet som inte har med överföring att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

4. Om den systemansvarige för överföringssystemet i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med överföringssystemet att göra, skall den systemansvarige, inom det integrerade elföretaget, vara oberoende av annan verksamhet som inte har med överföring att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige för överföringssystemet är oberoende skall följande minimikriterier gälla:

Oförändrat

- a) Personer som ansvarar för ledningen av den systemansvarige för överföringssystemet får inte ingå i de företagsstrukturer i det integrerade elföretaget som direkt eller indirekt ansvarar för den dagliga driften avseende elproduktion, eldistribution eller elförsörjning.
- b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de yrkesmässiga intressena hos de personer som ansvarar för ledningen av den systemansvarige för överföringssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.

- b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de yrkesmässiga intressena hos de personer som ansvarar för ledningen av den systemansvarige för överföringssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.
- c) Den systemansvarige för överföringssystemet skall ha faktisk beslutsrätt, oberoende av det integrerade elföretaget, över de tillgångar som behövs för att underhålla eller bygga ut nätet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- d) Den systemansvarige för överföringssystemet skall upprätta en övervakningsplan, där det anges vilka åtgärder som vidtagits för att motverka diskriminerande beteende. I planen skall det anges vilka specifika skyldigheter de anställda har i samband med att detta mål uppfylls. Planen skall utarbetas av en övervakningsansvarig, som också skall se till att planen följs. Den övervakningsansvarige skall lämna en årlig rapport, som skall offentliggöras, över vidtagna åtgärder till den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1."

(*) EGT L 204, 21.7.1998, s. 37."

Oförändrat

6. Följande artikel 7 a skall införas:

"Artikel 7 a

Systemansvariga för överföringssystem skall anskaffa den energi de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett öppet, icke-diskriminerande och marknadsorienterat sätt."

7. I artikel 8 skall följande punkter läggas till som punkterna 5 och 6:

"5. Medlemsstaterna kan begära att den systemansvarige för överföringssystemet i fråga om underhåll och utveckling av överföringssystemet, inbegripet sammankopplingskapaciteten.

6. De regler om balansering av som fastställs av de systemansvariga för överföringssystemen skall vara objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande, vilket även skall gälla för reglerna om de avgifter som tas ut av"

"5. Medlemsstaterna kan begära att den systemansvarige för överföringssystemet uppfyller vissa minimikrav i fråga om underhåll och utveckling av överföringssystemet, inbegripet sammankopplingskapaciteten.

6. De regler om balansering av elsystemet som fastställs av de systemansvariga för överföringssystemen skall vara objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande, vilket även skall gälla för reglerna om de avgifter som tas ut av systemanvändarna för utnyttjande av de systemansvarigas nät för obalanser i energitillförseln. Villkor, inbegripet regler och tariffer, för de överföringssystemansvarigas tillhandahållande av sådana tjänster skall fastställas enligt förfaranden som uppfyller kraven i artikel 22.2, på ett icke-diskriminerande sätt och avspeglar de verkliga kostnaderna; de skall också offentliggöras."

8. Artiklarna 9 och 10 skall ersättas med följande:

Oförändrat

"Artikel 9

skall varje systemansvarig för överföringssystemet behandla kommersiellt känsliga uppgifter som han eller hon erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 eller någon annan lagstadgad skyldighet att lämna uppgifter skall varje systemansvarig för överföringssystemet behandla kommersiellt känsliga uppgifter som han eller hon erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt, och skall förhindra att sådana uppgifter om den egna verksamheten som kan vara kommersiellt fördelaktigt röjs på ett diskriminerande sätt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall utse, eller ålägga företag som äger eller är ansvariga för distributionssystem att utse, en eller flera systemansvariga för distributionssystemet. Medlemsstaterna skall se till att de systemansvariga för distributionssystemen handlar i enlighet med artiklarna 10.2, 11 och 12.

2. Om den systemansvarige i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med distributionssystemet att göra, skall den systemansvarige för, vara oberoende av annan verksamhet som inte har med distribution att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige för distributionssystemet är oberoende skall följande kriterier gälla:

- a) Personer som ansvarar för ledningen av den systemansvarige för distributionssystemet får inte ingå i de företagsstrukturer i det integrerade elföretaget som direkt eller indirekt ansvarar för den dagliga driften avseende elproduktion, elöverföring eller elförsörjning.
- b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de yrkesmässiga intressena hos de personer som ansvarar för ledningen den systemansvarige för distributionssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.

skall gälla från och med. Medlemsstaterna kan besluta att inte tillämpa denna punkt i fråga om integrerade elföretag som vid den tidpunkten har mindre än 100 000 kunder.”

Oförändrat

2. Om den systemansvarige för distributionssystemet i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med distributionssystemet att göra, skall den systemansvarige för distributionssystemet, inom det integrerade elföretaget, vara oberoende av annan verksamhet som inte har med distribution att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige för distributionssystemet är oberoende skall följande minimikriterier gälla:

Oförändrat

- c) Den systemansvarige för distributionssystemet skall ha faktisk beslutsrätt, oberoende av det integrerade elföretaget, över de tillgångar som behövs för att underhålla eller bygga ut nätet.
- d) Den systemansvarige för distributionssystemet skall upprätta en övervakningsplan, där det anges vilka åtgärder som vidtagits för att motverka diskriminerande beteende. I planen skall det anges vilka specifika skyldigheter de anställda har i samband med att detta mål uppfylls. Planen skall utarbetas av en övervakningsansvarig, som också skall se till att planen följs. Den övervakningsansvarige skall lämna en årlig rapport, som skall offentliggöras, över vidtagna åtgärder till den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1.

Denna punkt skall gälla från och med den 1 januari 2004. Medlemsstaterna kan besluta att inte tillämpa denna punkt i fråga om integrerade elföretag som vid den tidpunkten har mindre än 100 000 kunder.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

9. Följande artikel 10 a skall införas:
- "Artikel 10 a*
- Systemansvariga för distributionssystem skall anskaffa den energi de behöver för att täcka energiförluster och reservkapacitet inom sina system med hjälp av ett öppet, icke-diskriminerande och marknadsorienterat förfarande."
10. I artikel 11 skall följande punkter läggas till som punkterna 4 och 5:
4. I det fall en systemansvarig för distributionssystemet är ansvarig för balanseringen av eldistributionssystemet skall de regler om balansering av elsystemet som fastställs av dem vara objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande, vilket även skall gälla för reglerna om de avgifter som tas ut av systemanvändarna för utnyttjande av de systemansvarigas nät för obalanser i energitillförseln. Villkor, inbegripet regler och tariffer, för de distributionssystemansvarigas tillhandahållande av sådana tjänster skall fastställas enligt förfaranden som uppfyller kraven i artikel 22.2, på ett icke-diskriminerande sätt och avspegla de verkliga kostnaderna; de skall också offentliggöras.
5. När den systemansvarige för distributionssystemet planerar en utbyggnad av distributionsnätet skall hänsyn tas till sådana åtgärder för styrning av energieffektiviteten/energiefterfrågan och/eller distribuerad produktion som kan komma att täcka behovet av att uppgradera eller ersätta elkapacitet."
11. Artikel 12 skall ersättas med följande:
- "Artikel 12*
- skall varje systemansvarig för distributionssystemet behandla kommersiellt känsliga uppgifter som han eller hon erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt,"
- Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 eller någon annan lagstadgad skyldighet att lämna uppgifter skall varje systemansvarig för distributionssystemet behandla kommersiellt känsliga uppgifter som han eller hon erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt, och skall förhindra att uppgifter om den egna verksamheten som kan vara kommersiellt fördelaktig röjs på ett diskriminerande sätt."
12. Följande artikel 12 a skall införas:
- "Artikel 12 a*
- Reglerna i artiklarna 7.4 och 10.4 hindrar inte att ett kombinerat överförings- och distributionssystem kan drivas av en systemansvarig som är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med driften av överförings- och distributionssystemen att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande, och som uppfyller kraven i artikel 7.4."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

13. Artikel 13 skall ersättas med följande:

"Artikel 13

Medlemsstaterna eller den behöriga myndighet de utser, inbegripet de oberoende tillsynsmyndigheter som anges i, skall ha tillgång till den bokföring hos företag för produktion, överföring, distribution som de behöver för att kunna utföra sina kontroller."

14. Artikel 14.3 skall ersättas med följande:

"3. För att undvika diskriminering, korssubventionering och snedvridning av konkurrensen skall integrerade elföretag i sin interna bokföring särredovisa verksamhetsgrenarna överföring, distribution, produktion på det sätt företaget hade varit skyldigt att göra om verksamheten i fråga bedrivits i separata företag. skall innehålla en balansräkning och en resultaträkning för varje verksamhetsgren."

15. Artikel 15 skall utgå.

16. Artikel 16 skall ersättas med följande:

"Artikel 16

1. Alla medlemsstater skall säkerställa att det införs en ordning för tredje parts tillträde till överförings- och distributionssystemen grundad på offentliggjorda tariffer som gäller för alla berättigade kunder och som tillämpas objektivt och utan att någon systemanvändare diskrimineras, innan de träder i kraft godkänns av en sådan nationell tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1.

Medlemsstaterna eller den behöriga myndighet de utser, inbegripet de oberoende tillsynsmyndigheter som anges i artikel 22.1, skall ha tillgång till den bokföring hos företag för produktion, överföring, distribution och försörjning som de behöver för att kunna utföra sina kontroller."

Oförändrat

"3. För att undvika diskriminering, korssubventionering och snedvridning av konkurrensen skall integrerade elföretag i sin interna bokföring särredovisa verksamhetsgrenarna överföring, distribution, produktion och försörjning på det sätt företaget hade varit skyldigt att göra om verksamheten i fråga bedrivits i separata företag. De skall särredovisa försörjningsverksamhet för berättigade kunder och icke-berättigade kunder. Inkomster från äganderätten till överförings-/distributionssystem skall specificeras i bokföringen. De skall i tillämpliga fall upprätta en koncernredovisning för annan verksamhet utanför elsektorn. Den interna bokföringen skall innehålla en balansräkning och en resultaträkning för varje verksamhetsgren.

3 a. Medlemsstaterna får besluta att bolag vars årliga produktion inte överstiger 1 Twh inte skall vara ålagda att offentliggöra separat redovisning för produktions- och försörjningsverksamhet. De skall på begäran av den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1 kunna tillhandahålla myndigheten denna särredovisning."

Oförändrat

1. Alla medlemsstater skall säkerställa att det införs en ordning för tredje parts tillträde till överförings- och distributionssystemen grundad på offentliggjorda tariffer som gäller för alla berättigade kunder och som tillämpas objektivt och utan att någon systemanvändare diskrimineras. Medlemsstaterna skall se till att dessa tariffer, eller beräkningsmetoderna för tarifferna, innan de träder i kraft godkänns av en sådan nationell tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1, och att dessa tariffer offentliggörs innan de träder i kraft.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Den systemansvarige för överförings- eller distributionssystemet får vägra tillträde om systemet saknar nödvändig kapacitet. En väl underbyggd motivering skall åtfölja en sådan vägran, särskilt med beaktande av artikel 3.”

17. Artiklarna 17 och 18 skall utgå.

18. Artikel 19 skall ersättas med följande:

”Artikel 19

2. För att undvika bristande jämvikt när elmarknaderna öppnas

a) får avtal om elleverans med en berättigad kund inom en annan medlemsstats system inte förbjudas, om kunden anses berättigad i båda de berörda systemen,

b) kan kommissionen, med beaktande av situationen på marknaden och det gemensamma intresset, i de fall där en transaktion som omfattas av a vägrats på grund av att kunden anses som berättigad endast i det ena av de två systemen, ålägga den vägrande parten att verkställa den begärda elleveransen på begäran av den medlemsstat där den berättigade kunden befinner sig.”

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Den systemansvarige för överförings- eller distributionssystemet får vägra tillträde om systemet saknar nödvändig kapacitet. En väl underbyggd motivering skall åtfölja en sådan vägran, särskilt med beaktande av artikel 3. Medlemsstaterna skall, vid behov och om tillträde till systemet har vägrats, se till att den systemansvarige för överförings- eller distributionssystemet tillhandahåller information om de åtgärder som krävs för att förbättra systemet. Den part som begär sådan information får åläggas en rimlig avgift för att täcka kostnaderna för tillhandahållande av informationen.”

Oförändrat

1. Med berättigade kunder avses sådana kunder som fritt kan välja elleverantör inom gemenskapen. Medlemsstaterna skall se till att följande kunder anges som berättigade kunder:

a) Fram till den 1 januari 2004 är berättigade kunder de som specificeras i artikel 19.1–3 i direktiv 96/92/EG. Medlemsstaterna skall senast den 31 januari varje år offentliggöra enligt vilka kriterier dessa berättigade kunder skall definieras.

b) Senast från och med den 1 januari 2004 är alla icke-hushållskunder berättigade kunder.

c) Senast från och med den 1 januari 2005 är alla kunder berättigade kunder.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

19. Artikel 20 skall utgå.

20. Artiklarna 21 och 22 skall ersättas med följande:

”Artikel 21

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att

a) alla elproducenter och inom medlemsstaternas territorium att försörja sina egna anläggningar, dotterbolag och berättigade kunder genom en direktledning,

b) varje sådan berättigad kund inom deras territorium att bli försörjd via en direktledning från en producent och ett försörjnings.

2. Medlemsstaterna skall fastställa kriterier för meddelande av tillstånd till uppförande av direktledningar inom sitt territorium. Dessa kriterier skall vara objektiva och icke-diskriminerande.

3. Möjligheten att leverera el genom en direktledning som avses i punkt 1 skall inte påverka möjligheten att ingå avtal om el i enlighet med.

4. Medlemsstaterna får göra beviljandet av tillstånd för uppförande av en direktledning beroende av antingen att tillträde till systemet har vägrats på grundval av, eller att ett tvistlösningsförfarande enligt har inletts.

5. Medlemsstaterna får vägra att bevilja tillstånd för en direktledning om ett sådant tillstånd strider mot bestämmelserna enligt artikel 3. Väl grundade skäl skall anges för en sådan vägran.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för

a) alla elproducenter och elförsörjningsföretag som är etablerade inom medlemsstaternas territorium att försörja sina egna anläggningar, dotterbolag och berättigade kunder genom en direktledning,

b) varje sådan berättigad kund inom deras territorium att bli försörjd via en direktledning från en producent och ett försörjningsföretag.

Oförändrat

3. Möjligheten att leverera el genom en direktledning som avses i punkt 1 skall inte påverka möjligheten att ingå avtal om el i enlighet med artikel 16.

4. Medlemsstaterna får göra beviljandet av tillstånd för uppförande av en direktledning beroende av antingen att tillträde till systemet har vägrats på grundval av artikel 16, eller att ett tvistlösningsförfarande enligt artikel 22 har inletts.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall utse ett eller flera behöriga organ till nationella tillsynsmyndigheter. Dessa skall vara helt oberoende av elindustrins intressen. De skall åtminstone ansvara för en fortlöpande övervakning av marknaden för att se till att lika villkor råder på marknaden, att konkurrensen är effektiv och att marknaden fungerar effektivt, i synnerhet när det gäller följande:

a) Konkurrensgraden.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Bestämmelser om förvaltning och tilldelning av sammankopplingskapacitet i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där sammankoppling finns.
 - c) Mekanismer avsedda att åtgärda överbelastning i det nationella elnätet.
 - d) Den tid som krävs för överförings- och distributionsföretag att genomföra sammankopplingar och reparationer.
 - e) Information, att offentliggöras av de systemansvariga för överförings- och distributionssystemet, om sammankopplingar, nätanvändning och kapacitetsfördelning till berörda parter, med beaktande av att upplysningar som inte är i samlad form måste behandlas som kommersiellt konfidentiella.
 - f) Effektiv särredovisning i bokföringen, enligt artikel 14, för att förhindra korssubventionering inom verksamhetsgrenarna produktion, överföring och försörjning. De skall av denna anledning ha tillgång till bokföringen.
 - g) Villkor och tariffer för anslutning av nya elproducenter för att garantera att dessa är objektiva, medger insyn och är icke-diskriminerande, särskilt med beaktande av fördelarna med olika tekniska lösningar för förnybara energikällor, distribuerad produktion och kraftvärme.
2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall åtminstone ansvara för att fastställa, godkänna eller föreslå, innan de träder i kraft, de metoder som används för att beräkna eller fastställa villkoren för
- a) anslutning och tillträde till nationella nät, inbegripet överförings- och distributionstariffer,
 - b) tillhandahållande av balanseringstjänster.
3. De nationella tillsynsmyndigheterna skall ha rätt att vid behov begära att de systemansvariga för överförings- och distributionssystemen ändrar de villkor, tariffer, regler, mekanismer och metoder som avses i punkt 2, för att säkerställa att de är rimliga och tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Medlemsstaterna skall se till att de nationella tillsynsmyndigheterna snabbt och effektivt kan utföra sina åligganden enligt punkterna 1–4.
 2. "Medlemsstaterna skall inrätta lämpliga och effektiva system för reglering, kontroll och öppenhet för att förhindra missbruk av dominerande ställning, särskilt om det är till konsumenternas nackdel, och underprissättning. Dessa system skall beakta bestämmelserna i fördraget, särskilt artikel 82 i detta.
 3. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder, inbegripet administrativa åtgärder eller straffrättsliga förfaranden i enlighet med inhemsk rätt, vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer vid brott mot sekretessbestämmelserna i detta direktiv."
21. Följande artikel 23 a skall införas:
- "Artikel 23 a
- Tillsynsmyndigheterna skall informera kommissionen om import av el från tredje land med stöd av kommersiella överenskommelser."
4. Varje part som har ett klagomål mot en systemansvarig för ett överförings- eller distributionssystem på de områden som avses i punkterna 1–3, kan inge klagomålet till den nationella tillsynsmyndigheten, som i egenskap av tvistlösande myndighet skall fatta ett beslut inom två månader efter det att klagomålet har inkommit. Denna period får förlängas med två månader om den nationella tillsynsmyndigheten önskar ytterligare information. Perioden får förlängas ytterligare med den klagandes samtycke. Den klagande kan inte genom att överklaga hindra att beslutet verkställs.
 - Om klagomålet gäller anslutningsavgifter för nya, större produktionsanläggningar får den nationella tillsynsmyndigheten förlänga tvåmånadersperioden.
 5. Medlemsstaterna skall se till att de nationella tillsynsmyndigheterna snabbt och effektivt kan utföra sina åligganden enligt punkterna 1–4.
 6. Medlemsstaterna skall inrätta lämpliga och effektiva system för reglering, kontroll och öppenhet för att förhindra missbruk av dominerande ställning, särskilt om det är till konsumenternas nackdel, och underprissättning. Dessa system skall beakta bestämmelserna i fördraget, särskilt artikel 82 i detta.
 7. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder, inbegripet administrativa åtgärder eller straffrättsliga förfaranden i enlighet med inhemsk rätt, vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer vid brott mot sekretessbestämmelserna i detta direktiv.
 8. Vid gränsöverskridande tvister skall den nationella tillsynsmyndigheten vara den nationella tillsynsmyndighet som omfattar den systemansvarige som vägrar utnyttjande av eller tillträde till systemet.
 9. Tvister skall kunna hänskjutas till den nationella tillsynsmyndigheten utan att det påverkar rätten att överklaga enligt gemenskapsrätten."
- Oförändrat
- Tillsynsmyndigheterna skall var tredje månad informera kommissionen om det fysiska importflödet av el från tredje land med stöd av kommersiella överenskommelser."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

22. Artikel 24 skall ersättas med följande:

"Artikel 24

Medlemsstater som, efter det att direktivet har trätt i kraft, kan visa att det finns påtagliga problem för driften av deras små isolerade system, kan ansöka om undantag från tillämpliga bestämmelser i kapitlen IV, V, VI och VII, vilka kan beviljas av kommissionen. Kommissionen skall underätta medlemsstaterna om dessa ansökningar innan den fattar beslut, med hänsyn till sekretessen. Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Denna skall också vara tillämplig på Luxemburg."

23. Artikel 25 utgår.

24. Artikel 26 skall ersättas med följande:

"Artikel 26

1. Kommissionen skall övervaka och se över tillämpningen av direktivet och, överlämna en övergripande rapport till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts. Rapporten skall åtminstone omfatta följande:

Oförändrat

Medlemsstater som, efter det att direktivet har trätt i kraft, kan visa att det finns påtagliga problem för driften av deras små isolerade system, kan ansöka om undantag från tillämpliga bestämmelser i kapitlen IV, V, VI och VII, vilka kan beviljas av kommissionen. Kommissionen skall underätta medlemsstaterna om dessa ansökningar innan den fattar beslut, med hänsyn till sekretessen. Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Denna artikel skall också vara tillämplig på Luxemburg."

Oförändrat

1. Kommissionen skall övervaka och se över tillämpningen av direktivet och före utgången av det första året efter ikraftträdandet av direktivet, och därefter varje år, överlämna en övergripande rapport till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts. Rapporten skall åtminstone omfatta följande:

- a) Erfarenheter och framsteg som gjorts när det gäller att skapa en fullbordad och helt fungerande inre elmarknad och de hinder som kvarstår för att uppnå detta mål, t.ex. i fråga om dominerande marknadsställning, koncentrationer på marknaden, underprissättning och betende som motverkar konkurrens.
- b) I vilken utsträckning direktivets åtskillnads- och tariffieringsbestämmelser har förmått säkerställa rättvist och icke-diskriminerande tillträde till gemenskapens elsystem samt motsvarande konkurrensnivå på marknaden, men även ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenser av öppnandet av elmarknaden för kunder.
- c) En analys av frågor som rör systemens kapacitetsnivå och försörjningstrygghet när det gäller el i gemenskapen, särskilt den rådande och förväntade balansen mellan tillgång och efterfrågan, med hänsyn till den fysiska kapaciteten för överföring mellan områden.
- d) En allmän bedömning av de framsteg som gjorts inom ramen för de bilaterala förbindelserna med tredje länder som producerar och exporterar eller transporterar el, inbegripet framsteg som dessa länder gjort när det gäller integration av marknaden, handel och tillträde till näten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Vartannat år skall den rapport som avses i punkt 1 även omfatta en analys av de olika åtgärder som vidtagits i medlemsstaterna för att uppfylla förpliktelseerna om allmännyttiga tjänster, och en bedömning av dessa åtgärders effektivitet och effekter på konkurrensen på elmarknaden. Rapporten kan vid behov innehålla rekommendationer om vilka nationella åtgärder som bör vidtas för att få en hög kvalitet på de allmännyttiga tjänsterna eller för att förhindra en avskärmning av marknaden."

25. Den bilaga vars text återfinns i bilaga I till direktivet skall läggas till.

*Artikel 2***Ändringar i direktiv 98/30/EG**

Direktiv 98/30/EG ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1, 2 och 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

I detta direktiv fastställs gemensamma regler för överföring, distribution, leverans och lagring av naturgas. Det innehåller regler om naturgassektorns organisation och funktion, inbegripet kondenserad naturgas (LNG), tillträde till marknaden, drift av systemen, och de kriterier och förfaranden som skall tillämpas vid beviljande av tillstånd för överföring, distribution, leverans och lagring av naturgas.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *naturgasföretag*: varje fysisk eller juridisk person, med undantag för slutförbrukare, som bedriver åtminstone en av följande verksamheter: produktion, överföring, distribution, försörjning, köp eller lagring av naturgas, inbegripet LNG, som svarar för kommersiella och tekniska arbetsuppgifter och/eller underhåll i samband med dessa verksamheter,

e) Behovet av eventuella harmoniseringskrav som inte är förknippade med detta direktiv.

Rapporten får vid behov även innehålla rekommendationer.

Oförändrat

I detta direktiv fastställs gemensamma regler för överföring, distribution, leverans och lagring av naturgas. Det innehåller regler om naturgassektorns organisation och funktion, inbegripet kondenserad naturgas (LNG), tillträde till marknaden, drift av systemen, och de kriterier och förfaranden som skall tillämpas vid beviljande av tillstånd för överföring, distribution, leverans och lagring av naturgas. De bestämmelser som fastställs i detta direktiv för naturgas skall även gälla biogas och gas från biomassa om det är tekniskt möjligt och säkert att tillföra dessa gaser till systemet för naturgas.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. *tidigare led i rörledningsnätet*: varje rörledning eller nät av rörledningar som drivs och/eller byggs som en del av en anläggning för olje- eller gasproduktion, eller som används för att överföra naturgas från en eller flera sådana anläggningar till en behandlingsanläggning eller terminal eller slutlig landningsterminal vid kusten,
3. *överföring*: transport, av naturgas genom ett nät av högtrycksrörledningar som inte ingår i ett tidigare led av rörledningsnätet för leverans till kunder,
4. *distribution*: transport av naturgas genom lokala eller regionala rörledningsnät för leverans till kunder,
5. *försörjning*: försäljning av naturgas, inbegripet LNG, till kunder,
6. *försörjningsföretag*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver försörjningsverksamhet,
7. *lagringsanläggning*: en anläggning som används för lagring av naturgas och ägs och/eller drivs av ett naturgasföretag, inbegripet den del av LNG-anläggningen som används för lagring men undantaget den del som används för produktionsverksamhet,
8. *för lagringssystemet*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver lagringsverksamhet,

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. *överföring*: transport, utom försörjning, av naturgas genom ett nät av högtrycksrörledningar som inte ingår i ett tidigare led av rörledningsnätet för leverans till kunder,
4. *systemansvarig för överföringssystemet*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver överföringsverksamhet och som dels ansvarar för drift och underhåll och, vid behov, utveckling av överföringssystemet inom ett visst område och, i tillämpliga fall, dess länkar till andra system, dels för säkerställande av systemets förmåga att på längre sikt tillgodose en rimlig efterfrågan på gastransporter,
5. *distribution*: transport, utom försörjning, av naturgas genom lokala eller regionala rörledningsnät för leverans till kunder,
6. *systemansvarig för distributionssystemet*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver distributionsverksamhet och som dels ansvarar för drift och underhåll och, vid behov, utveckling av distributionssystemet inom ett visst område och, i tillämpliga fall, dess länkar till andra system, dels för säkerställande av systemets förmåga att på längre sikt tillgodose en rimlig efterfrågan på gasdistribution,
7. *försörjning*: försäljning av naturgas, inbegripet LNG, till kunder,
8. *försörjningsföretag*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver försörjningsverksamhet,
9. *lagringsanläggning*: en anläggning som används för lagring av naturgas och ägs och/eller drivs av ett naturgasföretag, inbegripet den del av LNG-anläggningen som används för lagring men undantaget den del som används för produktionsverksamhet,
10. *systemansvarig för lagringssystemet*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver lagringsverksamhet och som ansvarar för driften av en lagringsanläggning,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

9. *LNG-anläggning*: en terminal som används för kondensering av naturgas eller, lossning och återförgasning av LNG,
10. *systemansvarig för en LNG-anläggning*: varje fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt kondensering av naturgas eller lossning, lagring och återförgasning av LNG och som ansvarar för driften av en LNG-anläggning,
11. *system*: varje överförings- och/eller distributionsnät och/eller LNG-anläggningar som ägs och/eller drivs av ett naturgasföretag, inbegripet dess anläggningar för stödverksamhet och sådana som tillhör anknutna företag och som är nödvändiga för att erbjuda tillgång till överföring och distribution,
12. *stödtjänster*: de tjänster som är nödvändiga för driften av överförings- och/eller distributionsnät och/eller LNG-anläggningar, inbegripet lagringsanläggningar och motsvarande flexibilitetsinstrument, lastbalansering och blandning,
13. *sammanlänkat system*: ett antal system som har länkats samman,
14. *direktledning*: en naturgasrörledning som kompletterar det sammankopplade systemet,
15. *integrerat naturgasföretag*: ett vertikalt eller horisontellt integrerat företag,
16. *vertikalt integrerat företag*: ett naturgasföretag inom ett eller flera av områdena överföring, distribution, produktion, försörjning och lagring av naturgas,
11. *LNG-anläggning*: en terminal som används för kondensering av naturgas eller import, lossning och återförgasning av LNG, bortsett från den del av LNG-anläggningen som används för lagring,
12. *systemansvarig för en LNG-anläggning*: varje fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt kondensering av naturgas eller lossning, lagring och återförgasning av LNG och som ansvarar för driften av en LNG-anläggning,
13. *system*: varje överförings- och/eller distributionsnät och/eller LNG-anläggningar som ägs och/eller drivs av ett naturgasföretag, inbegripet dess anläggningar för stödverksamhet och sådana som tillhör anknutna företag och som är nödvändiga för att erbjuda tillgång till överföring och distribution,
14. *stödtjänster*: de tjänster som är nödvändiga för driften av överförings- och/eller distributionsnät och/eller LNG-anläggningar, inbegripet lagringsanläggningar och motsvarande flexibilitetsinstrument, lastbalansering och blandning,
15. *flexibilitetsinstrument*: ett instrument som kan bidra till att balansera kundernas efterfrågebelastning mot tillgången på gas och innefattar lagringsanläggningar, flexibilitet i LNG-kedjan och lagring av gas i rörledning,
16. *sammanlänkat system*: ett antal system som har länkats samman,
17. *direktledning*: en naturgasrörledning som kompletterar det sammankopplade systemet,
18. *integrerat naturgasföretag*: ett vertikalt eller horisontellt integrerat företag,
19. *vertikalt integrerat företag*: ett naturgasföretag eller en grupp av företag vars inbördes relationer definieras i artikel 3.3 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 där berörda företag bedriver verksamhet inom ett eller flera av områdena överföring, distribution, produktion, försörjning och lagring av naturgas,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

17. *horisontellt integrerat företag*: ett företag som utför uppgifter inom minst ett av områdena produktion, överföring, distribution, försörjning eller lagring av naturgas samt dessutom verksamheter utan anknnytning till gas,
18. *anknutet företag*: företag enligt betydelsen i artikel 41 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG och/eller intresseföretag enligt betydelsen i artikel 33.1 i samma direktiv och/eller företag som tillhör samma aktieägare,
19. *systemanvändare*: varje fysisk eller juridisk person som försörjer eller blir försörd via systemet,
20. *kunder*: grossister i och slutförbrukare av naturgas samt naturgasföretag som köper naturgas,
21. *slutförbrukare*: en förbrukare som köper naturgas för egen användning,
22. *berättigad kund*
23. *grossist*: den inom eller utanför det system där personen är etablerad,
24. *långtidsplanering*: naturgasföretags planering av försörjnings- och transportkapacitet på lång sikt för att kunna tillmötesgå efterfrågan på naturgas i systemet, diversifiera källorna och säkra försörjningen till kunderna,
25. *framväxande marknad*: en medlemsstat i vilken den första kommersiella leveransen enligt det första långsiktiga avtalet för naturgasleveranser genomfördes för inte mer än tio år sedan,

ÄNDRAT FÖRSLAG

20. *horisontellt integrerat företag*: ett företag som utför uppgifter inom minst ett av områdena produktion, överföring, distribution, försörjning eller lagring av naturgas samt dessutom verksamheter utan anknnytning till gas,
21. *anknutet företag*: företag enligt betydelsen i artikel 41 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG och/eller intresseföretag enligt betydelsen i artikel 33.1 i samma direktiv och/eller företag som tillhör samma aktieägare,
22. *systemanvändare*: varje fysisk eller juridisk person som försörjer eller blir försörd via systemet,
23. *kunder*: grossister i och slutförbrukare av naturgas samt naturgasföretag som köper naturgas,
24. *hushållskund*: en kund som köper naturgas för sin egen hushållsförbrukning,
25. *icke-hushållskund*: en kund som köper naturgas som inte är avsedd för sin egen hushållsförbrukning,
26. *slutförbrukare*: en förbrukare som köper naturgas för egen användning,
27. *berättigad kund*: kund som fritt kan välja gasleverantör enligt artikel 18,
28. *grossist*: varje fysisk eller juridisk person, med undantag för systemansvariga för överförings- och distributionssystemet, som köper naturgas i syfte att återförsälja den inom eller utanför det system där personen är etablerad,
29. *långtidsplanering*: naturgasföretags planering av försörjnings- och transportkapacitet på lång sikt för att kunna tillmötesgå efterfrågan på naturgas i systemet, diversifiera källorna och säkra försörjningen till kunderna,
30. *framväxande marknad*: en medlemsstat i vilken den första kommersiella leveransen enligt det första långsiktiga avtalet för naturgasleveranser genomfördes för inte mer än tio år sedan,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

26. tillförlitlighet:

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall, på grundval av sin institutionella organisation och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, säkerställa att naturgasföretag drivs i enlighet med principerna i detta direktiv för att uppnå en konkurrensutsatt naturgasmarknad, och de får inte diskriminera mellan sådana företag när det gäller rättigheter eller skyldigheter.

2. Medlemsstaterna får med fullt beaktande av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 86 i detta, i det allmänna ekonomiska intresset ålägga naturgasföretag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, vilka kan avse säkerhet, inbegripet försörjningstrygghet, leveransernas regelbundenhet, kvalitet och pris samt miljöskydd. Sådana tjänster skall vara klart definierade, öppna och tydliga, icke-diskriminerande och kontrollerbara. kan medlemsstaterna införa långtidsplanering, varvid hänsyn skall tas till möjligheten att tredje part ansöker om att få tillträde till systemet.

3. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda slutförbrukare och för att garantera ett starkt konsumentskydd, och de skall. Medlemsstaterna får i detta syfte utse en anvisad gasleverantör för kunder som är anslutna till gassystemet. De skall garantera ett starkt konsumentskydd, särskilt i form av klara och förståeliga allmänna avtalsvillkor, allmän information och mekanismer för tvistlösning. Dessa åtgärder skall bland annat omfatta dem som anges i bilagan.

31. *tillförlitlighet*: både försörjningstrygghet i fråga om naturgas och teknisk säkerhet,

32. *obalanser i energitillförseln*: skillnaden mellan den mängd gas som rapporterats till den systemansvarige för överförings- eller distributionssystemet i form av tillförsel eller uttag på en given plats och under en given period, och den uppmätta mängden gas som tillförts eller tagits ut på en given plats under samma period.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall, på grundval av sin institutionella organisation och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, säkerställa att naturgasföretag drivs i enlighet med principerna i detta direktiv för att uppnå en konkurrensutsatt och hållbar naturgasmarknad, och de får inte diskriminera mellan sådana företag när det gäller rättigheter eller skyldigheter.

2. Medlemsstaterna får med fullt beaktande av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 86 i detta, i det allmänna ekonomiska intresset ålägga naturgasföretag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, vilka kan avse säkerhet, inbegripet försörjningstrygghet, leveransernas regelbundenhet, kvalitet och pris samt miljöskydd, inbegripet energieffektivitet och klimatskydd. Sådana tjänster skall vara klart definierade, öppna och tydliga, icke-diskriminerande och kontrollerbara. När det gäller försörjningstrygghet och uppfyllandet av miljömål, inbegripet energieffektivitet, kan medlemsstaterna införa långtidsplanering, varvid hänsyn skall tas till möjligheten att tredje part ansöker om att få tillträde till systemet.

3. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda slutförbrukare och för att garantera ett starkt konsumentskydd, och de skall särskilt se till att utsatta förbrukare skyddas mot att få sin gasförsörjning avstängd. Medlemsstaterna kan i detta sammanhang vidta lämpliga åtgärder för att skydda kunder i avlägsna områden som är anslutna till gassystemet. Medlemsstaterna får i detta syfte utse en anvisad gasleverantör för kunder som är anslutna till gassystemet. De skall garantera ett starkt konsumentskydd, särskilt i form av klara och förståeliga allmänna avtalsvillkor, allmän information och mekanismer för tvistlösning. Medlemsstaterna skall garantera att berättigade kunder i praktiken kan byta till en ny leverantör. Dessa åtgärder skall bland annat omfatta dem som anges i bilagan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

4. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att uppnå målen för social och ekonomisk sammanhållning, miljöskydd, och försörjningstrygghet, för att anlägga och underhålla nödvändig nätinfrastuktur, inbegripet sammankopplingskapacitet.

5. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa artikel 5 i fråga om distribution i den utsträckning som tillämpningen av den, rättsligen eller i praktiken, skulle hindra naturgasföretagen från att fullgöra de förpliktelser som ålagts dem av allmänt ekonomiskt intresse, och i den mån handelns utveckling inte påverkas i en sådan utsträckning att det strider mot gemenskapens intressen. Gemenskapens intressen omfattar bland annat konkurrens när det gäller berättigade kunder enligt detta direktiv och artikel 86 i fördraget.”

2. Följande artikel 4 a skall införas:

”Artikel 4 a

Denna bevakning skall i synnerhet omfatta balansen mellan tillgång och efterfrågan på den inhemska marknaden, förväntad framtida efterfrågan och tillgänglig försörjning, ytterligare kapacitet som planeras eller håller på att anläggas. De behöriga myndigheterna skall senast den 31 juli varje år offentliggöra en rapport som skall sammanfatta vad de kommit fram till i dessa frågor och vilka åtgärder som vidtagits eller skall vidtas i samband därmed; rapporten skall omedelbart överlämnas till kommissionen.”

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att uppnå målen för social och ekonomisk sammanhållning, miljöskydd, vilket även kan innebära metoder för att bekämpa klimatförändringarna, och försörjningstrygghet. Dessa åtgärder kan bl.a. omfatta lämpliga ekonomiska stimulansåtgärder där man, i tillämpliga fall, använder samtliga befintliga nationella verktyg och gemenskapsverktyg, för att anlägga och underhålla nödvändig nätinfrastuktur, inbegripet sammankopplingskapacitet.

5. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa artikel 5 i fråga om distribution i den utsträckning som tillämpningen av den, rättsligen eller i praktiken, skulle hindra naturgasföretagen från att fullgöra de förpliktelser som ålagts dem av allmänt ekonomiskt intresse, och i den mån handelns utveckling inte påverkas i en sådan utsträckning att det strider mot gemenskapens intressen. Gemenskapens intressen omfattar bland annat konkurrens när det gäller berättigade kunder enligt detta direktiv och artikel 86 i fördraget.

6. Medlemsstaterna skall omedelbart efter direktivets genomförande underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla förpliktelserna om samhällsomfattande tjänster, inbegripet sådana som avser konsumentskydd och miljöskydd, och om åtgärdernas eventuella effekter på nationell och internationell konkurrens, oavsett om åtgärderna kräver undantag från detta direktiv eller ej. De skall därefter vartannat år underrätta kommissionen om eventuella ändringar av dessa åtgärder, oavsett om åtgärderna kräver undantag från direktivet eller ej.”

Oförändrat

Medlemsstaterna eller den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1 skall bevaka frågor som rör försörjningstryggheten. Denna bevakning skall i synnerhet omfatta balansen mellan tillgång och efterfrågan på den inhemska marknaden, förväntad framtida efterfrågan och tillgänglig försörjning, ytterligare kapacitet som planeras eller håller på att anläggas, samt nätets kvalitet och underhållsnivå. De behöriga myndigheterna skall senast den 31 juli varje år offentliggöra en rapport som skall sammanfatta vad de kommit fram till i dessa frågor och vilka åtgärder som vidtagits eller skall vidtas i samband därmed; rapporten skall omedelbart överlämnas till kommissionen.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Artikel 5, 6 och 7 skall ersättas med följande:

Oförändrat

"Artikel 5

Medlemsstaterna skall säkerställa att tekniska föreskrifter utarbetas och görs tillgängliga, i vilka lägsta krav på teknisk konstruktion och drift för anslutning till systemet av LNG-anläggningar, lagringsanläggningar, andra överförings- eller distributionssystem och direktledningar fastställs.

Dessa tekniska föreskrifter skall säkerställa att systemen är driftskompatibla, och de skall vara objektiva och icke-diskriminerande. De skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 8 i rådets direktiv av den.

Dessa tekniska föreskrifter skall säkerställa att systemen är driftskompatibla, och de skall vara objektiva och icke-diskriminerande. De skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 8 i rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 (*).

Artikel 6

Oförändrat

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den för överförings- eller lagringssystemet eller den för en LNG-anläggning handlar i enlighet med artiklarna 7 och 8.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den systemansvarige för överförings- eller lagringssystemet eller den systemansvarige för en LNG-anläggning handlar i enlighet med artiklarna 7 och 8.

Artikel 7

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall, för en tid som de själva bestämmer, med beaktande av effektivitet och ekonomisk balans, utse eller ålägga de företag som äger överförings-, lagrings- eller LNG-anläggningar att utse en eller flera systemansvariga.

1. Medlemsstaterna skall, för en tid som de själva bestämmer, med beaktande av effektivitet och ekonomisk balans, utse eller ålägga de naturgasföretag som äger överförings-, lagrings- eller LNG-anläggningar att utse en eller flera systemansvariga.

2. Den som är systemansvarig för överförings-, lagrings- eller LNG-anläggningar

Oförändrat

a) skall på affärsmässiga villkor och med vederbörlig hänsyn till miljön driva, underhålla och utveckla säkra, tillförlitliga och effektiva överförings-, lagrings- eller LNG-anläggningar,

b) får inte diskriminera systemanvändare eller kategorier av systemanvändare, i synnerhet inte till förmån för företag som är anknutna till denne,

c) skall förse övriga systemansvariga för överförings-, lagrings- eller distributionssystemet eller systemansvariga för en LNG-anläggning med den information som behövs för att säkerställa att transport och lagring av naturgas kan ske på ett sätt som är förenligt med en säker och effektiv drift av det sammankopplade systemet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

De regler om balansering av gassystemet som skall vara, klara, tydliga och icke-diskriminerande.”

4. Följande artiklar 7 a och 7 b skall införas:

”Artikel 7 a

1. Medlemsstaterna kan begära att den systemansvarige för överföringssystemet i fråga om underhåll och utveckling av överföringssystemet, inbegripet sammankopplingskapaciteten.

2. Om den systemansvarige för överföringssystemet i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med överföringssystemet att göra, skall den systemansvarige, vara oberoende av annan verksamhet som inte har med överföring att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige för överföringssystemet är oberoende skall följande kriterier gälla:

- a) Personer som ansvarar för ledningen av den för överföringssystemet får inte ingå i företagsstrukturer i det integrerade naturgasföretaget vilka direkt eller indirekt ansvarar för den dagliga driften avseende naturgasproduktion, naturgasdistribution eller naturgasförsörjning.
- b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de intressena hos de personer som ansvarar för ledningen av den systemansvarige för överföringssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.

ÄNDRAT FÖRSLAG

De regler om balansering av gassystemet som fastställs av de systemansvariga för överföringssystemen skall vara objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande, vilket även skall gälla för reglerna om de avgifter som tas ut av systemanvändarna för utnyttjande av de systemansvarigas nät för obalanser i energitillförseln. Villkor, inbegripet regler och tariffer, för de överföringssystemansvarigas tillhandahållande av sådana tjänster skall fastställas enligt förfaranden som uppfyller kraven i artikel 22.2, på ett icke-diskriminerande sätt och avspeglar de verkliga kostnaderna; de skall också offentliggöras.

(*) EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.”

Oförändrat

1. Medlemsstaterna kan begära att den systemansvarige för överföringssystemet uppfyller vissa minimikrav i fråga om underhåll och utveckling av överföringssystemet, inbegripet sammankopplingskapaciteten.

2. Om den systemansvarige för överföringssystemet i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med överföringssystemet att göra, skall den systemansvarige, inom det integrerade naturgasföretaget, vara oberoende av annan verksamhet som inte har med överföring att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige för överföringssystemet är oberoende skall följande minimikriterier gälla:

- a) Personer som ansvarar för ledningen av den systemansvarige för överföringssystemet får inte ingå i företagsstrukturer i det integrerade naturgasföretaget vilka direkt eller indirekt ansvarar för den dagliga driften avseende naturgasproduktion, naturgasdistribution eller naturgasförsörjning.
- b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de yrkesmässiga intressena hos de personer som ansvarar för ledningen av den systemansvarige för överföringssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.
- c) Den systemansvarige för överföringssystemet skall ha faktisk beslutsrätt, oberoende av det integrerade naturgasföretaget, när det gäller de tillgångar som behövs för att trygga underhåll och utbyggnad av nätet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- d) Den systemansvarige för överföringssystemet skall upprätta en övervakningsplan, där det anges vilka åtgärder som vidtagits för att motverka diskriminerande beteende. I planen skall det anges vilka specifika skyldigheter de anställda har i samband med att detta mål uppfylls. Planen skall utarbetas av en övervakningsansvarig, som också skall se till att planen följs. Den övervakningsansvarige skall lämna en årlig rapport över vidtagna åtgärder till den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1; rapporten skall publiceras.

Artikel 7 b

Systemansvariga för överföringssystem skall anskaffa den energi de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett öppet, icke-diskriminerande och marknadsorienterat sätt."

5. Artiklarna 8–11 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 eller någon annan lagstadgad skyldighet att lämna uppgifter skall varje för överförings-, lagrings- eller distributionssystemet och/eller varje för en LNG-anläggning behandla kommersiellt känsliga uppgifter som han eller hon erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt,

2. Den för överföringssystemet skall, i samband med försäljning eller köp av naturgas från anknutna företag, inte missbruka kommersiellt känsliga uppgifter som erhålls från tredje part i samband med tillhandahållande av eller förhandlingar om tillträde till systemet.

Artikel 10

1. Varje för ett distributionssystem skall på ekonomiska villkor driva, underhålla och utveckla ett säkert, tillförlitligt och effektivt system, med vederbörlig hänsyn till miljön.

Oförändrat

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 eller någon annan lagstadgad skyldighet att lämna uppgifter skall varje systemansvarig för överförings-, lagrings- eller distributionssystemet och/eller varje systemansvarig för en LNG-anläggning behandla kommersiellt känsliga uppgifter som han eller hon erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt, och skall förhindra att sådana uppgifter om den egna verksamheten som kan vara kommersiellt fördelaktig röjs på ett diskriminerande sätt.

2. Den systemansvarige för överföringssystemet skall, i samband med försäljning eller köp av naturgas från anknutna företag, inte missbruka kommersiellt känsliga uppgifter som erhålls från tredje part i samband med tillhandahållande av eller förhandlingar om tillträde till systemet.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall, för en tid som de själva bestämmer, med beaktande av effektivitet och ekonomisk balans, utse, eller ålägga de företag som äger eller ansvarar för överföringssystem att utse, en eller flera systemansvariga för distributionssystemet, och de skall säkerställa att de systemansvariga handlar i enlighet med artiklarna 10 och 11.

Oförändrat

1. Varje systemansvarig för ett distributionssystem skall på ekonomiska villkor driva, underhålla och utveckla ett säkert, tillförlitligt och effektivt system, med vederbörlig hänsyn till miljön.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Den för distributionssystemet får inte i något fall diskriminera mellan systemanvändare eller kategorier av systemanvändare, i synnerhet inte till förmån för sina anknutna företag.

3. Varje för ett distributionssystem skall förse övriga för ett överförings-, lagrings- eller distributionssystem eller systemansvariga för en med den information som behövs för att säkerställa att transport av naturgas sker på ett sätt som är förenligt med en säker och effektiv drift av det sammankopplade systemet.

4. Om den systemansvarige i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med distributionssystemet att göra, skall den systemansvarige för distributionssystemet, vara oberoende av annan verksamhet som inte har med distribution att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige för distributionssystemet är oberoende skall följande minimikriterier gälla:

a) Den systemansvarige för distributionssystem skall i praktiken ha beslutsrätt, oberoende av det integrerade naturgasföretaget, när det gäller de tillgångar som behövs för att trygga underhåll och utbyggnad av nätet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Den systemansvarige för distributionssystemet får inte i något fall diskriminera mellan systemanvändare eller kategorier av systemanvändare, i synnerhet inte till förmån för sina anknutna företag.

3. Varje systemansvarig för ett distributionssystem skall förse övriga systemansvariga för ett överförings-, lagrings- eller distributionssystem eller systemansvariga för en LNG-anläggning med den information som behövs för att säkerställa att transport och lagring av naturgas sker på ett sätt som är förenligt med en säker och effektiv drift av det sammankopplade systemet. Dessa regler skall även gälla biogas och gas från biomassa om det är tekniskt möjligt och säkert att tillföra dessa gaser till systemet för naturgas.

4. Om den systemansvarige för distributionssystemet i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med distributionssystemet att göra, skall den systemansvarige för distributionssystemet, inom det integrerade naturgasföretaget, vara oberoende av annan verksamhet som inte har med distribution att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

Oförändrat

a) Personer som ansvarar för ledningen av distributionssystemet får inte ingå i företagsstrukturer i det integrerade naturgasföretaget vilka direkt eller indirekt ansvarar för den dagliga driften avseende naturgasproduktion, naturgasöverföring eller naturgasförsörjning.

b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de yrkesmässiga intressena hos de personer som ansvarar för ledningen av distributionssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.

c) Den systemansvarige för distributionssystem skall i praktiken ha beslutsrätt, oberoende av det integrerade naturgasföretaget, när det gäller de tillgångar som behövs för att trygga underhåll och utbyggnad av nätet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Den systemansvarige för distributionssystemet skall upprätta en övervakningsplan, där det anges vilka åtgärder som vidtagits för att motverka diskriminerande beteende. I planen skall det anges vilka specifika skyldigheter de anställda har i samband med att detta mål uppfylls. Planen skall utarbetas av en övervakningsansvarig, som också skall se till att planen följs. Den övervakningsansvarige skall lämna en årlig rapport över vidtagna åtgärder till den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1; rapporten skall publiceras.

Denna punkt skall gälla från och med den 1 januari 2004. Medlemsstaterna kan besluta att inte tillämpa denna punkt i fråga om integrerade naturgasföretag som vid den tidpunkten har mindre än 100 000 kunder.

Artikel 11

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 eller någon annan lagstadgad skyldighet att lämna uppgifter skall varje för distributionssystemet behandla kommersiellt känsliga uppgifter som han eller hon erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt,

2. Den för distributionssystemet skall, i samband med försäljning eller köp av naturgas från anknutna företag, inte missbruka kommersiellt känsliga uppgifter som erhållits från tredje part i samband med tillhandahållande av eller förhandlingar om tillträde till systemet."

6. Följande artikel 11 a skall införas:

"Artikel 11 a

Reglerna i artiklarna 7a.2 och 10.4 hindrar inte att ett kombinerat överförings-, och distributionssystem kan drivas av en systemansvarig som är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med överförings-, och distributionssystemen att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande."

d) Den systemansvarige för distributionssystemet skall upprätta en övervakningsplan, där det anges vilka åtgärder som vidtagits för att motverka diskriminerande beteende. I planen skall det anges vilka specifika skyldigheter de anställda har i samband med att detta mål uppfylls. Planen skall utarbetas av en övervakningsansvarig, som också skall se till att planen följs. Den övervakningsansvarige skall lämna en årlig rapport över vidtagna åtgärder till den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1; rapporten skall publiceras.

Oförändrat

5. I det fall en systemansvarig för distributionssystemet är ansvarig för balanseringen av gassystemet skall de regler som fastställs av dem i detta syfte vara objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande, vilket även skall gälla för reglerna om de avgifter som tas ut av systemanvändarna för utnyttjande av de systemansvarigas nät för obalanser i energitillförseln. Villkor, inbegripet regler och tariffer, för de distributionssystemansvarigas tillhandahållande av sådana tjänster skall fastställas enligt förfaranden som uppfyller kraven i artikel 22.2, på ett icke-diskriminerande sätt och avspeglar de verkliga kostnaderna; de skall också of-fentliggöras.

Oförändrat

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 eller någon annan lagstadgad skyldighet att lämna uppgifter skall varje systemansvarig för distributionssystemet behandla kommersiellt känsliga uppgifter som han eller hon erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt, och skall förhindra att sådana uppgifter om den egna verksamheten som kan vara kommersiellt fördelaktig röjs på ett diskriminerande sätt.

2. Den systemansvarige för distributionssystemet skall, i samband med försäljning eller köp av naturgas från anknutna företag, inte missbruka kommersiellt känsliga uppgifter som erhållits från tredje part i samband med tillhandahållande av eller förhandlingar om tillträde till systemet."

Oförändrat

Reglerna i artiklarna 7a.2 och 10.4 hindrar inte att ett kombinerat överförings-, LNG-, lagrings- och distributionssystem kan drivas av en systemansvarig som är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med driften av överförings-, LNG-, lagrings- och distributionssystemen att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

7. Artikel 12 skall ersättas med följande:

Oförändrat

”Artikel 12

Medlemsstaterna eller varje behörig myndighet de utser, däribland de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 22.1 och de tvistlösningsmyndigheter som avses i artikel 23.3, skall ha tillgång till naturgasföretagens bokföring enligt artikel 13 i den omfattning de behöver för att kunna utföra sina uppgifter. Medlemsstaterna och varje utsedd behörig myndighet, tvistlösningsmyndigheterna, skall behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt. Medlemsstaterna får medge undantag från principen om konfidentialitet om detta är nödvändigt för att de behöriga myndigheterna skall kunna utföra sina uppgifter.”

Medlemsstaterna eller varje behörig myndighet de utser, däribland de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 22.1 och de tvistlösningsmyndigheter som avses i artikel 23.3, skall ha tillgång till naturgasföretagens bokföring enligt artikel 13 i den omfattning de behöver för att kunna utföra sina uppgifter. Medlemsstaterna och varje utsedd behörig myndighet, däribland de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 22.1 och tvistlösningsmyndigheterna, skall behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt. Medlemsstaterna får medge undantag från principen om konfidentialitet om detta är nödvändigt för att de behöriga myndigheterna skall kunna utföra sina uppgifter.”

8. Artikel 13 skall ändras på följande sätt:

Oförändrat

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att naturgasföretagens bokföring sker i enlighet med punkterna 2–5 i denna artikel.”

”1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att naturgasföretagens bokföring sker i enlighet med punkterna 2–5 i denna artikel. De företag som kan beviljas undantag från denna bestämmelse i enlighet med artikel 26.3 skall åtminstone sköta sin interna bokföring i enlighet med denna artikel.”

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

Oförändrat

”3. För att undvika diskriminering, korssubventionering och snedvridning av konkurrensen skall integrerade naturgasföretag i sin interna bokföring särredovisa verksamhetsgrenarna överföring, distribution, försörjning, LNG och lagring på det sätt företaget hade varit skyldigt att göra om verksamheten i fråga bedrivits i separata företag. De skall i tillämpliga fall upprätta en koncernredovisning för annan verksamhet utanför gassektorn. Den interna bokföringen skall innehålla en balansräkning och en resultaträkning för varje verksamhetsgren.”

”3. För att undvika diskriminering, korssubventionering och snedvridning av konkurrensen skall integrerade naturgasföretag i sin interna bokföring särredovisa verksamhetsgrenarna överföring, distribution, försörjning, LNG och lagring på det sätt företaget hade varit skyldigt att göra om verksamheten i fråga bedrivits i separata företag. De skall särredovisa försörjningsverksamhet för berättigade kunder och icke-berättigade kunder. Inkomster från äganderätten till överförings-/distributionsnät skall specificeras i bokföringen. De skall i tillämpliga fall upprätta en koncernredovisning för annan verksamhet utanför gassektorn. Den interna bokföringen skall innehålla en balansräkning och en resultaträkning för varje verksamhetsgren.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

9. Artiklarna 14 och 15 skall ersättas med följande:

Oförändrat

”Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det införs en ordning för tredje parts tillträde till överförings- och distributionssystem och LNG-anläggningar som grundas på offentliggjorda tariffer, och som gäller för alla berättigade kunder och som skall tillämpas objektivt och utan att någon systemanvändare diskrimineras, innan de träder i kraft godkänns av en sådan nationell tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1.

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det införs en ordning för tredje parts tillträde till överförings- och distributionssystem och LNG-anläggningar som grundas på offentliggjorda tariffer, och som gäller för alla berättigade kunder och som skall tillämpas objektivt och utan att någon systemanvändare diskrimineras. Medlemsstaterna skall se till att dessa tariffer, eller beräkningsmetoderna för tarifferna, innan de träder i kraft godkänns av en sådan nationell tillsynsmyndighet som avses i artikel 22.1, och att de offentliggörs innan de träder i kraft.

2. Systemansvariga för överföringssystem skall, vid behov och för att kunna utföra arbetsuppgifter, bl.a. avseende gränsöverskridande överföring, ha tillträde till nät som tillhör andra systemansvariga för överföringssystem.

Oförändrat

Artikel 15

1. Om tillträde till lagring och motsvarande flexibilitetsinstrument är tekniskt eller ekonomiskt nödvändigt för ett effektivt tillträde till systemet för försörjning av kunderna får medlemsstaterna välja att organisera detta tillträde enligt något eller båda av de förfaranden som anges i punkterna 2 och 3; detta gäller även tillträde till andra stöd-tjänster. Förfarandena skall användas i enlighet med objektiva, öppna och icke-diskriminerande kriterier.

2. Vid förhandlat tillträde skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att naturgasföretag och berättigade kunder, i eller utanför det område som omfattas av det sammankopplade systemet, skall kunna förhandla om tillträde till lagring och motsvarande flexibilitetsinstrument, om detta är tekniskt eller ekonomiskt nödvändigt för ett effektivt tillträde till systemet. Parterna skall vara skyldiga att i god anda förhandla om tillträde till lagring och motsvarande flexibilitetsinstrument.

Avtalen om tillträde skall förhandlas fram med den berörda systemansvarige eller med de berörda naturgasföretagen. Medlemsstaterna skall kräva att och naturgasföretagen offentliggör sina viktigaste kommersiella villkor.

Avtalen om tillträde till lagring och motsvarande flexibilitetsinstrument skall förhandlas fram med den berörda systemansvarige för lagringssystemet eller med de berörda naturgasföretagen. Medlemsstaterna skall kräva att de systemansvariga för lagringssystemet och naturgasföretagen inom det första året efter genomförandet av detta direktiv och därefter årligen offentliggör sina viktigaste kommersiella villkor för utnyttjande av lagring och motsvarande flexibilitetsinstrument.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. De medlemsstater som väljer ett förfarande med reglerat tillträde skall vidta nödvändiga åtgärder för att ge naturgasföretag och berättigade kunder, i eller utanför det område som omfattas av det sammankopplade systemet, rätt på grundval av offentliggjorda tariffer och/eller andra villkor och skyldigheter. Denna rätt till tillträde för berättigade kunder kan ges genom att de får möjlighet att ingå försörjningsavtal med andra konkurrerande naturgasföretag än systemets ägare eller operatör eller ett anknutet företag.”

10. Artikel 16 utgår.

11. Artiklarna 18, 19 och 20 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

Artikel 19

För att undvika bristande jämvikt när gasmarknaderna öppnas

- a) får avtal om leverans med en berättigad kund inom en annan medlemsstats system, inte förbjudas om kunden är berättigad i båda de berörda systemen,
- b) kan kommissionen, med beaktande av situationen på marknaden och det gemensamma intresset, i de fall där en transaktion som omfattas av a vägrats på grund av att kunden anses som berättigad endast i det ena av de två systemen, ålägga den vägrande parten att verkställa den begärda leveransen på begäran av den medlemsstat där den berättigade kunden befinner sig.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. De medlemsstater som väljer ett förfarande med reglerat tillträde skall vidta nödvändiga åtgärder för att ge naturgasföretag och berättigade kunder, i eller utanför det område som omfattas av det sammankopplade systemet, rätt till tillträde till lagring och motsvarande flexibilitetsinstrument på grundval av offentliggjorda tariffer och/eller andra villkor och skyldigheter, när tillträde till lagring och motsvarande flexibilitetsinstrument är tekniskt eller ekonomiskt nödvändigt för ett effektivt tillträde till systemet. Denna rätt till tillträde för berättigade kunder kan ges genom att de får möjlighet att ingå försörjningsavtal med andra konkurrerande naturgasföretag än systemets ägare eller operatör eller ett anknutet företag.”

Oförändrat

Med berättigade kunder avses kunder som fritt kan välja gasleverantör inom gemenskapen. Medlemsstaterna skall se till att följande kunder anges som berättigade kunder:

- a) Fram till den 1 januari 2004 är berättigade kunder de som specificeras i artikel 18 i direktiv 98/30/EG. Medlemsstaterna skall senast den 31 januari varje år offentliggöra enligt vilka kriterier dessa berättigade kunder skall definieras.
- b) Senast från och med den 1 januari 2004 är alla icke-hushållskunder berättigade kunder.
- c) Från och med den 1 januari 2005 är alla kunder berättigade kunder.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för

a) naturgasföretag som är etablerade inom deras territorium att försörja berättigade kunder,

b) varje sådan berättigad kund inom deras territorium att bli försörjd via en direktledning från naturgasföretag.

2. Om det krävs tillstånd (t.ex. licens, tillåtelse, koncession, samtycke eller godkännande) för uppförande eller drift av direktledningar, skall medlemsstaterna eller den behöriga myndighet som de utser fastställa kriterier för beviljande av tillstånd för uppförande eller drift av sådana ledningar inom sitt territorium. Dessa kriterier skall vara objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande.

3. Medlemsstaterna får göra beviljandet av tillstånd för uppförande av en direktledning beroende av antingen att tillträde till systemet har vägrats på grundval av artikel 17, eller att ett tvistlösningsförfarande enligt artikel har inletts."

12. Artikel 21 utgår.

13. Artikel 22 skall ersättas med följande:

"Artikel 22

a) naturgasföretag som är etablerade inom deras territorium att genom en direktledning försörja berättigade kunder,

Oförändrat

3. Medlemsstaterna får göra beviljandet av tillstånd för uppförande av en direktledning beroende av antingen att tillträde till systemet har vägrats på grundval av artikel 17, eller att ett tvistlösningsförfarande enligt artikel 22 har inletts."

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall utse ett eller flera behöriga organ till nationella tillsynsmyndigheter. Dessa skall vara fullständigt oberoende av gasindustrins intressen. De skall åtminstone svara för en fortlöpande övervakning av marknaden för att se till att lika villkor råder på marknaden, att konkurrensen är effektiv och att marknaden fungerar effektivt, i synnerhet när det gäller följande:

a) Konkurrensgraden.

b) Bestämmelser om förvaltning och tilldelning av sammankopplingskapacitet i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där sammankoppling finns.

c) Mekanismer avsedda att åtgärda överbelastning i det nationella gasnätet.

d) Den tid som krävs för systemansvariga för överförings- eller distributionssystemet att genomföra sammankopplingar och reparationer.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- e) Information, att offentliggöras av de systemansvariga för överförings- och distributionssystemet, om sammankopplingar, nätanvändning och kapacitetsfördelning till berörda parter, med beaktande av att upplysningar som inte är i samlad form måste behandlas som kommersiellt konfidentiella.
- f) Effektiv särredovisning i bokföringen, enligt artikel 13, för att förhindra korssubventionering inom verksamhetsgrenarna överföring, distribution, lagring, LNG och försörjning.
- g) Villkoren för tillträde till lagring och motsvarande flexibilitetsinstrument, enligt artikel 15.2 och 15.3.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall åtminstone ansvara för fastställande eller godkännande, innan de träder i kraft, av de metoder som används för att beräkna eller fastställa följande:

- a) Villkoren för anslutning och tillträde till nationella nät, inbegripet överförings- och distributionstariffer, och villkor och tariffer för tillträde till LNG-anläggningar.
- b) Villkoren för tillhandahållande av balanseringstjänster.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna skall ha rätt att vid behov begära att de systemansvariga för överförings-, LNG- och distributionssystemen ändrar de villkor, inbegripet tariffer och metoder som avses i punkt 2, för att säkerställa att de är rimliga och tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

4. Varje part som har ett klagomål mot en systemansvarig för ett överförings-, LNG- eller distributionssystem på de områden som avses i punkterna 1–3 och i artikel 15, kan inge klagomålet till den nationella tillsynsmyndigheten, som i egenskap av tvistlösande myndighet skall fatta ett beslut inom två månader efter det att klagomålet mottagits. Denna period får förlängas med två månader om den nationella tillsynsmyndigheten önskar ytterligare information. Denna period får förlängas ytterligare med den klagandes samtycke. Den klagande kan inte genom att överklaga hindra att beslutet verkställs.

1. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att de nationella tillsynsmyndigheterna skall kunna utföra sina åligganden enligt punkterna 1 snabbt och effektivt.

5. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att de nationella tillsynsmyndigheterna skall kunna utföra sina åligganden enligt punkterna 1–4 snabbt och effektivt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall inrätta lämpliga och effektiva system för reglering, kontroll och öppenhet för att förhindra missbruk av dominerande ställning, särskilt om det är till konsumenternas nackdel, och underprissättning. Dessa system skall beakta bestämmelserna i fördraget, särskilt artikel 82 i detta.

3. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder, inbegripet administrativa åtgärder eller straffrättsliga förfaranden i enlighet med inhemsk rätt, vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer vid brott mot sekretessbestämmelserna i detta direktiv."

14. I artikel 23 skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att naturgasföretag och kunder, oavsett var de befinner sig, kan få tillträde i enlighet med denna artikel till tidigare led i rörledningsnätet, inbegripet anläggningar som ger teknisk service som sammanhänger med sådant tillträde, förutom de delar av sådana nät och anläggningar som används för lokal produktion på den plats på fältet där gasen produceras. Åtgärderna skall anmälas till kommissionen enligt bestämmelserna i artikel 29."

15. I artikel 25 skall punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Om ett naturgasföretag råkar ut för, eller befarar att råka ut för, allvarliga ekonomiska och finansiella svårigheter på grund av de take-or-pay-åtaganden som har godkänts i ett eller flera avtal om köp av gas, kan en ansökan om ett tillfälligt undantag från artikel 15 inges till den berörda medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten. Ansökan om undantag skall, beroende på vad medlemsstaterna väljer, gälla enskilda fall och lämnas in antingen före eller efter det att tillträde till systemet har vägrats. Medlemsstaterna kan också låta naturgasföretaget välja att lämna in en ansökan antingen före eller efter det att tillträde till systemet har vägrats. Om ett naturgasföretag har vägrat tillträde skall ansökan läggas fram utan dröjsmål. Ansökningarna skall åtföljas av alla relevanta upplysningar om problemets art och omfattning samt om de ansträngningar som gasföretaget har gjort för att lösa problemet.

6. Medlemsstaterna skall inrätta lämpliga och effektiva system för reglering, kontroll och öppenhet för att förhindra missbruk av dominerande ställning, särskilt om det är till konsumenternas nackdel, och underprissättning. Dessa system skall beakta bestämmelserna i fördraget, särskilt artikel 82 i detta.

7. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder, inbegripet administrativa åtgärder eller straffrättsliga förfaranden i enlighet med inhemsk rätt, vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer vid brott mot sekretessbestämmelserna i detta direktiv."

8. Vid gränsöverskridande tvister skall den nationella tillsynsmyndigheten vara den nationella tillsynsmyndighet som omfattar den systemansvarige som vägrar utnyttjande av eller tillträde till systemet.

9. Tvister skall kunna hänskjutas till den nationella tillsynsmyndigheten utan att det påverkar rätten att överklaga enligt gemenskapsrätten."

Oförändrat

"1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att naturgasföretag och berättigade kunder, oavsett var de befinner sig, kan få tillträde i enlighet med denna artikel till tidigare led i rörledningsnätet, inbegripet anläggningar som ger teknisk service som sammanhänger med sådant tillträde, förutom de delar av sådana nät och anläggningar som används för lokal produktion på den plats på fältet där gasen produceras. Åtgärderna skall anmälas till kommissionen enligt bestämmelserna i artikel 29."

Oförändrat

"1. Om ett naturgasföretag råkar ut för, eller befarar att råka ut för, allvarliga ekonomiska och finansiella svårigheter på grund av de take-or-pay-åtaganden som har godkänts i ett eller flera avtal om köp av gas, kan en ansökan om ett tillfälligt undantag från artikel 15 inges till den berörda medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten. Ansökan om undantag skall, beroende på vad medlemsstaterna väljer, gälla enskilda fall och lämnas in antingen före eller efter det att tillträde till systemet har vägrats. Medlemsstaterna kan också låta naturgasföretaget välja att lämna in en ansökan antingen före eller efter det att tillträde till systemet har vägrats. Om ett naturgasföretag har vägrat tillträde skall ansökan läggas fram utan dröjsmål. Ansökningarna skall åtföljas av alla relevanta upplysningar om problemets art och omfattning samt om de ansträngningar som naturgasföretaget har gjort för att lösa problemet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Om rimliga alternativa lösningar inte är tillgängliga och med beaktande av bestämmelserna i punkt 3, får medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten besluta att medge undantag.

2. Medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten skall utan dröjsmål anmäla sitt beslut om att bevilja undantag till kommissionen, tillsammans med alla relevanta upplysningar som rör detta undantag. Dessa upplysningar får överlämnas till kommissionen i samlad form, vilket gör det möjligt för kommissionen att fatta ett välgrundat beslut. Inom fyra veckor efter mottagandet av denna anmälan kan kommissionen begära att medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten skall ändra eller upphäva beslutet om att bevilja ett undantag.

Om medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten inte rättar sig efter denna begäran inom fyra veckor, skall ett slutgiltigt beslut genast fattas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 3 i beslut.

Kommissionen skall se till att kommersiellt känslig information behandlas konfidentiellt.”

16. I artikel 26 skall punkterna 1–3 ersättas med följande:

”1. Medlemsstater som inte är direkt anslutna till det sammankopplade systemet i någon annan medlemsstat och som endast har en extern huvudleverantör, får göra undantag från artiklarna 4, i detta direktiv. Ett med en marknadsandel på mer än 75 procent skall betraktas som en huvudleverantör. Detta undantag skall upphöra automatiskt när ett eller flera av dessa villkor inte längre gäller. Alla undantag av detta slag skall anmälas till kommissionen.

2. En medlemsstat som uppfyller villkoren för att betecknas som en framväxande marknad och som på grund av genomförandet av detta direktiv skulle få allvarliga problem som inte har något samband med de avtalsenliga take-or-pay-åtaganden som avses i artikel 25, får göra undantag från artiklarna 4, i detta direktiv. Detta undantag skall upphöra automatiskt när medlemsstaten inte längre uppfyller villkoren för att betecknas som en framväxande marknad. Alla undantag av detta slag skall anmälas till kommissionen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

Om medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten inte rättar sig efter denna begäran inom fyra veckor, skall ett slutgiltigt beslut genast fattas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 3 i beslut 1999/468/EG (*).

Oförändrat

(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.”

Oförändrat

”1. Medlemsstater som inte är direkt anslutna till det sammankopplade systemet i någon annan medlemsstat och som endast har en extern huvudleverantör, får göra undantag från artiklarna 4, 18 och/eller artikel 20 i detta direktiv. Ett försörjningsföretag med en marknadsandel på mer än 75 procent skall betraktas som en huvudleverantör. Detta undantag skall upphöra automatiskt när ett eller flera av dessa villkor inte längre gäller. Alla undantag av detta slag skall anmälas till kommissionen.

2. En medlemsstat som uppfyller villkoren för att betecknas som en framväxande marknad och som på grund av genomförandet av detta direktiv skulle få allvarliga problem som inte har något samband med de avtalsenliga take-or-pay-åtaganden som avses i artikel 25, får göra undantag från artiklarna 4, 18 och/eller artikel 20 i detta direktiv. Detta undantag skall upphöra automatiskt när medlemsstaten inte längre uppfyller villkoren för att betecknas som en framväxande marknad. Alla undantag av detta slag skall anmälas till kommissionen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Om genomförandet av detta direktiv skulle orsaka allvarliga problem inom ett geografiskt begränsat område i en medlemsstat, i synnerhet när det gäller att utveckla infrastrukturen för överföring, och när syftet är att uppmuntra investeringar, kan medlemsstaten ansöka hos kommissionen om ett tillfälligt undantag från för utveckling inom detta område.”

17. Artikel 27 utgår.

18. Artikel 28 skall ersättas med följande:

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Om genomförandet av detta direktiv skulle orsaka allvarliga problem inom ett geografiskt begränsat område i en medlemsstat, i synnerhet när det gäller att utveckla infrastrukturen för överföring, och när syftet är att uppmuntra investeringar, kan medlemsstaten ansöka hos kommissionen om ett tillfälligt undantag från artiklarna 4, 7.1, 7.3, 7a.2, 9.1, 10.4, 10.5, 13, 14.1, 18 och/eller artikel 20 för utveckling inom detta område.”

Oförändrat

”Artikel 28

1. Kommissionen skall övervaka och se över tillämpningen av direktivet och före utgången av det första året efter ikraftträdandet av detta direktiv, och därefter varje år, överlämna en övergripande rapport till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts. Rapporten skall åtminstone omfatta följande:

- a) Erfarenheter och framsteg som gjorts när det gäller att skapa en fullbordad och helt fungerande inre naturgasmarknad och de hinder som kvarstår för att uppnå detta mål, t.ex. i fråga om dominerande marknadsställning, koncentrationer på marknaden, underprissättning och beteende som motverkar konkurrens.
- b) I vilken utsträckning direktivets åtskillnads- och tarifferingsbestämmelser har förmått säkerställa rättvist och icke-diskriminerande tillträdet till gemenskapens gasnät samt motsvarande konkurrensnivå på marknaden, men även ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenser av öppnandet av gasmarknaden för kunder.
- c) En analys av frågor som rör systemens kapacitetsnivå och försörjningstrygghet när det gäller naturgas i gemenskapen, särskilt den rådande och förväntade balansen mellan tillgång och efterfrågan, med hänsyn till den fysiska kapaciteten för överföring mellan områden.
- d) En allmän bedömning av de framsteg som gjorts inom ramen för de bilaterala förbindelserna med tredje länder som producerar och exporterar eller transporterar naturgas, inbegripet framsteg som dessa länder gjort när det gäller integration på marknaden, handel och tillträde till näten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- e) Behovet av eventuella harmoniseringskrav som inte är förknippade med detta direktiv.

Rapporten får vid behov även innehålla rekommendationer.

2. Vartannat år skall den rapport som avses i punkt i även omfatta en analys av de olika åtgärder som vidtagits i medlemsstaterna för att uppfylla förpliktelseerna om allmännyttiga tjänster, och en bedömning av dessa åtgärders effektivitet och effekter på konkurrensen på gasmarknaden. Rapporten kan vid behov innehålla rekommendationer om vilka nationella åtgärder som bör vidtas för att få en hög kvalitet på de allmännyttiga tjänsterna eller för att förhindra en avskärmning av marknaden."

19. Den bilaga vars text återfinns i bilaga II till detta direktiv skall läggas till.

Oförändrat

Artikel 3

Direktiv 90/547/EEG och 91/296/EEG skall upphöra att gälla den 1 januari 2003.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [den ...]. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Oförändrat

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA I

"BILAGA

(Artikel 3)

Oförändrat

Om inte annat följer av gemenskapslagstiftningen om konsumentskydd, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ⁽¹⁾ och rådets direktiv 93/13/EEG ⁽²⁾, avses följande åtgärder i artikel 3:

Medlemsstaterna skall tillförsäkra slutförbrukarna följande:

a) Rätten till ett avtal med sin eltjänstleverantör i vilket följande skall anges:

- Leverantörens namn och adress.
- Tillhandahållna tjänster, tjänstekvalitet och tidpunkt för den ursprungliga inkopplingen.
- Tillhandahållna underhållstjänster.
- Hur aktuell information om tariffer och underhållskostnader kan erhållas.
- Avtalets löptid och hur avtalet och tjänsterna förlängs eller sägs upp, samt eventuell rätt till frånträde.
- Villkoren för ersättning och återbetalning om tjänsterna inte håller angiven kvalitet.
- Hur det tvistlösningsförfarande som avses i punkt e inleds.

Villkoren skall vara skäligen och kända på förhand. Information om dem bör under alla omständigheter ges innan avtalet ingås. Om avtal ingås genom en mellanhand skall ovannämnda upplysningar också tillhandahållas innan avtalet ingås.

b) Underrättelse i god tid om ändringar av avtalsvillkoren. Slutkunder skall i samband med denna information underrättas om att de har rätt att frånträda avtalet. Tjänstleverantörerna skall underrätta sina kunder direkt om varje avgiftshöjning, vid lämplig tidpunkt och inte senare än en normal faktureringsperiod efter det att höjningen trätt i kraft. Medlemsstaterna skall se till att hushållskunder har möjlighet att frånträda avtal om de nya villkor som elleverantören meddelat inte kan godtas.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) Klar och tydlig information om priser, tariffer och standardavtal för tillgång till och utnyttjande av eltjänster.

d) Tillgång till klara och lättförståeliga, okomplicerade och billiga förfaranden för behandling av slutförbrukarnas klagomål. Medlemsstaterna skall anta åtgärder för att säkerställa att tvisterna kan lösas snabbt och rättvist med hjälp av dessa förfaranden. Förfarandena skall innefatta ett system för ersättning eller återbetalning. Förfarandena bör i möjligaste mån följa de principer som anges i kommissionens rekommendation 98/257/EG⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 31."

d) Fritt val av betalningssätt utan kostnad. De allmänna villkoren skall vara skäliga och tydliga. De skall meddelas på ett klart och lättbegripligt språk. Slutkunderna skall skyddas mot oskäliga eller vilseledande försäljningsmetoder.

e) Tillgång till klara och lättförståeliga, okomplicerade och billiga förfaranden för behandling av slutförbrukarnas klagomål. Medlemsstaterna skall anta åtgärder för att säkerställa att tvisterna kan lösas snabbt och rättvist med hjälp av dessa förfaranden. Förfarandena skall innefatta ett system för ersättning eller återbetalning. Förfarandena bör i möjligaste mån följa de principer som anges i kommissionens rekommendation 98/257/EG⁽³⁾.

f) Informeras om rättigheter när det gäller samhällsomfattande tjänster.

⁽³⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 31."

BILAGA II

"BILAGA

Om inte annat följer av gemenskapslagstiftningen om konsumentskydd, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG⁽¹⁾ och rådets direktiv 93/13/EEG⁽²⁾, avses följande åtgärder i artikel 3:

Oförändrat

Medlemsstaterna skall tillförsäkra slutförbrukarna följande:

a) Rätten till ett avtal med sin gästjänstleverantör i vilket följande skall anges:

— Leverantörens namn och adress.

— Tillhandahållna tjänster, tjänstekvalitet och tidpunkt för den ursprungliga inkopplingen.

— Tillhandahållna underhållstjänster.

— Hur aktuell information om tariffer och underhållskostnader kan erhållas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Avtalets löptid och hur avtalet och tjänsterna förlängs eller sägs upp, samt eventuell rätt till frånträde.
 - Villkoren för ersättning och återbetalning om tjänsterna inte håller angiven kvalitet.
 - Hur det tvistlösningsförfarande som avses i punkt e inleds.
- b) Underrättelse i god tid om ändringar av avtalsvillkoren. Medlemsstaterna skall se till att hushållskunder har möjlighet att frånträda avtal om de nya villkor som gasleverantören meddelat inte kan godtas.
- c) Klar och tydlig information om priser, tariffer och standardavtal för tillgång till och utnyttjande av gastjänster.
- d) Tillgång till klara och lättförståeliga, okomplicerade och billiga förfaranden för behandling av slutförbrukarnas klagomål. Medlemsstaterna skall anta åtgärder för att säkerställa att tvisterna kan lösas snabbt och rättvist med hjälp av dessa förfaranden. Förfarandena skall innefatta ett system för ersättning eller återbetalning. Förfarandena bör i möjligaste mån följa de principer som anges i kommissionens rekommendation 98/257/EG⁽³⁾.

Villkoren skall vara skäliga och kända på förhand. Information om dem bör under alla omständigheter ges innan avtalet ingås. Om avtal ingås genom en mellanhand skall ovannämnda upplysningar också tillhandahållas innan avtalet ingås.

- b) Underrättelse i god tid om ändringar av avtalsvillkoren. Kunderna skall i samband med denna information underrättas om att de har rätt att frånträda avtalet. Tjänsteleverantörerna skall underrätta sina kunder direkt om varje avgiftshöjning, vid lämplig tidpunkt och inte senare än en normal faktureringsperiod efter det att höjningen trätt i kraft. Medlemsstaterna skall se till att hushållskunder har möjlighet att frånträda avtal om de nya villkor som gasleverantören meddelat inte kan godtas.

Oförändrat

- d) Fritt val av betalningssätt utan kostnad. De allmänna villkoren skall vara skäliga och tydliga. De skall meddelas på ett klart och lättbegripligt språk. Slutkunderna skall skyddas mot oskäliga eller vilseledande försäljningsmetoder.
- e) Tillgång till klara och lättförståeliga, okomplicerade och billiga förfaranden för behandling av slutförbrukarnas klagomål. Medlemsstaterna skall anta åtgärder för att säkerställa att tvisterna kan lösas snabbt och rättvist med hjälp av dessa förfaranden. Förfarandena skall innefatta ett system för ersättning eller återbetalning. Förfarandena bör i möjligaste mån följa de principer som anges i kommissionens rekommendation 98/257/EG⁽³⁾.
- f) Information till kunder som är anslutna till gassystemet om deras rättigheter att få tillgång till gasförsörjning av en bestämd kvalitet till överkomliga priser.

⁽¹⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 31."

⁽³⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 31."

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel ⁽¹⁾

(2002/C 227 E/20)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 304 slutlig — 2001/0078(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 juni 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 240 E, 28.8.2001, s. 72.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
trande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾ utgör ett viktigt steg på vägen mot fullbordandet av den inre elmarknaden.

(2) Vid sitt möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 efterlyste Europeiska rådet snabba åtgärder för att fullborda den inre marknaden för såväl el- som gassektorn och för att skynda på avregleringen inom dessa sektorer och på så sätt uppnå en fullt fungerande inre marknad inom dessa områden.

(3) Skapandet av en verklig inre elmarknad bör främjas genom intensivare handel inom elsektorn, där handeln i dag är underutvecklad i jämförelse med andra ekonomiska sektorer.

(4) För att komplettera bestämmelserna i direktiv 96/92/EG bör rättvisa, kostnadsrelaterade, öppna och direkt tillämpliga regler införas för tariffer vid gränsöverskridande handel och för tilldelning av tillgänglig sammanlänkningskapacitet, i syfte att garantera effektivt tillträde till överföringssystem för gränsöverskridande handel.

(4) För att komplettera bestämmelserna i direktiv 96/92/EG bör rättvisa, kostnadsrelaterade, öppna och direkt tillämpliga regler som tar hänsyn till en jämförelse mellan effektiva nätoperatörer från strukturellt jämförbara områden införas för tariffer vid gränsöverskridande handel och för tilldelning av tillgänglig sammanlänkningskapacitet, i syfte att garantera effektivt tillträde till överföringssystem för gränsöverskridande handel.

⁽¹⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv ...

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (5) I rådets (energi) slutsatser av den 30 maj 2000 uppmanas kommissionen, medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna/förvaltningarna att så snabbt som möjligt införa ett funktionsdugligt tariffsystem samt metoder för att tilldela tillgänglig sammanlänkningskapacitet på längre sikt.
- (6) I sin resolution av den 6 juli 2000 om kommissionens andra rapport om avregleringen av energimarknaderna efterlyste Europaparlamentet villkor för användning av nät i medlemsstaterna som inte hindrar gränsöverskridande elhandel, och uppmanade kommissionen att lägga fram konkreta förslag som har till ändamål att övervinna befintliga handelshinder i gemenskapen.
- (7) I förordningen bör de grundläggande principerna för tariffsystem och tilldelning av kapacitet fastställas, samtidigt som den bör skapa möjlighet för att anta riktlinjer för ytterligare relevanta principer och metoder som kan främja en snabb anpassning till förändrade förhållanden.
- (8) På en öppen och konkurrensutsatt marknad bör systemansvariga som överför transitflöden via sina nät kompenseras för kostnader i samband med detta av de systemansvariga för de överföringsnät från vilka transitflödet härstammar, eller.
- (9) Betalningar och intäkter som uppstår genom kompensationsbetalningar mellan systemansvariga bör beaktas när de nationella nättarifferna fastställs.
- (10) Det faktiska beloppet som betalas för gränsöverskridande tillträde till systemet kan variera avsevärt, beroende på de systemansvariga för överföringsnäten som är berörda och till följd av strukturella skillnader i de tariffsystem som tillämpas i medlemsstaterna. En viss grad av harmonisering är därför nödvändig för att undvika snedvridningar av handeln.
- (11) Det skulle vara olämpligt att tillämpa avståndsrelaterade tariffer eller särskilda tariffer som endast betalas av exportörer eller importörer.
- Oförändrat
- (8) På en öppen och konkurrensutsatt marknad bör systemansvariga som överför gränsöverskridande flöden via sina nät kompenseras för kostnader i samband med detta av de systemansvariga för de överföringsnät från vilka det gränsöverskridande flödet härstammar och de nät där flödet slutar.
- Oförändrat
- (11) Det skulle vara olämpligt att tillämpa avståndsrelaterade tariffer eller särskilda tariffer, förutsatt att det finns lämpliga platsindikerande signaler, som endast betalas av exportörer eller importörer utöver den allmänna avgiften för tillträde till det nationella nätet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (12) Konkurrensen på den inre marknaden kan utvecklas i praktiken endast om tillträdet till de förbindelser som sammanlänkar de olika nationella systemen garanteras på ett icke-diskriminerande och öppet sätt. Den tillgängliga kapaciteten för dessa förbindelser bör vara den största möjliga som är förenlig med säkerhetsnormerna för säker nätdrift. Vid alla former av differentiering vid tilldelning av tillgänglig kapacitet bör det visas att detta inte leder till orimliga snedvridningar av eller hinder för utvecklingen av handeln.
- (13) Marknadsaktörerna bör ha insyn vad gäller tillgänglig överföringskapacitet och de säkerhets-, planerings- och driftsnormer som påverkar den tillgängliga överföringskapaciteten.
- (14) Intäkter från förvaltningen av överbelastning fungera som en extra inkomstkälla för de systemansvariga.
- (15) Det bör vara möjligt att lösa problemen med överbelastning på olika sätt, förutsatt att de metoder som används ger rätt ekonomisk signal till de systemansvariga för överföringsnäten och till marknadens parter, och att de grundas på marknadsmekanismer.
- (16) För att garantera att den inre marknaden fungerar väl bör det införas förfaranden som ger kommissionen möjlighet att anta beslut och riktlinjer om tariffsystem och kapacitetstilldelning, och som samtidigt säkerställer att medlemsstaternas tillsynsmyndigheter är delaktiga i denna process.
- (17) Nationella myndigheterna bör åläggas att förse kommissionen med relevanta upplysningar. Kommissionen bör behandla sådana upplysningar konfidentiellt. Vid behov bör kommissionen kunna begära in relevanta uppgifter direkt från de berörda företagen.
- (18) De nationella tillsynsmyndigheterna bör se till att de bestämmelser som omfattas av denna förordning och de riktlinjer som antas enligt denna förordning följs.
- (19) Medlemsstaterna bör anta bestämmelser om påföljder för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och se till att de genomförs. Påföljderna måste vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (12) En fungerande konkurrens på den inre marknaden förutsätter icke-diskriminerande och öppna avgifter för användningen av systemet med dithörande sammanlänkande ledningar i överföringssystemet. Den tillgängliga kapaciteten för dessa förbindelser bör vara den största möjliga som är förenlig med säkerhetsnormerna för säker nätdrift. Vid alla former av differentiering vid tilldelning av tillgänglig kapacitet bör det visas att detta inte leder till orimliga snedvridningar av eller hinder för utvecklingen av handeln.
- Oförändrat
- (14) Det bör finnas regler för användningen av intäkter från förvaltningen av överbelastning, med tidsbegränsat undantag om sammanlänkningens särdrag motiverar detta.

Oförändrat

- (17) Medlemsstaterna och de behöriga nationella myndigheterna bör åläggas att förse kommissionen med relevanta upplysningar. Kommissionen bör behandla sådana upplysningar konfidentiellt. Vid behov bör kommissionen kunna begära in relevanta uppgifter direkt från de berörda företagen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(20) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för den planerade åtgärden, nämligen att upprätta en harmoniserad ram för gränsöverskridande elhandel, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Denna förordning inskränker sig till det minimum som krävs för att nå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

(21) Enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ bör de åtgärder som behövs för genomförande av denna förordning antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet, eller genom det rådgivande förfarandet i artikel 3 i det beslutet, beroende på arten av de åtgärder som skall vidtas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Syfte och tillämpningsområde**

Denna förordning syftar till att främja gränsöverskridande elhandel och därmed till konkurrens på den inre elmarknaden, genom upprättandet av en mekanism för kompensation för transitflöden av el och införande av harmoniserade principer för avgifter för gränsöverskridande överföring och för tilldelning av tillgänglig kapacitet för sammanlänknings mellan de nationella överföringssystemen.

Denna förordning syftar till att främja gränsöverskridande elhandel och därmed till konkurrens på den inre elmarknaden, genom upprättandet av en mekanism för kompensation för gränsöverskridande flöden av el och införande av harmoniserade principer för avgifter för gränsöverskridande överföring och för tilldelning av tillgänglig kapacitet för sammanlänknings mellan de nationella överföringssystemen.

*Artikel 2***Definitioner**

1. I denna förordning skall de definitioner som omfattas av artikel 2 i direktiv 96/92/EG tillämpas.

2. Dessutom avses i detta direktiv med

a) ett fysiskt elflöde som överförs via en medlemsstats överföringssystem och som varken producerats eller är avsett för förbrukning i den medlemsstaten, inbegripet sådana transitflöden som allmänt benämns "loop flows" eller "parallel-flows".

Oförändrat

a) *gränsöverskridande flöde*: ett fysiskt elflöde i en medlemsstats överföringsnät som uppkommer genom producent- eller konsumentverksamhet utanför medlemsstaten i fråga.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

b) *överbekastning*: en situation där en sammanlänkning mellan nationella nät för överföring på grund av kapacitetsbrist inte kan ta emot alla transaktioner som uppkommer genom internationell handel mellan marknadsaktörer.

Artikel 3

Kompensationsmekanismer mellan systemansvariga för överföringsnäten

1. Systemansvariga för överföringsnäten skall få kompensation för kostnader som uppstår till följd av att de överför transitflöden av el via sina nät.

2. Den kompensation som avses i punkt 1 skall betalas av operatören av det nationella överföringssystem från vilket transitflödet härstammar och/eller av det system för vilket flödet är avsett.

3. Kompensationsbetalningar skall göras regelbundet för en viss period i förfluten tid. Vid behov skall kompensationsbetalningarna justeras i efterhand för att avspegla de faktiska kostnader som uppstått.

Den första tidsperiod för vilken kompensationsbetalningar skall göras skall bestämmas i de riktlinjer som avses i artikel 7.

4. Kommissionen skall enligt det förfarande som avses i artikel fastställa de belopp som skall betalas i kompensation.

5. Den kvantitet transitflöden som överförts och den kvantitet transitflöden som härstammar från och/eller är avsedda för nationella överföringssystem skall fastställas på grundval av det faktiskt uppmätta fysiska elflödet under en viss tidsperiod.

6. De kostnader som uppstår till följd av överföring av transitflöden skall fastställas på grundval av en långsiktig uppskattning av framtida genomsnittliga faktiska kostnader (vilket skall spegla de kostnader och fördelar som uppkommer för nätet på grund av överföring av transitflöden, jämfört med de kostnader som skulle uppkomma om sådana flöden saknades)

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) *överbekastning*: en situation där en sammanlänkning mellan nationella nät för överföring på grund av kapacitetsbrist i berörda sammanlänknings och/eller nationella överföringssystem inte kan ta emot alla transaktioner som uppkommer genom internationell handel mellan marknadsaktörer.

c) *export av el*: avsändande av el från en medlemsstat, underförstått att ett motsvarande mottagande ("import") äger rum i en annan medlemsstat eller tredje land.

Oförändrat

1. Systemansvariga för överföringsnäten skall få kompensation för kostnader som uppstår till följd av att de överför gränsöverskridande flöden av el via sina nät.

2. Den kompensation som avses i punkt 1 skall betalas av operatören av det nationella överföringssystem från vilket det gränsöverskridande flödet härstammar och av det system för vilket flödet är avsett.

3. Kompensationsbetalningar skall göras regelbundet för en viss period i förfluten tid. Vid behov skall kompensationsbetalningarna justeras i efterhand för att avspegla de faktiska kostnader som uppstått och erkänts.

Oförändrat

4. Kommissionen skall enligt det förfarande som avses i artikel 12.4 fastställa de belopp som skall betalas i kompensation.

5. Den kvantitet gränsöverskridande flöden som överförts och den kvantitet gränsöverskridande flöden som enligt sin beteckning härstammar från och/eller är avsedda för nationella överföringssystem skall fastställas på grundval av det faktiskt uppmätta fysiska elflödet under en viss tidsperiod.

6. De kostnader som uppstår till följd av överföring av gränsöverskridande flöden skall fastställas på grundval av en långsiktig uppskattning av framtida genomsnittliga faktiska kostnader med beaktande av förluster, investeringar i ny infrastruktur och en lämplig andel av kostnaderna för befintlig infrastruktur, om den befintliga infrastrukturen anlagts för överföring av gränsöverskridande flöden. Vid beräkningen av de kostnader som uppkommit skall sedvanliga metoder för kostnadsberäkning användas. De fördelar som uppkommer för nätet på grund av överföring av gränsöverskridande flöden skall beaktas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 4

Avgifter för tillträde till nät

1. De avgifter som tas ut av nationella nätoperatörer för tillträde till nationella nät skall spegla de faktiska kostnaderna och vara öppna, anpassade till de avgifter som tas ut av effektiva nätoperatörer samt tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt. De får inte vara avståndsrelaterade.

2. Avgift för tillträde till nationella nät kan tas ut av producenter och konsumenter (belastning). Den andel av de sammanlagda nätavgifterna som bärs av producenterna skall vara mindre än den andel som bärs av konsumenterna. Där så är lämpligt skall den tariffnivå som tillämpas för producenter och/eller konsumenter vara platsindikerande och ta hänsyn till de nätförluster och de överbelastningar som orsakats.

3. Kostnader och intäkter som uppstår på grund av mekanismen för kompensationsbetalningar mellan de systemansvariga för överföringsnäten skall beaktas när avgifterna för nättillträde fastställs. Både faktiska betalningar som gjorts och mottagits, och betalningar som förväntas för kommande tidsperioder och som beräknas på grundval av tidigare perioder, skall beaktas.

4. Om inte annat följer av punkt 2 skall avgifter som tas ut av producenter och konsumenter för tillträde till nationella nät tillämpas oberoende av elens härkomst- respektive destinationsland såsom detta är angivet i det bakomliggande handelsavtalet. Ingen extra avgift utöver den allmänna avgiften för tillträde till nationella nät får tas ut av exportörer och importörer.

5. Det får inte tas ut någon särskild nätavgift för enskild eltransit som omfattas av mekanismen för kompensationsbetalningar mellan de systemansvariga för överföringsnäten.

Artikel 5

Tillhandahållande av upplysningar om sammanläkningskapacitet

1. De systemansvariga för överföringsnäten skall upprätta mekanismer för samordning och utbyte av information i syfte att garantera nätens säkerhet i samband med hantering av överbelastning.

2. De normer för säkerhet, drift och planering som används av de systemansvariga för överföringsnäten skall offentliggöras. Offentliggörandet skall omfatta en allmän plan för beräkning av den sammanlagda överföringskapaciteten och säkerhetsmarginalen för överföringen, som baseras på nätets elektriska och fysikaliska egenskaper. Sådana planer skall godkännas av de nationella tillsynsmyndigheterna.

Oförändrat

1. De avgifter som tas ut av nätoperatörer för tillträde till nationella nät skall medge insyn och spegla de faktiska kostnaderna såvida dessa motsvarar de avgifter som tas ut av effektiva och strukturellt jämförbara nätoperatörer samt tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt. De får inte vara avståndsrelaterade.

Oförändrat

4. Under förutsättning att lämpliga och effektiva platsindikerande signaler är installerade, i enlighet med punkt 2, skall avgifter som tas ut av producenter och konsumenter för tillträde till nationella nät tillämpas oberoende av elens härkomst- respektive destinationsland såsom detta är angivet i det bakomliggande handelsavtalet. Detta får inte påverka de avgifter som uppkommer från den hantering av överkapacitet som avses i artikel 6.

5. Det får inte tas ut någon särskild nätavgift för enskild eltransit.

Oförändrat

2. De normer för säkerhet, drift och planering som används av de systemansvariga för överföringsnäten skall offentliggöras. Offentliggörandet skall omfatta en allmän plan för beräkning av den sammanlagda överföringskapaciteten och säkerhetsmarginalen för överföringen, som baseras på nätets elektriska och fysikaliska egenskaper. Sådana planer skall godkännas av de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 22 i direktiv 96/92/EG.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. De systemansvariga för överföringsnäten skall offentliggöra beräkningar av tillgänglig överföringskapacitet för varje dag och ange om tillgänglig överföringskapacitet redan reserverats. Dessa offentliggöranden skall ske på bestämda tidpunkter före själva överföringsdagen, och skall under alla omständigheter omfatta beräkningar av kapaciteten för den kommande veckan och den kommande månaden. De offentliggjorda uppgifterna skall omfatta en kvantitativ beskrivning av den tillgängliga kapacitetens förväntade tillförlitlighet.

Artikel 6

Allmänna principer om hantering av överbelastning

1. Problem med överbelastning i näten skall åtgärdas med icke-diskriminerande, marknadsbaserade lösningar som ger effektiva ekonomiska signaler till de berörda marknadsdeltagarna och de systemansvariga.

2. Förfaranden för att ställa in handel får endast tillämpas i nödfall när den systemansvarige för överföringsnäten tvingas vidta omedelbara åtgärder och omdirigering eller motköp inte är möjliga.

Marknadsdeltagare som fått sig tilldelad kapacitet skall kompenseras om denna kapacitet skulle skäras ned.

3. Sammanlänkningarnas maximala kapacitet som uppfyller säkerhetsnormerna för säker nät drift skall ställas till marknadsdeltagarnas förfogande.

4. Tilldelad kapacitet som inte utnyttjas skall återföras till marknaden.

5. De systemansvariga för överföringsnäten skall, i den utsträckning det är tekniskt möjligt, dirigera kapacitetsbehoven för energiflöden i motsatt riktning genom överbelastade sammanlänkningsförbindelser för att maximalt utnyttja denna förbindelses kapacitet. Handel som minskar överbelastning får aldrig nekas.

6. Inkomster från tilldelning av sammanlänkningskapacitet skall användas för ett eller flera av följande ändamål:

a) För att garantera den faktiska tillgängligheten hos den tilldelade kapaciteten.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. De systemansvariga för överföringsnäten skall offentliggöra beräkningar av tillgänglig överföringskapacitet för varje dag och ange om tillgänglig överföringskapacitet redan reserverats. Dessa offentliggöranden skall ske på bestämda tidpunkter före själva överföringsdagen, och skall under alla omständigheter omfatta beräkningar av kapaciteten för den kommande veckan och den kommande månaden samt en kvantitativ beskrivning av den tillgängliga kapacitetens förväntade tillförlitlighet.

Oförändrat

2. Förfaranden för att ställa in handel får endast tillämpas i nödfall när den systemansvarige för överföringsnäten tvingas vidta omedelbara åtgärder och omdirigering eller motköp inte är möjliga. Alla sådana förfaranden skall tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

Utom vid "force majeure" skall marknadsdeltagare som fått sig tilldelad kapacitet kompenseras om denna skulle skäras ned.

Oförändrat

4. Marknadsdeltagarna skall i god tid före den relevanta operativa perioden informera de berörda systemansvariga för överföringsnäten huruvida de har för avsikt att använda tilldelad kapacitet. Tilldelad kapacitet som inte utnyttjas skall återföras till marknaden på ett öppet, tydligt och icke-diskriminerande sätt.

5. De systemansvariga för överföringsnäten skall, i den utsträckning det är tekniskt möjligt, dirigera kapacitetsbehoven för energiflöden i motsatt riktning genom överbelastade sammanlänkningsförbindelser för att maximalt utnyttja denna förbindelses kapacitet. Handel som minskar överbelastning får aldrig nekas, med hänsyn tagen till nätsäkerheten.

6. Inkomster från tilldelning av sammanlänkningskapacitet som överskrider en rimlig avkastning på investeringar skall användas för ett eller flera av följande ändamål:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Till nätverksinvesteringar som bevarar eller ökar sammanlänkningskapaciteten.

c) För att minska nätavgifter.

Sådana inkomster kan sättas in i en fond som förvaltas av de systemansvariga för överföringsnäten. De får inte utgöra en extra inkomstkälla för de systemansvariga för överföringsnäten.

Utgår

7. I de medlemsstater som sammanbinds av en sammanlänkning får de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 22 i direktiv 96/92/EG besluta att sammanlänningen under en begränsad tid skall vara undantagen från punkt 6, i enskilda fall eller generellt. Undantaget skall vara förnybart.

En sammanlänkning som är undantagen från punkt 6 omfattas likväl av artikel 22 i direktiv 96/92/EG och konkurrensreglerna i EG-fördraget.

8. För att vara berättigad till ett undantag enligt punkt 7 måste sammanlänningen uppfylla följande villkor:

- a) Den ägs av en fysisk eller juridisk person som åtminstone i juridisk mening är skild från de systemansvariga för de överföringsnät vilkas system sammanbinds av sammanlänningen.
- b) Avgifter tas ut från särskilda användare av sammanlänningen.
- c) Sedan genomförandet av direktiv 96/92/EG har inget kapital och inga driftskostnader för sammanlänningen återbetalats genom en del av avgifterna för användningen av de överförings- eller distributionssystem som sammanbinds av sammanlänningen.

Inget undantag får beviljas, om gemenskapslagstiftningen eller nationell lagstiftning förbjuder parterna, utom de båda berörda systemansvariga för överföringsnät eller distribution, att upprätta en ny sammanlänkning mellan de båda berörda överförings- eller distributionssystemen.

Undantag skall normalt bara gälla direktlinjer.

9. Beslutet om och villkoren för undantaget skall offentliggöras och utan dröjsmål anmälas till kommissionen, tillsammans med all relevant information rörande beslutet. Informationen kan överlämnas till kommissionen som paket för att ge kommissionen möjlighet att fatta ett välgrundat beslut. Inom fyra veckor efter det att anmälan mottagits får kommissionen av den berörda nationella tillsynsmyndigheten begära att beslutet om beviljande av undantag skall ändras eller återkallas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 7

Riktlinjer

1. Kommissionen skall vid behov, enligt det förfarande som avses i artikel 12.2, anta och ändra riktlinjer i följande frågor som rör mekanismen för kompensationsbetalningar mellan de systemansvariga för överföringsnäten:

- a) Detaljerna för hur det fastställs vilka systemansvariga för överföringsnät som är skyldiga att betala kompensation för transitflöden i enlighet med artikel 3.2.
- b) Detaljerna för det betalningsförfarande som skall tillämpas, inbegripet fastställande av den första tidsperioden för vilken kompensation skall betalas, i enlighet med artikel 3.3 andra stycket.
- c) Detaljerna för de metoder som skall användas för att bestämma den kvantitet el som gått i transit och den kvantitet el som har exporterats/importerats, i enlighet med artikel 3.5.
- d) Detaljerna för de metoder som skall användas för att fastställa vilka kostnader som uppkommit till följd av överföring av el i transit, i enlighet med artikel 3.6.
- e) Nationella systems delaktighet, när dessa är sammanlänkade med direkta strömledningar, i enlighet med artikel 3.

2. I riktlinjerna skall det också bestämmas hur de avgifter för producenter och konsumenter (belastning) som tillämpas inom ramen för nationella tariffsystem skall harmoniseras närmare, i enlighet med de principer som anges i artikel 4.2.

Om den berörda nationella tillsynsmyndigheten inte efterkommer begäran inom fyra veckor, skall kommissionen utan dröjsmål fatta ett slutligt beslut i enlighet med förfarandet i artikel 12.2.

Kommersiellt känslig information skall av kommissionen behandlas konfidentiellt.

Oförändrat

1. Kommissionen skall vid behov, enligt det förfarande som avses i artikel 12.2, anta och ändra riktlinjer i följande frågor som rör mekanismen för kompensationsbetalningar mellan de systemansvariga för överföringsnäten, i överensstämmelse med principerna i artikel 3:

- a) Detaljerna för hur det fastställs vilka systemansvariga för överföringsnät som är skyldiga att betala kompensation för gränsöverskridande flöden i enlighet med artikel 3.2.

Oförändrat

c) Detaljerna för de metoder som skall användas för att bestämma den kvantitet gränsöverskridande flöden som överförs och beteckningen på den kvantitet av sådana flöden som härstammar från och/eller slutar i enskilda medlemsstaters överföringssystem, i enlighet med artikel 3.5.

d) Detaljerna för de metoder som skall användas för att fastställa vilka kostnader som uppkommit till följd av överföring av gränsöverskridande flöden, i enlighet med artikel 3.6.

e) Detaljerna för behandlingen i samband med ersättningstransaktioner mellan systemansvariga för elflöden som har sitt ursprung i eller slutar i länder utanför EES.

f) Nationella systems delaktighet, när dessa är sammanlänkade med direkta strömledningar, i enlighet med artikel 3.

2. I riktlinjerna skall det också bestämmas hur de avgifter för producenter och konsumenter (belastning) som tillämpas inom ramen för nationella tariffsystem stegvis skall harmoniseras, inklusive beaktandet av kompensationsmekanismen mellan systemansvariga i de nationella nätavgifterna, i enlighet med de principer som anges i artikel 4.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Kommissionen skall vid behov, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2, ändra de riktlinjer om förvaltning och tilldelning av tillgänglig transferkapacitet i sammanlänknings mellan nationella system som anges i bilagan, i överensstämmelse med principerna i artiklarna 5 och 6. I samband med sådana ändringar skall man vid behov fastställa sådana allmänna regler om minimikrav på säkerhet och driftsnormer för användning och drift av nätet som avses i artikel 5.2.

Artikel 8

Nationella tillsynsmyndigheter

Nationella tillsynsmyndigheter skall säkerställa att nationella tariffer och metoder i fråga om hantering av överbelastning upprättas och tillämpas i enlighet med denna förordning och de riktlinjer som antagits enligt artikel 7.

Artikel 9

Tillhandahållande av information och sekretess

1. Medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna skall på begäran förse kommissionen med all information som behövs för det ändamål som avses i artiklarna 3.4 och 7.

De nationella tillsynsmyndigheterna skall, särskilt för det ändamål som avses i artikel 3.4 regelbundet informera om de kostnader som faktiskt uppkommit för nationella systemansvariga som tar emot transitflöden, samt om den export och import som förekommit under en viss period. De skall också lämna de uppgifter och den information som ligger till grund för dessa beräkningar.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna och förvaltningarna har möjlighet och rättighet att tillhandahålla den information som krävs enligt punkt 1.

3. Kommissionen får begära all information som behövs för de ändamål som avses i artiklarna 3.4 och 7 direkt från företag eller företagssammanslutningar.

Om kommissionen skickar en begäran om information till ett företag eller en företagssammanslutning, skall kommissionen samtidigt skicka en kopia av begäran till den nationella tillsynsmyndighet som inrättats enligt artikel 22.1 i direktiv 96/92/EG i den medlemsstat där företaget eller företagssammanslutningen har sitt säte.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

Nationella tillsynsmyndigheter enligt artikel 22 i direktiv 96/92/EG ⁽¹⁾ skall ansvara för att tariffer för tillgång till nätet och metoder i fråga om hantering av överbelastning upprättas och tillämpas i enlighet med denna förordning och de riktlinjer som antagits enligt artikel 7.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna enligt artikel 22 i direktiv 96/92/EG ⁽¹⁾ skall på begäran förse kommissionen med all information som behövs för det ändamål som avses i artiklarna 3.4 och 7.

De nationella tillsynsmyndigheterna skall, särskilt för det ändamål som avses i artikel 3.4 och 3.6, regelbundet lämna uppgifter och all relevant information som hör samman med de verkliga flödena i näten hos de systemansvariga för överföringsnäten och kostnaderna för nätet.

Oförändrat

3. Kommissionen får begära all information som behövs för de ändamål som avses i artiklarna 3.4 och 7 direkt från berörda företag eller företagssammanslutningar.

Om kommissionen skickar en begäran om information till ett företag eller en företagssammanslutning, skall kommissionen samtidigt skicka en kopia av begäran till de nationella tillsynsmyndigheter som inrättats enligt artikel 22.1 i direktiv 96/92/EG i den medlemsstat där företaget eller företagssammanslutningen har sitt säte.

⁽¹⁾ Direktivet ändrat genom direktiv ...

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

4. I sin begäran om information skall kommissionen ange den rättsliga grunden för begäran, den tidsfrist inom vilken informationen skall lämnas, syftet med begäran samt de påföljder som gäller enligt artikel 11.2 om felaktig, ofullständig eller vilseledande information lämnas.

5. Ägarna till företagen eller deras företrädare eller – om det rör sig om juridiska personer, företag eller firmor, eller om sammanslutningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller enligt deras bolagsordning – skall lämna den information som begärs. Advokater som är bemyndigade att agera får tillhandahålla informationen på sina klienters vägnar, i vilket fall klienten skall bära det fulla ansvaret om informationen är felaktig, ofullständig eller vilseledande.

6. Om ett företag eller en företagssammanslutning inte tillhandahåller den begärda informationen inom den tidsfrist som kommissionen fastställt, eller tillhandahåller ofullständig information, skall kommissionen genom ett beslut kräva att informationen tillhandahålls. I beslutet skall anges vilken information som krävs och en lämplig tidsfrist fastställas inom vilken den skall tillhandahållas. I beslutet skall de påföljder som fastställs i artikel 11.2 anges. I beslutet skall även rätten att få beslutet granskat av Europeiska gemenskapernas domstol anges.

Kommissionen skall samtidigt skicka en kopia av sitt beslut till den tillsynsmyndighet som anges i punkt 3 andra stycket i den medlemsstat där personen har sin hemvist eller företaget eller företagssammanslutningen har sitt säte.

7. Information som inhämtats enligt denna förordning skall endast användas för de ändamål som avses i artiklarna 3.4 och 7.

Kommissionen får inte röja information som den får enligt denna förordning som omfattas av tystnadsplikt.

*Artikel 10***Medlemsstaternas rätt att besluta om mer detaljerade åtgärder**

Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas rätt att behålla eller införa åtgärder som innehåller mer detaljerade bestämmelser än de som anges i denna förordning och i de riktlinjer som avses i artikel 7.

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. I sin begäran om information skall kommissionen ange den rättsliga grunden för begäran, den tidsfrist inom vilken informationen skall lämnas, syftet med begäran samt de påföljder som gäller enligt artikel 11.2 om felaktig, ofullständig eller vilseledande information lämnas. Tidsfristen skall vara rimlig med hänsyn till hur sammansatt och brådskande den begärda informationen är.

Oförändrat

Kommissionen skall samtidigt skicka en kopia av sitt beslut till de nationella tillsynsmyndigheter som inrättats enligt artikel 22.1 i direktiv 96/92/EG i den medlemsstat där personen har sin hemvist eller företaget eller företagssammanslutningen har sitt säte.

Oförändrat

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas rätt att behålla eller införa åtgärder som innehåller mer detaljerade bestämmelser än de som anges i denna förordning och i de riktlinjer som avses i artikel 7.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 11

Oförändrat

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall fastställa reglerna för påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att bestämmelserna följs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast [ange ett datum] och skall utan dröjsmål meddela eventuella ändringar som påverkar bestämmelserna.

2. Kommissionen kan genom beslut ålägga företag eller företagssammanslutningar böter upp till högst 1 % av företagets totala omsättning under det föregående verksamhetsåret, om företaget uppsåtligt eller oavsiktligt har lämnat felaktig, ofullständig eller vilseledande information som svar på en begäran som gjorts enligt artikel 9.3 eller om företaget inte lämnar information inom den tidsfrist som fastställts genom ett beslut som antagits enligt artikel 9.6 första stycket.

Bötesbeloppets storlek skall fastställas både med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och till hur länge den pågått.

3. Påföljder enligt punkt 1 och beslut som fattas enligt punkt 2 skall inte betraktas som straffrättsliga.

Artikel 12

Föreskrivande kommitté**Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Oförändrat

2. När hänvisning sker till denna punkt, skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och 8 i det beslutet skall iaktas.

2. När hänvisning sker till denna punkt, skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet skall iaktas.

3. Den tid som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till två månader.

3. Den tid som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

4. När hänvisning sker till denna punkt, skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet skall iaktas.

Artikel 13

Rådgivande kommitté

Artikel 13

Kommissionens rapport

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna punkt, skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och 8 i det beslutet skall iaktas.

Kommissionen skall se över genomförandet av förordningen. Inom tre år efter det att förordningen har trätt i kraft skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om de erfarenheter som gjorts vid dess tillämpning. I rapporten skall det i synnerhet undersökas i vilken utsträckning man genom förordningen lyckats se till att villkoren för tillträde till nät för gränsöverskridande utbyte av el är icke-diskriminerande och återspeglar kostnaderna samt bidrar till kundernas valfrihet på en väl fungerande inre marknad och till långsiktig försörjningstrygghet. Vid behov skall rapporten åtföljas av lämpliga förslag och/eller rekommendationer.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 14

Oförändrat

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den [ange datum].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

RIKTLINJER FÖR HANTERING AV ÖVERBELASTNINGAR**Allmänt**

Oförändrat

1. De metoder för hantering av överbelastningar som medlemsstaterna infört bör hantera kortsiktiga överbelastningar på ett ekonomiskt sätt samtidigt som man uppmuntrar investeringar i effektiva nät och produktion på rätta platser.

2. För att minimera de negativa påverkningarna från överbelastningar på handeln, bör det befintliga nätet användas med den maximala kapacitet som överensstämmer med normerna för säker nätdrift.

3. De systemansvariga bör tillhandahålla icke-diskriminerande och öppna normer i vilka de beskriver de metoder för hantering av överbelastningar de kommer att tillämpa vid vissa förhållanden. Dessa normer tillsammans med säkerhetsnormer bör beskrivas i öppna dokument som är tillgängliga för allmänheten.

4. Olika behandling av olika typer av gränsöverskridande transaktioner, oavsett om det rör sig om fysiska bilaterala kontrakt eller bud på utlandsorganiserade marknader, bör minimeras när man utarbetar regler för specifika metoder för hantering av överbelastningar. Metoden för att tilldela knapp överföringskapacitet måste vara tydlig. Det måste kunna visas att eventuella skillnader i hur överföringar behandlas inte snedvrider konkurrensen eller hindrar utvecklingen av den.

5. Prissignaler som är ett resultat av systemen för hantering av överbelastningar bör vara riktningsgivande.

6. Alla tänkbara insatser skall göras för att leda vidare kapacitetsbehov för energiflöden som går i motsatt riktning via den överbelastade förbindelseledningen, så att dess kapacitet kan utnyttjas maximalt. Enligt systemen för att hantera överbelastning får överföringar som minskar överbelastning aldrig nekas.

Utgår

2. De systemansvariga bör tillhandahålla icke-diskriminerande och öppna normer i vilka de beskriver de metoder för hantering av överbelastningar de kommer att tillämpa vid vissa förhållanden. Dessa normer tillsammans med säkerhetsnormer bör beskrivas i öppna dokument som är tillgängliga för allmänheten.

3. Olika behandling av olika typer av gränsöverskridande transaktioner, oavsett om det rör sig om fysiska bilaterala kontrakt eller bud på utlandsorganiserade marknader, bör minimeras när man utarbetar regler för specifika metoder för hantering av överbelastningar. Metoden för att tilldela knapp överföringskapacitet måste vara tydlig. Det måste kunna visas att eventuella skillnader i hur överföringar behandlas inte snedvrider konkurrensen eller hindrar utvecklingen av den.

4. Prissignaler som är ett resultat av systemen för hantering av överbelastningar bör vara riktningsgivande.

Utgår

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

7. All kapacitet som inte använts måste göras tillgänglig för andra aktörer. Detta kan ske genom meddelandeförfaranden.
 8. Eventuella intäkter från tilldelning av sammanlänkningskapacitet kan användas för omdirigering eller för motköp för att man skall hålla den kapacitet som tilldelades marknadsaktörerna stabil. I princip skall eventuella återstående intäkter användas för nätinvesteringar för att minska överbelastningarna eller för att minska den totala nättariffen. De systemansvariga får förvalta dessa medel, men inte behålla dem.
 9. De systemansvariga bör erbjuda överföringskapacitet så stabilt som möjligt. En rimlig del av kapaciteten får erbjudas marknaden under stegvis mindre stabila villkor, men de exakta villkoren för gränsöverskridande transporter bör ständigt vara tillgängliga för marknadsaktörerna.
 10. Med tanke på att det europeiska kontinentala nätet är starkt sammanflätat och att användningen av överföringsledningarna påverkar effektlödena på minst två sidor av en nationell gräns, måste nationella tillsynsmyndigheter säkerställa att det inte sker någon ensidig utformning av förfaranden för hantering av överbelastningar som i högre utsträckning påverkar effektlöden i något av de inblandade näten.
5. De systemansvariga bör erbjuda överföringskapacitet så stabilt som möjligt. En rimlig del av kapaciteten får erbjudas marknaden under stegvis mindre stabila villkor, men de exakta villkoren för gränsöverskridande transporter bör ständigt vara tillgängliga för marknadsaktörerna.
 6. Med tanke på att det europeiska kontinentala nätet är starkt sammanflätat och att användningen av överföringsledningarna påverkar effektlödena på minst två sidor av en nationell gräns, måste nationella tillsynsmyndigheter säkerställa att det inte sker någon ensidig utformning av förfaranden för hantering av överbelastningar som i högre utsträckning påverkar effektlöden i något av de inblandade näten.

Långtidskontrakt

1. Prioriterad tillträdesrättigheter till en sammanlänkningskapacitet kan inte tilldelas via kontrakt som innebär att artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget överträds.
2. Befintliga långtidskontrakt skall inte ha förtur när de skall förnyas.

Tillhandahållande av information

1. Systemansvariga bör införa mekanismer för samordning och informationsutbyte för att garantera nätsäkerheten.
2. Systemansvariga bör offentliggöra alla relevanta uppgifter om de totala gränsöverskridande kapaciteterna. Förutom sommar- och vintervärden för den totala kapaciteten, bör de systemansvariga offentliggöra uppskattningar av överföringskapacitet för varje dag vid flera tidsintervall för transportdagen. Grundkravet bör vara att exakta uppskattningar en vecka i förväg skall tillhandahållas marknaden och de systemansvariga bör också vidta åtgärder för att tillhandahålla information en månad i förväg. En beskrivning av uppgifternas pålitlighet bör bifogas.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Systemansvariga bör offentliggöra en allmän beskrivning av hur den totala överföringskapaciteten och -pålitligheten beräknas med nätets elektriska och fysiska karaktäristika som underlag. Beskrivningen skall godkännas av tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Säkerhetsnormerna samt drifts- och planeringsnormerna bör ingå i den information som de systemansvariga bör offentliggöra i öppna och offentliga dokument.

Metoder för hantering av överbelastningar

1. I princip bör problem i fråga om överbelastningar behandlas med marknadsbaserade lösningar. Detta innebär i klartext att man skall prioritera lösningar på överbelastningsproblem som ger lämpliga pris-signaler till inblandade marknadsaktörer och systemansvariga.
2. Problem i fråga om överbelastning bör helst lösas med metoder som inte bygger på transaktioner, dvs. metoder som innebär att man inte behöver välja mellan kontrakt från enskilda marknadsaktörer.
3. Systemet med marknadsuppdelning, så som det används inom elbörsen Nordpool, är den hanteringsmetod för överbelastning som i princip uppfyller det här kravet bäst.
4. De metoder som på kort sikt kan användas på kontinenten i Europa är implicita och explicita auktioner samt gränsöverskridande samordnad omdirigering.
5. Gränsöverskridande samordnad omdirigering eller motköp kan användas gemensamt av de systemansvariga som berörs. De systemansvarigas utgifter för motköp och omdirigering måste dock vara så stora att de får någon effekt.
6. Inskränkningar av överföringar, som är ett resultat av tidigare fastställda prioriteringsregler, bör endast vidtas i nödsituationer då de systemansvariga måste handla snabbt och omdirigering inte är något alternativ.
7. De eventuella fördelarna med en kombination i form av marknadsuppdelning för att lösa "permanent" överbelastning och motköp för att lösa tillfällig överbelastning bör genast undersökas som en mer permanent metod för att hantera överbelastningar.

Riktlinjer för explicita auktioner

1. Auktionssystemet måste utformas på ett sådant sätt att all tillgänglig kapacitet bjuds ut på marknaden. Detta kan åstadkommas genom sammansatta auktioner där kapaciteter auktioneras för olika tidsperioder och med olika kriterier (t.ex. i fråga om den förväntade pålitligheten hos den aktuella tillgängliga kapaciteten).

ÄNDRAT FÖRSLAG

Principer för metoder för hantering av överbelastningar

Utgår

1. Problem i fråga om överbelastning bör helst lösas med metoder som inte bygger på transaktioner, dvs. metoder som innebär att man inte behöver välja mellan kontrakt från enskilda marknadsaktörer.
2. Systemet med marknadsuppdelning, så som det används inom elbörsen Nordpool, är den hanteringsmetod för överbelastning som i princip uppfyller det här kravet bäst.
3. De metoder som på kort sikt kan användas på kontinenten i Europa är implicita och explicita auktioner samt gränsöverskridande samordnad omdirigering.
4. Gränsöverskridande samordnad omdirigering eller motköp kan användas gemensamt av de systemansvariga som berörs. De systemansvarigas utgifter för motköp och omdirigering måste dock vara så stora att de får någon effekt.

Utgår

5. De eventuella fördelarna med en kombination i form av marknadsuppdelning för att lösa "permanent" överbelastning och motköp för att lösa tillfällig överbelastning bör genast undersökas som en mer permanent metod för att hantera överbelastningar.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Den totala sammanlänkningskapaciteten bör bjudas ut i en serie auktioner, som exempelvis kan hållas årligen, en gång per månad eller vecka eller en eller flera gånger dagligen beroende på behoven på de berörda marknaderna. Vid var och en av dessa auktioner måste en förutbestämd del av den tillgängliga överföringskapaciteten plus eventuell återstående kapacitet som inte tilldelades vid tidigare auktioner tilldelas.
 3. Förfarandena för den explicita auktionen måste förberedas i nära samarbete mellan den nationella tillsynsmyndigheten och berörd systemansvarig och vara utformade på ett sådant sätt att budgivarna även kan delta i de organiserade marknadernas dagliga verksamhet (t.ex. elutbyte) i de länder som är inblandade.
 4. Elflödena i bägge riktningarna i överbelastade förbindelseledningar bör i princip ledas så att transportkapaciteten maximeras i den riktning som är överbelastad. Förfarandena för att leda flödena bör uppfylla kraven för säker systemdrift.
 5. För att erbjuda marknaden så mycket kapacitet som möjligt, bör de ekonomiska risker som är förknippade med omledning av flödet bäras av dem som orsakar riskerna.
 6. Det auktionsförfarande som antas bör utformas så att det sänder riktninggivande prissignaler till marknadsaktörerna. Transporter som går i motsatt riktning mot den dominerande lindrar överbelastningen och bör därför bidra till att det skapas extra transportkapacitet på den överbelastade förbindelseledningen.
 7. När den behöriga tillsynsmyndigheten utformar auktionsmekanismerna bör den mycket noggrant överväga att sätta en gräns för den mängd kapacitet som kan köpas/ägas/användas av en enskild marknadsaktör för att inte riskera att skapa eller förvärra problem som beror på att en eller flera marknadsaktörer har en dominerande ställning.
 8. För att främja att det skapas smidiga elmarknader, bör det kunna handlas fritt med kapacitet, som köpts på auktion, före tidpunkten för anmälan.
8. För att främja att det skapas smidiga elmarknader, bör det kunna handlas fritt med kapacitet, som köpts på auktion, till dess att den systemansvarige får anmälan om att den köpta kapaciteten kommer att användas.
-

Ändrat förslag till rådets förordning om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater

(2002/C 227 E/21)

KOM(2002) 316 slutlig — 2002/0095(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 7 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

på gemenskapsexporten som Förenta staternas skyddsåtgärd har.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

(7) För vissa produkter som kallas "vissa platta stålprodukter" har Förenta staternas skyddsåtgärd inte vidtagits till följd av en ökning av importen i absoluta tal.

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Förenta staterna har infört en skyddsåtgärd i form av tullkvoter eller höjda tullar för import av stålprodukter från bl.a. Europeiska gemenskapen med verkan från och med den 20 mars 2002.

(8) I enlighet med WTO-avtalet bör därför en del av gemenskapens medgivanden, motsvarande den del av skyddsåtgärden som inte vidtagits till följd av en ökning av importen i absoluta tal och även motsvarande ett belopp av 379 miljoner euro i tillämpliga tullar, från och med den 18 juni 2002 upphävas för produkter som är av särskild betydelse för Förenta staterna fram till dess att Förenta staternas skyddsåtgärd upphävs.

(2) Denna åtgärd orsakar allvarlig skada för de berörda gemenskapsproducenterna och rubbar balansen mellan medgivanden och skyldigheter enligt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO). Åtgärden kommer att avsevärt begränsa gemenskapens export av de berörda stålprodukterna till Förenta staterna och därmed att påverka gemenskapens export till ett värde av åtminstone 2 407 miljoner euro per år.

(9) Gemenskapens primära mål på kort sikt är dock alltjämt att nå en överenskommelse med Förenta staterna om både kompensation och undantagande av produkter från skyddsåtgärden. Om Förenta staterna beslutar om ekonomiskt meningsfulla undantag för vissa produkter och lägger fram ett godtagbart erbjudande om handelskompensation, kan tillämpningen av tilläggstullen på kort sikt omprövas.

(3) Ingen tillfredsställande lösning nåddes genom det samråd som hölls mellan Förenta staterna och gemenskapen i enlighet med WTO-avtalet.

(10) Denna förordning påverkar inte frågan om den amerikanska skyddsåtgärdens förenlighet med WTO-avtalet. Tilläggstullen bör under alla omständigheter gälla till fullo från och med den 20 mars 2005 fram till dess att Förenta staterna upphäver sin skyddsåtgärd. Tilläggstullen bör emellertid börja gälla omedelbart om WTO:s tvistlösningsorgan beslutar att Förenta staternas skyddsåtgärd är oförenlig med WTO-avtalet.

(4) Enligt WTO-avtalet är berörda exporterande medlemmar fria att upphäva tillämpningen av väsentligen likvärdiga medgivanden eller andra skyldigheter, under förutsättning att WTO:s varuhandelsråd inte motsätter sig detta.

(11) De produkter för vilka en importlicens med tullbefrielse eller tullnedsättning utfärdats före den dag då denna förordning träder i kraft bör inte omfattas av de aktuella tilläggstullarna.

(5) Införande av tilläggstullar på 100, 30, 15, 13 och 8 % på utvalda produkter med ursprung i Förenta staterna som årligen importerats till gemenskapen utgör ett upphävande av ett väsentligen likvärdigt handelsmedgivande genom att beloppet på de tullar som tas ut inte kommer att överstiga beloppet på de tullar som kommer att tas ut på exporten från gemenskapen av de produkter som omfattas av Förenta staternas skyddsåtgärd, dvs. 626 miljoner euro per år.

(12) De produkter i fråga om vilka det kan påvisas att de har exporterats från Förenta staterna till gemenskapen före den dag då tilläggstullarna börjar tillämpas bör inte omfattas av de aktuella tilläggstullarna.

(6) Upphävandet av väsentligen likvärdiga medgivanden bör företrädesvis tillämpas på stålsektorn och vid behov på andra sektorer. De tillverkade produkter med ursprung i Förenta staterna som valts ut är produkter som gemenskapen inte är väsentligen beroende av för sin försörjning, men på vilka påförandet av tilläggstullar kommer att ha en inverkan som i det väsentliga motsvarar den inverkan

(13) De produkter som påverkas av att medgivanden upphävs bör hänföras till tullförfarandet "bearbetning under tullkontroll" endast till följd av en undersökning utförd av Tullkodexkommittén.

(14) Gemenskapen gjorde en skriftlig anmälan om upphävandet till Varuhandelsrådet den 14 maj 2002. Varuhandelsrådet har inte motsatt sig detta upphävande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De tullmedgivanden som gemenskapen beviljat Förenta staterna i fråga om de produkter som anges i bilagorna I och II till denna förordning upphävs med verkan från och med den 18 juni 2002.

Artikel 2

1. De tillämpliga tullarna för de produkter med ursprung i Förenta staterna som anges i bilagorna I och II skall höjas med en tilläggsvärdetull på 100 %, 30 %, 15 %, 13 % eller 8 %, i enlighet med bilagorna.

2. Beslutet om tillämpningen av de tilläggstullar som anges i bilaga I skall fattas i enlighet med förfarandet och bestämmelserna i artikel 3.2.

3. De tilläggstullar som anges i bilaga II skall tillämpas i enlighet med artikel 4.

Artikel 3

1. Kommissionen skall före den 19 juli 2002 överlämna en rapport till rådet om läget i förhandlingarna med Förenta staterna, särskilt i fråga om undantag för vissa produkter och handelskompensation, tillsammans med eventuellt nödvändiga förslag till beslut av rådet.

2. Rådet, som i samtliga fall skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, skall besluta om tillämpningen av de tilläggstullar som anges i bilaga I, inbegripet den dag då tillämpningen börjar och det slutliga innehållet i bilaga I,

a) senast den 12 oktober 2002, om Förenta staterna före den 19 juli 2002 har beslutat om ekonomiskt meningsfulla undantag för vissa produkter och har inlett ett nationellt förfarande i syfte att lägga fram ett godtagbart erbjudande om handelskompensation, eller

b) senast den 1 augusti 2002, om kriterierna i a inte uppfylls.

3. De tilläggstullar som anges i bilaga I skall tillämpas till och med dess att tilläggstullarna enligt bilaga II börjar tillämpas.

Artikel 4

De tilläggstullar som anges i bilaga II skall tillämpas från och med

a) den 20 mars 2005, eller

b) den femte dagen efter det att WTO:s tvistlösningsorgan har beslutat att den skyddsåtgärd som Förenta staterna infört är oförenlig med WTO-avtalet, om detta infaller tidigare. I så fall skall kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett tillkännagivande med angivande av dagen för tvistlösningsorganets beslut.

Artikel 5

Denna förordning skall gälla fram till dess att Förenta staternas skyddsåtgärd upphävs. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett tillkännagivande med angivande av den dag då den skyddsåtgärd som Förenta staterna infört har upphävts.

Artikel 6

1. De produkter som anges i bilaga I och för vilka en importlicens med tullbefrielse eller tullnedsättning utfärdats före dagen för denna förordnings ikraftträdande skall inte omfattas av tilläggstullen enligt bilaga I.

2. De i bilaga I angivna produkter i fråga om vilka det kan påvisas att de redan är på väg till gemenskapen den dag då den bilagan börjar tillämpas och vars bestämmelseort inte kan ändras skall inte omfattas av tilläggstullen enligt den bilagan.

De i bilaga II angivna produkter som inte omfattas av bilaga I och i fråga om vilka det kan påvisas att de redan är på väg till gemenskapen den dag då bilaga II börjar tillämpas samt vars bestämmelseort inte kan ändras skall inte omfattas av tilläggstullen enligt bilaga II.

3. De produkter som anges i bilagorna I och II får hänföras till tullförfarandet "bearbetning under tullkontroll" i enlighet med artikel 551.1 första stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽¹⁾ endast om Tullkodexkommittén har prövat de ekonomiska villkoren, om inte produkterna eller processerna nämns i avsnitt A i bilaga 76 till den förordningen.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

BILAGA I

Varubeskrivningen i Kombinerade nomenklaturen ⁽¹⁾ enligt KN-numren nedan är avgörande för om produkterna omfattas av denna bilaga. Varubeskrivningen i denna bilaga ingår endast i informationssyfte.

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Torkade grönsaker, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda som omfattas av KN-nr 0712 20 00	100 %
Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska som omfattas av KN-nr 0808 10 90	100 %
Ris som omfattas av KN-nr 1006 30 98	100 %
1006 40 00	100 %
Frukt- och bärsaft (inbegripet druvmust) samt grönsakssaft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel som omfattas av KN-nr 2009 11 99	100 %
2009 12 00	100 %
2009 19 98	100 %
T-tröjor, undertröjor och liknande tröjor, av trikå som omfattas av KN-nr 6109 10 00	100 %
6109 90 10	100 %
6109 90 30	100 %
6109 90 90	100 %
Kostymer, ensembler, kavajer, blazrar, jackor och byxor (andra än badbyxor), för män eller pojkar som omfattas av KN-nr 6203 42 90	100 %
6203 43 11	100 %
6203 43 19	100 %
Dräkter, ensembler, kavajer, blazrar, jackor, klänningar, kjolar, byxkjolar och byxor, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr 6204 62 90	100 %
Skjortor för män eller pojkar som omfattas av KN-nr 6205 30 00	100 %
Res- och sängfiltar som omfattas av KN-nr 6301 30 10	100 %
Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag som omfattas av KN-nr 7210 12 11	100 %

⁽¹⁾ Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av mindre än 600 mm som omfattas av KN-nr	
7220 20 31	100 %
7220 90 11	100 %
7220 90 39	100 %
7220 90 90	100 %
Annan stång av rostfritt stål; profiler av rostfritt stål som omfattas av KN-nr	
7222 20 81	100 %
7222 20 89	100 %
Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, slussportar, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, fönsterluckor, räcken och pelare), av järn eller stål; plåt, stång, profiler, rör o.d. av järn eller stål, bearbetade för användning i konstruktioner som omfattas av KN-nr	
7308 30 00	100 %
Tankar, fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning som omfattas av KN-nr	
7310 29 90	100 %
Andra gjutna varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7325 99 90	100 %
Andra varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7326 20 90	100 %
Tryckpressar som används för tryckning med typer, tryckplåtar, klichéer, tryckcylindrar och andra tryckformar enligt nr 8442; maskiner för tryckning med bläckstråle, andra än sådana enligt nr 8471; hjälpapparater för användning vid tryckning som omfattas av KN-nr	
8443 11 00	100 %
8443 19 90	100 %
Glasögon o.d., avsedda för synkorrektion, som skydd för ögonen eller för annat ändamål som omfattas av KN-nr	
9004 10 91	100 %
9004 10 99	100 %
Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kugelresare för bowlinghallar som omfattas av KN-nr	
9504 10 00	100 %

BILAGA II

Varubeskrivningen i Kombinerade nomenklaturen ⁽¹⁾ enligt KN-numren nedan är avgörande för om produkterna omfattas av denna bilaga. Varubeskrivningen i denna bilaga ingår endast i informationssyfte.

Varuslag och KN-nummer	Tilläggs tull
Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta som omfattas av KN-nr 0710 40 00	13 %
Torkade grönsaker, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda som omfattas av KN-nr 0712 20 00 0712 90 90	15 % 13 %
Torkade baljväxtfrön, även skalade eller sönderdelade som omfattas av KN-nr 0713 33 90 0713 40 00	13 % 13 %
Andra nötter, färska eller torkade, även skalade som omfattas av KN-nr 0802 32 00	15 %
Dadlar, fikon, ananas, avokado, guava, mango och mangostan, färska eller torkade som omfattas av KN-nr 0804 50 00	15 %
Citrusfrukter, färska eller torkade som omfattas av KN-nr 0805 40 00	15 %
Vindruvor, färska eller torkade som omfattas av KN-nr 0806 10 10	15 %
Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska som omfattas av KN-nr 0808 10 90 0808 20 50	15 % 15 %
Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slånbar, färska som omfattas av KN-nr 0809 20 95	15 %
Ris som omfattas av KN-nr 1006 20 98 1006 30 98 1006 40 00	8 % 8 % 8 %
Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006 som omfattas av KN-nr 2005 80 00	15 %
Frukt- och bärsaft (inbegripet druvmust) samt grönsakssaft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel som omfattas av KN-nr 2009 11 99 2009 12 00 2009 19 98 2009 21 00 2009 29 99	15 % 15 % 15 % 15 % 15 %

⁽¹⁾ Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
Cigarrer, cigariller och cigaretter av tobak eller tobaksersättning som omfattas av KN-nr 2402 20 90	30 %
Papper och papp, obelagda och obestrukna, av sådana slag som används för skrivning, tryckning eller annat grafiskt ändamål, samt icke-perforerat papper och papp till hålkort och hålremsor, i rullar eller kvadratiska eller rektangulära ark oavsett storlek, med undantag av papper enligt nr 4801 eller 4803; papper och papp, handgjorda som omfattas av KN-nr 4802 56 10	15 %
Papper av sådan typ som används till toalettpapper, ansiktsservetter, handdukar eller bordservetter samt liknande papper av sådana slag som används för hushållsändamål eller sanitärt ändamål, cellulosaavadd och duk av cellulosa-fibrer, även kräppade, plisserade, präglade, perforerade, ytfärgade, ytdekorerede eller tryckta, i rullar eller ark som omfattas av KN-nr 4803 00 31	15 %
Toalettpapper och liknande papper, cellulosaavadd eller duk av cellulosa-fibrer, av sådana slag som används för hushållsändamål eller sanitärt ändamål, i rullar med en bredd av högst 36 cm, eller nedskurna till bestämd storlek eller form; näsdukar, servetter för rengöring av ansikte eller händer, handdukar, bordsdukar, bordservetter, blöjor, tamponger, lakan och liknande hushålls-, sanitets- och sjukhusartiklar samt kläder och tillbehör till kläder, av pappersmassa, papper, cellulosaavadd eller duk av cellulosa-fibrer som omfattas av KN-nr	
4818 20 10	15 %
4818 30 00	15 %
4818 50 00	15 %
Kartonger, askar, lådor, säckar, påsar och andra förpackningar av papper, papp, cellulosaavadd eller duk av cellulosa-fibrer; kortregisterlådor, brevkorgar och liknande artiklar av sådana slag som används på kontor, i butiker e.d., av papper eller papp som omfattas av KN-nr	
4819 10 00	15 %
4819 20 10	15 %
4819 20 90	15 %
4819 30 00	15 %
4819 40 00	15 %
4819 50 00	15 %
4819 60 00	15 %
Kontorsböcker, räkenskapsböcker, anteckningsböcker, orderböcker, kvittensböcker, brevpapper i block, anteckningsblock, dagböcker och liknande artiklar, ävensom skrivböcker, skrivunderlägg, samlingspärmar (för löslad eller andra), mappar, blankettsatser, även interfolierade med karbonpapper, samt liknande artiklar, av papper eller papp; album för prover eller samlingar samt bokpärmar och bokomslag, av papper eller papp som omfattas av KN-nr	
4820 10 30	15 %
4820 10 50	15 %
4820 10 90	15 %
4820 30 00	15 %
4820 50 00	15 %
4820 90 00	15 %
Överrockar, bilrockar, slängkappor, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, av trikä, för män eller pojkar, andra än sådana enligt nr 6103 som omfattas av KN-nr	
6101 30 10	30 %
6101 30 90	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggs tull
Kappor (inbegripet slängkappor), bilrockar, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, av trikå, för kvinnor eller flickor, andra än sådana enligt nr 6104 som omfattas av KN-nr	
6102 30 10	30 %
6102 30 90	30 %
Kostymer, ensembler, kavajer, blazrar, jackor och byxor (andra än badbyxor), av trikå, för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6103 42 10	30 %
6103 42 90	30 %
6103 43 10	30 %
6103 43 90	30 %
Dräkter, ensembler, kavajer, blazrar, jackor, klänningar, kjolar, byxkjolar och byxor, av trikå, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6104 43 00	30 %
6104 62 10	30 %
6104 62 90	30 %
6104 63 10	30 %
6104 63 90	30 %
Skjortor av trikå, för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6105 10 00	30 %
6105 20 10	30 %
6105 20 90	30 %
Blusar, skjortor och skjortblusar av trikå, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6106 10 00	30 %
Kalsonger, nattskjortor, pyjamas, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av trikå, för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6107 11 00	30 %
Underklänningar, underkjolar, underbyxor, trosor, nattlinnen, pyjamas, negligéer, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av trikå, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6108 22 00	30 %
T-tröjor, undertröjor och liknande tröjor, av trikå som omfattas av KN-nr	
6109 10 00	30 %
6109 90 10	30 %
6109 90 30	30 %
6109 90 90	30 %
Tröjor, pullovrar, koftor, västar och liknande artiklar, av trikå som omfattas av KN-nr	
6110 11 10	30 %
6110 11 30	30 %
6110 11 90	30 %
6110 12 10	30 %
6110 12 90	30 %
6110 19 10	30 %
6110 19 90	30 %
6110 20 10	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
6110 20 91	30 %
6110 20 99	30 %
6110 30 10	30 %
6110 30 91	30 %
6110 30 99	30 %
6110 90 10	30 %
6110 90 90	30 %
Träningsoveraller, skidkläder, baddräkter och badbyxor, av trikså som omfattas av KN-nr	
6112 41 10	30 %
6112 41 90	30 %
Kläder av trikså enligt nr 5903, 5906 eller 5907 som omfattas av KN-nr	
6113 00 10	30 %
6113 00 90	30 %
Andra kläder av trikså som omfattas av KN-nr	
6114 20 00	30 %
6114 30 00	30 %
6114 90 00	30 %
Strumpbyxor, trikåer, strumpor, sockor o.d., inbegripet åderbrocksstrumpor samt skodon utan påsatt sula, av trikså som omfattas av KN-nr	
6115 11 00	30 %
6115 12 00	30 %
6115 19 00	30 %
6115 92 00	30 %
6115 93 10	30 %
6115 93 30	30 %
6115 93 91	30 %
6115 93 99	30 %
6115 99 00	30 %
Handskar, halvhandskar och vantar av trikså som omfattas av KN-nr	
6116 10 20	30 %
6116 93 00	30 %
Överrockar, bilrockar, slängkappor, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, för män eller pojkar, andra än sådana enligt nr 6203 som omfattas av KN-nr	
6201 12 10	30 %
6201 12 90	30 %
6201 13 10	30 %
6201 13 90	30 %
6201 92 00	30 %
6201 93 00	30 %
Kappor (inbegripet slängkappor), bilrockar, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, för kvinnor eller flickor, andra än sådana enligt nr 6204 som omfattas av KN-nr	
6202 11 00	30 %
6202 93 00	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Kostymer, ensembler, kavajer, blazrar, jackor och byxor (andra än badbyxor), för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6203 11 00	30 %
6203 39 19	30 %
6203 39 90	30 %
6203 42 11	30 %
6203 42 31	30 %
6203 42 35	30 %
6203 42 90	30 %
6203 43 11	30 %
6203 43 19	30 %
6203 43 90	30 %
Dräkter, ensembler, kavajer, blazrar, jackor, klänningar, kjolar, byxkjolar och byxor, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6204 29 18	30 %
6204 29 90	30 %
6204 31 00	30 %
6204 33 90	30 %
6204 42 00	30 %
6204 43 00	30 %
6204 44 00	30 %
6204 49 10	30 %
6204 62 11	30 %
6204 62 31	30 %
6204 62 39	30 %
6204 62 90	30 %
6204 63 11	30 %
6204 63 18	30 %
6204 63 90	30 %
6204 69 18	30 %
6204 69 90	30 %
Skjortor för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6205 20 00	30 %
6205 30 00	30 %
Blusar, skjortor och skjortblusar, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6206 30 00	30 %
6206 40 00	30 %
Kläder av textilvaror enligt nr 5602, 5603, 5903, 5906 eller 5907 som omfattas av KN-nr	
6210 40 00	30 %
6210 50 00	30 %
Träningsoveraller, skidkläder, baddräkter och badbyxor; andra kläder som omfattas av KN-nr	
6211 32 10	30 %
6211 32 90	30 %
6211 33 10	30 %
6211 33 41	30 %
6211 33 90	30 %
6211 42 10	30 %
6211 42 90	30 %
6211 43 10	30 %
6211 43 41	30 %
6211 43 90	30 %
6211 49 00	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
Bysthållare, gördlar, korsetter, hängslen, strumphållare, strumpeband och liknande artiklar samt delar till sådana varor, även av trikså som omfattas av KN-nr	
6212 10 10	30 %
6212 10 90	30 %
6212 20 00	30 %
6212 90 00	30 %
Slipsar och liknande artiklar som omfattas av KN-nr	
6215 10 00	30 %
Handskar, halvhandskar och vantar som omfattas av KN-nr	
6216 00 00	30 %
Andra konfektionerade tillbehör till kläder; delar till kläder eller till tillbehör till kläder, andra än sådana enligt nr 6212 som omfattas av KN-nr	
6217 10 00	30 %
Res- och sängfiltar som omfattas av KN-nr	
6301 30 10	30 %
6301 30 90	30 %
6301 40 10	30 %
6301 40 90	30 %
Presenningar och markiser; tält; segel till båtar, segelbrädor eller fordon; campingartiklar som omfattas av KN-nr	
6306 29 00	30 %
Andra konfektionerade artiklar, inbegripet tillskärningsmönster som omfattas av KN-nr	
6307 10 10	30 %
6307 10 90	30 %
6307 90 99	30 %
Andra skodon med yttersulor och överdelar av gummi eller plast som omfattas av KN-nr	
6402 19 00	30 %
6402 99 10	30 %
6402 99 39	30 %
6402 99 93	30 %
6402 99 96	30 %
6402 99 98	30 %
Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av läder som omfattas av KN-nr	
6403 19 00	30 %
6403 51 11	30 %
6403 51 15	30 %
6403 51 19	30 %
6403 51 95	30 %
6403 51 99	30 %
6403 59 35	30 %
6403 59 39	30 %
6403 59 95	30 %
6403 59 99	30 %
6403 91 11	30 %
6403 91 13	30 %
6403 91 16	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggs tull
6403 91 18	30 %
6403 91 93	30 %
6403 91 98	30 %
6403 99 11	30 %
6403 99 33	30 %
6403 99 36	30 %
6403 99 38	30 %
6403 99 50	30 %
6403 99 91	30 %
6403 99 93	30 %
6403 99 98	30 %
Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av textilmaterial som omfattas av KN-nr	
6404 11 00	30 %
6404 19 10	30 %
6404 19 90	30 %
Andra skodon som omfattas av KN-nr	
6405 90 10	30 %
6405 90 90	30 %
Delar till skodon (inbegripet överdelar, även hopfogade med andra sulor än yttersulor), lösa inläggssulor, hämlinlägg o.d.; damasker, benläder och liknande artiklar samt delar till sådana artiklar som omfattas av KN-nr	
6406 99 80	30 %
Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag som omfattas av KN-nr	
7210 12 11	30 %
7210 12 19	30 %
7210 12 90	30 %
7210 30 10	30 %
7210 30 90	30 %
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av minst 600 mm som omfattas av KN-nr	
7219 12 10	30 %
7219 12 90	30 %
7219 13 10	30 %
7219 13 90	30 %
7219 32 10	30 %
7219 33 10	30 %
7219 33 90	30 %
7219 34 10	30 %
7219 34 90	30 %
7219 35 90	30 %
7219 90 10	30 %
7219 90 90	30 %
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av mindre än 600 mm som omfattas av KN-nr	
7220 20 31	30 %
7220 90 11	30 %
7220 90 39	30 %
7220 90 90	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
Annan stång av rostfritt stål; profiler av rostfritt stål som omfattas av KN-nr	
7222 20 11	30 %
7222 20 19	30 %
7222 20 21	30 %
7222 20 31	30 %
7222 20 39	30 %
7222 20 81	30 %
7222 20 89	30 %
7222 30 98	30 %
7222 40 99	30 %
Tråd av rostfritt stål som omfattas av KN-nr	
7223 00 11	30 %
7223 00 99	30 %
Valsade platta produkter av annat legerat stål, med en bredd av mindre än 600 mm som omfattas av KN-nr	
7226 92 10	30 %
7226 92 90	30 %
7226 99 80	30 %
Annan stång av annat legerat stål; profiler av annat legerat stål; ihåligt borrarstål av legerat eller olegerat stål som omfattas av KN-nr	
7228 30 61	30 %
7228 30 69	30 %
7228 50 61	30 %
7228 50 69	30 %
7228 50 89	30 %
7228 60 89	30 %
Tråd av annat legerat stål som omfattas av KN-nr	
7229 90 90	30 %
Spont av järn eller stål, även med borrarde eller stansade hål eller tillverkad genom sammanfogning; profiler framställda genom svetsning, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7301 20 00	30 %
Rör och ihåliga profiler, av järn (annat än gjutjärn) eller stål, sömlösa som omfattas av KN-nr	
7304 29 11	30 %
7304 29 19	30 %
7304 31 91	30 %
7304 31 99	30 %
7304 41 90	30 %
7304 49 91	30 %
7304 59 91	30 %
7304 90 90	30 %
Andra rör och andra ihåliga profiler, av järn eller stål (t.ex. hopböjda utan fogning, svetsade eller nitade) som omfattas av KN-nr	
7306 20 00	30 %
7306 30 29	30 %
7306 40 91	30 %
7306 40 99	30 %
Rördelar (t.ex. kopplingar, knärör och muffar) av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7307 11 10	30 %
7307 11 90	30 %
7307 19 10	30 %
7307 19 90	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggs tull
Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, slussportar, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, fönsterluckor, räcken och pelare), av järn eller stål; plåt, stång, profiler, rör o.d. av järn eller stål, bearbetade för användning i konstruktioner som omfattas av KN-nr	
7308 10 00	30 %
7308 20 00	30 %
7308 30 00	30 %
7308 40 90	30 %
7308 90 51	30 %
7308 90 59	30 %
7308 90 99	30 %
Cisterner, tankar, kar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av mer än 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning som omfattas av KN-nr	
7309 00 10	30 %
7309 00 30	30 %
7309 00 51	30 %
7309 00 59	30 %
7309 00 90	30 %
Tankar, fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning som omfattas av KN-nr	
7310 10 00	30 %
7310 29 10	30 %
7310 29 90	30 %
Behållare av järn eller stål för komprimerad eller till vätska förtätad gas som omfattas av KN-nr	
7311 00 10	30 %
7311 00 99	30 %
Tvinnad tråd, linor, kablar, flätade band, sling o.d., av järn eller stål, utan elektrisk isolering som omfattas av KN-nr	
7312 10 51	30 %
7312 10 59	30 %
7312 10 71	30 %
7312 10 99	30 %
7312 90 90	30 %
Duk (även ändlösa band), galler och nät (inbegripet stängselnät), av järn- eller ståltråd; klippnät av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7314 14 00	30 %
7314 19 00	30 %
7314 42 90	30 %
7314 49 00	30 %
Kättingar och kedjor samt delar till dessa varor, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7315 11 90	30 %
7315 12 00	30 %
7315 19 00	30 %
7315 89 00	30 %
7315 90 00	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
Skrubar, bultar, muttrar, skruvkrokar, nitar, kilar, sprintar, saxsprintar, underläggsbrickor (inbegripet fjäderbrickor) och liknande artiklar, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7318 14 99	30 %
7318 16 99	30 %
Fjädrar och fjäderblad, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7320 90 90	30 %
Kaminer, spisar (inbegripet värmeledningsspisar), grillar, glödpannor, gaskök, tallriksvärmare och liknande icke elektriska artiklar för hushållsbruk samt delar till sådana artiklar, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7321 11 90	30 %
7321 13 00	30 %
Radiatorer för centraluppvärmning, inte försedda med elektrisk uppvärmningsanordning, och delar till sådana radiatorer, av järn eller stål; luftvärmare och varmluftsfordelare (inbegripet apparater som även kan fördela sval eller konditionerad luft), inte försedda med elektrisk uppvärmningsanordning men utrustade med motordriven fläkt eller blåsmaskin, samt delar till sådana apparater, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7322 90 90	30 %
Bords-, köks- och andra hushållsartiklar samt delar till sådana artiklar, av järn eller stål; stålull; diskbollar, putsvantar o.d., av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7323 93 10	30 %
7323 93 90	30 %
7323 99 99	30 %
Sanitetsgods och delar till sanitetsgods, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7324 10 90	30 %
7324 90 90	30 %
Andra gjutna varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7325 10 99	30 %
7325 99 10	30 %
7325 99 90	30 %
Andra varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7326 20 90	30 %
7326 90 10	30 %
7326 90 30	30 %
7326 90 40	30 %
7326 90 50	30 %
7326 90 60	30 %
7326 90 91	30 %
7326 90 93	30 %
7326 90 95	30 %
7326 90 97	30 %
Maskiner och redskap för skörd eller tröskning, inbegripet halm- eller foderpressar; gräsklippningsmaskiner och slättermaskiner; maskiner för rengöring eller sortering av ägg, frukt eller andra jordbruksprodukter, andra än maskiner enligt nr 8437 som omfattas av KN-nr	
8433 11 10	30 %
8433 11 59	30 %
8433 11 90	30 %
8433 19 90	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggs tull
Tryckpressar som används för tryckning med typer, tryckplåtar, klichéer, tryckcylindrar och andra tryckformar enligt nr 8442; maskiner för tryckning med bläckstråle, andra än sådana enligt nr 8471; hjälpapparater för användning vid tryckning som omfattas av KN-nr	
8443 11 00	30 %
8443 19 90	30 %
Handverktyg, pneumatiska, hydrauliska eller med inbyggd elektrisk eller icke elektrisk motor som omfattas av KN-nr	
8467 21 99	30 %
Motorfordon för speciella ändamål, andra än sådana som är konstruerade huvudsakligen för person- eller godsbefordran (t.ex. bärgningsbilar, kranbilar, brandbilar, bilar med betongblandare, bilar med anordning för sopning eller spolning, verkstadsbilar och röntgenbilar) som omfattas av KN-nr	
8705 10 00	30 %
8705 90 90	30 %
Fritidsbåtar och andra fartyg för nöjes- eller sportbruk; roddbåtar och kanoter som omfattas av KN-nr	
8903 10 10	30 %
8903 10 90	30 %
8903 91 10	30 %
8903 91 91	30 %
8903 91 93	30 %
8903 91 99	30 %
8903 92 10	30 %
8903 92 99	30 %
8903 99 10	30 %
8903 99 91	30 %
8903 99 99	30 %
Bågar och infattningar för glasögon e.d. samt delar till sådana artiklar som omfattas av KN-nr	
9003 19 30	30 %
Glasögon o.d., avsedda för synkorrektion, som skydd för ögonen eller för annat ändamål som omfattas av KN-nr	
9004 10 91	30 %
9004 10 99	30 %
Fotokopieringsapparater med optiskt system eller av kontakttyp samt värmekopieringsapparater som omfattas av KN-nr	
9009 11 00	30 %
9009 12 00	30 %
Armbandsur, fickur och liknande ur, inbegripet stoppur, andra än sådana som omfattas av nr 9101 som omfattas av KN-nr	
9102 11 00	30 %
Slaginstrument (t.ex. trummor, xylofoner, cymbaler, kastanjetter och maracas) som omfattas av KN-nr	
9206 00 00	30 %
Sittmöbler (andra än sådana som omfattas av nr 9402), även bäddbara, samt delar till sittmöbler som omfattas av KN-nr	
9401 61 00	30 %
9401 71 00	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
Andra möbler samt delar till sådana möbler som omfattas av KN-nr	
9403 60 10	30 %
9403 70 90	30 %
Monterade eller monteringsfärdiga byggnader som omfattas av KN-nr	
9406 00 39	30 %
Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kägelsesare för bowlinghallar som omfattas av KN-nr	
9504 10 00	30 %
Kvistar, viskor, borstar (inbegripet borstar som utgör delar till maskiner, apparater eller fordon), penslar, mekaniska mattsopare utan motor samt moppar och dammvippor; bindlar för borst-tillverkning; målningsdynor och målningsrullar; avtorkare o.d. av gummi eller annat mjukt material som omfattas av KN-nr	
9603 21 00	30 %
Kulpennor; pennor med filtspets eller annan porös spets; reservoarpennor och liknande pennor; pennor för duplicering; stiftpennor; pennskaft, pennförlängare o.d.; delar (inbegripet hylsor och hållare) till artiklar enligt detta nummer, andra än sådana som omfattas av nr 9609 som omfattas av KN-nr	
9608 10 10	30 %

Förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 92/2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland

(2002/C 227 E/22)

KOM(2002) 294 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 11 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/1996 ⁽¹⁾ av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 8 och 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Rådet införde, genom förordning (EG) nr 92/2002 ⁽²⁾, slutgiltiga antidumpningstullar på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland och undantog en bulgarisk exporterande producent från den ifrågavarande tullen, eftersom ett åtagande från det berörda företaget hade godtagits av kommissionen.
- (2) I samband med antidumpningsförfarandet rörande importen av karbamid med ursprung i bland annat Litauen gjorde Joint Stock Company Achema ett godtagbart åtagande, före offentliggörandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten men i ett skede när det var administrativt omöjligt att införa ett godtagande av åtagandet i den slutgiltiga förordningen.
- (3) Kommission godtog, genom beslut . . ., det av Joint Stock Company Achema gjorda åtagandet. Skälen till godtagandet av åtagandet anges i detta beslut. Rådet erkänner att de ändringar som införts i det föreslagna åtagandet undanröjer dumpningens skadliga verkningar och att de kraftigt begränsar risken för kringgående i form av kompensation, där företaget till en och samma kund i gemenskapen säljer produkter som inte omfattas av åtagandet.
- (4) Eftersom det gjorda åtagandet har godtagits är det nödvändigt att ändra rådets förordning (EG) nr 92/2002 i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1.2 i förordning (EG) nr 92/2002 skall raden angående Litauen ersättas med följande:

Ursprungsland	Tillverkare	Slutgiltig antidumpningstull (euro per ton)	Taric-tilläggsnummer
Litauen	Samtliga företag	10,05	A999

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 17, 19.1.2002, s. 1.

Artikel 2

Tabellen i artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 92/2002 skall ersättas av följande:

Land	Företag	Taric-tilläggsnummer
Bulgarien	Chimco AD, Shose az Mezdra, 3037 Vratza	A272
Litauen	Joint Stock Company Achema, Taurostos 26, 5005 Jonava	A375

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om fastställande av medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Ungern

(2002/C 227 E/23)

KOM(2002) 299 slutlig — 2002/0126(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 11 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan och Republiken Ungern å andra sidan ⁽¹⁾, föreskrivs vissa medgivanden för vissa jordbruksprodukter med ursprung i Ungern.
- (2) De första förbättringarna av förmånsordningarna i Europaavtalet med Ungern infördes genom protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Ungern, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland förbättringarna av den befintliga förmånsordningen, godkänd genom rådets beslut 199/67/EG ⁽²⁾.
- (3) Förbättringar av förmånsordningarna i Europaavtalet med Ungern infördes likaså till följd av den första förhandlingsrundan för att liberalisera handeln med jordbruksprodukter. Förbättringarna trädde i kraft den 1 juli 2000 i form av rådets förordning (EG) nr 1727/2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Ungern ⁽³⁾. Den andra anpassningen av tillämpliga bestämmelser i Europaavtalet – som kommer att ske i form av ett tilläggsprotokoll till Europaavtalet – har ännu inte trätt i kraft.
- (4) Förhandlingar har förts om ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet beträffande liberalisering av handeln med jordbruksprodukter.

(5) En viktig del av resultaten av förhandlingarna om antagande av ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet med Ungern är att anpassningarna genomförs snabbt. Det är därför lämpligt att som en autonom övergångsåtgärd anpassa de jordbruksmedgivanden som föreskrivs i Europaavtalet med Ungern.

(6) Förordning (EG) nr 1727/2000 bör därför upphöra att gälla.

(7) I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽⁴⁾ fastställs förvaltningsföreskrifterna för de tullkvoter som skall användas enligt kronologisk ordning efter tulldeklarationernas datum. De tullkvoter som fastställs i den här förordningen skall därför förvaltas i enlighet med de föreskrifterna.

(8) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförande av denna förordning är förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾, bör de antas genom förvaltningsförfarandet enligt artikel 4 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De villkor för import till gemenskapen som är tillämpliga på vissa jordbruksprodukter med ursprung i Ungern, och som fastställs i bilaga A a och bilaga A b till denna förordning, skall ersätta de som fastställs i bilaga VIII till Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Ungern, å andra sidan, nedan kallat "Europaavtalet".

2. Samma dag som det tilläggsprotokoll om anpassning av Europaavtalet som antas för att beakta resultatet av parternas förhandlingar om nya ömsesidiga medgivanden för jordbruksprodukter träder i kraft, skall de medgivanden som anges i det protokollet ersätta dem som anges i bilaga A a och bilaga A b till den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 347, 31.12.1993, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 28, 2.2.1999, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 198, 4.8.2000, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2002 (EGT L 68, 12.3.2002, s. 11).

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna förordning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 3.2.

Artikel 2

1. Tullkvoter med löpnummer över 09.5100 skall förvaltas av kommissionen i enlighet med artikel 308 a, 308 b och 308 c i förordning (EEG) nr 2454/93.

2. De kvantiteter av varor som omfattas av tullkvoter och övergår till fri omsättning från och med den 1 juli 2002 enligt de medgivanden som föreskrivs i bilaga A b till förordning (EG) nr 1727/2000 skall till fullo räknas av mot de kvantiteter som föreskrivs i bilaga A b till den här förordningen, utom när det gäller kvantiteter för vilka importlicens utfärdades före den 1 juli 2002.

Artikel 3

1. Kommissionen skall biträdas av den förvaltningskommitté för spannmål som inrättades genom artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 ⁽¹⁾ eller i tillämpliga fall den kommitté som inrättats genom tillämpliga bestämmelser i andra förord-

ningar om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknader.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

3. Den period som föreskrivs i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

Artikel 4

Förordning (EG) nr 1727/2000 upphör att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

BILAGA A a

Importtullar i gemenskapen för produkter med ursprung i Ungern som förtecknas nedan skall avskaffas.

KN-nummer (1)	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer
0101 10 90	0604 91 41	0712 39 00	0813 20 00	1504 20 10
0101 90 19	0604 91 49	0712 90 05	0813 30 00	1504 30 10
0101 90 30	0604 91 90	0712 90 30	0813 40 10	1508 10 90
0101 90 90	0604 99 90	0712 90 50	0813 40 30	1508 90
0104 10 30	0701 10 00	0712 90 90	0813 40 95	1511 10 90
0104 10 80	0703 10 90	0713 50 00	0813 50	1511 90
0104 20 90	0703 20 00	0713 90	0814 00 00	1512 11 99
0105 11 11	0703 90 00	0714 20	0901 12 00	1512 19 99
0105 11 19	0704 20 00	0714 90 90	0901 90 90	1512 21
0105 11 91	0704 90 90	0802 11 90	0904 12 00	1512 29
0105 11 99	0705 19 00	0802 12 90	0904 20 90	1513 11 10
0105 12 00	0705 21 00	0802 21 00	0905 00 00	1513 11 91
0105 19 20	0705 29 00	0802 22 00	0907 00 00	1513 11 99
0105 19 90	0706 90	0802 31 00	0910 20 90	1513 19
0106 19 10	0707 00 90	0802 32 00	0910 40 13	1513 21
0106 39 10	0708 10 00	0802 40 00	0910 40 19	1513 29
0205 00	0708 90 00	0802 50 00	0910 40 90	1515
0206 80 91	0709 20 00	0802 90 50	1006 10 10	1516 10
0206 90 91	0709 30 00	0802 90 60	1007 00 10	1516 20 91
0207 13 91	0709 40 00	0802 90 85	1106 10 00	1516 20 95
0207 14 91	0709 51 00	0805 10 80	1106 30	1516 20 96
0207 26 91	0709 52 00	0805 50 90	1107 10	1516 20 98
0207 27 91	0709 5	0806 20	1107 20 00	1518 00 31
0207 35 91	0709 60 10	0808 20 90	1108 20 00	1518 00 95
0207 36 89	0709 70 00	0809 40 90	1208 10 00	1522 00 91
0208 10 11	0709 90 10	0810 10 00	1209 10 00	1601 00 10
0208 10 19	0709 90 20	0810 40 30	1209 21 00	1602 20 11
0208 20 00	0709 90 31	0810 40 50	1209 23 80	1602 20 19
0208 30 00	0709 90 40	0810 40 90	1209 29 50	1602 31 11
0208 40	0709 90 50	0810 50 00	1209 29 60	1602 31 19
0208 50 00	0709 90 90	0810 60 00	1209 29 80	1602 31 30
0208 90 10	0710 10 00	0810 90 95	1209 30 00	1602 31 90
0208 90 55	0710 22 00	0811 10 19	1209 91	1602 32 19
0208 90 60	0710 29 00	0811 20 59	1209 99 91	1602 39 21
0208 90 95	0710 30 00	0811 20 90	1209 99 99	1602 39 29
0210 91 00	0710 80 51	0811 90 31	1210 10 00	1602 39 40
0210 92 00	0710 80 59	0811 90 39	1210 20 10	1602 39 80
0210 93 00	0710 80 61	0811 90 50	1210 20 90	1602 41 90
0210 99 10	0710 80 69	0811 90 70	1211 90 30	1602 42 90
0210 99 21	0710 80 70	0811 90 75	1212 10 10	1602 49 90
0210 99 79	0710 80 80	0811 90 80	1212 10 99	1602 90 10
0407 00 11	0710 80 85	0811 90 85	1214 90 10	1602 90 31
0407 00 19	0711 30 00	0811 90 95	1302 12 00	1602 90 41
0409 00 00	0711 40 00	0812 10 00	1302 13 00	1602 90 69
0410 00 00	0711 90 10	0812 90 10	1302 19 05	1602 90 72
0601	0711 90 50	0812 90 20	1501 00 90	1602 90 74
0602	0711 90 90	0812 90 40	1502 00 90	1602 90 76
0603	0712 20 00	0812 90 50	1503 00 19	1602 90 78
0604 10 90	0712 31 00	0812 90 60	1503 00 90	1602 90 98
0604 91 21	0712 32 00	0812 90 70	1504 10 10	1603 00 10
0604 91 29	0712 33 00	0813 10 00	1504 10 99	2001 10 00

KN-nummer ⁽¹⁾	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer
2001 90 50	2008 20 59	2008 60 91	2008 99 38	2009 80 89
2001 90 60	2008 20 71	2008 60 99	2008 99 40	2009 80 95
2001 90 65	2008 20 79	2008 80 11	2008 99 43	2009 80 96
2001 90 70	2008 20 91	2008 80 31	2008 99 45	2009 80 97
2001 90 75	2008 20 99	2008 80 39	2008 99 46	2009 80 99
2001 90 85	2008 30 11	2008 80 50	2008 99 47	2009 90 19
2001 90 91	2008 30 31	2008 80 70	2008 99 49	2009 90 29
2001 90 93	2008 30 39	2008 80 91	2008 99 53	2009 90 39
2001 90 96	2008 30 51	2008 80 99	2008 99 55	2009 90 41
2003 20 00	2008 30 55	2008 92 12	2008 99 61	2009 90 49
2003 90 00	2008 30 59	2008 92 14	2008 99 62	2009 90 51
2004 90 30	2008 30 71	2008 92 32	2008 99 68	2009 90 59
2004 90 50	2008 30 75	2008 92 34	2008 99 72	2009 90 73
2004 90 91	2008 30 79	2008 92 36	2008 99 78	2009 90 79
2005 51 00	2008 30 90	2008 92 38	2008 99 99	2009 90 95
2005 59 00	2008 50 11	2008 92 51	2009 31 11	2009 90 96
2005 60 00	2008 50 31	2008 92 59	2009 39 31	2009 90 97
2005 70 10	2008 50 39	2008 92 72	2009 41 10	2009 90 98
2005 90 50	2008 50 59	2008 92 74	2009 49 30	2302 50 00
2005 90 60	2008 50 61	2008 92 76	2009 50	2306 90 19
2005 90 70	2008 50 69	2008 92 78	2009 71	2308 00 90
2005 90 80	2008 50 71	2008 92 92	2009 79 19	2309 10 51
2006 00 91	2008 50 79	2008 92 93	2009 79 30	2309 10 90
2006 00 99	2008 50 92	2008 92 94	2009 79 93	2309 90 10
2007 99 10	2008 50 94	2008 92 96	2009 79 99	2309 90 31
2007 99 91	2008 50 99	2008 92 97	2009 80 19	2309 90 41
2007 99 93	2008 60 11	2008 92 98	2009 80 36	2309 90 51
2008 11 92	2008 60 31	2008 99 11	2009 80 38	2309 90 91
2008 11 94	2008 60 39	2008 99 19	2009 80 50	2309 90 93
2008 11 96	2008 60 51	2008 99 23	2009 80 63	2309 90 95
2008 11 98	2008 60 59	2008 99 25	2009 80 69	2309 90 97
2008 19	2008 60 61	2008 99 26	2009 80 71	
2008 20 19	2008 60 69	2008 99 28	2009 80 73	
2008 20 39	2008 60 71	2008 99 36	2009 80 79	
2008 20 51	2008 60 79	2008 99 37	2009 80 88	

⁽¹⁾ Enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

BILAGA A b

För import till gemenskapen av följande produkter med ursprung i Ungern skall följande medgivanden gälla (MGN = tull för mest gynnad nation).

Löpnummer	KN-nr	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (i ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (i ton)	Särskilda bestämmelser
09.4598	0102 90 05	Levande nötkreatur med en vikt av högst 80 kg	10	178 000 djur	0	⁽³⁾
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Levande nötkreatur med en färskvikt över 80 kg, men högst 300 kg	10	153 000 djur	0	⁽³⁾
09.4563	ex 0102 90	Kvigor och kor, ej avsedda för slakt, av följande bergsraser: grå, brun, gul, brokig Simmental och Pinzgau	6 % av värdet	7 000 djur	0	⁽⁴⁾
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 10 0104 20 90 0204 0210 99 21 0210 99 29 0210 99 60	Levande får eller getter Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst Ätbart kött av får eller get, med ben Ätbart kött av får eller get, benfritt Ätbara slaktbiprodukter av får eller get	tullfritt	obegränsad		⁽⁵⁾
09.4707	0201 0202	Kött av nötkreatur, färskt, kylt eller fryst	tullfritt	13 655	1 365	⁽⁵⁾
09.4708	ex 0203	Kött av tamsvin, färskt, kylt eller fryst	tullfritt	48 000	4 000	⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
09.4774	0206 10 95 0206 29 91 0210 20 10 0210 20 90 0210 99 51 0210 99 59 0210 99 90	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, färska eller kylda, njurtapp och mellangärde Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, frysta, andra, njurtapp och mellangärde Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt Njurtapp och mellangärde av nötkreatur eller andra oxdjur Andra slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött	tullfritt	1 000	100	⁽⁵⁾

Löpnummer	KN-nr	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (i ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (i ton)	Särskilda bestämmelser
09.5861	0207 11 30	Slaktkroppar av kyckling	tullfritt	118 900	9 900	(³)
	0207 11 90					
	0207 12					
	0207 13 50	Kycklingbröst				
	0207 14 50					
	0207 13 60	Kycklingklubbor				
	0207 14 60					
	0207 13 10	Benfria styckningsdelar av kyckling				
	0207 14 10					
	0207 26 10	Benfria styckningsdelar av kalkon				
	0207 27 10					
	0207 26 50	Kalkonbröst				
	0207 27 50					
	0207 32 11	Ankor				
	0207 32 15					
	0207 32 19					
	0207 33 11					
	0207 33 19					
	ex 0207 35 15	Styckningsdelar av ankor, benfria				
	ex 0207 36 15					
	ex 0207 35 53	Bröst och delar därav med ben, av ankor				
	ex 0207 36 53					
	ex 0207 35 63	Klubbor och delar därav med ben, av ankor				
	ex 0207 36 63					
	ex 0207 35 79	Bröst och delar därav av ankor, där revbenen helt eller delvis har tagits bort				
	ex 0207 36 79					
	0207 32 51	Gäss				
	0207 32 59					
	0207 33 51					
	0207 33 59					
	0207 35 11					
	0207 35 23					
	0207 35 51					
	0207 35 61					
	0207 36 11					
	0207 36 23					
	0207 36 51					

Löpnummer	KN-nr	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (i ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (i ton)	Särskilda bestämmelser
	0207 36 61 ex 0207 35 31 ex 0207 36 31 ex 0207 35 41 ex 0207 36 41 ex 0207 35 71 ex 0207 36 71 ex 0207 35 79 ex 0207 36 79	Hela vingar av gäss, med eller utan vingspetsar Ryggben, hals, ryggben med hals, gump och vingspetsar av gäss Gåspaletat Bröst och delar därav av gäss, där revbenen helt eller delvis har tagits bort				
09.4704	0210 11 11 0210 12 11 0210 19 40 0210 19 51	Kött av tamsvin, saltat eller i saltlake	tullfritt	1 200	100	(⁵)
09.5501	ex 0210 99 39 ex 0210 99 80	Fjäderfä, torkade eller rökta	tullfritt	2 400	200	(⁵)
09.4775	0401 0402	Mjök och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel Mjök och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel	tullfritt	1 300	130	(⁵)
09.4776	0403 10 11 till 0403 10 39 0403 90 11 till 0403 90 69	Yoghurt, icke smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao Kärnmjök, filmjök, gräddfil, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och grädde, varken smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao	tullfritt	50	10	(⁵)
09.4777	0404	Vassle, även koncentrerad eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjökbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	tullfritt	50	10	(⁵)
09.4778	0405 10 11 0405 10 19 0405 20 90 0405 90	Naturligt smör med en fetthalt av högst 85 viktprocent, i förpackningar med en nettovikt av högst 1 kg Naturligt smör med en fetthalt av högst 85 viktprocent, annat Bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av mer än 75 viktprocent men mindre än 80 viktprocent Fetter och oljor framställda av mjök	tullfritt	300	30	(⁵)
09.4733	0406	Ost och ostmassa	tullfritt	4 200	350	(⁵)

Löpnummer	KN-nr	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (i ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (i ton)	Särskilda bestämmelser
09.4716	0407 00 30	Ägg av fjäderfä, med skal, ej för kläckning	tullfritt	3 155	315	
09.4717	0408 91 80	Ägg, torkade, lämpliga som livsmedel	tullfritt	755	80	
09.5503	ex 0702 00 00	Tomater, 1–31 oktober	tullfritt	300	30	⁽⁸⁾
09.5105	0703 10 11 0703 10 19	Kepalök (vanlig lök)	tullfritt	70 200	5 850	
09.5557	0704 90 10	Vitkål och rödkål	tullfritt	2 555	255	
09.5127	ex 0707 00 05	Gurkor, 1 november–15 maj	tullfritt	2 600	260	⁽⁸⁾
	ex 0707 00 05	Gurkor, 16 maj–31 oktober	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
	0709 10 00	Kronärtskockor, färska eller kylda	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
	0709 90 70	Zucchini, färska eller kylda	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
09.5141	0710 21 00	Ärter, frysta	tullfritt	19 655	1 965	
09.5149	0710 80 95	Andra grönsaker, frysta	tullfritt	25 355	2 535	
09.5151	0710 90 00	Blandningar av grönsaker, frysta	tullfritt	5 800	580	
	0805 10 10 0805 10 30 0805 10 50	Blod- och halvblodapelsiner Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Tro- vita och Hamlins, färska Andra, färska	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
09.5511	ex 0806 10 10	Bordsdruvor, 15 juli–31 oktober	tullfritt	900	90	⁽⁸⁾
09.5571	0807 11 00 0807 19 00	Meloner, inbegripet vattenmeloner	tullfritt	11 855	990	
09.5157	0808 10 10	Äpplen i lös vikt, för framställning av cider eller saft, under tiden 16 september–15 december	tullfritt	37 800	3 780	
09.5159	0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90 0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90	Äpplen, med undantag av äpplen till cider Äpplen, med undantag av äpplen till cider	tullfritt 100 % 100 % 100 %	9 155 — — —	915 — — —	⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ ⁽⁹⁾ ⁽⁹⁾ ⁽⁹⁾
09.5513	0808 20 10 0808 20 50	Päron	tullfritt	2 100	210	⁽⁸⁾
	0809 10 00	Aprikoser, färska	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾

Löpnummer	KN-nr	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (i ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (i ton)	Särskilda bestämmelser
	0809 20	Körsbär	tullfritt	obegränsad		(⁸) (¹⁰)
	0809 40 05	Plommon — avsedda för bearbetning, i förpackningar med en nettovikt av mer än 250 kg ⁽¹²⁾ — andra	tullfritt tullfritt	obegränsad obegränsad		(⁸) (¹¹)
	0810 20 10	Hallon	41	obegränsad		(⁷)
	0810 30 10	Svarta vinbär	41			(⁷)
	0810 30 30	Röda vinbär	41			(⁷)
	0810 30 90	Andra bär	24			
	0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	tullfritt	obegränsad		(⁷)
	0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med ett sockerinnehåll av högst 13 % viktprocent				
	0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel				
	0811 20 39	Svarta vinbär, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel				
	0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel				
	0811 20 19	Hallon, björnbär, mullbär, loganbär, vinbär och krusbär	tullfritt	obegränsad		
09.5865	0812 90 30 0812 90 99	Papayafrukter och andra frukter och nötter, tillfälligt konserverade	tullfritt	1 200		
	0901 21 00 0901 22 00	Rostat kaffe (utom koffeinfritt) Rostat, koffeinfritt kaffe	50	obegränsad		
09.5575	0904 20 10	Sötpaprika, varken krossad eller malen	tullfritt	1 200	100	
09.4779	1001 1101 1103 11 10 1103 11 90 1103 20 60	Vete samt blandsäd av vete och råg Mjöl av vete eller blandsäd Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av durumvete Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av vanligt vete och spält Vetepelletar	tullfritt	600 000	60 000	(⁵)
09.5862	1002 00 00 1102 10 00 1103 19 10 1103 20 10	Råg Rågmjöl Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av råg Rågpelletar	tullfritt	2 000	200	(⁵)

Löpnummer	KN-nr	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (i ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (i ton)	Särskilda bestämmelser
09.5863	1003	Korn	tullfritt	7 000	700	(³)
	1102 90 10	Kornmjöl				
	1103 19 30	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av korn				
	1103 20 20	Kornpelletar				
09.5864	1004 00 00	Havre	tullfritt	1 000	100	(³)
	1102 90 30	Havremjöl				
	1103 19 40	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av havre				
	1103 20 30	Havrepelletar				
09.4780	1005 10 90	Annan utsädesmajs än hybridmajs	tullfritt	450 000	45 000	(³)
	1005 90 00	Annan majs än utsädesmajs				
	1102 20 10	Finmalet mjöl av majs med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent				
	1102 20 90	Finmalet mjöl av majs med en fetthalt av mer än 1,5 viktprocent				
	1103 13 10	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av majs				
	1103 13 90					
	1103 20 40	Majspelletar				
	1008	Bovete, hirs och kanariefrö; andra spannmål	tullfritt	obegränsad		(³)
	1102 90 90	Spannmålsmjöl, andra slag				
	1103 19 90	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av annat spannmål				
	1103 20 90	Spannmålspelletar, andra slag				
09.5297	1109 00 00	Vetegluten	tullfritt	455	45	
09.4727	1501 00 19	Svinfett (även ister), annat	tullfritt	2 880	290	
09.5172	1512 11 10	Solrosolja	tullfritt	9 000	750	
09.5173	1512 11 91			3 455	290	
09.5174	1512 19 10			1 500	125	
	1517 10 90	Margarin med en mjölkfetthalt av högst 10 % (med undantag av flytande margarin)	50	obegränsad		
	1517 90 99	Andra ätbara blandningar och beredningar				
09.4705	1601 00 91	Korv, torr eller annan	tullfritt	10 500	875	(³)
	1601 00 99					

Löpnnummer	KN-nr	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (i ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (i ton)	Särskilda bestämmelser
09.4706	1602 41 10	Andra beredningar, konserverat kött av tamsvin	tullfritt	1 080	90	(5)
	1602 42 10					
	1602 49 11					
	1602 49 13					
	1602 49 15					
	1602 49 19					
	1602 49 30					
	1602 49 50					
09.5705	1602 50 10	Annat berett eller konserverat kött eller andra beredda eller konserverade slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur	tullfritt	2 400	240	(5)
	1602 50 31					
	1602 50 39					
	1602 50 80					
	ex 1605 90 30	Ätliga sniglar av släktet <i>Helix pomatia</i>	tullfritt	obegränsad		
09.5298	1702 30	Druvsocker (inbegripet kemiskt ren glukos) samt sirap och andra lösningar av druvsocker	tullfritt	1 055	90	
	1702 40					
	1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker	tullfritt	obegränsad		(5)
	2001 90 20	Konserverade frukter av släktet <i>Capsicum</i> , med undantag av paprika och pimento	50	obegränsad		
2005 90 10						
09.5177	2002 90 31	Konserverade tomater	tullfritt	9 000	900	
	2002 90 39					
09.5179	2002 90 91	Konserverade tomater	tullfritt	2 520	250	
	2002 90 99					
09.5521	2005 40 00	Ärter (<i>Pisum sativum</i>), beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta	tullfritt	1 355	115	
09.5181	2005 90 75	Surkål	tullfritt	4 355	435	
09.5189	ex 2007 99 31	Sylt av surkörbar	tullfritt	5 255	525	(8)
	2007 99 33	Sylt av jordgubbar eller smultron				
	2007 99 35	Hallonsylt				

Löpnummer	KN-nr	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (i ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (i ton)	Särskilda bestämmelser
	ex 2007 99 39 ex 2007 99 98	Fruktberedningar med ett sockerinnehåll på högst 30 viktprocent, frukt enligt nummer 0801, 0803, 0804 (utom fikon och ananas), 0807 20 00, 0810 20 90, 0810 30 90, 0810 40 10, 0810 40 50, 0810 40 70, 0810 40 90 Andra, frukt under rubrikerna 0801, 0803, 0804 (utom fikon och ananas), 0807 20 00, 0810 20 90, 0810 30 90, 0810 40 10, 0810 40 50, 0810 40 70, 0810 40 90	tullfritt	obegränsad		(⁸)
09.5205	2009 80 11 2009 80 32 2009 80 33 2009 80 35 2009 80 61 2009 80 83 2009 80 84 2009 80 86	Fruktsaft	tullfritt	2 555	255	(⁸)
09.5299	2303 10 11	Återstoder från framställning av majsstärkelse	tullfritt	1 355	135	
09.4723	ex 2309 10	Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar utom KN-nr 2309 10 11, 2309 10 31, 2309 10 51, 2309 10 90	tullfritt	17 800	1 780	
09.5207	2401 10 2401 20	Tobak	20	5 255	440	

(¹) Trots reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall lydelsen av "Varubeskrivning" endast anses vara vägledande, eftersom förmånssystemet vad gäller denna bilaga bestäms av KN-numrens omfattning. Där ex KN-nummer anges, skall förmånssystemet avgöras genom att KN-numret och uppgifterna om varuslag tillämpas tillsammans.

(²) Om det finns en minimitull för mest gynnad nation, skall den tillämpliga minimitulden vara minimitulden för mest gynnad nation multiplicerad med procenttalet i denna kolumn.

(³) Kvoten för denna produkt har öppnats för Bulgarien, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien och Slovakien. Om importen till gemenskapen av levande djur av nötkreatur överstiger 500 000 djur för ett visst år får gemenskapen vidta förvaltningsåtgärder för att skydda sin marknad, utan att det påverkar andra rättigheter enligt avtalet.

(⁴) Kvoten för denna produkt har öppnats för Bulgarien, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien och Slovakien.

(⁵) Denna koncession gäller endast produkter för vilka det inte betalas ut någon form av exportbidrag.

(⁶) Med undantag av filé som presenteras ensam.

(⁷) Med förbehåll för bestämmelserna om minimipris vid import som anges i appendix till denna bilaga.

(⁸) Sänkningen gäller endast värdetullen.

(⁹) För dessa KN-nummer skall följande medgivanden – gäller för äpplen som importerats både inom och utanför tullkvoten – tillämpas:

— Fem sänkningsetapper (10 %, 12 %, 14 %, 16 % och 18 %) skall införas för perioden 1 januari–14 februari och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.

— Tre ytterligare sänkningsetapper (14 %, 16 % och 18 %) skall införas för perioden 15 februari–31 mars och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.

— Två ytterligare sänkningsetapper (16 % och 18 %) skall införas för perioden 1 april–15 juli och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.

— Fem ytterligare sänkningsetapper (10 %, 12 %, 14 %, 16 % och 18 %) skall införas för perioden 16 juli–31 december och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.

(¹⁰) Utöver sänkningen av värdetullsdelen av tullen införs härmed följande fem sänkningsetapper (10 %, 12 %, 14 %, 16 % och 18 %) och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.

(¹¹) Utöver sänkningen av värdetullsdelen av tullen införs härmed följande fem sänkningsetapper (10 %, 12 % och 14 %) och dessa skall passeras innan full särskild tull kan tas ut i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.

(¹²) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i de berörda gemenskapsbestämmelserna är uppfyllda (se artiklarna 291 till 300 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 (EGT L 253, 11.10.1993, s. 71) och senare ändringar).

Appendix till bilaga A b

Minimiprisbestämmelser vid import av vissa bär avsedda för bearbetning

Import till gemenskapen av de produkter med ursprung i Ungern som förtecknas i detta appendix kommer att omfattas av de villkor som beskrivs nedan.

1. Minimipriset vid import fastställs för följande produkter:

KN-nummer	Varuslag	Minimipris vid import (euro/ton netto)
ex 0810 20 10	Färska hallon	631
ex 0810 30 10	Färska svarta vinbär	385
ex 0810 30 30	Färska röda vinbär	233
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: hela bär	750
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: andra	576
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med ett sockerinhåll av högst 13 viktprocent: hela bär	995
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med ett sockerinhåll av högst 13 viktprocent: andra	796
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: hela bär	995
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: andra	796
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: utan stjälk	628
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: andra	448
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: utan stjälk	390
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: andra	295

- De minimipriser vid import som fastställs i punkt 1 skall iakttas för varje försändelse. Om tulldeklarationsvärdet är lägre än minimipriset vid import skall en utjämningsstull motsvarande skillnaden mellan minimipriset och tulldeklarationsvärdet tas ut.
- Om importpriserna för en produkt som omfattas av detta appendix visar tecken på att inom den närmaste framtiden kunna falla under minimipriserna vid import, skall Europeiska kommissionen underrätta de ungerska myndigheterna om detta, så att dessa kan åtgärda situationen.
- På begäran av gemenskapen eller Ungern skall Associeringskommittén granska systemets funktion eller se över nivån för minimipriserna vid import. Associeringskommittén skall vid behov fatta de beslut som är nödvändiga.
- För att uppmuntra och främja handelsutvecklingen och för de berörda parternas ömsesidiga nytta får ett samrådsmöte hållas tre månader före början av varje regleringsår inom Europeiska gemenskapen. Detta samrådsmöte skall äga rum mellan deltagare från Europeiska kommissionen och de europeiska producentorganisationerna för de berörda produkterna, å ena sidan, och företrädare för myndigheter och producent- och exportorganisationer i alla de associerade exportländerna, å andra sidan.

Vid detta samrådsmöte skall marknaden för bär diskuteras, särskilt produktionsprognoser, lagersituationen, prisutvecklingen och den tänkbara marknadsutvecklingen samt möjligheterna att anpassa utbudet till efterfrågan.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättandet av en fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja i europeiska vatten och om därmed förbundna åtgärder ⁽¹⁾

(2002/C 227 E/24)

KOM(2002) 313 slutlig — 2000/0326(COD)

(Framlagt av kommissionen den 12 juni 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 120 E, 24.4.2001, s. 79.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 80.2 och 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Man måste sörja för skälig ersättning till personer som drabbas av förorening på grund av att olja läcker eller släpps ut från tankfartyg i europeiska vatten.

(1) Man måste sörja för en så omfattande och skälig ersättning som möjligt till personer eller organisationer som direkt eller indirekt drabbas av förorening på grund av att olja läcker eller släpps ut från tankfartyg i europeiska vatten.

(2) En rad viktiga garantier i detta hänseende inrättas genom det internationella ansvarighets- och ersättningssystem för skada orsakad av oljeutsläpp från fartyg som fastställs i 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja, och 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, ändrad genom 1992 års protokoll till denna.

Oförändrat

(3) Det högsta ersättningsbeloppet enligt det internationella systemet anses vara otillräckligt för att fullt ut täcka kostnaderna för olyckor med oljetankfartyg i Europa.

(3) Det högsta ersättningsbeloppet enligt det internationella systemet anses vara otillräckligt för att fullt ut täcka kostnaderna för olyckor i Europa.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (4) Ett första steg mot ett förbättrat skydd för dem som drabbas av oljeutsläpp i Europa är att avsevärt höja det högsta möjliga ersättningsbeloppet vid sådana utsläpp. Detta ske genom att man bygger ut det. Detta kan ske genom att man kompletterar det internationella systemet genom en europeisk fond som betalar ersättning till fordringsägare som inte har kunnat få full ersättning enligt det internationella ersättningssystemet på grund av att summan av godkända fordringar överstiger det ersättningsbelopp som finns tillgängligt enligt fondkonventionen.
- (5) För att undvika osäkerhet för dem som söker ersättning och för att undvika ineffektivitet och dubblering av arbete som redan utförts av den internationella oljeskadefonden måste en sådan europeisk oljeskadefond bygga på samma regler, principer och förfaranden som den internationella oljeskadefonden.
- (6) Enligt principen om att förorenaren betalar bör kostnaderna för oljeutsläpp bäras av de företag som medverkar vid oljetransport till sjöss.
- (7) Med hjälp av harmoniserade gemenskapsbestämmelser om utökad ersättning vid oljeutsläpp i Europa kommer kostnaderna för sådana oljeutsläpp att fördelas mellan gemenskapens samtliga kuststater.
- (8) Detta uppnås bäst genom en ersättningsfond på gemenskapsnivå (COPE-fonden) som bygger på det befintliga internationella systemet.
- (9) Såvitt internationell lagstiftning tillåter det bör COPE-fonden kunna återkräva utbetalade belopp från de parter som varit inblandade i oljeutsläppen.
- (10) De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna förordning är förvaltningsåtgärder i den mening som avses i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, vilket innebär att dessa åtgärder måste antas genom det förvaltningsförfarande som anges i artikel 4 i det beslutet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) Ett första steg mot ett förbättrat skydd för dem som drabbas av oljeutsläpp i Europa är att avsevärt höja det högsta möjliga ersättningsbeloppet vid sådana utsläpp. Detta skulle kunna ske genom att man bygger ut det befintliga internationella systemet med en internationell kompletteringsfond. Till dess att denna fond verkar fullt ut i samtliga av EU:s berörda medlemsstater och ger tillfredsställande skydd vid olyckor som uppkommer i EU:s vatten, bör en europeisk fond inrättas för utbetalning av ersättning till fordringsägare som inte har kunnat få full ersättning enligt det internationella ersättningssystemet på grund av att summan av godkända fordringar överstiger det ersättningsbelopp som finns tillgängligt enligt fondkonventionen.
- (5) För att undvika osäkerhet för dem som söker ersättning och för att undvika ineffektivitet och dubblering av arbete som redan utförts av den internationella oljeskadefonden måste en sådan europeisk föroreningsfond bygga på samma regler, principer och förfaranden som den internationella oljeskadefonden.
- Oförändrat
- (7) Med hjälp av harmoniserade gemenskapsbestämmelser om utökad ersättning vid utsläpp i Europa kommer kostnaderna för sådana utsläpp att fördelas mellan gemenskapens samtliga medlemsstater.
- (8) Detta uppnås för ögonblicket bäst genom en ersättningsfond på gemenskapsnivå (COPE-fonden) som bygger på det befintliga internationella systemet.

Oförändrat

- (10) De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna förordning är förvaltningsåtgärder i den mening som avses i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, vilket innebär att dessa åtgärder måste antas genom det förvaltningsförfarande som anges i artikel 4 i det beslutet. Vid lämplig tidpunkt kommer kommissionen att undersöka möjligheterna att delegera den dagliga förvaltningen av COPE-fonden till den europeiska sjösäkerhetsbyrå som inrättas genom förordning (EG) nr ...

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(11) Eftersom skälig ersättning till dem som drabbas av oljeutsläpp inte räcker för att få de olika operatörerna inom branschen för oljetransport till sjöss att iaktta nödvändig aktsamhet, krävs det särskilda bestämmelser om ekonomiska påföljder för varje person som uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet eller underlåtenhet bidrar till en olycka.

(12) Med tanke på subsidiaritetsprincipen är en förordning från Europaparlamentet och rådet det rättsliga instrument som lämpar sig bäst, eftersom en förordning är bindande i sin helhet och direkt tillämplig i alla medlemsstater, vilket minimerar risken för att instrumentet tillämpas på olika sätt i olika medlemsstater.

(13) När det gäller de aktörer som medverkar vid oljetransport till sjöss bör man, parallellt med åtgärderna enligt denna förordning, även se över det befintliga internationella ansvarighets- och ersättningssystemet för skada orsakad av oljeutsläpp i syfte att skapa ett närmare samband mellan dessa aktörers skyldigheter och handlingar och deras ansvarighet. I synnerhet bör fartygsägarens ansvarighet vara obegränsad om det kan visas att föroreningskadan orsakades av grov vårdslöshet från dennes sida. Vidare bör ansvarighetssystemet inte uttryckligen skydda en rad andra aktörer som på ett avgörande sätt medverkar vid oljetransport till sjöss. Dessutom bör man se över och utöka ersättningen för de egentliga miljöskadorna i enlighet med jämförbara ersättningssystem i gemenskapslagstiftningen.

Oförändrat

(13) När det gäller de aktörer som medverkar vid transport till sjöss bör man, parallellt med åtgärderna enligt denna förordning, även se över det befintliga internationella ansvarighets- och ersättningssystemet för skada orsakad av oljeutsläpp i syfte att skapa ett närmare samband mellan dessa aktörers skyldigheter och handlingar och deras ansvarighet. I synnerhet bör fartygsägarens ansvarighet vara obegränsad om det kan visas att föroreningskadan orsakades av grov vårdslöshet från dennes sida. Vidare bör ansvarighetssystemet inte uttryckligen skydda en rad andra aktörer som på ett avgörande sätt medverkar vid transport till sjöss. Dessutom bör man se över och utöka ersättningen för de egentliga miljöskadorna i enlighet med jämförbara ersättningssystem i gemenskapslagstiftningen. Dessutom måste det göras framsteg när det gäller ansvarighets- och ersättningssystemet för skador vid transport av förorenande och farligt gods.

(13a) När en ändring görs i det grundläggande internationella ansvarighets- och ersättningssystemet för skada orsakad av oljeutsläpp, bör denna förordning ändras i enlighet därmed så att ingen oförenlighet uppstår mellan de två systemen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är dels att sörja för skälig ersättning för föroreningskada i EU:s vatten orsakad av oljetransport till sjöss genom att man på gemenskapsnivå kompletterar det befintliga internationella ansvarighets- och ersättningssystemet, dels att införa ekonomiska påföljder för varje person som konstaterats ha bidragit till oljeutsläpp, där detta skett uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet eller underlåtenhet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 2***Räckvidd**

Denna förordning skall tillämpas på

1. föroreningskada som uppkommit
 - a) inom en medlemsstats territorium, inbegripet dess territorialvatten, och
 - b) inom en medlemsstats exklusiva ekonomiska zon, som fastställts i enlighet med internationell rätt, eller, om staten inte har fastställt någon sådan zon, inom ett område utanför och angränsande till den statens territorialvatten, vilket har bestämts av den staten i enlighet med internationell rätt och vilket inte sträcker sig längre ut än 200 sjömil från de baslinjer varifrån statens territorialvatten mäts,
2. förebyggande åtgärder, var de än vidtas, för att förhindra eller begränsa sådan skada.

*Artikel 3***Definitioner**

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. 1992 års *ansvarighetskonvention*: 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja.
2. *fondkonventionen*: 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, ändrad genom 1992 års protokoll till denna.
3. *olja*: varje beständig mineralolja som innehåller kolväte, som råolja, eldningsolja, tjock dieselolja och smörjolja, som finns ombord på ett fartyg som last eller i fartygets bränsletankar.
4. *avgiftspliktig olja*: råolja och eldningsolja i enlighet med definitionerna i punkterna a och b nedan:
 - a) *råolja*: varje flytande kolväteblandning som förekommer i naturligt tillstånd i jorden, oberoende av om den är behandlad för att bli tjänlig för transport. Uttrycket inbegriper också råoljor från vilka vissa destillationsprodukter har avlägsnats (ibland benämnda "topped crudes") eller till vilka har tillsatts vissa destillationsprodukter (ibland benämnda "spiked crudes" eller "reconstituted crudes").

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) *eldningsolja*: tunga destillat eller rester av råolja eller blandningar av sådana produkter, som är avsedda för användning som bränsle för framställning av värme eller kraft och som är av en kvalitet som motsvarar den som av American Society for Testing and Materials betecknas eldningsolja nr 4 (beteckning D 396-69) eller tjockare.
5. *ton*: när uttrycket avser olja, ton enligt metersystemet.
6. *terminal*: anläggning för lagring av olja i bulk där olja som transporterats till sjöss kan tas emot, inbegripet varje anordning som inte är landbaserad och som är förenad med sådan anläggning.
7. *olycka*: varje händelse eller serie av händelser med samma ursprung som orsakar skada genom förorening eller framkallar ett allvarligt och omedelbart förestående hot om sådan skada. Där olyckan utgörs av en serie av händelser skall den betraktas ha uppkommit på dagen för den första händelsen i fråga.
8. *person*: fysisk person samt privaträttslig eller offentligrättslig juridisk person, inbegripet stater och deras administrativa enheter.
9. *internationella olycksskadefonden*: den fond som upprättats genom fondkonventionen.

Artikel 4

Upprättande av en fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja i europeiska vatten

Härmed upprättas en fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja i europeiska vatten (hädanefter kallad COPE-fonden) i syfte

- a) att ge ersättning för skada genom förorening i den mån det skydd som ges enligt 1992 års ansvarighetskonvention och fondkonventionen är otillräckligt, och
- b) att utföra de därmed sammanhängande åtgärder som anges i denna förordning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 5***Ersättning**

1. COPE-fonden skall betala ut ersättning till varje person som är berättigad till ersättning för föroreningskada enligt fondkonventionen, men som inte har kunnat få full och skälig ersättning inom ramen för fondkonventionen på grund av att summan av godkända fordringar överstiger det ersättningsbelopp som finns tillgängligt enligt den konventionen.

2. Bedömningen av huruvida en person är berättigad till ersättning enligt fondkonventionen skall göras enligt bestämmelserna och förfarandena i fondkonventionen.

3. COPE-fonden skall inte betala ut någon ersättning förrän den bedömning som avses i punkt 2 har godkänts av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 9.2.

4. När det gäller fartyg som varit inblandade i en olycka får kommissionen, utan hinder av punkterna 1 och 2, besluta att inte betala ut någon ersättning till fartygets ägare, redare eller operatör, eller till deras företrädare. Likaså får kommissionen besluta att inte ersätta personer som i fråga om den transport under vilken olyckan inträffade stod i ett avtalsförhållande till transportföretaget eller till någon annan person som direkt eller indirekt medverkat vid transporten i fråga. Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 9.2 fastställa vilka fordringsägare som omfattas av dessa kategorier och fatta sina beslut i enlighet därmed.

5. Det sammanlagda ersättningsbeloppet som COPE-fonden skall betala för en och samma olycka är begränsat på så vis att summan av nämnda belopp och det ersättningsbelopp som faktiskt betalats enligt 1992 års ansvarighetskonvention och fondkonventionen för föroreningskada som omfattas av denna förordning inte får överstiga en miljard euro.

6. Om summan av godkända fordringar överstiger det högsta ersättningsbelopp som får betalas enligt punkt 5 skall det tillgängliga beloppet fördelas på sådant sätt att förhållandet mellan den godkända fordran och det ersättningsbelopp som fordringsägaren faktiskt erhåller enligt denna förordning är det samma för alla fordringsägare.

6a. Utan att det påverkar tolkningen av artikel 6 skall COPE-fonden ha möjlighet att göra förskottsbetalningar till fordringsägare inom sex månader efter det att ersättningsanspråket har godkänts i enlighet med punkt 2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Oförändrat

Avgift för mottagning av olja

1. Avgifter till COPE-fonden skall betalas av varje person som är skyldig att betala avgifter till den internationella oljeskadefonden och som årligen tar emot sammanlagt mer än 150 000 ton avgiftspliktig olja transporterad till sjöss och lossad i hamn eller terminal på en medlemsstats territorium.

2. Avgifter skall endast tas ut efter en olycka som omfattas av denna förordning där ersättningen överskrider eller hotar att överskrida den internationella oljeskadefondens övre gräns för ersättning. Hur mycket som sammanlagt skall tas ut i avgifter för varje sådan olycka skall kommissionen besluta i enlighet med förfarandet i artikel 9.2. På grundval av det beslutet skall kommissionen beräkna avgiften för de personer som avses i punkt 1 på grundval av ett fast belopp för varje ton avgiftspliktig olja som personen i fråga har tagit emot.

3. Beloppen enligt punkt 2 skall beräknas genom att man delar det relevanta sammanlagda avgiftsbelopp som skall tas ut med den totala mängden avgiftspliktig olja som tas emot i alla medlemsstater under året i fråga.

4. Varje medlemsstat skall se till att alla personer som inom dess territorium tar emot så mycket avgiftspliktig olja att de är skyldiga att betala avgifter till COPE-fonden finns upptagna i en förteckning, som skall upprättas och hållas aktuell av kommissionen i enlighet med denna artikel.

5. Var och en av medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna namn och adress på varje person som med avseende på respektive stat är skyldig att betala avgifter till COPE-fonden enligt denna artikel, och dessutom ange den mängd avgiftspliktig olja som personen i fråga tagit emot under föregående kalenderår.

6. Förteckningen skall utgöra tillräcklig bevisning för vilka personer som vid en viss tidpunkt är skyldiga att betala avgifter till, och vilka oljemängder som skall ligga till grund för avgiftsberäkningen för respektive person.

6. Förteckningen skall utgöra tillräcklig bevisning för vilka personer som vid en viss tidpunkt är skyldiga att betala avgifter till COPE-fonden, och vilka oljemängder som skall ligga till grund för avgiftsberäkningen för respektive person.

7. Avgifterna skall betalas till COPE-fonden och uppbörden skall vara fullbordad senast ett år efter kommissionens beslut om att ta ut avgifter.

Oförändrat

8. De avgifter som avses i denna artikel får endast användas för att ersätta föreningsskada enligt artikel 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

9. Överskjutande avgifter, som tagits ut för en olycka men som inte använts för att ersätta skada i samband med den olyckan eller i något annat syfte som direkt sammanhänger med denna, skall återbetalas till den person som betalat avgiften senast sex månader efter det att ersättningsförfarandet för olyckan i fråga har slutförts.

10. Om en medlemsstat inte uppfyller sina skyldigheter avseende COPE-fonden och detta leder till en ekonomisk förlust för COPE-fonden, är medlemsstaten skyldig att ersätta COPE-fonden för förlusten i fråga.

11. COPE-fondens ekonomiska ansvar med avseende på en olycka skall vara begränsat till de avgifter som tagits ut och emottagits för denna olycka i enlighet med denna artikel.

Artikel 7

Oförändrat

Regressrätt

COPE-fonden skall, såvitt avser belopp som fonden har betalat i ersättning för föroreningskada enligt artikel 5, inträda i den rätt som den person som har fått sådan ersättning kan ha enligt 1992 års ansvarighetskonvention eller fondkonventionen.

*Artikel 8***Företrädare för och förvaltning av COPE-fonden**

1. COPE-fonden skall företrädas av kommissionen. Kommissionen skall i detta hänseende utföra de uppgifter som anges i denna förordning och som i övrigt måste utföras för att COPE-fondens verksamhet skall fungera väl.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 9.2 fatta följande beslut om COPE-fondens verksamhet:

- a) Kommissionen skall fastställa de avgifter som skall tas ut enligt artikel 6.
- b) Kommissionen skall godkänna regleringen av fordringar enligt artikel 5.3 och fatta beslut om fördelningen mellan fordringsägarna av det tillgängliga ersättningsbeloppet enligt artikel 5.6.
- c) Kommissionen skall fatta beslut om betalning till de fordringsägare som avses i artikel 5.4.
- d) Kommissionen skall fastställa de regler och villkor enligt vilka preliminär ersättning skall betalas ut för att säkerställa att de drabbade får ersättning så snabbt som möjligt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 9***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av COPE-fondens kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iaktas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

2a. Kommissionen skall lägga fram en årlig rapport om sin verksamhet till rådet och Europaparlamentet.

*Artikel 9 a***Samarbete med IOPC-fonden**

COPE-fonden skall i nära samarbete med IOPC-fonden fastställa tydliga administrativa föreskrifter för hur samarbetet mellan de två fonderna skall gå till. Föreskrifterna skall vara grundade på principerna om öppenhet, effektiv tillämpning och kostnads-effektivitet.

*Artikel 10***Påföljder**

1. Medlemsstaterna skall fastställa ett system för ekonomiska påföljder för varje person som av domstol befinns ha bidragit, uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet eller underlåtenhet, till en olycka som orsakat eller hotar att orsaka förorening genom olja i de områden som anges i artikel 2.1.

2. Påföljder som ådömts enligt punkt 1 får inte påverka de berörda parternas civilrättsliga ansvarighet enligt denna förordning eller andra bestämmelser och skall vara oberoende av den skada som orsakats genom olyckan. Påföljderna skall fastställas på en så hög nivå att de avskräcker personen i fråga från nya eller fortsatta överträdelser.

3. Det får inte vara möjligt att försäkra sig mot påföljder enligt punkt 1.

4. Den svarande skall ha rätt att överklaga påföljder enligt punkt 1.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 10 a***Utvärdering**

1. Kommissionen skall, senast tre år efter det att denna förordning trätt i kraft, lämna en rapport om hur långt man internationellt sett kommit med att förbättra det internationella ansvarighets- och ersättningsystemet. I rapporten skall man framför allt bedöma hur långt man nått när det gäller att

- a) ålägga fartygsägaren ett ökat ansvar inom ramen för ansvarighetskonventionen,
- b) i artikel 3.4 c i ansvarighetskonventionen stryka förbudet att mot fartygets befraktare, redare eller operatör resa ersättningsanspråk för föroreningskada,
- c) höja ersättningsbeloppen från IOPC-fonden,
- d) utvidga definitionen av ersättningsberättigande miljöskador så att den överensstämmer med jämförbara ersättningsystem inrättade genom gemenskapens egen lagstiftning,
- e) införa välfungerande system för ansvarighet och ersättning avseende föroreningskador vilka inte omfattas av det befintliga systemet, däribland skador orsakade av farliga och skadliga ämnen med undantag av olja, samt av olja som används för drift eller framdrivning av fartyg, oberoende av deras slag eller storlek.

2. Kommissionen skall, om den kommer fram till att tillfredsställande resultat ej uppnåtts i fråga om målen i punkt 1, inför Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag till gemenskapslagstiftning om inrättande av ett Europaomfattande ansvarighets- och ersättningsystem för havsförorening.

*Artikel 11***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Den skall tillämpas från och med [tolv månader efter den dag då den träder i kraft].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Oförändrat

Förslag till rådets förordning om fastställande av de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 januari 2002 på löner till tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna som tjänstgör i tredje land

(2002/C 227 E/25)

KOM(2002) 298 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 13 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda vid gemenskaperna, fastställda genom förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾, senast ändrade genom förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 2581/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13 första stycket i bilaga X till denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och av följande skäl:

- (1) Levnadskostnadernas utveckling i länder utanför gemenskapen bör beaktas och därför bör, med verkan från den 1 januari 2002, korrigeringskoefficienterna för löner som utbetalas i respektive tjänstgöringslands valuta till tjänstemän som tjänstgör i tredje land fastställas.
- (2) Enligt bestämmelserna i bilaga X i tjänsteföreskrifterna skall rådet var sjätte månad fastställa dessa korrigeringskoefficienter, och därför bör nya korrigeringskoefficienter för följande sexmånadersperioder nu fastställas.
- (3) De korrigeringskoefficienter som gäller för tiden från den 1 januari 2002 kan medföra retroaktiva justeringar (uppåt eller nedåt) av ersättningar som utbetalats på grundval av en tidigare förordning.
- (4) Om korrigeringskoefficienterna leder till höjningar, bör ett retroaktivt tillägg fastställas.
- (5) Om korrigeringskoefficienterna leder till sänkningar, bör återbetalning föreskrivas av för stora belopp som erhållits under tiden mellan den 1 januari 2002 och dagen för rådets beslut om korrigeringskoefficienter från den 1 januari 2002.
- (6) För att överensstämmelse skall uppnås i förhållande till de korrigeringskoefficienter som tillämpas inom gemenskapen på löner och pensioner till tjänstemän och andra anställda vid Europeiska gemenskaperna bör det fastställas att en eventuell återbetalning får avse högst sex månader före

dagen för beslutet om fastställande av koefficienterna och att återbetalningen får fördelas på högst tolv månader efter dagen för detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De korrigeringskoefficienter som med verkan från den 1 januari 2002 skall tillämpas på löner som utbetalas i tjänstgöringslandets valuta anges i bilagan.

Växelkurserna för beräkningen av dessa ersättningar skall vara de som gällde för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget månaden före det datum som avses i första stycket.

Artikel 2

Enligt artikel 13 första stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna skall rådet var sjätte månad fastställa korrigeringskoefficienterna. Rådet kommer alltså att fastställa nya korrigeringskoefficienter med verkan från den 1 juli 2002.

Om korrigeringskoefficienterna leder till höjningar av ersättningarna, skall institutionerna göra retroaktiva utbetalningar.

Om korrigeringskoefficienterna leder till sänkningar av ersättningarna, skall institutionerna retroaktivt justera ersättningarna nedåt för tiden mellan den 1 januari 2002 och dagen för rådets beslut om de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

Den återbetalning av för stora utbetalade belopp som dessa retroaktiva justeringar medför får emellertid endast avse högst sex månader före dagen för beslutet om fastställande av koefficienterna, och återbetalningen får fördelas på högst tolv månader efter dagen för detta beslut.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 1.

BILAGA

	Anställningsort	Korrigeringskoefficienter Januari 2002
	Albanien	97,3
(***)	Algeriet	0,0
	Angola	115,9
	Argentina	129,4
	Australien	93,9
	Bangladesh	77,9
	Barbados	142,5
	Belize	103,2
	Benin	88,4
	Bolivia	74,3
	Bosnien och Hercegovina	87,5
	Botswana	55,4
	Brasilien	82,4
	Bulgarien	72,1
	Burkina Faso	78,5
(***)	Burundi	0,0
	Centralafrikanska republiken	109,8
	Chile	86,2
	Colombia	82,9
	Costa Rica	104,7
	Cypern	95,1
	Demokratiska republiken Kongo	144,9
	Djibouti	141,8
	Dominikanska republiken	92,4
	Egypten	73,4
	Ekvatorialguinea	95,8
	Elfenbenskusten	106,1
	Eritrea	46,3
	Estland	74,3
	Etiopien	80,2
	Fiji	71,1
	Filippinerna	68,7
	Förenta staterna (New York)	136,7
	Förenta staterna (Washington)	132,5
	Gabon	116,1

	Anställningsort	Korrigeringskoefficienter Januari 2002
	Gambia	60,5
	Georgien	111,2
	Ghana	89,5
	Guatemala	93,8
	Guinea	87,1
	Guinea-Bissau	132,2
	Guyana	70,7
	Haiti	98,4
	Hongkong	121,9
	Indien	61,2
	Indonesien	88,5
	Israel	121,6
	Jamaica	126,4
	Japan (Naka)	152,5
	Japan (Tokyo)	161,3
	Jordanien	99,2
	Jugoslavien	63,6
(***)	Kambodja	0,0
	Kamerun	96,1
	Kanada	84,5
	Kap Verde	75,6
	Kazakstan	117,9
	Kenya	98,5
	Kina	107,3
	Komorererna	103,3
	Kongo	103,7
	Kroatien	97,3
	Lesotho	44,1
	Lettland	80,7
	Libanon	110,9
(***)	Liberia	0,0
	Litauen	76,6
	Madagaskar	96,1
	Makedonien	77,5
	Malawi	105,0
	Mali	86,6

	Anställningsort	Korrigeringskoefficienter Januari 2002
	Malta	103,0
	Marocko	89,6
	Mauretanien	72,8
	Mauritius	84,5
	Mexiko	102,4
	Moçambique	81,7
	Namibia	48,4
	Nederländska Antillerna	121,0
	Nicaragua	99,4
	Niger	87,7
	Nigeria	102,7
	Norge	134,2
	Nya Kaledonien	122,2
	Pakistan	59,3
	Papua Nya Guinea	68,3
(***)	Paraguay	0,0
	Peru	112,4
	Polen	88,7
	Rumänien	55,1
(***)	Rwanda	0,0
	Ryssland	133,6
	Salomonöarna	97,2
	São Tomé och Príncipe	74,4
	Schweiz	124,8
	Senegal	81,5
(***)	Sierra Leone	0,0
	Slovakien	68,8
	Slovenien	76,4
(***)	Somalia	0,0
	Sri Lanka	77,8
	Sudan	48,0
	Surinam	81,5
	Swaziland	42,3
	Sydafrika	41,9
	Sydkorea	108,3
	Syrien	108,4

	Anställningsort	Korrigeringskoefficienter Januari 2002
	Tanzania	80,9
	Tchad	112,5
	Thailand	70,9
	Tjeckien	92,0
	Togo	96,3
	Tonga	72,7
	Trinidad och Tobago	90,7
	Tunisien	83,6
	Turkiet	81,3
	Uganda	99,2
	Ukraina	123,9
	Ungern	69,0
	Uruguay	109,3
	Vanuatu	121,9
	Västbanken – Gaza	112,9
	Venezuela	115,6
	Vietnam	68,9
	Zambia	66,0
	Zimbabwe	88,5

(***) Inga uppgifter.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om översyn av bilaga I till beslut nr 1336/97/EG om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät⁽¹⁾

(2002/C 227 E/26)

KOM(2002) 317 slutlig — 2001/0296(COD)

(Framlagt av kommissionen den 17 juni 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. Bakgrund

Förslaget lades fram inför Europaparlamentet och rådet (KOM(2001) 742 – 2001/0296(COD))	10 december 2001
Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande	29 maj 2002
Regionkommitténs yttrande	
Europaparlamentets yttrande (PE T5-0210/2002)	14 maj 2002

2. Syftet med kommissionens förslag

Förslaget utgör en översyn av definitionen av projekt av gemensamt intresse i ljuset av erfarenheter som gjort mellan 1997 och 2000. Genom den nya definitionen inriktas programmet på allmännyttiga tjänster inom den snabbt föränderliga ramen för eEurope 2005.

3. Kommissionens ställningstagande till de ändringar som antagits av Europaparlamentet

3.1. Ändringar som kommissionen godtar

Ändring 1, som hänvisar till rådets resolution om nät- och informationssäkerhet.

Ändring 2, som klargör åtgärdens omfattning.

Ändring 3, som fastställer datum för rapportering om programmets genomförande och för ett förslag till översyn av riktlinjerna.

Ändring 4, som betonar programmets bidrag till uppnåendet av programmålen.

Ändring 5, som klargör att programmet inte är begränsat till kommersiell verksamhet och fastställer kriterierna för en transeuropeisk tjänst.

Ändring 6, som redogör för villkoren för medverkan i programmet.

Ändring 7, som klargör aspekter avseende personer med funktionshinder och ny teknik.

Ändring 8, som klargör tillämpningar inom ramen för initiativet för samhällsinformation på nätet, "eGovernment", och elektronisk administration.

Ändring 9, som redogör för villkoren för stöd till hälsotillämpningar.

Ändring 10, som förstärker den underordnade funktionen av extra stöd- och samordningsåtgärder.

3.2. Ändrat förslag

I enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag enligt vad som anges ovan.

⁽¹⁾ EGT C 103 E, 30.4.2002, s. 23.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gödselmedel ⁽¹⁾

(2002/C 227 E/27)

KOM(2002) 318 slutlig — 2001/0212(COD)

(Framlagt av kommissionen den 17 juni 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. Behandlingsgången för ärendet

- Förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gödselmedel (KOM(2001) 508 slutlig – 2001/0212(COD)) antogs av kommissionen den 14 september 2001 och lämnades därefter till rådet och Europaparlamentet den 17 september 2001.
- Ekonomiska och sociala kommittén yttrade sig den 17 december 2001.
- Europaparlamentet godkände förslaget med tre ändringsförslag vid första behandlingen den 10 april 2002.

2. Syftet med det ändrade förslaget

Det ändrade förslaget innehåller följande två ändringar till det ursprungliga förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gödselmedel:

- Artikel 33 utgår.
- I bilaga I utgår en ändring som ingick i det ursprungliga förslaget.

3. Kommentarer till de ändringsförslag som antagits av parlamentet

3.1 Ändringsförslag som godtas av kommissionen

3.1.1 Ändringsförslag 1

Ändringsförslag 1 kan godtas i sak, eftersom kommissionen har för avsikt att lägga fram förslag rörande kadmium i gödselmedel, under förutsättning att Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö lämnar ett positivt yttrande om detta.

Det bör också påpekas att parlamentets formulering vad gäller den exakta tidpunkt då kommissionen skall framlägga förslaget om lagstiftning rörande kadmium inte kan godtas, i synnerhet eftersom den föreslagna tidsfristen med slutdatum den 30 juni 2002 inte är förenlig med kommissionens utövande av initiativrätten.

Skäl nr 15 kommer därmed att lyda som följer:

”Gödselmedel kan förorenas av ämnen som kan utgöra en potentiell risk för människors och djurs hälsa och för miljön. Kommissionen har för avsikt att behandla frågan om oavsiktligt kadmiuminnehåll i mineralgödselmedel mot bakgrund av yttrandet från Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö, och kommer när så är lämpligt att utarbeta ett förslag till förordning, som den ämnar lägga fram för Europaparlamentet och rådet. När så är lämpligt kommer en liknande översyn att göras för andra förorenande ämnen.”

3.1.2 Ändringsförslag 3

Ändringsförslag 3 kan också godtas, eftersom kommissionen kan acceptera argumentet att alla ändringar av förordningens bilagor bör undvikas vid en omarbetning av gällande lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT C 51 E, 26.2.2002, s. 1.

I bilaga I tabell E.1.4 kommer texten i fjärde kolumnen, fjärde raden därmed att lyda som följer:

”5 % vattenlösligt Fe, varav minst $\frac{8}{10}$ av det deklarerade värdet har kelaterats.”

Denna bestämmelse är identisk med den som finns i kommissionens direktiv 93/69/EEG av den 23 juli 1993 om anpassning till teknisk utveckling av rådets direktiv 76/116/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel ⁽¹⁾.

3.2 **Ändringsförslag som inte godtas av kommissionen**

Ändringsförslag 2 kan inte godtas av följande skäl:

- Artikel 33 i förslaget till förordning utgår härmed. Det är logiskt att artikel 33.1 utgår, eftersom den blir överflödig när de planerade besluten på grundval av artikel 95.4 i fördraget antagits. Dessa beslut, som kommer att innebära att gällande undantag rörande högsta tillåtna kadmiumhalt i gödselmedel förlängs för Österrike, Finland och Sverige, behandlas för närvarande av kommissionen och har kommit långt fram i den processen.
- Artikel 33.2 begränsar kommissionens initiativrätt.

4. **Slutsats**

I enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag enligt vad som anges ovan.

⁽¹⁾ EGT L 185, 28.7.1993, s. 30.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om att fastställa kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler

(2002/C 227 E/28)

KOM(2002) 319 slutlig — 2002/0128(COD)

(Framlagt av kommissionen den 19 juni 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av den omfattande terapeutiska användningen av mänskliga vävnader och celler i människokroppen måste man garantera deras kvalitet och säkerhet genom att se till att sjukdomar inte kan överföras via dessa produkter.
- (2) Tillgängligheten på vävnader och celler av mänskligt ursprung för terapeutiska ändamål är beroende av medborgarnas vilja att donera vävnader och celler. För att skydda folkhälsan och förhindra att infektionssjukdomar överförs via dessa vävnader och celler måste alla försiktighetsåtgärder vidtas vid tillvaratagande, bearbetning, förvaring, distribution och användning.
- (3) En enhetlig ram bör omedelbart inrättas för att garantera höga kvalitets- och säkerhetsnormer när det gäller tillvaratagande, kontroll, bearbetning, förvaring och distribution av vävnader och celler inom hela gemenskapen och för att underlätta utbyten för de tusentals patienter som varje år genomgår terapeutisk behandling av det här slaget. Därför

är det ytterst viktigt att gemenskapens bestämmelser garanterar att vävnader och celler av mänskligt ursprung, oavsett användningsområde, har en jämförbar kvalitets- och säkerhetsnivå. Genom att införa sådana normer kan man således bidra till att stärka allmänhetens tilltro till att mänskliga vävnader och celler från givare i en annan medlemsstat uppfyller samma höga krav som vävnader och celler från givare i det egna landet.

- (4) Det är nödvändigt att reglera donation, tillvaratagande och kontroll av alla källor till mänskliga vävnader och celler som är avsedda för användning i människokroppen. Bearbetning, förvaring och distribution av alla mänskliga vävnader och celler avsedda för transplantationsändamål bör också regleras. Celler för autolog användning bör emellertid inte omfattas om de skall användas för framställning av läkemedel. Vävnader och allogena celler som skall användas för industriellt framställda produkter, inbegripet medicintekniska produkter, skall endast omfattas när det gäller donation, tillvaratagande och kontroll. Övriga tillverkningssteg omfattas av relevant lagstiftning⁽¹⁾.

- (5) Förslaget omfattar inte blod och blodprodukter (annat än hematopoietiska progenitorceller), mänskliga organ eller organ, vävnader eller celler från djur. Blod och blodprodukter regleras för närvarande i direktiv 2001/83/EG⁽¹⁾, direktiv 2000/70/EG⁽²⁾ och rådets rekommendation 98/463/EG⁽³⁾ och diskussioner förs för närvarande i rådet och Europaparlamentet om ett nytt direktiv baserat på folkhälsoprinciper⁽⁴⁾. Vävnader och celler som används som autologa transplantat (vävnader som tas ifrån och transplanteras tillbaka till en och samma person) inom ramen för samma kirurgiska ingrepp och som inte hanteras av någon vävnadsbank, omfattas inte heller av detta förslag. De kvalitets- och säkerhetskrav som ställs på sådana processer är helt annorlunda.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/70/EG av den 16 november 2000 om ändring av rådets direktiv 93/42/EEG när det gäller medicintekniska produkter som innehåller stabila derivat av blod eller plasma från människa (EGT L 313, 13.12.2000, s. 22).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 29 juni 1998 om blod- och plasmagivares lämplighet och screening av donerat blod i Europeiska gemenskapen (EGT L 203, 21.7.1998, s. 14).

⁽⁴⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om att fastställa kvalitets- och säkerhetsnormer för insamling, kontroll, bearbetning, förvaring och distribution av humanblod och blodkomponenter och om ändring av rådets direktiv 89/381/EEG. KOM(2000) 816 slutlig — 2000/0323(COD).

- (6) Detta direktiv omfattar inte forskning med mänskliga vävnader och celler när den bedrivs i annat syfte än för användning i människokroppen, dvs. in vitro-forskning eller i djurmodeller. Endast de vävnader och celler som i kliniska försök används i människokroppen skall uppfylla de kvalitets- och säkerhetsnormer som fastställs i detta direktiv.
- (7) Detta direktiv inkräktar inte på beslut som fattas av medlemsstaterna rörande användning eller förbud mot användning av specifika typer av mänskliga celler, inbegripet könsceller och embryonala stamceller. Om någon särskild typ av användning av sådana celler emellertid skulle godkännas i någon av medlemsstaterna innebär detta direktiv att alla nödvändiga bestämmelser för att skydda folkhälsan och garantera de grundläggande rättigheterna måste tillämpas. Detta direktiv inkräktar inte heller på beslut som fattas av medlemsstaterna rörande den rättsliga definitionen av "person" eller "individ".
- (8) Donation, tillvaratagande, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler avsedda för transplantation bör uppfylla höga kvalitets- och säkerhetsnormer för att garantera en hög hälsoskyddsnivå i gemenskapen. Genom detta direktiv bör normer införas för vart och av stegen i transplantationskedjan för mänskliga vävnader och celler.
- (9) Det är nödvändigt att främja medlemsstaternas tilltro till kvaliteten och säkerheten när det gäller donerade vävnader och celler, till hälsoskyddet för levande givare och respekten för avlidna givare samt till säkerheten i transplantationsprocessen.
- (10) Vävnader och celler som används för allogena terapeutiska ändamål kan tas tillvara från både levande och avlidna givare. För att säkerställa att en levande givares hälsotillstånd inte påverkas av donationen skall givaren först genomgå en läkarundersökning. En avlidna givares värdighet måste respekteras.
- (11) Användningen av vävnader och celler i människokroppen kan orsaka sjukdomar och ge oönskade effekter. Merparten av detta kan förebyggas genom en noggrann utvärdering av givaren och kontroll av varje donation i enlighet med bestämmelser som har fastställts och uppdaterats mot bakgrund av bästa möjliga vetenskapliga rön.
- (12) Av principskäl bör vävnads- och celltransplantationsprogrammen bygga på principerna om frivillig donation utan ersättning, anonymitet för både givare och mottagare, givarens välvilja samt främjande av icke vinstdrivande verksamhet inom de inrättningar som tillhandahåller transplantationstjänster avseende vävnader och celler.
- (13) Tillvaratagande av mänskliga vävnader skall ske helt i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽¹⁾, och med fullständigt beaktande av principerna i Europarådets konvention om mänskliga rättigheter och biomedicin ⁽²⁾, särskilt i fråga om givarens samtycke.
- (14) Alla nödvändiga åtgärder bör vidtas för att kunna försäkra tilltänkta vävnads- eller cellgivare om att all information som ges till hälsovårdspersonal om givarnas hälsa, resultaten av kontrollerna av donationerna samt eventuella framtida spårning av donationerna är konfidentiell.
- (15) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer vad gäller bearbetning av personuppgifter och fri rörlighet för sådana uppgifter ⁽³⁾ gäller personuppgifter som bearbetas i enlighet med detta direktiv. I artikel 8 i detta direktiv förbjuds i princip behandlingen av uppgifter som rör hälsa. Begränsade undantag från denna förbudsprincip planeras. I direktiv 95/46/EG föreskrivs även att den registeransvarige skall genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter från förstöring genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar eller förlust genom olyckshändelse samt mot ändringar, otillåten spridning av eller otillåten tillgång till uppgifterna och mot varje annat slag av otillåten behandling.
- (16) Ett system för ackreditering av vävnadsbanker och ett system för anmälan av avvikande händelser eller biverkningar i samband med tillvaratagande, bearbetning, kontroll, förvaring och distribution av vävnader och celler av mänskligt ursprung bör upprättas i medlemsstaterna.
- (17) Medlemsstaterna bör se till att företrädare för de behöriga myndigheterna genomför inspektioner och vidtar andra kontrollåtgärder som behövs för att säkerställa att inrättningarna för vävnadsverksamhet följer bestämmelserna i detta direktiv.
- (18) Personal som direkt arbetar med donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av vävnader och celler av mänskligt ursprung bör ha lämpliga kvalifikationer och få aktuell och ändamålsenlig fortbildning. De bestämmelser om utbildning som föreskrivs i detta direktiv gäller utan att det påverkar tillämpningen av gällande gemenskapsbestämmelser om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer.

⁽¹⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Europarådet. Konvention om skydd av människan och människovärdigheten vid tillämpning av biologi och medicin: konvention om mänskliga rättigheter och biomedicin. European Treaty Series – No 164. Oviedo, 4.4.1997, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (19) Ett ändamålsenligt system bör inrättas för full spårbarhet av vävnader och celler av mänskligt ursprung. Spårbarheten bör säkerställas genom korrekta förfaranden för identifikation av ämnen, givare, mottagare, vävnadsbanker och laboratorier, genom arkiveringsystem och genom ett lämpligt märkningssystem.
- (20) För att göra genomförandet av de bestämmelser som antas inom ramen för detta direktiv effektivare bör det fastställas påföljder som kan tillämpas av medlemsstaterna.
- (21) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa höga kvalitets- och säkerhetsnormer för mänskliga vävnader och celler, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (22) Det är nödvändigt att gemenskapen har tillgång till bästa möjliga vetenskapliga rådgivning vad gäller säkerheten beträffande vävnader och celler, särskilt för att bistå kommissionen vid anpassningen av bestämmelserna i detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.
- (23) Yttrandena från Vetenskapliga kommittén för läkemedel och medicintekniska produkter och från Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik har beaktats, liksom internationella erfarenheter på detta område. Dessa grupper kommer att uppmanas att inkomma med yttranden närhelst behovet uppstår.
- (24) Eftersom de åtgärder som behövs för genomförandet av direktivet är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾, skall de antas genom det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i ovan nämnda beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Mål

I detta direktiv fastställs kvalitets- och säkerhetsnormer för mänskliga vävnader och celler som är avsedda för användning

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

i människokroppen, i syfte att garantera en hög hälsoskyddsnivå för människor.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Bestämmelserna i detta direktiv skall gälla donation, tillvaratagande och kontroll av mänskliga vävnader och celler som är avsedda för användning i människokroppen. Bestämmelserna i detta direktiv skall också gälla bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler som är avsedda för transplantation till människa.

I fråga om industriellt tillverkade produkter som härrör från vävnader och celler omfattar detta direktiv endast donation, tillvaratagande och kontroll.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på följande:

- a) Vävnader och celler som används som autologa transplantat i ett och samma kirurgiska ingrepp.
- b) Autologa celler som skall användas för tillverkning av läkemedel.
- c) Blod och blodkomponenter enligt definitionen i [Europaparlamentets och rådets direktiv om att fastställa kvalitets- och säkerhetsnormer för insamling, kontroll, bearbetning, förvaring och distribution av humanblod och blodkomponenter och om ändring av rådets direktiv 89/381/EEG].
- d) Organ.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *celler*: enskilda celler eller en grupp med celler som inte är förenade av bindväv,
- b) *vävnad*: alla människokroppens beståndsdelar som består av celler,
- c) *givare*: levande eller avliden person eller foster, som är källan till celler eller vävnader,
- d) *organ*: en differentierad och vital del av människokroppen bestående av olika sorters vävnad, som upprätthåller dess struktur, kärlbildning och förmåga att utveckla fysiologiska funktioner med en betydande grad av autonomi,
- e) *tillvaratagande*: förfarande genom vilket donerade vävnader och celler blir tillgängliga,

- f) *bearbetning*: all verksamhet som är kopplad till beredning, manipulation, konservering och förpackning av vävnader och celler för transplantation,
- g) *konservering*: användning av kemiska agens, ändring av miljöförhållanden eller andra metoder under bearbetningen för att förhindra eller fördröja biologisk eller fysisk försämring hos celler eller vävnader,
- h) *karantän*: status för tillvaratagna vävnader och celler eller förpackningsmaterial eller för vävnad som isolerats fysiskt eller på annat effektivt sätt i avvaktan på ett beslut om att karantänen skall upphöra eller att de ska kasseras,
- i) *distribution*: transport och leverans av vävnader eller celler för förvaring, bearbetning eller användning i mottagare,
- j) *transplantation*: den process genom vilken en funktion återställs genom överföring av likvärdiga celler och/eller vävnader till en mottagare,
- k) *allvarlig avvikande händelse*: incident i samband med tillvaratagande, kontroll, bearbetning, förvaring och distribution av vävnader och celler som kan leda till överföring av en smittsam sjukdom, är dödlig, livshotande, invalidiserande eller medför betydande funktionsnedsättning för patienten eller som leder till eller förlänger sjukdom eller behov av sjukhusvård,
- l) *allvarlig biverkning*: en icke avsedd reaktion, däribland en smittsam sjukdom, hos givare eller mottagare i samband med tillvaratagande eller transplantation av vävnader och celler som är dödlig, livshotande, invalidiserande eller medför betydande funktionsnedsättning för patienten eller som leder till eller förlänger sjukdom eller behov av sjukhusvård,
- m) *vävnadsbank*: offentlig eller privat inrättning som ansvarar för verksamhet i samband med bearbetning, konservering, förvaring och distribution av vävnader och celler, eventuellt även för tillvaratagande av vävnader och celler,
- n) *vävnadsinrättning*: vävnadsbank eller vårdinrättning som har en grupp för vävnadstillvaratagande,
- o) *grupp för vävnadstillvaratagande*: vårdpersonal som sysslar med någon av de verksamheter som är nödvändiga för vävnads- och celltillvaratagande,
- p) *allogen användning*: celler eller vävnader som transplanteras från en person till en annan,
- q) *autolog användning*: celler eller vävnader som tas ifrån och transplanteras tillbaka till en och samma person.

Artikel 4

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall utse behörig(a) myndighet(er) som skall ansvara för att kraven i detta direktiv uppfylls.
2. Detta direktiv hindrar inte någon medlemsstat från att upprätthålla eller införa strängare skyddsåtgärder som är förenliga med fördraget.
3. Vid genomförandet av de åtgärder som omfattas av detta direktiv kan kommissionen anlita teknisk eller administrativ hjälp, som är till ömsesidig nytta för kommissionen och stödmottagarna och som gäller identifiering, utarbetande, administration, övervakning, revision och kontroll samt bidra med stödfinansiering.

KAPITEL II

FÖRPLIKTELSE FÖR MEDLEMSSTATERNAS MYNDIGHETER

Artikel 5

Övervakning av vävnadstillvaratagande

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att grupper för vävnadstillvaratagande antingen utgör en del av en vävnadsbank eller en vederbörligen ackrediterad och inspekterad vårdinrättning.
2. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att grupper för vävnadstillvaratagande anmäls till den behöriga myndigheten och att tillvaratagandeverksamheten uppfyller de krav som anges i del A i bilaga I, även med avseende på den personal som är engagerad i arbetet.

Artikel 6

Ackreditering av vävnadsbanker

1. Medlemsstaterna skall se till att all verksamhet i samband med bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler som är avsedda för transplantation till människa utförs endast av vävnadsbanker som har ackrediterats för det ändamålet av en behörig myndighet.
2. Hematopoietiska progenitorceller från perifert blod, navelsträng och benmärg får däremot distribueras direkt från den vårdinrättning där tillvaratagandet äger rum, som inte har kunnat ackrediteras som vävnadsbank, till en vårdinrättning för omedelbar transplantation.
3. Den behöriga myndigheten skall, när den har kontrollerat om vävnadsbanken uppfyller de krav som fastställs i bilaga 1, ackreditera vävnadsbanken och meddela vilken verksamhet den får bedriva och vilka villkor som skall uppfyllas.

4. Vävnadsbanken får inte göra någon väsentlig förändring av verksamheten utan att den behöriga myndigheten i förväg har lämnat sitt skriftliga godkännande.

5. Den behöriga myndigheten får ompröva och dra in ackrediteringen av en vävnadsbank om inspektioner eller kontroller visar att inrättningen inte uppfyller kraven i direktivet.

Artikel 7

Register över ackrediterade vävnadsbanker och skyldighet att rapportera

1. Den behöriga myndigheten skall upprätta och upprätthålla ett offentligt register över vävnadsbanker med uppgifter om den verksamhet för vilken de har ackrediterats.

2. Vävnadsbanker skall föra arkiv över de bearbetade vävnadernas och cellernas ursprung och hur de är avsedda att användas i människokroppen. En årlig rapport om dessa verksamheter skall lämnas in till den behöriga myndigheten.

3. Medlemsstaterna och kommissionen skall upprätta ett nätverk för de nationella vävnadsbanksregistren.

Artikel 8

Inspektioner och kontroller

1. Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten utför inspektioner och att vävnadsbanker genomför ändamålsenliga kontroller för att säkerställa att kraven i direktivet följs.

2. Den behöriga myndigheten skall också utföra inspektioner vid vårdinrättningar och hos tredje part, definierade enligt artikel 24, där tillvaratagande av vävnader och celler sker och se till att dessa inrättningar och tredje parters inrättningar genomför ändamålsenliga kontroller.

3. Den behöriga myndighetens inspektioner och kontroller skall utföras regelbundet. Det får inte gå längre än två år mellan två inspektioner och kontroller.

4. Inspektioner och kontroller skall utföras av tjänstemän som företräder den behöriga myndigheten och som har befogenhet att

a) inspektera vårdinrättningar som sysslar med tillvaratagande, ackrediterade vävnadsbanker och tredje parts anläggningar,

b) utvärdera förfaranden och verksamheter vid vårdinrättningar, vävnadsbanker och tredje parts anläggningar,

c) granska alla dokument av betydelse för inspektionen.

5. Den behöriga myndigheten skall utföra inspektioner och andra ändamålsenliga kontroller i händelse av allvarliga biverkningar eller avvikande händelser.

6. Medlemsstaterna skall, på begäran av en annan medlemsstat eller kommissionen, tillhandahålla information om resultaten av inspektioner och kontroller vid enskilda vävnadsbanker, vårdinrättningar och tredje parts anläggningar.

Artikel 9

Import och export av mänskliga vävnader och celler

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att all import av mänskliga vävnader och celler från tredje land godkänns av den behöriga myndigheten. All vävnader och celler som exporteras till tredje land skall uppfylla kraven i detta direktiv.

2. Import och export av mänskliga vävnader och celler avsedda för transplantation får endast ske genom ackrediterade vävnadsbanker.

3. Den behöriga myndigheten skall godkänna import av mänskliga vävnader och celler från tredje land endast när kvalitets- och säkerhetsnivåer motsvarande de som föreskrivs i detta direktiv kan garanteras.

4. Förfarandena för kontroll av likvärdiga kvalitets- och säkerhetsnormer i enlighet med punkt 3 skall fastställas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 30.2.

Artikel 10

Spårbarhet

1. Medlemsstaterna skall se till att vävnadsinrättningarna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att garantera att alla de vävnader och celler som tas tillvara, bearbetas, förvaras eller distribueras inom medlemsstaten kan spåras från givare till mottagare och omvänt.

2. Förfarandena för att garantera spårbarhet på gemenskapsnivå skall fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 30.2.

3. Vävnadsinrättningar skall införa ett system för identifiering av givare och förse varje donation och tillhörande produkter med en kod.

4. Alla vävnader och celler skall identifieras med en etikett som innehåller den information som anges i bilagorna VI och VII.

*Artikel 11***Anmälan av allvarliga avvikande händelser eller biverkningar**

1. Medlemsstaterna skall se till att det finns ett system för anmälan, registrering och förmedling av uppgifter om allvarliga avvikande händelser och biverkningar i samband med tillvaratagande, kontroll, bearbetning, förvaring, distribution och transplantation av vävnader och celler.

2. Den ansvariga personen, som avses i artikel 17, skall underrätta den behöriga myndigheten om alla allvarliga avvikande händelser och biverkningar som avses i punkt 1 och lämna en rapport med en analys av de bakomliggande orsakerna och följderna.

3. Kommissionen skall fastställa ett förfarande för anmälan av avvikande händelser och biverkningar enligt förfarandet i artikel 30.2.

KAPITEL III

URVAL OCH UTVÄRDERING AV GIVARE*Artikel 12***Principer för donation av vävnader och celler**

1. Medlemsstaterna skall främja frivilliga donationer utan ersättning av vävnader och celler för att så långt möjligt se till att vävnader och celler erhålls från sådana donationer.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att all marknadsföring och reklam till stöd för donation av mänskliga vävnader och celler godkänns på förhand av den behöriga myndigheten. Att annonsera om behovet av eller tillgången på mänskliga vävnader och celler i syfte att erbjuda eller erhålla ekonomisk vinning eller annan fördel skall vara förbjudet.

3. Medlemsstaterna skall främja tillvaratagande av vävnader och celler som utförs på ideell grund.

*Artikel 13***Samtycke**

1. Tillvaratagande av mänskliga vävnader och celler skall genomföras först efter att alla obligatoriska krav i medlemsstaterna rörande samtycke är uppfyllda.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att mottagare, givare och deras anhöriga får del av den information som anges i bilaga III.

*Artikel 14***Skydd av uppgifter och sekretess**

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att alla uppgifter, inbegripet genetisk information, som sammanställs inom ramen för detta direktiv och som utomstående har tillgång till, har gjorts anonyma så att givaren och mottagaren inte längre kan identifieras.

2. Medlemsstaterna skall därför se till att

a) åtgärder vidtas för att skydda uppgifter och för att skydda mot obehöriga tillägg, borttaganden och ändringar av uppgifter i förteckningar över givare eller register över avstängda personer samt mot all överföring av information,

b) det finns förfaranden för korrigerande av bristande överensstämmelse mellan uppgifter, och

c) obehörigt utlämnande av uppgifter inte förekommer, samtidigt som möjligheten att spåra alla donationer säkerställs.

3. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att mottagarens/mottagarnas identitet inte avslöjas för givaren eller dennes anhöriga och omvänt, utan att det påverkar tillämpningen av gällande lagstiftning i medlemsstaterna om villkor för utlämnande av uppgifter, när givaren är en nära anhörig till mottagaren.

*Artikel 15***Urval, utvärdering och tillvaratagande**

1. Grupper för vävnadstillvaratagande skall se till att utvärdering och urval av givare sker i enlighet med kraven i bilaga IV.

2. Grupper för vävnadstillvaratagande skall se till att vävnader och celler tas tillvara, förpackas och transporteras till vävnadsbankerna i enlighet med bilaga VI.

3. När det gäller autolog donation skall lämplighetskriterier fastställas och dokumenteras av den läkare som är ansvarig för patienten, i enlighet med kliniska uppgifter, behandlingsindikationen och de krav som anges i punkt 2.1 i bilaga IV.

4. Vävnadsbankerna skall se till att urval och godtagande av vävnader och celler är förenliga med kraven i bilaga VI. De skall också se till att alla donationer kontrolleras i enlighet med bilaga V.

5. Resultaten av utvärderingen av givaren och de kontroller som utförs skall dokumenteras och alla relevanta avvikande resultat skall rapporteras i enlighet med bilaga III.

6. Den behöriga myndigheten skall se till att all verksamhet i samband med vävnadstillvaratagande utförs i enlighet med de bestämmelser som anges i bilaga VI.

KAPITEL IV

BESTÄMMELSER OM KVALITET OCH SÄKERHET NÄR DET GÄLLER BEARBETNING AV VÄVNADER

Artikel 16

Kvalitetsstyrning

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att alla vävnadsinrättningar inför och upprätthåller kvalitetsstyrningssystem.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 fastställa gemenskapens normer och specifikationer, som avses i bilaga II, för verksamhet gällande kvalitetsstyrningssystem.

3. Vävnadsbankerna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att kvalitetsstyrningssystemet omfattar minst följande dokumentation:

— Standardrutiner.

— Riktlinjer.

— Utbildnings- och referenshandböcker.

— Rapporteringsformulär.

— Arkiv över givare.

4. Vävnadsinrättningarna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att denna dokumentation görs tillgänglig för officiell kontroll.

5. Vävnadsbanken skall arkivera uppgifterna om givare i minst 30 år efter kliniskt bruk av den sista vävnaden/cellen.

Artikel 17

Ansvarig person

1. Vävnadsbankerna skall utse en ansvarig person. Denna person skall uppfylla följande minimikrav och kvalifikationskrav.

a) Han eller hon skall inneha utbildningsbevis, examensbevis eller annat intyg över formella kvalifikationer som erhållits inom medicinska eller biologiska discipliner efter avslutad högskoleutbildning eller annan utbildning som i den berörda medlemsstaten betraktas som likvärdig.

b) Han eller hon skall ha minst två års yrkeserfarenhet från en eller flera vävnadsbanker som ackrediterats i enlighet med artikel 6.

2. Den person som utses enligt punkt 1 skall ha ansvaret för att

a) se till att varje enhet med vävnader och celler av mänskligt ursprung har tagits tillvara och kontrollerats för användning i människokroppen och att vävnader och celler som är avsedda för transplantation har bearbetats, förvarats och distribuerats i enlighet med gällande lagstiftning i den aktuella medlemsstaten,

b) det lämnas information till den behöriga myndigheten enligt artikel 6,

c) vävnadsbanken uppfyller kraven i artiklarna 7, 10, 11, 15, 16 och 18–25.

3. Vävnadsbankerna skall till den behöriga myndigheten anmäla namnet på den ansvariga personen som avses i punkt 1. Om den ansvariga personen definitivt eller tillfälligt ersätts skall vävnadsbanken omedelbart meddela den behöriga myndigheten namnet på den nya ansvariga personen och datum då denne tillträder.

Artikel 18

Personal

Personal som arbetar med tillvaratagande, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av vävnader och celler i en vävnadsinrättning skall ha tillräckliga kvalifikationer för att kunna utföra dessa uppgifter och skall ges ändamålsenlig utbildning enligt vad som anges i bilaga II.

Artikel 19

Mottagande av vävnader och celler

1. Vävnadsbankerna skall se till att mänskliga vävnader och celler och tillhörande dokumentation uppfyller kraven i bilaga VI. En förteckning över vilka handlingar som skall lämnas för varje vävnad eller cell finns i del D och E av bilaga VI.

2. Vävnadsbankerna skall säkerställa och registrera att de mottagna mänskliga vävnaderna och cellerna är förpackade i enlighet med kraven i bilaga VI. Vävnader och celler som inte uppfyller dessa krav skall kasseras i enlighet med bilaga VI.

3. Godtagande eller avvisande av ankommande vävnader och celler skall dokumenteras.

4. Vävnadsbankerna skall se till att en korrekt identifiering görs av alla mänskliga vävnader och celler. Varje leverans eller parti med vävnader eller celler skall förses med en identifieringskod i enlighet med artikel 10.

*Artikel 20***Bearbetning av vävnader och celler**

1. Vävnadsbankernas standardrutiner skall inbegripa all den bearbetning som direkt påverkar kvaliteten och säkerheten och se till att den genomförs under kontrollerade förhållanden. Vävnadsbankerna skall se till att den utrustning som används, arbetsmiljön, bearbetningen, valideringen och kontrollvillkoren uppfyller kraven i bilaga VII.

2. Alla ändringar av de förfaranden som används vid beredning av vävnader och celler skall också uppfylla kriterierna i punkt 1.

3. Vävnadsbankerna skall i standardrutinerna införa särskilda bestämmelser om hantering av vävnader och celler som skall kasseras för att förhindra att dessa kontaminerar andra vävnader eller celler, bearbetningsmiljön eller personalen.

*Artikel 21***Villkor för förvaring av vävnader och celler**

1. Vävnadsbankerna skall se till att alla förfaranden i samband med förvaring av vävnader och celler dokumenteras i standardrutinerna och att förvaringsvillkoren uppfyller kraven i bilaga VII.

2. Vävnadsbankerna skall se till att alla förfaranden i samband med förvaring genomförs under kontrollerade förhållanden.

3. Vävnadsbankerna skall införa och upprätthålla förfaranden för kontroll av förpacknings- och förvaringsutrymmen i syfte att förebygga förhållanden som kan ha en negativ inverkan på vävnadernas eller cellernas funktion eller skick.

4. Bearbetade vävnader eller celler skall hållas i karantän tills den ansvariga personen, som avses i artikel 17, bedömer att det inte längre är nödvändigt. Vävnaderna eller cellerna får inte lämna karantänen för vidare konservering och förvaring förrän alla krav som fastställs i standardrutinerna har uppfyllts.

*Artikel 22***Märkning, användarinformation och förpackning**

Vävnadsbankerna skall se till att all märkning, dokumentation och förpackning uppfyller kraven i bilaga VII, del D och E.

*Artikel 23***Transport och distribution**

Vävnadsbankerna skall säkerställa kvaliteten på vävnader och celler tills leveransen sker. Distributionsvillkoren skall uppfylla kraven i bilaga VII.

*Artikel 24***Vävnadsbankernas förhållande till tredje part**

1. En vävnadsbank skall upprätta ett skriftligt avtal med tredje part om

a) den tredje parten tar ansvar för en del av vävnads- eller cellbearbetningen för vävnadsbankens räkning,

b) den tredje parten tillhandahåller varor och tjänster som påverkar garantin om vävnadernas eller cellernas kvalitet och säkerhet,

c) om vävnadsbanken tillhandahåller andra vävnadsbanker tjänster,

d) om vävnadsbanken distribuerar vävnader eller celler som bearbetats av tredje part.

2. Vävnadsbanken skall utvärdera och utse tredje part på grundval av förmåga att uppfylla de normer som fastställs i detta direktiv.

3. Vävnadsbanker skall tillhandahålla den behöriga myndigheten en förteckning över alla avtal de har ingått med tredje part.

4. Avtalet mellan en vävnadsbank och tredje part skall ange den tredje partens ansvarsområden och detaljerade förfaranden.

5. Vävnadsbanker skall på begäran av den behöriga myndigheten tillhandahålla kopior av avtal med tredje part.

*Artikel 25***Tillgång till mänskliga vävnader och celler**

1. Medlemsstaterna skall se till att offentliga och privata vårdinrättningar och inrättningar som är auktoriserade att tillverka läkemedel eller medicintekniska produkter har tillgång till mänskliga vävnader och celler, utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser i medlemsstaterna om användningen av vissa vävnader och celler.

2. Sådana inrättningar skall ge vävnadsbankerna relevant information för att underlätta spårbarheten och säkerställa kvalitetskontroller och säkerhet.

KAPITEL V

UTBYTE AV INFORMATION, RAPPORTERING OCH PÅFÖLJDER*Artikel 26***Kodning av information**

1. Medlemsstaterna skall införa ett system för identifiering av mänskliga vävnader och celler i syfte att säkerställa spårbarheten av alla mänskliga vävnader och celler i enlighet med artikel 10.

2. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna utforma ett enhetligt kodningssystem med grundläggande uppgifter om vävnaders och cellers egenskaper.

Artikel 27

Rapportering

1. Medlemsstaterna skall tre år efter den tidpunkt för genomförandet som avses i artikel 32.1 och därefter vart tredje år sända en rapport till kommissionen om sådan verksamhet som har bedrivits med anknytning till bestämmelserna i detta direktiv, inbegripet en redogörelse för de åtgärder som vidtagits avseende inspektion och kontroll.

2. Kommissionen skall överlämna medlemsstaternas rapporter om erfarenheterna av genomförandet av detta direktiv till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 28

Påföljder

Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats i enlighet med detta direktiv och skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 33.1 och alla därefter gjorda ändringar av bestämmelserna så snart som möjligt.

KAPITEL VI

SAMRÅD MED KOMMITTÉER

Artikel 29

Anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen

Anpassningen av de tekniska kraven till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen som föreskrivs i bilagorna I–VII skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

Artikel 30

Föreskrivande förfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med kommissionens företrädare som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 31

Samråd med vetenskapliga kommittéer

Kommissionen kan samråda med berörda vetenskapliga kommittéer när bilagorna i detta direktiv skall anpassas till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den ... De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Medlemsstaterna skall avgöra hur hänvisningen skall göras.

2. Medlemsstaterna får besluta att under det första året efter det datum som fastställs i punkt 1 första stycket inte tillämpa kraven i detta direktiv på vävnadsbanker som för närvarande arbetar i enlighet med nationella bestämmelser innan detta direktiv träder i kraft.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de redan har antagit eller antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 33

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 34

Mottagare

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

A. KRAV FÖR TILLVARATAGANDE AV MÄNSKLIGA VÄVNADER OCH CELLER

Den inrättning som är ansvarig för tillvaratagande av vävnader och celler måste uppfylla vissa minimikrav och övriga villkor. Inrättningen måste

- a) ha en nära koppling till ett kirurg-/läkarteam som är specialiserade på tillvaratagande av vävnader och celler och som har personal med den utbildning och erfarenhet som krävs för att utföra detta arbete,
- b) ha ett samarbetsavtal med det team som är ansvarigt för donationer. De skriftliga avtalshandlingarna skall ange villkoren för samarbetet och vilka regler som skall följas,
- c) ha standardrutiner för tillvaratagande, förpackning och transport av cellerna och/eller vävnaderna till dess att de bearbetas,
- d) ha ett kvalitetsstyrningssystem,
- e) se till att det, förutom de kontroller som föreskrivs i bilaga V, görs lämpliga utredningar för att förhindra förekomst av kända, smittsamma sjukdomar,
- f) ha den anläggning och materialutrustning som krävs för tillvaratagande och förpackning av cellerna och/eller vävnaderna,
- g) ha den nödvändiga personalen och verksamheten för rekonstruering av kroppar och övriga begravningsrutiner när celler/vävnader tas från en avliden person,
- h) se till att förfarandena för tillvaratagande eller insamling av cellerna och/eller vävnaderna utförs i enlighet med bilaga VI,
- i) upprätthålla ett register för att se till att de celler och/eller vävnader som tas tillvara och levereras kan spåras. Registret skall innehålla uppgifter om tillvaratagandeförfaranden, givaren (identifiering av givaren, givarens samtycke samt kliniska uppgifter), den donerade vävnaden, den avsedda användningen för vävnaden, datum för urtagningen och vilka kontroller som gjorts. Endast de personer som bemyndigats av den ansvariga personen kommer att ha tillgång till detta register och dessa personer måste uppfylla de sekretesskrav som fastställs i direktivet.

B. KRITERIER FÖR ACKREDITERING AV VÄVNADSBANKER

För att bli ackrediterade skall vävnadsbankerna

- a) ha en organisationsstruktur och rutiner som är lämpliga för den verksamhet för vilken man ansöker om ackreditering och kunna garantera att den har möjlighet att ta emot, distribuera och fördela vävnader och celler för transplantation dygnet runt,
- b) ha dokumentation som visar på den koppling som upprätthålls med tredje part (medicinska och icke medicinska institutioner) som vävnadsbanken samarbetar med. I avtal med tredje part skall anges villkoren för samarbetet och vilka regler som skall följas,
- c) ha personal med ändamålsenlig utbildning och lämpliga anläggningar för att utföra den verksamhet för vilken man ansöker om ackreditering, i enlighet med normerna i detta direktiv,
- d) ha ett program för kvalitetssäkring när det gäller den verksamhet för vilken man ansöker om ackreditering, i enlighet med normerna i detta direktiv,
- e) med beaktande av vetenskapliga rön se till att riskerna i samband med användning och hantering av biologiskt material minimeras,
- f) ha tillgång till en serumbank som bevarar minst ett prov från varje allogen givare i minst två år från det att den sista enheten av kroppsvävnad från givaren har distribuerats, så att obligatoriska kontroller kan göras efter transplantationen,
- g) ha ett register som endast personer som bemyndigats av den ansvariga personen har tillgång till, i syfte att säkerställa en fullgod spårbarhet av de celler och vävnader som har mottagits och distribuerats. Registret bör omfatta information om alla givare, organ och vävnader och celler med tillräckligt utförliga uppgifter för att de skall kunna identifieras. Registret måste uppfylla de sekretesskrav som fastställs i detta direktiv, och
- h) arbeta i enlighet med standardrutiner som skall vara förenliga med normerna i detta direktiv.

BILAGA II

KVALITETSSTYRNINGSSYSTEM

1. De grundläggande komponenterna i ett kvalitetssystem är
 - a) en väl definierad kvalitetspolicy,
 - b) en tydligt avgränsad organisationsstruktur och ansvarsskyldighet,
 - c) tydligt fastställt och effektiv dokumentation,
 - d) standardrutiner,
 - e) korrekt upprätthållande av alla register, och
 - f) validering av förfaranden gjord av den personal som arbetar direkt med verksamheten.
2. De huvudsakliga funktionerna i ett kvalitetssystem inbegriper men behöver inte begränsas till att
 - a) se till att alla förfaranden är korrekta och att de kontrolleras och dokumenteras,
 - b) se till att lämpliga analyser görs och resultaten av dessa förmedlas till den behöriga myndigheten i de fall då funktionen eller skicket hos en produkt som härrör från mänskliga vävnader eller celler kan påverkas eller om produkten riskerar att kontamineras eller överföra en smittsam sjukdom,
 - c) se till att alla nödvändiga korrigeringar görs och registreras,
 - d) se till att personalen ges lämplig utbildning och fortbildning för alla de delar av verksamheten de arbetar med,
 - e) införa och upprätthålla ett ändamålsenligt övervakningssystem,
 - f) införa och upprätthålla ett arkivsystem,
 - g) utreda och dokumentera produktavvikelse och de korrigeringar som görs, och
 - h) genomföra utvärderingar, utredningar, revisioner och andra åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa kvaliteten hos vävnader och celler, produkter och förfaranden.
3. Den grundläggande och kontinuerliga fortbildningen av personal som ansvarar för tillvaratagande av vävnader och celler och av vävnadsbankernas personal skall
 - a) genomföras inom två månader efter att de har börjat arbeta på vävnadsinrättningen och sedan med högst två års mellanrum,
 - b) genomföras när ett nytt verksamhetsinslag eller en ny teknik införs, och
 - c) kontrolleras, ses över och uppdateras regelbundet, men minst vartannat år, och motsvara de behov som finns.
4. Den kontinuerliga fortbildningen skall omfatta minst följande områden:
 - 4.1 Allmänna ämnen:
 - a) Allmän översyn av förfarandena för tillvaratagande och/eller bearbetning av mänskliga vävnader och celler avsedda för transplantation.
 - b) Juridiska aspekter.
 - c) Etiska aspekter.
 - d) Organisatoriska aspekter.
 - e) Program för kvalitetskontroll.
 - f) Kvalitets- och säkerhetskriterier för utvärdering, tillvaratagande, bearbetning och övervakning av celler och vävnader avsedda för transplantation.
 - g) Säkerhet i arbetet.
 - 4.2 Specifika ämnen:
 - a) Teknisk kunskap och särskilda regler för varje vävnadsbanks verksamhet.
 - b) Förvaltning av register och program för dataanalys.
 - c) Hantering av den utrustning som används för varje enskild verksamhet.
 - d) Kunskap om riktlinjerna för kvalitetskontroll och vårdinrättningens övergripande verksamhet.
 - e) Kunskap om riktlinjerna för personlig säkerhet.
 - f) System för biologisk övervakning vid vårdinrättningen.

BILAGA III

INFORMATION SOM SKALL LÄMNAS VID DONATION AV VÄVNADER OCH/ELLER

A. AUTOLOGA (AU) OCH ALLOGENA (AL) LEVANDE GIVARE

1. Den person som är ansvarig för donationsförfarandet skall se till att givaren har fått tillfredsställande information om åtminstone de aspekter avseende donationen och tillvaratagandeförfarandet som anges i punkt 4.
2. Informationen skall förmedlas på ett lämpligt och tydligt sätt med hjälp av termer som givaren utan svårighet kan förstå.
3. Den person som förmedlar informationen har skyldighet att och skall kunna svara på givarens alla frågor.
4. Informationen skall omfatta följande: tillvaratagandets syfte, karaktär, konsekvenser och risker, analytiska tester, om sådana utförs, registrering och skydd av uppgifter om givaren, medicinsk sekretess och terapeutiskt syfte.
5. Allogena levande givare (AL) skall ges information om utvärderingsförfarandet, dvs. skälen till att givaren måste redogöra för sin sjukdomshistoria och personliga bakgrund, att det krävs läkarundersökning och analytiska tester.
6. Givare skall ges information om de skyddsåtgärder som är avsedda att skydda dem.
7. De konstaterade resultaten från de analytiska testerna skall meddelas och förklaras tydligt för givaren.
8. Information skall ges om vikten av att kräva obligatoriskt samtycke, intygande och bemyndigande för att tillvaratagandet av vävnader och/eller celler skall kunna genomföras.

B. AVLIDNA GIVARE

1. All information skall ges till givarens anhöriga och allt nödvändigt samtycke och alla nödvändiga bemyndiganden skall i enlighet med tillämplig lagstiftning erhållas innan tillvaratagandet av vävnader och/eller celler sker.
2. De konstaterade resultaten från utvärderingen av givaren skall meddelas och förklaras tydligt för givarens anhöriga om de är av betydelse för de anhörigas hälsa eller folkhälsan.

BILAGA IV

URVALSKRITERIER FÖR GIVARE AV VÄVNADER OCH/ELLER CELLER

1. Avlidna givare

A. ALLMÄNNA KRITERIER FÖR UTESLUTANDE

Avlidna givare skall uteslutas från donation om något av följande villkor uppfylls:

1. Okänd dödsorsak.
2. Intagande av eller exponering för ett giftigt ämne som kan överföras i giftiga doser till mottagaren av vävnaden.
3. Pågående eller tidigare förekomst av malign sjukdom, förutom primär basalcellscancer, lokalt begränsad cancer i livmoderhalsen och några typer av primärtumörer i centrala nervsystemet, vilka måste utvärderas i enlighet med Europarådets samrådsdokument "Standardisering av screening av organgivare för att förhindra överföring av neoplastiska sjukdomar". Givare med maligna sjukdomar kan utvärderas och övervägas för hornhinnedonation, förutom givare med retinoblastom, melanom i ögonglobens främre del, hematologisk neoplasm och maligna tumörer som kan påverka ögonglobens främre del.
4. Risk för överföring av sjukdomar som orsakas av prioner, bl.a. följande:
 - Särskilda urvalskriterier för personer som har fått diagnosen Creutzfeldt-Jakobs sjukdom eller har icke-iatrogen Creutzfeldt-Jakobs sjukdom i släkten.
 - Personer som har drabbats av snabbt tilltagande demens eller degenerativa neurologiska sjukdomar av okänt ursprung.
 - Personer som har mottagit hormoner som härrör från den mänskliga hypofysen (t.ex. tillväxthormoner) och personer som har mottagit dura mater.

5. Infektion som inte är under kontroll vid tidpunkten för donationen, inbegripet bakteriesjukdomar, systemiska virusinfektioner och svampinfektioner.
6. Förekomst av eller kliniska resultat eller positivt laboratorietest som visar på hiv-infektion eller akut eller kronisk hepatit B- eller hepatit C-infektion (för givare av hematopoietiska progenitorceller skall bilaga V om givare med positivt HBV- eller HCV-test tillämpas).
7. Personer som har genomgått kronisk hemodialys.
8. Hemodilution av prover från givare:

Om en potentiell givare har tagit emot blod, blodkomponenter eller kolloider under de sista 48 timmarna före döden eller kristalloider under den sista timmen före döden skall ett blodprov taget före transfusionen finnas tillgängligt om beräkningar med hjälp av algoritmerna nedan visar en hemodilution på mer än 50 %. Om det inte finns något blodprov skall givaren uteslutas med anledning av hemodilutionens inverkan på resultaten av de serologiska testerna.

9. Andra påvisade riskfaktorer.

B. SÄRSKILDA KRITERIER FÖR UTESLUTANDE NÄR DET GÄLLER GIVARE SOM ÄR BARN

1. Barn som uppfyller något av kriterierna i del A skall uteslutas som givare.
2. Barn som har fötts av en hiv-infekterad kvinna eller uppfyller något av kriterierna för uteslutande i del A skall uteslutas som givare tills risken för överföring av infektion kan elimineras definitivt.
 - a) Barn yngre än 18 månader som har fötts av en kvinna, som är infekterad med hiv, hepatit B eller hepatit C eller löper ökad risk att få en sådan infektion, eller som har ammat av sin mor under de senaste tolv månaderna kan inte komma i fråga som givare oavsett resultaten av de analytiska testerna.
 - b) Barn som inte har ammat av sin mor under de senaste tolv månaderna och för vilka man inte kan påvisa hiv, hepatit B eller hepatit C vid analytiska tester, läkarundersökningar eller genomgång av sjukjournaler kan godtas som givare.

C. EXTERN FYSISK UNDERSÖKNING

En fysisk undersökning av kroppen skall göras för att upptäcka eventuella bevis som i sig själva kan vara grund för att utesluta givaren eller som kan bedömas med hänsyn till givarens sjukdomshistoria och personliga bakgrund. Följande bör uppmärksammas: tumörer (t.ex. melanom), infektioner (t.ex. genitala sår, anala kondylom), riskfaktorer för överförbara sjukdomar (t.ex. punkterade kärl, tatueringar, piercing), trauman i givarens kropp och ärr från operationer som gjorts nyligen eller längre tillbaka i tiden.

D. SÄRSKILDA URVALSKRITERIER

Särskilda urvalskriterier för vävnader från avlidna givare skall beaktas från fall till fall på grundval av aktuella vetenskapliga rön.

2. Levande givare

2.1 Autologa levande givare

1. Den läkare som är ansvarig för patienten/givaren skall på grundval av patientens sjukdomshistoria och de terapeutiska indikationerna avgöra och dokumentera transplantatets viabilitet.
2. Om de urtagna cellerna eller vävnaderna förvaras eller odlas skall samma serologiska tester utföras som för en allogen levande givare. Positiva resultat innebär inte att personen utesluts från behandling.

2.2 Allogena levande givare

1. Urvalskriterierna för allogena levande givare skall fastställas och dokumenteras av den ansvarige läkaren på grundval av givarens fysiska status, kliniska och personliga bakgrund, resultat från kliniska analyser och andra laboratorietester gällande givarens hälsa.
2. Kriterierna för uteslutande skall vara samma som för avlidna givare, men med eventuella tillägg, till exempel graviditet (förutom för givare av hematopoietiska progenitorceller och amnionhinna) och amning. De särskilda kriterierna för uteslutande för varje typ av vävnad och cell måste också beaktas.

BILAGA V

OBLIGATORISKA LABORORIETESTER FÖR GIVARE

1. Obligatoriska serologiska tester för givare

Infektion	Vävnader och celler: rekommendation vid positivt resultat
Hiv 1 och 2	Kontraindikation mot donation
Hepatit B	Kontraindikation mot donation vid positivt HbsAg-test Vid positivt anti-HBc-test krävs ett kompletterande test
Hepatit C	Kontraindikation mot donation
Treponema pallidum	Kräver test för att påvisa specifika antikroppar mot T. pallidum. Positivt resultat kontraindikerar donation
HTLV-I och II hos givare som lever i eller kommer från högriskområden, eller hos deras sexualpartner eller barn	Kontraindikation mot donation

2. Allmänna krav vid bestämning av serologiska markörer

1. Testerna bör utföras av ett kvalificerat laboratorium som auktoriserats av den behöriga myndigheten i den aktuella medlemsstaten.
2. Serologiska tester skall göras på givarens serum eller plasma; de bör inte göras på andra vätskor eller sekret såsom kammarvatten eller glaskropp.
3. Valet av test skall göras i enlighet med vetenskapliga rön.
4. När det gäller avlidna givare bör alla blodprover tas omedelbart före eller efter det att vävnaden har tagits tillvara.
5. När det gäller levande givare (förutom allogena givare av benmärg eller blodceller, av praktiska skäl), bör blodproverna tas i samband med donationen, med en tillåten marginal på ± 7 dagar och ett nytt prov bör tas efter 6 månader.
6. Vid en allogen transplantation av hematopoietiska progenitorceller skall blodproverna testas inom 30 dagar före donationen.
7. Om prover tas från en levande givare (förutom allogena givare av hematopoietiska progenitorceller) 6 dagar efter tillvaratagandet och testas med hjälp av amplifiering av nukleinsyra (NAT) behöver inga ytterligare tester tas för hiv, HBV eller HCV.

BILAGA VI

FÖRFARANDE FÖR TILLVARATAGANDE AV VÄVNADER OCH/ELLER CELLER SAMT MOTTAGANDE AV VÄVNADER OCH/ELLER CELLER VID VÄVNADSBANKEN

A. VERIFIERINGSFÖRFARANDE

Samtycke

Innan celler eller vävnader kan tas tillvara skall den ansvariga personen för tillvaratagandeteamet bekräfta att samtycke har erhållits för tillvaratagandet i enlighet med gällande lagstiftning i medlemsstaten i fråga.

Identifiering av givaren

- a) Uppgifter om givaren och donationen skall registreras och förvaltas på ett sätt som säkerställer en korrekt identifiering av givaren och spårbarhet av varje enskild vävnad och cell.
- b) Systemet för registrering av uppgifter skall valideras för att garantera att de registrerade uppgifterna säkerställer en korrekt identifiering och spårbarhet.

B. ANLÄGGNINGAR OCH FÖRFARANDE FÖR TILLVARATAGANDE AV VÄVNADER OCH CELLER

Donerade vävnader och celler skall tas emot vid ändamålsenliga anläggningar som minimerar risken för bakteriell kontamination av de tillvaratagna vävnaderna eller cellerna. Även för levande givare skall tillvaratagandemiljön utformas så att den skyddar givarens hälsa och säkerhet.

C. FÖRFARANDEN FÖR TILLVARATAGANDE AV VÄVNADER OCH CELLER

Tillvaratagandeförfarandena skall vara avpassade för typen av givare och typen av vävnader och celler som doneras. Förfarandena bör också skydda de egenskaper hos cellerna och vävnaderna som är nödvändiga för den slutliga kliniska användningen och samtidigt undvika mikrobiologisk kontamination under förloppet. När det gäller avlidna givare skall tidsintervallet mellan det att döden inträffar och tillvaratagandet sker specificeras, så att de nödvändiga biologiska egenskaperna skyddas.

D. DOKUMENTATION OM GIVAREN

1. För varje givare skall det sammanställas en akt som innehåller uppgifter om givarens identitet, samtyckesformuläret, kliniska uppgifter, resultat från laboratorietester och resultat från andra genomförda tester. Även uppgifter med anknytning till tillvaratagandeprocessen skall registreras.
2. Om en obduktion har gjorts skall resultaten från denna ingå i akten.
3. Alla uppgifter måste vara läsliga och permanenta och registrerade i enlighet med lagstiftningen om dataskydd.
4. Kliniska uppgifter om givare skall bevaras i minst 30 år i tillvaratagandeinrättningens register.
5. Datum och tidpunkt för tillvaratagandet (inledande och avslutande) skall registreras.

E. UPPGIFTER SOM SKALL REGISTRERAS

De uppgifter som skall registreras vid vävnadsbanken inbegriper följande:

- a) Samtycke.
- b) Givarens identitet och egenskaper: typ av givare, ålder, kön, dödsorsak och förekomst av riskfaktorer.
- c) Redogörelse för kliniska uppgifter i jämförelse med urvalskriterier för givare.
- d) Resultat från läkarundersökning, laboratorietester och övriga tester (protokoll från obduktion om en sådan har gjorts).
- e) Datum och tidpunkt för dödsfallet eller perfusionen.
- f) Datum och tidpunkt för tillvaratagande och information om vid vilken vårdinrättning tillvaratagandet är gjort.
- g) Förhållanden för förvaring av kroppen: kylning (eller inte), vid vilken tidpunkt kylningen inleddes och när transporten till platsen för tillvaratagande skedde.
- h) Plats för tillvaratagandet, tillvaratagandeteam och ansvarig person för tillvaratagandet.
- i) Grad av aseptis.
- j) Detaljer om de konserveringslösningar som används under tillvaratagandet, inbegripet sammansättning, lotnummer, sista förbrukningsdag, temperatur, mängd, koncentration och beredningsmetod.
- k) Tillvaratagna transplantat och relevanta egenskaper.
- l) Relevanta händelser före, under och efter tillvaratagandet.
- m) Ändamål med de tillvaratagna cellerna och vävnaderna.
- n) Metod för konservering under transporten till vävnadsbanken.
- o) För cellodlingar skall även följande dokumenteras:
 - Karakteristika för den skada som skall behandlas.
 - Läkemedelsallergier (t.ex. antibiotika) hos mottagaren.

F. FÖRPACKNING

1. Efter tillvaratagande skall alla donerade vävnader förpackas individuellt på ett sätt som minimerar risken för kontamination och bevarar de nödvändiga egenskaperna och biologiska funktionerna hos cellerna och vävnaderna.
2. De förpackade cellerna och vävnaderna skall transporteras i en formbeständig behållare lämpad för transport, som bevarar materialets skick och den specificerade temperaturen.
3. Alla vävnader eller blodprover som bifogas för tester skall märkas och identifieras på ett korrekt sätt.

G. MÄRKNING AV TILLVARATAGNA VÄVNADER OCH CELLER

Varje paket som innehåller vävnader eller celler skall märkas med minst följande:

- a) Givarens identifieringsnummer eller -kod.
- b) Typ av vävnader eller celler.

H. MÄRKNING AV TRANSPORTBEHÅLLAREN

Vid transport av vävnader och celler skall varje transportbehållare märkas med minst följande:

- a) Identifiering av vävnader och celler.
- b) Identifiering av tillvaratagandeinrättningen (adress och telefonnummer) och namnet på den person som är ansvarig för leveransen.
- c) Identifiering av den mottagande vävnadsbanken (adress och telefonnummer) och namnet på den person som är ansvarig för mottagandet.
- d) Datum och tidpunkt för tillvaratagandet.
- e) När det gäller hematopoietiska progenitorer skall följande tilläggas: "FÅR EJ BESTRÅLAS".
- f) När det gäller autologa givare skall följande tilläggas: "endast för autolog användning".

I. REKONSTRUKTION AV KROPPAR

När vävnadstillvaratagandet är avslutat skall den avlidna givarens kropp rekonstrueras så att den är så lik det ursprungliga anatomiska skicket som möjligt. Rekonstruktionsmetoderna bör inverka minimalt på de normala begravningsrutinerna.

J. MOTTAGANDE AV VÄVNADER OCH CELLER VID INRÄTTNINGEN FÖR BEARBETNING/FÖRVARING

När vävnaderna eller cellerna ankommer till inrättningen för bearbetning/förvaring skall de åtföljas av ett dokument som intygar att partiet, transportförhållandena, förpackningen, märkningen och följedokumentet uppfyller kraven i denna bilaga och den mottagande vävnadsbankens specifikationer. Varje vävnadsbank skall ha ett dokumenterat förfarande för hantering av partier av vävnader eller celler som inte uppfyller kraven.

BILAGA VII

BEARBETNING, KONSERVERING OCH DISTRIBUTION AV VÄVNADER OCH CELLER

A. BEARBETNING

1. Alla inrättningar för bearbetning av vävnader och celler skall ha ett ändamålsenligt system för processtyrning.
2. Om de tekniska processerna inte kan verifieras vid någon given tidpunkt under hela processen skall de övervakas kontinuerligt för att säkerställa att standardrutinerna följs.
3. Om en mikrobisk inaktiveringsprocess appliceras på vävnaderna eller cellerna skall denna specificeras, dokumenteras och valideras.
4. Om något av stegen i processen utförs av tredje part skall det finnas ett avtal som visar vilka krav i fråga om resultat och validering som måste uppfyllas.
5. Processerna bör utvärderas regelbundet för att garantera att de fortfarande ger det avsedda resultatet.
6. Innan nya processer införs skall de valideras för att visa att de konsekvent kommer att resultera i vävnader som uppfyller kraven i vävnadsbankens standardrutiner. Om betydande förändringar görs i bearbetningen, som inbegriper ny eller ändrad utrustning, större omstruktureringar eller nya lokaler, skall valideringen utföras på nytt och dokumenteras.
7. Miljön där vävnader bearbetas skall kontrolleras på ett tillfredsställande sätt för att minimera eller undvika risken för vävnadskontamination. Om vävnaderna eller cellerna exponeras under bearbetningen utan en påföljande mikrobisk inaktiveringsprocess krävs en luftkvalitet av klass A (< 3 500 partiklar per m³ på minst 0,5 µm), vilket vanligtvis åstadkoms med hjälp av en laminär luftflödesenhet (LAF). Den omgivande miljön måste vara lämpad för att bibehålla klass A-nivå i luftflödesenheten. Om vävnaderna eller cellerna exponeras under bearbetningen och en mikrobisk inaktiveringsprocess genomförs krävs en luftkvalitet av klass C (< 350 000 partiklar per m³ på minst 0,5 µm och < 2 000 partiklar per m³ på minst 5 µm).

B. FÖRVARING

1. Förvaringsförhållandena, inbegripet relevanta parametrar såsom temperatur, skall fastställas för att bibehålla vävnadernas och cellernas nödvändiga egenskaper.
2. Kritiska parametrar (t.ex. temperatur, luftfuktighet, sterilitet) skall kontrolleras, övervakas och registreras kontinuerligt för att säkerställa att de specificerade villkoren uppfylls.
3. Längsta förvaringstid skall specificeras för varje typ av förvaringsförhållande.
4. När tidslängden fastställs måste man beakta potentiella försämringar av vävnadernas och cellernas nödvändiga egenskaper, förändringar över tiden i givarurvalet och testkriterierna och tillgång till alternativa behandlingar.

C. DISTRIBUTION

1. Transportförhållandena, inbegripet relevanta parametrar såsom temperatur, skall fastställas för att bibehålla vävnadernas och cellernas nödvändiga egenskaper.
2. Förpackningen skall vara sådan att vävnaden bibehålls i det tillstånd som fastställs i standardrutinerna. Om förpackningen inte har erhållit marknadsvalidering för detta ändamål skall de kritiska parametrarna, såsom temperatur och luftfuktighet, kontrolleras kontinuerligt under leveransen.
3. Om distributionen sköts av en kontrakterad tredje part skall det finnas ett avtal för att säkerställa att de nödvändiga förhållandena bibehålls.
4. Det skall finnas ett dokumenterat system för återkallande av vävnader eller celler om en potentiell risk för mottagaren/mottagarna skulle fastställas efter distributionen.

D. SLUTLIG MÄRKNING FÖR DISTRIBUTION

1. Varje enhet med vävnader och celler som distribueras skall förses med en etikett med minst följande uppgifter:
 - a) Identifieringsnummer eller -kod för vävnaderna och cellerna.
 - b) Karakteristika för vävnaderna eller cellerna.
 - c) Identifiering av vävnadsbanken.
 - d) Lotnummer.
2. Följande information skall framgå av antingen etiketten eller ett följedokument:
 - a) Morfologi och funktionsdata.
 - b) Distributionsdatum för vävnaderna eller cellerna.
 - c) Serologiska bestämningar som gjorts avseende givaren och resultaten av dessa.
 - d) Förvaringsrekommendationer.
 - e) Instruktioner om hur behållaren och förpackningen öppnas och om all nödvändig hantering.
 - f) Sista förbrukningsdag efter öppnandet/hanteringen.
 - g) Instruktioner om rapportering av allvarliga biverkningar och/eller avvikande händelser.

E. YTTRE MÄRKNING AV TRANSPORTBEHÅLLAREN

Alla behållare skall märkas med minst följande information:

- a) Identifiering av den ursprungliga vävnadsbanken.
 - b) Identifiering av den mottagande vårdinrättningen.
 - c) Ett meddelande om att förpackningen innehåller mänskliga vävnader och celler.
 - d) När det gäller hematopoietiska progenitorer skall följande tilläggas: "FÅR EJ BESTRÅLAS".
 - e) Rekommenderade transportförhållanden (t.ex. förvaras kallt, i upprätt läge etc.).
 - f) Säkerhetsinstruktioner/kylmetoder (i förekommande fall) [t.ex. risker i samband med transport av flytande kväve, hantering av kolsyreis med bara händer etc.].
-

Förslag till rådets förordning om ordningar för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS-staterna)

(2002/C 227 E/29)

KOM(2002) 335 slutlig — 2002/0129(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 21 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I avvaktan på att medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och AVS-staterna skall ratificera partnerskapsavtalet AVS-EG som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽¹⁾, nedan kallat "Cotonou-avtalet", föreskrivs i beslut 1/2000 av Ministerrådet för AVS-EG om de övergångsbestämmelser som skall gälla från och med den 2 augusti 2000 till dess att partnerskapsavtalet AVS-EG träder i kraft ⁽²⁾ att avtalet skall tillämpas provisoriskt.
- (2) För att underlätta övergången till den nya handelsordningen, särskilt när det gäller avtal om ekonomiskt partnerskap, bör de icke ömsesidiga handelsförmåner som tillämpas inom ramen för den fjärde AVS-EG-konventionen behållas under den förberedande perioden fram till och med den 31 december 2007 för samtliga AVS-stater, enligt villkoren i bilaga V till Cotonou-avtalet.
- (3) För de jordbruksprodukter med ursprung i AVS-staterna som är upptagna på förteckningen i bilaga I till fördraget eller som omfattas av särskilda regler till följd av den gemensamma jordbrukspolitiken, föreskrivs i artikel 1 a i bilaga V till Cotonou-avtalet en mer gynnsam behandling än den som medges tredje land som omfattas av regeln om mest gynnad nation för samma produkter.
- (4) I förklaring XXII till Cotonou-avtalet om de jordbruksprodukter som avses i artikel 1 a i bilaga V förklarar gemenskapen att den kommer att vidta alla de åtgärder som behövs för att säkerställa att motsvarande förordningar på jordbruksområdet kommer att antas i god tid.
- (5) Det bör specificeras att de fördelar som följer av bilaga V till Cotonou-avtalet endast beviljas ursprungsprodukter i den mening som avses i protokoll 1 till bilagan om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete.
- (6) I syfte att förenkla och främja öppenhet och insyn bör det finnas en fullständig förteckning över de berörda produkterna och de särskilda bestämmelser som är tillämpliga för import av dessa i en bilaga, med hänvisningar till tullkvoter, tulltak eller referenskvantiteter i en särskild bilaga.
- (7) Traditionellt har ett handelsflöde gått från AVS-staterna till de franska utomeuropeiska departementen och åtgärder bör därför behållas för att stimulera importen av vissa produkter som har sitt ursprung i AVS-staterna till de franska utomeuropeiska departementen för att täcka lokala konsumtionsbehov, inbegripet konsumtion efter bearbetning. Det bör också antas bestämmelser om möjlighet att ändra ordningen för tillträde till marknaderna för produkter som har sitt ursprung i de AVS-stater som anges i bilaga V till Cotonou-avtalet, särskilt mot bakgrund av behoven av ekonomisk utveckling i dessa departement.
- (8) De förmånstullar som följer av bilaga V till Cotonou-avtalet beräknas på grundval av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan och i enlighet med de bestämmelser som gäller för denna men bör beräknas med ledning av den autonoma tullsatsen om denna är lägre än den konventionella tullsatsen för de berörda produkterna.
- (9) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾, och de bör antas enligt förvaltningsförfarandet i artikel 4 i nämnda beslut.
- (10) Det bör fastställas att de skyddsklausuler som föreskrivs i [rådets förordning om de skyddsåtgärder som föreskrivs i AVS-EG-partnerskapsavtalet] skall gälla.
- (11) Eftersom denna förordning ersätter rådets förordning (EG) nr 1706/98 av den 20 juli 1998 om den ordning som skall gälla för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i stater i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS) och om ändring av förordning (EEG) nr 715/90 ⁽⁴⁾ bör den förordningen upphävas.

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 195, 1.8.2000, s. 46.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 215, 1.8.1998, s. 12.

(12) Eftersom denna förordning innebär ett genomförande av internationella åtaganden som gemenskapen redan ingått till träder förordningen i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller för import av produkter med ursprung i de AVS-stater som är avtalslutande parter till Cotonou-avtalet.

2. Ursprungsreglerna i protokoll 1 till bilaga V till Cotonou-avtalet skall tillämpas på de produkter som anges i punkt 1.

3. Jordbruksprodukter med ursprung i AVS-staterna skall importeras enligt ordningarna i bilaga I till denna förordning och omfattas av de särskilda regler som anges i bilaga II.

Artikel 2

Särskilda bestämmelser för vissa produkter i bilaga I

1. Artikel 308 d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ skall gälla för de tulltak och de referenskvantiteter som anges i bilaga II.

2. Om det tulltak som föreskrivs i bilaga II uppnås under kalenderåret får kommissionen enligt förfarandet i artikel 7.2 anta en förordning genom vilken de tullar som tillämpas på tredje land i fråga om import av de berörda produkterna, återinförs till och med kalenderårets utgång. De tillämpliga tullarna skall minskas med 50 %.

3. Om importen av en produkt under ett kalenderår överstiger referenskvantiteten enligt bilaga II, får kommissionen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 7.2 fatta beslut om ett tulltak för importen motsvarande referenskvantiteten, med beaktande av ett årligt bokslut över handeln med produkten.

4. Vid hänvisning till denna artikel skall den tullsänkning som avses i bilaga I inte gälla när gemenskapen, i enlighet med sina åtaganden inom ramen för Uruguayrundan, tillämpar tilläggstullar.

5. Om en AVS-stat inte kan leverera sin årliga tilldelning enligt kvot 18 i bilaga II på grund av en faktisk eller förutsedd minskning av exporten till följd av en katastrof såsom torka eller cyklon eller till följd av djursjukdomar, och om denna AVS-stat inte önskar utnyttja möjligheten att leverera under det innevarande eller påföljande året, får den senast den

1 september varje kalenderår göra en begäran om att de berörda kvantiteterna, dock högst 52 100 ton uttryckt i benfritt kött, omfördelas mellan de övriga berörda staterna.

Ett beslut om denna begäran om omfördelning skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 6.2.

6. Tullkvoterna Q9, Q10, Q13a, Q13b, Q15, Q16 och Q17 som avses i bilagorna I och II skall förvaltas enligt artikel 308 a, 308 b och 308 c i förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

Artikel 3

Franska utomeuropeiska departement

1. Med förbehåll för punkterna 3 och 4 skall tullar inte tillämpas på produkter med KN-nummer 0102, 0102 90, 0102 90 05, 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71, 0102 90 79, 0201, 0202, 0206 10 95, 0206 29 91, 0709 90 60, 0712 10 90, 0714 10 91, 0714 90 11 och 1005 90 00 vid import till franska utomeuropeiska departement av de produkter med ursprung i AVS-staterna eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna som är avsedda för konsumtion i de utomeuropeiska departementen och som släpps ut på marknaden för konsumtion där.

2. Tull skall inte tillämpas på direkt import till det utomeuropeiska departementet Réunion av ris som omfattas av KN-nummer 1006, med undantag för ris för utsäde som omfattas av KN-nummer 1006 10 10.

3. Om importen till de franska utomeuropeiska departementen av majs som har sitt ursprung i AVS-staterna eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna överstiger 25 000 ton under loppet av ett kalenderår och orsakar, eller riskerar att orsaka, allvarliga störningar på dessa marknader, skall kommissionen på en medlemsstats begäran eller på eget initiativ vidta nödvändiga åtgärder.

Varje medlemsstat får inom tre arbetsdagar från dagen för underrättelsen om den åtgärd som kommissionen vidtagit hänskjuta åtgärden till rådet.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom en månad.

4. För de produkter från de franska utomeuropeiska departementen som omfattas av KN-nummer 0714 10 91 eller 0714 90 11 skall tull inte tillämpas inom ramen för en årlig kvot på 2 000 ton.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

5. Den tull som fastställs i enlighet med artikel 10.1 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 ⁽¹⁾ skall, inom ramen för en årlig kvot på 8 000 ton, inte gälla för import till det utomeuropeiska departementet Réunion av kli av vete som omfattas av KN-nummer 2302 30 och som har sitt ursprung i AVS-staterna.

Artikel 4

Tullförmåner

Tullförmånerna enligt denna förordning skall beräknas på grundval av den autonoma tullsatsen om denna är lägre än den konventionella tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan för de berörda produkterna.

Artikel 5

Genomförande

De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 6.2 eller, där så är tillämpligt, i enlighet med förfarandet i artikel 7.2.

Artikel 6

Kommittéförfarande

1. För genomförandet av denna förordning skall kommissionen biträdas av den förvaltningskommitté för spannmål som inrättats genom artikel 22 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 eller av de förvaltningskommittéer som inrättats genom andra förordningar om den gemensamma organisationen av marknaderna för de berörda produkterna.

Vad gäller de jordbruksprodukter som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 827/68 ⁽²⁾ och produkter för vilka en gemensam organisation av marknaden saknas skall kommissionen biträdas av den förvaltningskommittén för humle som inrättats genom artikel 20 i förordning (EEG) nr 1696/71 ⁽³⁾.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

Artikel 7

Tullkodexkommittén

1. Kommissionen skall vid behov biträdas av den tullkodexkommitté som inrättats genom artikel 248a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽⁴⁾.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

Artikel 8

Skyddsklausuler

[Rådets förordning om de skyddsåtgärder som föreskrivs i AVS-EG-partnerskapsavtalet] skall tillämpas på de produkter som omfattas av denna förordning.

Artikel 9

Upphävande

Förordning (EG) nr 1706/98 upphör att gälla.

Artikel 10

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 151, 30.6.1968, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 175, 4.8.1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTER SOM OMFATTAS AV DEN ORDNING SOM AVSEES I ARTIKEL 1.3

KN-nummer: För enkelhetens skull förtecknas produkterna i tabellform.

Beskrivning: Trots bestämmelserna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall beskrivningen under "Varuslag" endast anses vara vägledande, eftersom förmånssystemet bestäms av KN-nummrens omfattning. Om ex KN-nummer anges, skall tullförmånerna avgöras genom att KN-numret och uppgifterna om varuslag tillämpas tillsammans.

Kolumn C: Produkter som omfattas av total tullbefrielse.

Kolumn D: Produkter för vilka tullarna skall sänkas med 16 %.

Kolumn E: Produkter för vilka värdetullarna skall sänkas med 100 %.

Kolumn F: Produkter som omfattas av tullkvoter (K), tulltak (T) eller referenskvantiteter (Rk) och bestämmelser enligt bilaga II.

Kolumn G: Förklaringar till bokstäver som används i denna kolumn:

- a: anger att produkterna omfattas av artikel 2.2,
- b: anger att produkterna omfattas av artikel 2.3,
- c: anger att produkterna omfattas av artikel 2.4,
- d: anger att produkterna omfattas av artikel 2.5,
- e: anger att produkterna omfattas av artikel 2.6.

Kolumn H: Tullsatsen för mest gynnad nation skall minskas med beloppet i euro/ton eller med den angivna procent-satsen.

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0101	Levande hästar, åsnor, mulor och mulåsnor	x					
0102	Levande nötkreatur och andra oxdjur						
0102 90 05	Andra än renrasiga avelsdjur			x	K18	d	
0102 90 21				x	K18	d	
0102 90 29				x	K18	d	
0102 90 41				x	K18	d	
0102 90 49				x	K18	d	
0102 90 51				x	K18	d	
0102 90 59				x	K18	d	
0102 90 61				x	K18	d	
0102 90 69				x	K18	d	
0102 90 71				x	K18	d	
0102 90 79				x	K18	d	
0103	Levande svin						
0103 91 10	Tamsvin vägande mindre än 50 kg		x				
0103 92 11	Suggor som fått grisar minst en gång och som väger minst 160 kg		x				
0103 92 19	Andra tamsvin		x				

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0104	Levande får och getter						
0104 10 30	Lamm (upp till ett år gamla)				K1		
0104 10 80	Andra får				K1		
0104 20 10	Getter, renrasiga avelsdjur	x					
0104 20 90	Andra getter				K1		
0105	Levande fjäderfä		x				
0106	Andra levande djur	x					
0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt			x	K18	d	
0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst			x	K18	d	
0203	Kött av svin, färskt, kylt eller fryst						
0203 11 10	Färskt eller kylt, hela eller halva slaktkroppar, av tamsvin				K7		
0203 12 11	Färskt eller kylt, skinka och delar därav, med ben, av tamsvin				K7		
0203 12 19	Färskt eller kylt, bog och delar därav, med ben, av tamsvin				K7		
0203 19 11	Färskt eller kylt, framändar och delar därav, av tamsvin				K7		
0203 19 13	Färskt eller kylt, rygg och delar därav, av tamsvin				K7		
0203 19 15	Färskt eller kylt, sida (randig) och delar därav, av tamsvin				K7		
ex 0203 19 55	Färskt eller kylt, benfritt kött av tamsvin (utan filén som föreligger separat)				K7		
0203 19 59	Färskt eller kylt kött av tamsvin, med ben				K7		
0203 21 10	Fryst, hela eller halva slaktkroppar, av tamsvin				K7		
0203 22 11	Fryst, skinka och delar därav, med ben, av tamsvin				K7		
0203 22 19	Fryst, bog och delar därav, med ben, av tamsvin				K7		
0203 29 11	Fryst, framändar och delar därav, av tamsvin				K7		
0203 29 13	Fryst, rygg och delar därav, av tamsvin				K7		
0203 29 15	Fryst, sida (randig) och delar därav, av tamsvin				K7		
ex 0203 29 55	Fryst, benfritt kött av tamsvin (utan filén, i en bit)				K7		
0203 29 59	Fryst kött av tamsvin, med ben				K7		
0204	Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst Tamfår Andra arter				K2 K1		
0205	Kött av häst, färskt eller fryst	x					
0206	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur, andra oxdjur, svin, får, get, häst, åsna, mula eller mulåsna, färska, kylta eller frysta						

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0206 10 95	Av nötkreatur eller andra oxdjur, färska eller kyllda, njurtapp och mellangärde			x	K18	d	
0206 29 91	Av nötkreatur eller andra oxdjur, frysta, njurtapp och mellangärde			x	K18	d	
0206 80 91	Av häst, åsna, mula eller mulåsna, färska eller kyllda	x					
0206 90 91	Av häst, åsna, mula eller mulåsna, frysta	x					
0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, färska, kyllda eller frysta				K3		
0208	Kött och ätbara slaktbiprodukter av kanin	x					
0209	Svinfett, inte innehållande magert kött och fjäderfäfett, inte utsmälta eller på annat sätt extraherade, färska, kyllda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta						
0209 00 11	Underhudsfett av svin, färskt, kylt, fryst, saltat eller i saltlake				K7		
0209 00 19	Underhudsfett av svin, torkat eller rökt				K7		
0209 00 30	Svinfett, annat än underhudsfett				K7		
0209 00 90	Fjäderfäfett		x				
0210	Kött och ätbara slaktbiprodukter, saltade, i saltlake, torkade eller rökta; ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter						
0210 11 11	Kött av tamsvin, skinka och delar därav, med ben, saltat eller i saltlake				K7		
0210 11 19	Kött av tamsvin, bog och delar därav, med ben, saltat eller i saltlake				K7		
0210 11 31	Kött av tamsvin, skinka och delar därav, med ben, torkat eller rökt				K7		
0210 11 39	Kött av tamsvin, bog och delar därav, med ben, torkat eller rökt				K7		
0210 11 90	Skinka och bog, samt delar därav, med ben, av andra svin än tamsvin, saltad eller i saltlake, torkad eller rökt	x					
0210 12 11	Sida (randig) och delar därav, av tamsvin, saltad eller i saltlake				K7		
0210 12 19	Sida (randig) och delar därav, av tamsvin, torkad eller rökt				K7		
0210 12 90	Sida (randig) och delar därav, av andra svin än tamsvin, saltad eller i saltlake, torkad eller rökt	x					
0210 19 10	Baconsidor och "spencers", av tamsvin, saltade eller i saltlake				K7		
0210 19 20	Trekvartssida och mittbit, av tamsvin, saltad eller i saltlake				K7		
0210 19 30	Framändar och delar därav av tamsvin, saltade eller i saltlake				K7		
0210 19 40	Rygg och delar därav av tamsvin, saltad eller i saltlake				K7		
0210 19 51	Annat benfritt kött av tamsvin, saltat eller i saltlake				K7		

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0210 19 59	Annat kött av tamsvin, med ben, saltat eller i saltlake				K7		
0210 19 60	Framändar och delar därav, av tamsvin, torkat eller rökt				K7		
0210 19 70	Rygg och delar därav, av tamsvin, torkad eller rökt				K7		
0210 19 81	Torkat eller rökt benfritt kött av tamsvin				K7		
0210 19 89	Torkat eller rökt, kött, med ben, av tamsvin				K7		
0210 19 90	Kött av andra svin än tamsvin	x					
0210 20	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, med ben			x	K18	d	
0210 91 00	Kött av primater	x					
0210 92 00	Kött av valar, delfiner och tumlare (däggdjur av ordningen Cetacea); av manater och dugonger (däggdjur av ordningen Sirenia)	x					
0210 93 00	Kött av reptiler (inbegripet ormar och sköldpaddor)	x					
0210 99 10	Kött av häst, saltat, i saltlake eller torkat	x					
0210 99 21	Kött med ben Tamfår Andra arter			x	K2 K1		
0210 99 29	Benfritt kött av får eller get Tamfår Andra arter			x	K2 K1		
0210 99 31	Kött av ren	x					
0210 99 39	Annat kött	x					
0210 99 41	Lever av tamsvin				K7		
0210 99 49	Andra slaktbiprodukter av tamsvin				K7		
0210 99 51	Njurtapp och mellangärde av nötkreatur eller andra oxdjur			x	K18	d	
0210 99 59	Andra slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur	x					
0210 99 60	Slaktbiprodukter av får och get	x					
0210 99 71	Fet gås- eller anklever, saltad eller i saltlake		x				
0210 99 79	Annan fjäderfälever		x				
0210 99 80	Andra ätbara slaktbiprodukter av kött	x					
0210 99 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött			x			
03	Fisk samt kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur	x					
0401	Mjölk och grädde, inte koncentrerade		x				
0402	Mjölk och grädde, koncentrerade				K5		
0403	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao						

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0403 10 11	Yoghurt		x				
0403 10 13			x				
0403 10 19			x				
0403 10 31			x				
0403 10 33			x				
0403 10 39			x				
0403 10 51					x		
0403 10 53					x		
0403 10 59					x		
0403 10 91					x		
0403 10 93					x		
0403 10 99					x		
0403 90 11		Andra slag		x			
0403 90 13			x				
0403 90 19			x				
0403 90 31			x				
0403 90 33			x				
0403 90 39			x				
0403 90 51			x				
0403 90 53			x				
0403 90 59			x				
0403 90 61			x				
0403 90 63			x				
0403 90 69			x				
0403 90 71					x		
0403 90 73					x		
0403 90 79					x		
0403 90 91					x		
0403 90 93					x		
0403 90 99					x		
0404	Vassle, även koncentrerad eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjölkbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans		x				
0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk		x				
0406	Ost och ostmassa				K6		
0407	Fågelägg med skal, färska, konserverade eller kokta						
0407 00 11	Av kalkoner eller gäss, för kläckning		x				
0407 00 19	Av andra fjäderfä, för kläckning		x				
0407 00 30	Andra ägg av fjäderfä		x				

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0407 00 90	Fågelägg	x					
0408	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel						
0408 11 80	Äggula, torkad, avsedd som livsmedel		x				
0408 19 81	Äggula, flytande, avsedd som livsmedel		x				
0408 19 89	Annan äggula, inklusive fryst, avsedd som livsmedel		x				
0408 91 80	Torkade fågelägg, avsedda som livsmedel		x				
0408 99 80	Andra fågelägg, avsedda som livsmedel		x				
0409	Naturlig honung	x					
0410	Ätbara produkter av animaliskt ursprung, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	x					
05	Produkter av animaliskt ursprung, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	x					
06	Levande träd och andra levande växter	x					
0701	Potatis, färsk eller kyld	x					
0702	Tomater, andra än körsbärstomater, under tiden 15 november–30 april				K13a	e	
	Körsbärstomater, under tiden 15 november–30 april				K13b	e	
0703	Kepalök (vanlig lök), schalottenlök, vitlök, purjolök och lök av andra Allium-arter, färska eller kylda						
0703 10 19	Kepalök (vanlig lök), under tiden 16 maj–31 januari under tiden 1 februari–15 maj	x					15 %
0703 10 90	Schalottenlök		x				
0703 20 00	Vitlök, under tiden 1 juni–31 januari under tiden 1 februari–31 maj	x					15 %
0703 90 00	Purjolök och lök av andra Allium-arter		x				
0704	Kål, blomkål, kålrabbi, grönkål och liknande ätbara brassica-arter, färska eller kylda						
0704 10 00	Blomkål (inbegripet broccoli)		x				
0704 20 00	Brysselkål		x				
0704 90 10	Vitkål och rödkål		x				
0704 90 90	Kinakål, under tiden 1 januari–31 oktober under tiden 1 november–31 december Annan kål	x	x				15 %
0705	Trädgårdssallat, färsk eller kyld						
0705 11 00	Isbergssallat, under tiden 1 november–30 juni Isbergssallat, under tiden 1 juli–31 oktober Annan huvudsallat	x	x				15 %
0705 19 00	Annan trädgårdssallat		x				
0705 21 00	Witloofcikoria		x				

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0705 29 00	Annan cikoriasallat		x				
0706	Morötter, rovor, rödbetor, haverrot (salsifi), rotselleri, rädisor och liknande rotfrukter, färska eller kylda						
0706 10 00	Morötter, under tiden 1 april–31 december						15 %
	Morötter, under tiden 1 januari–31 mars	x					
	Rovor		x				
0706 90 10	Rotselleri		x				
0706 90 30	Pepparrot	x					
ex 0706 90 90	Rödbetor och rädisor	x					
0707	Gurkor, färska eller kylda						
ex 0707 00 05	Små vintergurkor, under tiden 1 november–15 maj			x			
	Vintergurkor, andra än små gurkor		x				
0707 00 90	Små gurkor, s.k. cornichons		x				
0708	Baljfrukter och baljväxtfrön, färska eller kylda	x					
0709	Andra grönsaker, färska eller kylda						
0709 10	Kronärtskockor, under tiden 1 januari–30 september under tiden 1 oktober–31 december			x			15 %
0709 20	Sparris, under tiden 1 februari–14 augusti under tiden 16 januari–31 januari under tiden 15 augusti–15 januari	x					15 % 40 %
0709 30	Auberginer	x					
0709 40	Bladselleri (blekselleri)	x					
0709 51 00	Odlad svamp		x				
0709 52 00	Tryffel		x				
0709 59 10	Kantareller		x				
0709 59 30	Rörsoppor		x				
0709 59 90	Andra	x					
0709 60	Sötpaprika	x					
0709 70 00	Vanlig spenat, nyzeeländsk spenat samt trädgårdsmålla		x				
0709 90 10	Sallat, med undantag av trädgårdssallat (<i>Lactuca sativa</i>) och cikoriasallat (<i>Cichorium spp.</i>)		x				
0709 90 20	Mangold och kardon		x				
0709 90 40	Kapris		x				
0709 90 50	Fänkål		x				
0709 90 60	Sockermajs						1,81
0709 90 70	Zucchini			x			
0709 90 90	Andra baljfrukter eller baljväxtfrön	x					
0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta						
0710 10	Potatis	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0710 21	Ärter, även spritade	x					
0710 22	Bönor, även spritade	x					
0710 29	Andra baljfrukter, även spritade	x					
0710 30	Vanlig spenat, nyzeeländsk spenat samt trädgårdsmälla	x					
0710 40	Sockermajs			x			
0710 80 51	Sötpaprika	x					
0710 80 59	Frukt av släktena Capsicum och Pimenta	x					
0710 80 61	Svampar	x					
0710 80 69		x					
0710 80 70	Tomater	x					
0710 80 80	Kronärtskockor	x					
0710 80 85	Sparris	x					
0710 80 95	Andra grönsaker	x					
0710 90 00	Blandningar av grönsaker	x					
0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd						
0711 30 00	Kapris	x					
0711 40 00	Gurkor	x					
0711 51 00	Svampar av släktet Agaricus	x					
0711 59 00	Andra svampar; tryffel	x					
0711 90 10	Frukt av släktena Capsicum och Pimenta, med undantag av sötpaprika	x					
0711 90 30	Sockermajs			x			
0711 90 50	Kepalök (vanlig lök)	x					
0711 90 80	Andra slag	x					
0711 90 90	Blandningar av grönsaker	x					
0712	Torkade grönsaker, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulvrerade, men inte vidare beredda						
0712 20	Kepalök (vanlig lök)	x					
0712 31	Svampar av släktet Agaricus	x					
0712 32	Judasöron (<i>Auricularia</i> spp.)	x					
0712 33	Gelésvampar (<i>Tremella</i> spp.)	x					
0712 39	Andra svampar; tryffel	x					
0712 90 05	Potatis, även i bitar eller skivad, men inte vidare beredd	x					
0712 90 19	Sockermajs						1,81
0712 90 30	Tomater	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0712 90 50	Morötter	x					
ex 0712 90 90	Andra torkade grönsaker; blandningar av grönsaker, med undantag av oliver	x					
0713	Torkade baljväxtfrön, även skalade eller sönderdelade	x					
0714	Maniok-, arrow- och salepsrot, jordärtskockor, batater (sötpotatis) och liknande rötter, stam- eller rotknölar med hög halt av stärkelse eller inulin, färska, kylda, frysta eller torkade, hela eller i bitar och även i form av pelletar; märke av sagopalm						
0714 10 10	Maniokrot, pelletar av mjöl						8,38
0714 10 91	Maniokrot, av sådana slag som används som livsmedel, i förpackningar med en nettovikt av högst 28 kg, antingen färska och hela eller utan skal och frysta, även skivade	x					
0714 10 99	Andra						6,19
0714 20 10	Batater (sötpotatis), färska, hela, avsedda som livsmedel	x					
0714 90 11	Arrowrot, salepsrot och liknande rötter, stam- och rotknölar med hög halt av stärkelse, av sådana slag som används som livsmedel, i förpackningar med en nettovikt av högst 28 kg, antingen färska och hela eller utan skal och frysta, även skivade	x					
0714 90 19	Andra Andra salepsrot och liknande rötter, stam- och rotknölar med hög halt av stärkelse	x					6,19
0714 90 90	Andra rötter, stam- och rotknölar	x					
0801	Kokosnötter, paranötter och cashewnötter, färska eller torkade, även skalade	x					
0802	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade						
0802 11 90	Mandel, med skal (utom bittermandel)		x				
0802 12 90	Mandel, skalad (utom bittermandel)		x				
0802 21 00	Hasselnötter, med skal		x				
0802 22 00	Hasselnötter, skalade		x				
0802 31 00	Valnötter, med skal	x					
0802 32 00	Valnötter, skalade	x					
0802 40 00	Kastanjer		x				
0802 50 00	Pistaschmandel	x					
0802 90	Andra nötter	x					
0803	Bananer, inbegripet mjölbananer, färska eller torkade						
0803 00 11	Mjölbananer, färska	x					
0803 00 90	Torkade	x					
0804	Dadlar, fikon, ananas, avokado, guava, mango och mangostan, färska eller torkade						
0804 10	Dadlar	x					
ex 0804 20 10	Färska fikon, under tiden 1 november–30 april				C3		
0804 20 90	Torkade fikon	x					
0804 30	Ananas	x					
0804 40	Avokado	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0804 50	Guava, mango och mangostan	x					
0805	Citrusfrukter, färska eller torkade						
0805 10	Apelsiner och pomeranser under tiden 1 oktober–14 maj under tiden 15 maj–30 september				Rk1	b	80 % ⁽¹⁾
0805 20	Mandariner under tiden 1 oktober–14 maj under tiden 15 maj–30 september				Rk2	b	80 % ⁽¹⁾
0805 40	Grapefrukter	x					
0805 50 90	Limefrukter	x					
0805 90	Andra slag	x					
0806	Vindruvor, färska eller torkade						
ex 0806 10 10	Kärfria bordsdruvor, färska (av annan sort än Emperor) — under tiden 1 december–31 januari — under tiden 1 februari–31 mars				K14 Rk3	b	
0806 20	Torkade	x					
0807	Meloner (inbegripet vattenmelon) och papayafrukter, färska	x					
0808	Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska						
0808 10	Äpplen				K15	e	
0808 20 10	Päron i lös vikt, för framställning av cider eller saft, under tiden 1 augusti–31 december				K16	e	
0808 20 50	Andra päron				K16	e	
0808 20 90	Kvittenfrukter		x				
0809	Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slånbar, färska						
0809 10	Aprikoser, under tiden 1 maj–31 augusti ⁽¹⁾ under tiden 1 september–30 april	x					15 %
ex 0809 20	Körsbär, under tiden 1 november–31 mars	x					
0809 30	Persikor (inbegripet nektariner), under tiden 1 april–30 november ⁽¹⁾ Persikor (inbegripet nektariner), under tiden 1 december–31 mars	x					15 %
0809 40 05	Plommon, under tiden 1 april–14 december ⁽¹⁾ Plommon, under tiden 15 december–31 mars	x					15 %
0809 40 90	Slånbar	x					
0810	Annan frukt och andra bär, färska						
0810 10 00	Jordgubbar och smultron, under tiden 1 november till februari månads slut				K17	e	
0810 20	Hallon, björnbär, mullbär och loganbär		x				
0810 30	Vinbär och krusbär		x				

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
0810 40 30	Bär av arten <i>Vaccinium myrtillus</i>	x					
0810 40 50	Bär av arterna <i>Vaccinium macrocarpon</i> och <i>Vaccinium corymbosum</i>						tullen nedsatt till 3 %
0810 40 90	Andra bär av släktet <i>Vaccinium</i>						tullen nedsatt till 5 %
0810 60 00	Durian	x					
0810 90	Andra slag	x					
0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel						
0811 10 11	Jordgubbar och smultron, med ett sockernehåll av mer än 13 viktprocent			x			
0811 10 19	Andra jordgubbar och smultron, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel	x					
0811 10 90	Jordgubbar utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	x					
0811 20 11	Hallon, björnbär, mullbär, loganbär, vinbär och krusbär, med ett sockernehåll av mer än 13 viktprocent			x			
0811 20 19	Andra hallon, björnbär, mullbär, loganbär, vinbär och krusbär, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel	x					
0811 20 31	Hallon, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	x					
0811 20 39	Svarta vinbär, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	x					
0811 20 51	Röda vinbär, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	x					
0811 20 59	Björnbär och mullbär, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	x					
0811 20 90	Loganbär, vita vinbär och krusbär, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	x					
0811 90 11	Andra slag, med ett sockernehåll av mer än 13 viktprocent			x			
0811 90 19				x			
0811 90 31	Andra	x					
0811 90 39		x					
0811 90 50		x					
0811 90 70		x					
0811 90 75		x					
0811 90 80		x					
0811 90 85		x					
0811 90 95		x					
0812	Frukt, bär och nötter, tillfälligt konserverade (t.ex. med svavel-dioxidgas eller i saltvatten, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd	x					
0813	Frukt och bär, torkade, med undantag av frukt enligt nr 0801–0806; blandningar av nötter eller av torkad frukt eller torkade bär enligt detta kapitel	x					
0814	Skal av citrusfrukter eller meloner, färska, frysta, torkade eller tillfälligt konserverade i saltvatten, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar	x					
09	Kaffe, te, matte och kryddor	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
1001	Vete samt blandsäd av vete och råg						
1001 10	Durumvete				K10	e	
1001 90 10	Spält för utsäde	x					
1001 90 91	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg, för utsäde				K10	e	
1001 90 99	Spält, vanligt vete och blandsäd av vete och råg, ej för utsäde				K10	e	
1002	Råg				K10	e	
1003	Korn				K10	e	
1004	Havre				K10	e	
1005	Majs						
1005 10 90	Utsädesmajs (utom hybridmajs)						1,81
1005 90	Majs (ej för utsäde)						1,81
1006	Ris						
1006 10 10	Ris med ytterskal för utsäde	x					
1006 10 21	Rundkornigt ris med ytterskal, förvällt och ångbehandlat				K11		
1006 10 23	Mellankornigt ris med ytterskal, förvällt och ångbehandlat				K11		
1006 10 25	Långkornigt ris med ytterskal, med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av mer än 2 men under 3, förvällt och ångbehandlat				K11		
1006 10 27	Långkornigt ris med ytterskal, med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av minst 3, förvällt och ångbehandlat				K11		
1006 10 92	Annat rundkornigt ris med ytterskal				K11		
1006 10 94	Annat mellankornigt ris med ytterskal				K11		
1006 10 96	Annat långkornigt ris med ytterskal, med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av mer än 2 men under 3				K11		
1006 10 98	Annat långkornigt ris med ytterskal, med ett förhållande mellan kornets längd och bredd av minst 3				K11		
1006 20	Endast befriat från ytterskalet (råris)				K11		
1006 30	Helt eller delvis slipat ris, även polerat eller glaserat				K11		
1006 40	Brutet ris				K12		
1007	Sorghum				C1	a	
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål						
1008 10 00	Bovete				K10	e	
1008 20 00	Hirs				C2	a	
1008 90	Annan spannmål				K10	e	
1101	Finmalet mjöl av vete eller av blandsäd av vete och råg		x				
1102	Finmalet mjöl av spannmål, annat än av vete eller av blandsäd av vete och råg						
1102 10	Finmalet mjöl av råg		x				
1102 20 10	Finmalet mjöl av majs, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent						7,3
1102 20 90	Finmalet mjöl av majs, med en fetthalt som är högre än 1,5 viktprocent						3,6

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
1102 30 00	Finmalet mjöl av ris						3,6
1102 90 10	Finmalet mjöl av korn						7,3
1102 90 30	Finmalet mjöl av havre						7,3
1102 90 90	Annat						3,6
1103	Krossgryn, grovt mjöl (inbegripet fingryn) och pelletar av spannmål						
1103 11	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av vete		x				
1103 13 10	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av majs, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent						7,3
1103 13 90	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av majs, med en fetthalt som är högre än 1,5 viktprocent						3,6
1103 19 10	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av råg						7,3
1103 19 30	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av korn						7,3
1103 19 40	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av havre						7,3
1103 19 50	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av ris						3,6
1103 19 90	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av annan spannmål						3,6
1103 20 10	Pelletar av råg						7,3
1103 20 20	Pelletar av korn						7,3
1103 20 30	Pelletar av havre						7,3
1103 20 40	Pelletar av majs						7,3
1103 20 50	Pelletar av ris						3,6
1103 20 60	Pelletar av vete (2)						
1103 20 90	Pelletar av annan spannmål						3,6
1104	Spannmål, bearbetad på annat sätt (t.ex. skalad, valsad, bearbetad till flingor eller pärlgryn, klippt eller gröpad), med undantag av ris enligt nr 1006; groddar av spannmål, hela, valsade, bearbetade till flingor eller malda						
1104 12 10	Valsad havre						3,6
1104 12 90	Havre bearbetad till flingor						7,3
1104 19 10	Vete, valsat eller bearbetad till flingor						7,3
1104 19 30	Råg, valsat eller bearbetad till flingor						7,3
1104 19 50	Majs, valsad eller bearbetad till flingor						7,3
1104 19 61	Valsat korn						3,6
1104 19 69	Korn bearbetad till flingor						7,3
1104 19 91	Risflingor						7,3
1104 19 99	Annan spannmål, valsad eller bearbetad till flingor						7,3
1104 22	Havre, bearbetad på annat sätt						3,6
1104 23	Majs, bearbetad på annat sätt						3,6
1104 29	Korn bearbetad till pärlgryn						7,3
	Annan spannmål bearbetad på annat sätt						3,6
1104 30	Groddar av spannmål, hela, valsade, bearbetade till flingor eller malda						7,3

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
1105	Mjöl, pulver, flingor, korn och pelletar av potatis	x					
1106	Mjöl och pulver av torkade baljväxtfrön enligt nr 0713, av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714 eller av produkter enligt kap. 8						
1106 10	Av torkade baljväxtfrön enligt nr 0713	x					
1106 20 10	– av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714, denaturerat, med undantag av arrowrot – av arrowrot, denaturerat	x					7,98
1106 20 90	– av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714, av annat slag än denaturerat, med undantag av arrowrot – av arrowroot, av annat slag än denaturerat	x					29,18
1106 30	Av produkter enligt kap. 8	x					
1108	Stärkelse; inulin						
1108 11	Vetestärkelse						24,8
1108 12	Majsstärkelse						24,8
1108 13	Potatisstärkelse						24,8
1108 14	Maniokstärkelse (kassavastärkelse) (?)						
1108 19 10	Risstärkelse						37,2
1108 19 90	Av arrowrot Annan (med undantag av arrowrot) (?)	x					
1108 20	Inulin	x					
1109	Vetegluten, även torkat						219
1208	Mjöl av oljeväxtfrön eller oljehaltiga frukter						
1208 10	Av sojaböner	x					
1209	Frön, frukter och sporer av sådana slag som används som utsäde	x					
1210	Humle, färsk eller torkad, även mald, pulvrerad eller i form av pelletar; lupulin	x					
1211	Växter och växtdelar (inbegripet frön och frukter) av sådana slag som används främst för framställning av parfymningsmedel, för farmaceutiskt bruk eller för insektsbekämpning, svampbekämpning eller liknande ändamål, färska eller torkade, även skurna, krossade eller pulvrerade	x					
1212	Johannesbröd, sjögräs och andra alger, sockerbeter och sockerrör, färska, kylda, frysta eller torkade, även malda; fruktkärnor och andra vegetabiliska produkter (inbegripet orostad cikorirot av varieteten <i>Cichorium intybus sativum</i>) av sådana slag som används främst som livsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans						
1212 10	Johannesbröd	x					
1212 30	Aprikos-, persiko- (inbegripet nektarin-) och plommonkärnor	x					
1212 91	Sockerbeter		x			c	
1212 99 20	Sockerrör		x			c	
1214 90 10	Foderbeter, kålrötter och andra foderrotfrukter	x					
13	Schellack o.d.; naturliga gummiararter och hartser samt andra växtsafter och växtextrakter	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
1501	Ister, annat svinfett och fjäderfäfett		x				
1502	Fetter av nötkreatur, andra oxdjur, får eller getter, andra än sådana enligt nr 1503	x					
1503	Solarstearin, isterolja, oleostearin, oleomargarin och talgolja, inte emulgerade, blandade eller på annat sätt beredda	x					
1504	Fetter och oljor av fisk eller havsdäggdjur samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade	x					
1505	Ullfett och fettartade ämnen erhållna ur ullfett	x					
1506	Andra animaliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade	x					
1507	Sojabönlolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade	x					
1508	Jordnötsolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade	x					
1511	Palmolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade	x					
1512	Solrosolja, safflorolja och bomullsfröolja samt fraktioner av dessa oljor	x					
1513	Kokosolja, palmkärnolja och babassuolja samt fraktioner av dessa oljor	x					
1514	Rapsolja, rybsolja och senapsolja samt fraktioner av dessa oljor	x					
1515	Andra icke flyktiga vegetabiliska fetter och oljor (inbegripet jojobaolja) samt fraktioner av sådana fetter eller oljor	x					
1516	Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor	x					
1517 10 10	Margarin med undantag av flytande margarin, med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent			x			
1517 10 90	Annat (med undantag av flytande margarin)	x					
1517 90 10	--- Flytande margarin och ätbara blandningar, med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent			x			
1517 90 91	Andra	x					
1517 90 93		x					
1517 90 99		x					
1518	Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor	x					
1520	Glycerol, rå; glycerolvatten och glycerollut	x					
1521	Vegetabiliska vaxer (andra än triglycerider)	x					
1522 00 10	Degras	x					
1522 00 91	Bottensatser och avslenningsåterstoder; soapstocks	x					
1522 00 99	Andra	x					
1601	Korv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod; beredningar av dessa produkter				K8		
1602	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt						

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
1602 10	Homogeniserade beredningar		x				
1602 20 11	Av gås- eller ankllever, innehållande 75 viktprocent eller mer av fet gås- eller ankllever	x					
1602 20 19	Annan, av gås- eller ankllever	x					
1602 20 90	Av lever av andra djur		x				
1602 31	Annan, av kalkon				K4		
1602 32	Annan, av höns av arten Gallus domesticus				K4		
1602 39	Av annat fjäderfä enligt nr 0105				K4		
1602 41 10	Skinka och delar därav, av tamsvin		x				
1602 41 90	Skinka och delar därav, av andra svin än tamsvin	x					
1602 42 10	Bog och delar därav, av tamsvin		x				
1602 42 90	Bog och delar därav, av andra svin än tamsvin	x					
1602 49	Andra produkter av svin, inbegripet blandade styckningsdelar		x				
1602 50 10	Varor av nötkreatur och andra oxdjur, inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade; blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter				K18	d	
1602 50 31	Corned beef, i hermetiskt tillslutna förpackningar	x					
1602 50 39	Annat kött eller andra slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur, i hermetiskt tillslutna förpackningar	x					
1602 50 80	Annat kött eller andra slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur	x					
1602 90	Andra varor, inbegripet beredningar av blod av alla slags djur						
1602 90 10			x				
1602 90 31		x					
1602 90 41		x					
1602 90 51			x				
1602 90 61					K18	d	
1602 90 69		x					
1602 90 72		x					
1602 90 74		x					
1602 90 76		x					
1602 90 78		x					
1602 90 98		x					
1603	Extrakter och safter av kött, fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur	x					
1604	Fisk, beredd eller konserverad; kaviar och kaviarersättning som framställts av fiskrom	x					
1605	Kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur beredda eller konserverade	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H	
1702	Annat socker, inbegripet kemiskt ren laktos, maltos, glukos och fruktos, i fast form; sirap och andra sockerlösningar utan tillsats av aromämnen eller färgämnen; konstgjord honung, även blandad med naturlig honung; sockerkulör							
1702 11	Mjölksocker (inbegripet kemiskt ren laktos) samt sirap och andra lösningar av mjölksocker, innehållande minst 99 viktprocent laktos uttryckt som vattenfri laktos i torrsubstansen		x					
1702 19 00	Annat mjölksocker (inbegripet kemiskt ren laktos) samt sirap och andra lösningar av mjölksocker		x					
1702 20	Lönnsocker samt sirap och andra lösningar av lönnsocker		x			c		
1702 30	Druvsocker (inbegripet kemiskt ren glukos) samt sirap och andra lösningar av druvsocker, inte innehållande fruktsocker (fruktos) eller innehållande mindre än 20 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen		x			c		
1702 30 10								
1702 30 51								117
1702 30 59								81
1702 30 91								117
1702 30 99						81		
1702 40 10	Isoglukos, innehållande minst 20 viktprocent men mindre än 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen		x			c		
1702 40 90	Druvsocker samt sirap och andra lösningar av druvsocker, innehållande minst 20 viktprocent men mindre än 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen						81	
1702 50	Kemiskt ren fruktos	x						
1702 60	Annat fruktsocker samt sirap och andra lösningar av fruktsocker, innehållande över 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen, med undantag av invertsocker		x			c		
1702 90 10	Kemiskt ren maltos	x						
1702 90 30	Isoglukos		x			c		
1702 90 50	Maltodextrin samt sirap och andra lösningar av maltodextrin						81	
1702 90 60	Konstgjord honung, även blandad med naturlig honung		x			c		
1702 90 71	Sockerkulör, innehållande minst 50 viktprocent sackaros beräknat på torrsubstansen		x			c		
1702 90 75	Sockerkulör, innehållande mindre än 50 viktprocent sackaros beräknat på torrsubstansen, i form av pulver, även agglomerat						117	
1702 90 79	Annan sockerkulör, innehållande mindre än 50 viktprocent sackaros beräknat på torrsubstansen						81	
1702 90 80	Inulinsirap, innehållande 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen		x			c		
1702 90 99	Annat socker, inbegripet invertsocker		x			c		
1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker				K9	e		
1704	Sockerkonfektyrer, inte innehållande kakao							
1704 10	Tuggummi, även överdraget med socker			x				
1704 90 10	Lakritsextrakt innehållande mer än 10 viktprocent sackaros, men utan andra tillsatser	x						
1704 90 30	Vit choklad	x						

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
1704 90 51	Massor, pastor, mandelmassor, löst förpackade i förpackningar med nettovikt av minst 1 kg			x			
1704 90 55	Pastiller, tabletter o.d. mot hosta			x			
1704 90 61	Dragéer			x			
1704 90 65	Vingummi, gelévaror och fruktpastor i form av konfektyrer			x			
1704 90 71	Karameller o.d., även fyllda			x			
1704 90 75	Kola o.d.			x			
1704 90 81	Tabletter framställda genom sammanpressning			x			
1704 90 99	Andra			x			
1801	Kakaobönor, hela eller krossade, även rostade	x					
1802	Kakaoskal och annat kakaofall	x					
1803	Kakaomassa, med undantag av avfettad	x					
1804	Kakaosmör (fett eller olja)	x					
1805	Kakaopulver utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	x					
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao						
1806 10 15	Kakaopulver med tillsats av socker eller annat sötningsmedel men inte innehållande sackaros eller innehållande mindre än 5 viktprocent sackaros (inbegripet invertsocker uttryckt som sackaros) eller isoglukos uttryckt som sackaros	x					
1806 10 20	Kakaopulver med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, innehållande minst 5 viktprocent men mindre än 65 viktprocent sackaros			x			
1806 10 30	Kakaopulver med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, innehållande minst 65 viktprocent men mindre än 80 viktprocent sackaros (inbegripet invertsocker uttryckt som sackaros) eller isoglukos uttryckt som sackaros			x			
1806 10 90	Kakaopulver med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, innehållande minst 80 viktprocent sackaros (inbegripet invertsocker uttryckt som sackaros) eller isoglukos uttryckt som sackaros			x			
1806 20	Andra beredningar i form av block, kakor eller stänger vägande mer än 2 kg	x					
1806 31	Andra beredningar, fyllda, i form av block, kakor eller stänger vägande högst 2 kg	x					
1806 32	Andra beredningar, ofyllda	x					
1806 90 11	Konfekt, även med fyllning, innehållande alkohol	x					
1806 90 19	Konfekt, även med fyllning, utan alkohol	x					
1806 90 31	Annan slags choklad och andra varor av choklad, fyllda	x					
1806 90 39	Annan slags choklad och andra varor av choklad, ofyllda	x					
1806 90 50	Socketkonfektyrer och sockerfria konfektyrer, innehållande kakao	x					
1806 90 60	Smörgåspålägg innehållande kakao			x			

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
1806 90 70	Kakaoberedningar för framställning av drycker			x			
1806 90 90	Andra choklad och livsmedelsberedningar innehållande kakao			x			
1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, krossgryn, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401-0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans						
1901 10 00	Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar (*)			x			
1901 20 00	Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nr 1905 (*)			x			
1901 90 11	Maltextrakt, med en torrsubstanshalt av minst 90 viktprocent			x			
1901 90 19	Maltextrakt, med en torrsubstanshalt av mindre än 90 viktprocent			x			
1901 90 91	Utan innehåll av mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 % mjölkfett, 5 % sackaros (inbegripet invertsocker) eller isoglukos, 5 % druvsocker eller stärkelse, med undantag av livsmedelsberedningar i pulverform av varor enligt nr 0401-0404	x					
1901 90 99	Andra (*)			x			
1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd						
1902 11 00	Okokta pastaprodukter, inte fyllda eller på annat sätt beredda, innehållande ägg			x			
1902 19	Andra okokta pastaprodukter, inte fyllda eller på annat sätt beredda			x			
1902 20 10	Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda, innehållande mer än 20 viktprocent fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur	x					
1902 20 30	Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda, innehållande mer än 20 viktprocent korv e.d., kött och slaktbiprodukter av alla slag, inbegripet fett av alla slag, oavsett ursprung		x				
1902 20 91	Fyllda pastaprodukter, kokta			x			
1902 20 99	Fyllda pastaprodukter, beredda på annat sätt			x			
1902 30	Andra pastaprodukter			x			
1902 40	Couscous			x			
1903	Tapioka och tapiokaersättningar, framställda av stärkelse, i form av flingor, gryn o.d.	x					
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter baserade på majs			x			
1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter						
1905 10	Knäckebröd			x			
1905 20	Kryddade kakor s.k. "pain d'épices", även innehållande kakao, innehållande mindre än 30 viktprocent sackaros (inbegripet invertsocker uttryckt som sackaros)			x			
1905 31	Söta kex, småkakor o.d.	x					
1905 32	Våfflor och rån (wafers)			x			
1905 40	Skorpor, rostat bröd och liknande rostade produkter			x			

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
1905 90	Andra slag			x			
2001 10	Gurkor	x					
2001 20 00	Kepalök (vanlig lök)	x					
2001 90 20	Frukter av släktet Capsicum, med undantag av sötpaprika	x					
2001 90 30	Sockermajs (Zea mays var. saccharata)			x			
2001 90 40	Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse			x			
2001 90 50	Svampar	x					
2001 90 60	Palmhjärtan	x					
2001 90 65	Oliver	x					
2001 90 70	Sötpaprika	x					
2001 90 75	Rödbetor (Beta vulgaris var. conditiva)	x					
2001 90 85	Rödkål	x					
2001 90 91	Tropiska frukter och tropiska nötter	x					
ex 2001 90 96	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, med undantag av vinblad	x					
2002	Tomater, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra	x					
2003	Svampar och tryffel, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra	x					
2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006						
2004 10 10	Potatis, kokt eller på annat sätt värmebehandlad	x					
2004 10 91	Potatis, i form av mjöl eller flingor			x			
2004 10 99	Andra slag	x					
2004 90 10	Sockermajs (Zea mays var. saccharata)			x			
ex 2004 90 30	Surkål, kapris och oliver	x					
2004 90 50	Ärter och omogna bönor	x					
2004 90 91	Kepalök (vanlig lök), kokt eller på annat sätt värmebehandlad, men inte ytterligare beredd	x					
2004 90 98	Andra grönsaker	x					
2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta						
2005 10	Homogeniserade grönsaker	x					
2005 20 10	Potatis i form av mjöl eller flingor			x			
2005 20 20	Potatis, i tunna skivor, friterade eller stekta, med eller utan salt eller kryddor, i lufttäta förpackningar och lämpliga för omedelbar förtäring		x				
2005 20 80	Andra		x				
2005 40	Ärter (Pisum sativum)	x					
2005 51	Spritade bönor (Vigna spp. och Phaseolus spp.)	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
2005 59	Andra bönor (<i>Vigna</i> spp. och <i>Phaseolus</i> spp.)	x					
2005 60	Sparris	x					
2005 70	Oliver	x					
2005 80	Sockermais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)			x			
2005 90	Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker	x					
2006 00	Grönsaker, frukt, bär, nötter, fruktskal och andra växtdelar, konserverade med socker (avrunna, glaserade eller kanderade)						
2006 00 31				x			
2006 00 35				x			
2006 00 38				x			
2006 00 91		x					
2006 00 99		x					
2007	Sylter, frukt- och bärgeléer, marmelader, mos och pastor av frukt, bär eller nötter, erhållna genom kokning, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel						
2007 10	Homogeniserade beredningar						
2007 10 10		x					
2007 10 91		x					
2007 10 99		x					
2007 91	Av citrusfrukter						
2007 91 10				x			
2007 91 30				x			
2007 91 90		x					
2007 99	Andra						
2007 99 10		x					
2007 99 20		x					
2007 99 31		x					
2007 99 33		x					
2007 99 35		x					
2007 99 39		x					
2007 99 51		x					
2007 99 55		x					
2007 99 58		x					
2007 99 91		x					
2007 99 93		x					
2007 99 98		x					
2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans						
2008 11	Jordnötter	x					
2008 19	Andra nötter och frön, inbegripet blandningar	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
2008 20	Ananas	x					
2008 30 11	Citrusfrukter, med ett sockerinnehåll av mer än 9 viktprocent, med en verklig alkoholhalt av högst 11,85 % mas	x					
2008 30 19	Grapefruktklyftor	x					
	--- andra			x			
2008 30 31		x					
2008 30 39		x					
2008 30 51		x					
2008 30 55		x					
2008 30 59		x					
2008 30 71		x					
2008 30 75		x					
2008 30 79		x					
2008 30 90		x					
2008 40	Päron	x					
2008 50	Aprikoser			x			
2008 60	Körsbär			x			
2008 70	Persikor, inbegripet nektariner			x			
2008 80	Jordgubbar och smultron	x					
2008 91	Palmhjärtan	x					
2008 92	Andra	x					
2008 99	Andra						
2008 99 11		x					
2008 99 19		x					
2008 99 21		x					
2008 99 23		x					
2008 99 25		x					
2008 99 26		x					
2008 99 28		x					
2008 99 32		x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
ex 2008 99 33	Tamarinder	x					
2008 99 33	Mango, mangostan, papayafrukter, cashewäpplen, litchiplommon, jackfrukter, sapodillafrukter, carambola och pitahaya			x			
2008 99 34				x			
2008 99 36		x					
2008 99 37		x					
2008 99 38		x					
2008 99 40		x					
2008 99 43		x					
2008 99 45		x					
2008 99 46		x					
2008 99 47		x					
2008 99 49		x					
2008 99 53		x					
2008 99 55		x					
2008 99 61		x					
2008 99 62		x					
2008 99 68		x					
2008 99 72		x					
2008 99 78		x					
2008 99 85		x					
2008 99 91					x		
ex 2008 99 99	Andra, med undantag av vinblad	x					
2009 11	Apelsinsaft, fryst			x			
2009 12 00	Apelsin, inte fryst, med ett Brixtal av högst 20	x					
2009 19	Annan			x			
2009 21 00	Grapefruktsaft med ett Brixtal av högst 20	x					
2009 29	Annan	x					
2009 31	Saft av annan citrusfrukt, i oblandad form, med ett Brixtal av högst 20	x					
2009 39	Annan			x			
2009 41	Ananassaft med ett Brixtal av högst 20	x					
2009 49	Annan	x					
2009 50	Tomatsaft	x					
2009 61	Druvsaft (inbegripet druvmust), med ett Brixtal av högst 20	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
2009 69	Annan	x					
2009 71 10	Äppelsaft, med ett Brixtal av högst 20	x					
2009 71 91		x					
2009 71 99		x					
2009 79	Annan			x			
2009 80	Saft av annan frukt, bär eller av andra grönsaker, i oblandad form						
2009 80 11				x			
2009 80 19		x					
2009 80 32		x					
2009 80 33					x		
2009 80 35					x		
2009 80 36		x					
2009 80 38		x					
2009 80 50		x					
2009 80 61					x		
2009 80 63		x					
2009 80 69		x					
2009 80 71		x					
2009 80 73		x					
2009 80 79		x					
2009 80 83		x					
2009 80 84					x		
2009 80 86					x		
2009 80 88		x					
2009 80 89		x					
2009 80 95		x					
2009 80 96		x					
2009 80 97		x					
2009 80 99	x						
2009 90 11	Saftblandningar			x			
2009 90 19		x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
2009 90 21	Andra saftblandningar			x			
2009 90 29		x					
2009 90 31				x			
2009 90 39		x					
2009 90 41		x					
2009 90 49		x					
2009 90 51		x					
2009 90 59		x					
2009 90 71					x		
2009 90 73		x					
2009 90 79		x					
2009 90 92	Blandningar av saft av tropiska frukter	x					
2009 90 94	Andra			x			
2009 90 95		x					
2009 90 96		x					
2009 90 97		x					
2009 90 98		x					
2101 11	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe	x					
2101 12	Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe	x					
2101 20	Extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte	x					
2101 30 11	Rostad cikoriarot	x					
2101 30 19	Andra rostade kaffesurrogat			x			
2101 30 91	Extrakter, essenser och koncentrat av rostad cikoriarot	x					
2101 30 99	Extrakter, essenser och koncentrat av andra rostade kaffesurrogat			x			
2102	Jäst (aktiv eller inaktiv)						
2102 10 10	Jästkulturer	x					
2102 10 31	Bagerijäst, torrjäst			x			
2102 10 39	Bagerijäst, annan			x			
2102 10 90	Annan aktiv jäst (även torr)	x					
2102 20	Inaktiv jäst; andra encelliga mikroorganismer, döda:	x					
2102 30	Beredda bakpulver	x					
2103	Såser samt beredningar för tillredning av såser; blandningar för smaksättningsändamål; senapspulver och beredd senap	x					
2104	Soppor och buljonger samt beredningar för tillredning av soppor eller buljonger	x					
2105	Glassvaror, även innehållande kakao			x			

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans						
2106 10	Proteinkoncentrat och texturerade proteiner, innehållande minst 1,5 viktprocent mjölkfett, minst 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, minst 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse			x			
2106 90	Andra slag						
2106 90 20		x					
2106 90 30			x			c	
2106 90 51			x				
2106 90 55							81
2106 90 59			x			c	
2106 90 98				x			
2201	Vatten, inbegripet naturligt eller konstgjort mineralvatten samt kolsyrat vatten, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne	x					
2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker						
2202 10	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne	x					
2202 90	Andra slags vatten och alkoholfria drycker						
2202 90 10		x					
2202 90 91				x			
2202 90 95				x			
2202 90 99				x			
2203	Maltdrycker	x					
2204	Vin av färska druvor, inbegripet vin som tillsatts alkohol; druvmust, annan än sådan enligt nr 2009						
2204 30 92	Annan druvmust, med en densitet av högst 1,33 g/cm ³ , koncentrerad	x					
2204 30 94	Annan	x					
2204 30 96	Annan druvmust, med en densitet av minst 1,33 g/cm ³ , koncentrerad	x					
2204 30 98	Annan	x					
2205	Vermouth och annat vin av färska druvor	x					
2206	Andra jästa drycker	x					
2207	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent	x					
2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent	x					
2209	Ättika						
2209 00 91	Ersättning för ättika, på kärl rymmande högst 2 liter	x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
2209 00 99	Ersättning för ättika, på kärl rymmande mer än 2 liter	x					
23	Återstoder och avfall från livsmedelsindustrin; beredda fodermedel						
2302 10	Kli, fodermjöl och andra återstoder av majs						7,2
2302 20	Kli, fodermjöl och andra återstoder av ris						7,2
2302 30	Kli, fodermjöl och andra återstoder av vete						7,2
2302 40	Kli, fodermjöl och andra återstoder av annan spannmål						7,2
2302 50	Kli, fodermjöl och andra återstoder av baljväxter	x					
2303	Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder						
2303 10 11	Återstoder från framställning av majsstärkelse med ett proteininnehåll beräknat på torrsubstansen av mer än 40 viktprocent						219
2308 00 90	Andra slag av vegetabiliska ämnen och vegetabiliskt avfall	x					
2309 10	Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar						
2309 10 13							10,9
2309 10 15			x				
2309 10 19			x				
2309 10 33							10,9
2309 10 39			x				
2309 10 51							10,9
2309 10 53							10,9
2309 10 59			x				
2309 10 70			x				
2309 10 90		x					
2309 90	Andra slag av beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur						
2309 90 10		x					
2309 90 31							10,9
2309 90 33							10,9
2309 90 35			x				
2309 90 39			x				
2309 90 41							10,9
2309 90 43							10,9
2309 90 49			x				
2309 90 51							10,9
2309 90 53							10,9
2309 90 59			x				
2309 90 70			x				
2309 90 91		x					
2309 90 95		x					
2309 90 97		x					

KN-nummer 2000	Varuslag	C	D	E	F	G	H
24	Tobak samt varor tillverkade av tobaksersättning	x					
29	Organiska kemikalier						
2905	Acykliska alkoholer samt halogen-, sulfo-, nitro- och nitroso-derivat av sådana alkoholer			x			
33	Eteriska oljor och resinoider; parfymnings-, skönhets- och kroppsvårdsmedel						
3301	Eteriska oljor (även terpenfria), inbegripet "concretes" och "absolutes"; resinoider; extraherade oleoresiner; koncentrat av eteriska oljor i fett, icke flyktig olja, vax e.d., erhållna genom s.k. enfleurage eller maceration; terpenhaltiga biprodukter erhållna vid avterpenisering av eteriska oljor; vatten från destillation av eteriska oljor och vattenlösningar av sådana oljor	x					
3302	Blandningar av luktämnen						
3302 10 29	Andra			x			
35	Proteiner; modifierad stärkelse; lim och klister; enzymer						
3501	Kasein, kaseinater och andra kaseinderivat; kaseinlim	x					
3503		x					
3504		x					
3505							
3505 10 10					x		
3505 10 50		x					
3505 10 90					x		
3505 20					x		
38							
3809 10					x		
3824							
3824 60					x		
50			x				
52			x				

(¹) Endast nedsättning av värdetullarna.

(²) Nedsättning med 16 % och därefter med 7,3 euro/ton.

(³) Nedsättning med 50 % och därefter med 24,8 euro/ton.

(⁴) Endast befrielse från den jordbruksrelaterade delen av tullen, även med en mjölkfetthalt på mindre än 1,5 viktprocent, med ett innehåll av minst 50 men mindre än 75 viktprocent stärkelse eller mjöl.

BILAGA II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR VISSA PRODUKTER I BILAGA I

Kolumn Q: Löpnummer för vissa tulltak, tullkvoter och referenskvantiteter

Kolumn R: Beteckningen hänvisar till produkter som markerats i kolumn F i bilaga I och som omfattas av en tullkvot, ett tulltak eller en referenskvantitet. Exempel: Rk1: Referenskvantitet 1, T2: Tulltak 2, K14: Kvot 14.

Kolumn S: Gränserna för tullkvoterna, tulltaken eller referenskvantiteterna i ton nettovikt.

Kolumn T: Beskrivning av den produkt som omfattas av tullkvoter, tulltak eller referenskvantiteter.

Kolumn U: Särskilda bestämmelser som gäller inom tullkvoterna, tulltaken eller referenskvantiteterna.

Q	R	S	T	U
	K1	100	Levande får och getter	Nedsättning av tullar med 100 %
	K2	500	Får- och getkött	Nedsättning av specifika tullar med 65 %
	K3	400	Kött av fjäderfä	Nedsättning av tullar med 65 %
	K4	500	Berett kött av fjäderfä	Nedsättning av tullar med 65 %
	K5	1 000	Mjolk och grädde	Nedsättning av tullar med 65 %
	K6	1 000	Ost och ostmassa	Nedsättning av tullar med 65 %
	K7	500	Fläskkött	Nedsättning av tullar med 50 %
	K8	500	Berett fläskkött	Nedsättning av tullar med 65 %
09.1631	K9 ⁽⁵⁾	600 000	Melass	Nedsättning av tullar med 100 %
09.1633	K10 ⁽⁵⁾	15 000	Vete och blandsäd av vete och råg	Nedsättning av tullar med 50 %
	K11 ⁽¹⁾ ⁽³⁾	125 000	Råris	Nedsättning av tullar med 65 % och med 4,34 euro/ton (för produkter med KN-nummer 1006 30 gäller nedsättning med 16,787 euro/ton, därefter med 65 % och 6,52 euro/ton)
	K12 ⁽³⁾	20 000	Brutet ris	Nedsättning med 65 % och med 3,62 euro/ton
09.1601	K13a ⁽⁵⁾	2 000	Andra tomater än körsbärstomater	Nedsättning av värdetullar med 60 %
09.1613	K13b ⁽⁵⁾	2 000	Körsbärstomater	Nedsättning av värdetullar med 100 %
	K14	800	Kärnfria bordsdruvor	Tullbefrielse inom kvoten
09.1610	K15 ⁽⁵⁾	1 000	Äpplen	Nedsättning av värdetullar med 50 %
09.1612	K16 ⁽⁵⁾	2 000	Päron	Nedsättning av värdetullar med 65 %
09.1603	K17 ⁽⁵⁾	1 600	Jordgubbar	Tullbefrielse inom kvoten
	K18 ⁽²⁾	52 100	Benfritt kött	Nedsättning av specifika tullar med 92 % ⁽⁴⁾
12.0201	T1	100 000	Sorghum	Nedsättning av tullar med 60 %
12.0203	T2	60 000	Hirs	Nedsättning av tullar med 100 %

Q	R	S	T	U
26.0010	T3	200	Färska fikon	Tullbefrielse under tiden 1 november–30 april
12.0105	Rk1	25 000	Apelsiner	Nedsättning av värdetullarna med 100 % under tiden 15 maj–30 september
12.0115	Rk2	4 000	Mandariner	Nedsättning av värdetullarna med 100 % under tiden 15 maj–30 september
12.0120	Rk3	100	Kärnfria bordsdruvor	Tullbefrielse under tiden 1 februari–31 mars

(¹) Kvantiteter av ris i andra förädlingssteg än råris skall räknas om med användning av de omräkningskurser som fastställs i artikel 1 i kommissionens förordning nr 467/67/EEG.

(²) För länder som inte omfattas av kvoten skall nedsättningar tillämpas enligt kolumn E i bilaga I (dvs. nedsättning av värdetullar med 100 %).

(³) Nedsättning av tullar skall endast tillämpas på import för vilken importören framlägger bevis på att en exportavgift på ett belopp motsvarande tullnedsättningen har tagits ut av exportlandet.

(⁴) Kvot 18 skall tillämpas per land och kalenderår för följande kvantiteter, uttryckta i benfritt kött:

Botswana	18 916
Kenya	142
Madagaskar	7 579
Swaziland	3 363
Zimbabwe	9 100
Namibia	13 000

(⁵) Åtgärderna skall tillämpas under tiden 1 januari–31 december om inget annat anges.

Förslag till rådets förordning om en produktspecifik övergångsskyddsordning för import med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av rådets förordning (EG) nr 519/94 angående gemenskapsregler för import från vissa tredje länder

(2002/C 227 E/30)

KOM(2002) 342 slutlig — 2002/0133(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 25 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 3285/94 ⁽¹⁾ antog rådet gemensamma regler för import, vilka bland annat innefattar bestämmelser om skyddsåtgärder.
- (2) Genom förordning (EG) nr 519/94 ⁽²⁾ antog rådet gemensamma regler för import från vissa tredjeländer, vilka likaså innefattar bestämmelser om skyddsåtgärder.
- (3) I protokollet om Kinas anslutning till Världshandelsorganisationen (nedan kallat "protokollet") finns bestämmelser om produktspecifika övergångsskyddsåtgärder (nedan kallade "skyddsåtgärder") och om produktspecifika övergångsåtgärder till följd av snedvridning av handeln (nedan kallade "åtgärder vid handelssnedvridning").
- (4) Protokollet trädde i kraft den 11 december 2001.
- (5) Med hänsyn till de väsentliga skillnaderna mellan bestämmelserna om skyddsåtgärder i protokollet respektive i rådets förordning (EG) nr 519/94 behövs det avseende viss import med ursprung i Kina en separat förordning om skyddsåtgärder och åtgärder vid handelssnedvridning.
- (6) Enligt protokollet får skyddsåtgärder införas om produkter av kinesiskt ursprung importeras till gemenskapen i sådana ökade kvantiteter eller under sådana omständigheter att det orsakar eller riskerar att orsaka en marknadsstörning för gemenskapsindustrin.

- (7) En marknadsstörning skall anses föreligga om importen av en produkt ökar så snabbt att den utgör en viktig orsak till väsentlig skada eller risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin.
- (8) Det framstår som nödvändigt att belysa vilka faktorer som måste beaktas vid fastställandet av om marknadsstörning föreligger.
- (9) Enligt protokollet får åtgärder vid handelssnedvridning införas om Kina eller någon annan medlem av Världshandelsorganisationen (nedan kallad "WTO") vidtagit en åtgärd för att förhindra eller avhjälpa en marknadsstörning på sin marknad och detta orsakar eller riskerar att orsaka att importen till gemenskapen av en produkt med ursprung i Kina ökar.
- (10) Vissa riktlinjer bör fastställas när det gäller vilka faktorer som kan vara av betydelse vid fastställandet av om snedvridning av handeln ägt rum.
- (11) Beteckningen "gemenskapsindustrin" bör definieras.
- (12) En undersökning rörande skyddsåtgärder eller åtgärder vid handelssnedvridning bör inledas på begäran av en medlemsstat eller kommissionen. Möjligheterna att inleda en ny undersökning om skyddsåtgärder på ett och samma område tidigare än ett år efter det att den föregående undersökningen avslutats behöver begränsas. Det bör inte finnas någon sådan begränsning när det gäller åtgärder vid handelssnedvridning.
- (13) Det är nödvändigt att fastställa hur berörda parter skall underrättas om vilka uppgifter gemenskapens myndigheter kräver, och det bör också fastställas hur dessa parter skall ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och att försvara sina intressen. Det är också önskvärt att det klart fastställs vilka regler och förfaranden som skall följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter skall ge sig till känna, framföra synpunkter och lämna uppgifter inom bestämda tidsfrister för att synpunkterna och uppgifterna skall kunna beaktas. Det är också lämpligt att fastställa de villkor enligt vilka en berörd part får ta del av och lämna synpunkter på de uppgifter som lämnats av andra berörda parter.

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 53.

⁽²⁾ EGT L 67, 10.3.1994, s. 89.

- (14) Det är nödvändigt att fastställa på vilka villkor provisoriska åtgärder undantagsvis får införas; det bör bland annat fastställas att provisoriska tullar får införas av kommissionen, dock endast för en period på 200 dagar.
- (15) Enligt protokollet får slutgiltiga åtgärder införas tidigast 60 dagar efter det att Kina mottagit en begäran om samråd och förutsatt att samrådet inte har lett till en för båda parter tillfredsställande lösning.
- (16) Det framstår som ändamålsenligt att föreskriva en möjlighet att – under vissa omständigheter och förutsatt att den inre marknaden inte störs – införa åtgärder som endast avser en eller flera medlemsstater.
- (17) Det förefaller lämpligt att föreskriva att skyddsåtgärderna skall upphöra att gälla efter fyra år, om en översyn inte visar att de bör upprätthållas.
- (18) Interimsöversyner bör kunna genomföras i de fall då en medlemsstat eller kommissionen begär att effekterna av en skyddsåtgärd eller åtgärd vid handelssnedvridning och behovet av att åtgärden upprätthålls skall undersökas.
- (19) Det bör också finnas bestämmelser om översyn av åtgärder vid handelssnedvridning när en WTO-medlem som vidtagit en åtgärd för att avhjälpa en marknadsstörning till WTO:s skyddsåtgärdskommitté anmält att åtgärden ändrats.
- (20) Skyddsgärder eller åtgärder vid handelssnedvridning bör tillfälligt kunna upphävas om det inträffar tillfälliga förändringar i marknadsförhållandena som gör att åtgärderna tillfälligt inte är ändamålsenliga.
- (21) För att åtgärderna skall genomföras korrekt är det nödvändigt att medlemsstaterna övervakar och till kommissionen redovisar dels importen av de produkter som omfattas av en undersökning eller av åtgärder, dels i förekommande fall de tullbelopp som tagits ut i enlighet med denna förordning.
- (22) Det är också nödvändigt att föreskriva att samråd med en rådgivande kommitté regelbundet skall äga rum i vissa skeden av undersökningen. Kommittén bör bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Enligt skäl 12 i ingressen till rådets beslut 1999/468/EG⁽¹⁾ faller den rådgivande kommittén inte inom det beslutets tillämpningsområde.
- (23) Kontrollbesök bör kunna göras i syfte att kontrollera uppgifter som lämnats om utvecklingen beträffande importpolymer och marknadsstörning. En förutsättning för sådana besök bör dock vara att korrekt besvarade frågeformulär har mottagits.
- (24) Det bör antas bestämmelser om hur konfidentiella uppgifter skall behandlas, så att affärs- eller statshemligheter inte röjs.
- (25) Det är viktigt att det föreskrivs att parterna skall få ta del av de viktigaste omständigheterna och övervägandena på ett korrekt sätt, om de uppfyller villkoren för detta, och att meddelandet av dessa uppgifter, med vederbörligt hänsynstagande till beslutsgången i gemenskapen, skall ske inom en tidsfrist som gör det möjligt för parterna att bevaka sina intressen.
- (26) Det bör fastställas en handläggningsordning inom vars ram det kan framföras synpunkter i frågan huruvida åtgärder ligger i gemenskapens intresse, inbegripet konsumenternas intresse. De tidsfrister inom vilka dessa uppgifter skall lämnas bör också fastställas, liksom de berörda parternas rätt att få del av uppgifter.
- (27) I rapporten från "Working Parties on the Accession of China to the WTO" (nedan kallade "rapporten") förutses en stegvis avveckling av de kvoter för andra produkter än textilprodukter som gemenskapen fortfarande tillämpar för vissa produkter av kinesiskt ursprung.
- (28) Med hänsyn till denna avveckling bör bilaga 2 till rådets förordning (EG) nr 519/94 upphöra att gälla.
- (29) De kvantiteter som redan tilldelats genom importlicenser för 2002 bör höjas med hänsyn till den i avvecklingsplanen förutsedda ökningen för 2001 och 2002.
- (30) De kinesiska produkter enligt förteckningen i bilaga 3 till rådets förordning (EG) nr 519/94 som för närvarande omfattas av kontrollåtgärder bör avföras från förteckningen och bilagan bör upphöra att gälla.
- (31) De länder som har blivit medlemmar av Världshandelsorganisationen bör avföras från bilaga 1 till rådets förordning (EG) nr 519/94, och uppgiften att uppdatera bilagan bör delegeras till kommissionen.
- (32) Enligt protokollet skall avsnittet om skyddsåtgärder och åtgärder vid handelssnedvridning upphöra att gälla 12 år efter protokollets ikraftträdande. Det måste därför slås fast att åtgärder som vidtas med stöd av denna förordning upphör att gälla senast den 11 december 2013.

(1) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

PRODUKTSPECIFIK ÖVERGÅNGSSKYDDSORDNING

Artikel 1

Principer

1. Om produkter med kinesiskt ursprung importeras till gemenskapen i sådana ökade kvantiteter eller under sådana omständigheter att det orsakar eller riskerar att orsaka en marknadsstörning för gemenskapsindustrin, får skyddsåtgärder införas i enlighet med nedanstående bestämmelser.

2. Om en åtgärd som Kina eller någon annan medlem av Världshandelsorganisationen har vidtagit för att förhindra eller avhjälpa en marknadsstörning på sin marknad orsakar eller riskerar att orsaka en betydande snedvridning av handeln med gemenskapen, får åtgärder vid handelsnedvridning införas i enlighet med nedanstående bestämmelser.

Artikel 2

Fastställande av marknadsstörning

1. En marknadsstörning skall anses föreligga om importen av en produkt av samma eller direkt konkurrerande slag som en produkt som tillverkas av gemenskapsindustrin ökar så snabbt att den utgör en viktig orsak till väsentlig skada eller risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin.

2. Vid fastställandet av om marknadsstörning föreligger skall endast objektiva faktorer beaktas, bland annat följande:

- Importen (uttryckt i volym) av den berörda produkten.
- Effekterna av denna import på priserna för produkter av samma eller direkt konkurrerande slag i gemenskapen.
- Verkningar av denna import för den gemenskapsindustri som tillverkar produkter av samma eller direkt konkurrerande slag.

Artikel 3

Fastställande av betydande snedvridning av handeln

1. En betydande snedvridning av handeln skall anses föreligga om en åtgärd som Kina eller någon annan medlem av WTO vidtagit för att förhindra eller avhjälpa en marknadsstörning på sin marknad orsakar eller riskerar att orsaka att importen av en viss produkt från Kina till gemenskapen ökar.

2. Objektiva kriterier måste tillämpas vid fastställandet av huruvida en åtgärd för att förhindra eller avhjälpa en mark-

nadsstörning orsakar eller riskerar att orsaka en betydande snedvridning av handeln. Bland annat skall följande faktorer undersökas:

- En faktisk eller överhängande ökning av den marknadsandel som innehas av importen från Kina till gemenskapen.
- Arten eller omfattningen av den åtgärd som Kina eller andra WTO-medlemmar vidtagit eller avser att vidta.
- En faktisk eller överhängande ökning av importvolymen från Kina på grund av den åtgärd som vidtagits eller föreslagits.
- Efterfråge- och utbudssituationen på gemenskapsmarknaden för de berörda produkterna.
- Omfattningen av exporten från Kina till den eller de WTO-medlemmar som tillämpar en provisorisk eller slutgiltig skyddsåtgärd.

Artikel 4

Definition av gemenskapsindustrin

Vid tillämpningen av denna förordning skall med gemenskapsindustrin avses alla inom gemenskapens territorium verksamma tillverkare av produkter av samma eller direkt konkurrerande slag eller de bland dessa tillverkare vars sammanlagda tillverkning av produkter av samma eller direkt konkurrerande slag utgör en betydande del av den totala tillverkningen av dessa produkter i gemenskapen.

Artikel 5

Inledande av ett förfarande

1. En undersökning skall, på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens eget initiativ, inledas om det är uppenbart för kommissionen att det föreligger tillräcklig bevisning för att motivera att en undersökning inleds.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om importen utvecklas på ett sådant sätt att skyddsåtgärder eller åtgärder vid handelsnedvridning förefaller nödvändiga. Uppgifterna till kommissionen skall omfatta tillgänglig bevisning, fastställd på grundval av kriterierna i artikel 1, 2 respektive 3. Kommissionen skall utan dröjsmål vidarebefordra dessa uppgifter till alla medlemsstaterna.

3. Innan undersökningen inleds skall kommissionen underrätta Kina om att den har för avsikt att inleda en undersökning. Underrättelsen kan åtföljas av en inbjudan till samråd med syfte att situationen när det gäller de frågor som avses i artikel 1, 2 respektive 3 skall klargöras och att parterna skall söka uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

4. Om det efter samråd med medlemsstaterna klart framgår att det finns tillräcklig bevisning för att motivera att ett förfarande inleds och om ett eventuellt samråd enligt punkt 3 inte har lett till någon ömsesidigt tillfredsställande lösning, skall kommissionen offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. I tillkännagivandet om inledande av förfarandet skall kommissionen meddela att en undersökning påbörjas, ange undersökningens räckvidd, nämna vilken produkt som berörs, lämna en sammanfattning av de uppgifter som mottagits samt ange att alla relevanta uppgifter skall lämnas till kommissionen; vidare skall de tidsfrister anges inom vilka berörda parter måste ge sig till känna och skriftligen framföra synpunkter och lämna uppgifter, om deras synpunkter och uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen. I tillkännagivandet skall också anges den tidsfrist inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 6.4.

6. Utom i välgrundade fall får en ny undersökning rörande skyddsåtgärder enligt artikel 1.1 på ett och samma område inte inledas tidigare än ett år efter det att den föregående undersökningen slutförts.

7. En undersökning får inte hindra tullklarering.

Artikel 6

Undersökningen

1. När förfarandet inletts skall kommissionen påbörja en undersökning. Undersökningen skall avse såväl förekomsten av ökad import som förekomsten av marknadsstörning eller handelsnedvridning. Förekomsten av ökad import och marknadsstörning skall undersökas samtidigt. För att undersökningsresultaten skall bli representativa bör en undersökningsperiod väljas ut. Uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden skall normalt inte beaktas.

2. Kommissionen skall inhämta alla uppgifter som den bedömer nödvändiga för sina fastställanden i fråga om de kriterier som anges i artikel 1, 2 respektive 3 och, om den anser det motiverat, försöka kontrollera uppgifterna.

3. Kommissionen kan begära att medlemsstaterna förser den med uppgifter, och medlemsstaterna skall i så fall på alla sätt försöka efterkomma kommissionens begäran. Om dessa uppgifter är av allmänt intresse eller om en medlemsstat begär det, skall kommissionen översända uppgifterna till medlemsstaterna, såvida de inte är konfidentiella, i vilket fall en icke-konfidentiell sammanfattning skall översändas.

4. Berörda parter som har gett sig till känna enligt artikel 5.5 och de kinesiska myndigheterna skall höras om de skriftligen begär detta inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och därvid visar att de verkligen är berörda parter som kan komma att

påverkas av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

5. De berörda parter som har gett sig till känna enligt artikel 5.5 och de kinesiska myndigheterna skall på begäran beredas tillfälle att sammanträffa med parter med motsatta intressen, så att olika ståndpunkter kan redovisas och parterna kan försvara sina ståndpunkter. Om sådana sammanträffanden möjliggörs är det nödvändigt att beakta behovet av att konfidentiella uppgifter skyddas och att ta hänsyn till vad som är praktiskt lämpligt för parterna. Ingen av parterna skall vara skyldig att delta i ett sådant möte, och en parts frånvaro skall inte skada hans sak. Muntliga uppgifter som lämnas enligt denna punkt skall beaktas av kommissionen såvida de senare bekräftas skriftligen.

6. Berörda parter som har gett sig till känna enligt artikel 5.5 och de kinesiska myndigheterna får på skriftlig begäran ta del av alla uppgifter som någon av de parter som berörs av undersökningen har försett kommissionen med, dock ej av interna handlingar som sammanställts av gemenskapens eller medlemsstaternas myndigheter, under förutsättning att dessa uppgifter är relevanta för försvaret av deras intressen och inte konfidentiella i den mening som avses i artikel 17 samt att de används i undersökningen. Parterna får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter skall beaktas om de är tillräckligt väl underbyggda.

7. För förfaranden som inleds enligt artikel 5.4 skall undersökningen om möjligt slutföras inom nio månader från det att den påbörjades. Om exceptionella omständigheter föreligger får denna frist förlängas med ytterligare högst två månader. Kommissionen skall i så fall offentliggöra ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och där ange med hur lång tid fristen har förlängts samt sammanfatta skälen till förlängningen.

Artikel 7

Införande av provisoriska skyddsåtgärder

1. Under kritiska omständigheter, då ett dröjsmål skulle kunna orsaka skada som skulle vara svår att avhjälpa, skall provisoriska skyddsåtgärder tillämpas sedan det preliminärt fastställts att import har orsakat eller riskerar att orsaka en marknadsstörning för gemenskapsindustrin och om gemenskapens intresse påkallar åtgärder. Kommissionen skall införa de provisoriska åtgärderna efter samråd med medlemsstaterna eller, i ytterst brådskande fall, efter att ha informerat medlemsstaterna. I det senare fallet skall samråd äga rum senast 10 dagar efter det att kommissionen underrättat medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits.

2. De provisoriska skyddsåtgärderna kan bland annat utformas som tullar eller kvantitativa begränsningar på import med ursprung i Kina.

3. De provisoriska åtgärderna får inte vara i kraft mer än 200 dagar.

4. Om en provisorisk skyddsåtgärd upphör att gälla därför att villkoren enligt artikel 1, 2 respektive 3 i själva verket inte var uppfyllda, skall den eventuella tull som tagits ut som en följd av den provisoriska åtgärden automatiskt återbetalas. Förfarandet i artikel 235 och följande artiklar i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾ skall tillämpas.

Artikel 8

Avslutande utan åtgärder

Om det efter samråd med medlemsstaterna visar sig att skyddsåtgärder eller åtgärder vid handelssnedvridning inte är nödvändiga och det inte reses några invändningar i den rådgivande kommittén, skall undersökningen eller förfarandet avslutas genom ett beslut av kommissionen. I alla andra fall skall kommissionen omedelbart överlämna en rapport till rådet om resultatet av samrådet tillsammans med ett förslag till rådsförordning om att förfarandet skall avslutas. Förfarandet skall anses vara avslutat om rådet inte inom en månad med kvalificerad majoritet har beslutat något annat.

Artikel 9

Införande av slutgiltiga åtgärder

1. Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att villkoren i artikel 1, 2 respektive 3 är uppfyllda och om gemenskapens intresse nödvändiggör ett ingripande enligt artikel 19, skall kommissionen begära samråd med de kinesiska myndigheterna med syfte att parterna skall söka nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

2. Om samrådet enligt punkt 1 inte leder till en ömsesidigt tillfredsställande lösning inom 60 dagar från mottagandet av begäran om samråd, skall rådet, på förslag av kommissionen efter samråd med den rådgivande kommittén, med enkel majoritet besluta att införa en slutgiltig skyddsåtgärd eller slutgiltig åtgärd vid handelssnedvridning. Om provisoriska åtgärder är i kraft, skall ett förslag om slutgiltiga åtgärder underställas rådet senast en månad innan åtgärderna upphör att gälla.

3. Slutgiltiga skyddsåtgärder kan bland annat utformas som tullar eller kvantitativa begränsningar på import med ursprung i Kina.

Artikel 10

Regionala åtgärder

Om det, särskilt på grundval av de kriterier som anges i artiklarna 2 respektive 3, konstateras att villkoren för att införa

åtgärder enligt artiklarna 7 och 9 uppfylls i en eller flera av gemenskapens medlemsstater, får kommissionen, efter att ha undersökt alternativa lösningar, i undantagsfall tillåta att det tillämpas skyddsåtgärder som är begränsade till medlemsstaten eller medlemsstaterna i fråga, om den anser att det är lämpligare att tillämpa åtgärderna på den nivån än på gemenskapsnivå. Åtgärderna måste vara tillfälliga och får inte störa den inre marknadens sätt att fungera. Åtgärderna skall införas i enlighet med artiklarna 7 respektive 9.

Artikel 11

Varaktighet

1. En skyddsåtgärd skall vara i kraft endast så länge som krävs för att förhindra eller avhjälpa marknadsstöringen. Denna period får inte överstiga fyra år, såvida den inte förlängs med stöd av artikel 12.1.

2. En åtgärd vid handelssnedvridning skall upphöra att gälla senast 30 dagar efter det att den åtgärd som den berörda WTO-medlemmen vidtagit mot import från Kina upphört att gälla.

Artikel 12

Översyn av skyddsåtgärder

1. Den ursprungliga tidsperioden för en skyddsåtgärd får förlängas under förutsättning att det slås fast att

— skyddsåtgärden alltjämt är nödvändig för att förhindra eller avhjälpa en marknadsstöring,

— det finns bevisning för att producenterna i gemenskapen vidtar anpassningar.

2. En förlängning skall antas i enlighet med de regler som enligt denna förordning skall tillämpas när det gäller undersökningar, och samma förfaranden skall följas som för de ursprungliga åtgärderna. En åtgärd som på detta sätt förlängs får inte vara mer restriktiv än den var vid slutet av den ursprungliga perioden.

3. Under den tid som en skyddsåtgärd tillämpas skall, på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen, samråd äga rum i den rådgivande kommittén i syfte att studera åtgärdens effekter och utröna om åtgärden fortfarande behövs.

4. Om kommissionen som ett resultat av samrådet enligt punkt 3 anser att en skyddsåtgärd bör upphävas eller ändras, skall den förfara på följande sätt:

a) Om beslutet om åtgärden fattats av rådet, skall kommissionen föreslå rådet att beslutet upphävs eller ändras. Rådet skall fatta sitt beslut med enkel majoritet.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

- b) I samtliga andra fall skall kommissionen upphäva eller ändra skyddsåtgärden.

Artikel 13

Översyn av åtgärder vid handelssnedvridning

1. Åtgärder vid handelssnedvridning som införts i enlighet med denna förordning skall ses över om den WTO-medlem som vidtagit den åtgärd som låg till grund för införandet av dessa åtgärder till WTO:s skyddsåtgärdskommitté anmält att åtgärden har ändrats.

2. Artikel 12.3 och 12.4 skall i tillämpliga delar gälla för åtgärder vid handelssnedvridning.

Artikel 14

Allmänna bestämmelser

1. Provisoriska och slutgiltiga åtgärder skall införas genom förordning. Om åtgärden utformas som en tull, skall tullen tas ut av medlemsstaterna i den form, till den sats och i överensstämmelse med de övriga kriterier som fastställs i den förordning genom vilken åtgärden införs. Tullen skall tas ut oberoende av de tullar, skatter och andra avgifter som normalt tas ut på import av produkten i fråga.

2. Förordningar om införande av provisoriska eller slutgiltiga åtgärder samt beslut om avslutande eller tillfälligt avbrytande av undersökningar eller förfaranden skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. I dessa förordningar och beslut skall det, med beaktande av behovet att konfidentiella uppgifter skyddas, bland annat finnas en beskrivning av produkten och en sammanfattande redovisning av de omständigheter och överväganden som är av betydelse för fastställandena beträffande ökad import och förekomsten av marknadsstörning. Ett exemplar av förordningen eller beslutet skall alltid sändas till alla kända berörda parter och till de kinesiska myndigheterna. Bestämmelserna i denna punkt skall i tillämpliga delar även gälla översyner.

3. Särskilda bestämmelser, i synnerhet avseende den gemensamma definitionen av begreppet ursprung enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992, får antas i enlighet med den här förordningen.

4. Om det ligger i gemenskapens intresse får, genom ett beslut av kommissionen efter samråd med den rådgivande kommittén, åtgärder som införts i enlighet med denna förordning tillfälligt upphävas under nio månader. Det tillfälliga upphävandet får förlängas med en ytterligare period om högst ett år, om rådet med enkel majoritet på förslag av kommissionen fattar beslut om detta. Åtgärderna får tillfälligt upphävas endast om marknadsvillkoren tillfälligt ändrats i en sådan omfattning

att marknadsstörningen sannolikt inte återkommer som en följd av det tillfälliga upphävandet. Åtgärder får, efter samråd, när som helst återinföras om det tillfälliga upphävandet inte längre är motiverat.

5. Medlemsstaterna skall varje månad avge rapport till kommissionen om importen av produkter som är föremål för undersökning eller åtgärder samt om beloppet för tull som tagits ut i enlighet med den här förordningen.

Artikel 15

Samråd

1. Med undantag för samråd enligt artiklarna 5.3 och 9.1 skall samråd enligt denna förordning äga rum i en rådgivande kommitté, som skall bestå av företrädare för varje medlemsstat och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Samråd skall, på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen, hållas omedelbart och under alla omständigheter inom en tidsrymd som medger att tidsfristerna enligt denna förordning kan respekteras.

2. Kommittén skall sammanträda på kallelse av ordföranden. Ordföranden skall snarast möjligt förse medlemsstaterna med alla relevanta uppgifter.

3. Vid behov får samråd ske enbart skriftligen. I sådana fall skall kommissionen underrätta medlemsstaterna och ange en tidsfrist inom vilken de skall ha rätt att lämna synpunkter eller begära muntligt samråd, vilket ordföranden skall anordna, under förutsättning att det muntliga samrådet kan äga rum inom en tid som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

Artikel 16

Kontrollbesök

1. Kommissionen skall, när den anser det lämpligt, genomföra besök för att granska handlingarna hos exportörer, tillverkare, importörer och representativa sammanslutningar av exportörer, tillverkare eller importörer samt hos gemenskapsindustrin för att kontrollera de uppgifter som lämnats om förekomsten av ökad import och marknadsstörning eller snedvridning av handeln. Avsaknaden av ett riktigt och i rätt tid inkommet svar kan medföra att kontrollbesök inte genomförs.

2. Kommissionen får vid behov utföra undersökningar i tredjeland, förutsatt att de berörda parterna samtycker, det berörda landets myndigheter underrättas och dessa inte motsätter sig undersökningen. Så snart de berörda parternas samtycke har erhållits bör kommissionen meddela ursprungslandet eller exportlandet namnen på och adressen till de parter som skall besökas och om dagen för respektive besök.

3. De berörda parterna skall underrättas om vilka slags uppgifter som kommer att kontrolleras vid besöket och om de ytterligare uppgifter som de behöver tillhandahålla vid besöket, vilket inte bör utesluta att det i samband med kontrollbesöket kan krävas att ytterligare detaljuppgifter ges med anledning av de uppgifter som lämnats.

4. Vid undersökningar enligt punkterna 1, 2 och 3 skall kommissionen biträdas av tjänstemän från de medlemsstater som begär detta.

Artikel 17

Konfidentialitet

1. Uppgifter som till sin natur är konfidentiella (t.ex. på grund av att deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller leda till betydande negativa effekter för den person som lämnat uppgifterna eller för den person från vilken denne har erhållit uppgifterna) eller som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning, skall på välgrundad begäran behandlas konfidentiellt av myndigheterna.

2. De berörda parter som lämnar konfidentiella uppgifter skall vara skyldiga att lämna icke-konfidentiella sammanfattningar av dessa. Sammanfattningarna skall vara tillräckligt detaljerade för att det skall vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de uppgifter som lämnats i förtroende. Under exceptionella omständigheter får de nämnda parterna ange att uppgifterna i fråga inte kan sammanfattas. I sådana undantagsfall skall skälen till att det inte är möjligt att göra en sammanfattning redovisas.

3. Om en begäran om konfidentiell behandling inte anses berättigad och om den person som lämnar uppgifterna antingen är ovillig att göra uppgifterna tillgängliga eller att tillåta att de utlämnas i allmän eller sammanfattande form, får dessa uppgifter lämnas utan beaktande, om det inte från lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt går att påvisa att uppgifterna är korrekta. En begäran om konfidentiell behandling får inte avslås godtyckligt.

4. Denna artikel skall inte hindra gemenskapens myndigheter från att lämna ut uppgifter av allmän karaktär, särskilt inte skälen för de beslut som fattas i enlighet med denna förordning, och inte heller från att lämna ut den bevisning som gemenskapens myndigheter stöder sig på, i den mån det är nödvändigt att redogöra för dessa skäl i samband med förfaranden i domstol. Ett sådant utlämnande skall ske under beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras affärs- eller statshemligheter inte röjs.

5. Kommissionen, rådet och medlemsstaterna, eller tjänstemän hos någon av dessa, får inte yppa uppgifter som lämnats i enlighet med denna förordning och för vilka uppgiftslämnaren begärt konfidentiell behandling annat än med dennes ut-

tryckliga tillstånd. Uppgifter som utväxlas mellan kommissionen, rådet och medlemsstaterna, uppgifter i samband med samråd enligt artikel 12 eller samråd enligt artiklarna 5.3 och 9.1 samt interna handlingar som utarbetats av gemenskapens eller medlemsstaternas myndigheter får lämnas ut till allmänheten eller till en part i förfarandet endast om detta uttryckligen anges i denna förordning.

6. Uppgifter som har mottagits i enlighet med denna förordning får bara användas för det ändamål för vilket de införades.

Artikel 18

Information till parterna

1. De berörda parterna och de kinesiska myndigheterna får begära att få detaljerad information om de viktigaste omständigheter och överväganden som legat till grund för införandet av provisoriska åtgärder. En framställning härom skall göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts, och informationen skall därefter så snart som möjligt tillhandahållas skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för en planerad rekommendation om att slutgiltiga skyddsåtgärder eller åtgärder vid handelsnedvridning skall införas eller att en undersökning eller ett förfarande skall avslutas utan att åtgärder införs, varvid särskild uppmärksamhet skall ägnas åt att underrätta parterna om de omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som lades till grund för de provisoriska åtgärderna.

3. En begäran om att få slutlig information skall lämnas skriftligen till kommissionen och, om en provisorisk åtgärd har tillämpats, vara kommissionen tillhanda senast en månad efter det att införandet av åtgärden offentliggjordes. Om en provisorisk åtgärd inte har tillämpats skall parterna ges tillfälle att begära att få slutlig information inom den tidsfrist som kommissionen fastställer.

4. Den slutliga informationen skall lämnas skriftligen. Det skall, med beaktande av behovet av att konfidentiella uppgifter skyddas, ske så snart som möjligt och normalt sett senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller kommissionen lämnar förslag till slutgiltiga åtgärder enligt artiklarna 8 och 9. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan lämna uppgifter om vissa omständigheter eller överväganden, skall detta ske så snart som möjligt. Informationslämnandet skall inte inverka på något beslut som kommissionen eller rådet därefter kan komma att fatta, men om ett sådant beslut grundas på andra omständigheter eller överväganden skall uppgift om dessa överlämnas snarast möjligt.

5. Iakttagelser som redovisas efter det slutliga informationslämnandet skall endast beaktas om de inkommer inom en tidsfrist som i varje enskilt fall skall fastställas av kommissionen, med beaktande av hur brådskande ärendet är, men som skall vara minst tio dagar.

Artikel 19

Gemenskapens intresse

1. För att avgöra om ett ingripande ligger i gemenskapens intresse skall en helhetsbedömning göras av alla berörda parter intressen, inbegripet den inhemska industrins, användarnas och konsumenternas intressen, och ett avgörande enligt denna artikel får endast ske då alla parter getts tillfälle att redovisa sina synpunkter enligt punkt 2. Åtgärder får inte tillämpas om myndigheterna, med beaktande av alla tillhandahållna uppgifter, med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta sådana åtgärder.

2. För att det skall tillhandahållas ett ordentligt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i gemenskapens intresse att införa åtgärder, kan importörerna och deras intresseorganisationer samt representativa användare och konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av undersökningen. Dessa uppgifter eller sammanfattningar därav skall överlämnas till de övriga parter som anges i denna punkt och dessa skall ha rätt att yttra sig över uppgifterna.

3. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får begära att bli hörda. En sådan begäran skall beviljas om den lämnas inom de tidsfrister som anges i punkt 2 och om den innehåller uppgift om de särskilda skälen, med hänsyn till gemenskapens intresse, för att höra parten.

4. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får lämna synpunkter på tillämpningen av de eventuella provisoriska åtgärder som har införts. För att synpunkterna skall kunna beaktas skall de inkomma inom en månad efter det att åtgärderna började tillämpas, och synpunkterna eller sammanfattningar av dem skall överlämnas till övriga parter, som skall ha rätt att bemöta dem.

5. Kommissionen skall granska alla korrekt inlämnade uppgifter och avgöra i vilken omfattning de är representativa; resultatet av granskningen skall tillsammans med ett yttrande rörande uppgifternas trovärdighet överlämnas till den rådgivande kommittén. Kommissionen skall vid utarbetandet av förslag i enlighet med artikel 9 ta kommitténs samlade synpunkter i beaktande.

6. De parter som har handlat i enlighet med punkt 2 kan begära att få ta del av de omständigheter och överväganden som sannolikt kommer att ligga till grund för de slutgiltiga besluten. Informationen härom skall i görligaste mån ställas

till deras förfogande utan att detta påverkar de beslut som kommissionen eller rådet senare kan komma att fatta.

7. Uppgifter skall endast beaktas när de underbyggs av faktisk bevisning som styrker deras tillförlitlighet.

AVDELNING II

KVOTER FÖR VISSA PRODUKTER MED URSPRUNG I KINA

Artikel 20

Principer för och avveckling av kvoterna

1. Produkter med ursprung i Kina skall få importeras fritt till gemenskapen, med undantag för ett begränsat antal produkter som, på grund av att vissa sektorer av gemenskapsindustrin är särskilt känsliga, skall omfattas av kvantitativa kvoter på gemenskapsnivå.

2. Dessa kvoter skall tillämpas till och med 2005 och uppgå till de årliga mängder som anges i tabellen i bilaga I. Denna nya bilaga skall ersätta bilaga 2 till rådets förordning (EG) nr 519/94.

Artikel 21

Beviljande av importlicens

1. För kalenderåret 2002 kommer den mängd som anges i varje enskild licens att automatiskt höjas i enlighet med de relevanta procentsatserna i bilaga II till den här förordningen. Höjningen skall bekräftas i en kommissionsförordning i vilken det också fastställs på vilket sätt de ytterligare kvantiteter som kvotökningen resulterar i skall fördelas.

2. För åren därefter skall de förfaranden som fastställs i rådets förordning (EG) nr 520/94 av den 7 mars 1994 om fastställande av ett gemenskapsförfarande för förvaltningen av kvantitativa kvoter⁽¹⁾ tillämpas vid fördelningen av importlicenser inom ramen för de kvoter som anges i bilaga I.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Upphävande eller ändring av vissa bestämmelser

1. Artikel 1.2 andra strecksatsen, artikel 1.3, bilaga 2 (som innehåller en förteckning över kvoterna för vissa produkter med ursprung i Kina), bilaga 3 (som innehåller en förteckning över de produkter från Kina som skall vara föremål för gemenskapskontroll) samt hänvisningarna till bilaga 3 i artikel 1.4 och artikel 4.3 a i rådets förordning (EG) nr 519/94 skall upphöra att gälla.

⁽¹⁾ EGT L 66, 10.3.1994, s. 1.

2. Albanien, Georgien, Kina, Kirgizistan, Moldavien och Mongoliet skall avföras från bilaga 1 till rådets förordning (EG) nr 519/94.

3. Efter samråd med den kommitté som inrättas genom artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 519/94 får kommissionen genom en kommissionsförordning ändra bilaga 1 till den förordningen i syfte att från förteckningen över tredjeländer i den nämnda bilagan avföra länder som blivit medlemmar av Världshandelsorganisationen (WTO).

Artikel 23

Slutbestämmelser

1. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av rättsakterna om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter, av därpå grundade administrativa gemenskapsbestämmelser eller nationella administrativa bestämmelser eller tillämpningen av de särskilda bestämmelser som är tillämpliga på varor som är framställda genom bearbet-

ning av jordbruksprodukter. Denna förordning skall komplettera dessa bestämmelser.

2. Avdelning I i denna förordning skall inte gälla för de produkter för vilka det enligt de ovannämnda bestämmelserna tillämpas kvantitativa importbegränsningar.

3. Åtgärder som införs med stöd av denna förordning skall upphöra att gälla senast den 11 december 2013.

Artikel 24

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och skall upphöra att gälla den 11 december 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

Avvecklingsplan för kvoter för andra industriprodukter än textilprodukter, med ursprung i Kina

Produktbeskrivning	HS- eller KN-nummer	2003	2004	2005
Skodon	ex 6402 99 ⁽¹⁾	47 480 959	54 603 102	Kvoten slopas
	6403 51 6403 59	3 712 459	4 269 328	Kvoten slopas
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	14 698 530	16 903 310	Kvoten slopas
	ex 6404 11 ⁽²⁾	22 106 953	25 422 996	Kvoten slopas
	6404 19 10	38 683 955	44 486 548	Kvoten slopas
Bords- och köksartiklar av porslin	6911 10	73 139	84 110	Kvoten slopas
Bords- och köksartiklar av annat keramiskt material än porslin	6912 00	55 334	63 634	Kvoten slopas

⁽¹⁾ Med undantag av skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sportaktiviteter, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Med undantag av följande:

- Skodon som är utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning med en sula som inte sprutats och som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar e.d.
- Skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sportaktiviteter, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

BILAGA II

Höjning av kvoterna för 2002

Produktbeskrivning	HS- eller KN-nummer	2002
Skodon	ex 6402 99 ⁽¹⁾	10,25 %
	6403 51 6403 59	15,5 %
	ex 6403 91 ex 6403 99	10,25 %
	ex 6404 11 ⁽²⁾	10,25 %
	6404 19 10	10,25 %
Bords- och köksartiklar av porslin	6911 10	32,25 %
Bords- och köksartiklar av annat keramiskt material än porslin	6912 00	32,25 %

⁽¹⁾ Med undantag av skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sportaktiviteter, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Med undantag av följande:

- a) Skodon som är utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning med en sula som inte sprutats och som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar e.d.
- b) Skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sportaktiviteter, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

Förslag till rådets beslut om att inrätta ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning

(2002/C 227 E/31)

KOM(2002) 341 slutlig — 2002/0136(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 26 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 202 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Arbetsmarknadens parter har engagerats i genomförandet av den samordnade sysselsättningsstrategi som fastställdes vid Europeiska rådets möte i Luxemburg 20–21 november 1997, inom den ständiga sysselsättningskommittén, som inrättades genom rådets beslut 70/532/EG av den 14 december 1970 om inrättande av en ständig kommitté för sysselsättningen i Europeiska gemenskaperna ⁽¹⁾, ändrat genom beslut 99/207/EG av den 9 mars 1999 ⁽²⁾.
- (2) Vid Europeiska rådets möte i Köln 3–4 juni 1999 inrättades en makroekonomisk dialog mellan företrädare för rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken och arbetsmarknadens parter.
- (3) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon 23–24 mars 2000 fastställdes ett nytt strategiskt mål för det kommande årtiondet, och man enades om att det för att genomföra detta mål var nödvändigt att anta en övergripande strategi för att integrera strukturella reformer, den samordnade europeiska sysselsättningspolitiken, det sociala skyddet och den makroekonomiska politiken. I sitt meddelande om den sociala dialogen understryker kommissionen att det sociala trepartstoppmötet bör delta i debatten om dessa frågor.
- (4) I sitt gemensamma bidrag till Europeiska rådets möte i Laeken konstaterade arbetsmarknadens parter att den ständiga sysselsättningskommittén inte lett till motsvarande integration av samrådet och att den inte motsvarade behovet av samstämmighet och synergi mellan de olika processer som parterna är delaktiga i.

I samma gemensamma bidrag föreslog arbetsmarknadens parter att den ständiga sysselsättningskommittén skulle ersättas av en trepartskommitté för samråd om tillväxt och sysselsättning, som skulle vara ett forum för samråd mellan arbetsmarknadens parter och offentliga myndigheter för hela den strategi som fastställdes vid Europeiska rådets möte i Lissabon.

⁽¹⁾ EGT L 273, 17.12.1970, s. 25. Ändrat genom beslut 75/62/EEG (EGT L 21, 28.1.1975, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 72, 18.3.1999, s. 33.

- (5) Vid sitt möte i Laeken 14–15 december 2001 noterade Europeiska rådet arbetsmarknadens parter vilja att utveckla och åstadkomma en bättre utformning av samrådet om Lissabonstrategins olika aspekter. Detta bekräftades av Europeiska rådet vid mötet i Barcelona 15–16 mars 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande

Ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning (i det följande kallat "trepartstoppmötet") skall inrättas.

Artikel 2

Uppgifter

Trepartstoppmötet skall permanent, med beaktande av fördraget och Europeiska gemenskapens olika institutioners och organs behörighet, fungera som samrådsorgan mellan rådet, kommissionen och arbetsmarknadens parter så att arbetsmarknadens parter på grundval av sin sociala dialog kan bidra till de olika delarna av den integrerade ekonomiska och sociala strategi som inrättades vid Europeiska rådets möte i Lissabon i mars 2000 och kompletterades vid Europeiska rådets möte i Göteborg i juni 2001. Därvid skall samrådet grundas på det arbete och de diskussioner mellan rådet, kommissionen och arbetsmarknadens parter som skett på förhand i respektive samrådsforum.

Artikel 3

Sammansättning

1. Trepartstoppmötet skall bestå av det sittande ordförandeskapet i rådet på stats- och regeringschefsnivå och de två nästkommande ordförandeskapen, kommissionen och företrädare för arbetsmarknadens parter.
2. Högst 20 företrädare för arbetsmarknadens parter skall ingå, fördelade på två lika stora delegationer med 10 företrädare för arbetstagarna och 10 företrädare för arbetsgivarna.

Varje delegation skall bestå av företrädare för allmänna europeiska branschövergripande organisationer eller europeiska branschövergripande organisationer som företräder högre tjänstemän och små och medelstora företag på europeisk nivå.

Den tekniska samordningen skall säkerställas av Europeiska fackliga samorganisationen (EFS) för arbetstagardelegationen och av Union of Industrial and Employers' Confederations of Europe (UNICE) för arbetsgivardelegationen.

*Artikel 4***Verksamhet**

1. Trepартstoppmötet skall sammanträda minst en gång om året. Ett möte skall anordnas direkt före Europeiska rådets vårmöte.
2. Ordförande för trepartstoppmötet skall vara sittande ordförande i rådet och kommissionens ordförande gemensamt.
3. De frågor som skall diskuteras skall fastställas gemensamt av ordförandeskapet i rådet, kommissionen och de branschövergripande arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer som deltar i trepartstoppmötet.
4. Trepартstoppmötets ordföranden skall rapportera om diskussionerna under mötet och om resultaten till Europeiska rådet.
5. Trepартstoppmötet skall sammankallas på initiativ av ordförandena.

6. De deltagare i trepartstoppmötet som företräder de partsorganisationer på arbetsmarknaden som avses i artikel 3.2 skall erhålla ersättning för resa och uppehälle i enlighet med de bestämmelser som beslutats av rådet.

7. En arbetsordning skall upprättas på ordförandenas initiativ för att reglera trepartstoppmötets verksamhet.

*Artikel 5***Upphävande**

Beslut 99/207/EG skall upphävas. Detta upphävande träder i kraft den dag då det trepartstoppmöte som inrättas i det här beslutet håller sitt första möte.

*Artikel 6***Ikraftträdande**

Detta beslut skall träda i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/6/EEG om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen ⁽¹⁾

(2002/C 227 E/32)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 351 slutlig — 2001/0135(COD)

(Framlagt av kommissionen den 26 juni 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. Bakgrund

Datum då förslaget överlämnades till Europaparlamentet och rådet (KOM(2001) 318 – 2001/0135(COD)) i enlighet med artikel 71 i fördraget

14 juni 2001

Datum för Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande

28 november 2001

Datum för Europaparlamentets yttrande vid den första behandlingen

7 februari 2002

2. Förslagets syfte

I mars 2000 lade kommissionen fram sitt meddelande om vägsäkerhet (KOM(2000) 125 slutlig), som mottogs positivt av Europaparlamentet och rådet i deras respektive resolutioner, i vilka det betonas att hastighetsbegränsande anordningar är en av de mest kostnadseffektiva metoderna för att förbättra vägsäkerheten. Kommissionen har också föreslagit att tillämpningsområdet för direktiv 92/6/EEG utvidgas, och krävt hastighetsbegränsande anordningar som tillåter en hastighet på högst 90 km/h i lättare lastbilar som väger mellan 3,5 och 12 ton (kategori N2), och anordningar som tillåter en hastighet på högst 100 km/h i små bussar som har fler än åtta sittplatser, förutom förarsätet, och som väger högst 10 ton (kategori M2 och vissa fordon i kategori M3). Transportfordon som väger över 12 ton (kategori N3) och passagerarfordon som väger över 10 ton (övriga fordon i kategori M3) omfattas redan av direktiv 92/6/EEG.

Kommissionen har också föreslagit att sådana anordningar i viss omfattning skall eftermonteras på fordon som redan är i trafik, för att förbättra förslagets effekter och undvika skevheter på marknaden.

3. Kommissionens yttrande över de ändringsförslag som Europaparlamentet antagit

Efter vissa nödvändiga formella justeringar och omformuleringar har kommissionen godtagit två av de tio ändringsförslag som parlamentet antagit (ändringsförslagen 4 och 6). Den har godtagit principen i tre ändringsförslag (ändringsförslagen 5, 7 och 10) och delvis godtagit ett ändringsförslag (ändringsförslag 9). Fyra ändringsförslag (ändringsförslagen 1, 2, 3 och 8) har tillbakavisats.

3.1 Ändringsförslag som kommissionen godtagit

Genom ändringsförslag 4 får medlemsstaterna möjlighet att kräva att hastighetsbegränsande anordningar skall ställas in för strängare fartbegränsningar i fordon som transporterar farligt gods.

Genom ändringsförslag 6 ges större handlingsutrymme vid genomförandet av bestämmelserna för de lättaste fordonen (fordon i kategori M2 och i N2 som väger högst 7,5 ton). Kommissionen godtar att detta förs in i artikel 4.3 i det ändrade direktivet 92/6/EEG, med följande ändring av formuleringen, som innebär att det framgår tydligare vilka kategorier som berörs och att bestämmelsen endast gäller nationella transporter:

”Under en tid av fem år, från det datum direktivet trätt i kraft, får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa artiklarna 2 och 3 på de fordon i kategori M2 och N2 vars tillåtna totalvikt överstiger 3,5 ton, men understiger eller är lika med 7,5 ton, som registrerats på deras territorium och som inte körs på någon annan medlemsstats territorium.”

⁽¹⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 77.

3.2 Ändringsförslag som kommissionen delvis eller i princip godtagit

Enligt ändringsförslag 5 skall det göras en åtskillnad mellan fordon som redan omfattas av artikel 4.1 i det ändrade direktivet 92/6/EEG och fordon som berörs av utvidgningen av tillämpningsområdet för artikel 4.2. Kommissionen godtar detta med följande ändring av artikel 4.2, som innebär att datumen anpassas till det godtagna ändringsförslaget 6, och som framhäver att syftet är att eftermonteringen skall begränsas till fordon som uppfyller utsläppskraven enligt standarden Euro 3:

”När det gäller motorfordon i kategori M2, motorfordon i kategori M3 med en totalvikt som överstiger 5 metriska ton, men som är högst 10 metriska ton samt fordon i kategori N2, skall artiklarna 2 och 3 tillämpas enligt följande:

På fordon som registrerats [den första dagen i månaden efter utgången av det andra året efter det att detta direktiv trätt i kraft] eller senare

— från och med [den första dagen i månaden efter utgången av det andra året efter det att detta direktiv trätt i kraft].

På fordon som inte överskrider de gränsvärden som anges i rådets ändrade direktiv 88/77/EEG ⁽¹⁾ och som registrerats mellan den 1 oktober 2001 och [den första dagen i månaden efter utgången av det andra året efter det att direktivet trätt i kraft],

— senast från och med [den första dagen i månaden efter utgången av det tredje året efter det att detta direktiv trätt i kraft] när det gäller fordon som används både för inhemska och internationella transporter,

— senast från och med [den första dagen i månaden efter utgången av det fjärde året efter det att detta direktiv trätt i kraft] när det gäller fordon som endast används för nationell transport.”

Genom ändringsförslag 7 blir det möjligt att fortsätta att tillämpa nationella föreskrifter för godkännande av hastighetsbegränsande anordningar innan direktivet trätt i kraft. Kommissionen godtar detta förslag efter det att datumet anpassats till de övriga datumen enligt följande:

”De hastighetsbegränsande anordningar som omtalas i artiklarna 2 och 3 skall motsvara de tekniska föreskrifter som fastställs i bilagan till direktiv 92/24/EEG ⁽²⁾. Alla fordon som omfattas av detta direktiv och som registrerats före [den första dagen i månaden efter utgången av det andra året efter det att detta direktiv trätt i kraft] får emellertid även i fortsättningen vara utrustade med hastighetsbegränsande anordningar som motsvarar de tekniska föreskrifter som fastställts av de behöriga nationella myndigheterna.”

⁽¹⁾ Rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon (EGT L 36, 9.2.1988, s. 33), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/27/EG av den 10 april 2001 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 88/77/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnistständning drivna med naturgas eller gasol vilka används i fordon (Text av betydelse för EES) (EGT L 107, 18.4.2001, s. 10).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/24/EEG av den 31 mars 1992 om hastighetsbegränsande anordningar och liknande inbyggda hastighetsbegränsande system för vissa kategorier av motorfordon (EGT L 129, 14.5.1992, s. 154).

Ändringsförslag 10 avser datumet för medlemsstaternas genomförande av direktivet. Kommissionen godtar detta förslag efter det att datumet anpassats till de övriga datumen:

”Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [första dagen i månaden efter utgången av det andra året efter det att detta direktiv trätt i kraft]. De skall genast underrätta kommissionen om detta.”

Enligt ändringsförslag 9 skall kommissionen lägga fram en rapport om intelligent hastighetsanpassning (ISA) och hastighetsbegränsande anordningar 18 månader efter direktivets ikraftträdande. Kommissionen kan godta att det skall göras en undersökning inom ramen för vägsäkerhetsarbetet fram till 2010, men inte att det skall utarbetas en separat rapport, och 18 månader är i alla händelser en alldeles för kort tid för att en meningsfull bedömning skall kunna göras. Kommissionen godtar en ny artikel 6 med följande lydelse:

”Inom ramen för vägsäkerhetsprogrammet för perioden 2002–2010 skall kommissionen göra en bedömning av effekterna på vägsäkerheten och vägtrafiken av att de hastighetsbegränsande anordningar som används i fordon i kategori M2 och fordon i kategori N2 med en totalvikt på högst 7,5 ton anpassats till de hastighetsbegränsningar som fastställs i detta direktiv.

Om så krävs skall kommissionen lägga fram lämpliga förslag.”

3.3 Ändringsförslag som kommissionen inte godtagit

Kommissionen kan inte godta ändringsförslagen 1, 2 och 3, eftersom de inte gör texten tydligare.

Kommissionen kan inte heller godta ändringsförslag 8 om möjligheten att reglera anordningarna så att hastighetsbegränsningen kan överskridas under en begränsad tid. Kommissionen anser att denna möjlighet att hålla en högre hastighet under en kort tid är förenad med tekniska svårigheter, och att detta förslag skulle vara svårt att genomföra.

4. Ändrat förslag

Med beaktande av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag på det sätt som beskrivs ovan.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

(2002/C 227 E/33)

KOM(2002) 307 slutlig — 2002/0135(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 27 juni 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Enligt rådets förordning (EG) nr 1453/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Azorerna och Madeira samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1600/92 (POSEIMA) ⁽¹⁾ skall rådets förordning (EEG) nr 3950/92 ⁽²⁾ inte tillämpas för Madeira när det gäller lokal produktion, för att den traditionella verksamheten när det gäller uppfödning av mjölkdjur på Madeira skall kunna bibehållas.
- (2) I förordning (EEG) nr 3950/92 fastställs de referenskvantiteter som skall tillämpas för respektive medlemsstat. Ovan

nämnda specifika åtgärd bör inte påverka tillämpningen av avgiftssystemet i Portugal. Referenskvantiteten för Portugal bör därför minskas med en mängd motsvarande de kvantiteter som producenterna på Madeira förfogar över och som använts för att fastställa denna referenskvantitet. Bilagan till den förordningen bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 3950/92 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 603/2001 (EGT L 89, 29.3.2001, s. 18).

BILAGA

a) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2 med giltighet 1.4.2000–31.3.2001

(ton)		
Medlemsstat	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 171 279,539	139 151,461
Danmark	4 454 616,417	731,583
Tyskland	27 768 686,841	96 129,159
Grekland	674 471,000	842,000
Spanien	5 828 977,475	87 972,525
Frankrike	23 832 232,240	403 565,760
Irland	5 332 448,840	9 315,160
Italien	10 100 482,000	213 578,000
Luxemburg	268 254,000	795,000
Nederländerna	10 992 901,000	81 791,000
Österrike	2 583 251,804	166 149,196
Portugal	1 863 166,000	9 295,000
Finland	2 397 527,921	9 120,645
Sverige	3 300 000,000	3 000,000
Förenade kungariket ⁽¹⁾	14 420 829,479	181 825,521

⁽¹⁾ Särskild ökning av kvoten för fördelning i Nordirland.

b) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2 med giltighet 1.4.2001–31.3.2002

(ton)		
Medlemsstat	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 171 279,539	139 151,461
Danmark	4 454 616,417	731,583
Tyskland	27 768 686,841	96 129,159
Grekland	699 671,000	842,000
Spanien	6 028 977,475	87 972,525
Frankrike	23 832 232,240	403 565,760
Irland	5 386 448,840	9 315,160
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	268 254,000	795,000
Nederländerna	10 992 901,000	81 791,000
Österrike	2 583 251,804	166 149,196
Portugal ⁽¹⁾	1 861 166,000	9 295,000
Finland	2 397 527,921	9 120,645
Sverige	3 300 000,000	3 000,000
Förenade kungariket ⁽²⁾	14 427 921,479	181 825,521

⁽¹⁾ Utom Madeira.

⁽²⁾ Särskild ökning av kvoten för fördelning i Nordirland.

c) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2, med giltighet 1.4.2002–31.3.2005

(ton)		
Medlemsstat	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 171 279,539	139 151,461
Danmark	4 454 616,417	731,583
Tyskland	27 768 686,841	96 129,159
Grekland	699 671,000	842,000
Spanien	6 028 977,475	87 972,525
Frankrike	23 832 232,240	403 565,760
Irland	5 386 448,840	9 315,160
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	268 254,000	795,000
Nederländerna	10 992 901,000	81 791,000
Österrike	2 583 251,804	166 149,196
Portugal ⁽¹⁾	1 861 166,000	9 295,000
Finland	2 397 527,921	9 120,645
Sverige	3 300 000,000	3 000,000
Förenade kungariket	14 427 921,479	181 825,521

⁽¹⁾ Utom Madeira.

d) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2, med giltighet 1.4.2005–31.3.2006

(ton)		
Medlemsstat	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 187 831,539	139 151,461
Danmark	4 476 893,417	731,583
Tyskland	27 908 010,841	96 129,159
Grekland	699 671,000	842,000
Spanien	6 028 977,475	87 972,525
Frankrike	23 953 411,240	403 565,760
Irland	5 386 448,840	9 315,160
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	269 599,000	795,000
Nederländerna	11 048 274,000	81 791,000
Österrike	2 596 998,804	166 149,196
Portugal ⁽¹⁾	1 870 528,000	9 295,000
Finland	2 409 550,921	9 120,645
Sverige	3 316 515,000	3 000,000
Förenade kungariket	14 500 871,479	181 825,521

⁽¹⁾ Utom Madeira.

e) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2, med giltighet 1.4.2006–31.3.2007

(ton)		
Medlemsstat	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 204 383,539	139 151,461
Danmark	4 499 169,417	731,583
Tyskland	28 047 334,841	96 129,159
Grekland	699 671,000	842,000
Spanien	6 028 977,475	87 972,525
Frankrike	24 074 590,240	403 565,760
Irland	5 386 448,840	9 315,160
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	270 944,000	795,000
Nederländerna	11 103 648,000	81 791,000
Österrike	2 610 745,804	166 149,196
Portugal ⁽¹⁾	1 879 891,000	9 295,000
Finland	2 421 572,921	9 120,645
Sverige	3 333 030,000	3 000,000
Förenade kungariket	14 573 821,479	181 825,521

⁽¹⁾ Utom Madeira.

f) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3, med giltighet 1.4.2007–31.3.2008

(ton)		
Medlemsstat	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 220 935,539	139 151,461
Danmark	4 521 446,417	731,583
Tyskland	28 186 658,841	96 129,159
Grekland	699 671,000	842,000
Spanien	6 028 977,475	87 972,525
Frankrike	24 195 769,240	403 565,760
Irland	5 386 448,840	9 315,160
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	272 290,000	795,000
Nederländerna	11 159 021,000	81 791,000
Österrike	2 624 492,804	166 149,196
Portugal ⁽¹⁾	1 889 253,000	9 295,000
Finland	2 433 595,921	9 120,645
Sverige	3 349 545,000	3 000,000
Förenade kungariket	14 646 772,479	181 825,521

⁽¹⁾ Utom Madeira.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förebyggande av penningtvätt genom tullsamarbete

(2002/C 227 E/34)

KOM(2002) 328 slutlig — 2002/0132(COD)

(Framlagt av kommissionen den 2 juli 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 135 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Penningtvätt genom gränsöverskridande förflyttningar av kontanta medel utgör ett hot mot medlemsstaternas och gemenskapens säkerhet och ekonomiska intressen. Denna fara kan bekämpas effektivt av tullmyndigheterna. Dessa finns närvarande vid gränserna, där övervakningen är som mest effektiv. Vissa av dem har dessutom skaffat sig rikligt med erfarenhet på detta område. Tullmyndigheterna kan för övrigt övervaka såväl kontanta medel som värdefullt gods som är ett substitut för kontanta medel.
- (2) Tullmyndigheterna är för övrigt redan förtrogna med internationellt samarbete, och särskilt informationsutbyte med tillämpning av rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁽¹⁾ och med tillämpning av konventionen upprättad på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar⁽²⁾.
- (3) Hänsyn bör även tas till det kompletterande arbete som bedrivs inom andra internationella forum. I rekommendation nr 22 från den finansiella arbetsgruppen mot tvättning av pengar inom OECD uppmanas staterna att genomföra åtgärder i syfte att spåra fysiska förflyttningar av kontanta medel.
- (4) Ett tullsamarbete är nödvändigt eftersom endast en del av de transaktioner som kan utgöra penningtvätt i dag om-

fattas av den ordning som inrättades genom rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar⁽³⁾, vilket endast gäller finansiella institut, kreditinstitut och vissa yrken.

- (5) Av detta följer att stora penningssummor av tvivelaktigt ursprung som förs in i eller ut ur gemenskapen undgår upptäckt. Vissa medlemsstater har dock själva antagit rättsakter som gör det möjligt för deras tullmyndigheter att övervaka dessa summor utan att initiativet tagits av gemenskapen. Å andra sidan finns det medlemsstater som saknar sådana rättsakter. Sannolikheten för att penningtvätt spåras beror följaktligen på genom vilket land de kontanta medlen förs in eller ut. Detta innebär en försämring av kvaliteten på skyddet mot penningtvätt vid de yttre gränserna.
- (6) På grundval av artikel 135 i fördraget, i vilken tullsamarbetet uttryckligen föreskrivs, bör alltså befintliga bestämmelser kompletteras med hjälp av tullsamarbetets egna mekanismer. En sådan komplettering bör dels leda till en harmonisering av de system för övervakning som inrättats genom nationell lagstiftning, dels ge alla gemenskapens tullmyndigheter en möjlighet att hämta in uppgifter när kontanta medel som minst motsvarar det belopp som fastställts i direktiv 91/308/EEG förs in i eller ut ur gemenskapens tullområde. Under dessa omständigheter är införandet av en anmälningsplikt den lämpligaste metoden för att inhämta detta slags uppgifter. Dessa uppgifter kan vid misstanke delges de myndigheter som med stöd av direktiv 91/308/EEG samordnar bekämpning av penningtvätt.
- (7) Följaktligen bör principen om anmälningsplikt för förflyttningar av kontanta medel över unionens yttre gräns införas. Denna princip är nämligen det lämpligaste sättet att övervaka verksamheter som kan göra det möjligt att kringgå gemenskapens eller nationella bestämmelser rörande penningtvätt. För att myndigheternas åtgärder skall inriktas på de allvarliga fallen av penningtvätt, bör dock endast förflyttningar motsvarande ett belopp av minst 15 000 euro omfattas av anmälningsplikten.

⁽¹⁾ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 24, 23.1.1998, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG (EGT L 344, 28.12.2001, s. 76).

- (8) Formen för anmälningsplikten bör också fastställas och en anmälan som inte uppfyller formkraven bör kunna ogiltigförklaras. Genom att en enhetlig anmälningsblankett införs kan tullmyndigheterna nämligen uppnå synergiefekter och ett förenklat informationsutbyte. Med hänsyn till att anmälan har ett förebyggande och avskräckande syfte bör den inte kunna lämnas in efter det att den yttre gränsen passerats. Det bör således fastställas vid vilken tidpunkt denna formalitet skall anses vara fullgjord. Slutligen bör det klargöras att anmälningsplikten åligger den person som medför de kontanta medlen oavsett om denne är ägare till dem.
- (9) För en enhetlig tolkning av denna förordning är det nödvändigt att fastställa definitioner. Begreppet "behöriga myndigheter" bör inte bara innefatta tullmyndigheterna, som har huvudansvaret för tillämpningen av dessa bestämmelser, utan även de myndigheter som, även om de inte tillhör tullen, beroende på uppdrag och förvaltningsorganisation i varje medlemsstat bidrar till genomförandet av förordningen. Med denna formulering åsyftas de fall där andra myndigheter än tullmyndigheten, såsom polis eller gränsvakter kan ha rätt att ta emot och kontrollera sådana anmälningar. Definitionen av kontanta medel svarar för övrigt mot en önskan att innefatta alla fungibla tillgångar.
- (10) Vad beträffar den geografiska avgränsningen av tillämpningsområdet i enlighet med fördraget och särskilt enligt artikel 299.3, 299.4 och 299.6 c i detta följer att direktiv 91/308/EEG inte gäller för vissa europeiska stater eller territorier såsom Monaco, Kanalöarna och Isle of Man. Den risk för penningtvätt som dessa stater och territorier medför bör således uppmärksammas och en särskild ordning för dessa territorier bör fastställas. Anmälan krävs i de fallen vid både införsel och utförsel oavsett om förflyttningen sker till eller från övriga delar av gemenskapen eller ett tredjeland.
- (11) För att förena dessa bestämmelser med nationell rätt som är tillämplig på penningtvätt måste principen om automatisk överföring av uppgifter som inhämtats vid övervakning fastslås. Dessa uppgifter bör finnas tillgängliga dels för tullmyndigheterna i den medlemsstat där bosättningsorten ligger, dels för tullmyndigheterna i den medlemsstat från vilken respektive till vilken utförsel eller införsel sker och för de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt i dessa medlemsstater. I förekommande fall bör dessa uppgifter även överföras till kommissionen. Det bör dessutom fastställas att vissa uppgifter bör överföras vid misstanke om upprepade förflyttningar av summor av kontanta medel under den fastställda tröskeln.
- (12) Tullmyndigheterna bör ha de befogenheter som är nödvändiga för att kunna tillhandahålla en effektiv övervakning.
- (13) Tullmyndigheterna befogenheter bör kompletteras med en skyldighet för medlemsstaterna att fastställa påföljder. Det finns dock endast anledning att föreskriva påföljder för utebliven anmälan och inte påföljder för penningtvätt som kan upptäckas genom den tullövervakning som fastställs i denna förordning. Även om verkligt avskräckande påföljder är nödvändiga bör storleken på påföljderna vara begränsad. Utan en begränsning skulle medlemsstaterna kunna utfärda böter på så betydande belopp att det skulle innebära en oskälig kränkning eller till och med ett upphävande av principen om fri rörlighet för kapital.
- (14) En möjlighet bör ges att på vissa villkor överföra uppgifter till tredje land angående förflyttning av kontanta medel med anknytning till terrorism.
- (15) Denna förordning påverkar inte på något sätt tillämpningen av allmänna eller särskilda gemenskapsbestämmelser om administrativt samarbete, särskilt när det gäller tullsamarbete eller skydd av gemenskapens ekonomiska intressen och särskilt när dessa regler kan förbättra eller stärka det föreliggande administrativa samarbetet.
- (16) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka tullsamarbetet för kampen mot penningtvätten, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna om de agerar var för sig och, på grund av penningtvättens gränsöverskridande karaktär på den inre marknaden, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (17) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Anmälningsplikt

1. Varje fysisk person som vid inresa till eller utresa från gemenskapens tullområde för med sig kontanta medel som minst motsvarar 15 000 euro, skall vara skyldig att anmäla detta enligt de villkor som fastställs i denna förordning.

Varje fysisk person som vid inresa till eller utresa från sådana delar av gemenskapens tullområde där direktiv 91/308/EEG inte är tillämpligt för med sig kontanta medel som minst motsvarar 15 000 euro, skall också vara skyldig att anmäla detta.

2. Anmälningssplikten skall anses fullgjord endast om den person som avses i punkt 1 har fyllt i och lämnat in det formulär som anges i bilagan till tullkontoret i den medlemsstat genom vilken denne rest in i eller ut ur gemenskapens tullområde eller sådana delar av gemenskapens tullområde där direktiv 91/308/EEG inte är tillämpligt.

Anmälningssplikten skall dessutom anses fullgjord endast om uppgifterna som lämnas är riktiga och fullständiga.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *gemenskapens tullområde*: medlemsstaternas territorium enligt artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾,
2. *behöriga myndigheter*: medlemsstaternas tullmyndigheter och andra myndigheter som skall tillämpa denna förordning,
3. *kontanta medel*:
 - a) kontanter (sedlar, mynt),
 - b) resecheckar och postcheckar,
 - c) anonyma eller till innehavaren utställda finansiella instrument, oberoende av vem som är utställare, som kan omvandlas till kontanter, särskilt värdepapper och andra fordringsbevis.

Artikel 3

Meddelande av uppgifter

1. Om indicier eller omständigheter ger anledning att anta att de kontanta medel som medförs skall användas för penningtvätt, skall de uppgifter som erhållits vid anmälan enligt artikel 1 eller vid en efterföljande kontroll automatiskt överföras till dels de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den person som avses i artikel 1.1 är bosatt, dels till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat genom vilken personen rest in i eller ut ur gemenskapens tullområde.

Uppgifterna skall dessutom överföras till de nationella myndigheter som avses i artikel 6 i direktiv 91/308/EEG och som ansvarar för att bekämpa penningtvätt i den medlemsstat genom vilken personen rest in i eller ut ur gemenskapens tullområde.

Då penningtvätten verkar ha samband med bedrägeri eller annan olaglig verksamhet som är till skada för gemenskapens

ekonomiska intressen, skall uppgifterna även överföras till kommissionen.

2. Om indicier eller omständigheter ger anledning att anta att kontanta medel som uppgår till belopp som understiger tröskeln enligt artikel 1 vid upprepade tillfällen medförs av en fysisk person som reser in i eller ut ur gemenskapens tullområde eller sådana delar av gemenskapens tullområde där direktiv 91/308/EEG inte är tillämpligt för att användas för penningtvätt, får denna persons namn, nationalitet och transportmedlets registreringsnummer samt uppgifterna om indicier eller omständigheterna även överföras till behöriga myndigheter och, på samma villkor som de som avses i punkt 1, till kommissionen.

3. Bestämmelserna i avdelningarna V och VI i rådets förordning (EG) nr 515/97 skall i tillämpliga delar gälla överföring av uppgifter som inhämtats i enlighet med denna förordning.

Artikel 4

Behöriga myndigheters befogenheter

För att kontrollera att anmälningssplikten enligt artikel 1 fullgörs, skall de behöriga myndigheterna ha rätt att, även i avsaknad av förhandsindicierna som ger anledning till misstanke om överträdelse, kontrollera personer och deras bagage, förhöra personer om varifrån de kontanta medel som upptäckts vid detta tillfälle härrör samt fatta beslut på förvaltningsrättslig grund om att kvarhålla dessa belopp.

Beloppen får kvarhållas i högst tre arbetsdagar, men tidsfristen får förlängas i enlighet med nationell rätt. Kvarhållande får i vilket fall som helst endast ske i undersökningssyfte.

Artikel 5

Påföljder

1. Utan att det påverkar tillämpningen av påföljderna vid penningtvätt skall medlemsstaterna se till att det i enlighet med nationell lagstiftning inleds ett förfarande mot ansvariga personer, om det fastställs, särskilt efter en kontroll eller en inspektion som utförts i enlighet med denna förordning, att anmälningssplikten enligt artikel 1 inte har fullgjorts.

Förfarandet skall vara av sådan art att det i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning har en verkan som står i proportion till svårhetsgraden hos överträdelsen som består i utebliven eller oriktig anmälan, så att det effektivt avskräcker från ytterligare överträdelser av samma art.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 2.

2. Bötesbelopp som fastställs på grundval av förfarandena enligt punkt 1 får inte överstiga en fjärdedel av det medförda beloppet.

3. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 meddela kommissionen de påföljder som gäller om anmälningsplikten har åsidosatts.

Artikel 6

Förbindelser med tredjeland

1. Om indicier eller omständigheter ger anledning att anta att kontanta medel som medförs används för penningtvätt av eller till förmån för terroristgrupper, får de uppgifter som inhämtas med stöd av denna förordning överföras till tredjeland under förutsättning av samtycke från de behöriga myndigheter som tillhandahåller dem och med respekt för deras interna bestämmelser för överföring av personuppgifter till tredjeland.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om vilka utbyten av uppgifter som sker inom ramen för det ömsesidiga administrativa biståndet med tredjeland när detta är av särskilt intresse för bekämpningen av penningtvätten enligt denna förordning och när dessa uppgifter omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

ANMÄLNINGSBLANKETT

Jag förklarar mig inneha de kontanter, värdepapper eller fordringsbevis som räknas upp nedan och totalbeloppet av vilka minst motsvarar 15 000 euro.

TYP AV ANMÄLAN	VID INRESA TILL GEMENSKAPEN	Ja/nej (*)		
	VID UTRESA FRÅN GEMENSKAPEN	Ja/nej (*)		
ANMÄLARE	EFTERNAMN + FÖRNAMN			
	Adress (huvudsaklig hemvist)			
	Nationalitet			
	Födelsedatum			
	Födelseort			
ÄGARE TILL MEDLEN (vid överföring för tredje man)	EFTERNAMN + FÖRNAMN			
	Adress (huvudsaklig hemvist)			
	Nationalitet			
MOTTAGARE AV MEDLEN	EFTERNAMN + FÖRNAMN			
	Adress (huvudsaklig hemvist)			
	Nationalitet			
		(*)	BELOPP	VALUTA
BESKRIVNING AV KONTANTERNA, VÄRDEPAPPEREN OCH FORDRINGSBEVISEN	Sedlar, mynt	Ja/nej		
	Resecheckar/postcheckar	Ja/nej		
	Anonyma eller till innehavaren utställda finansiella instrument, som kan omvandlas till kontanter, särskilt värdepapper och andra fordringsbevis.	Ja/nej		
		TOTALT	(i euro)	
ANVÄNDNING AV MEDLEN				
RESVÄG	Land/Medlemsstat från vilken avresa sker			
	Land/Medlemsstat från vilken utresa sker			
	Land/Medlemsstat till vilken inresa sker			
TRANSPORTSÄTT	FLYG	Ja/nej		
	SJÖ	Ja/nej		
	VÄG	Ja/nej		
	TÅG	Ja/nej		

(*) Stryk det som inte gäller

Om de upplysningar som lämnas är oriktiga eller ofullständiga kommer undertecknad inte att anses ha fullgjort sin anmälningsplikt.

Ort, datum och underskrift
